

میشہ کہ راہ

نیٹ لیلیان قینیج

و: محمہد نهدیی

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابهزاندنى جۆرەھا كىتەب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كىتاپهاى مختلف مەراجە: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتبة (كوردى ، عربى ، فارسى)

ناهادە کردنی
مێتادی اِقرأ الثقافیه
www.iqra.ahlamontada.com

ئێتل لیلیان قینیچ

وهرگیرانی

محهمهد نهديبی

دهزگای توێژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

وهزارهتی روشنبیری ولوان بهریوهبهرایهتی
گشتی رۆژنامه نووسی و چاپ و بلاوکردنهوه
بهریوهبهرایهتی بلاوکردنهوهی ههولێر

● **میشه کهرانه (رۆمان)**

● **نووسینی: نیتل لیلیان فینچ**

● **وهرگێرانی بز فارسی: خوسرهو هومایون پوور**

● **وهرگێرانی له فارسییهوه: محمهد نهدیبی**

● **نهخشه سازی ناوهوه: رهسول سولتانی**

● **بهرگ: چیمهن**

● **چاپی به کهم: ۲۰۱۱**

● **تیراژ: ۱۰۰۰ دانه**

● **نرخ: ۴۰۰۰ دینار**

● **چاپخانه: وهزارهتی روشنبیری و لاوان**

● **له بهریوهبهرایهتی گشتی کتێبخانه کان ژماره ی سپاردنی ۷۰۴ ی سالی ۲۰۱۱ پێدراوه.**

زنجیره ی کتێب (۵۱۹)

نمو کتێبه و کتێبه کانی وهزارهتی

روشنی لهسر نمو مالپه بهوتنهوه

مالپه: www.mukiryani.com

ئیمیل: info@mukiryani.com

www.Kurdchp.com

پیشه‌کی

(میشه‌که‌رانه) و نووسه‌ره‌که‌ی

میشه‌که‌رانه (گیدفلا‌ی) به‌ره‌می «ئیتل لیلیان‌فینیچ» نووسه‌ری ئینگلیزی که بۆ هه‌وه‌لین جار له سالی دا له ئەمریکا و بریتانیا چاپ کرا. له‌وه‌به‌ولاوه مرقه‌ه کتیب‌دۆسته‌کان ده‌یانخوینده‌وه و دیسانیش ده‌یانخوینده‌وه و شه‌وانه به مستی به‌رز کراوه‌وه به سهریدا ده‌گریان و به‌یانیان به چاوی سوور و به دل‌یکی ئاگرینه‌وه ناماده‌ی پیشوازیکردن له مه‌رگ ده‌بوون و سه‌بارهت به ئازادی که‌له‌که‌ی خویان پوژیان نوی ده‌کرده‌وه.

رۆمانی «میشه‌که‌رانه» سه‌بارهت به هه‌لسوورانی ریکخراوی «ئیتالیای لاو» دا ده‌دوئ که له ده‌یه‌ی سی و چلی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا له گه‌ردا بوون. ئەوکات دوا‌ی تیک‌شکانی سوپای ناپلیۆن؛ ئیتالیا کرایه‌ه‌ه‌شت ولاتی جیاواز و به‌ته‌واوه‌تی که‌وته ژێرده‌ستی سوپای نه‌مساوه. سه‌رۆک کلیسای کاتۆلیک پاپای رۆم پشتیوانی له داگیرکه‌ره نه‌مسایه‌کان ده‌کرد. به‌و پنیه‌گه‌لی ئیتالیا له ژێر دوو کۆیله‌تیدا ده‌یاننالاند و زۆلم و زوریان لێ‌ده‌کرا. خه‌لکی ئیتالیای پیشه‌ره‌و خوازیاری یه‌ک‌گرتوویی نه‌وه‌ه‌شت ولاته‌ بوون له ژێر ئالای حکومه‌تیکی نه‌ته‌وه‌ییدا. و سه‌بارهت به سه‌ربه‌خۆیی نه‌ته‌وه‌یی دژ به نه‌مسایه‌کان خه‌باتیان ده‌کرد.

له سالی دا «ژۆزیف مازینی» شو‌ر‌ش‌گێ‌ری به‌ناوبانگی ئیتالیا که له ولاتی خۆی شاربه‌ده‌ر¹ کرابوو ریکخراوی «ئیتالیای لاو» ی دامه‌زراند.

1 - شاربه‌ده‌ر: دوورخراوه. ره‌تینراو

«ئىتاليانى لاو» كە بە دايمم لە بگرەوبەندى پۇلىسدا بوو، پۇلىكى باشى ھەبوو لە بزووتنەو ھى گەلى ئىتاليادا كە لە سالى دا توانى ولاتىكى بە كگرتو دامەزىنىت.

دەسپىكى رووداوەكانى ئەم پۇمانە دەگەرپتەو ە بۇ سالى . ئەو سالە لە شوپنە جياجياكانى ئىتاليادا، خەلك شوپشى چەكدارانەيان دەست پى كەردبوو.

نەمسايەكان بە ھارىكارى دەسەلاتدارە ناوچەيەكان ئەو شوپشانەيان بى بەزەبيانە سەركوت دەكرد.

بەلام لەم پۇمانەدا ئىمە ھىمايەكى بەرچاوە لە بزووتنەو ھى گەلى و شوپشى چەكدارانەمان نايتە بەرچاوە ھە رچەند ئەو ە بۇخوى خالىكى بەھىزى بزافى ئازادىخوازانەى ئەوكاتى گەلى ئىتاليا بوو. بە پۇالەت ھەموو سەرنجى نووسەر بەسراوئەو ە بە پۇلى كارئەكتەرى پالەوان و تاكە كەسىكى شوپشگىز.

گەرەترىن قارەمانىيەتى «مىشەكەرانە» لە تىكەھەلچوونەكانى ئەو لەگەل ژاندارمەكان دا، يانى دژوارترىن بەشى شوپش لە و جىگايە دا، كە تىكۆشەپىك لە پشتىوانى ھاوپىيانى خوى بى بەش دەبى و تاكەچەكى دەستى وى و ھەى بەرز و خۇپاگرىەكەيتى.

ئەو تىكۆشەرى كە لە راپەرىنىكى چەكدارنەدا بەشدار دەبى، ھەر كە پشتىوانى ھاوپىيانى خوى ھەست پى دەكات لە تىكۆشانى ئازايانەى ويدا رەنگ دەداتەو. ھەرچەند لەخۇبردووى و مەردايەتییەك كە لە بەندىخانەكاندا روو دەدا شاراوھە، بەلام تىكۆشەپىكى گەل خۇشەويست لەو قەيرانە سەخت و دژوارانەشدا بى ئەو ھى چاوەروانى خەلات بى بە ئىمان و پىنگاى خوى وەفادار دەمىنت.

ئىنىچ بە خولقاندنى روخسارى تىكۆشەپىكى قارەمان و ھەر لەو كاتەشدا بە تىن و توانايەكى بەرىنەو ە دەمامكى خۇ بەپاكزانىن لە روخسارى خزمەتكارانى كليسا لادەدا.

«ئارپتور»ى لاو واى بېرىدە كىرىدەۋە كە كلىسا پىنمىلى مۇرقاھى تىھ. بەلام لە پووبەروو بوونەۋە لەگەل راستىھە كاندا درۇبوونى ئەو بېرۇكە يەى لەناخەۋە ھەست پىن كىرد. فېنىچ بە لىزانىكى زۇر باش پوخسارىكى شكۇدارى لە قارھەمانىك خولقاند و ئەۋى لە بەرامبەر سىمى مەسىھدا دانا و پىتى داگرت كە ئەو بەرزوبە پىزترە لە مەسىھ.

نوسەر پۇمانى خۇى لە سەر بنەماى فكىرى فانتزى و ھەۋالى پۇژنامە كان دانا پىژىت بەلكوو پوخسارىكى زىندوو گەش دەئافە رىنىت. تەۋاۋەتى پۇمانە كە پراۋپىرە لە ئەۋىن و خۇشەۋىستى سەبارەت بە مۇرقاھى تىھ.

پوخسارى «مىشە كەرانە» پاكترىن و درەۋشاۋە ترىن پوخسارى تىكۇشە رىكى راستە قىنە يە لە سەرتاسەرى ئەدەبىياتى جىھاندا. ئىستا با بزىنن نوسەرى ئەم بەرھەمە ئەم مۇمەداگىرساۋە كە پىتر لە نىو سەدە دلى مۇرقە ئىنساندۇستە كانى ھەژاند كىتە.

ئىتل لىلىيان فېنىچ لە مالى «جۇرچ پۇل» يەكئ لە پىسپۇرانى گەۋرەى برىتانى لە مانگى ماى ۱۶۷۱ لە دايك بوو. باۋكى پۇفسۇرى بىركارى بوو. دايكى سەبارەت لەبارەى كۇمەلا يە تىيە كانەۋە وتارى دەنۋوسى. «جۇرچ ئىقتىزىست»ى مامى دايكى جۇگرافى زانىكى بە ناۋبانگ بوو و بەرزترىن لوتكە چىپاكانى دنيا لە سەر لىكۇلىنەۋە كانى ئەو لە زنجىرە چىپاى ھىمالىا «ئىقتىزىست»ى نىو لىنرا.

ئىتل لە منالىھەۋە لەگەل ھەژارى و نەبوونىدا ئاشنا بوو. ھىشتا سال و نىۋىك لە تەمەنى تىنە پەرىبوو كە باۋكى مرد. دواى مردنى باۋكى پىن گە ياندنى ئەو و چوار خۇشكە كەى كەۋتە سەرشانى دايكى. دايكىشى بە كوتنەۋەى وانەى بىركارى بە زەحمەت ئەو خىزانە گەۋرەى بە پىتۋە دەبرد. نىشانەى نوسەر بوونى ئىتل زۇر زوو بە دىار كەۋت. ئەو خەرىكى خۇپندنى فەلسەفە و ئەدەبىيات و موسىقى بوو.

لەو بەینەدا موسیقی زیاتر لە ھەموویان سەرنجی ئەوی بۆ لای خۆی
راکیشا.

سەرەتا بەرھەمەکانی «ویلیام بلیک» شاعیری ئینگلیزی پێ خوش بوو.
دوایە بەرھەمەکانی شکسپیر و دیکینز لە ژبانی ئەودا جیگای خۆیانیان
کردەوہ.

سالی میراتیکی کەمی پێ برا و خیرا خۆی گەیانە بەرلین. سێ سال
لەوێ دەرسی خویند. لە ئاکادیمیای خویندنی پیاوێ تەواو کرد. ھەر لەو
سالانەدا بوو کە کیشە کۆمەلایەتیەکان سەرنجی ئەویان بۆ لای خۆیان
راکیشا و تیکۆشانی ئینسانەکان بۆ بەدەستھێنانی ئازادی ئاگرێکی بەرینی
لە دەرونیادا ھەلگیرساند:

ئەي ئازادی! دە لینگەرێ با خەلک ئیمانیاں بە تۆ نەبیت

بەلام من تاکوو دواھەناسەم

باوەر و ئیمانم بە تۆ ھەر دەمیتئ!

ئیتل لە بەھاری دا سەفەریکی کرد بۆ روسیا و لە گەرانەویدا بۆ
نیشتمان لەتەک «میخائیل فینیچ» دا کە شۆرشگریکی پۆلونی بوو و
ھەلاتبوو بۆ بەریتانیا زەماوھندی کرد. لە سالی دا دەستی کرد بە
وەرگێرانی بەرھەمی کاشین، گوگول، داستایوسکی، شچیدرین،
ئۆسپینسکی و چەند نووسەریکی دیکە ی روس پاشان ھەوێلین پۆمانی
خۆی بە نیوی «میشەکەرانە» چاپ کرد سێ سال دواي بلاوبونەوہی
«میشەکەرانە» پۆمانیکی تری بە ناوی «جەک دیمۆند» ی لە چاپ ھاتە
دەری، ئیتل لەم کتیبەي دوايیشیدا فریو و دوو پووی و بی بەزەیی
خزمەتکارانی کلیسای بە ھەمووان نیشان دا.

لە سالی ۴ دا سیتھەمین بەرھەمی ئەو بە ناوی (ئیلیوبالتام) ی بلاو
کردوہوہ لە سالی دا پۆمانیکی دیکە ی بە ناوی (ھاوپیەتیەکی لیک
ھەلبراو) ی نووسی. ئەم پۆمانە سەبارەت بە ژبانی میشەکەرانە یە لە
ئەمریکای باشووردا. لە سالی دواي چەند سالیکی چەند بەرھەمیکی

لورمانتوفی شاعیری ئوکرایینی به زمانی ئینگلیزی وەرگیرا و بلاوی کردووه.

فینچ له موسیقاشدا بههرمه‌ند بوو. چهند سه‌مفونیه‌کی به‌ره‌م هینا که (ئوراتوریوی) ئه‌و به‌نیوی (بابیلیون) زۆر به‌رز و دلگیره. سه‌باره‌ت به‌کاره‌کانی دیکه‌ی وەرگیرانی نامه‌کانی (شوپین) موسیقی‌زانی به‌نیوبانگی پۆلونیایی.

ئه‌و نووسه‌ره‌هه‌شتا‌ساله‌یه‌له‌سالی ۴۴دا پۆمانیکی تازه‌ی خۆی به‌نیوی (پیلاره‌که‌ت‌داکه‌نه‌ی) ته‌واو کرد. ئه‌و له‌م به‌ره‌مه‌شدا جاریکی دیکه‌ سه‌باره‌ت به‌ (میشه‌که‌رانه) ده‌نووسی. ئه‌م پۆمانه‌له‌پنوه‌ندی له‌گه‌ل باوباپیرانی دایکی (میشه‌که‌رانه) وه‌نووسراوه.

له‌ئینواره‌ی ی ژوئیه‌ی ۶دا، ئیتل لیلیان فینچ له‌ته‌مه‌نی ۶سالی‌دا بق هه‌میشه‌مالاویایی له‌ژیان کرد.

(میشه‌که‌رانه) تا‌کوو ئیستا وەرگیردراوه‌ته‌سه‌ر زمانگه‌لی هوله‌ندی، ئالمانی، پۆلونی، عیبری، پوسی، فه‌رانسه‌یی، چینی، مه‌جارستانی، ژاپۆنی، فارسی و پتر له‌بیست زمانی دیکه‌ی دنیا.

ئیستا‌ش وەرگیردراوه‌ کوردیه‌که‌ی ئه‌م به‌ره‌مه‌به‌نرخه‌پیشک‌ش به‌هه‌موو کوردیکی وشیار و هه‌ستیار ده‌که‌ین.

له‌کو‌تاییدا سپاسی خۆم ئاراسته‌ی کاک محه‌مه‌ده‌مین شاسه‌نه‌م و داده‌روبار بودا‌گی و مریه‌م شاسه‌نه‌م ده‌که‌م که‌بق پیتچینی ئه‌م کتیه‌به‌زه‌حه‌تیک‌ی زۆریان کیتشا.

بەشى يەكەم

۱

ئارتور لە كىتبخانى سىمىنارى زانىستە ئاينىيەكانى* پىزا** دانىشتىبوو و بىرىك لە مەوعىزە و ئامۇژگارىيە دەستىنوسەكانى ئەم بارەوبار دەكرد. شەويك لە شەو گەرمەكانى ژوونەن بوو. پەنجەرەكان بە تەواوتى كرابوونەو و پەردەكېرەيەكان بۇ فىنكېونەوئەى ھەوا دادرابوونەو. كانون*** مونتالى پاپا و بەرپرسى خويندنگاي ئايىنى بوو، ساتىك دەستى لە نووسىن راگرت و بە چاويكى دلسۆزانەو پوانىيە سەرى ئارتورم كە قژەكانى ئالۆزكاو و شوپ بېوونەو بە سەر قاقەزەكاندا: «كارىنۇ**** ئەتوانى بىدۆزىتەو؟ قەيناكە دەبى دووبارە بىنووسمەو پەنگە دېابىن و من لە خۇرا تۆم لىرە راگرتوئە».

دەنگى مونتالى لە سەرەخۇ، بەلام گەورە و بوغور بوو. تۆنى دەنگى زۆر خۇش بوو. ئەو تۆنى دەنگە قسەكانى خۇشتر و لەبەردلانتر دەكرد. لەرەى دەنگى ھەك كەسىك و ابوو كە زگماك وىژەر بووبىن و پراوپر لە نووسراوئە بىن و ھەركاتى كە لەگەل ئارتوردا دەدوا وتەكانى دلسۆزانە بوو.

* . خويندنگاي فەقى مەسىحىيەكان

** . شارىكى كەوناراي ئىتاليا

*** . ئەو كەسەى كاروبارى ئايىنى بەرپوئە دەبات

**** . لە زمانى ئىتاليادا ناوى كوپىك، كە زۆر خۇشەويست بىن

نا پاپا دەبى بېدۆزمەو دەلنيام كە ھەر لىترە بەجىتمەيتشتوو، تۆ ئىتر ناتوانى وەك خۆى بېنووسىيەو.

مونتالى ھەروا درىژەى بە كارەكەى خۆى دا. قالونچەيەكى بال نەخشىن لە دەروەى پەنجەرەكە بالەفەرەى بوو. دەنگى بلىند و خەماوۈى ميوەفرۇشېك لە شەقامەكەدا دەنگى دەداو، «فراكولا! فراكولا!» - دۆزىمەو، سەبارەت بە چاكبوونەوەى نەخۇشى گولپە. "ئارتور ديوەكەى بە ھەنگاۋە نەرمەكانى دەپنوا كە ئەو پەوتە بە دايمە خىزانى توورە دەكرد. بەژنى ئەو قولەخپە و بارىكەلە بوو، زىاتر وەك لاۋىكى ئىتاليانى سەدەى شانزەدەھەم دەچوو. لە گەنجىكى بەرېتانيانى چىنىي مامناوەندى دەيەى سىتەمى سەدەى نۆزدەى باوخوشتەر دەنواند. ئەندامىكى رېكۋېتى ھەبوو، برۆى درىژ و جوان، دەمۇددانى سەدەفى و دەستۋېتى خپىلانە و لەبار بوون. ھەركە بە ئارامىيەو دەدەنىشت لەگەل كچىكى زۆر جوان كە ھاتىتە سەر شىۋازى پىاوان لىت دەگۆردرا، بەلام كاتى كە دەپۇشت بە چالاكى و بە زىپىكوزاكون وەك پلنگىكى دەستەمۆى بىچىنگت دەھاتە بەر زەين - راست خۇپەتى؟ ئارتور من بەبى تۆ چم بگردايە؟ ھەمىشە شتەكانم ون دەبوون. باشە ئىتر ھىچ نانوسم. با برۆين بۆ ناو باخ ھەلەكانت راست كەمەو. كام خالت نەزانىو؟ ھەردووكيان چوونە باخە بىدەنگ و نىسارەكەى كليساو. سەمىنارى نوپۇگەيەكى دىرېنى دومتىيەكانى" لە ژىردەست دابوو. ھەسارە چوارگۆشەكەى كليسا لە دووسەدسال لەو پىش نۆژەن كرابووو. داربەر و دارگۆزەكان بىچيان لىك تووند كرددوو و بەقەد بالاي شمشادىك سەريان وەدەر نابوون. ئىستا ئىتر پاهىتەرە ئايىنيە سېپۇشەكان، كە ئاگادارىيان لەوانە دەكرد مردوون و لەبىر چوونەتەو، بەلام ئەم گيا و گولە بۇنخۇشانە، ئەگەرچى ئىتر كەس گولەكانيان وەك داوودەرمان لىناكاتەو، بەلام

* . لە ئىتاليا بە ماناي توت فەرەنگىە

** . سەبارەت بە ئەفسانەكانى ئىنجىلە كە مەسىح دەست بە سەر گولېكدا دىنى و چاكى دەكاتەو.

*** . لىكى ئايىنى تايبەتە كە بە ھۆى شەر لەگەل لادەرانى ئايىنى بە سەرۋاكەتە كەسىك بەنىۋى دومتىكەو لە سەدەى سىزەدەمدا دامەزرا.

دیسانہ وہ لہم شہوہ گہرمہی نیتوہراستی ہاویندا گولہکانیان دہپشکوین۔
چہپکچہپک جہعفری (مہعدہنوس) ی کئیوی و گولی تانجہسہر پیرہوی
بہردچنی ریگاکہیان پږ کردبوو۔ چالاوی حہساری پږ بیوو لہ قہوزہ و گولی
ہہمیشہ بہہاری۔ گولالہسورہی خورسک لہ پیرہوہکدا بلاو بیوونہوہ۔ لہ
قہراغ دارہ شمشادہکہوہ، میلاقہی سور و گہورہ دہدرہوشانہوہ و دیزیتالہ
بلیندہکان بہرہو چیمہنی چروپږ شوږ بیوونہوہ۔

رہزہ پیر و بی بہرہکہ، خوی بہ لقیکی دار بہرووہکہوہ ہہلواسیبوو و
سہر لقی دارہکہی بہ نارامی دہبزواند۔

لہ قورژبنیکی باخہکدا دارہ 'بی' یکی ٹہستوری ہاوینی لی بوو،
برجیک لہ لقوپوپی دارہکانہوہ رہش دہچوہوہ، کہ بہ گولخونچہی
سپیہوہ نہخشیندرابوو۔ مونتانلی لہ سہر کونہ کورسیہک کہ بہ
دارہکہوہ نرابوو دانیشٹ۔

ٹارتور لہ زانکو فہلسفہی دہخویند۔ ٹیستاش بق تیگہیشٹن لہ گرفتی
کتیبہکہی ہاتبوہ لای پاپا۔ سہرہرای ٹہوہی کہ لہ سمیناریدا نہیدہخویند،
بہلام ٹہو وہکوو فہرہہنگیکی زانستی چاوی لہ مونتانلی دہکرد۔

دوای ٹہوہی کہ گرفتہکہی جی بہجی بوو وتی: « ٹہگہر کاریکت بہ من
نیہہ باشتر وایہ بروم.»

- ٹہمرو ٹیتر نامہوی کار بکہم، بہلام پیمخوشہ ٹہگہر وختت ہہبی
بریکی دیکہش لیرہ بی۔

ٹارتور پالی دا بہدارہکہوہ لہ نیوان لقوپوپی دارہکہوہ روانیہ ٹہو
ٹہستیرہ کہم نورانہی، کہ لہ ٹاسماندا بہ ہیوری چاوہتروسکہیان بوو۔
ٹہم چاوہشینہ خہیالاویانہ کہ لہ ژیر چہتری مژولہ رہشہکاندا بوون
میراتی دایکی (کرون والی) یا بوون۔ مونتانلی بق ٹہوہی ٹہم چاوانہ
نہبینت پووی وەرگیترا۔
- کارینو دہلئی ماندووی۔

- چ بکهم. که مونتالی به جوانی گویی هه لخت، ماندوویه تی به دهنگیه وه پتوه دیار بوو.

- نه ده بوو ناوا زوو بچینه کولیز، به وه هموو پهره ستاری و شه ونه خونیه هه ده فته وتای. و اباش بوو پیش شه وهی لینگه پرن به جی بیلی به زوریش بوایه ده بوو پشوویه کی باش بدهی.

- پاپا به کاری چی دئ! دواي مردنی دایکم ئیتر نه متوانی له م خه مخانه یه دا بمیتمه وه. جولیا شیتی ده کردم.

جولیا ژنی زبررا گه وره که ی ئارتور بوو، که زور له گه لی ناکوک بوو. مونتالی زور به هیوایشی وه لای داوه: من پیم خوش نه بوو له لای خزمه کانت بمیتیه وه. دلنیا بووم بۆ تو زور ناخوش بوو، به لام پیمخوش بوو به قسه ی شه وه فیهت که دوکتوریکه به ریتانیایه، بگردایه و شه گه مانگیک له مالی شه ودا بوایه ی باشتر ناماده ده بووی بۆ خویندنه که ت.

پاپا، نا به راستی نه مده توانی. وارینه کان زور باش و دلوفانن، به لام زور شت تی ناگن شه ویش شه و کاته یه که به زه بیان پیمدا دیته وه. به جوانی شه و شته له روخساریاندا به دی ده کم. هه ول ده دن باسی دایکم بکن و سوکنایم بدن هه لبه ته جما و نییه. شه هه میشه و ته نانه ت کاتی که مندا ل بوو ده زانی، که چ شتیکی نابئ بلئ، به لام خه لکی ناوا تی ناگن. خو هه شه وه نییه...

- کورم شه چیه؟

ئارتور چه ند خونچه یه کی له گوله دیژیتاله که لی کرده وه و به تووره یه وه له نیو ده ستیدا هه لی پرواند. که میک راوه ستا و گوتی: «من تاقه تم نه ماوه له و شاره دا بمیتمه وه. له وئ شه وده می مندا ل بووم، دایکم له و دووکانانه شتی یاریکردنی بۆ ده کړیم. سه یرانگایه کی که نار ئاوی لیته، تا پیش قه یرانی نه خوشیه که ی هه میشه ده مبرد بۆ شه وئ. بۆ هه کوی بچم هه روایه. هه ر که کچیکه گولفروش دئ بۆ لام ده لینی ئیستاش پتویستم به و گولانه یه، قه برستانی کلیساکه ش له ویتیه. ناچار بووم شه و شاره به جی بیلم! به دیتنی شه وئ دل م ده گیرا...»

له بئ ده نگبونی خویدا دهستی کرد به وردکردنی گوله دتژیتالیه کان. بئ ده نگیه که وا دریزخایه ن بوو، که پاپا به سه زسوورمانه وه لیتی ده پروانی.

كەش و ھەوا لە ژێر لوق و پۆپى دارەكاندا وردە وردە بەرەو تارىكايى دەپۆيشت. ھەموو شتىك رەش و تارىكى دەنواند، بەلام بە حاستەم رووناكايىك ھەبوو كە لەودا دەكرا رەنگ پەريويىيەكەى مونتائىت بەدى بكردايە. وردە وردە سەرى دانەواند. بە دەستى راستى كورسيەكەى توند گوشى.

ئارتور بە نىگايەكى گوماناوى و تىكەل بە پىزلىنانەو ھە سەرى وەر سووراند وەك كە سىكى نابەلەدى لى ھاتبوو كە روو لە ولاتىكى پىروژ دەكات. لە دلى خۆيدا گوتى: خودايە! «لە بەرانبەر ئەودا چەندە بچووك و خۆبەزلزانم! ئەگەر ئىش و ئازارى من لە دلى ئەودا بوايە ئاوا بە باشى ھەستى پىنەدەكرد»

مونتائلى خىرا سەرى ھەلپىنا و بە دەوروبەرى خۆيدا پروانى و بە شىو ھەيكى دلسۆزانە گوتى: «ئەگەر واىە زۆرت لى ناكەم كە بىتتەو، بەلام دەبى بەلنىم پى بەدى، كە لە پشودانى ھاوينىدا پشويەكى باش بەدى. بە پرواى من باشتر واىە كاتەكانى ھاوينىت لە دەوروبەرى لىگھۆرن بەسەر ببەى. من رىگە بەو نادەم كە سلامەتى و لەشساخى تو بكەوئتە مەترسيەو».

- پاپا دواى تەواوبوونى دەرسەكانى سەمىنار، بۆ كوچ دەچى؟

- وەكوو جارەن دەبى قوتايىبەكان بەرم بۆ كوئىستان بۆ گەران و ئاگام لىيان بىت كە لە وئدا بە باشى دامەزرىن، بەلام جىگرەكەم تا نىو ھى مانگى ئووت دەگوزەرى لە پشودان دەگەرپتتەو ھەول ئەدەم بۆ گوزرىنى كەش و ھەواش بىت بچم بۆ كىو ھەكانى ئالپ لەگەل من دى؟ دەتوانم بتتەم بۆ كەژەوانىيەكى درىژخايەن. پىموايە ناخۆشت لى ناگوزەرى كە لى كۆلىنەو ھە و موتالا بكەى لە سەر گژوگياو گولە بەردىنەكانى ئالپ، بەلام ئەگەر تەنيا لەگەل من بىت پىموايە برىك ناخۆشت بۆ بگوزەرى.

- پاپا!

ئارتور دەستەكانى توند گوشى بە جۆرىك كە جوليا ئەو كارەى ناو نابوو «خۆرانانىك بە شىو ھى بىيانىبەكان و گوتى: «پىمخۆشە ھەرشتىكى كە لە

دونیا دا هه مه بیبه خشمه وه به شهرتیکی که له گهل تودا بيم. هه رچه نده... که
دلنیا نیم له وهی....»

قسه که ی خۆی بری.

- بیت وایه که ئاغای بیرتین ئیزنت بدات؟

- بئ شک ئه، ئه م کاره ی پی خوش نابیت. به لام زه حمه ته بتوانی پینشم
بگری. ئیستا من هه ژده سالم ته مه نه و هه ر کاریکی پیمخوش بیت ده توانم
بیکه م. جگه له وهش، خۆ ئه و ته نیا زبرای منه، پیویست ناکات هه موو شتیکم
به قسه ی ئه و بیت. ئه و قهت زگی به دایکم نه سووتا.

- به لام ئه گه ر به راستی نه یهینشت، به بروای من، باشتر وایه له
به رانه ریدا توندوتیژی نه نوینی. چونکه بۆی هه یه له مآلیدا به ره و پروی
کاره ساتیکی زۆر خراپتر بیبه وه...

ئارتور قسه که ی بری و لیبراوانه گوتی: قهت خراپتر نابیت! ئه وان هه میشه
له من بیزار بوون و بیزاریش ده بن... ئه و کاره ی که من ده یکه م
کاریگه ر بیه کی وه های نابن. دوا ی ئه وه جیمز چون ده توانی نه هیلن بيم بۆ
لای تو؟

- ئه وهت له بیریت که ئه و پرۆتستانییه. باشتر وایه برووسکه یه کی بۆ
بنیزی و ئیمهش تا هاتنه وه ی بیرو پای ئه و چاوه روان ده بین، به لام کوپم تو
ده بی له سه ره خۆ و دانبه خۆداگر بی. ئه وه ی به لای منه وه گرنگ و جیی
بایه خه کرده وه ی تویه، جا خه لکی له تو بیزار بن یان خوشیان بوئی ئه وه
شتیکی دیکه یه.

ئه و ئاماژه کردنه هیند به نه رمی و سانایی به یان کرا که ئارتور ته نیا بریک
سوور هه لگه را و هه ناسه یه کی هه لکیشا و وه لامی داوه: «به لئ ده زانم زۆر
سهخت و چه توونه».

مونتانی له پرێکدا مژاری قسه که ی گوپی و گوتی: «له وه ی که
سئ شه ممۆ عه سه ره که ی نه تتوانی بیی بۆ لام زۆر به داخ بووم پاپا (ئارزو)ش
لیزه بوو پیمخوش بوو دیداریکت له گهل ئه و هه بی».

- قهولم به خویندکاریک دابوو که بۆ کۆبوونهوهیهک بچم بۆ مالی شه، که لهوی چاوهپوانم بوون.

- چ کۆبوونهوهیهک؟

ئارتوو بهو پرسسیاره شلهژا و به تیکهلی و پیکهلیهوه گوتی: « له راستی دا... کۆ... بوونهوهیهک... نه... بوو. خویندکاریکی زانکو له جینواوه هاتبوو و قسهی بۆ ئیمه دهکرد. وهکو کۆبوونهوهیهکی دهرسی و یانهیی وا بوو.

- سهبارهت به چی دوا؟

ئارتور دوو دل بوو: «پاپا ناوهکهیم لئ مهپرسه؟ چونکی بهلینیم داوه که...»
- هیچت لئ ناپرسم، ههلبهت تهگهه بهلیننی نهیتنی کاریبهکت داوه نابن هیچ شتیگ به من بلنی، بهلام پیموایه ئیسته ئیتر دهتوانی باوهرت به من ههیی.
- پاپا ههلبهته که بروام به تو ههیه. وتارهکهی شه سهبارهت به... ئیمه و بهرپرسیارهتی ئیمه، سهبارهت به خهلك... سهبارهت به خومان و شهوهی که دهبن یارمهتی بدهین به...

- یارمهتی کئی؟

- کۆنتا دینی... و...

چی کهش؟

- ئیتالیا.

بیدهنگیهکی درێخایهه بالی به سهریاندا کیشا.
مونتانی پووی کرده شه و زۆر به برشتهوه گوتی: ئارتور پیمبلن، له کهنگیوه شه بیرۆکهیهت له میشک دایه؟»
- له زستانی رابردووهوه.

- له پیش مردنی دایکتهوه؟ دایکت ئاگاداری شهوباس و خواسه بوو؟

نا من شه کات... زۆرم بیر لئ نهدهکردهوه.

- بهلام ئیستا... زۆری سهرنج دهدهتی؟

* . Genoa . شاریکی قهراغ دهریای ساردنی ئیتالیا

** . contadini چینی وهرزیر له ئیتالیا

ئارتور چنگىكى له گوله دىژىتاليه كانى لى كرده وه و كاتى له ئهرزى دهروانى گوتى: «پاپا، كاره كه ئاوا بوو كه: له پايزى پابردودا، كاتى كه خۆم بۇ تاقىكردنه وه كانى ناو زانكو ئاماده ده كرد له گهل زۆر له و خوئندكارانه ئاشنا بووم، له بىرتانه؟ به لى، بريك له وانه له گهل من ده ستيان كرد به په يقين سه بارهت به... هه موو شتىك و بريك كتيبيشيان پى دام، به لام من زۆر سه رنجم نه دايه سه ر ئه و بابه تانه. هه ميشه له بىرى ئه وه دابووم زوو بگه پرئمه وه مالى بۇ لاي دايكم. ده زانى ئه و له و ماله جه هه نده ميه دا ته نيا بوو و ته نيا زمان و قسه ي جوليا به س بوو بۇ كوشتنى ئه و. دوايه له زستانيدا كه زۆر پيس نه خۆش كه وت، ئىتر خوئندكاره كان و كتيبه كانم له بىر خۆم برده وه و دواى ئه وه ش هه ر وه ك ده زانن ئىتر پيزام به يه ك جاره كى به جى هيشت. ئه گه ر ئه و بابه تانه له ميتشكدا مابان، دايكم ئاگادار ده كرده وه، به لام ئه وانه م يه ك جاره كى له بىرچوو بوه وه. دوايه زانيم كه دايكم مردنه كه ي زۆر نزيكه . ده زانى تا دوا هه ناسه ي ژيانى له لاي ئه و بووم، زۆر تىرى شه وه كان به خه به ر بووم. - جماوارين به پۆژدا ده هات تا من بتوانم وچانىك بدهم و سه ر خه ويك بشكىنم. به لى به دريژايى ئه و شه وانه بوو كه ئه و كتيبانه و ته ي ئه و خوئندكارانه م كه وته وه ياد. له دلى خۆمدا ده مگوت ئايا بىروبوچوونى ئه وان راست و دروسته و بلىنى بىروپاي مه سيح له و باره وه چۆن بى».

- ئه و دوايه ت لاي ئه و ده ربېرى؟ وته ي مونتانلى زۆر به دلنيايه وه نه بوو.
 - به لى زۆر كات پاپا، له ئاستانه ي ئه ودا پارامه وه كه يان پىنوئىنيم بكات يان لى گه پى له گهل دايكمدا بمرم، به لام هيج وه لامىكم پى نه گه يشت.
 - قه تيش تاقه وشه يه كت له و باره وه به من نه گوت. ئارتور من ئه و چاوه پروانىيه م له تو هه بوو كه بروات به من هه بى.

- پاپا خۆت ده زانى كه بروام به تو هه يه! به لام شتى واهه ن كه پياو ناتوانى له لاي كه س بياندركىتنى. پىم و ابوو كه س ناتوانى يارىده م بدات. نه تو و نه دايكىشم. من ده بىن وه لامى خۆم راسته وخۆ له لايه ن خوداوه به ده ست بىتم. ده زانى ئه مه له گهل ژيان و پۆحى من تىك هه لپىچراوه.

مونتانی پووی وەرگیترا و پروانییه تاریکایی ناو لقو پو پوی دارهکان. خورئاوا ئه وهنده لیل بوو، که جهستهی ئه و له نیوان چری دارهکاندا وهکوو داوه لیککی رهشوتار له بهر چاو ون ده بوو.

له دوا ییدا به دپدو نگیه وه لیتی پرسی: «دوای ئه وه؟»

- دوای ئه وه ... دایکم مرد. ده زانی من ئه و سن شه وهی ئاخری ته مه نی تا به یانی له په نایدا به خه بهر بووم و نه ده نوستم...

بئ دهنگ بوو و بریک مات بوو، به لام مونتانی له جیگای خوی نه بزوا. ئارتور زور له سه ره خو دریزه ی به قسه کانی دا: «دوو پوژ پیش ناشتنی ته واو حه په سا بووم. دوای ناشتنی دایکم نه خو ش که وتم. له بیرتانه که نه متوانی بو ته لقینه که یشی له وئ بم؟»
- به لئ له بیرمه.

- به لئ ئه و شه وه له جیگادا هه ستام و چوومه ژوری دایکم هه ر ته واو چۆل بوو، ته نیا خاچه که وره که له شانشیندا بوو. له دلئ خۆمدا گوتم: به شکم خودا یاریده م بدات به ئه ژنوو له سه ر ئه رز دانیشتم و ئه و شه وه تا به یانی هه ر چاوه پروان بووم به یانی هه ر که وه خو هاتمه وه... پاپا بئ فایده یه لئ که پری ناتوانم شی بکه مه وه، توانای ئه وه م نییه ئه وه ی دیتوومه بو تانی بگپرمه وه... بو خو شم زه حمه ته که به ته واوه تی بزانه م چیم دیتوو، به لام ده زانه م که خودا وه لامی داومه ته وه، و ناوێرم له کاری ئه و خو م لاده م.

هه ردووکیان بو ساتیک به بئ دهنگی له تاریکاییدا دانیشتن. پاشان مونتانی که راوه و دهستی نایه سه رشانی ئارتور وتی: «خودا نه کا که بلیم ئه و له گه ل پوچی تودا نه دواوه. پوآله تی خو ت له کاتی پرودانی ئه و کاردا وه بیر بینه وه، به لام خه مباری و نه خو شی و غایله یی دل ت له گه ل بانگه یشتنی به راستی ئه وت به هه له لئ تیک نه چیت. ئه گه ر به راستی ویستی خودا ئه وه بووه که له تاریکایی مه رگدا وه لامی تو بداته وه، سه رنج بده و ئاگادار به، خرابی لیک نه ده یته وه. ئه وه چ کاریکه که به ته مای جئ به جئ بکه ی؟»

ئارتور هه ستایه سه رپئ ده تگوت پرسیار و وه لامیکی ئایینی دووپاته ده کاته وه به متمانیه کی ته واوه وه وه لامی داوه: «که ژبانم له پیناو ئیتالیا دا

بهخت ئەكەم. هەول ئەدەم بۆ رزگاری و لاتەكەم لە دەست ژێرچەپۆكەیی و چارەپەشی و كردنه دەرەوێ نەمساییەكان، تا بەشكەم و لاتەكەم وەكوو كۆمارێكی ئازادی لێبیت و مەسیح تاقانە شای ئەو بیت. نارتور ساتیک لەوێ كە گوتت بیری لێبکەو! تۆ تەنانەت ئیتالیاییش نیت.

تەوفیری نییه، من خۆم ئەو خەونەم دیتوو و دەبێ خۆم بەختی ئەم رێبازە بکەم.

بێدەنگییەکی دیکە داگیرتن.

مونتانی بە پامانیکەو و تی: «هەر ئێستە لە سەر قسەکانی مەسیح دەدوای...»، بەلام نارتور پەریه نیو قسەکانییەو: «مەسیح دەلێ كەسیکی كە ژیانی بەختی رێگای من بکات دیسان دەژیتەو.» مونتانی شانی بە لقیکی دارەكەو دا و دەستیکی بە چاوەکانییەو گرت و لە دوایەدا گوتی: «كوپم چەند ساتیک دانیشە!»

نارتور دانیشت، پاپا هەر دوو دەستی ئەوی لە نیو دەستە گەورە و بە تواناكانی خۆیدا گرت و گوتی: «ئەمشەو ناتوانم زیاتر لەو لەگەل تۆدا بدویم. چونكە چەند جارێکی دیکەش لەگەل ئەم كیشەیه دا پووبەپوو بوومەتەو. تا ئێستا لێكەم نەداوەتەو. دەبێ مەودا هەبێ تا فكري لێبکەمەو دەوایە پتری قسە لە سەر دەكەین، بەلام ئێستا داوات لێدەكەم كە شتیكت لە بیر بێ ئەگەر لە سەر ئەم بیروباورە تووشی كیشەیهك بی یان بمری، بە جارێ دلی من تێك دەشكینی.»

پاپا...

نا، لێم گەپێ ئەو شتەێ كە دەمەوێ بیلیم با تەواری كەم. جارێك بە تۆ گوتوو كە لەو دونیایەدا هەر تۆم هەیه. پێم وایە مانای ئەم قسەیه باش تێناگەێ. لاویکی وەك تۆ باش ئەم وتەیه تێناگات. منیش كاتی لە تەمەنی تۆدا بووم باشی لێ حالی نەبووم. نارتور تۆ بۆ من وەكوو... وەكوو.. كورێ خۆم وای. حالی دەبێ؟ تۆ بینایی چاو و ئاواتی دلی منی، من حازرم گیانی خۆم دانیم تا تۆ هەنگاویکی هەلە هەل نەهێنیهو و ژیانت نەكەوێتە

خه ته ره وه، به لام من هیچ کاریکم پئ ناکرئ من به تو نالیم که قهول و به لئینییه کم پئ بدهی، ته نیا ئه و شته م له تو دهویت و له بیرت بیت که به ته واوه تی ئاگات له خوت بی پیش ئه وهی ههنگاو یکی مه ترسیدار هه لئینییه وه . ئه گه ر خاتری دایکیشت له بهر چاو نییه که له و دونیا یه ی دیکه دایه، له بهر خاتری من پتر ئاگات له خوت بی . باش بیر له ئه م کارهت بکه وه و جوان تی فکره .

بیر ده که مه وه و... پاپا بق من و بق ئیتالیا بپارپوه .

له و بی دهنگیه دا چۆکی دادا. مونتانیلیش دهستی خسته سه سه ری ئارتور که داینه وانده بوو. له دوا یه دا ئارتور هه ستایه سه ره پئ. دهستی ئه وی ماچ کرد و به هیوری به دریزایی چیمه نه که دا که شه ونمی له سه ر نیشتبوو که وه ته پئ. مونتانیلی به ته نیایی له ژیر داره که دا دانیشته و پروانییه تاریکییه که ی به رده می خۆی.

له دلی خۆیدا گوتی: ئه وه توله سه ندنه وه ی خودایه که به سه ر مندا باریوه، هه ر وه کوو به سه ر داود دا باری. من که ئه و جیگا پاک و بی گه رده م گلاو کرد و جهسته ی ئه وم به و دهسته پيسانه م گرتوه. هه رچه ند ئه و به سه بر و به زه بر بووه و ئیستاش سه بر و لی بورده یی ته واو بووه .

ئه گه رچی تو ئه و کارهت له نه نیدا کرد، به لام من ئه و کاره م له بهر چاوی هه موو ئیسرا ئیله کاندایه کوو پوژ نیشان دا. مندالیکی که له تو له دایک ده بی دنلیابه ده مرئ ."

* . پاشای ئیسرا ئیل که خودا غه زه بی به سه ردا باراند چونکه نامرۆبی له گه ل ئه فسه ریکی خۆی کرد و هاوسه ره که ی لی فریودا (ئینجیل)
 ** . برکه یه ک له کتیبی ئابینی و ناسمانی .

ئاغای جیمز بیژتین رای زېبراكهی په سندنه كړد كه «له گهل مونتالی به دوری سویسرادا بسوورپینه وه». ئارتور ئه و دژایه تیه توندهی ئه وی زور زالمانه ده دیت له مهر سه یاحه تیککی گیاناسی و بیخه تهردا، ئه ویش له گهل ماموستایه کی پیری ئایینی دا، كه هیچ هویه کی بو ئه و دژایه تیه نه ده دیت. هر له و کاته دا، ئه و کاره ی ئه وی له سهر کار تیکردنی ده مارگرژی ئایینی یان ره گزی ده زانی؛ به لام بیژتینه کان گوئیان به و قسانه نه ده بزوت و به رابردوی روشنبیرانه ی خویان ده نازین.

همو مالباتی بیژتین و کوره کانی هر له کاتی دروستبوونی شه ریکه ی خویانه وه خاوه نی پا پوره کانی نیوان له نده و لیکه ژرن بوون، كه پتر له سه ده یه ک به سهر ته مه نی ئه و شه ریکه یه دا تیده په ری. ئه وان پروتستانییه کی وه فادار و کونه پاریز بوون. له سهر ئه و بروایه بوون كه جه نته لمه نیکی به ریتانیای ته نانه ت له گهل لایه نگرانی پاپاش ده بی هلس وکه و تیککی باشی هه بی. گه وره ی مالی کاتی زانی ناتوانی به ره به نی هل کات. ژیانی هاوبه شی له گهل ماموستای منداله چکوله کانی خوی كه ژنیکی زور جوان و کاتولیک بوو پیکه یئا. دوو منداله گه وره که ی به ناوی جیمز و توماس به بوونی زردایکیان كه توزیک له وان گه وره تر بوو زور خوشحال نه بوون، به لام به نابه دلی و به ناچاری شانیان دایه بهر قه زاقه ده ری خودایی.

دوای مردنی باوکیان ژنه یئانی برا گه وره که یان ئه و که شو هه وایه ی مالیی لی ئالوزتر کردن، به لام هه ردوو برا که زور پیاوانه هه ولیان دابوو تا گلادیس ماوه، له بهرانبه ر جولیا دا پشتیوانیی لی بکه و سه بهرته به ئارتوریش بهرپرسیاره تییه که ی خویان به جی بیئن. ئه وان دلسوزی بوون و هه ر

سەرزارەکی خۆشیا نە دەوێست. سەبارەت بە وی دل ئاوا و لیبوردنیا ن
هەبوو. بە گشتی پوول و پێداویستیهکانی ژیا نی ئهویان ئاماده دهکرد و له
گهپان و کاری دلخوازی خۆشیدا ئازاد بوو.

هەر بهو بۆنهیهوه ئارتور له وهلامی نامهکهی خۆیدا "چەک" یکی بهنکی بۆ
هاتبوو. بۆ خەرچ و مهخاریج ئیزنیشی پێدرابوو چۆنی پیتی خوشه به دلی
خۆی کهک له پشووکهی وهگرئ. ئه و ناوهی پوولهکهی دانا بۆ کپینی
کتیبهی گیاناسین و ئهلبۆمی رهگ و ریشهی وشکراوی گیاکان و لهگهه پاپا
چوو بۆ ههوهلین گهشت و سهیاچهتی خۆی له ئالپ.

له ناوچهی ئالپدا مونتانی له جارێ زۆر خوشحالتر بوو لهوهی که
ئارتوری لهگهه دایه به هۆی وتویژی ئهوان له باخهکهدا، خۆی تهکاند و
ورده ورده هیتورتتر بووه وه و ئامادهتر بوو تاکو پتر سهرنج بداته مزار و
وهزعهکه.

ئارتور لایکی تازه پێگهیشتوو و کهمه زموون بوو وههروا به ئاسانی له
تهمای خۆی پاشهگهزنه دهبووهوه، بهلام پێگومان هینشتا دهرفتهی ئهوه
ههبوو که به نهرمی بیدوینی و به بهلگهوه پازیبی بکهی له و پێگا پێ
مهترسیهی که تازه ههنگاوی بهرهو ئهوی ههلتابوو بکشیتهوه.

ههردووکیان تهمایان وابوو چهند پۆژیک له ژینیدا بگهپین، بهلام ئارتور
ههوهلین جار بوو ئه و شهقامه پرووناکانهی دهدیت و ئه و سهیرانگا خوش و
پێ له توریستانهی شاری دهبینی بپیک مات بوو. مونتانی بهدهم پیاسهکردندا
ئهوی له ژیرچاوه دیتیدا بوو.

کارینۆ ئیرهت پێ خوش نییه؟

نازانم لهوهی که له زهینی خۆمدا له بهر چاوم گرتبوو فهرقی زۆره. بهلێ

گۆلایکی زۆر جوانه و وینهی ئه و تهپکانه م خوش دهوی.

ئه و دوو پگهیهی که ئهوانی لێ بوون ناوی «پوتو» بوو. ئارتور ئاماژهی
کرد بۆ لیاوری دووردریزی دهریا و گوتی: «بهلام شار لیاولیتو له زریقه و
بریقه دایه شتیوهی ژیا نی پروتستانی و لهخۆپازی بوونی پتیوه دیاره. نا -
ئیره م پێ خوش نییه. به دیتنی ئیره دهکهومهوه یادی جولیا».

مونتانی پئیکه نی: «فه قیره، چهند دلته نگه! خو ئیمه هاتوینه ته ئیره بو سهیران. دهی که وایه بو لیره دا بمینینه وه، چاک وایه ئه مپۆکه به و لۆتکه بهرکه نه* سهیرانیکه سهر ئه م گۆلاوه بکهین و سبهینن به یانیش به ره و کویستان هه لزنین؟»

• به لام پاپا خو تو ده تو یست لیره بمینیه وه!
• پۆله ی ئازیم من ئیره م زور دیتووه. دلخوشی من و سهیرانی من شادیی تویه بو کویت پئ خۆشه با برۆین؟
• ئه گهر به راستی فه رقیکی بو ئتوه نییه، پئیم باشه به سهر لئواری ئه م چۆمه دا هه تا سهر سه رچاوه که ی برۆین.
• پئین؟

• نه خیر ئاژۆ، چۆمه که زور خو پئینه.
• که وایه بو شامۆنیکس ده چین. پاش نیوه رۆ به و لۆتکه باده وه که کورته سهیرانیکیان کرد. گۆلکی جوان بوو. ئاوه لیل و مهنده که ی گۆله که که متر کاریگه ریی له سهر ههستی ئارتور هه بوو. ئه و پهروه ردهیده م ده ریای نیوه پاست بوو، به شه پۆل و پئلی شینی ئه وئ راهاتیوو، به لام ئاوی سه رکیش و خو پئینی زور خۆش ده ویست و خو پئینی و به ته وژمی ئه و ئاوه سه هۆلاوه یه یه کجار که یف خۆشی ده کرد. ده یگوت: «به هه موو توانای خۆیه وه به ره و پئش ده روات».

سبهینن ده مه ده می به یانی به ره و شامۆنیکس که وتنه رئ. ههر که وتنه رئ له ده ره وه ی شار ئارتور به دیتنی ئه و مه زرا سه ره سه وز و به پیت و به ره که تانه که له شیوودۆلنکدا بوو زور خۆش حال بوو.
به لام هه رکه به ره و رینگا پئچه لاه پئچه کان هه نگاویان نا که له نیوان ته پکه گه وره و بچوکه کاندای بوو و بئ ده نگ بوو و قیت وقۆز و به برشت ملی رینگای بری له سینت مارتین به ولاوه ورده ورده له دۆله که هاتنه سه رئ. بو پشوودان ده چونه خانوه دارینه کانی قه راخ رینگا یان ده چونه ئه و دتهاته چکوله کویستانیانه. دوايه حه زیان له کوی بوايه به ره و ئه وئ وه پئ ده که وتن.

* . باده وه ی گه می و لۆتکه

ئارتور بە جوانى سىرووشت و دىمەنەكە زۆر شاد و بە كەيف بىوو. ھەركە تووشى ھەوھلەين تافگە بوو، ئەوھندە كەيفخۆش و خۆشحال بوو ھەر كەسىك بىدىبايە پراوپىرى شادى دەبوو، بەلام ھەر كە لە لووتكە بەفراويەكان نزيك دەبوونەو، ئەو خۆشحالى و شاگەشكەبىيەى تەواو دەبوو و دەكەوتە مالى فكرەوہ ئەم حالەتە لە لای مونتائلى زۆر نوو و تازە بوو. دەتگوت پىتوھندييەكى قورس و قايىمى ھەيە لەگەل كوئىستانەكان. مەودايەكى چەند كاتزمىرى لە جەنگەلە تاريك و پىر رەمز و رازەكەى سنۆبەرەكاندا كە دەنگى دەداوہ بىھەست و خوست دادەنېشت و لە كەلېنى راست و بلىندى سنۆبەرەكانەوہ دەپروانىيە تىرېژى زىرېنى خۆر، كە دەكەوتە سەر كۆلمى پەوہز و شاخەكان. مونتائلى بە نارەحتى و خەمۇكيەوہ چاوى لىدە كرد. پوژىكيان مونتائلى كە سەرى لە سەر كىتېبەكە ھەلبېرى سەيرى كرد ئەوہ ئارتور سەعاتىك زياترە كە ھەروا لە سەر سەوزەلانىيەكە لە پەناى ئەوہوہ پاكشاپوو و بە چاوى كراوہوہ دەروانىتە بەرىنايى ئاسمانە سامال و پرووناكەكە.

پىگوت: «كارىنۆ، خۆزگە ھەر شتىكى تو دەبىيىنى پىشانى منىشت دابايە». بۆ ھەسانەوہ لاياندا دىتەكەى ئارام كە لە نزيك تافگەى دىوز بوو. پىگا تايبەتەكەيان ون كردبوو و ئىستاش كە لە ئاسمانى سامال و بىگەرددا پوژ ئاوا دەبىن، بە ھىواى دىتتى تىشكى جوانى سەر ئالپ بەرەو لووتكەكانى ئەوئ و دوندى مېن بىلان و نزارىكى كە بە دارودەوہن و سنۆبەر تەزرايوو ھەلزان. ئارتور كە لە چاوانىدا پامان و سەپروسەرسووپرمان دەبارى بەرەو لووتكەى دەپروانى.

- چ دەبىنم پاپا؟ زىندەوہرىكى گەورە و سىپى پۆش كە لە شىنايى ئاسماندا زەق دەكاتەوہ كە نە لە دروستبوونى ئاگادارىن و نە لە كوتايىشى. دەبىنم و لىيى حالىم كە لە مېژ سالا چاوەپروانى بىنىنى روحي خودايە. ھەروەكوو ئەوہى كە لە پشت شوشەيەكى لىلەوہ دەبىنم. مونتائلى ھەناسەيەكى ھەلكىشا و گوتى: «منىش سەردەمانىك ئەو شتانەم دەدەيت.»

- ئىستا ئىتر ئەوانە نابىنىت؟

- نا ئىتر ئەوانە نابىنىم. چونكى من دەزانم كە ئەوانە ھەن، بەلام بە چاۋ

ناتوانم بىيانىنىم، من زۆر شتى دىكە دەيىنم.»

- شتى دىكە چىن كە دەيانىنى؟

- من، كارىنۇ؟ ئاسمانى شىن و لووتكەى پىرلە بەفر - ئا ئەمەيە ھەموى

ئەو شتانەى كە من لەم بەرزايىبەدا دەيىنىم، بەلام لە خوارىدا شتى دىكەش ھەيە.

ئامازەى بە دۆلەكەى خوارى كىرد. ئارتور ئەژنۇى داداۋ، لە سەر لىۋارى رەۋەزە گەۋرەكە رۋانىيە خوارى، دارە سنۆبەرە گەۋرەكان كە لە تارىكايى درەنگانى ئىۋارىدا رەش و تار دەچۈنەۋە، ۋەكۈۋ پاسەۋانىك، بە درىژايى لىۋارى رۋوبارەكە قىت رۋەستابوون. ئەۋەندەى پىنەچۈۋ كە رۆژ ۋەكۈۋ سىكلىكى ئاگرىن لە پشت كىتۈكى مەشارىى بىرگەبىرگەۋە رۆچۈۋ و بە دۋاى خۇيدا رۋوناكىيەكەشى داكىشا، دەنگوت ژىن لە سەر سىنگى سىروشت كۆچى كىردۈە. ھەر لەۋ كاتەدا زىندەۋەرىكى رەش و مېرۋۆچ و ترسناك بە كۆشىكى پىر لە چەكى خەيالىيەۋە لە سەر دۆلەكەدا بەدەر كەۋت. شاخى تىژۋىلىندى كىنەۋە وشكەكانى رۆژئاۋا لە ددانى دىۋودرنجىكى گەۋرە دەچۈۋن كە لە بۆسەى نىچىرىكدايە و خۆى مەلاس داۋە تا نىچىرەكەى بەرەۋ قوۋلايى دۆلەكە راكىش بىكات، ئەۋ دۆلەى كە بە تارىكايى جەنگەلەكەۋ زىقە و ھەرا داپۇشراۋو. سنۆبەرەكان كە ۋەك لىۋى تىژى خەنجەر بە پىز رۋەستابوون و نەرم دەدوان: «بەسەر ئىمەدا خۆت فرى دە!» سىلاۋىش لە قوۋلايى تارىكە شەۋەكەدا دەيگوراند و دەيلووراندا و شلەژاۋ لە ناھومىتىدەيىكى درىژخايەندا بوو. بە دايم خۆى بە ئەم بەرۋنەۋبەرى دىۋارەكانى زىندانەكەى دادەكوتا.

ئارتور بە ترسىكەۋە ھەستا سەر پىن و لە لىۋارى ئەۋ تاشەبەردە

گەۋرانەۋە چۈە ئەۋلاۋە و وتى: «پاپا! ۋەكۈ دۆزەخ ۋايە.»

مونتالى بە ھىۋورى ۋەلامى داۋە: «نا كوپم، ئەۋەش ۋەكۈۋ رۆحى ئىنسان

ۋايە»

- ۋەك رۋىحانەتى ئەۋ كەسانەى لە تارىكايى و ژىرسىبەرى مەرگدا

دادەنىش؟

- وهکوو روحی ئەو کەسانەى کە هەموو پۆژى لە شەقام بە تەنیشتندا رادەبرن.

ئارتور بە دیتنى سەيبەرەکان لەرزى. تەپ و مژىكى لىل لەبەينى دارەکاچەکاندا پىاسەى دەکرد. وهکوو روچىكى ئاوارە، کە بە هىچ شتىک سوکنایى نەدەهات. دەپروانىيە هەولى بىئاکامى لافاوهکە. لە پرىکدا ئارتور گوتى: «چاولىکە ئەو خەلکەى کە لە تارىکاييدا کەوتوونە رى، پووشنايەكى گەورەيان دیتووه».

لووتکە بەفراويەکان لە نيوان گىرکانى سوورى خۆرئاواو بووندا دەسووتان. ئەو کاتەى کە درەوشانەهەى تيشكى سوور لە سەر لووتکەکان بىرەنگ بوو، مونتالى پووى خۆى وەرگىنرا و دەستى نايە سەرشانى ئارتور و هەلىساندە سەرپى:

- وەرە کارينو، ئىتر تيشكى خۆر تەواو بوو، ئەگەر زياتر لەوه پراوەستين لە تارىکاييدا پىگاکە ون دەکەين.

ئارتور سەرى وەرگىنرايە سەر لووتکە بەرز و بەفراويەکە کە لەبەر زەرەهەى کزى پۆژئاوا دەدرەوشانەوه و گوتى: «وهکوو جەستەيەكى مردوو وايە.» هەردووکیان بە وردى بە نيو تارىکايى دارەکاندا هاتتە خوارى، چوونە نيو ئەو کوختەيەى کە قەرار وابوو شەوى لەوى بمتنەوه. مونتالى دواى ئەوهەى چۆوه ئەو ژوورەى کە ئارتور لە سەر مېزى شىوخواردن چاوه پى دەکرد ئارتورى دىت کە خۆى لە بەندى خەيالەکان دەرھىناوه و تەواو بۆتە کوپىكى دىکە. - ئاى، پاپا وەرە ئەو سەگە چاولىکە! لە سەر پاشووى سەما دەکات.

چەندە شەيداي ئەو خۆرئاوا سوورەلگەرپراوه بىوو، ئەوئەندەش شەيداي کارە هونەرەيەکەى سەگەکە بىوو. خانە خوئىەکەيان بە بەرھەلىنەى سى و بە بازۆلەى قەلەو و گۆشتىنەوه دەستى لە کەلەکەى نابوو، کاتى کە ئارتور کايەى لەگەل سەگەکە دەکرد لىو بە بزە لەو لاوه پراوەستابوو و بە زمانى خۆماليى خۆيان بە کچەکەى گوت: «بەم کارەى کە ئەو دەيکات، هەر کەس بىبينت پتى وايە ئىتر هىچ فکر و خەيالىكى دىکەى نىيە، ئەم کوپە چەند جوانيشە.»

ئارتور وەكوو كچۆلەيهكى قوتابخانه بهو قسهيه سوور هه لگه پرا، و ژنه ،خانه خوييه كه ديتى له قسه كهى ئه و تن گه يشتوو به و شله ژاوييهى ئه و پيئكه نى و چوو ده ره وه. له كاتى شيوخواردندا ئارتور هه ر باسى كه ژه وانى و سه يرانى گياناسينى كرد. بن گومان ئه و فكر و خه يالانه كاريگه رى له سه ر هه ست و خواردنى ئه و دانه نابوو.

سبه ينى به يانى كاتى كه مونتائلى له خه و هه ستا، ئارتور له وى نه مابوو. ئه و پيش تا وه لات چوو بووه ئه و له وه رگه و به رزاييانه تا «ياريدهى گاسپار بدات بۆ ئه وهى بز نه گه له كه به ره و به رزاييه كان ببات»، به لام تازه ميژى خوارده مهنى به يانيان ئاماده كر دبوو، كه ئه و له كاتيكا كچيكي سى سالانهى ئه و ديهى له سه ر قه لاندوشى دانابوو، به چه پكه گوليكي مه زراوه به بن كلاو زۆر به په له خۆى كرد به ژووريدا. مونتائلى لىو به بز ه سه رى هه لينا. ئارتورى ئىستا جياوازييه كى زۆرى هه بوو له گه ل ئارتورى ئارام و له سه ره خۆى پىزا و ليگه ژۆرن.

. هه تيوه شينه له كوئى بووى؟ به گه دهى به تاله وه له و كئوانه ده گه رى؟
ئاي پاپا، زۆر خۆش بوو! چياكان كاتى تاو هه لاتن زۆر پر شكۆن و تنۆكى شه ونمه كانيش زۆر جوانن! چاو ليكهن چه كمه ته ر و قوراوييه كهى هه لينا.

. برىكمان نان و په نير له گه ل خۆمان بردبوو، له مه زراش شيرى چه ند بزنيكمان دوشي، ئاي چه نده پيس بوو! به لام هيشتا برسيمه. برىكيشم بۆ ئه م كچۆلەيه ده وى... ئانيت هه نگوين ده خۆى؟

كچه كهى له سه ر ئه ژنۆى خۆى دانابوو، پيئكه وه گوله كانيان رىك و پىك ده كرد. مونتائلى ره خنه گرانه وتى: نا، نا! نه خۆشكه وتنى تو، من ناره حه ت ده كات. خيزا برۆ جل و به رگه ته ره كانت بگۆره. ئانيت وه ره بۆ لاي من. له كوئيه ئه م كچۆلەيه ت هيناوه؟»

. - لاي گه ره كى سه رووى ديوه، كچى ئه م پياويه كه دوينى دىتمان .
پينه چى ديه كه شه، چاوه كانى زۆرجوانه، كيسه ليكى له گيرفان دايه ناويشى ناوه كارولين.

ئارتور دواى گۆرپىنى گۆرەويىپ تەرەكانى، كاتى بۇ خواردىنى نانى بەيانى
هاتە ژورەو، دىتى كە كچەكە لە باوەشى پاپا دايە، سەبارەت بە كىسەلەكە
كە بە دەستە قەلەوہەكانى بەرزى كردبووہە چەنەوہەرى بۇ پاپا دەكرد تا
«ئاغا» كىسەلەكەى پىن جوان بىت كە خىرا خىرا لاقەكانى دەبزواند.

كىژەكە بە ئاخافتنى خۇمالى و ناوچەيىوہە كە لە زۆر شتى تىنەدەگەيشت
گوتى: «ئاغا چاو لە پۆتىنەكانى كارولينو كەن!»

مونتائلى كەوتە كايەكردن لەگەل مندالەكە، دەستى بەسەروقژى داھينا،
كىسەلە ئازىزەكەى ئەوى پىن جوان بوو. حەقايەتى خوشى بۇ دەگىتراوہ،
خانەخويىيەكە كاتى بۇ كۆكردنەوہى سفەرى سەر مېزەكە هاتە ژورەو، بە
سەرسوورمانەوہ دىتى كە ئانىت گىرفانەكانى ئاغاي مونىر كە جلوہرگى
مەلایانەى لەبەر دابوو، دەر دەكىشىن و دەپيشكى.

ژنەكە گوتى: «خودا مندالەكان فېردەكات كە چۆن مرۆفە باشەكان بناسن.
ئانىت ھەميشە لە غەريپەكان دەترسا، بەلام لە لای جەنابتان غەريپى ناكات.
شتىكى سەير نىيە! ئانىت بە ئەژنۆوہ لەبەر دەم ئاغادا دانيشە. تا
نەپۆيشتوون - دوغاي خىر و چاكەى لى بخوازە، بەختەوہرت دەكات.»

دواى چەند كات ژمىرىك كاتى لە مەزرا بەررۆژەكاندا پىياسەيان دەكرد
ئارتور پووى لە پاپا كرد و گوتى: «پاپا تا ئىستا نەمدەزانى دەتوانى ئاوا بە
ھىورى لەگەل مندالەكاندا يارى بكەى. كچۆلەكە لەو كاتەدا چاوى لە تو
ھەل نەدەبەرى. دەزانى، بە برواى من....»

- چى؟

- تەنيا دەمويست بلىم كە... زۆر جىنگاي داخە كە كليسا ناھىلىت قەشەكان
ھاوسەريان ھەبىن. باش نازانم بۆچى. پەرورەدەكردنى مندال كىشەيەكى زۆر
ھەستيارە، ئەگەر مندال ھەر لە ھەوہلەوہ كارىگەرىي كردهوہ باشەكانى لە
سەرى، لە ژياندا رەنگدانەوہى باشى دەبىن بە برواى من، پىاويك كە ژيانى
پراوپر بى لە كاروكردەوہى باش و شياو، ديارە زۆر شياوى ئەوہيە بىتتە
باوك، ئەمن دلنيام ئەگەر ئىوہ بەلنىتتان نەدابايە... ئەگەر ژيانى ھاوبەشىتان
پىكەھىنابايە... مندالەكانتان زۆر...»

- سس!

ئەم وشەيە ئەوەندە خێرا بەيان کرا کہ وا دیار بوو ئەو بى دەنگیەى دوایی زۆردریژخایەنتر دەبوو. ئارتور بە دیتنى روخساری تیکچووی مونتانی شلەژا و درێژەى بە قسەکەى دا: «پاپا بە بروای ئىوہ من لە ھەلە دام؟ ھەلبەتە رەنگە وا باشتر بى، ئەو جۆرەى کہ من پىم وایە سروشتیە دەبى وردبىنانەتر لى بکۆلمەوہ».

مونتانی لە سەرەخۆ وەلامى داوہ: «پىم وایە باش لە مانای ئەوہى گوتت تى ناگەى. چەند سالیکی دیکە کہ داى بىروراپیەکی جیا لە مەت دەبى. ئىستا باشتر وایە پىکەوہ باسى شتىکی دیکە بکەىن».

ئەم کەلینتە یەکەم جیاوازی بىروراپى نىوانیان بوو کہ لەم پشودانەدا بەلى دەکیشا بە سەر ئاسایش و مەندى و ئارامى نىوانیان.

شامونىکسىان بەجى ھىشت و لە پىگای تىت - نوورا بەرەو مارتىنى کەوتنە پى. بە ھۆى گەرما تاقتە پىوکىنەکەوہ لە مارتىنى بۆ پشودانىک لایان دا.

کہ نانى نیوہ پۆیان خوارد لە بەر سىتەرى فىنکی ھوتیلەکە دانىشتن کہ دوور بوو لە گەرمای ھەتاو و دەپروانىیە ھەموو دیمەنى کویستانەکە. ئارتور قوتووی گياکانى دەرھىتاو کەوتە وتووێژى گەرمى گياناسى بە زمانى ئىتالىا.

لە ساباتى ھوتیلەکە دوو بەرىتانیایىشى لى بوو - یەکیکیان خەرىکی وینە کیشانەوہ بوو و ئەوى دیکەشيان بى سەرنجدان بە دەورووبەرى خەرىکی چەنەوہ پى بوو بى ئەوہى بە بىرى دا بىت کہ ئەم دوو نەفەرە بیانىیە پەنایانەوہ زمانى بەرىتانیای دەزانن یان نا.

- وىلى لە پەنگردنى ئەم تابلۆیە دەست راگرە. وینەى ئەم کورپە ئىتالىایە بکیشەوہ کہ شەیدای لەت و کوتکراوہى ئەو دارەى پەنایەتى، پىک چاو لە خەتى برۆکانى کہ! تەنیا بەجى ئەم زەرەبىنە، خاچىک و بە جىگای ئەو کۆت وشە لوارە قولەپە، توگایەکی" پۆمى دانىتى تا وینەى مەسىحىکی چاخى ئىمپراتوورى پۆم نیشان بەدات.

*. ئەو قوتووی کہ گيا جۆراوجورەکانى تىدا رادەگىرى.

** . لىباسىکی ھاو دامىنى درێژى پۆمى.

مه سیحه کانی ده وره ی ئیمپراتوری پۆم هه بر وا و نه یه ته وه. کاتی خوار دنی فراوین له په نای ئه و لاره دانیشتم. چه نده دلخوازی ئه و بزاری بیسی گیاکان بیوو، هه ره ئه و نده ش شهیدای ئه و مریشکه سووره وه کراوه بوو، بریک جوانه، په نگینکی زهیتوونی جوانیشی تیدا دیاره، به لام ناگاته قه در باوکی.

- کیتی؟

- باوکی که ریک پرو به پروی تو دانیشتوه، یانی تو ئه وت وه بهر چاو نایه؟ زور شکۆدار و به پیزه.

- به ئی په یکه ریکی پیروزه! یانی کاتیک قه شه یه کی کاتولیک ده بینی نای ناسی؟

- قه شه؟ تو خودا ئه مه قه شه یه! راست ئه که ی. له بیرم چوو بو وه وه. سویند و دروشمیککی داوینپاکی و نا له م جۆره شتانه ئیتر، جاکه وایه به دلینکی پاکه وه لئی ده روانم و گریمان که برزای ئه وه. ئارتور به چاوی گه شاهه وه چاوی هه لینا و له ژیر لینه وه گوئی: «ئه و خه لکه چه نده بی عه قلن!، به لام زور دلوقانن که ده لین منیش وه کوو تو وام؛ خوزگه به راستی برزای تو بام - پاپا چ باسه په نگتان تیک چوو!» مونتانی به سه ر پتوه راوه ستابوو و به ده نگینکی زوره نیور له گه روودا گوئی: «سه رم له گیزه وه دی. پیم وایه ئه مرق به یانی زور له بهر تاو مامه وه. کارینو من ده چم راده کشیم هیچ نییه گه رما که من گیزی کردووم. ئارتور و مونتانی پاش ئه وه ی دوو هه وتوو له لینه واری گۆمی لومیراندا مانه وه، له رینگای گه رده نه ی «سینت گنارد» وه گه رانه وه بۆ ئیتالیا. له کاتی سه یران و گه شته که یاندا که ش و هه وا له بار بوو، هه ر بۆیه زور سه یاحه تیککی خۆشیان له م لاو ئه ولادا کردبوو.

به لام ئیستا وه که هه وه لئی که یفخۆش و سه ری حال نه بوون. مونتانی زور جار خۆی ده دزیه وه له ترسی «وتوو یژیکی زورتر» ئه گه رچی له و پشوو دانه دا هه ولینکی باشی بۆ هه لکه وتبوو. له دۆلی ئاژۆدا که له ژیرداری به روو دانیشتبووون به ئه نقه ست خۆی له و ئاخافتتانه ده بوارد. پیتی و ابوو شیرنایی و تامه زرۆیی دینتی سروشتی ئالپ به و وتوو یژانه تال و ناخۆش

دەبىي بە تايبەت كە ھەستى ناسك و ھونەرمەندانەى ئارتورى دەھەژاند جا بۆيە ئەو كارەى لا زۆر زالمانە بوو.

لەو پۆژەوھە كە لە مارتىنى بوون ھەموو جارئ بە خۆى دەگوت: «ئەمپۆكە قسەى لەگەل دەكەم» و ھەموو شەويكىش دووپاتى دەكردەوھە «بەيانى دەيدوينم.»

ئىتر وردە وردە سەيران و گەشت بەرەو كۆتايى دەرويشت و ديسانىش ئەو دووپاتى دەكردەوھە: «بەيانى، بەيانى» وا ھەست دەكرا دۆستايەتتەكەيان ۋەك جاران گەرم و گورنەبوو - وادياربوو پەرزىنىكى ناديار كەوتبووھە نيوانيانەوھە - ھەر ئەو ھۆيانە مونتائلى لە بىن دەنگيدا راگرتبوو، تا ئەوھى كە لە دوابين شەوى مانەوھى گەشتەكەياندا واتى گەيشت كە ئەگەر بە تەماى قسە كردن لەگەل ئارتور دايە دەبى ھەر ئىستا دەست پىبكات. بىرپار و ابووكە شەوئ لە لۆگانۆ بىتئەوھە و بەيانى زوو بەرەو پىزا بگەونە رى. لانىكەم ئەو دەبوو ئەوھەندەى لىحالى بوايە كە رىگاي پىر لە كەند و كۆسپ و ھەوراز و نشىوى راميارى ئىتاليا چەندە جگەرگۆشەكەى بە دووى خۇيدا كىشاوھە.

دوای پۆژئاو بوون بە ئارتورى گوت: كارينو، باران تەواو بووھە و ئەوھە دەرفەتتىكى باشە بۆ دىتنى گۆلەكە (دەرياچە) بابچىنە دەرى دەم ھەوئ قسەت لەگەل بگەم.

بە درىژايى كەنارى ئاوەكەدا بە پياسەكردن چوونە جىيەكى چۆل و بىدەنگ. لە سەر دىوارىكى بەردى ئەوئ دانىشتن. لە پەناياندا گولتىكى شىلان پوابوو كە بە ميوھى سوورى دارىكى سەرووى خۆيەوھە داپۆشرا بوو، دووسى دانە گولخونچەى نەپشكووتوى رەنگ ژاكاو. بە لقى سەروويەوھە شور بېوھە، بە ھۆى قورسايى تنۆكى باران مات و ژاكاو بەم لاوئەولادا دەكەوھت - لۆتكەيەكى چكۆلە بە سەولى سېى و جوانەوھە لە سەر ئاوى شىنى گۆمەكە بە ھىورى بە دەم شنى فىتكى شەوھەوھە لە جوولەدا بوو و ئەوھەندە پووناك و وردىلە و جوان بوو كە دەتگوت دەنكە زىوينەكانى گولتىكى بابردەلەن كە بە سەر ئاوەوھە ھەلوھەدا بوون. پەنجەرەى مالە شوانىكى كە لە سەر كىوى «سالواتور» دا بوو. چاوەزىپىنەكانى خۆى ھەلھىنا. گولە

سووره‌کان له ژیر چه‌تری هه‌وره کپ و بئ‌جوله‌کانی مانگی سپتامبردا سه‌ریان دانه‌واندبوو و خه‌وتوو‌بوون. ئاوی نه‌رمی گۆم له سه‌ر خیزه‌لانی قه‌راغ گۆماوه‌که به‌ ده‌م چه‌یرانی نه‌رمی شنه‌ی باوه به‌ ئه‌سپایی له‌گه‌ل وشکانیدا ده‌دا. مونتانی وتی: ئه‌مه ته‌نیا ده‌رفه‌تیکه و ده‌توانم له‌گه‌ل تۆدا بدویم. چونکه تا کاتیکی زۆر دوور نات‌بینمه‌وه. چونکه تۆ ده‌گه‌رئیته‌وه سه‌ر ئیشی زانکۆ و لای هاو‌پیتیانت. منیش له‌م زستانه‌دا به‌ کاروباری زۆره‌وه سه‌رقال ده‌بم. ئیتستا زۆر به‌ پروونی ده‌مه‌وئ بزانم هه‌لو‌یستی ئیمه له‌ به‌رانبه‌ر یه‌کترا ده‌بئ چون بئ. جا که‌وایه...» ب‌رێک راوه‌ستاو دوا‌یه به‌ ئارامی درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا: «ئه‌گه‌ر پیت‌وا‌یه که ده‌توانی وه‌کوو را‌بردوو متمانه‌ت به‌ من هه‌بئ. داوات لێ‌ده‌که‌م له سه‌ر ئه‌و مزاره‌ی ئه‌و شه‌وه‌ی که له‌ باخی سیمیناریدا گوتت زۆرت‌ر له سه‌ری بدوئی. پیم‌بلتی تا چه‌نده تیکه‌لاوی ئه‌م بیروکه‌یه بووی.»

ئارتور چاوی له‌ ئاوه‌که کرد به‌ بئ‌ده‌نگی گویی دایه و قسه‌ی نه‌کرد. مونتانی درێژه‌یدا «ئه‌گه‌ر ده‌کرئ پیم‌بلن که ئایا تۆ خۆت پا‌به‌ند به‌ بریارێک کردوه و یان... به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ک.»

- پاپای خۆشه‌ویست شتیکی وانیه‌ پیت‌بلیم من خۆم به‌ شتیکه‌وه نه‌به‌ستوه‌ته‌وه! به‌لام پێبه‌ندی قه‌ول و به‌لینیک هه‌م.

- تی‌ناگه‌م....

په‌یمان و به‌لینیه‌کان چ قازانجیکیان هه‌یه، خۆ ئه‌وه په‌یمان نییه که ئه‌و خه‌لکه‌ی لێک نزیک کردوه‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر مرۆف سه‌باره‌ت به‌ شتیکی هه‌ستیکی تایبه‌تی هه‌بیت، ئه‌م هه‌سته ئه‌بیته پردی پێوه‌ندی تۆ و مه‌به‌سته‌که‌ت، به‌لام ئه‌گه‌ر وه‌ها هه‌ستیکی له‌ ده‌روونی ئه‌ودا نه‌بیت هیچ هه‌ودا و په‌یمانیک ناتوانیت ئه‌و پێوه‌ندی و پرده‌ت بۆ هه‌لبه‌ستیت.

- یانی مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه که ئه‌م شته - ئه‌م هه‌سته - هیچ په‌شیمانیه‌کی له‌ دوا نییه؟ ئارتور ئه‌و شته‌ی که ده‌یلنی بیرت لێ کردۆته‌وه؟

ئارتور گه‌راوه و رێک چاوی ب‌رپه‌ چاوی مونتانی.

- پاپا له منت پرسى ئاخۆ ده توانم متمانەم بە تۆ هەبیت. ئایا ئیۆه ده توانم متمانەتان بە من هەبیت؟ بە راستى ئەگەر بابەتیک هەبایه حەتمەن پێمده گوتى، بەلام پەیفین له سەر ئەم بابەتە بێفایدهیه، ئەوهى ئەو شەوه پیت گوتم هەر له بیرمه، قەتیش له بیرم ناچیتەوه، بەلام من دەبێ رێوشوینى خۆم بدۆزمهوه و بە شوین ئەو تیشکەدا برۆم که دەبیینم.

مونتانی خونچەیهکی له گۆله شیلانەکه لى کردەوه و هەموو پەرەکانى هەلۆهراند و خستیه ئاوهکهوه.

- کارینو تۆ راست دهکهی. بەلى ئیتر له سەر ئەم مەبەسته نادوین، واویدەچى که بەراستى وشەکان کۆلن - زۆرچاکه، زۆرچاکه با برۆینهوه مالى.

پایز و زستان بهیچ پروودا و پینشها تیک تی په پری. ئارتور خه ریکی موتالاکردن بوو و کاتی بیکاری و بوشی زور که م بوو. ئاخره که ی کاره کانی خوی وا ریکو پیک کرد تا له حه و توویه کدا چهند جار تیک ئه گه ر بو چهند چرکه یه کیش بووبی مونتانی ببینیت. جار جار ده هاته لای تا سه باره ت به کتیبیک یان کیشیه ک یاریده ی بدات، به لام له و کاته دا سه رنجیان ده چوه سه ر مژاریکی تایبه تی و هه میشه یی خویان.

مونتانی پیش ئه وه ی له مپه ری چکوله و نادیار ی ئیوانیان ببینیت. که متاکورتیک ههستی پی کردبوو و هه ربویه له زور کار خوی ده پاراست تا نزیکایه تیه گه رم و گوره که ی جارانیان کال بیته وه چونکه هاتوچویه کانی ئارتور به جینی ئه وه ی خوشحالی بکات په ریشانی ده کرد. هه ر بویه هه ولی ده دا هه میشه له و باره وه زور له سه ره خو بی و خوی و نیشان بدات که بلی هه یچ شتیک فره قی نه کردوه.

ئارتور ههستی به و گورانکاریه زانایانه ی مونتانی کردبوو، که به زهحمه ت توانی به سه ریدا زال بیت، به جوری ههستی کردبوو که ئه م گورانه له گه ل کیشیه «بیری نوئ» دا تیکه له که پاپای ئازارده دا و له وه بیر هینانه وه ی ئه م مژاره که فکروزکری ئه وی به خویه وه سه رقال کردبوو خوی ده پاراست، به لام ئه و قه ت مونتانی ئه وه نده خوش نه ویستبوو، ئه م ههسته نارازیبوونه دیرینه یه که له بوشایه کی پوچ دا قه تیس مابوو، بو کپکردن و خاموشکردنی له ژیر باری قورس و گرانی ئایین و مه زه بدا له تیکوشان و بهر خوداندا

بو، که ئیستا به هۆی پتوهندییهکی کهم له گهل «ئیتالیای لاو» دا تهفروتونا ببوو.

ئیترا له وهموو خهیاالات و وههمه نهخۆشینانه هیچ نه مابوو که ههمووی به هۆی تهنیایی و ئاگاداری له ژووری نهخۆشهوه سهریان ههلهدهدا. بیئوهی پتویستی به پارانهوه و ههلاواردنی شهیتانهکان بی له بهین چووبوون، به ههلایسانی مهشخه لانیکی دهروونی نوێ، به تپروانینیکی ئایینی پوشتر و نوێ خوازانتر (چونکه به بپروای ئه و پووناکایی جولانهوهی خویندکاران زۆر باشتر و چالاکتر بوو له باشتر بوونی ئاستی پامیاری) به مانای هتوربوونهوهیهکی تهواو و به مانای بالکیشانی ناشتی به سهر زهویدا و چاکه کاری سهبارهت به مرۆقایهتیه. له م کاته ترسناکه و له وه هله ناسکهدا ههموو دونیای له نێو کهوانی پووناکیدا ده دیت. ئه و ته نانهت ئه و که سانهی که به چاویکی پق و نهفره تاویهوه ده دیت خالیکی نوێی پر له خۆشهویستی له واندا به دی ده کرد. مونتالی که پینچ سال قارهمانی پووگهی ئاواتهکانی بوو، ئیستا له بهر چاوی ئه و بهرز و بهرێزتر خۆی دهواند وه کوو پیغه مبهریکی گهوره ئیمان و بیرى نوێ لێ دیار بوو. به چاویکی تازه گوئی ئاواله ترهوه سهرنجی ده دایه ئامۆژگارییهکانی. ههولی ده دا که له نیتوان فکری ئه و و ئاواتی پیکهاتنی کوماردا یه کگرتنیکی دهروونی بدۆزیتهوه. بیرى له ئینجیل ده کردهوه. چیتزی له دیموکراسیخوازیی مهسیح وهردهگرت که له ناخ و پیشهی ئه ودا بوو له پۆژیکی مانگی ژانویهدا چوو بۆ سمیناری تا کتیبیک که به ئه مانهت وهریگرتبوو بیداتهوه. هه ر که زانی پاپا چووته دهروهه، چوو بۆ ژووری تایبهتی کارکردنه کهی ئه و و کتیبه کهی له جامخانه که له سه ر جینگاکهی خۆی داناوه. که ویستی له ژووره که بچیته دهروهه، چاوی به کتیبیک کهوت که له سه ر میزه که دانرابوو.

ئهم کتیبه دیمونارشیای له نووسینی دانتس بوو. دهستی کرد به خویندنهوهی و خیرا وا گیرۆدهی بوو که دهنگی کرانهوه و پتوهدرانی ده رگا کهی نه بیست، به لام به بیستی دهنگی مونتالی وهخو هاتهوه.

* . پیکخواویکی چکۆلهی شوپرشگێره که له سالی پیک هات ئامانجه کهی بزگاریی ئیتالیا له زیر چنگی بیانییهکان و پیکهاتنی ئیتالیایهکی یه کگرتوو بۆ حکومه تیکی کوماری بوو.

پاپا که چاوی له کتیه که ده کرد گوتی: «ئه ورۆکه چاوه پوانت نه بووم، ده مویست هەر ئیسته که سیک بنیرم به شوینتدا و داوات لێ بکه م ئه مشه و له لای من بمینییه وه».

شیتیک روی داوه؟ ئه مشه و قه راره که سیک ببینم، به لام ئه گهر...
- نا به یانیش ده کړی، ده مویست بتبینم، چونکه پینج شه مه ده پۆم، بانگیان کردووم بچم بۆ پۆم.

- بۆ پۆم؟ زۆرت پین ده چی؟
- له نامه که دا نووسراوه تا دواى جیژنی پاک. ئه و برووسکه یه له لایه ن فاتیکانه وه هاتووه. ده مویست زۆر زوو ئاگادارت که م، به لام سه رقالی کاروباری قوتابخانه و دامه زرانندی به رپرسیکی نوێ بووم.
- ده ی باشه پاپا، سمیناریشیان ده خه یته به رده ست؟

- بپریار وایه بیانده مئ، به لام دواى ماوه یه کی تر خۆم دیمه وه بۆ پیزا.
- سمیناریان بۆ ده خه یته به رده ست؟
- ئه م باسه هیشتا ته واو مسۆگه ر نه بووه، به لام به رپرسیایه تی ئۆسقوفیان پین پیشنیار کردووم.

- پاپا! کوئ؟
- هەر به و هۆیه وه یه که ده بئ بچم بۆ پۆم، هیشتا مه علووم نه بووه که ده بمه ئۆسقوفی ئاپنین یان وه ک جئ گری ئۆسقوف هه رلیتره ده مینمه وه.
- ئیستا به رپرسی تازه دیاری کراوه کتیه؟
- پاپا «کاردی» یان داناوه و سبه ینیش دیت بۆ ئیتره.
- وه ک بلئی له پریکدا ئه و کاره نه کراوه؟
- بۆچی، به لام کار و فه رمانه کانی فاتیکان تا دوا بئ سات بلاو ناکریته وه.
- به رپرسی تازه ده ناسی؟

* - سه باره ت به «مۆنارشی» به ره می دانته هۆنه ری گه وه ی ئیتالیا (. ٦٥ز) که له و کتیه دا ئیتالیاکی یه کگرتوو و به هیز پیشنیار ده کات و دژ به زۆرداریه تی پاپ و کارگیڕانی کلیسا راوه ستا. ئه م کتیه له سه ده ی نۆزده هه مدا پاپ ده ستی به سه ر داگرت.

— له نزيكوه، نا، ناپناسم، بهلام دهلین زور بهریزوحورمهته
«میتسی نیوربلینی» ټه نامه ی بۆ نووسیوم، دهلیت ټه و پیاویکی زور پسپور
و هیژایه.

- پویشتنی ټیوه خهساریکی گهورهیه بۆ سمیناری.
- بۆ سمیناری نازانم، بهلام کارینو دلنیام که به پویشتنی من تو نارپهحت
دهبی. وهک ټهوهی که من له دووری تو دلهمند دهیم.
- بهراستی زور دلتهنگ دهیم، بهلام له بابهتیکیشهوه خوشحال دهیم.
- بهراسته؟ پیموایه که من خۆم بهو کاره خوشحال نیم.
- دم و چاوی دهتگوت ټاو و دوت پیندا پژاندوه، کوا ټهوه روخساری
پیاویکه که چاوهروانی پلهوپایهیهکی بالاتره. له پشت میزهکه دانیشته و دوی
بئدهنگیهک گوتی: «ئارتور دوانیوهپۆ کارت هیه؟ ټهگه ربئکاری،
پیمخۆشه زورتر له لام بمینییهوه، وادیاره ټهمشه و ناتوانی بینی بۆ لام،
پیموایه حالم زور باش نییه. و اباشتره پینش ټهوهی بکهومه ری زیاتر بتبینم.
- زور چاکه، بهلام ناتوانم زور بمینمهوه شهشی ټیواری قهرار وایه بچم
بۆ جینگایهک.

- یهکی له کۆبوونهوهکانتانه؟

ئارتور به سهری وتی بهلی، مونتانی خیراباسهکهی گۆپی: «دهمهوی
سهبارته به خۆت لهگهلتدا بدویم، کاتی من لیتره نیم پتویستیت به
دانپیدانانی دیکه دهبی».

- دوی ټهوهی که گهراپتهوه هه له لای خۆت دان به هه موو شتیک
دادهنیم، ئیزنم پیندهدهی؟

- کوپم، ټه و پرسیاره بۆ دهکهی؟ ته نیا سهبارته بهو سن چوار مانگی که
لیتره نیم لهگهلت ده دویم. پیت خۆشه بچی بۆ لای یهکی له واپا
سانتاکاترینایانا؟

* . وشهیهکی ټیالیایه، که بۆ ریزگرتن له ټیسقوفیکی کاتولیک دهیلین.
* . دانپیدانانی ټاینیه که خاچپهستهکان له لای قهشهیهک باس له تاوان و کردهوهی خویان دهکن

تۆزىڭيان باسى كىشە جۆراوجۆرهكان كرد، دوايه ئارتور له جىڭاي خۆى
هەستا. - پاپا دەبىي بېرۆم. خويندكارهكان با چاوهپوان نەبن.
جاريكى ديكە پوخسارى مونتائلى خۆفى لىنىشت.
- هەر ئىستا؟ بۆ چەند ساتى خەم و پەژارەت لە بىر بردبوومەوه.
زۆرچاكە، ئەگەر وايە خودات لەگەل بى.

- لە سەر ئىزنت، سەبەينى حەتمەن ديمەوه بۆلات .
- هەول بە زووتر بىي تا زۆرتەرت قسە لە گەل بكەم. پاپا كاردىش لىرە
دەبىي، ئارتور كۆرە خۆشەويستەكەم كاتى من لىرە نىم ئاگات لە خۆت بى،
لانىكەم تا من نەگەر وائەتەوه كاريكى خراب و ناشياو نەكەى. نازانى چەند
دل تەنگى دوورى تۆ دەبم.
- پاپا پىنويست بەو قسانە نىيە، هەموو شتىك هيتور و لە سەرەخۆيە، هەروا
كەمتاكورتىك دەخايەنى.

له پرىكدا مونتائلى وتى: «خودات لەگەل.» دانىشت • سەرقالى نووسىن
بوو.

ئارتور هەر كە چووه ژوورى كۆبوونەوهى خويندكاران هەوئەل كەس كە
چاوى پىي كەوت ئاوالەكەى كاتى مندالىي بوو. كچەكەى دوكتور وارىن. ئەو لە
لاى پەنجەرەكەوه دانىشتبوو و بە پوخسارىكى دل پىن و بە تامەزرۆيىيەوه
كويى شل كۆرەبوو بۆ قسەكانى يەكئى لە «هەلسووپىنەران» كە لاويكى
بالابەرزى خەلكى لەمباردى كە كۆتىكى كۆنى لەبەردابوو. جما بە درىژايى
چەند مانگى پابردوودا بە پوالەت نەگۆردرابوو و زۆرىش گەرە بىوو.
ئىستاش سەرەپاي ئەوهى كە پەلكە رەشەكانى كە هيتشتا بە شىوئەى كچىكى
قوتابخانە لە پشت سەريەوه شۆرى كۆرەبووهوه بە شىوئە وهك ژنىكى لاو و
جوان ديار بوو، جلوبەرگەكانى سەرتاپا رەش بوو و بە هۆى سەرما و
ساردى ژوورەكە شال گەردنە رەشەكەى بەسەر خۆيدا دابوو. لقەدارىكى
«سەول» كە دياردەى ئىتاليانى لاو بوو لە سەر سىنگى دايئابوو. كۆرگىتەر بە
هەستىكى پرسۆزەوه بەش مەينەتى وەرژىپانى شى دەكۆرەوه ئەو لە كاتىكدا

** . قەشەكانى كليساى سانتاكاترىنا لە شارى پىزا.

چه ناگه‌ی نابووه سهر ده‌ستیک‌ی و چاوی له ئه‌رز بریبوو بئ‌ده‌نگ، گوتی راکرتبوو. له‌به‌ر چاوی ئارتور ئه‌و به‌شیک له‌ سیمای ماته‌مین‌ی ئازادی بوو که په‌رۆشی نه‌بوونی کۆماری ده‌کرد. (ئه‌گه‌ر جولیا لی‌ره‌ ده‌بوو، ئه‌وی وه‌ک کچیک‌ی زوو پئ‌گه‌یشتووی چه‌نه‌وه‌ر به‌ لووتیک‌ی نارپیک و په‌نگ و پووی په‌پووی ده‌دیت که جلوبه‌رگیک‌ی کۆنه و زۆر کورتی له‌به‌ردابوو)

کاتیک‌ی که کۆرگنپیان بانگ کرد بۆ ئه‌و سه‌ری ژووره‌که، ئارتور هاته‌ لایی و گوتی: «جیم، تووئیره!» جیم، کورت کراوه‌ی نیوی جنیفته‌ر بوو، به‌لام هاوقوتاییه‌ ئیتالیایه‌کانی ئه‌ویان به‌ «جما» بانگ ده‌کرد.

جما به‌ ده‌نگی ئارتور داچله‌کی و گوتی: «ئارتور، نه‌مه‌زانی که تۆش له‌گه‌ل جه‌ماوه‌ری ئه‌م گرووپه‌دای!»

- جیم منیش باوه‌رم نه‌ده‌کرد، له‌ که‌یه‌وه‌...؟

جما خیرا که‌وته‌ نیو قسه‌که‌یه‌وه‌ و وتی: «نازانی! من له‌گه‌لیان نیم. ئه‌مه‌ ته‌نیا له‌به‌ر یه‌ک دوو کاریک‌ی چکۆله‌یه‌ که‌ جئ‌به‌جیم کردووه‌. ده‌زانی من «بینی»م دیت - کارلو توو بینی ده‌ناسی؟

- به‌ئێ ده‌یناسم.

بینی به‌رپرسی شانه‌به‌ندی لینگه‌ژۆرن بوو. هه‌موو هه‌لسوپاوانی ئیتالیای لای ده‌یانناسی.

- به‌ئێ ئه‌و له‌ سه‌ر ئه‌و کیشانه‌ له‌گه‌ل من ده‌دا و منیش داوام لئ‌ کرد بمبا بۆ یه‌کئ‌ له‌و کۆبوونه‌وه‌ خویندکارینه‌. پۆژیک‌ نامه‌یه‌کی بۆ ناردم له‌ فلورانس - نه‌ته‌زانی که‌ پشودانی کریسمه‌س له‌ فلورانس بوو؟

- زۆر کات له‌ ماله‌وه‌ بئ‌خه‌به‌رم.

- ئه‌وده‌م من له‌ مالی راپته‌کاندا بووم. (راپته‌کان هاوپۆلی رابردووی ئه‌ویون و ئیتستا مالیان له‌ فلورانس)ه‌ ئه‌و کات بین‌ی بۆی نووسیم له‌ گه‌رانه‌وه‌مدا بۆ مالی سه‌ریکیش له‌ پیزا هه‌لینم تا له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا به‌شداری بکه‌م. ئه‌ها ده‌یانه‌وی ده‌ست پئ‌بکه‌ن.

کۆنفرانسه‌که‌ سه‌باره‌ت به‌ کۆماریکی ئازاد و دیموکراسی‌خواز بوو و ئه‌رکی به‌ره‌ی لاویش پچه‌شکینی بۆهاتنی ئه‌و کۆماره‌یه‌. تئ‌گه‌یشتنی گوئیگر

له مژاری ویزهر بریک گران بوو، بهلام ئارتور له ناخی دلهوه گوئیستی بوو. ئهولهو تهمنهه ی ژیانی دا، به جزریکی سه رسوور هیتنر هه موو شتیکی وهرده گرت به بی په خنه گرتن. هه ر بیرکی نویی ئه خلاقی که وهرده گرت بی ئه وهی توزقالیک شک و گومانی لئ بکات به دل ده یقوزته وه. کاتی کونفرانسه که به لیکدانه وه یه کی زوره وه، کوتایی هات و خویندکاره کان ورده ورده بلاوه یان کرد. ورده ورده له جما نزیك بووه وه که له قه راغ په نجه ره که دانیشتبوو.

- جیم ده کری له گه لتدا بیتم، ماله که ت له کویه؟

- لای مارینا.

- کابانه که ی پیتشووی باوکت؟

- به لئ ماله که ی زور دووره.

کات که میک به بی دهنگی گوزه را، له پریکدا ئارتور پرسی «ئینسته چه فده

سالته وانیه؟»

- مانگی ئوکتوبه ر بوومه چه فده سال.

- من پیم وابو تو وه کوو کچانی دیکه گه وره نابین و سه ما و ئه و جو ره

کو بوونه وانته پین خوش نابین. ئازیزم جیم، زور جار بیرم له وه ده کرده وه که

ئایا پرژیک توش دینته ریزی ئیمه وه؟

- منیش ههروام بیرده کرده وه.

- گوته که بریک کارت بۆ بینی جی به جی کرده، نه مده زانی که ئه و

ده ناسی.

- بۆ بینی نه بوو بۆ که سیتیکی دیکه بوو.

- ئه ی کئ بوو؟

- بوولا - ئه وهی که ئه مشه و له گه ل من قسه ی ده کرد.

ئارتور که من ئیره یی پین برد و گوته: «ده تناسی؟»

بوولا هۆیه ک بوو بۆ په ریشان کردنی ئارتور. له وه پیتش کومیتته ی ئیتالیا یی

لاو کاریکی به بوولا سپارد بوو و به هۆی تازه لای و که م ئه زموونی

ئارتوره وه به ویان نه سپارد بوو ئه وهش ببوه هۆی ململانیتی نیوان هه ردووکیان.

- زۆر باش ئەو دەناسم، يەكجار زۆرم خۆش دەوئ، مالى له ليگهۆرن بوو.

- دەزانم، له نوامبردا چوو بۆئەوئ....

- سەبارەت بە پاپۆرانه هەلمییهکان بوو، ئارتور، بە برۆای تۆ بۆ ئەوکاره مالى ئیوه له مالى ئیمه ئەمین تر نییه؟ کەس شکی ناچیتە سەر بە مالى ئیوه چونکە مالى ئیوه پاپۆر و سەرۆهتی زۆرتان هەیه. دواى ئەوه تۆ هەموو ئەنباردارهکانی ئەوئ دەناسی....

- سس ئازیزم، ئەوهنده دەنگت هەلمههینه! ئەو کتیبانهی که له مارسهیهوه هات له مالى ئیوه شاردرابوووه؟

- تەنیا رۆژیک، ئاه! پیموابی نەدەبوو بە تۆم گوتبايه.

- بۆچی؟ خۆ تۆ دەزانى من لهگەل ئەو ریکخراوهیهم جما، ئازیزم، هیچ شتیگ له م دونیایهدا به قەدەر ئەندامبوونی تۆ به ئیمهوه ئەمن خۆشحال ناکات - تۆ و پاپا.

- پاپای تۆ! مەگەر ئەو...

- نا! بیروپرای ئەو جیواوزه، بەلام جارجار له خهیاڵمدا دیتوممه... که...هیوادارم که... نازانم».

- بەلام ئارتور! ئەو قەشەیه.

- دەى جا چیه؟ له م ریکخراوهی ئیمهدا قەشەشى تیدايه - دوو نەفەریان له رۆژنامهکهدا بابەت دەنوسن. بۆچی وانەبیت؟ ئەمه ئەرکی پینگەى قەشەکانه که رینمابن بۆ جیهان بۆ گەیشتن به ئامانجی بەرز و بەرینی مرقایهتی. مەگەر ئاوات و ئامانجی ریکخراوهکهى ئیمه جیا لهوهیه؟ دواى ئەوه لایەنى ئایینی و ئەخلاقى ئەم کیتشەیه له لایەنه پامیاریهکهى زۆرتره. ئەگەر ئاستی بیروئەندیشەى خەلکی بگاتە ئەو جینگایهى که ئازاد و بەرپرسی خۆیان بن، هیچ کەس توانایى ئەوهى نییه ئەوان له کۆت و بەندا پارگرتیت.

جما نیوچاوانی تینکنا و گوتی: «ئارتور من باش لهو لیکدانەوهى تۆ نەگەیشتم قەشە مامۆستایهکی ئایینییه. من تیناگەم ئەمە چ پێوهندیکی هەیه لهگەل پرزگاری له ژێردەستی نەمساییهکاندا».

قه‌شه‌یه‌ک فیزی مه‌سیحیه‌ت ده‌بی و مه‌سیحیش له هه‌موو شو‌رش‌گیت‌ریک شو‌رش‌گیت‌ر بوو.

ده‌زانی چیه، پوژتیکان سه‌باره‌ت به قه‌شه‌کان له‌گه‌ل بابم قسم ده‌کرد، نه‌و گوتی...

جما باوکت پو‌تستانیه.

جما دوای که‌من بی‌ده‌نگ بوو و چاوئیکی ماناداری لی کرد و گوتی: «چاولیکه باشتر وایه ئەم باسه وه‌لا نین، هه‌موو جارێ به ده‌مارگرژی‌ه وه باسی پو‌تستانه‌کان ده‌که‌ی»

من نه‌مه‌دو‌یست خو‌م ده‌مارگرژ نیشان بده‌م، به‌لام به بپوای من، پو‌تستانه‌کان دایم‌وده‌ره‌م به ده‌مارگرژی‌ه وه باسی کاسولیکیه‌کانیان کردوه.»

پیم‌وایی تا ئیستا چند جارئیکی که‌ش سه‌باره‌ت به کیشه‌یک که بایه‌خئیکی وای نییه قسمه‌مان تیک گیراوه. ده‌ی زور چاکه، پات چیه سه‌باره‌ت به کونفرانسه‌که؟

زورم پی‌خوش بوو. به تاییه‌ت به‌شه کوتایه‌که‌ی، نه‌و به‌شه‌ی که به برشته‌وه لئی ده‌دوا سه‌باره‌ت به پتوه‌ندی ولئیک‌گری‌دان و تیک هه‌لشیلانی ژبانی کومه‌لگا به ئامانجی گه‌شی کوماره‌وه، که ده‌بی به کرده‌وه و تیکلاو بوون بی نه‌وه‌ک له چوارچێوه‌ی خه‌یال‌وقسه‌ی گه‌رمی دیوه‌خانان‌دا. وه‌کوو وت‌ه‌ی عیسا وایه که ده‌لی: «پانتایی ئاسمان له ده‌رونی تو‌دایه.»

راست نه‌و به‌شه‌ی که به دل‌م نه‌بوو، زور خالی به‌رچاوی ده‌سنیشان کرد که ده‌بی لیان تی‌فکرین و هه‌ستیان پی‌بکه‌ین و به کرده‌وه بیسه‌لمینین، به‌لام به داخه‌وه ریچکه و ریگا ستراتژیکه‌کانی پوون نه‌کرده‌وه.

کاتی هاتنی قه‌یران‌وشله‌ژانه‌کان، ئیش‌وکارئیکی زورمان بو دیته پیتشه‌وه، به‌لام ده‌بی نه‌وده‌م له سه‌ره‌خو بین. نه‌و گو‌رانکاریه گه‌وران له پو‌ژوشه‌ویک دا ناگه‌نه نه‌نجام.

هه‌رچه‌نده کارئیکی که درێژخایه‌ن‌بی هو‌کاری دره‌نگ ده‌سپیکردنه‌که‌شی پوون و ئاشکرایه، سه‌باره‌ت به لی‌هاتوویی ده‌دوای له مه‌ر ده‌سته‌به‌رکردنی

ئازادى. ئايا كەست پىشك دىچ بە قەدەر داىكت شايانى ئازادى بى؟ ئەو
ھەموو كارە چاكانەى بە كوئى گەياندا؟ تا ئەو پۈژەى مرد ھەر كۆپلە بوو،
ئازار چىشتووى دەستى جىمىزى برات و ژنەكەى بوو. ئازارى دەچىشت و
بۆختانى دەبىست. ئەگەر ئەوئەندە ھىتور و لە سەرەخۇ نەبوایە ژيانى باشتەر
دەبوو و قەتیش نەياندەتوانى بە ناشىرىنى لەگەلیدا بچولینەوہ سەبارەت بە
ئىتالىاش كارەكە ھەر بەو جۆرەيە، پىويستىمان بە لە سەرەخۇيى و لە
خۇبردووى نىيە - پىويستىمان بە كەسانىك ھەيە كە براسىن و پارىزگارى لە
خۇيان بكن....

جىم، ئازىزم ئەگەر توندوتىزى بىتوانىايە ئىتالىا پزگار كات زۆر لەوہ پىشتەر
ئازاد دەبوو، ئىتالىا پىويستى بە قىن و توورەبى نىيە، ئەو پىويستى بە ئەوین و
خۇشەويستى ھەيە. بە گوتتى وشەى ئەوین سوورايى شەپم بە تەوتلىدا. ھات
و تىپەرى. جما ھەستى بەوہ نەكرد. چونكە نىوچاوانى تىكنابوو و ددانەكانى
بە توندى بەسەر يەكدا دادەنا و پىك چاوى بىپىووە نىوچاوانى.
كەمى بىدەنگ بوو و گوتى: «ئارتور بە بروای تو من لە ھەلە دام، بەلام
قسەى من راستترە و ئەو پۈژە دىو تو بە چاوى خۇت دەبىنى. گەپىشتىنە
مالى، دىيە ژوورى؟»

- نا درەنگە شەو باش ئازىزم!

لە بەر دەرگا وىستا و دەستى جمای لە نىو ھەر دوو دەستى خۇيدا توند
كوشى:

- لە پىكاي خودا و خەلكى....

جما ئارام و بە جەختەوہ وتەكەى ئەوى راست كردهوہ:

- بۇ ئىستا و بۇ ھەمىشە.

دوايە دەستى كىتشاوہ و ھەلاتە ژوورى. كاتى كە دەرگای مالى داخرا، ئارتور
دانەويو لقە سەولەكەى كە بە سنگى جماوہ بوو و كەوتىوہ خوورى
ھەلىگرتەوہ.

٤

ئارتور، که شایى له دلى دا دهگه پرا، گه پاره ژووره کهى خوى بى خه م و بهخته وه. له کۆبوونه وه که دا ئاماژه به شوپشیکى چه کدارانه کرابوو. ئیستا ئیتر جما وهت هاوپیازیکی ئه و وا بوو. ئه وان دهیان توانی پیکه وه کار بکه ن و ته نانهت له ریزگای وه دیهاتنی کوماردا پیکه وه گیانیان بهخت که ن. کاتی پشکروتنی گولی هیواکانیان بوو پاپا ده بوو ببینییت و باوه پیشی پتی هه بییت. سسینی به یانی به فکریکی ئارامتره وه له خه وهستا و هاته وه بییری که جما... چى بۆ لینگهۆپن و پاپاش ته مای چوون بۆ رۆمى هه یه.

جانیهور، فیتریوه، مارس، ئه و سى مانگه دریزه هه تا جیژنی پاک! به لام ئه گه ر جما له مالى کاریکه رى «پروۆتستانه کان» ی له سه ر بى (له قامووسى ئارتوردا «پروۆتستانه کان» دوا که وتوو بى فه رهنگ بوون)... نا قهت جما وه کو کچانی به ریتانیای لینگهۆپن نییه که خوى بادا و به پیکه نین و جیفرکالیدان له به رانه ر که رۆکان و خاوه ن پاپۆره کاندای خوى سووک کات، ئه و له چینیکى باش و تیکه یشتوو، به لام شایه دیش لاپی بره و، چونکه تازه لاوه وه اوپتی واشى نییه و له نیوان مرقانى میشک ویشکدا ته و او ته نیایه، بریا دایکم ئیستا زیندوو بایه.

عه سر چوو بۆ سمیناری، له وئ مونتانی دیت که میوانداریه تیی به رپرسی تازه ده کات له روخساریدا ماندوو یه تی و نارازی بوونی لئ ده باری. مونتانی به جیکه ی ئه وه ی به دیتنی ئارتور وه کوو جارن بگه شیته وه، پرووتال تر بوو.

به نارەحەتی و بە سەرساردیەوه ئارتوری پیناساند: «ئەمە ئەو خۆیندکارەیه که سەبارەت بە وی لەگەڵتدا دوام، ئەگەر ئیزنی بەدی لە کتییخانەکه کهک وەرگریت زۆرت سوپاس دەکەم».

پاپا کاردی قەشەیهک بوو پیر و بە پڕوالەت خیرخواز بوو. خیرا لە سەر بارودۆخی زانکۆ و ژیانی ئەوئ سەری قسەیی لەگەڵ ئارتوردا کردەوه، قسە و باسەکهیان خیراکیترایە سەر چۆنیەتی بەپێوه بەری زانستگا و کیشە بەرچاوهکانی کۆمەلگا. بەرپرسی تازە بە هەلخەلەتاندنی هەستی خۆشحالی لە ئارتوردا، دژ بە پڕۆسەیی قەبوول کراو لە لایەن بەرپرسیان و کارگێڕانی زانستگاوه گوتی ئەوانە لەمپەر و بێناوهرۆکن و دەبنە هۆی سەرەگێژە و نارەحەتی خۆیندکارەکان چەنەیی گەرم بوو و زمانیش بە شوینیدا.

- من لە پینمایي گەنجەکاندا ئەزموونیکي زۆرم هەیه، یاسای من ئەوهیه که تا بەلگەیی پتەوو باوهر پین کراوت نەبێ، نابێ کەس لە سەر کاری خۆی لابریت. ئەگەر سەرنج بەدەیتە ویست و داخوازی لاوان و بە چاویکی دلسۆزانەوه لێیان بپروانی کەم واهیه ببنە هۆی سەریشە و کۆسپ دروستکردن، لە بیرمان نەچی ئەگەر ئیمە هەوساری هیندیتیرین ئەسپەکانیش بکیشین ئاخەرەکهی جووتە دەهاون.

ئارتور زۆری پینسەیر بوو ئەو قەت باوهری نەدەکرد که بەرپرسی نوئ داخوازی خۆیندکارەکان قەبوول بکات.

مونتانی لە وتووێژەکهیاندا بەشداری نەکرد، بە پڕوالەت باسەکهی پینخۆش نەبوو، پوخساری دەتگوت ئاو و دۆت پیتا کردووه، که لە پڕیکدا پاپا کاردی قسەکهی خۆی بپری و پیتیگوت: «بمبوره که ئەوهنده ماندووم کردووی. بەریز بمبوره زۆرم قسە کرد، من زۆر تامەزۆی ئەم جۆره باسانەم و زۆر جاریش ئاگاداری ئەوه نیم که شاید ئەوانیتر ماندوو بن».

- نا نا پیمخۆشە.

مونتانی عادهتی بە بەخیزهیتانی ویشک و فەرمییانەیی نەبوو بۆیه ئارتور زۆری پینسەیر بوو.

کاتی که پاپا کاردی چوه ژووره کهی خوئی. مونتانی که ئه شه وه ته و او ژاکاو و له فکر دابوو، رووی کرده ئارتور و به هیتواشی پیتی گوت: «ئارتور، کوره ئازیزه کهم دمه ویت شتیکت پین بلیم».

«ده بئ هه والیکی ناخوشی پین بئ» ئارتور که به پهریشانی و دردوئگیه وه ده پروانییه پوخساری تیک چووی، ئه فکره به میشکیدا هات. بئ دهنگییه ک دایگرتن.

مونتانی دیسان لینی پرسی: «به پرسه نوئه کهت پین باشه؟» ئه وهنده له پریکدا ئه و پرسیاره ی کرد که ئارتور بۆ چند ساتن نه یزانی چ بلن.

- زور... زور باشم هاته پیتش چاو، لانی کهم... نا، به ته و اهوتی دنلیا نیم که خو شمه ده ویت یان نا، چونکه وه لامی ئه و پرسیاره به یه کجار دیتن، بریک. ئه ستمه.

مونتانی دانیشت و ئارام به دهستی له دهسکی کورسیه کهی ده کوتا، له کاتی پهریشانیدا ئه وه عادهتی ئه و بوو.

دیسان دهستی پین کرده وه: «سه بارهت به و سه فه ره م بۆ برۆم، ئه گهر پیت وایه که چکوله ترین... باشه... ئارتور، ئه گهر پیت خو شه، نامه یه ک ده نووسم و راده گه یه نم که ناتوانم لیتره برۆم».

- پاپا! ئه ی فاتیکان...؟

- فاتیکان نه فه ریکی دیکه داده نیت ده توانم قه بوولی نه کهم.

- بۆچی؟ من تن ناگه م.

مونتانی نیوچاوانی سپییه وه و گوتی: «من نیگه رانی تۆم، زور شت هه ن که خه ریکه می شکم ده ته قینن. بیجگه له وه هیچ پیتیست نییه که من برۆم.

- به لام ئه رکی تازه ی ئوسقوفی بوونت....

- حه یه حه یه ئارتور! به ده سته وه گرتنی ئه رکی ئوسقوفایه تی هیچ قازانجیکی بۆ من نابئ ئه گهر...

قسه کهی خو ی بری. ئارتور قهت ئه وی ئاوا نه دیتبوو. هه ر بۆیه زور نیگه ران بوو.

- پاپا من تى ناگەم، خۆزگە باشتىر شى بىكەيتەو، باش بۆم روون بىكەو با بزنام چ فكريكە بۆت ھاتوتە پىشەو و بىرى لى دەكەيتەو.

- بىرى لى ناگەمەو، - ترسىكى گەورە وەك دۆلپا دەست بەردارم نايى، پىم بلى كارەساتىكى تايبەت لە ئارا داىە؟

ئارتور بە وەبىر ھىنانەو ھى پاشاگەردانى سەبارەت بە شۆرشىكى گەلالە رىكخراو لە دلى خۆيدا وای بىر دەكرەو: «شتىكى بىستوۋە».

بەلام ئەو ئىزنى دركاندى ئەو نەپتىيەى نەبوو. لە وەلامدا تەنيا ئەو ھى گوت: «چ رووداوىكى تايبەت دەبى لە ئارادا بى!»

دەنگى مونتائلى پەگى توورپەى پىو ديار بوو: «پرسىارم لى مەكە، وەلامم بدەو! ئايا ئازار و مەترسىيەكت لە پىشە؟ من نامەوچ بزنام نەپتىيەكانت چىين، تەنيا ئەو م پى بلى».

- پاپا ھەموومان لە بەردەست خودا داين، ھەمىشە بۆى ھەيە رووداوىك روو بدات، من ھىچ ھۆ و ھۆكارىك بۆ ئەو نايىنم كە دواى گەرانەو ھى ئىو ھى من دەبى ساخ و سلامتە نەبم.

لە گەرانەو ھى مندا، گویت لى بى كارىنو! من ئەو دەخەمە بەردەستى خۆت و بىر لىكرنەو ھى خۆت، پىويست ناكا بەلگە و بىانووم بۆ بىتەو، ھەر ئەو ھەندەم پىم بلى «بمىتەو»، ئىتر منىش بۆ ئەو سەفەرە ناچم، لەم كارەى مندا كەس ئازار نايىنەت. منىش ئەگەر توم لى نرىك بى لە ئاسايش و سلامتەى تو زۆرتردلنىام.

ئەو جۆرە فكرە خەيالە لە مونتائلى بەدور بوو. ھەر بۆيە ئارتور بە نىگەرانىيەكى زۆرەو لى روانى و وتى: «پاپا، دلىنام كە تەندروسىت باش نىيە، ھەتمەن دەبى بچى بۆ رۆم و لەوئى ھەول بدەى بە باشى بچەسىتەو ھى و خۆت لە چنگ بى خەوى و سەرتىشەكان رىگار كەى».

مونتائلى وەك ئەو ھى كە لەو باسە ماندوو بىن پەرىە نىو قسەكەيەو : «زۆر باشە. بەيانى زوو بە ھەولەلەن عارەبانە، دەكەومە رى».

ئارتور مات بوو و لى روانى و گوتى: «دەتويست شتىكم پى بلى؟»

- نا، ئىتر نا، بە ھەندى مەگرە.

نىگەرانى و خۆف روخسارى تەواو داگرتبوو.

چهند رۆژیک له رۆیشتنی مونتانی گوزهرا بوو که ئارتور بۆ وهگرنتی کتیبیک چوو بۆ کتیبخانهی سمیناری و له سهه رلیکانهکاندا تووشی پاپا کاردی بوو. بهرپرسه تازهکه به رامانیکهوه گوتی: «ئای ئاغای بیرتین! راست ئه کهسهی دهمویست ببینم، تکایه وهره ژووری لهو دهردیسهریه نه جاتم ده».

دهرگای ژووری موتالا کردنی کردهوه و ئارتور به نابه دلیهوه کهوته شوینی. دیتنی کهسیکی بیگانه له ژووری تایبهتی کاری پاپای خۆشهویستی زۆر ناخۆش و قورس و گران بوو.

بهرپرسهکه گوتی: من سهیر گیرۆدهی کتیبیم، لیره کاری سههه کی من ریکوپیتکردنی کتیبخانهکه بوو، بهلام له پۆلین کردنهکهیدا ههه تهقهی سههه دئ و بۆم جی بهجی نابن.

- ریزی نیوهکان تهواو نییه، زۆریک لهو کتیبه باشانه تازه بۆی هاتوه.

- دهکرئ لهبابهت پۆلین کردنی ئیرهوه نیو کات ژمیر شروبهه بۆ بکهی؟

ههردووکیان چوونه کتیبخانهکه و ئارتور پیرستی کتیبهکانی بۆ شی کردهوه کاتی بۆ ههگرنتی کلاوهکهی له جینی خۆی ههستا، بهرپرسهکه به بزیهکهوه پیشی گرت و گوتی: «نا، نا نایهلم ئاوا به پهله لیره برۆی، ئهمرۆ شهممۆیه و تا دووشهممۆ ئازاد و بیکاری، ئینستا که ئهوهندم لیره راگرتووی دهبی شتیوم لهگهله بخۆی من ته نیام و پیمخۆشه هاوده مینکم لهگهله بئ».

ههلسوکهوت و رهفتاری ئهوهنده باش و ساکار بوو که ئارتور له لای ئهوه ههستی به ئارامی دهکرد. پاش باس و خواسی جۆراوجۆر، بهرپرسهکه له چۆنییهتی و دۆستایهتیهکهی ئهوه و مونتالیی پرسی.

- چهوت سالیک دهبی. دوازه سالانه بووم که ئهوه له چین گهراوه.

- ئاها به ئی! ههه لهوچ بوو که وهک ویزه ریکی ئایینی ناوبانگی دهکرد، دواي

ئهوه بوویه قوتایی ئهوه؟

- سالیک دواتر، دواي ههوه لاین دانیشتن له مهه درکاندنی نهینییهکانی خۆم مامۆستایهتی مینی قه بوول کرد. لهو دهمهوه که چومه زانستگه تا ئیسته، له سهه ههه بابهت و کیتشهیهکی جیا له دهرس و یانه یاریده دهرم بووه، پیاوهتییهکی زۆری لهگهله کردووم، ئهوهنده زۆر که زهحهتهه بتوانم بهیانی کهم.

زۆر باش لیت حالیم، مونتانی که سیتکه که پیاو ناتوانی به چاکه له سه‌ری نه‌دوێ. - به‌رز و به‌ریز و ته‌بیعه‌ت پیاوه. ئەو قه‌شانه‌م له نزیکه‌وه دیتووه که له چین له‌گه‌لی بوون. ئەوان ده‌یانگوت زمانی ئیمه له حاس‌ت گه‌رم و گو‌ری و ئازایه‌تی ئه‌ودا کۆل و کۆله‌واره، له به‌ران‌به‌ر ئیش و ئازار و هه‌روه‌ها گیان‌بازی و وره‌ی به‌رزیدا ده‌سته‌وه‌ستان بوون.

تو شانسیکی چاکت بووه که له سه‌ره‌تای لایه‌تیه‌وه هاو‌پتیه‌ک و پتیمایه‌کی ئاوا باشت بۆ په‌یدا بووه، ئەو باسی بۆ کردووم که باوک و دایکت نه‌ماون. - به‌لێ باوکم کاتیک که مندال بووم مردووه و دایکیشم سالی‌ک له‌وه پیش مرد. - خوشک و برات هه‌یه؟

- نا، دووسێ زې‌برام هه‌یه، کاتی که من له به‌رمه‌مکان بووم کاری بازه‌رگانیان ده‌کرد.

- که وایه ده‌ورانی مندالیت به‌ ته‌نیایی تی‌په‌ریوه، هه‌ر ده‌بی به‌و هۆیه‌شه‌وه بی که بایه‌خیکی زۆرت‌ر داده‌نیی بۆ دلسۆزیه‌کانی پاپامونتانی. له نه‌بوونی پاپامونتانی‌دا قه‌شه‌یه‌کت هه‌لبژاردووه تا ئاکاری خۆتی لا بدرکینی و پتیا‌ن لێ‌بنی؟

- له فکری ئه‌وه‌دا بووم که بچم بۆ‌لای یه‌کێ له قه‌شه‌کانی سانتاکاترینا. هه‌لبه‌ته ئه‌گه‌ر تۆبه‌کاری زۆریان له لا نه‌بی.

له لای من تۆبه‌ناکه‌ی؟

ئارتور زۆری بی‌سه‌یر بوو.

- به‌لێ - زۆریشم بی‌خۆشه، ته‌نیا...

- به‌رپرسیکی زانسته ئایینییه‌کان ته‌نیا تۆبه‌ی مه‌لا ئایینییه‌کان وه‌رده‌گرێ!

ئوه‌ راسته، به‌لام من ده‌زانم که کانوون مونتانی سه‌رنج و نزیکایه‌تییه‌کی زۆری له‌گه‌ل تۆ هه‌بوو.

پتیم‌وایه بریک په‌رۆشی تۆی بی - ئه‌گه‌ر منیش ناچارم قوتابیه‌کی تابه‌تی خۆم به‌ جی بیلم ناره‌حه‌ت ده‌بم. هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر بزانی که تۆ له ژێر کاریگه‌ری پتینۆینییه‌کانی هاو‌کاریکی خۆی دای، خۆش‌حال ده‌بی. کو‌رم

ریک و راست با بیت بلیم که خوشمده ویی و هر جوریک که بتوانم
یاریده دهرت بم خوشحال دهم.

- نه گهر بیرو پای ئیوه ئاوايه، به راستی سوپاسی رینوینییه کانت ده که م.
دهی مانگی داهاتوو دئی بۆ لام؟ زور چاکه کورم هر شه ویک که بیت
کرا وهره بۆ لام.

له پیش جیژنی پاکدا مونتانی به فهرمی بوو به ئوسقوفی بریزیگولا له ناوچه
کوستانیه کانی (ئاپنین) مونتانی له نامه یه کدا که له پومه وه نارد بووی و
نیشاندهری ته و او بوونی خهم و په ژاره ی بوو و به دلکی شاد و دهر و ونیکی
ئارامه وه بۆ ئارتوری نووسی: «ده بین پوژانی پشووی بیی بۆ دیده نیم. منیش زور
زوو دیم بۆ پیزا، هیوادارم که به زوترین کاتی پیویست بتبینم».

دوکتور وارن داوای له ئارتور کرد له کاتی پشوودانی جیژنی پاکدا به
جینی ئه وهی له و کۆشکه کونه پر له مشک و دل ته نگه دا بی که ئیستا جولیا به
سه ری را ده گات باشتر وایه له گهل ئه و و منداله کانی بیت. له که لینیکی
نامه که دا دهست نویسی ناریک و مندالانه ی تیدا بوو که له ودا جما داوای له
ئارتور کرد بوو که بانگ هیتشتنی باوکی قه بوول بکات: «چونکه ده مه وی له
سهر ته وه ریک له گه لت بدویم».

پاشا گهردانییه ک له زانستگه دا ده م به ده م له نیو خویندکاره کانداه گه را، که
له هان دانی ئه ودا رۆلینکی به رچاوی هه بوو، بریار وابوو هر که سیک خوی
سازدات بۆ پروداوه کانی دوا ی جیژنی پاک.

هه موو ئه و پروداوانه ئارتوری والی کرد بوو تا گه ش بین بی به داهاتوو.
ته و او ی ئه و شته دوور له زهین و نامویانه ی که خویندکاره کان ئاماژه یان
پن ده کرد ئه و پنی سروشتی بوو و پنی وابوو له دوومانگی داهاتوو دا
هه مووی مسوگه ر ده بین.

ئارتور پوژی پینج شه ممه له حه وته ی پیروژدا چوه وه بۆ مالی خویان تا
چهند پوژی هه وه لی پشوودانی له وی رابویرئ. چونکه له سه ری هک دیتنی

* . ئه و کیوانه ی که سنووری رۆژه لاتی تووسکانی پیک دینی

وارنه‌کان و شیرنای دیداری جما و به‌جیه‌تانی کاری نایینی که کلیسا له هم‌مولایه‌نگرانی خوی ده‌ویست به‌گشتی پینک‌وه جوان و شیاو نه‌بوو.

برووسکه‌یه‌کی بۆ جما نووسی و به‌لینی دا، که پۆژی دوشمه‌مه‌ جیژنی پاک ده‌که‌ویتته پئی . له شه‌وی چوارشه‌مه‌دا به پۆحیکی نارامه‌وه چوه ژووری نووستنی خوی و له‌به‌رده‌م خاچدا ئه‌ژنۆی دادا. پاپا کاردی قه‌ولی دیداری سبه‌ینن به‌یانی پین‌دابوو و چونکه ئه‌مه‌ دواین تۆبه و پین‌لینانی ئه‌و بوو پیش هاتنی جیژنی پاک. ده‌بوو خوی ناماده کات بۆ دوعا و پارانه‌ویه‌کی پاک و درێژخایهن. په‌نجه‌کانی لیک گری دابوو و سه‌ری شوپ‌ر ک‌ردبووه‌وه سه‌ر سینگی و ئه‌ژنۆی دادابوو. مانگه‌کانی پاب‌ردووی هیتایه‌وه یاد، پین‌داگ‌ربوو له سه‌ر گونا‌هه بچوکه‌کان وه‌کوو گوپ‌رایه‌ل نه‌بوون و له سه‌رخۆ نه‌بوون و توورپه‌یی که ره‌نگ ئانه‌ویه‌کی که‌می له سه‌ر پاکي و بئ‌گه‌ردی روح و ده‌روونی دانا‌بوو. بیجگه له‌م گونا‌حانه ک‌رده‌وه‌یه‌کی ناشیرینی دیکه‌ی نه‌دۆزیه‌وه چونکه له‌م مانگه‌دا ئه‌وه‌نده دل‌خۆش و به‌که‌یف بوو که ده‌رفه‌تی گونا‌ح ک‌ردنی نه‌بوو، خاچیکی له سه‌ر سینگی خۆی کیتشا، هه‌ستایه سه‌ره‌پین و ده‌ستی ک‌رد به داکه‌ندنی جلو‌به‌رگه‌کانی.

کاتی دوگمه‌ی کراسه‌که‌ی ده‌ک‌رده‌وه کاغه‌زینکی چکۆله له ژیر کراسه‌که‌یه‌وه خزی و به‌باله‌فرئ که‌وته سه‌رزه‌وی. ئه‌وه نووسراوه‌ی جما بوو که ئه‌و پۆژه له سه‌ر سینگی رایگرتبوو، له سه‌ر ئه‌رز هه‌لیگرته‌وه و هه‌رچه‌نده ده‌ست‌نووسه‌که خه‌ت ناخۆش بوو، به‌لام ماچی ک‌رد. به‌و کاره‌ی خۆی پینک‌ه‌نینی هات و دوايه قه‌دی ک‌رده‌وه، کاتی قه‌د ک‌ردنی قاقه‌زه‌که له پشته‌وه رسته‌یه‌کی خه‌ت ناخۆشی تیا نووسرابوو که تازه دیبووی رسته‌که ئاوا بوو: «ده‌بئ زۆر زوو بیی، چونکه پینخۆشه دیداریکت له‌گه‌ل بوولا هه‌بئ، ئه‌و به‌یپنیکه لێزه‌یه و ئیمه هه‌موو پۆژی پینک‌وه موتالا ده‌که‌ین».

به‌خویندنه‌وه‌ی نامه‌که رق و قیننکی سه‌یر دایگرت.

هه‌میشه بوولا! دیسان له لینگه‌پۆنه؟ چی ده‌کا له‌وئ؟ جما بۆ ده‌ویست له‌گه‌ل ئه‌و موتالا بکات؟

بلیتی به‌و خۆشاردنه‌وانه جمای فریو نه‌داین؟ له کوپونه‌وه‌که‌ی مانگی ژووه‌ندا به‌باشی دیار بوو که ناشقی جمایه. هه‌ر به‌و هۆیه‌وه بوو که له پروپاگه‌نده و له

قسه كانيدا هه لسووراو گورجوو گۆل خۆی نیشان دەدا. ئیستاش ئەوه له لای ئەوه
. هه موو پوژنیکیش له گه ل ئەو مواتالا دهکات. له پریکدا نامه که ی فری دا ئەو لاه،
ديسان له به رانبه ر خاچه که دا ئەژنۆی دادا. ئەمه ئەو روچه ئاماده یه بوو که
خوازیاری لیتوردن و پیتوره سمی جیژنی پاک بوو. ئەو روچه ی که له گه ل خودای
خۆی و هه موو جیهاندا له ناشتی رایده بوارد! روچیکی که تیکه لاه بوو له گه ل شک
و گومان و بق و قین و دوژمنی و نه خووشی، ئەویش دژ به هاوپتییه ک!
پوخساری شهرمنی خۆی خسته ناو دوو له یی دهستیوه.

ته نیا پینج چرکه له وه پیتش شه هیدبوونی له خه یالیدا ده دیت. به لام ئیسته به
هۆی بیری نابار و چه وتی گوناچار ببوو.

به یانی پینج شه ممه، کاتی که چووه نوێژگه ی قوتابخانه، پاپاکاردی به ته نیایی
له وئ بوو. دوا ی دوعای پیتش پینان، خیرا که وته شرۆبه کردنی گوناخی شه وی
پابردوو: «پاپا من به هۆی گوناخی ئیره یی بردن و شک و گومان دژ به که سیک
که هیچ خراپه یه کی دژبه من نه بووه خۆم به تاوان بار ده زانم». پاپاکاردی باش
ده یزانی که له گه ل چ جوژه توبه کاریک پووبه روویه. هه روا به هیورینیکه وه گوتی:
«پۆله گیان هه موو شتیکت به من نه گوت».

- پاپا، ئەو پیاوه ی که من سه باره ت به وی فکریکی باش و خاچه په ره ستیم
نه بووه، که سیکه که ده بی وه ک ئه رکیک خۆشم بوئ و پیزی بۆ دانیم.

- ئایا پیتوهندی نیوان تو و ئەو به هۆی خزمایه تی و هاوخوینی بوونه وه یه؟
له وه ش نزیکتر.

- دۆستایه تی.

- دۆستایه تی له چی دا؟

- له کاریکی گه وره و پیروژدا.

- ساتی بن دهنگی.

- بق و توورپه یی و ئیره یی سه باره ت به م... هاوپتییه ت به هۆی
سه رکه وتوویه کی زیاتری ئەوه له کاریکدا؟

- من... به لئ، بریک، من ئیره یی به ئەزمون... و کاره باشه کانی ئەوه به م و ئەو
کات... وامده زانی... ده ترسام... ئەو کچه ی که من خۆشم ده وی لیم هه لگنپیته وه.

- ئەو کچه ی که خۆشت ده وی، کچی کلیسای پیروژه؟

نا، کچیکی پروتستانیہ.

کافرئیک؟

نارتور دستهکانی خوی به نارحه تیه کی زوره وه گوشی و دووپاتی کرده وه
«به لی، کافرئیک ئیمه له گه ل یه ک گه وره بووین، دایکمان له گه ل یه ک ره فیک بوون و
من... ئیره بیم پی برد، چوونکه دیتم که ئه ویش ئه و کچه ی خوش ده ویت... چونکه...
چونکه...»

پاپاکاردی پاش بیده نگیه ک، قورس و قایم دهستی کرد به قسه کردن: «پۆله،
هیشتا هه موو شتیکت پینه گوتوم، یانی بارستای قورسای ئه و گونا هه له سه ر
روح هه ست پی ده که ی.»

پاپا من... (زمانی گرتی و قسه که ی بری).

قه شه به بی دهنگی گوئ بیستی بوو.

ئیره یی بردنه که ی من، بۆ ئه رکی ریکخراوه ییه - ریکخراوی ئیتالیا ی لاو - که
من ئه ندایم ئه وم...

ده ی؟

ریکخراو کارئیکی به ئه و سپارد که ده مویست... به منی بسپیریت، چونکه خوم
ته واو شیاوی ئه و کاره ده دیت.

کاره که چه بوو؟

- هینانی کتیب - کتیبی سیاسی - له و پاپوران ه ی که ده یان هینا... دوزینه وه ی
شوینیک بۆ شار د نه وه ی ئه و کتیبانه... له شاردا...

- ریکخراویش ئه و ئه رکه ی سپارد به غه نیمه که ی تو؟

- به بوولا و منیش ئیره بیم پی برد.

- به لگه یه کیشی بۆ ئه م هه سته ی تو نه خستوه ته روو؟ تو بوولا به هوی
جی به جی نه کردنی ئه و ئه رکه تاوان بار ده که ی؟

- نا، پاپا، پر به دل و زور بویرانه کاری ده کرد. ئه و گه ل دۆستیک ی به برشت و
پاک ره وشته. که به به روای من ته نیاوته نیا شایانی ریز و خوشه ویستی و
مه زنا یه تیه.

پاپاکاردی که وته فکره وه.

- کورم ئەگەر پۆشناییه کی تازه دهبینی، ئەگەر دتههوی سەبارەت کاریکی گه‌وره بۆ هاویره‌کانی خۆت بکه‌ی، که بیهته هومیدیک بۆ سووککردنی باری قورسی به‌ش‌مه‌ینه‌تییه‌کانیان، ده‌بی سەبارەت به‌باشترین نیعمه‌ته‌کانی خودا سەرنجیکی تایبه‌ت هه‌بی! ته‌واوی شته‌چاکه‌کان له‌لایه‌ن ئەوه‌وه‌هاتووه. هه‌ر له‌لایه‌ن ئەوه‌یشه‌وه‌یه که خویئیکی تازه له‌ره‌گدا ده‌گه‌رێ، ئەگەر پێگای گیان‌به‌ختکردن ئامانجه‌که‌ی به‌پزگاری و ناشتی گه‌یشته، ئەگەر به‌ته‌مای پچه‌شکینی و پێ‌نیشاندهری پێگای پزگاریت بۆ هاو‌پێ هاو‌پێ‌بازه‌کانت، که له‌ده‌روون‌دا بۆ گه‌ل ده‌نالێن، ده‌بی پوح و گیانت له‌به‌ندی پکه‌ی پق و ئیره‌یی ئازاد بکه‌ی. دلت وه‌کوو میجراییک واییت که مه‌شخه‌لانی پیرۆزی خاچ‌په‌رستی تیا بایسی. له‌بیرت نه‌چی که ئەمه‌ خالیکی به‌رز و پیرۆزه‌ دلکی که ئەمه‌ی لا په‌سه‌نده‌ نابێ هیچ بایخیک به‌بیر و ئەندیشه‌یکی چه‌وت و خۆبه‌زل‌زانا‌نه‌ بدات. ئەو کاره‌ وه‌کوو ئەرکیکی پیرۆزی قه‌شه‌کان وایه، ئەمه‌ ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه‌ینی ئافره‌تیک یان خۆش رابواردنی ساتیک نییه، به‌لکوو له‌پێگای خودا و مرۆقه‌ بۆ ئیستا و بۆ هه‌میشه.

«ئای!» ئارتور داچله‌کی و ده‌سته‌کانی خۆی تووند گووشی، به‌بیستی ئەم دروشمه‌ ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو ده‌ست بکاته‌ گریان.

- پاپا ئیوه‌ قه‌بوول کردنی کلیسامان پێ‌را‌ده‌گه‌یه‌نن! مه‌سیح و خاچ هاو‌پێی ئیمن...

قه‌شه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی بوغور و شکوداره‌وه‌ گوتی: «پۆله، عیسا هه‌موو پوول‌په‌ره‌ستانی له‌ کلیسا کرده‌ ده‌روه‌ه. چونکه‌ ده‌یه‌ویست مالی خودا، مالی پارانه‌وه‌ و په‌جا بیت، ئەم دنیا په‌ره‌ستانه‌ ئەو ماله‌یان کردبووه‌ مه‌کۆی جه‌رده‌کان. دوا‌ی بێ‌ده‌نگیه‌کی زۆر، ئارتور به‌ ئەسه‌پایی له‌ ژیر لێوه‌وه‌ گوتی: «دوا‌ی کردنه‌ ده‌روه‌ی ئیوه‌ ئیتالیا‌ش ده‌بیته‌ په‌رستگه‌ی خودا...».

قسه‌که‌ی بپری و ئەو وه‌لامه‌ی که به‌ نه‌رمی گوترا به‌ گوئی گه‌یشته:

«خوداوه‌ند ده‌لیت: زه‌وی و هه‌موو بوون و غه‌نیمه‌ته‌کانی بۆ منه»*.

* - بره‌گه‌یه‌ک له‌ کتیی پیرۆز

دوا نیوه پړوی ته ورژه، نارتور هستی کرد که پتویستی به گه پیانیکی زور هه یه. نه سبابه کانی سپارد به هاو پو لیکي خوی و به پیاسه کردن که و ته پړی به ره و لینگه پړن، که شوه و ها هوروه لا بوو، به لام هه ست به سه رما نه ده کرا. به شی ته ختایی شار له جاران جوانتر به دی ده کرا، له نه رم و نمی چیمه نی ژپر پیتی، به دیتنی چاوی شه رمیون و زه قی گوله سروشتیه به هاریه کان که له قه راخ شه قام ورینگا روابوون هه ستیکی شادی تیا تی دا ده بزوات بالنده یک له نیوان نه قاقایه کدا خه ریکی دروستکردنی هیلانه بوو له سه ر لقه داریکی باریک.

کاتیکی که نارتور له په نایه وه ده گوزه را به سامناکی جریواندی و باله بوره کانی لیکدا و که و ته فرین: نارتور هه ولیدا که بیرو پای خوی له سه ر نه ندیشه ی پاکی نایینی داهاتوو راگریت، به لام یادی مونتانلی و جما نه وه نده به سه ر نه و فکره دا زال بوو، که ناچار بوو دهستی لئ بکیتشیته وه و خه یالاتی خوی نازاد کرد تا له سه ر خاله به رز و پیروژه کانی راپه رینه گشته که ی داهاتوو بیر بکاته وه و رولیکي که بو هاو ریکه ی خوی له م راپه رینه دا داینا بوو، پاپا ده بی رتیه ر و پیغه مبه ریک بیت که هه موو هیزی تاریکی له به رانه برقی پیروژدا رینگای نه مان بگرنه پیش و لاوانی لایه نگری نازادی و له به ر ده میدا نایین و چه مکه پیروژه دیرینه کان به مانا و تیکستی نویوه تیک هه لکیشیکی نویی لئ فیر بن.

نه ی جما؟ نه ها جما له باریکاده کاندا شه ر و به ربه ره کانی ده کا. سروشتی نه و له قالبی گلینه ی ژنانه قاره مانه کاندا دارپژراوه. جما هاو رتیه کی ته واو و

کچیکی پاک و ئازا و بویر ده بی. له و کچانه یه که ئیلهامدهری شیخیری شاعیرانه و، هه وین و بزویتهری خه یالیانه. جما له په نای ئه و شان به شانی ئه و هه لویست ده گری. خو ده سپتره پیتی شه پۆلانی مه رگیکی سه ره برزانه به سه ر لولمدا و یان له کاتی سه رکه وتن و پیروزیدا پیکه وه گیان به خت که ن بۆشۆرش و بۆ سه رکه وتن، چونکه بی گومان سه رکه وتن نزیکه و ده گاتی، له ئه وینی خۆی ئه و ئاگادار ناکات و هه ر شتیک که پۆخی ئارامی ئه و بشله ژینتی و شووشه ی دۆستایه تی نیوانیان بچرژینتی خۆی ده پارێژی. لای ئه و جما زینده وه ریکی ریزدار و پیروژ و قوچی قوربانییه کی پاکه، که ده بی له رینگای رزگاری مرۆقه وه قوربانیی سه ر ئاگر بی، ئه وه کن بوو که ده یویست هه نگاو بنیته میحرابی پاکژی پۆحه وه، که ته نیا له گه ل ئه شقی خودا و ئه شقی ئیتالیادا ئاشنا بوو.

ته نیا ئه شقی خودا و ئیتالیا. کاتی چوونه له و ماله گه وره و دل ته نگه ی «شه قامی کۆشکه کان» وه ژوور که وتن، له پریکدا هاتنه خواری تۆکیک بارانی هه ست پێ کرد.

خزمه تکاره که ی جولیا، خاوین و ئارام وه ک هه میشه به ریزگرتنیکی زۆره وه له سه ر پلیکانه کان بوو.

- ئه م کاته ت باش گنیونیز، براکانم لێره ن؟

- ئاغای توماس و خاتوو بیترتین له وین و له ژووری میوانان دانیشتون. ئارتور به نابهدلی چوه ژووری. ئه م ماله چه ند دل ته نگه! ده تگوت سیلاوی ژیان له په نایه وه تیده په ری و قه تیش له ئامیزی ناگریت. قه ت گۆرانکاری تیندا به دی نایه، نه له دانیشتوانی مالدیدا و نه له په سمی خیزانیاندا و نه له موبله کاله وه بووه کاندان له حاجه ت و که وچکی کۆن و ناحه ز و که ل و په ل و روخساری بی دیمه نی ژووره که. ته نانه ت کۆله که کانی ژووره که ش وه کوو کۆله ده ست کرده ئاسنینه کان ده چوون که به ده ست په نگ کرابیتن، ده تگوت بۆن و به رامه ی پۆژه گه رمه به هاریه کانیان نه چیشتوه. جولیا بۆ خواردنی فراوین جلو به رگی له به ر کردبوو و له ژووری خواردن که وه کوو ناوه ندی ماله که ده چوو چاوه پوانی میوانانی ده کرد. ئه و به و بزه ده روونییه ی و به و

کراس و دامنه کورته یه وه دهیتوانی بیته مودیلکی جلوه برگ. به خیرهاتنیکی ساردی کرد و گوتی: «حالت چۆنه؟ ئارتور؟ (به سهری په نجهی ته وقهی له گهل کرد دوایه دهستی به سهر کۆته هاوریشمیه کهی داهینا که له گهل پهنگی دامنه کورته کهی پیک که وتبوون).

هیوادارم حالت زۆر باش بن و سهرکه وتنیکی باشت له زانکۆدا مسوگهر کردین».

ئارتور به وته یه کی ساکار و هیواش وهلامی داوه و بیدهنگیه کی ناخۆش دایگرت و گیانی داهیزرا، هانتی جیمز به قه لافه تیکی له خۆباییه وه، له کاتیکدا که نوینه ریکی پیر و له خۆبایی پاپۆره وانیی له گهل بوو، هل و مه رجه کهی له بارتر نه کرد، به لام کاتیکی که گنیوینز گوتی خورادنی شیو حازره، ئارتور له دله وه هه ناسه یه کی ئاسوودهیی هه لکیشا.

- جولیا برسیم نییه شیو ناخۆم، ئه گهر لیم گهریی ده چمه ژووره کهی خۆم. توماس گوتی: «کۆری باش تو سه بارهت زۆر پاریز له خواردنی ده کهی دلنیام که خۆت نه خۆش ده خهی».

- قه یناکه شه و باش.

ئارتور خزمه تکاریکی له کالیدۆره که دیت و داوای لی کرد کاتژمیر شه شی به یانی له خه و هه لی بستینی.

- سینیورینۆ* ده چی بۆ کلیسا؟

- به لی، شه و باش تیززا.

چوه ژووره کهی خۆی، ئه م ژووره جارن هی دایکم بوو، شانشینه کهی روو به په نجه ره که، که له کاتی نه خۆشیه دریزخایه نه که پیدا وه ک نویزگه یه کی تاییه تی دابین کرابوو. له میحرابه که خاچیکی گه وره ی لی بوو که پنیه کانی رهش بوو. پووبه رووی ئه ویش چرایه کی پۆمی چکوله هه لواسرابوو. له و ژووره دا بوو که دایکی کۆچی دواپی کرد. په سمه کهی به دیواری سهر قه ره ویله که وه هه لواسرابوو گولدانیکی چینی که زه مانیک هی ئه و بوون له سهر میزه که دانرابوو، پر له گوله وه نه وشه یه کان که ئه و زۆری

* - خزمه تکاره کان کوره ئاغا و دهوله مهنده کانیان به و نیوه بانگ ده کرد.

خۆش دەویستن. راست سالتیک بەسەر مردنیدا تەپە پەربوو، بەلام هێشتا خزمەتکارە ئیتالیاییەکان ئەویان فەرامۆش نەکردبوو.

ئارتور پەسمیکی لە چوارچێوەگیراوی لە جانتاکەیی خۆی دەرھینا کە زۆر بە جوانی پێچرابوو و پەسمیک کە بە پینووسیکی پەش کێشابوو یانە وە هی مونتانی بوو کە لە پۆمە وە چەند پۆژ لە وەپیش هاتبوو. لە و کاتەدا کە سەرگەرمی کردنە وەئەو خەزینە یە بوو، خزمەتکاری تاییەتی جولیا بە سینییەک خوار دەمەنییە وە هاتە ژووری. چیشتلینەرە ئیتالیاییە کە وە ئەم سینییە پێخۆرەیی ناردبوو کە تا پیش هاتنی کە بیانوو تازە و مرچ و مۆنە کە، خزمەتی گلا دیسی دەکرد.

چیشتلینەرە کە هەموو جۆرە پێخۆریکی خۆشی بو کۆری ئەربابە خۆشەویستە کەیی دانابوو کە هەموو حەلال و پەسندی کلیسا بوون.

ئارتور ھەر لە تیک نانی خوارد. پیش خزمەتە کە کە خوشکە زای گنیونیز بوو و تازە لە بەریتانیایە وە گەرابوو وە بە بزە یە کەیی مانادارە وە سینییە کەیی بردە دەری. ئەو پیش خزمەتە ش تیکەل بە تیبی پڕۆتستانیە کەکان لە ژووری خزمەتکارەکان ببوو.

ئارتور چوو شانشین، لە بەرانبەر خاچە کە دا چۆکی دادا و ھەولێ دا زەینی خۆی ئارام و ئامادە بکات بۆ پارانە وە ھزری ئایینی، بەلام باش بۆی جی بە جی نەبوو، ھەر وە کوو توماس گوتی، زۆری پاریز کردبوو لە خواردن و ھەر ئەم نە خواردنە وە کوو شەرابیکی خەست، کاریگەریی لە سەر میتشکی دانابوو، مۆچرکێ بە پشتی داھات، چاوی لیل بوو و خاچە کەیی باش نە دەدی. دوا دوا ھەلیت و پەلیتیکێ زۆر توانیی فکری سەرگەردانی خۆی لە سەر پارونھینی کاری ئایینی بگیرسنیتە وە. ئاخەرە کەیی ماندوو بوونی لە شی بەسەر شیواوی میتشک و سەرئیشە کەیدا زال بوو. ئە و جار بە زەینیکێ ئارام و ئاسودە وە خەوی لێ کەوت.

لە غورابی خەوی دا بوو، کە بە توندی لە دەرگا کە یان دا، لە بەر خۆیە وە گوتی: «ئاه، تەرز!» بە تەپلۆسیە وە وەرسوورا.

دیشان لە دەرگا کە یان دا وە لە پریکدا لە جینگای خۆی دەرپەری و ھەستا، پیاویک بە زمانی ئیتالیایی نەراندی: «سینیورینۆ! سینیورینۆ! تۆ خودا ھەستە!»

ئارتور له قهره وپله که وه خوی فریدا و کوتی: «چی بووه؟ کئییه؟»

- منم، جان باتیستا، ههسته زوکه، بۆخاتری حه زره تی مریه م ههسته!

ئارتور به په له جلوبه رگی له بهر کرد و ده رگای کرده وه، هه ر وا که به په ریشانییه وه ده پروانییه پوخساری ترساو و په رنگ په پیری عاره بانه چیه که، دهنگی ههنگاوه کان و ته قه ته قی ئاسن به دریزی کالیدۆر که دهنگی ده داوه، له پریکدا شته که ی بۆ مه علووم بوو له سه ره خۆ پرسی: «به شوین منه وهن؟»

- به شوین ئیوه وهن! حه یه حه ی، سینیورینۆ، زوکه ن! شتیکت هه یه بیشاره وه، چاولیکه من ده توانم....

- هیچم نییه بیشارمه وه، براکانم ده زانن؟

هه وه ل که س که یۆنی فۆرمی له بهر دا بوو له سووچی کالیدۆر که وه ده رکه وت - سینیوریان ده وئ. به داخه وه دانیشتوانی مائی هه موویان به خه بهرن! چ رۆژه په شیبه ک... چه نده سامناکه! ئه ویش له رۆژی پاکدا! هۆ خواوه ند و که سایه تیه پیرۆزه کان په حه ممان پئ بکه ن!

جان باتیستا که وته گریان. ئارتور دووسی ههنگاوه چووه پیتشه وه، چاوه پروانی چه نده رمه کان بوو که به هه راوه ریاوه نزیکه ده بوونه وه، راوه ستا. چه ند خزمه تکاریک به جلوبه رگینکی شه پرتوه وه ده له رزین و به شوین چه نده رمه کانه وه بوون، دووای ئه وه ی سه ربازه کان ده وری ئارتوریان دا، ئاغا و خاتوونی خاوه ن مال، به شوین ئه م دهسته و گرووپه سهیره دا که یشتنه ئه وئ. ئاغا پیژامه ی له بهر دا بوو و ده مپیتیش (نه عل) ی له پیتدا. خانمیش ته نووره یه کی دریزی له بهر کردبوو. پرچیشی له کاغه زی فیتره وه پیتچابوو.

به دیتنی ئه و قه لافه ته سه یروسه مه رانه ئارتور له پریکدا ئه و وته یه ی به زهین که یشت: «بئ شک شه پۆلیکی دیکه مان له پیتشدایه، ئه م ژن و میتردانه به ره و لای پاپۆره که دین! ئه مه ش جووته حه یوانیکی زۆر سهیر!»

پنکه نینی ده هات، به لام جیگای نه بوو . ئیستا ده بوو سه رنج بداته شته بایه خداره کان، له ژیر لیو ته وه گوتی «Ave Maria ReGina cali» سه ری وهر سو وړاند تا کاغه زه فیره کانی سه ری جولیا نه بینیت نه وه کوو کاری نابه جی بکات، ناغای بیرتین له ئه فسه ره جه ندرمه که نزیک بووه وه و گوتی: «تکایه پیم بلین بزانه هاتنی ئیوه ئاوا بو مالی ئیمه چ مانایه کی هیه؟ ده بی پیتانی رابگه یه نم ئه گه ر به باشی بوم شی نه که نه وه ناچارم له لای بالویزی به ریتانیا شکایه تتان له بکه م.»

ئه فسه ره که فه رمانیکی له مه ر گرتنی ئارتور بیرتین خویندکاری فه لسه فه دهره ئینا و دایه دهستی جیمز و به تووره یه وه گوتی: «پیم وابی ئه و فه رمانه به لگه یه کی زور باشه بو ئیوه و بو بالویزی به ریتانیایش» و به ناقایلیه وه گوتی: «ئه گه ر خوازیاری روونکردنه وه یه کی زورتی، باشتروایه خوت بیی بولای سه رۆکی پۆلیس.»

جولیا نامه که ی له دهست میزده که ی دهره ئینا. چاویکی له نامه که کرد و دوایه وه ک ژنیکی مۆدیرن به تووره یه وه بو ئارتوری فریدا و گوراندی: «ئه وه توی که بو یه هوی سه رشوپی مالی! کاریکی وات کردووه که له وشاره دا هه رکه س هه لدهستی به سه یروسه مه ره وه لیمان دهروان وه ک ئه وه ی چوو بیتنه دیتنی شانق، له گه ل ئه و هه مووه دیندارییه ت بو یته خوراکی زیندان! ئه وه راست ئه و چاوه روانیه یه که له کوری ژنه کاتولیکیه کمان هه بوو...»

ئه فسه ره که چوه ناو قسه که یه وه و گوتی: «خانم له گه ل که سینکی گیراو نابی به زمانی بیگانه قسه بکه ی، به لام ئه و دژایه تیه نه یه توانی هه راوه وریای جولیا بیده نگ کات که به زمانی به ریتانیای ده دا به ته سه وه گوتی: «راست ئه و شته ی که چاوه روانی بووین! ده ی ئا ئه مه بوو که خوی له ژیر پوژوه وانی و دوعا و هزری ئایینیدا شار دبووه وه! ده بوو بمزانیبا که هه موو ئه و کارانه کوتایه کی ئاویان هیه.»

* . ماریا دلخوش بژی ئه ی مه له که ی ئاسمانه کان (لاتین) ئه مه له سه ره تای دوعا کردنی کاتولیکه کانداه که لکی له وهرده کرئ.

دوکتور وارن جاريکیان گوتبووی که جولیا وهکوو سالاد(زه لاته) ټک وایه که چیتلینه ره که یهک شووشه سرکه‌ی به سهردا کردب.

نارتور له داخی دهنکه تیژه‌که‌ی جولیا ددانه‌کانی له چیره‌وه برد، له پریکدا ئه و به‌راوه‌ده‌ی هاته‌وه یاد: «ئهم قسانه ئاکامیکیان نییه، نایه‌وئ له خوږایی بترسین، هه‌موو کهس ده‌زانی که هه‌مووتان بی‌تاوانن، کاکه پیم‌وابی ده‌تانه‌وئ شته‌کانم بگه‌پین، هه‌چ شتیکی وام نییه که بیشارمه‌وه». کاتیکی که جه‌نده‌رمه‌کان دیوه‌که‌ی ده‌گه‌پان، نامه‌کانیان ده‌خوینده‌وه، په‌رتوو‌که‌کانی زانکوئ ئه‌ویان ئه‌م باره‌وبار ده‌کرد، دۆلاب و چه‌کمه‌جه‌کانی ده‌گه‌پان، نارتور به‌که‌میک دل‌ه‌راو‌کیتوه له سهر قهره‌ویله‌که‌ی دانیش‌توو چاوه‌پوان ماوه، به‌لام هه‌چ په‌ریشان و ناره‌حه‌ت نه‌بوو ئه‌و پشکینه نه‌ی‌شله‌ژانده‌بوو، هه‌میشه ئه‌و نامانه‌ی که بونی گیران و خراپه‌ی بۆ که‌سیک لئوه هاتبایه ده‌یسووتاند، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه ته‌نیا چه‌ند شیعریک که که‌متاکور‌تیک شوږشگتپړی و نایینی بوون و له‌گه‌ل دووسی ژماره‌ رۆژنامه‌ی ئیتالیا‌ی لاو له‌و گه‌پان و پشکینه‌دا که‌وتنه ده‌ستی پشکینه‌ران.

جولیا دوا‌ی به‌ر به‌ره‌کانییه‌کی زۆر، ئیتر پینه‌ندی خواستی هتیه‌ره‌که‌ی بوو، له کاتیکدا جیمز خواجه‌ خولامی* بوو و که‌وتبووه شوینی، به‌جیفرک لیدانیکی له‌خو‌بایانه‌وه به‌خیرایی له په‌نا نارتوره‌وه به‌خه‌سه‌یکه‌وه گوزه‌را و چوه ژووری نووستنه‌که‌ی خۆی.

که ئه‌وان ژووره‌که‌یان به‌جی هتشت. توماس هه‌روا بی‌راوه‌ستان ئه‌مسه‌روئه‌وسه‌ری ژووره‌که‌ی ده‌کرد، هه‌ولئ ده‌دا که له سه‌ره‌خۆ بی. له ئه‌فسه‌ره‌که‌ نزیک بۆوه و ئیزنی لئ خواست تا له‌گه‌ل نارتور قسه‌ بکات. دوا‌ی ئه‌وه که ئه‌فسه‌ره‌که به‌ ئاماژه‌ی سه‌ری گوتی باشه، چوو بۆ لای نارتور و به‌ ده‌نگیکی ماندوو و بریک نووساوه‌وه ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد: «گویی بده‌یه‌ پووداویکی ناخۆشه، من به‌ش به‌ حالی خۆم زۆر به‌داخم». نارتور نارام و له‌سه‌ره‌خۆ وه‌کوو گزنگی به‌ر به‌یانی هاوینان سه‌ری هه‌لینا و

* - خواجه‌خولام بوون: لئ پارانه‌وه

گوتی: «ئێوه هه‌میشه له‌گه‌ل من دلۆڤان بوون، نیکه‌رانیش مه‌بن، ئه‌ونده‌ش جینگای مه‌ترسی نییه‌».

توماس سمیڵی خۆی تووند کیتشا و له‌ پڕیکدا پرسى: «چاولێ که ئارتور! ئایا... ئه‌م کاره‌ی تو پێوه‌ندیی به‌... پاره‌وه‌ هه‌یه‌؟ چونکی ئه‌گه‌ر وابێ، من...»
پێوه‌ندی له‌گه‌ل پاره‌! سه‌یره‌ نا! چ پێوه‌ندیکی هه‌بێ....

- ئه‌ی له‌و کاره‌ سیاسیه‌ بێئه‌قلانه‌یه‌؟ وام فکربۆی ده‌چوو، زۆر چاکه‌، وره‌ت به‌ر نه‌ده‌ی... زۆر گویت به‌ قسه‌کانی جولیاش نه‌بزویت. ئه‌و ته‌نیاو ته‌نیا زمان پیسه‌ و دم شڕه‌، ئه‌گه‌ر پێویستیت به‌ پاره‌یه‌... یان شتیکی‌تر پیم‌رابگه‌یه‌نه‌، پێمه‌ه‌لتی؟

ئارتور به‌ بێ‌ده‌نگی ده‌ستی بۆ مالاوایی برده‌ پێشێ، توماسیش زۆر لیزانانه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی که شتیک پووی نه‌دابێ پروتال و دل‌ره‌ق ژووره‌که‌ی به‌جێ هێشت.

له‌وکاته‌دا جه‌نده‌رمه‌کان پشکنینی خۆیان ته‌واو کردبوو. ئه‌فسه‌ری به‌رپرسیش داوای له‌ ئارتور کرد که جلوه‌رگه‌کانی له‌ به‌ر کات، ئه‌ویش خێرا به‌ قسه‌ی کرد و کاتی که ده‌یویست ژووره‌که‌ی به‌جێ بێتی، به‌ دوو دلێه‌وه‌ راوه‌ستا، پێی‌وابوو مالاواییکردن له‌ نوێژگه‌ چکۆله‌که‌ی دایکی له‌ پێش چاوی جه‌نده‌رمه‌کان کاریکی قورس و گرانه‌.

پرسی: «ئه‌گه‌ر ده‌کرێ و ده‌توانن بۆ چه‌ند ساتن له‌و ژووره‌ بچنه‌ ده‌ری؟ ده‌زانن که ناتوانم هه‌لیم و هه‌چیشم نییه‌ که بیه‌شارمه‌وه‌».

- بمبوره‌ که‌سیکی ده‌ستبه‌سه‌رکراو گیراو ناتوانن به‌ ته‌نیا بێ؟
- زۆر چاکه‌، قه‌ی ناکه‌،

چووه‌ شانشینه‌که‌، چۆکی دادا و لاق و پێی خاچه‌که‌ی ماچ کرد و به‌ نه‌رمی و له‌ ژێر لێه‌وه‌ گوتی: «خوداوه‌نده‌ هه‌تا ماوم دین و ئیمانی خۆم پێ‌به‌خشه‌».

کاتیکی که هه‌ستا، ئه‌فسه‌ره‌که‌ که له‌ په‌نای میزه‌که‌ راوه‌ستابوو و چاوی له‌ وێنه‌ی مونتانی ده‌کرد پرسى: «خزمته‌؟»

. نا، متمانہی توبہ و پئیتانی گوناحہ کانمہ، ئوسقوفی نویی بریزیکولایہ
 (BrisiGella) له سہر پئیلیکانہ کان خزمہ تکارہ ئیتالیایہ کان راوہ ستابوون. به
 نیگہ رانی و به داخوہ له ووه زعیان دہ پروانی. ئه وان، ھموو ئارتوریان له بہر
 خوئی و به خاتری دایکی، خوش دھویست. ھموو دھورہ یان دابوو، به
 پھوشیوہ دہست و جلو بہرگہ کہ یان ماچ دہ کرد. جان باتیستا له ولوہ
 راوہ ستابوو، فرمیٹسک به سہر سمیٹہ سپیہ کہ یدا دہ ہاتہ خواری. ھیچ کام له
 بیترتینہ کان بۆ خود احافیزی نہ ہاتنہ دہ ری. سروساردی و دلہرقیی ئه وان
 خزمہ تکارہ کانی ئه و ہندہی دیکہش دلؤقان و خہ مخۆن کرد بوو. ئارتور کاتی
 تہ و فکردن و مالوایی له گہل پئیشخزمہ تہ کان خہریک بوو به لادا بی و بکہوی.
 خود احافیز جان باتیستا، له لایہن منہ و ہ مندالہ کانت ماچ کہ، خود احافیز
 تیززا، ھموو شہوی دوعام بۆ بکہ، خود اتان له گہل بی! خود اتان له گہل بی!
 خود اتان له گہل بی! به پہلہ له پلیکانہ کان ہاتہ خواری و بہرہو دہرگای
 دہرہوہ رژی، کہ منی کہ گوزہرا تہ نیا کۆمہ لیک پیاوی بی دہنگ و ژنی
 چاوبہ فرمیٹسک له بہر دہرگا راوہ ستابوون و چاویان له عارہ بانہ کہ دہر کرد
 کہ دوور دہ کہوتہ و ہ.

ئارتوریان برده قه لایه کی گه وره که هی سه ده کانی نیوه راست بوو، که له زارکی به نده ریکدا بوو ئه و توانیی خۆی رابیتنی له گه ل ژییانی زیندان، ژووره تاکه که سهیه که ی زۆر شیندار و تاریک بوو، گه رچی ئه و له کۆشکیکی لای ویابورا نا گه وره بیوو، هه وایه کی خه فه، مشک، بۆنی پیس هه مووی ئه وانه بۆ ئه و شتیکی تازه بوون، خۆراکیش خراپ و که م بوو، به لام جیمز خیرا ئیزنی خواست و هه موو پیداو یستی هه کانی ژییانی بۆ نارد. ئه ویان له به ندی تاکه که سیدا راگرتبوو. بۆی ده رکه وت که ئه و چاوه دیتیه توونده ی که چاوه روانیی ده کرد له زینداندان نه بوو. سه ره پای ئه وهش بۆی پروون نه بووه وه که له سه ر چی گیراوه.

دوای ئه وه له کاتی گیرانییه وه هه تا ئیستا که له قه لا دایه هه روا له سه ره خۆ و ئارام و هیدی بوو. چونکی ئیزنی کتیبخویندنه وه یان پێ نه ده دا کات و ساتی خۆی به پارانه وه و دوعا و باری ئایینییه وه پاده بوارد. بێ ئه وه ی شله ژاو و نیگه ران بێ، خۆی دابوو هه دهستی پرووداوه کان و پیشهاته کانی ئیستا و داهاتوو. پۆژیک یاساویک ده رگای به نده که ی کرده وه و بانگی کرد: «تکایه له م رینگایه وه وه ره!» دوای بیستی دووسێ پرسیار که وه لامه کانی ته نیا «حه قی قسه کردنت نییه» بوو. له پرووی ناچاریه وه قه بوولی کرد. به شوین یاساوه که دا له هه ساره پینچ لاو پووچه کان و کالیدۆرو پلیکانه کانه وه که که م و زۆر شیندار و بۆنی ناخۆشیان لێ ده هات، چوونه ژووریکی پرووناک و گه وره.

لهم ژوورهدا سى نهفر به بهرگى عهسكهریهوه له پشت میژىكى گهوره دانیشتبوون كه پووېوشىكى سهوز به سهر میژهكه دادرابوو و به برىكى زوركاغهزهوه به بى تاغه تیهوه باسى بابتهى جوراوجورىان دهكرد. ههر كه هاته ژوورهوه ههر سىكىان قه لافه تىكى گرژ و لهخوبایان به خویانهوه گرت. یه كىكىان كه پیرتر دیار بوو و برىك به خوى راگه یشتبوو، پهنگ گهنمى و ریشى شانته كراو كه بهرگى سهرهنگى" له بهردا بوو. به نهنگوستى نامازهى به كورسیهكهى ئهوبهرى میژهكهوه كرد كه دانیشى و دهستى كرد به لى پرسینهوه.

ئارتور چاوه پوانى توورپهى و هه ره شه و جنیو بوو، ههر بویه به ئارامى به بیر لىكردنهوهوه دهویست وهلام داتهوه، بهلام خهونهكهى وهراست نهگهرا سهرهنگ له سهرخو و كلیشهى پرسىارى لى كرد. پرسىارهكان له سهر ناو، تهمن، پهگهز، ئیش و لهو بابتهانه بوو وئویش وهلامى داوه. به تهواوه تیش له سهر كاغهز دهنوسرا، خهريك بوو تاغه تى بهسهر دهچوو كه سهرهنگ پرسى: «دهى ئاغای بىرتین، سهبارته به ئىتالیای لاو چ دهزانی؟» - ئهوهنده دهزانم كه بزافىكى پىكخراوهییه كه له مارسهى پوژنامهیهك دهردهكن و له ئىتالیادا بلاوى دهكه نهوه، بهو هیوايهى كه بتوانن خهلكى بى شوپشىكى گهوره هان بدن تا سوپای نه مسا لهو ولاته وهدهرنین.

- پىموايه پوژنامهكه یانت خویندبیتتهوه.

- بهلى، پىمخوشه

- كاتىكى كه ئهوت دهخویندهوه، پیتوانه بوو كه كارىكى دژه یاسایى

دهكهى؟

بهلى دهمزانى.

- ئه پوژنامانهى كه له ژوورهكته دا دوزراوتهوه له كوئیه

پیتگه یشتوووه؟

- ناتوانم ئهوه تان پى بلیم.

** - دهرهجهیهكى نهفسهرى

- ئاغای بئرتین تۆ ناتوانی لیره دا به ئیشتیای خۆت قسه بکهی، تۆ له سه رته وه لامی پرسیاره کانی من بدهیته وه.

- زۆرچاکه ئه گه ر ئه و جۆره وه لامدانه وه ی منتان پین ناخۆشه ده لیم: «پیتان نالیم».

سه ره نگ گو تی: «له کرده ی خۆت په ژیوان ده بیته وه، ئه گه ر به م شیوه یه بدو نی». ئارتور بی ده نگ بو و ئه ویش دریزه ی پین دا: «دوای ئه وه ده بی پیتان بلیم به لگه مان به ده سته وه یه که نیشان ئه دا، پین وه ندی ئیوه له گه ل ئه و ریکخراوه یه زۆر نزیکتر و قایمتر بووه له موتالای رۆژنامه یه کی به نهینی ده رکراو، تا زووتر بیدرکینی و پین لئ نئی به قازانجه، راستی و دروستی ئه و کاره زو و پوون ده بیته وه و ده شینی که خۆ هه لاواردن ئاکامیکی نییه.

- من شتیکم نییه که بیشارمه وه، ئیوه ده تانه وئ چی بزائن؟
- له پینشدا - چۆنه ئیوه که که سیک بیانین خۆتان ئاویتته ی ئه و کاره کردووه؟

- زۆرم بیر له وه کردووه ته وه و هه لمسه نگاندووه، هه رچییه کی گیرم که وتووه خویندوومه ته وه و که لکی پینو یستم لئ وه رگرتووه.
- بۆ چوونه ناو ئه و ریکخراوه یه وه کن هانده رتان بووه؟
- هیچ که س - ویست و داخوازی خۆم بووه.

سه ره نگ به تو وره بییه وه گو تی: «زوورم پین ده که ی» به قسه کردنه که یدا ئیتر له سه ره خۆ نه بوو.

- به ته نیایی و له خۆراوه که س ناتوانی تیکه لی ریکخراوه یه ک یا جه ماوه ریک بی. ئه و بیرۆکه یه ت له گه ل کیدا هیتایه ئاراوه؟
- [بئ ده نگ]

- ئه ری ده کری و وه لامم بده یه وه؟
- تا ئه و کاته ی پرسیاره کانت به و شیوه یه بی، نا،
ئارتور به روو گرژی وه قسه ی ده کرد. ورده ورده تو ره بوونیک ی سه یر به سه ریدا زال ده بوو. تا ئیستا زانیبووی که خه لکیکی زۆریان له لینگه و پین و پیزادا گرتووه، هه رچه ند له به رینایی شه پۆلی گیراوه کان بی ئاگا بوو. هه ر

ئەوئەندەى بېستېبو، بۆيە نېگەرانى سىلامەتتېى گىيانى جىما و ھاورپىكەنى بوو. دىلۇقانى درۆيىنى ئەفسەرەكان و ھىرش و بەرخودانىك كە ماندووى كىردبوو پىرسىار و ۋەلامە درىژەكان كە ساسىيان كىردبوو. دەنگى ھەنگاوى ياساۋلەكە كە لە دەرهەوى ژورەكەدا ئەم بەرەۋئەوبەرى دەكرد بە شىۋەيەكى زۆر ناخۇش لە گوئىدا دەنگى دەداۋە. دواى ئەۋەى ئەفسەرەكان بىرىك لەگەل يەك دووان سەرھەنگ پىرسى: «دەبىن پىمان بلىنى دووايىن جار كە جووانى بوولات دىت كەى بوو؟ راست ئەو كاتەى بوو كە پىزا بەجى بىلى وائىيە؟»

- من كەسىك بەو ناۋە ناناىم.

- چۆن جووانى بوولا؟ ئەو ھەر دەناسى - لاۋىكى بالا بەرزە كە پىشى سىتىخ دەكرد، ھاورپۆلى خوت بوو.

- لە زانكودا زۆرم ئەو قوتابىيانەى من نايانناسم.

- بەلام حەتمەن بوولا دەناسى؟ چاۋلىكە ئەۋە دەسخەتى ئەۋە، دەبىنى ئەۋ ئەتو بە باشى دەناسى.

سەرھەنگ نامەيەكى بە روو تالىەۋە دا بە دەستبەۋە كە بە سەردىرى «تىكسى كۆبوونەۋە» و ئىمزاى «جووانى بوولا» ۋە بوو، ئارتور بە تىروانىنىكى خىزا چاۋى بە ناۋى خۆى كەوت بە رامانىكەۋە سەرى ھەلىنا و پىرسى: «دەبىن ئەۋە بخوئىنمەۋە؟»

- بەلى، دەبىن بىخوئىنمەۋە چۈنكە سەبارەت بە تۆيە.

كاتىك كە ئەفسەرەكان بىن دەنگ دانىشتىبون و لە روخسارى ئەويان دەروانى، دەستى كىرد بە خوئىندەۋەى برووسكەكە. ئەم بەلگەيە ۋاۋىدەچوۋ سەبارەت بە ۋەلامى بىرىك پىرسىار بوۋىن. ۋادىار بوو بوۋلاش كىرابوو. ئەم بەلگەيە سەبارەت بە تايبەتمەندىە ئاسايىەكان بوو. بە دواى ئەۋدا روونكردەۋەيەكى كورت بوو لەمەر پىۋەندى بوولا لەگەل پىكخراۋ و بلاقۇگە ناياسايىەكەى لىنگھۆپن و كۆبوونەۋە خوئىندكارىەكان. دوايە گەيشتە ئەم بىرگەيە: «لە نىۋ ئەۋ كەسانەى كە ھاتتە رىزى خەباتى ئىمەۋە، لاۋىكى بەرىتانىياشى تىدايە كە ناۋى ئارتورە و مندالى خىزانىكى دارا و خاۋەن پاپۆرە».

له توورپه ییدا خوین بهر چاوی گرتبوو. بوولا ئهوی به دهسته وه دابوو! بوولایه کی که بهرپر سیاره تیه کی گوره ی هلسووراوانی له ئهستودا بوو، بوولایه کی که جمای له دین لادابوو، بوولایه کی که شهیدای جما بوو! برووسکه که ی له سهر میزه که زانا و چاوی بریه زهوی.

سهرهنگ به دلوقانییه وه گوتی: «پیموایه ئه م به لگه چکوله یه زهینی توی خستیتته گه».

ئارتور سهری بادا: «من که سیک به و ناوه نانا سم». به دهنگی کی گیراو و توورپه وه گوتی: «ده بی هه له یه ک کرابی».

- هه له؟ زور بی مانایه! ناغای بیرتین سهرنج بدن! چ خیروبیزیکی بو ئیوه هه یه که له سهر بروکراتی و پیچوپه نای ئیداری و له بهر خاتری پیاویک که خوقرۆشی کردوو و ئیوه ی به دهسته وه داوه، خۆتان بخه نه قهیران و داهاتووی خۆت ویران بکه ی.

رهگیکی بی رهنگی قین و بوغز له دهنگی سهرهنگدا جینی خوش کردبوو، ئارتور تهکانیکی خوارد و سهری هه لئنا، بیریک له میشکیدا بزوت.

گوراندی: «درۆیه؛ ئه م به لگه یه دهستکرده؛ ئه وه له روخسارتاندا به جوانی دیاره، ناپیاو - تو ده تهوئ گیانی چه ند زیندانی بخه یته مه ترسیه وه یان ده تهوئ من بخه یته داویکه وه توی ساخته چی و درۆزن و بی شه ره ف...»

سهرهنگ به توورپه یه وه ده ره په ریو نه راندی «بی دهنگ! له و کاته دا دوو هاوړیکه شی ههستان، رووی کرده یه کئ له و دوو نه فه ره و گوتی: «ملازم توماس، تکایه زهنگ لئ ده و یاساوله که بانگ که، ئه م هه تیوه لاوه چه ند روژیک بیخه نه ژووری ئه شکه نجه وه، پیموایه پیویستی به دهرس دادان هه یه، تا بیته وه سهر ئه قل».

ژووری تاکه که سی ئه شکه نجه، کونیکی تاریک و شی دار و پیس بوو و به جیگای ئه وه ی ئارتور ئاقل تر کات ئه وی توورپه تر کرد. ژینی پر له خو شی و نازی ماله وه ئه وی سه باره ت به پاک و خاوینی زور هه ستیار کردبوو، هه ربۆیه دیواره لینچق و پر له جروجانه وه ر و ئه رزیکی پر له پیسی و پوخلی، بوئی ناخو شی کارگه گولانه و داری شیدار کاریگه ری که زیور

خراپيان له سهر ئارتور دانابوو هر بويه سهرهنگه تووره كه تهواو پازى ببوو، كاتى كه فرييان دايه ناو ژوره كه وه و دهرگا كه يان گاله دا، دهسته كانى ليك كرده وه و به ترسه وه سى ههنگاوى هه ليناوه و هر كه قامكه كانى لاقى له لينچى ديواره كه كهوت، له داخانا له رزى، ههولى دا له و تاريخه ئهنگوسته چاوه دا به دهسته كوته جينگايه ك بؤ دانيشتن بدوزيته وه كه بريك خاوين بى.

ئو پوژه دريژه له تاريخاى و بيدهنگيدا تى په رى. شه ويش هر وه كوو پوژ و ابو و رده و رده له و بوشايه دل تهنگه دا كه هيج پتوه ندييه كى له گه ل دهر وه نه بوو، گوزه رانى پوژ و شهوى لى تىك چوو. سبه ينى به يانى كاتى دهنكى كليلى كردنه وهى دهرگا كه هات و مشكه كان به ترس و جيكه جيكه وه به په له به ته نيشتي دا هه لده هاتن، به ترسه وه له جينگاي خوى دهر په رى! دله كوته يه كى سه ير دا يگرت و قيژ و واژيكى تووند له گويدا دهنكى داوه، دهنگوت به جينى چهند كات ژمير، چهند مانگه له ديتن و بيستنى نوور و دهنك بى به رييه.

دهرگا كراوه و به دواى شهوقى كزى له نته ريكا دا. كه له بهر چاوى ئارتور شه پولىكى گه وه رى تيشك و تيريز بوو به ره و چاوى هروژميان هينا و چاويان به شه واره خست. وه رديانه كه به نانتيك و جه ربه كه ئاوه وه هاته ژوره وه، ئارتور ههنگاويكى به ره و پيشه وه هه ليناوه، ئو تهواو دلنيا بوو كه ئو كابرايه هاتوه رزگارى كات. پيش شهوى قسه بكات، پياوه كه نان و جه ره ئاوه كه ي دابه دهستيه وه، بى شهوى قسه يه ك بكات سووك چووه دهر وه و ديسان دهرگا كه ي داخست.

ئارتور لاقى به ئه رزيدا ده كوتا، بؤ هه وه لين جار له ژيانيدا وه كوو شييت و هاريك تووره ببوو، به لام به تته پىنى كات، زه مهنى زياتر لى تىك چوو، تاريخا يه كه سنوورى نه بوو، دهنگوت ژيانى له جووله كه وتوو، شهوى سيه مين پوژ كاتى كه دهرگا كه كراوه و به رپرسى به نده كه له گه ل سه ربازيك له بهر دهرگا دا ديار بوون، ئارتور كه گيژ ببوو به نابه دلويه وه سه رى هه لينا، چاوه كانى خوى له شهوقى نووره كه دهشارده وه، له وهى كه نه يده زانى چهند كات ژمير يان چهند هه وتوو له و گز په دا ماوه ته وه سه رگه ردان و په ريشان بوو.

دهنگی ناخوش و قیزه‌ونی به‌رپرسی به‌نده‌که هات: «هسته با برۆین»
ئارتور هستا سەر پین، به خۆکیشکردن وه‌کوو مه‌ستیک که به‌م لاوئه‌ولادا
ده‌که‌وت که‌وته پین. له‌وه‌ی که به‌رپرسه‌که ویستی یاریده‌ی بدات تا به پلیکانه
باریک و پزده‌کاندا سەر بکه‌وئ ناره‌حت بوو، به‌لام هەر که گه‌یشته دوایین
پلیکان سهری وا له گیزه‌وه هات که نه‌گه‌ر به‌رپرسه‌که شانی نه‌گرتبایه خلۆر
ده‌بووه‌وه.

دهنگیکی سه‌رخۆشانه هاته گوتی: «هیچ نییه ئیستا چاک ده‌بیته‌وه،
زۆربه‌یان کاتی که دینه هه‌وای ئازاد، هه‌روا بی‌هینز ده‌بن».

دوای ئه‌وه‌ی که لاویچیک ئاویان به سه‌روچاویدا کرد، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا،
واویده‌چوو که له‌به‌ر چاوی ئه‌و تاریکایی ڤرده ورده و رد ده‌بوو و تیک‌ده‌شکا. له
پریکدا به وشیاریه‌وه هه‌ستایه سه‌رپین. ده‌ستی به‌رپرسی به‌نده‌که‌ی لادا، کالیدۆر
و پلیکانه‌کانی به هه‌نگاوی قورس و قایم پینوا. له‌به‌ر ده‌رگایه‌ک که‌من ڤاوه‌ستان،
دوایه ده‌رگا کراوه‌و بی‌ ئه‌وه‌ی بزانی بۆکوئی ده‌بن. دیتی له ژووری زۆر
پرووناکی لـ پرسینه‌وه‌یه، به‌سه‌پرنکه‌وه ڤوانیه میز و برووسکه‌کان و ئه‌و
ئه‌فسه‌رانه‌ی که له جینگای جاری دیکه‌دا دانیشتبوون.

سه‌ره‌نگ گوتی: «ئای، ئاغای بی‌رتین! هیوادارم ئیسته باشتر بتوانین
له‌گه‌ل یه‌کدا قسه بکه‌ین ده‌ی ژووره تاکه که‌سیه تاریکه‌که چۆن بوو؟
هه‌لبه‌ته به‌قه‌ده‌ر هۆلی خوارده‌مه‌نیی براکه‌ت جوان و ڤازاوه نییه،
هه‌روانییه؟ ها؟»

ئارتور چاوی له پوخساری لێو به‌بزه‌ی سه‌ره‌نگ کرد. خوین به‌رچاوی
گرتبوو. ئه‌و پیاوه‌ی که هه‌ردوو گۆنای کولکه‌ی ڤه‌ش و سپی له سەر بوو، پتی
خۆش بوو به‌دان گه‌ردنی ونجرونج‌کات، له پوخساریدا ئه‌و تووره‌یه‌یه به
جوانی به‌دی ده‌کرا. چونکه سه‌ره‌نگ خیرابه شیوه‌یه‌کی نه‌رمتر گوتی: «ئاغای
بی‌رتین دانیشه و که‌من ئاو بخۆوه، ڤقت هه‌ستاوه‌و دله‌کووتیه».

ئارتور په‌رداخه ئاوه‌که‌ی که بۆ لای ئه‌و هات لای‌دا، ده‌سته‌کانی به
میژه‌که‌وه گرت.

نیوچاوانی له سهر دهستیکی دانا و ههولی دا تا فکری هیتور کاتهوه. سهرهتنگ به وردی لینی روانی و سهرنجی دایه سهر دهست و لیتوی لهرزوکی و قژی تهژ و چاوی خهوتووی که نیشانهی ماندوویهتی لهش و روح و دهروونی بوو، دواي کهمیک گوتی: «دهی ئاغای بیترتین جاری دیکه له کویدا قسهکانمان تهواو کرد هر لهویوه دهست پی دهکهینهوه و چونکه نارهمهتییهک کهوته بهینمانهوه، من بهش به حالی خۆم لیت دهبوورم. تو ئهگه راسهت و ئاقلانه بجوولیتتهوه دلنیات دهکهه که ئیمه سهبارهت به تو قهه کردهوهیهکی شهراژویانه و تووند و تیژیمان نابین».

- دهتانهوی چی بکهه؟

ئارتور توند و گرژ قسهی دهکرد و ماندوویهتی پیوه دیار بوو و لهگهله شپوه قسهکردنیکي ئاسایی به دوور بوو .

- هر ئهوهندهه دهوی که بین گری و گۆل و شه پافهتمه ندانه، هر شتیکی له سهر ئهه و بزوتنهوه و ههوادارهکانی دهیزانی پیمانی بلتی. له پیش ههموو شتیکیا بلتی له کهنگیوه بوولا دهناسی؟»

- ئهه به دریزی تههمن نه دیتوهه، هیچ زانیاریکیشم لهسهری نییه. بهراسته؟ زورچاکه دواي کهمیکي دیکه دهگه پینهوه سهر ئهه باسه،

پیموایه پیوئیکی لاو به ناوی کارلوبینی دهی بناسی؟»

- قههه ئهه ناوه نه بیستوهه.

- زورسهیره ئهه فرانچیسکونیری؟

- ئهه نیوهشم قهه نه بیستوهه،

بهلام ئهه نامهیه به قهلهمی تو و به دهستی تو نووسراوه و سهبارهت به

ئهوه، چاو لی بکه!

ئارتور ههروا چاوئیکی لی کرد و نایه ئهه لاوه.

- ئهه برووسکهیه دهناسی؟

- نا

- قهه بولی ناکهی که برووسکه که به دهستی تو نووسراوه؟

- شتیک رەت ناکە مەو، هیچ نایە تەوە یاد.

- ئەمەت خۆ دەبی لەبیر بی؟

- برووسکە یەکی دیکە ی پێدا. ئەو برووسکە یە ی لە پاییزدا بۆ یە کێک لە ھاو پۆلە کانی نووسیوو.

- نا.

- ئەو هەش ناناسی کە برووسکە کە ی بۆ نووسراو ه ؟

- ئەو کە سەش ناناسم.

- ئاو ه و زەینی ئیو ه زۆر لاوازه.

- ئەمە کە م و کوورپە کە کە هەمیشە بە دەستیو ه نالاندوومە.

- سەیرە! بەلام من چەند رۆژ لەو ه پێش لە زمانی مامۆستایەکی

زانستگەو ه م بیستوو ه کە تۆ نە تەنیا هیچ کە م کوورپە کت نییە بە لکوو زۆریش وشیاریت.

- بیگومان ئیو ه وشیار ی بە پتوهر ی پۆلیسیو ه دەپتون، بەلام

مامۆستایانی زانستگە بە جووریک ی دیکە لنی دەپوانن.

توورپە یی ئارتور هەر دەهات و زیاتر دەبوو ئەو ه لە تۆنی دەنگیدا بە

جووانی دیار بوو. ئەو بە هزی برسیتیهو ه و بۆنی پیس و بیخهوی ماندوو

ببوو و هەموو ئینسکی لەشی ژانیان دەکرد، دەنگی سەر هەنگ وەکوو برپەند

بە سەر میتشکیدا بین ی وابوو، هەر کە سەر هەنگ دەدوا ددانە کانی بە

توورپە یو ه لە سەر یە ک دادەنا.

سەر هەنگ لە سەر کورسیه کە پالی داو ه و بە برشتهو ه گوئی: «ئاغای

بیرتین، دیسان خۆت لە بیر چوو ه و ه، جاریک ی دیکە وشیار ت دەکە مەو ه، ئەو

جوورە دواندە قازانجیک ی بۆ تۆ نییە، بی شک لەو ژوورە تاکە کە سیەدا زۆرت

دەرد و ژان دیتوو ه و ئیتر ناتەو ئی بگەریتتەو ه ئەو ئی، با ریک و راست

پیت بلیم، ئەگەر ئەو نەرم و نیانییە ی ئیمە ئاکامیک ی نەبی، ناچارین

تووندوتیژی بە کار بینین. جوان سەرنج بدە من بە لگە م هە یە - بە لگە ی باش و

ئە رینی - کە بریک لە لاو ه کان بە دزیو ه بلافۆکی قاچاخیان هیناوه تە ئە م

به‌ندهره و تۆش له و كه‌ين و به‌ينه‌دا هاوده‌ستيان بوو. ئيستا ئايا له و پتوه‌نديه‌دا ئه‌وه‌ى ده‌يزانى پتم ده‌لتى؟»

ئارتور زۆرتير سهرى شۆپر كرده‌وه. ورده ورده پق و توورپه‌يى وه‌كوو گيان له‌به‌ريكى كويزو بى ئي‌حساس وابوو كه سهرتاپاي ده‌روونى داگير ده‌كرد. ئه‌و له‌وه ده‌ترسا كه نه‌توانى خوددار و له سهره‌خۆ بى. تازه لىنى حالى ببوو كه له ده‌روونى مرقدا چ هيز و تواناييه‌ك له ژير هيتورى و سه‌نگينى جينته‌لمه‌نيك يان كه‌سيكى خاچ په‌ره‌ستدا خۆى شارده‌وته‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌و له خۆشى زۆر ده‌ترسا.

سهره‌نگ گوتى: «مه‌حتلى وه‌لام دانه‌وه‌ى تۆم.»

- وه‌لاميكم نيه‌يه كه بيليم.

- به ته‌واوه‌تى له وه‌لامدانه‌وه خۆ ده بويزى. ها؟

- قه‌ت هيج شتيكتان پى‌ناليم.

- ناچارم فه‌رمان بده‌م بنگه‌رپينه‌وه بۆ ژوورى ئه‌شكه‌نجه‌كه و تا ئه‌و كاته‌ى بيروپات نه‌گۆرى له ويدا ده‌مپنهييه‌وه. ئه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت و ده‌رديسه‌ريشمان بۆ دروست كه‌ى ده‌لیم كۆت و زنجيرت كه‌ن.

ئارتور سهرى هه‌لتا، هه‌موو گياني ده‌له‌رزى به هيتواشى گوتى: «چيتان پى‌خۆشه بيكه‌ن، با بزائين ئايا بالويزى به‌ريتانيا ئه‌م حيله‌بازيه‌ى ئتوه سه‌باره‌ت به هاوولاتييه‌كى ئه‌و ولاته به‌كارى دينن قه‌بوول ده‌كا، ئه‌وه له كاتيك دايه كه من خۆم به دوور له هه‌ر تاوانيك ده‌زانم له بيرتان نه‌چى ئتوه به‌رپرسى ته‌واوى ئه‌م كاره قيزه‌ونانه‌ن.»

ئاخره‌كه‌ى ئارتور يان برده‌وه بۆ ژووره تاكه كه‌سيه‌كه‌ى. له ويدا خۆى دا به‌سه‌ر پيخه‌فه‌كه‌يدا و تا سه‌به‌ينى خه‌وت، به زنجير نه‌يانبه‌سته‌وه و ئيتير ژووره تاريك و سامناكه‌كه‌ى نه‌ديته‌وه، به‌لام دوژمنايه‌تى و رقه‌به‌رايه‌تیی نيوان ئه‌و و سهره‌نگ به دوواى هه‌ر لى‌پرسينه‌وه‌يه‌كدا قوولتر ده‌بوو.

له ژووره تاكه كه‌سيه‌كه‌يدا له‌خودا پاراوه ياريده‌ى بدات تا به سه‌ر خواستى شه‌يتانى خويدا زال بيت و يان ئه‌وه‌ى كه نيوه‌ى هه‌ر شه‌ويك بتوانى بير له سه‌بر و دانبه‌خۆداگرييه‌كه‌ى مه‌سيح بكاته‌وه، به‌لام بى‌ئاكام و بى‌سوود بوو.

هر وهختی دهیان هینایه ئه و ژووره گهوره و چۆله ی که ته نیا میژیکه
 داپوشراوی لی بوو، به دیتنی سمیلی بسکه داری سه رهنگ، دهروونی پر
 ده بووه وه له توند و تیژی و دهستی ده کرد به گوتنی قسه ی بهرز و نهوی و
 وهلامی سه رزاره کی. هیتشتا مانگیکی ته او نه بوو که له زیندانا بوو که پق و
 توو په یی وه ها به ربینگی ههردووکیانی گرتبوو که هیچیان نه یان ده توانی به
 ئارامی و به هیو ریه وه بپوانه پوخساری ئهوی دی. زهختی ئه م شه په
 دهندووکییه ورده ورده کاریگه ریه کی یه کجار زوری له سه ر
 ههسته ده ماره کان دانابوو. له وهش ئاگادار بوو که به توندی چاوه دیری
 دهکن و چوار چاو دهیدوزن، دهنگویه کیش هه بوو که گوایا به دزیه وه
 ده زمانی بلا دونا ده رخوا ردی زیندانی ده دن تا له خه ودا قسه بره ویتنی و
 چاوه دیرانی به ندیش ئاگاداری بن، هه ر بویه ورده ورده له خواردن و
 خه وتنی خو شی ده ترسا، ئه گه ر کاتی شه وئ مشکیک به په نایدا تیپه ربیایه
 له پپدا وا ده رده په ری سه رتاپنی که یلی ئاره قیه کی سارد ده بوو، له ترسانا
 ده لرزی و وه هم و خه یال دایده گرت که که سینک له ژووره تاکه که سه یه که یدا
 خوی مه لاس داوه تا له کاتی خه ودا گوئی له قسه کانی بیت.

جه نده ره مه کان تیده کوشان به هه ر فیل و ته له یه ک بیت قسه ی لی ده رکیشن،
 تا به دهستی ئه و بوولا بخه نه گیر، خو فی که و تنه داوی ئه وان وه ک دۆلپایه ک
 وه ها له سه رشانی قورسای ده کرد که ترسی ئه وه هه بوو بکه ویتته قهیرانی
 روحی و دهروونیه وه. نیوی بوولا شه و و پۆژ له گو یچکه یدا ده زرینگایه وه،
 ته نانه ت له نو یژه کانیشیدا له گه لی بوو، به جیگای نیوی مریم به زور جیگای
 خوی له که لینی ته سحییه که یدا کرد بووه وه، به لام له هه مووی خراپتر ئه وه
 بوو که واو یده چوو دینه که شی وه کوو دنیای ئازادی ده ره وه ورده ورتی
 دوور ده که و ته وه.

به خه یله سه ریه کی زۆره وه چه ند کات ژمیژیک له سه ر لاق و به پیتوه
 راده وه ستا بق دوعا و پارانه وه و بیر و هزری ئایینی، به لام بیر ی هه ر له لای
 بوولا بوو، دوعا و پارانه وه کانی هه ر سه رزاره کی و پروه تیانه بوو.

دلی هەر به بهرپرسی بهنده که خوش بوو، هەر ئه و بوو دلخووشی
 ده داوه، ئه و پیره میتردیکی قوله خره ی قه له وه و سه ر پوتاو ه بوو، که له
 هه وه له وه زوری هه ول دا توورپه و تۆسن بئ، به لام پیاوچاکیی ئه و به سه ر
 ئه رکی ناله باریدا زال بوو ئه وه شی له و لئو به بزیه ییدا به ده رکه وت له وه به
 دواوه هه وال و په یامی زیندانییه کانی له م ژژوره وه بۆ ئه و ژوور ده گه یاند.
 له پاش نیوه پۆدا، خزمه تکاره پیره که به بیچمئیکی شیواو و پروگرژییه وه
 هاته ژووره تاکه که سه یکه ی ئارتور و به سه یریکه وه لئو پوانی.
 به سه رسووپمانه وه لئو پرسی: «سه یره ئینریکو ئه و پۆکه بۆ وا
 شله ژاوی؟»

ئینریکو به توورپه وه گوئی: «هیچ» چوو بۆ لای پینخه فه که ی ئارتور،
 قالیچه یه ک که هی ئارتور بوو له ژیر پینخه فه که ی ده رهینا.
 - چتاوه له و شتانه ی من؟ ده بی بچمه ژووره تاکه که سه ییکی دیکه؟
 - نا ئازاد ده بی.

- ئازاد؟ چی - ئه مپۆکه؟ به یه کجاری؟ ئینریکو!
 ئارتور له خووشیانه باسکی پیاوه پیره که ی توند گرت، به لام ئینریکو به
 توورپه وه باسکی به ردا.

ئینریکو! چی پرووی داوه؟ بۆ قسه ناکه ی؟ هه موومان ئازاد بووین؟
 وه لامه که ی ته نیا بۆله بۆلئیکی به سووک زانین بوو.
 ئارتور به بزیه که وه دیسان قۆلی گرت: «چاولی که؟ نیوچاوانت له من
 تیکمه نی که هیه خیروبیتریکی بۆ تو تیدانییه، چوونکی دلگیرنا ب،
 پیمخۆشه ئاگادارییه کم له ئه وانی دیکه ش پئیده ی» ئینریکو له پریکدا که
 کراسه که ی قه د ده کرد داینا و به بۆله بۆلئیکه وه گوئی: «کامانه ئه لئو؟
 پیموانیه بوولا بلئو؟»

- هه لبه ت بوولاش و ئه وانی دیکه ش، ئینریکو چی بووه و بۆ واده که ی؟
 - زۆر چاکه ده یلئیم، وه ختایه ک که که سه ییک هاوپنیکه ی خۆی پتوه ده کات و
 وادیاره به و زووانه ش ئازاد ناکرئ فه قیره، وه ئیش!
 ئینریکو دیسان کراسه که ی به توورپه وه هه لگرت.

چاوهکانی ئارتور له ترسانا زهق ببوونهوه: «ئەویان بە گرتن داوه؟ هاوڕێتیهک؟
ئای چەند ناخۆش و سامناکه!»

ئینریکو تووند سه‌ری وه‌رگێرا: «یانی تو نه‌بووی؟»
- من؟ پیاو مه‌گەر شیت بووی؟ من؟

- هەر چۆنیک بووبی، دوینیکه له لێ‌پرسی‌نیکا وایان پێ‌گوتوه. زۆرم
پێ‌خۆش ده‌بی تو ئه‌و کاره‌ت نه‌کردی، چونکه هه‌میشه ده‌مگوت تو لایکی زۆر
به‌شه‌ره‌ف و پاکي. ئا لێ‌ره‌وه وه‌ره! ئینریکو به‌ کالیدۆره‌که‌دا که‌وته پێ و
ئارتوریش به‌ شوینیدا، ژيله‌مۆیه‌ک له‌ میتشکی په‌ریشانی‌دا که‌شاهه.

- به‌ بوولایان گوتوه که من ئه‌وم پێوه کردوه؟ هه‌لبه‌ته که واده‌لێن! ئینریکو
سه‌یره به‌ منیشیان گوتوه که بوولا راستی منی گوتوه، حه‌تمه‌ن بوولا
ئه‌وه‌نده‌ی تیگه‌یشتووی هه‌یه که باوه‌ر به‌و قسه‌ قۆرانه نه‌کات.

ئینریکو له‌به‌ر پێیلی‌کانه‌که‌دا راوه‌ستا و به‌ سه‌رنجه‌وه له‌ ئارتوری پووانی که
له‌به‌ر ئه‌و هه‌واله‌ ته‌نیا شانی لێ‌هه‌لته‌کانت.

- یانی به‌ راستی ئه‌و قسه‌یه درۆیه؟
- شک له‌وه‌دا نییه که درۆیه.

- زۆر چاکه زۆر خۆش‌حالم کو‌رم که ئه‌وه ده‌بیستم، بوولاش ئاگادار
ده‌که‌مه‌وه، به‌لام ده‌زانی چیه ئه‌وان به‌ویان گوتوه که تو به‌ هۆی... ئه‌تپ له
ئێره‌بیدا له‌وت تێپه‌راندوه، هەر دووکتان ناشقی کچیک بوون.

ئارتور به‌ په‌له و به‌ هانکه‌هانک له‌ سه‌ریه‌ک ده‌یگوته‌وه: «درۆیه!» له‌ پریکدا
ترسینکی ئاویته‌ی له‌رزین هه‌موو له‌شی داگرت.

- کچیک... ئێره‌یی! چۆنیان زانیوه... چۆنیان زانیوه؟
- کو‌رم که‌من بیر که‌وه.

ئینریکو له‌و کالیدۆره‌دا که ده‌گه‌یشته ژووری لێ‌پرسی‌نه‌وه‌که‌ راوه‌ستا و گوتی:
«باوه‌رت پێ‌ده‌که‌م، به‌لام ته‌نیا ئه‌م شته‌م پێ‌بلی، من ده‌زانم تو کاسۆلیکی، ئایا له
تۆبه و پێ‌لێنانه‌کانتدا شتیکت گوتوه...»
- درۆیه!

ئارتور وای لێ‌هاتبوو که خه‌ریک بوو پێ‌ به‌ گه‌روو هاوار بکات، به‌لام ئینریکو
شانی گرت و تووند رایوه‌شاند و که‌وته پێ.

هه‌لښته تو خوت باستر ده‌زانی، به‌لام بزانه به تهنیا هر تو نیت که تاوا ساویلکانه فریوت خواردوه، هر ئیسته له پیزا ده‌نگویه‌کی زور بلاو بووه‌ته‌وه سه‌بارت به قه‌شه‌یه‌ک. ئەمه هاورپینه‌کی ئیوه به‌م شته‌ی زانیوه، ئەوان بلا‌فوکینیان چاپ کردوه و له‌ودا نووسیویانه که ئەو قه‌شه‌یه سیخوره.

ده‌رگای ژووری لیترسینه‌وه‌ی کرده‌وه که دیتی ئارتور راوه‌ستاوه و به پامانیکه‌وه له پووبه‌رووی خۆی ده‌پروانی، به هیواشی له ده‌رگا‌که‌وه برديه ژووره‌وه. سه‌ره‌نگ به لیتوی به‌زه‌یه‌وه که ددانه‌کانی به‌ده‌رکه‌وتیبوون گوتی: «پوژ باش، ئاغای بیرتین له‌وه‌ی که پیروزیابیت له‌ده‌که‌م زور خوشحالم، فه‌رمانیک له فلورانسه‌وه هاتوه که ئیوه نازاد بکړین، ده‌کرئ ئەم نامه‌یه واژو بکه‌ن؟»

ئارتور چوو په‌پیشی و به ده‌نگی‌کی گیراوه‌وه گوتی: «پیمخۆشه بزانه کئ منی به گرتن داوه؟»

سه‌ره‌نگ به به‌زه‌یه‌که‌وه بزۆکانی هه‌لینا: «خوت ناتوانی ناوی بینی؟ که‌می بیر بکه‌وه.

ئارتور سه‌ری راوه‌شاند، سه‌ره‌نگ به سه‌یریکه‌وه ده‌سته‌کانی لیک کرده‌وه. - یانی نازانی کئ بوو؟ به‌راسته؟ سه‌یره ئەمه خوت بوویت و به‌س ئاغای بیرتین بیجکه له خوت کینی دیکه هه‌یه ئاگاداری ئەوین و خوشه‌ویستییه تاییه‌تییه‌که‌ی تو بیت؟

ئارتور بئ‌ده‌نگ روانیه دیواره‌که. خاچیکی چتوی گه‌وره به دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو چاوه‌کانی به هیواشی سه‌رنجیان دایه سه‌ر پوخساری خاچه‌که، به‌لام ئەم جاره‌یان لئی پامابوو. به‌دیتی ئەم خودا سست و له سه‌ره‌خویه که‌وته فکر و پامانه‌وه، ئەم خودایه‌ی که بزۆچی شه‌لاقی هه‌وره‌تریشقه‌ی نه‌بارانده سه‌ر ئەو قه‌شه‌یه‌ی که نه‌پینییه‌کانی که‌سیک ده‌درکینتی.

سه‌ره‌نگ به نه‌رمیه‌وه گوتی: «تکایه ده‌کرئ وه‌ره‌قه‌ی وه‌رگرتنه‌وه‌ی نامه‌کانت ئیمزا بکه‌ی؟ له‌وه زیاتریش لیتره مه‌حته‌لتان ناکه‌م، دلنیام که بزۆ رویشته‌وه بزۆ مالی به په‌له‌ن، کار و وهختی منیش به ده‌ست بوولاوه گیراوه ئەو لاوه سه‌ره‌رۆ و ساویلکه‌یه‌ی وا ئەو هه‌مووه خراپه‌یه‌ی ده‌رحق به ئیوه و ئیمانی

پاک و دروستی ئیوه کردووه، ترسی ئه‌وهم هه‌یه زیندانییه‌کی قورس و درێژخایه‌نی بۆ ببردیته‌وه، به‌سلامه‌ت!»

ئارتور وه‌ره‌قه‌که‌ی واژۆ کرد و نامه‌کانی وه‌رگرته‌وه و به‌بێ‌ده‌نگیه‌کی تاقه‌ت پرۆکیندا چووه‌ ده‌ره‌وه، به‌ شوین ئینتریکودا به‌ره‌و ده‌روازه‌ گه‌وره‌که‌ که‌وته‌ پێ بێ‌ئوه‌ی خودا‌حافیزی بکات به‌ره‌و پۆخی ئاوه‌که‌ پۆیی. لێخوپی گه‌میه‌که‌ چاوه‌روانی بوو تا له‌ ئاوه‌که‌ بپه‌ریتیته‌وه. هه‌ر که‌ له‌ پلێکانه‌ به‌ردینه‌کان به‌ره‌و شه‌قامه‌که‌ وه‌سه‌ر که‌وت کچیک که‌ جلوبه‌رگینگی په‌مۆیی و کلاویکی‌ه‌سیری له‌سه‌ر نابوو باوه‌شی بۆ گرته‌وه و به‌هه‌له‌داوان به‌ره‌و لای ئه‌و ده‌هات.

- ئاخ ئارتور زۆر خۆش‌حالم زۆر!

ئارتور به‌ له‌رز له‌رز ده‌سته‌کانی لادا و ئاخه‌ره‌که‌ی به‌ ده‌نگیه‌کی که‌ ده‌تگوت هه‌ر هی ئه‌ویش نییه‌ وتی: «جیم!جیم!»

- نیو کات ژمیریکه‌ لێزه‌ مه‌حتلم. به‌ منیان گوت که‌ سه‌عات چوار دینته‌ ده‌ری. ئارتور ئاوا به‌ سه‌یره‌وه‌ چاوم لێ‌مه‌که‌؟ شتیک پووی داوه‌؟ ئارتور بۆ وات لێ‌هاتووه‌؟ پاره‌سته‌!

ئارتور به‌ره‌و خواروی شه‌قامه‌که‌ که‌وته‌ پێ، ده‌تگوت جمای به‌ یه‌کجاری فه‌رامۆش کردووه، جما که‌ له‌ په‌فتاری ئارتور سه‌ری سوور مابوو، به‌ شوینیدا هه‌لات و قۆلی گرت: «ئارتور!»

ئارتور پاره‌سته‌تا و به‌ په‌ریشانییه‌وه‌ چاوی لێ کرد جما ده‌ستی خسته‌ ژیر قۆلی و بێ‌ده‌نگ که‌وته‌ پێ.

جما به‌ نه‌رمیه‌که‌وه‌ ده‌ستی پێ کرد: «ئازیزم گۆی بده‌یه، تو نابێ سه‌باره‌ت به‌م رووداوه‌ ناخۆشه‌ ئه‌وه‌نده‌ خۆت ناره‌حه‌ت که‌ی، ده‌زانم ته‌حه‌مولکردنی زۆر دژواره، به‌لام هه‌موو که‌سێک به‌ باشی له‌وه‌ حالیه‌».

ئارتور هه‌ر به‌و په‌ریشان حالیه‌وه‌ لێی پرسی: «باسی چ ده‌که‌ی؟»
برووسکه‌که‌ی بوولا ده‌لیم.

ئارتور به‌ بیستنی ئه‌م ناوه‌ دل‌ته‌زینه‌وه‌ په‌نگی تینک چوو. جما درێژه‌ی‌دا: «پیم‌ابوو هیچت له‌م باره‌یه‌وه‌ نه‌بیستوو، به‌لام په‌نگی پیتشیان وتییتی، بوولا ده‌بێ شیت بێ که‌ فکریکی وای کردۆته‌وه.»

- فکری وا...؟

- یانی لهو بارهیه وه هیچ نازانی؟ ئه و برووسکه یه کی سامناکی نووسیوه و وتبوی که تو سه بارهت به پاپوره ههلمیه کان قسهت کردوه و نهینیت درکاندوه و بووخته هۆکاری گرتی ئه و، به راستی ئه وه قسه یه کی هیچ و پووجه، هر که سیک که تو بناست باش تدهگا، ته نیا ئه وانیه که تو نانس له و کیتشه یه دل مهندن. راستیه که ی ئه وه یه من له بهر ئه م باسه گرینگه هاتومه ته ئیره تا پیت بلیم که له گروهی ئیمه دا که سباوه پی به و قسه یه ی نه کردوه.

- جما! به لام ئه مه راسته... راسته!

جما چوه ئه و لاه، وشک بوو، له ترسا چاوه کانی زهق بووه وه و بهرچاوی رهش داگه را، پهنگی پوخساری وه کوو ده سماله که ی گهردنی سپی هه لگه را، ده تگوت شه پۆلیکی گه وره و ساردی بی دهنگی دایگرتوون و له جیگایه کی دور له ژیان و به بی جووله ی شه قامه که، له زیندانی کردوون.

ئاخره که ی به ورینه کردنه وه گوتی: «به ئی پاپوره ههلمیه کان... من سه بارهت به وان قسه م کرد، ناوی ئه ویشم گوت... ئای خودایه! خودایه! چی بکه م؟»

له پریکدا وه خۆ هاته وه و دیتی که جما له ته نیشتی راوه ستاوه و له تووره بیاندا پوخساری ترسی مه رگی لی ده باری به ئی بی گومان ئه و ای بیر ده کرده وه که... زۆرتر لیتی نزیک بووه وه و به دهنگی بلینده وه گوتی: «جما، تی ده گه ی!»، به لام جما قیژاندی و گوتی: «دهستم لی مه ده!». وای گوت و خۆی کیتشایه ئه و لاه.

ئارتور له پریکدا دهستی راستی ئه وی گرت و گوتی: «به خاتری خودا گوئی بدهیه! من تاوانیکم نییه...»

- بهرم ده، دهستم بهرده، بهرمده!

له دوا بیدا قامه کانی له دهست ئارتور ده رکیتشا و یه ک زلله ی لی دا. ته میک بهرچاوی ئارتوری داگرت. بۆ چه ند ساتن ته نیا پوخساری هیوا بپا و پهنگ هه لبرزکاوی جمای ده دیت که دهستی راستی خۆی له داخان خیراخیرا به ته نووره که یدا ده خشانده. له دوا یه دا که هاته وه سه رخۆ، چاویکی له ده وروبهری خۆی کرد و دیتی که ته نیایه.

۷

چند سه‌عاتیکی شه و تپه‌پیبوو که ئارتور له زهنگی ده‌رگا گه‌وره‌که‌ی مالی «ویابورا»‌ی دا. هاته‌وه‌یادی که چه‌نده له شه‌قامه‌کاندا خولاه‌ته‌وه، به‌لام له کوئ، بۆچی و چه‌نده هیچی له بیر نه‌بوو و هیچی نه‌ده‌زانی. پیش‌خزمه‌ته تابه‌تیه‌که‌ی جولیا ده‌رگای کرده‌وه، به دیتنی روخساری کزولوازی ده‌می به تاقه‌وه وه‌ستا، ئاخه‌ر دیتنی دیمه‌نی گه‌رانه‌وه‌ی ئاغا لاهه‌که‌ی له زیندان ئه‌ویش وه‌کوو سوالکه‌ریکی «مه‌ست و شیواو» زۆرتور وه‌ک سوعبه‌ت و جه‌فه‌نگیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره ده‌چوو، ئارتور چوو قاتی سه‌ری، له قاتی هه‌وه‌ل تووشی گنیوینز بوو که قه‌لافه‌تیککی له‌خوبایانه و لومه‌که‌رانه‌ی گرتبوو، ئارتور ویستی خیرا به‌گوتنی «شه‌و باشیکی» به‌په‌له لیتی تپه‌ری، به‌لام گنیوینز ئه‌و پیاوه نه‌بوو که که‌س بتوانی به‌بئ مه‌یلی ئه‌و له‌په‌نایه‌وه رته‌ بیت.

گنیوینز به‌چاوئیکی ره‌خنه‌گرانه‌وه‌ی روانییه‌ی جلوبه‌رگ و قژی هه‌لشیواوی ئارتور و وتی: «پیاوه‌کان له‌مالی نین، ئاغا له‌گه‌ل خانمدا چوون بۆ میوانییه‌کی شه‌وانه، تا نزیک دوازه‌ی شه‌ویش ناگه‌رینه‌وه».

ئارتور روانییه‌ی کات‌ژمیره‌که‌ی، کات‌ژمیر نو بوو ئای، به‌لئ! وه‌ختی هه‌یه، وه‌ختیکی زۆریشی هه‌یه

- ئاغا، خانم پێیان خوش بوو لیتان به‌رسم شیو ده‌خۆی و هه‌روه‌ها پیتان رابگه‌یه‌نم که ئه‌مشه‌و مه‌خه‌ون چونکه ده‌یانه‌وی قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌ن.
- زۆر سوپاس، هیچ ناخۆم، ده‌توانی پنی بلتی که هیشتا نه‌خه‌وتووم.

چووہ ژوورہکەى خوى، له کاتى دەسبەسەرکرانییەو، تا ئیستا ژوورەکەى وەکوو خۆى وابوو، وینەى مونتانی له سەر میتزەکە له سەر جینگای خۆیدا بوو، خاچەکش وەکوو پابردوو له شانشیندا بوو، ساتیک له بەر دەرگا پاوہستا، گوئی هەلخست بێ دەنگییکی سەیر مالهکەى داگرتبوو ، ئەوہى باش بوو کەس نەبوو سەرئیشەى بۆ سازکا و سەرودلی بگرتیت بە هیناوشى چووہ ژوورئى و دەرگای گالەدا.

بەو پینە له کوتایى کارەکە نزیک دەبووہو، ئیتر کیشەیک نەمابوو کە بیری لى بکاتەوہ یان نیگەرانی بیت، تەنیا خۆ قوتارکردن بوو له دەست وشیاریەکی داپلۆسینەر. بەلام ئەو کارە زۆرتەر وەک کاریکی ساویلکانە و بێئەقلانە دەچوو، تەمایەکی وا پتەوی نەگرتبوو بۆ خۆکوژی، له راستیدا زۆریشى بیری لى نەکردبووہو، ئەوہ کیشەیک بوو کە حەتمەن دەبى جى بەجى بکری، تەنانەت شیوہى مردنەکەشى هەلنەبژاردبوو گرینگ ئەوہ بوو کە دەبى خیرا و بە پەلە کوتایى بە هەموو شتیک بێنێ. هیچی واشى پێ نەبوو تەنانەت چەقویەک یان قەلەمبڕیکی گیرفانیى له ژوورەکیدە نەبوو، بەلام ئەوہ زۆر شەرت نەبوو، دەیتوانى کە خاوەلەیک یان مەلافەیک بکاتە تەناف یان پەتیکی درێژ.

راست له سەر ووی پەنجەرەکەوہ بزماریکی گەورەى لى بوو، ئەوہ باش و بەجى بوو، بەلام دەبى زۆر قایم بى تا بتوانى جەستەى قورسى ئەو پابگری. چووہ سەر کورسیلەیک. تا تاقى بکاتەوہ، بەلام زۆر قایم نەبوو، له سەر کورسیەکە هاتە خوارى، چەکوچیکى دەرھینا و بزمارەکەى داگرتا. کاتى کە ویستى سەرچەفە(مەلافە)یک له سەر قەرەوێلەکەى هەلگرتیت له پڕیکدا وەبیری هاتەوہ کە دوعاکەى نەخویندووہ، هەلبەتە گشت کەسێک پێش مردن دەبى دوعا بکات و بپارێتەوہ، مەسحییەکان گشتیان ئەو کارە دەکەن تەنانەت دوعاى تاییبەت هەیه بۆ کەسانى سەرەمەرگ.

چووہ شانشین و لەبەر دەم خاچەکەدا ئەژنۆى دادا. بە دەنگییکی بەرزوہ دەستی پێ کرد: «ئەى خودای بەخشەندە و بە توانا...»

که می ویستا و ئیتر هیچی نه گوت. له راستیدا له بهر چاوی ئه و جیهان ئه وهنده تاریک و تنۆک بوو که شتیکی وای بهرچا و نه ده کهوت که بۆ وی یان دژ به وی دو عاو تووک و نزا بکات دوا ی ئه وه مه سیح سه بارهت به و ئازاردانه چی ده زانی. مه سیح خو قهت بۆخوی ئه و ئیش و ژانانه ی نه چیشتبوو، ته نیا ئه ویان وه کوو بوولا به گرتن دابوو، قه تیش له سه ر به گرتن دانی که سیک لومه نه کرابوو، هه ستا سه ره ی و وه کوو جار ان خا چیکی له سه ر سینگی خوی کیشا که نزیک میزه که بووه وه نامه یه کی له سه ر بوو که به ده ست نووسی مونتانی و له لایه ن ئه وه وه بوو. ئه و برووسکه یه به قه له م نووسرابوو:

« - کورپه ئازیزه که م، زور به داخم که ناتوانم له پرۆژی ئازادبوونتدا بتبینم، چونکه ده چم بۆ لای پیاویک که به ره و پیری مردن ده چی، ئه و شه و تا درهنگانیک ناگه ریمه وه به یانی زوو وه ره بۆ لام زور به په له م. ل. م.»

هه ناسه یه کی هه لکیشا و برووسکه که ی له سه ر میزه که دانا، ئه م پینشهات و هه واله بۆ پاپا زور ناخوش بوو.

خه لکی چه نده له شه قامه کاندایه که نیبون و قسه ی هه لیت و پلیتیان کردبوو! له و پرۆژه وه ی که وه ک زینده وه ریک ژیاوه، تا ئیستا هه یچ شتیکی و ته نانهت ئه رکی پرۆژانه ش که له ده ور و به ری بوو، ته نانهت پوچی ئینسانیک، ئینسانیکی زیندوو یان ئینسانیکی مردوو هه یچ نه گۆرابوو، هه مووشتیکی وه ک رابردوو بوو، له چاوه و کانیاهه کان ئاو هه لده قولی، چۆله که کانیش له ژیر گوئ سوانه کاندایه جریوتن، راست وه ک رابردوو وه کی له داها تووشدا ئه و کاره ده که نه وه، به لام ئه و مردبوو. هه ر به ته وا وه تی مردبوو. له لیواری قه ره ویله که دانیش، له سه ر میله ئاسنی قه ره ویله که دهستی وه ک خاچ لی کرد و ته ویلی له سه ر دانا. کات و وه ختی زور بوو، یه کجار زور سه ریشی ده هیشا، ده تگوت راست میشکی ده هیشا، له لای ئه و هه موو شتیکی بی مانا و له خو پایی و دل تهنگی ده نواند.

دهنگی زهنگی ده رگای حه وشه که به توندی ها ته گوئی، ئارتور له کاتی که دا به دوو ده ست قورگی گرتبوو له ترسانا هه ناسه ی بۆ نه ده کیشرا. ده ره پری. ئه وان ها تنه وه. ئه و له وه یه نه دا ته واو چو بووه مالی فکره وه و کات و ساتی به نرخه

به فیرۆ دابوو، ئیستا ده‌بوو بیچمی ئاوان بیینی و گوئی بیستی قسه‌ی تال و پرته‌وس و توانجی ئەوان بێ، خۆزگه چه‌قویه‌کی پێ‌ده‌بوو، بێ‌باوه‌رانه چاویکی به ژووره‌که‌دا گێژا، مجر(سندوق)ی نه‌رگدرووینه‌که‌ی دایکی له سه‌ر تاقه‌که‌ بوو، بێ‌گومان مقه‌ستیکه‌ی ده‌بێ تێدایه‌ن، به‌و مقه‌سته‌ ده‌یتوانی ره‌گی حه‌یاتی خۆی بیپێ، نا ئە‌گه‌ر وه‌ختی هه‌بوایه سه‌رچه‌ف(مه‌لافه) و بزمار زۆر باشتر بوو. مه‌لافه‌که‌ی له سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ ده‌رکیتشا و به‌ په‌له و به‌ توورپه‌یه‌وه ده‌ستی کرد به‌ له‌ت له‌ت کردنی مه‌لافه‌که‌، ده‌نگی هه‌نگاوێکی بیست که له پلێکانه‌کان ده‌هاته سه‌ر.

نا، له‌تی مه‌لافه‌که‌ زۆر درێژ بووه‌وه، له‌وه باش نابه‌ستری، گریه‌کیشی ده‌وێ. ده‌نگی هه‌نگاوه‌که‌ تا نزیکتر ده‌بووه‌وه به‌ په‌له‌تر و خیراتر کاری ده‌کرد. خوینی ده‌ماره‌کانی وا خیرا له سه‌ریدا ده‌گه‌ران که له گوێیدا ده‌نگی ده‌داوه. خیراتر! ئای خودایه‌! پینچ خوله‌کی‌تر! ده‌نگی لێدانی ده‌رگا که هات له‌ته مه‌لافه‌ دراوه‌که‌ له ده‌ستی که‌وته خوارێ، بێ‌جووله دانیشته و هه‌ناسه‌ی له سینگی‌دا راگرت تا باشتر بیستی، ده‌ستیک ده‌سگره‌ی ده‌رگا که‌ی گرت، دوايه ده‌نگی جولیا هات: «ئارتور»

ئارتور به هانکه هانکه هه‌ستایه سه‌رپێ.

- ئارتور، تکایه ده‌رگا که بکه‌وه، ئیمه مه‌حته‌لین.

مه‌لافه‌ دراوه‌که‌ی کۆکرده‌وه‌و خسته‌یه نیو چه‌که‌مه‌جه‌که و به‌ په‌له قه‌ره‌ویله‌که‌ی رێک‌وپێک کرد
- ئارتور!

ئهو جار ده‌نگی جیمزی بیست. ده‌س‌گیره‌که‌ش خیراخیرا ته‌کانی ده‌خوارد.
- خه‌وتووی؟

ئارتور چاویکی له ده‌وربه‌ری ژووره‌که‌ کرد دوايي که دیتی هه‌موو شتیکی شارده‌وته‌وه ده‌رگا که‌ی کرده‌وه.

جولیا به توورپه‌یه‌کی زۆره‌وه خیرا چووه ژووری و گوتی: «من پێم‌وابوو ناخه‌وی و ریز بۆ خواستی من داده‌نیی، په‌نگه تو وات پێ باش‌بێ ئیمه نیوسه‌عات له پشت ده‌رگای ژووره‌که‌ت چاوه‌پوان بێن.»

جیمز به دواى جلوبه رگه ساته نه که ی خیزانیدا چوه ژووری به شیوه په کی هیدی و له سه ره خق و ته ی جولیا ی ریک و پیک تر کرد: «چار خوله ک، ئارتور به پروای من زور... باشتر بوو نه گهر...»
ئارتور قسه که ی بری: «چیتان ده وئی؟»
دهرگا که ی گرتبوو وه ک حه یوانیک که که وتبیته داوه وه به دزیه وه چاوی له م و له و ده کرد.

به لام جیمز به هوی قسه کردن و جولیاش به هوی توورپه کی زوره وه هیچیان نه و نیگایانه یان نه خوینده وه.

ئاغای بیرتین کورسیه کی بو هاوسه ره ره که ی دانا و خوشی له کاتیکدا شه لواره تازه که ی هه تا نه ژنوکانی هه لکیشابوو دانیش.

- من و جولیا به ئرکی خۆمانی ده زانین که له گه ل تو سه باره ت...
- نه م شه و ناتوانم گویتان لئ بگرم، من... حالم باش نییه، سه رم دیشی...
ده بی مه و دام بدن.

ئارتور به دهنگی سهیره وه که باشی لئ تی نه ده گه یشتی قسه ی ده کرد، هه لس و که و تی گیز و شیواو بوو. جیمز به سهیریکه وه چاویکی له ده و روبه ری خوی کرد، دواى نه وه ی که له پریکدا هاته وه یادى که ئارتور له کانگای پیسی و پۆخلی زیندانه وه گهراوه ته وه، به نیگه رانییه وه گوتی:
«هیوادارم که نه خۆش نه بی، ویده چی سهرت بیشی؟»

جولیا به په له هاته نیو قسه کانیه وه: «له خۆرا! وه ک هه میشه فریومان ئه دات، چونکه شه رم ده کا رووبه رووی ئیمه بیته وه. ئارتور وه ره ئیره دانیشه!»
ئارتور ژووره که ی ئارام پیواو له سه ر قه ره ویله که دانیش و به ماندوو یه تیه وه گوتی: «به لئ؟»

ئاغای بیرتین کۆخی، سینگی ساف کرد و دهستیکی به ریشه ریک و پیکه که ی داهیتا و دیسانه وه قسه کانی که به وردیه وه تاوتویی کردبوو دهستی پئ کرد: «من پیموایه ئه مه ئه رکی منه... که به شیوه په کی نا ئاسایی خۆت له پیوه ندی له گه ل... له گه ل... پئ شیلکه رانی یاسا و گیره شیوینه کان و...»

ئى... كەسانىكى بى ئابروو لەگەلتدا بدویم. بە بروای من ياسا شكین و كەندەل بووی نە قام و بى ئەقل بووی... ئە... بى دەنگ بو.

ئارتور ديسان گوتى: «دەى چى كەش؟»

جىمىز بە نابەدلىه وه، لە بەرانبەر هەلسوكەوتى ناھومىد و خەمبارى ئارتوردا نەرمتر بوو و درىژەى بە قسەكانى دا: «من پىتمخوش نىيە كە لەگەل تودا شەپئاژۆ بم، زۆرم پىنخۆشە كە خۆم رازى كەم كە كەسانى خراپەكار تويان فرىوداوه و لاوبوونت و كەم ئەزموونىت و... ئە... ئە... خۆ هەل قوتاندن و... ئە... هەستىكى ئاورىن كە بە داخه وه مىراتى... دايكتە بۆت ماوه تە وه كاريگەرييان لە سەر تو هەبووه.»

نىگای ئارتور هتواش خزايە سەر وینەى دايكى و لىي پروانى، بەلام هەروا بى دەنگ بو.

جىمىز درىژەى دا: «بەلام دلنىام كە سەرنجەت داوه تە ئەم خالە كە ئىتر ناتوانم كە سىك رابگرم كە ناوى پاكى ئىمەى لە نىو خەلكدا رىسوا كەردووه»
ئارتور جارىكى دىكە دووپاتى كەردووه: «دەى چى دىكە؟»

جوليا بە توورەيه وه گوتى: «چى دىكە؟» باوه شىتەكەى توند كۆكردووه و لە سەر ئەژنۆى داينا: «ئارتور ئايا پياوه تى دەكەى كە شتىكى دىكە جيا لە (ئىتر چى دىكە) بلىي؟» ئارتور بى ئەوهى بىزوى بە هتواشى وهلامى داوه: «هەلبەتە ئىوه چۆنى بە باش بزائن وادەكەن شىتوھى كارەكەشتان هىچ بايه خىكى بۆ من نىيە.»

جىمىز ئەوهى لە دل گران هات و دووپاتى كەردووه: «بايه خىكى نىيە؟» خىزانىشى بە پىكەنینه وه هەستايە سەرپىن «ئەھا، بايه خىكى نىيە، نىيەتى؟ زۆر چاكە جىمىز هيوادارم كە لىتە حالى بووبىن كە چەندە چاوه پروانى سوپاس و پىنزانىن بى لە لايەن ئەم پياوه وه، پىنمگوتى كە ئاكامى پياوه تى لەگەل ژنانى كاسۆلىكى و...»

- وسس! هىچ نىيە لىي گەرى ئازىزم.

- جىمىز هەمووى بى ئاكامە، ئىمە لەخۆرايى چاكەى لەگەل دەكەين. خۆمان ئازار دەدەين. ئىستا كە مندالىكى زۆل خۆى دىنیتە پىزى خىزانەكە وه... زۆر

به جینه که ئیستا بزانی دایکی کن بووه! ئیمه له خۆپایی دلسۆزیی بۆ دهکهین، بو که سێکی که له ئاکامی کاری حه‌رامی قه‌شه‌یه‌کی کاسۆلیک که وتۆته‌وه؟ زۆر باشه... ها ته‌ماشای ئه‌وه بکه!

جولیا کاقه‌زێکی گرمۆله کراوی له گیرفانی ده‌رهینا و له سه‌ر میزه‌که‌وه فۆپیی دا بۆ ئارتور.

ئارتور کردیه‌وه، برووسکه‌که ده‌ستنوسی دایکی بو، چوار مانگ پێش له دایکبوونی ئارتور نووسرابوو، پئ‌لینانی تاوانیک بوو که بۆ میرده‌که‌ی نووسیبووی، له کۆتاییشدا دوو ئیمزای پێوه بوو. ئارتور به ئارامی پروانییه خواره‌وه‌ی وه‌ره‌که‌که، نیوی دایکی به پیتی خواروخیچ نووسرابوو، ئیمزایه‌کی ریک‌وپیگ و ئاشنای «لورینزو مونتانیس» ی پێوه بوو، چه‌ند ساتیک پروانییه برووسکه‌که، دوايه بئ‌ئ‌وه‌ی قسه‌یه‌ک بکا برووسکه‌که‌ی قه‌د کرد و له سه‌ر میزه‌که‌ی دانا. جیمز هه‌ستا سه‌رپین و قۆلی خیزانی گرت: جولیا باشه به‌سه ئیتر، برۆ خوارئ‌ی دره‌نگه، ده‌مه‌وئ‌ی که‌من له‌گه‌ل ئارتور قسه بکه‌م که بیستنه‌که‌ی بۆ تو هه‌یج خۆش نییه.

جولیا چاویکی له میرده‌که‌ی کرد و دوايه پروانییه ئارتور که بئ‌ده‌نگ ته‌ماشای ئه‌رزى ده‌کرد له ژیرلئ‌وه‌وه گوتی: «پیم‌وايه گێژبووه».

دواى ئه‌وه‌ی که داویتی کۆکرده‌وه ژووره‌که‌ی به‌جئ‌ هه‌شت، جیمز ده‌رگا‌که‌ی به باشی پێوه دا، گه‌راوه بۆ لای کورسیه‌که‌ی که له لای میزه‌که‌ بوو.

ئارتور هه‌روا بئ‌ده‌نگ و بئ‌جووله‌ راوه‌ستا بوو.

ئێستا که جولیا له‌وئ‌ نه‌بوو جیمز نه‌رمتر له‌گه‌لی دواو وتی: ئارتور زۆر به داخه له‌وه‌ی که ئه‌م نه‌هینییه ئاشکرا بوو، باشتر وابوو که تا ئێستا نه‌تزانیا، ده‌لئ‌ی چی تازه کارله‌کار ترازاووه و من که ده‌بینم ئه‌وه‌نده خودداری زۆر خۆش‌حالم، جولیا برێک... برێک توورپه‌ بوو، ژنان هه‌میشه... ده‌ی، نامه‌وئ‌ له‌گه‌لت توندوتیژ بم.»

برێک بئ‌ده‌نگ بوو تا بزانی قسه‌کانی کاریگه‌ریی باشیان بووه، به‌لام ئارتور نه‌بزوا، جیمز دوايه ده‌ستی پین کرده‌وه: «کوپه‌ خوشه‌ویسته‌که‌م، ئه‌م پروداوه زۆر دل‌ته‌زینه، تا‌قه کارئ‌کی که ده‌توانین بیکه‌ین ئه‌وه‌یه که زمانی

خۆمان گریډ دهین. باوکت ئه وهنده لیبوردهیی هه بوو که دایکتی دواى دان پیاوان به گوناوه کهیدا ته لاق نه دا، ئه و ته نیا ویستی ئه و پیاوه ی که دایکتی فریو داوه خیرا له ولات بچیته ده ری. هه ر وه ک ده زانی ئه و پیاوه ش وه ک راهینه ریکی ئایینی چوو بۆ چین. دواى گه رانه وه ی ئه و له چین من رازی نه بووم تو هیچ پتوه ندیه کت له گه لیدا هه بین، به لام باوکت له کاتی ئاویلکه داندا رازی بوو به و کاره که هه ر ئه و پیاوه یانه کانی تو بلیته وه، به و شه رته ی که قه ت هه ول نه دا چاوی به دایکت بکه ویته وه. هه ر به راستی ده بین ئه وه ش بلیم که هه ردووکیان زۆر به پاکی و راستی ئه و شه رته یان تا مردنی دایکت راگرت ئه وه کاریکی زۆردژوار بوو، به لام...»

ئارتور سه ری هه لیتا، ته رایى و پرووناکایی ژیان له پوخساریدا نه مابوو، وه کوو ده مامکیکی بی پوح وابوو.

به نارپه حه تی و پچرپچریه وه نه رم وتی: «به... به بریوی ئیوه هه مووی ئه مانه... ژوورجاری نییه؟»

جیمز کورسیه که ی له میزه که ی دوور خسته وه و له حالیکدا سه رسوورماوی و توورپه یی تیکه ل ببوو، له سه ر کورسیه که دانیشیت و روانیه ئارتور.

ژوورجاری؟ ژوورجاریه؟ مه گه ر شیت بووی ئارتور؟

ئارتور له پرینکا سه ری خست به پشتا، سه رشیتانه پیکه نی.

خاوه ن پاپۆره که به بوغزیکه وه هه ستا سه رپى و گو تی: ئارتور، سه لا له ئه قلت، سه رم له تو سوورپماوه.»

وه لامیکی نه بیست، به لام قاقای پیکه نینی یه ک به دواى یه ک دا ده بیست که جیمزی خسته شک و گومانه وه که نه کا ئه م پیکه نینانه نیشانه ی شیتبوونی ئارتور بین.

له ژیر اینوه وه گو تی: «راست وه ک ژنیکی زۆر بله و سه رشیت» شانی هه لته کانت و سووکیک لیتی روانی، گه رپاوه تا به په له ئه وه سه ره ئه وه سه ری ژووره که ببیوی.

ئارتور، به راستی له جولیا خراپتری، پیمه که نه ببیره وه! خو من ناتوانم هه تا به یانی به لای تووه بم.

واویده چوو که ئەو پیتی خۆش بوو که خاچه کەش لە سەر جیتی خۆی
هەلکە ندری، ئارتور لەو خراپتر بوو که سەرکۆنە و رینۆینی بکە، بۆیە هەر
پینکەنی و دیسان پینکەنی.

جیمز راوہستا و گوتی: «پیم وایێ ئەم شەو خەرەفاوی و نایەوہ سەر
ئەقل. ئەگەر هەر ئاوا بی ناتوانم لەگەلت بدویم. سبەینی زوو دواي خواردنی
نانی بەیانی وەرە بۆ لام ئیستاش باشتر وایە بچی بخەوی، شەو باش».
دەرگاکی کردەوہو چووہ دەری، بە توورپەیی و بە پەلە هەنگاوی
هەلدەھیناوە و لە ژێر لێوہوہ دەي گوت: «ئێستا لە خوارێ نۆبەي
چەلتە چەلتی ئەو سەر شیتە یە ، پیم وایە لەوئ گریانیشی تێدایە!»

پینکەنێنەکی که ئاویتەي توورپەیی بوو لە سەر لێوی ئارتور کۆچی کرد،
چەکو شەکی لە سەر میزەکی هەلگرت لە سەر خاچه کە راوہستا. بە هۆی
دەنگی شکاندنی خاچه کە وەخۆ هاتەوہ، رووبەرۆوی جیگای بەتالی خاچه کە
راوہستا بوو، چەکو شەکی هیشتا لە دەست دابوو خاچ بە وردوپردیەوہ
کەوتبووہ بەر پنی و لە ژوورە کە دا بلاو ببووہوہ.

چەکو شەکی فری دایە سەر ئەرزی و گوتی: «ئاوا سووک و هاسان!»
دواي گەراوہو گوتی: «چەندە نەفام و بی ئەقلم».

لە پشت میزەکی دانیشت، کەوتبووہ هانکە هانک، تەوئلی نایە سەر هەر
دوو دەستی، خیرا هەستا سەر پنی، چووہ ئاودەست، جەرپەکی ئاو کرد بە
سەرۆسە کوتی خۆیدا، گەراوہ ژوورەکی هینور ببووہ، دانیشت و فکر و
خەيال هەلیگرت.

لەبەر خاتری ئەو خەلکە بوو... لەبەر ئەم زیندەوہرە درۆزن و سپلانە... و
ئەم دلرەق و کەرانیە... کە قورسایێ ئەشکەنجە و بیجورمەتی و شکست و
سەرکۆنانەي بە گیان و بەدل هەلدەگرت، تەنافینکی دروست کردبوو تا خۆي
هەلواسن، چونکە بەراستی ئەو قەشە یەکی درۆزن بوو. واشلە ژابوو پنی و ابوو
هیچیان درۆیان نە کردووہ! بەلنی هەموو شتیک کۆتایی هات. ئیستا چاو
کراوہتر و وشیارتر ببوو، تەنیا شتیکی کە پتووستی پنی بوو دووربوون و
دوورپەریزی لەو خەلکە پەست و سپلە یە بوو و دەبوو ژیانیکی نوئ دەست
پنی بکا.

شوینەکانی بارخستن پەربوون لە پاپۆری کالاهەلگر و شتومەک، سەفەرکردن لەگەڵ ئەو پاپۆرانی ئەویش بو کانا، ئۆسترالیا یان کەناری کۆلنی، یان ھەر جیگایەکی دیکە زۆر ئاسان بوو، زۆر شەرت نەبوو کە بۆ کام ولات بچن، مەبەست تەنیا دوور کەوتنەووە بوو سەبارەت بە ژیان و گوزەرانیشتی لەو ولاتە دیدەنی دەکرد، ئەگەر پیتشی خۆش نەبواوە جیگایەکی دیکە ی ھەلدەبژارد.

جانتاکە ی دەرھیتا تەنیا سی و سێ پالۆئی* ھەبوو، بەلام کاتژمێرەکە ی زور بە نەرخ بوو، ئەو دەیتوانی بپێک یاریدەدەری بێ، هیچ نەبوو - دەبوو جۆریک خۆی پزگار کات. ئەوان بە شویتیدا دەگەران، ھەموویان لە شوینەکانی بارخستن و کۆبارەکاندا لێپرسینەووەیان لە سەر دەکرد. نا، دەبوو شوینەونکە بکات، دەبوو پازی بن کە ئەو مردووہ. ئەو کاتە تەواو ئازاد و پزگار دەبوو - تەواو ئازاد. لەوہی کە دەیدیت بیزتینەکان بە شوین جەستە بێگیانە کەیدا دەگەرین لەبەر خۆیەوہ پێکەنینی دەھات، ئەم پووداوہ چەندە ژوورچار دەبوو (کاغەزیکە ھەلگرت دەستی کرد بە نووسین: ھەر وەکوو بێر و بپوام بە خودا ھەبوو ئاوا باوہ پیم بە ئیوہش ھەبوو، خودا دەستکردنیکە گل و قورپە کە دەتوانم وردی کەم ئیوہش بە درۆ منتان فریودا».

نامەکە ی قەد کرد و نینیشانی مونتانی لە سەر نووسی، کاغەزیکە دیکە ی ھەلگرت و لە سەری نووسی: لە گۆمیلکەکانی نۆژەن گاکە ی (تەعمیرگا) بەندەری داریسینا جەستە ی مردووم بدۆزنەوہ» دوا یە کلاوہکە ی لە سەر کرد و لە ژوورەکە ی چووہ دەرەوہ، کاتی لەبەردەم وینە ی دایکیدا دەگوزەرا، سەری ھەلینا، بە تەوسەوہ پێکەنی و بزە ی ھاتی و شانی ھەلتەکاند. ئەویش درۆ ی لەگەل کردبوو.

بە کالیدۆرەکە دا ھیواش پۆیشت. دەسگیرە ی دەرگاکی گرت و دەرگاکی کردەوہ و بەرەو پلیکانە مەرمەرینە پانەکان پۆیشت کە تاریک بوو و دەنگی دەداوہ، کاتی چووہ خواری وای ھەست کرد کە ئەو پلیکانانە وەکوو قولکیکی پەشی تاریک وان کە دەمیان کردۆتەوہ بۆ ھەنگاوەکانی.

* . لیرە ی ئیتالیای ئەو کات

حهوشه‌شی تی‌په‌راند. له ترسی جان‌باتیستا زۆر ئارام هه‌نگاوی هه‌لده‌هینا چونکه ئه‌و له قاتی خوارێ نووستبوو. له ئه‌نباری داره‌که‌دا که له به‌شی پشته‌وه بوو، په‌نجه‌ره‌یه‌کی چکۆله‌ی کون کونی لێ بوو که به‌ره‌و کاناله‌که ده‌کراوه، ته‌نیا چوار هه‌نگاو له ئه‌رزیه‌وه به‌رزتر بوو، هاته‌وه یادی که لایه‌کی په‌نجه‌ره‌که ژه‌نگی هیناوه و شکاوه، به‌ بڕیک پال تیوه‌نان ده‌یتوانی ڕینگایه‌ک به‌ره‌و ده‌ره‌وه بۆ خۆی بکاته‌وه.

په‌نجه‌ره‌که قایم بوو ده‌ستی زۆر خراب بریندار کرد و قۆلی کۆته‌که‌ی هه‌لقیشا، به‌لام زۆر گوێی نه‌دایه. چاویکی له‌م سه‌روسه‌ری شه‌قامه‌که کرد، که‌س دیار نه‌بوو. کاناله‌که‌ش وه‌ک دۆلابینکی ناشیرین و تاریک له‌ به‌ین دوو دیواری لینه‌چندا بی‌ده‌نگ خه‌وتبوو. دیار بوو ئه‌و دونیایه‌ی که هینشتا تیندا نه‌ژیابوو وه‌کوو چالیکێ ڕه‌ش و تاریک وابوو، به‌لام هینشتا ئه‌م باشتر بوو له‌و ژیا‌نه‌ی پشت‌سه‌ری که بی‌روح و بی‌رحم و په‌ست بوو، شتیکی باشی نه‌ده‌دی که دیسان لێی بڕوانی، ئه‌وێ دونیایه‌کی چکۆله‌ی گه‌نده‌لی پڕ له‌ درۆ و بوختان و فریو بوو، پڕبوو له‌ چالای پیس و بزگه‌ن که ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌نده قوول و بی‌بن نه‌بوو که بتوانی کابرا بخنکێی و ئیدی نه‌جاتی بی. به‌ شانی کاناله‌که‌دا که‌وته ڕی هه‌تا گه‌یشته مه‌یدانه‌ چکۆله‌که‌ی نزیک کۆشک و ته‌لاری مدیسی. ئا له‌وێ دابوو که جما به‌ رووگه‌شی و لێو به‌ بزه و به‌ ئامیزی ئاوه‌لاوه به‌ره‌و لای ئه‌و هه‌لاتیوو، ئه‌مه هه‌ر ئه‌و پلیکانه‌ چکۆله به‌ردینه‌ شیدارانه‌یه که به‌ره‌و به‌ندیخانه ده‌روات. ئارتور تازه‌ زانییووێ که ئه‌م قه‌لایه‌ چه‌نده ناشیرین و ناخۆشه. قه‌لاکه‌ش هه‌ر له‌ سه‌ر ڕیتی ئه‌و جۆگه‌له ئاوه پیسه‌ دابوو.

دوای ئه‌وه‌ی شه‌قامه‌ ته‌سه‌که‌کانی پێوا. گه‌یشته گۆمیلکه‌ی نۆژه‌نگای دارسینا. له‌وێ کلاوه‌که‌ی داگرت و خستیه ئاوه‌که‌وه، به‌ دلنیا‌یی‌وه کاتی به‌ شوین مه‌یته‌که‌یدا ده‌گه‌ڕین کلاوه‌که‌ی ده‌دۆزنه‌وه. دوا‌یه نیگه‌رانی ئه‌وه بوو که ده‌بی چی بکا، له‌ قه‌راغ ئاوه‌که‌وه ده‌ستی کرد به‌ پیاسه‌کردن، ده‌بوو ڕینگایه‌ک بدۆزیته‌وه بۆ خۆشاردنه‌وه له‌ ناو پاپۆریکدا هه‌رچه‌ند زۆرچه‌توونیش بوو. ته‌نیا شانسه‌که‌ی ئه‌وه بوو که ده‌بی خۆی بگه‌یه‌نیته پرده‌ کۆن و گه‌وره‌که‌ی مدیسی و له‌ویوه به‌و شانیه‌ی دیکه‌دا بگاته ئه‌وسه‌ر،

ئەوئ مەيخانەيەكى چكۆلە و كۆنى لىيە. بەلكوو بتوانئ پاپۆرەوانىتك بدۆزىتەوہ كە بەرتىل وەر بگريئ.

بەلام دەرگاي شوينئ بارەكان بەسترا بون. چۆن دەيتوانئ لەويوہ لەبەر چاوي كارمەندانئ گومروكەوہ تئ پەپئ. گيرفانى ئەوہندەئ تىدا نەبوو كە بتوانئ بەرتىلى نەبوونئ گوزەرنامە و رەدبوونئ شەوانەئ تەواو بكات، دواي ئەوہ لەوانەبوو بيان ناسيايە. كاتئ لە بەرانبەر كۆتەلى زەردئ «چوار بەندئ مەراكيشئ» ەوہ دەگوزەرا، روخساري پياويكى ديت كە لە مالىكى قەدیمی و كۆنەوہ لەو بەري گۆمىلكەكەوہ ھاتە دەرئ و لە پردەكە نزىك دەبووہوہ.

ئارتور خىزا خزاىە سىتيرئ پشت كۆتەلەكە، لە سەر ئەرئ خۆئ گرمۆلە كرد و بە دزىوہ و بە وردئ لەم بەر و ئەوبەري دەروانى. شەويكى گەرم و پەپ ئەستيرەئ وەرئى بەھار بوو ئاو خۆئ دەدا بە ديوارە بەردىنەكەئ گۆمىلكەكەدا، ئاوەچۆرەئ شەپۆلەكە وەككوو پىكەننىكى نەرم لە دەوروبەري پلىكانەكان دەخولاوہ و ھەر لەو نزيكانە دەنگئ خرەئ زنجىرىك ھات و ئارام دەبزواوہ، بەرزكەرەوہيەكى گەورە و بلىند بئ دەنگ و مات لە تاريكىدا سەري ديار بوو. جەستەئ يەخسىرە بە زنجىر بەستراوہكان بە پانتايئ ئاسمانئ پە ئەستيرە و مات و ھەورە پىچەلاويپچەكان لە كاتئ تىكوشان و بەر بەرەكانىيەكى چروپە و بئ ئاكامئ دژ بە ژيانئكى ناخوشدا، رەش و تاريكى دەنواند.

ئەو پياوہ گۆرانىيەكى بەرىتانىاي مەجلىسى بە دەنگىكى بەرز دەگوتەوہ، لە قەراغ ئاوەكەوہ دەرؤىشت و لاتراسكەئ دەبەست. بە پوالت واديار بوو كە مەست لە مەيخانەوہ دەگەپاوہ، كەسى لئ نەبوو، ھەر كە نزىك بووہوہ ئارتور لە جىنگاي خۆئ ھەستا و چووہ سەر شەقامەكە. مەلەوانەكە گۆرانىيەكەئ خۆئ بە جىئويك بېرئ و پاوہستا.

ئارتور بە زمانئ ئىتالياي گوتئ: «دەمەوئ قسەت لەگەل بكم، لىم حالئ دەبئ؟»

* . ئەم كۆتەلە بە يادئ مديسيەوہ دانراو

پیاوه که سهری پاره‌شاند و گوتی: «لهم زمانه حالی نابم». و دوايه دهستی کرد به قسه‌کردن به فەرهنسییه‌کی سهروپن شکاو و به پرو ناخوشیه‌وه پرسى: «چیت ده‌وئ؟ بۆ نایه‌لی برۆم؟»
- ته‌نیا چرکه‌یه‌ک له ژیر ئه‌و شه‌وقه پروناکه وهره ئه‌م لاره! ده‌مه‌وئ قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م.

- پۆشناییت خو‌ش ناوئ؟ له ژیر پروناکاییه‌که بیمه ئه‌و لاره! چه‌قوت پینه؟

- نا، نا، بۆ حالی نابی ته‌نیا یارمه‌تیم لیت ده‌وئ، کریکه‌شت ده‌ده‌مى.
- ها؟ چی؟ پۆشته و په‌رداخیشی...
مه‌له‌وانه‌که ئه‌م رسته‌یه‌ی به به‌ریتانیای گوت، له‌و کاته‌دا به‌ره‌و سینه‌ره‌که پۆیی و شانی دا به‌ میله‌ناسنی په‌یکه‌ره‌که‌وه، دیسان زۆر به‌ ناخوشی و سهروپن شکاوانه و به‌ زمانی فەرهنسی گوتی: «ده‌ی، چیت لیم ده‌وئ؟»
- ده‌مه‌وئ له‌م ولاته برۆمه‌ ده‌ری...

- ئه‌ها! هه‌لدئ! ده‌ته‌ه‌وئ بتشارمه‌وه؟ پینم‌وايه کاریکی خراپت کردوه، چه‌قوت له‌ که‌سێک داوه، ها؟ راست وه‌ک ئه‌م بیانیانه! ده‌ی پیتخۆشه‌ بچی بۆ کوئ؟ پینم‌وانییه‌ پیتخۆش بئ بچی بۆ «پاسگا»؟

به‌ پینکه‌نینیکی خو‌شه‌وه‌ چاویکی داگرت: «هی کام پاپۆری؟»
- کالوتا - لینگه‌ۆرن بۆ بۆینس ئایریتس: لیره‌وه‌ رۆن بار ده‌که‌ین و له‌و لاشه‌وه‌ چه‌رم، ئه‌وه‌تانئ - ئاماژه‌ی به‌ره‌و لای پیتل به‌سته‌که‌ کرد: «ئه‌م پاپۆره‌ کۆن و پیسه‌یه‌!

- بۆینس ئایریتس - باشه‌! ده‌توانی له‌ پاپۆره‌که‌دا بمشاریته‌وه‌؟
چه‌نده‌م ده‌ده‌یه‌ی؟

ناتوانم زۆرت ده‌مى، چونکه‌ که‌میکم پائولی پینه.
- نا - که‌متر له‌ په‌نجا بئ ناتوانم - ئه‌وه‌نده‌ش هه‌رزان... ئه‌ویش بۆ پیاویکی پۆشته و په‌رداخى وه‌کوو تو.

- مه‌به‌ستت چیه‌ له‌ پۆشته و په‌رداخ؟ ئه‌گه‌ر جله‌کانمت پئ جوانه‌ ده‌توانم له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی تو بیانگۆرمه‌وه، به‌لام زیاتر له‌و پاره‌یه‌ی پینه ناتوانم بتده‌مى.

. ئەو كاتژمىرە چىيە پىتە، دەريھىنە و بىمىدەيە.

ئارتور كاتژمىرە ئالتونىيە ژنانەكەي دەريھىنا كە زۆر بە جوانى و بە وردى
پەسىم و وينەي لە سەر كىشىراپوۋە و پىتى «ج،پ» يى لە پشتىدا
ھەلگەندراپوۋ كاتژمىرەكە ھى داىكى بو، بەلام ئىستە ئىتر بايەخىكى نەماپوۋ.
مەلەوانەكە چاۋىكى خىزاي پىداخشاند و گوتى: «ھا! ديارە دزىوتە! بدە با
بىيىنم!»

ئارتور دەستى كىشاۋە دواۋە و گوتى: نا، ئەو كاتژمىرەت كاتى دەدەمى
كە لە سەر پاپۆرە كە بم، نەۋەك ئىستا.»

. دەي دەي، ديارە زۆرىش بىئەقلى نىت! سويند دەخۆم كە ئەمە ھەۋەلىن
كارىكى خراپە كە كردوۋتە، وانىيە؟»

ئەۋە بە خۆم رەبتى ھەيە. ئاھ! كىشكچىيەكە خەرىكە دىت.

ھەردوۋكىان لە پشت پەيگەرەكەۋە خۇيان مەلاس دا تا ياساۋلەكە
پۇيشت، دوايە مەلەۋانەكە ھەستا سەرپىن، بە ئارتورى گوت ۋەرە بە
شۈيتمدا، كە كەۋتنە پى ۋەكوۋ شىت بە دەم خۇيەۋە پىندەكەنى، ئارتور
بىدەنگ كەۋتە شوپتى.

مەلەۋانەكە ئەۋى گەپاندەۋە بۇ لاي مەيدانە چكۆلە و تارىكەكەي پەناي
تەلارى مديسى، لە قوژبىنكى تارىكدا وىستا، بە ترستىكەۋە بە ھىۋاشى گوتى:
ھەر لىزە بە، ئەگەر بىيىتە پىشەۋە سەربازەكان دەتپىن.»

. دەتھەۋى چ بەكى؟

. بچم جلوبەرگت بۇ بىنم. نامەۋى بەۋ قۇل و بالەخويناۋىەۋە بت بەمە ناۋ
پاپۆرەكەۋە.

ئارتور چاۋىكى لە قۇلى كۆتەكەي كرد كە ئاسنى پەنجەرەكە دراندبۋى
ۋكەمى خويىنى دەستى بە كۆت و كراسەكەيدا بلاۋ بىۋەۋە. ھەتمەن
مەلەۋانەكە ئەۋى بە قاتل و پياۋ خراپ دەزانى. ئىستا ئىدى بىي گىرنگ نەبۋو
كە خەلكى سەبارەت بەۋى چۆن بىر دەكەنەۋە.

مەلەۋانەكە دواي قەدەرىنك، سەركەۋتوانە بە بوخچەيەك جلوبەرگەۋە
گەپاۋە.

هیتاش گوتی زووبه جلو به رگه کانت بگوره، ده بی بگه پیمه وه. ئه و پیره
ناحالیه نیو سه عاته منی به قسه وه راگرتبوو»
ئارتور یه که م جاری نه بوو که رقی له پۆشینى جلو به رگیتی ئاوا کون بوو،
به لام به ناچار بییه وه به قسه ی کرد.

هر چه نده ئه م جلانه قوماشینکی زبر و ناخوش بوون، به لام هر چاک
بوو که بریک خاوین بوون کاتی به و جلو به رگه تازانه یه وه به ره و پۆشنایی
ههنگاوی هه لیتاوه، مه له وانه که سه رخوشانه و سه رکه وتوانه سه ری
راوه شاندا: «زۆر باشه، ئا لیره وه وهره دهنگه دهنگت نه یه ت».

ئارتور که جله کانی خۆی به دهسته وه بوو به شوین ویدا به نیو کاناله
پنجه لاوپنچ و کولانه تاریک و باریکه کاندای تی په ری. ئه م گه ره که گه ره کی
سه ده ناوه راسته کانی هه ژاره کانه، که خه لکی لینگه ژورن ناوی «وینیزی
نوچ» یان له سه ر دانابوو، له هر گوشه و که ناریکدا ته لاریکی کۆنه و ناخوش
به دوو جوگه له ی بۆگه ن له م لاولایه وه له نیوان کۆخته ناریک و هه وشه
پیس و پۆخله کاندای به دیار ده که وت، که تیده کوشا مه زنایه تی که ونارایی و
کۆنینه یی خۆی راگریت زۆر جوانیش دیار بوو که هه ولینکی بی ئاکام بوو.
هه ربۆیه له پوخساری خه م ده باری. ئارتور ده یزانی که بریک له م کولانانه
مه کۆی دز و لات و چه قۆکتیشان و قاچاخچیه کان بوون و خه لکی فه قیر و
بی نه واشی لی بوو. مه له وانه که له په نای پلیکانینکی چکۆله راوه ستا و دواى
ئه وه ی چاویکی به ولاتدا گیترا و تا ئارخایه ن بیت که که سینک ئه وانى
نه دیتوه به سه ر پلیکانه به ردینه کاندای چوه خواری و به باریکه رتیه کدا
پۆشیت، له ژیر پردیکدا، گه مییه کی کۆن و پیسی لی بوو مه له وانه که دواى
ئه وه ی به په له و به توندی به ئارتوری گوت خۆی فری داته ناو لۆتکه که و
پاکش خۆشی دوايه له ناو لۆتکه که دای دانیشیت و دهستی کرد به سه ول
لی دان. ئارتور بی ئه وه ی بیزوی له ناو گه میه که دای دریت بوو، له ژیر ئه و
جلو به رگانه ی که مه له وانه که دای به سه ریدا خۆی شارده وه، به دزییه وه له و
ژیره وه چاوی له شه قامه کان و ماله ئاشناکان ده کرد.

دوای که میک له ژیر پردیکه وه تیپه پین و به ره و ئه و کاناله رویشتن که به ندیخانه ی قه لاکه ش له وی بو، شووره ی زور گوره که له ژیره وه پانتر بوون و تا به ره و سه ریت دهروانی باریکتری دهواند. له کاناله که وه گوزه را بوون. له لای ئه و ته نیا چند کات ژمیر له وه پیش ئه م دیوار و قه لایه چهنده سامناک و ترسناک بوون؛ به لام ئیستا... هه روا که له گه میه که دا دریژی بوو. سووکیک پیکه نی. مه له وانه که ئارام گوتی: بی دهنگ به و سه ریشته بجه ئه و ژیره وه! گه یشتینه گومروک.»

ئارتور جلوبه رگه کانی به سه ر خویدا کیشا، که می له پیش تره وه، لوتکه که راوه ستا له به رده م پۆلیک دار دا که پیکه وه به سترابوونه وه و له سه ر کاناله که دانرابوو ریگا باریکه که ی نیوان گومرک و دیواری قه لاکه ی به سستبوو.

کارمه ندیکی خه والو که باویشکی ده دا به له نته ریکه وه هاته دهری، له سه ر دیواری په نای ئاوه که دانه وی: «تکایه هه ویه و پسوله ی دهر بازبوونتان.»

مه له وانه که هه ویه که ی دایه دهستی کارمه نده که . ئارتور که خه ریک بوو له ژیر جلوبه رگه کاندایه بکنی بی هه ناسه کیشان ههستی راگرت.

کارمه ندی گومرک به بۆله بۆلیکه وه گوتی: «ئیسستا کاتیکی باشه بۆ گه رانه وه بۆ پاپۆره که ت! پیموایه چووی که خۆش رابویری، لوتکه که ت چی تیدایه؟»

«ئه و جلله کۆنه هه رزانانه یه که گیرم که وتوه» و په سته کینکی بۆ پشکنین هه ل هینا.

کارمه نده که له نته ره که ی هینایه خواری و دانه وی چاوه کانی چکۆله کرده وه تا بتوانی بیبینی. «پیموایه شتیکی وانیه، ده توانی برۆی.»

داری له مپه ره که ی هه لیتنا و لوتکه که هیتواش خزیه ناو ئاوه تاریک و پر شه پۆله کان.

دوای بریک رویشتن، ئارتور دانیشته و جلوبه رگه کانی لابرده. مه له وانه که له به رخۆیه وه گوتی: «ئه وه تانی» دوای ئه وه ی که می به بیده نگه سه ولی لئ دا: «پال بده به پشتمه وه و بی دهنگ به.»

خیرا و به پهله به سهر پاږړیځی رهش و گه وره دا سهر که وت و له ژیر لټویه و جنټوی به مرقفی بن ده سلات و ده سته وستان ددها. هر ئه و چوست و چالاکیه بوو که ئیزنی پیدا بویرانه و خیرا پرواته پیشی. دوی ئه وهی که به سلامه تی چونه سهر پاږړه که، به ئه سپایی و به هتوری به نیو ئه و هموو مه کینه جوړاوجور و باده وانه دا تی په پین. ئاخړه که ی گه یشتنه سهر روچنیک، مه له وانه که ئارام دهرخونه که ی ه لټنا به ئارامیه وه گوتی: «بچو خورای، خوله کیکی دیکه ده گه پیمه وه». ئه نباری پاږړه که تاریک و شی دار و به کجار زور بوگن بوو که به راستی لووتی ئازار ددها، ئارتور له پیشدا خه ریک بوو له بوگه نیوی چه رمی خاو و بوئی روئی ترشه لوکدا بخنکی، هیواش هیواش خوی کینشایه دواوه. پاشان ژووره ناخوشه «تاکه که سیه که ی به ندیخانه» ی وه بیر هاته وه. له نار دیوانه که وه چووه خورای و شانی هه لته کاند و خوی رازی کرد. وادیاره ژیان له هموو جیگایه ک وه کوو یه ک نییه. ژیان دزیو و قیزه ون و ناشیرینه مه کوی مرقفانیکی په ست و بن شه رمه و پره له رازونه ټینی و که لین و قوژبنی تاریک و شاراوه، به لام به رواله تیکیش ژیان ئاویکی خروشان و په وه که و ئه و تا ده توانی ده بی که لکی پیویستی لئ وه رگری مه له وانه که دوی چه ند خوله کیک گه راوه و شتیکی له گه ل خوی هینابوو که ئارتور به هوئی تاریکیه وه باشی نه دیت.

دهی یاللا، پاره و سه عاته که ت بیته!

ئارتور که لکی له تاریکی وه رگرت و توانی بریک پاره به دزیه وه لای خوی بگریته وه.

ده بی شتیکم بو بینی، خه ریکه له برسانا بمرم.

هیناومه، فهرموو.

مه له وانه که جه په یه ک ئاو و بریک توشه ی رهق و له ته گوشتیکی خوئی کراوی به رازی داده سستی و گوتی: «دهی بیکه وه گوشته که دهرینه، سبه یین و هختایه ک که کارمه ندانی گوومرک هاتن بو پشکنین ده بی بچی ئیره، نیو ئه م به رمیله به تاله، له ویدا خوت مه لاس دهی، وه کوو مشکیک، نابن له جیگای خوت ببزوی تا ده گه یینه ناوه راستی زه ریا، خوم دیم پیت ده لیم که که ی بییه

دەرى. خودام لەو خودايە ئەگەر پاپۆروانەكە بتبينى، ئيتىر كارت كۆتا دەبى!
شەرابەكە خاوين و پاكە؟ شەوت باش!» دەرخۆنەكەى داناو. ئارتور
«شەرابە» بە نرخەكەى لە جىگايەكى باشدا دانا و چۆو ناو بەرميلەكەو تا
گۆشتى بەرازەكە و بيسكويتهكە بخوات.

پاشان لە سەر ئەو ئەرزە پيسە خۆى كۆ كردهو و بۆ ھەوھەلین جار لە
منداليەو تا ئىستا بە بىن دوعا و پارانەو خەوت.

مشكەكان لە تاريكايدا خيراخيرا لە پەنايەو ھەلدەھاتن. بەلام نە جيكە
جيكى مشكان، نە تەكان و بزوتنى ئەم لاوئەولاي پاپۆر، نە بۆگەنيوى پۆن
و ترس و نە دلتيكەلھاتنەكەى لە سەفەرى زەريا ھىچيان نەبوونە لەمپەريتك
تا نەتوانى بخەويت. ئەم شتانە نەيانتوانى بە قەدەر ئەو خوالە شكست
خواردوو و بىئابروانە كە تا دوينى خوداي ئەو بوون و دەپەرستن و
كاريگەريان لە سەر ميتشك و روحي ھەبوو و نەيانتوانى پەريشانی بكەن و
ھەر بۆيە ئەويش سەرنجىكى واى نەدائى.

* . خوالە: بوت. بت

بهشی دووهم

۱

دوای سیزده سال

له شاری فلورانس له مانگی ژوئیه دا چهند ناشنایهک له مالی پروفیسور فابریزی (Fabrizi) دا دیداریکیان پیکه وه هه بوو، تا بهرنامه یهک داریژن بق کاره سیاسیه کانی داهاتوو. چهند که سیتیکیان نه ندایه بزاقی مازینی* بوون و تاقه ئامانجیکی که له سه ری سوور بوون، دامه زرانندی کوماری دیموکراتیکی ئیتالیا یه کگرتوو بوو. ئه وانی تریش لایه نگرانی حکومه تی پاشایی مه رج دار (مه شرووته) و لیبراله کان بوون به بیر و بۆچوونی جیاوازه وه. سه ره پای جیاوازییه فکرییه کانی هه موویان له سه ر شتیک کۆک و هاوده نگ بوون، ئه ویش نارازیبوون و دژایه تی دایره ی سانسۆری توسکان بوو. به و پتیه و به هیوای ئه وه ی که نوینه رانی ریکخراوه جۆراوجۆره کان بتوانن له سه ر ئه م کیشه یه کۆک بن ده سپیکی کۆبوونه وه که یان راگه یان دبوو.

ئینستا ته نیا دوو جه وته به سه ر لیبور دنی گشتیدا تیده په ری، که پایی نۆهم له رۆژی ده ست به کار بوونی خۆیدا رایگه یان دبوو، بق تاوانبارانی سیاسی و له و پاریزگایانه ی که له ژیر ده سه لاتسی پاپدا بوو، به لام دوای ئه و

* . Mazzini. ژوزیف مازینی (. ه) شوهرشگریکی به نیوبانگی ئیتالی که دامه زرتنه ری بناخه و پیشره وی ریکخراوی «ئیتالیا ی لاو» بوو.

راگه یاندر اوهش هیشتا ئه و بیرۆکه ئازادیخوازیه له سه رانسهری ئیتالیا دا
هه روا که رم و گوڕ و له بره ودا بوو.

وا ویده چوو، که له توسکانیدا ئه و پروداوه سهیره دزه ی کردبیته ناو
کاروباری حکومه تییه وه. فابریزی و پیتهرانی دیکه ی فلورانس باش
تێگه یشتبون که ئیستا باشتین هه لیکه بۆ پینک و پینک کردنی یاسای پۆژنامه و
چاپه مه نییه گشتیه کان ره خساوه.

بۆ هه وه لێن جار که لینگا (LeGa) ی درامانوس ئه و مه سه له یه ی
بیستبووه وه گوته بووی: «بێ گومان تا ئه و کاته ی نه توانین یاسای راگه یه نه
گشتیه کان بگوڕین. ناتوانین پۆژنامه بلاو که یه نه وه و کاریکی زۆر چه توونه، و
ئیمه نابێ تا قه ژماره یه کیشی لێ بلاو بکه یه نه وه، به لام ئیسته ره نگه بتوانین
چه ند گۆفاریک له ژیر تیغی سانسۆر پرزگار بکه ین، تا زووتر و خیرا ده ست
به کار بین زووتریش ده توانین یاسا بگوڕین».

لینگا ئیستا له کتێبخانه ی فابریزیدا، له سه ره ئه وه کار ده کات که له و
به ستینه دا نووسه ره لیبراله کان ده بی چ پۆلێکیان هه بی. یه کێ له دانیشتوان
که پارێزه ر و پراویژکاریکی پیر بوو و به ده نگێکی تیزه وه هاته نیو قسه کان و
گوته ی: «شک له وه دانیه که ئیمه ده بی ئه و هه له به باشی بقۆزینه وه. ئیتر
هه لیکه وا باش هه لئا که ویت بۆ جێ به جیکردنی پرۆگرامی یاسای ریفۆرم،
به لام شک و گومانم هه یه که بلا فۆکه کان بتوانن پۆلێکی زۆر باش بکێرن.
ئهم بلا فۆگانه به جینگای ئه وه ی که حکومه تمان له گه ل بخن- راست ئه و
شته ی که ئیمه به شوینییه وه ین- کاریک ده که ن که حکومه ت تووره و تۆسن
بی. هه ر کاتیکیش که به رپرسیانی ده سه لات وا بیر بکه نه وه که ئیمه
ئاژاوه گێرین، ئیتر ناتوانین چاوه پوانی یارمه تی بین له لایه ن ئه وانه وه.»

. ئه ی به بر وای تۆ ده بی چی بکه ین؟

. داواکاری و داخوازی.

. به گه راندوک؟

. به لێ بۆ به رفراوانتر بوونی مه یدانی ئازادی پۆژنامه و بلا فۆکه کان.

پیاویکی ره‌شیتاله که له په‌نای په‌نجره‌که‌وه دانیشتبوو و به پ‌واله‌ت له تیگه‌یشتوو ده‌چوو به پیکه‌نینه‌وه سه‌ری وه‌رگنیرا و گوتی: «پیتان وایه که داواکاریه‌کانتان بنووسن و بینیرن هیچ ئاکامیکی باشی ده‌بن! من پیم‌وابوو که ئاکامی کاری پیتزی^۱ نه‌زموونیکی باش بووه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌یان-هه‌وی کاره‌که‌ی ئه‌و ره‌چاو که‌ن».

— برای ئازیزم، منیش وه‌کوو تو له‌وه‌ی که نه‌مان‌توانی پینشی راده‌ستکردنه‌وه‌ی پیتزی بگرین زور به داخم، به‌لام راستیه‌که‌ی... من پیم‌خۆش نییه هه‌ستی هیچ که‌س خه‌وش‌دار که‌م.

به‌لام جیا له‌م خاله که زورتر به هۆی په‌له‌په‌ل و بئ به‌رنامه‌یی بپیک له هاورپیتانه‌وه بوو، من به راستی ده‌بئ نکۆلی بکه‌م که‌م...

پیاوه ره‌شیتاله‌که به توندی قسه‌که‌ی بپری: «هه‌ر وه‌کوو (پیمونی) ه‌کان هه‌میشه به شک و گومانن، من نازانم له کوئی ئه‌م کاره‌دا توندئاژویی و سه‌ره‌پۆیی تیدایه؟ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی ئیوه له‌و داخوازیانه‌دا دۆزبیتانه‌وه که ناردوومانن. ره‌نگبئ ئه‌و کاره له توسکانی یان پیمون به توندئاژویی دابنری، به‌لام ئیمه نابئ ئه‌م کاره به تایبه‌ت له ناپلدا به توندئاژویی دابنن.

پیاوه پیمونیه‌که گوتی: «به خۆشیه‌وه ده‌بئ بلیم که توندئاژویی ناپلی، تایبه‌تی خه‌لکی ناپله».

پروفیسور هاته نیو قسه‌که‌یانه‌وه: «باشه، باش به‌سه ئیدئ! ره‌سم و نه‌ریتی ناپلیه‌کان له جیتی خۆیدا زور باشه، سه‌باره‌ت به‌م داب و نه‌ریتی پیمونیه‌کانیش هه‌روا! به‌لام ئیستا ئیمه له توسکانی داین و عاده‌تی خه‌لکی توسکانیش وایه، که زوو سه‌رنج ده‌نه سه‌ر مه‌سه‌له و بابه‌ته‌کان. گراسینی به قازانجی داخوازیه‌که ده‌نگ ده‌دات و گالیش دژی ئه‌و راده‌وه‌ستی. دوکتور ریکاردو بیروپای تو چونه؟»

* Renzi ریبه‌ری شوهرشیک بوو دژی دیکتاتوری تئوکراتی پاپ و ئوتریشیه‌کان له پاریزگایه‌ی

که پاپی لی نیشه‌تیه. له سالی ۴۵ گه‌را به ده‌ستی گراندوکی توسکانی راده‌ستی واتیکان کرا.

** خه‌لکی پیمون، شاریکی باشووری پوژئاوای ئیتالیا به

من پیمایه که ئەو داخوازیە زەرەدییکی نییە و ئەگەر گراسینی دانەیهکیان
ئامادە بکا زۆر بە خۆشحالیەوه واژوی دەکەم، بەلام پیم وایە تەنیا داخوازی
ناتوانی کارییکی بەجیتی لێ بکەوێتەوه. بۆچی لە هەردووکیان کەلک
وەرنەگرتن هەم لە داخوازی و هەمیش لە بلاوکراوه».

گراسینی وتی: تەنیا لەبەر ئەوەی کە ئەم بلاوکراوانە بتوانن حکومەت
پازی بکات کە سەرنجییکی وای نەداتن و پێی بێبایەخ بێن».

پیاوێ ناپلێهە کە لە جیگای خۆی هەستا و هات بۆ لای میزەکە: «حکومەت
قەت ئەو کارە ناکا، برای من ئیوێ لە هەلە دان. پێککەوتن لەگەڵ حکومەت
هیچ قازانجییکی نییە. ئەگەر ئیمە بمانهوی کارێک بکەین دەبێ خەلکی
راپەرێنین».

- بە قسە زۆر ئاسانە، دەتەوی چۆنی دەست بێ بکە؟
- گریمان ئەو پرسیارە لە گالی کراوه! حەتمەن لە پێشدا لە سانسۆرەوه
دەست بێ دەکا.

گالی پێک و راست بە پانەوه گوتی: «راست بلێن ئەو کارە ناکەین ئیدی!
ئێو هەمیشە وا فکر دەکەنەوه ئەگەر کەسێک خەلکی باشوور بێ تەنیا و
تەنیا باوهری بە چەکی ساردە(چەکی سارد وەک چەق و موس و...)»
- دەی، ئەگەر وایی تۆ چ پێشنیاریکت هەیە؟ بێ دەنگ! کاکە سەرنج بدەن!
گالی پێشنیاریکی هەیە.

هەموویان کە ببوونە گروپی دووسێ نەفەری و خەریکی قسە و باسی
جیا جیا بوون بۆ بیستنی پێشنیارە کە لە دەوری میزەکە کۆ بوونەوه. گالی
وێک دژایەتییهکی دوستانە دەستی هەلێنا: «نا، برادەرینە، ئەمە پێشنیار نییە،
تەنیا رادەر بپێنێکە. پیم وایە لەم هەموو شادی و خۆشیانیدا کە لەبەر پاپی
تازە دەکرێ، خەتەرێکی گەورە لە بۆسەدایە لەوه دەچێ کە خەلکی لە سەر
ئەو باوهرە بن کە چونکە پاپ پێگەیهکی تازە ی گرتۆتە بەر و لیبوردنی
گشتیی راکەیان دووه، ئیمە دەبێ تەنیا - هەموومان، هەموو ئیتالیا - خۆمان
بخەینە نامیزی ئەوهوه تا ریتۆی نیمان بکات بەرەو شاری ئاواتەکانمان. من

نامه‌وی له کاروانی پتدا هه‌لگوتنی پاپدا له‌که‌س وه‌دوا که‌وم، لی‌بور‌دنی گشتی کاریکی زۆر باش و شی‌اوه».

گراسینی به سوکایه‌تیکردن و سه‌رکونه‌کردنه‌وه دهستی پئ کرد: «من دلنیا‌م که ئەو حکومه‌ته به‌رز و به‌پێزه!! به‌و کاره‌ته‌واو که‌یف خۆش و پازی ده‌بن...»

ریکار‌دو به‌ تۆبه‌ی خۆی قسه‌که‌ی ب‌پ‌ری: «باشه، گراسینی لئ‌گه‌پ‌ئ با قسه‌که‌ی ب‌کا! زۆر سه‌یره که‌ ئی‌وه هه‌میشه وه‌کوو سه‌گ و پشیله به‌یه‌کت‌ری‌دا هه‌ل‌ده‌پ‌رژین و هه‌شتا نه‌تان‌توانی‌وه که‌م‌ئ خۆتان پا‌گرن. گالی درێزه به‌ قسه‌کانت ب‌ده!»

پیاوه ناپلیه‌که درێزه‌ی پ‌ئ‌دا: «ئه‌وه‌ی که‌ ده‌مویست بیلیم ئە‌مه‌یه که‌ پاپای پی‌رۆز و به‌پ‌یز ب‌ئ‌گومان به‌ دل پاکیه‌کی زۆر باشه‌وه کار ده‌کات، به‌لام چه‌نده ده‌توانی له‌ کاری ریفورم‌دا سه‌رکه‌وتوو ب‌ئ‌وه شتیکی دیکه‌یه، هه‌لبه‌ته که‌ش و هه‌وای ئیستاش ئارامه. دواکه‌وتوو‌ه‌کان هه‌موویان له‌ سه‌رانسه‌ری ئی‌تالیادا تا مانگی دوو مانگ ب‌ئ‌ده‌نگ ده‌بن تا ئەم دل‌ه‌کوته‌یه‌ی لی‌بور‌دنی گشتی که‌م‌ئ کز و کال ده‌بیته‌وه، به‌لام ب‌ئ‌شک ئی‌زنی ئە‌وه ناده‌ن تا به‌ب‌ئ‌ش‌ه‌ر و نا‌زاوه ده‌سه‌لاتیان له‌ چنگ ده‌ره‌ینن و رای من ئە‌مه‌یه که‌ پ‌ئ‌ش ئە‌وه‌ی زستان نی‌وه‌ی ب‌ر‌وات، هه‌موو ژیزوئیته‌کان، گرگوریانه‌کان** و سان‌فدیسته‌کان*** له‌گه‌ل گروپه‌کانی‌تریش دژی ئی‌مه‌ خه‌ریکی که‌لکه‌له‌ و سه‌ودایه‌ک ده‌بن و ئە‌گه‌ر بتوانن به‌رتیل به‌ هه‌ر که‌سێک ب‌ده‌ن، ده‌رمانداوی ده‌که‌ن****».

- زۆر ویده‌چی.

* . لقیکی کاتولیکن که له سالی 1954دا بێکهاتون، زۆریه‌ی ئەندامانی له چینی لاوانه و پارێزگاری له سه‌روهت و دارایی واتیکان ده‌که‌ن.

** . ریک‌خراویکی کاتولیکی که دژی بیروپای پاپای نوین.

*** . لایه‌نگرانی ده‌سه‌لاتی رامیاری پاپا که به یارمه‌تی ئوت‌ریشیه‌کان دژی بزوتنه‌وه نه‌توه‌یه‌کان کار ده‌که‌ن.

**** ده‌رمانداوکردن: ژه‌هر‌خواردکردن

- زۆر چاڭا دەي ئېمە دەبى ھەروا چاۋەرۋان بىن و زۆر لە سەرەخۇيانە داخۋازى بىنيرىن تا لامبروچىنى بە خۇي و دەست و پىتوھەندەكانىيەۋە گوشار بىننى بۇ گراندىك تا يەكسەرە ئېمە بخاتە ژىردەستى حكومتى ژىزوئىتەكانەۋە و شايدىش ياساۋل و سواركار بىنيرىتە شەقام و شوستەكان بۇ سەرگوتكردى ئېمە، يان ئەۋەي كە دەسپىشخەرى بگەين و لەم شىۋاۋيە كاتىە كەلك وەرگرىن و گورزى خۇمان بوەشىنن؟

- جارى پىمان بلنى دەبى بە چ شىۋەيەك بەرەنگارى بىنەۋە؟
- دەمويست بلنىم كە دەست بگەين بە كارىكى پىروپاگەندەيى بەربلاۋ و رىكوپىك و بەرچاۋ دژى ژىزوئىتەكان.

- لە راستىدا پاراگەياندىنى شەر لە نىۋ بلاۋ كراۋەكاندا؟
- بەلى، ھەلسۈكەوت و پارز و نەپتىيەكانىان بدۆزىنەۋە و دەست نىشانىان كەين و خەلك ئاگادار كەينەۋە تا دژى ئەۋان بىنە سەر يەك ئامانچ و يەك رىبان.

- بەلام خۇ لىزە ژىزوئىتەكانى لى نىيە تا بمانەۋى رىسۋايان بگەين.
- لىنى نىيە؟ سى مانگ پارۋەستە بزانه لەۋانە چەندە دىن بۇ ئىرە. ئىدى ئەۋ كات زۆر درەنگ دەبى كە بىتھەۋى پىشيان بگرى.

- بەلام بە راستى ئەگەر كەسىك بىھەۋى دژى ژىزوئىتەكان شار بخروشىنى، دەبى زۆر پوون و ئاشكرا بدوى، ئەۋ كات چۈن دەتوانن لە ژىر چىنگى سانسۇر رىزكارى بى؟

- لە دەستى ھەلنايەم بەلكوۋ سەرنجىكى نادەمى. چاۋ و گويى خۇمى لى نەبان دەكەم.

- بلاۋكراۋەكان بى نىۋ چاپ دەكەي؟ زۆر چاڭا، بەلام راستىكەي ئەۋەيە كە ھەموممان ئەۋەندەمان شەۋنامە دىتوۋە تا بزانىن كە....

- مەبەستم ئەۋە نىيە، من بلاۋگەكان ئاشكرا چاپ دەكەم، ناۋنىشانىشمانى لى دەنۋوسم و دەشۋوسم ئەگەر دەتوانن ۋەرن بمانگرن.

گراسىنى گوراندى: «ئەم پىشنىارە كارىكى شىتانهيە، يانى ئەۋەي كە مرۇف تەۋاۋ لىبراۋە و خۇي دەخاتە داۋى شىرەۋە».

گالی به توورهیه وه قسه که ی بری: «ترست نه بی، خو ئیمه نامانه وی تو له بهر بلاو کراوه کانی ئیمه بچیته زیندان».

ریکار دو گوتی: «گالی، زمانت گری ده، باسی ترس نییه، ئیمه ش به قه ده ر تو ناماده یین بچینه به ندیخانه ئە گەر قازانجیکی هه بی، به لام له خوڤا و بق هیچ خۆت بخه یته باز نه ی ئاگره وه کاریکی مندالانه یه. من به ش به حالی خوڤم داواکاری و پیشنیاریکم هه یه بق باشتربوونی ئەو بیروکه یه».

- باشه پیشنیاره که ت چیه؟

- به بروای من، بق به ربه ره کانی له گهل ژیزوئیته کان ده بی ریکا چاره یه کی گونجاو بدۆزینه وه، وابی که رووبه رووی دایره ی سانسۆریش نه بینه وه.

- من تی ناگه م که تو ده ته وی چ بکه ی؟

- من پیموایه، ئینسان ئەو شته ی که ده یه وی بیلی، وه ها له په رده دا بیدرکینی که...

- که دایره ی سانسۆر پتی نه زانی؟ دوا ی ئەوه ده ته وی که گشت هه ژاران و به ش مه ینه تان و پیشه سازه نه داره کان له و نه زانی و دواکه وتوییه ی خویاندا تیی بگه ن! پیموایه جی به جی نابی.

پروفیسۆر رووی کرده ئەو پیاوه چوار شانیه که ریشیکی خه نه یی پری هه بو له په نایدا دانیشتبوو و پرسی: «مارتینی رای تو چیه؟»

- تا ئەو کاته ی زۆرتر له راستیه کان ئاگادار نه بم و ئەستۆنده گی فکری خو میان له سه ر دانه به ستم رای خوڤم ده رنابرم، کیشه که له وه دایه تا ئیمه ئەزمونی خو مان بخه ینه گه ر تا بزانی چ ئاکامیکی لی ده که ویته وه.

- ده ی ئەه ی تو ده لئی چی ساکووتی؟

- من پیمخۆشه بزانه سینیورا بوولا ده لئی چی. هه میشه بیروپرای ئەو به نرخ بووه، هه موویان روویان به ره و تاقه ژنی کۆرپه که وه رگیزا که بینه نگ له سه ر کورسیه که دانیشتبوو چه ناگه ی نابوو سه ر ده ستی و گوینی دابوو یه ئەو باسه. چاوه کانی زۆر په ش و بیرمه ندانه بوو، به لام ئیستا که چاوه کانی هه لئنا گه شاوه تر و پوونتر دیار بوون.

- به داخه وه دژی بیروپرای هه مووتانم.

ریکار دو گوتی: «همیشه به ره لستکار بووی، له وهش خراپتر ئه وه که همیشه قسه ی تو په سند و راست تر بووه».

- به بروای من، ئه وه زور راسته که ئیمه ده بی به شیوه یه که دژی ژیزوئیته کان پاره ستین ئه گهر به م جوړه نه مانتوانی، ده بی شیوه یه کی دیکه په چاو که یین، به لام به ربه ره کانی و شه پی دهسته و یه خه، قازانجیکی که م و هه لاتنیش چه قویه کی کوله، به لام سه باره ت به داخوازیش ده بی بلیم، وه که سه رگرمی و یاریه کی مندالانه وایه.

گراسینی به قه یافه یه کی نیرانه وه هاته نیرو قسه کانیه وه گوتی: «سینیورا، دلنیام که پیشنیاری... پیاوکوشتن ناکه ی؟»

مارتینی ده ستیکی به سمیله ئه ستوره که یدا هینا و گالیش ناشکرا پیکه نی. ته نانه ت ئه و ژنه لاهه ش نه یوانی بزه ی نه یه ته سه ر لیتو. بوولا گوتی: «برواتان هه بی ئه گهر من ئه وه نده بی ره حم بایه م که فکرم له و شتانه بگردایه ته وه ئه ونه مندال نه بووم، که به زمان و به قسه بیدرکینم، به لام جه رگبرترین چه کیک که من ده یناسم داشورینه (هه جو)، ئه گهر ئیوه بتوانن تاقه یه که جار ژیزوئیته کان له پیش چاوی خه لک سووک که ن و خه لکی رازی و حالی بن له وه ی که به ژیزوئیته کان و به بیرو داخوازی و بانگه شه کانیا ن پیکه نن به بی ئه وه ی تنوکی خوین برژی ئه وانتان شکست داوه».

فابریزی وتی: ئالیره دا راست ده که ی، به لام نازانم چون ده ته هوئ ئه و کاره بکه ی».

مارتینی پرسی: «بو ناتوانین بیکه یین؟ بلاو کراوه یه کی (برگه یی_ هه جوی) زور باشتر له بلاو کراوه کانی دیکه ده توانی به سه ر کیتشه ی سانسورددا سه رکه وی. ئه گهریش قه راره قسه که پینچراوه و به په مز و رازه وه بگوتری باشتر وایه که به شوخی و قسه ی نه سته ق و داشورینه وه بی چونکه خوینه ریکی مام ناوه ندی باشتر له و جوړه نووسراوه یه ده گا تا له نامیلکه یان وتاریکی زانستی و ئابووری».

- سینیورا، پراتان وایه که یان بلافۆگیکی برگهیی چاپ که یان ههول
بهین بۆ وهگه پ خستنی رۆژنامه یکی فۆکاهی (ژووری)؟ دلنیا که دایره ی
سانسۆر ئیزنی بلاوکردنه وه یه کی تهوس و نفورچک نادات.

- ئهوانه ی گوتتان هیچیان مه بهستی من نین. من ده لیم ئه گه ر بپیک
بلاو کراوه ی چکۆله و برگه یی، به شتیر یان به په خشان بئ و به قیمه تیکی
که م بفرۆشتری و یان به خۆپایی له شه قامه کاندایا بلاو بیته وه کاریگه ری زۆر
باشی ده بئ. له په نایه وه ئه گه ر بمانتوانیا به وینه گه ریکی په نجه ره نگین
بدۆزینه وه که له پوچی بابه ته که حالی بئ و بیانکیشیته وه زۆر باش ده بوو.

- ئه مه رایه کی زۆر به جییه. ته نیا به و شه رته ی که که سیک بتوانی
جئ به جی کات، به لام ئه گه ر قه راری ئه و کاره بکری ده بئ ته واو سوور بین
له سه ر جئ به جیکردنه که ی، ئیمه پئویستیمان به هه جو نووسیکی باش و
به رچا و هیه، ده ی ده بئ له کوچ په یدای که ی؟»

لینگا گوتی: «ده زانین که زۆر به مان له بواره کانی دیکه دا ده نووسین.
سه ره پای ئه وه ی که ریزیکی تایبه تیم بۆ ئه و کۆپه هیه، به داخه وه هه ولی
هه موومان بۆ نووسینی داشۆرین، وه ک هه ولیکی بئ ئاکام و سه یر وایه بۆ
سه ما کردنیکی تارنتیلا».

- من قه ت پئشنیاری ئه وه ناکه م که هه موومان به ره و کاریک برۆین که
بۆمان جئ به جئ نابئ، من ده لیم ئیمه ده بئ هه جو نووسیکی به برشت و
خامه ره نگین په یدا که ی.

- چه تمن له و ئیتالیایه دا که سیک و هه ره یه. دوا ئه وه پئشنیاری ئه وه م
هیه که بۆ ئه و کاره پاره ی پئویست کو بکریته وه. هه لبه ته ده بئ زانیاری
ته واومان له سه ر ئه و که سایه تیه هه بئ و ته واو ئه رخیان بین که له سه ر
ئه و بابه ت و بابه تانه ی ئیمه کار ده کات.

- به لام ئه و که سه له کوچ په یدا ده که یته؟ من ده توانم هه مووی ئه و
که سانه ی که به جۆریک هه جو نووسن و له و بواره دا هونه ریکی
راسته قینه یان هیه بیان بۆ ئیرم که به هه موویانه وه ناگه نه پئنج شه ش نه فه ر.

* Tarentella: سه مایه کی دوو که سی و زۆر به په له ی ئیتالیایه

دوای ئه وه دهستان به هیچیان راناگا تا کاره که مسۆگه رکه ن، گیوستی ئه و شته قه بوول ناکات، به راستی کاری زۆره و سه رقاله. یه کدوو که سی باشیش له لیمباردی هه ن، به لام ته نیا به شیوه ی زاراو هی میلانی شت ده نوسن...

گراسینی وتی: «دوای ئه وه، به شیوه یه کی زۆر باشتر ده توانین خه لکی توسکانی له گه ل خۆمان پیک به خه ن. ئه گه ر قه رار وابایه که ئیمه کیشه ی هه ندی ژیار و نازادی ئاین به شوخی دابننن، دلنیا م که لانیکه م، پتویستیمان به پسپۆرپیکی سیاسی ده بوو. فلورانس نه وه کوو له نده نه که ناوه ندی کارگه ی پیشه سازی و کۆ کردنه وه ی سه روه ت و سامانه و نه وه کوو پارسیشه که جیگای خۆش گوزه رانی و رابواردنیک ی بی مانایه. فلورانس شاریکه که میژوو یه کی گه وه و گرانی هه یه...»

ژنه که به بزه یه که وه قسه که ی بری: «ئانتینیش وابوو، به لام سه ره پای گه وه یه که ی، پینشکه وتنه که ی کیسه ل ئاسا بوو... «گیند فلا» یه کی ۱ پتویست بوو تا له خه و رایپه پرتی...»

ریکار دو ده ستیدا به سه ر میزه که دا و گو تی: سهیره ئیمه هیچمان میتشه که رانه مان هه ر له بیر نه بوو هه ر ئه و پیاوه یه!»

. ئه و پیاوه کتیه؟

- میتشه که رانه . فلیس ریوارزه . له بیرت نه ماوه؟ که سیکه له گروپی موراتوری که سن سال له وه پیشه وه له کوستانه کانی ئاپنینه وه هاتنه خواری. - تۆ ئه و گروپه ت ده ناسی، وا نییه؟ له بیرمه که له گه ل ئه وان سه فه رت کرد بۆ پاریس.

. به لئ، بۆ به پیکردنی ریوارز که ده چوو بۆ مارتی و منیش تا لیگه پۆرن له گه لیا چووم. پتی خۆش نه بوو له توسکانی بمینن، ده یگوت دوای شکستی شوپرشه که تاقه کاریکی که ده بن له وئ بیکه ی پینکه نینه و هیچی تر. بۆیه باشتر وایه که بچم بۆ پاریس. ئه و بی گومان له گه ل سینینورا گراسینی، هاو بیرو را بوو که توسکانی جیگایکی باش نییه بۆ شادی و پینکه نین.

1 له زمانی ئینگلیزیدا به مانای میتشه که رانه یه

- نهگه ئیستا له ئیتالیا دا دهرفتهی کاریک رهخساوه با بانگی کهینهوه،
دلنیام که به قسهمان دهکات و دهگهپتتهوه.

- نیوی چ بوو؟

- ریوارز، پیموایه خه لکی برازیله، نهونده دهزانم که لهوی ژیاوه، تا ئیسته
که سم نه دیوه هیندهی ئه و وشیار و به توانا و بههرمه ند بی، خودا دهزانی
ئه و حوتهی که له لیگهۆرن بووین هیچ شتی کمان نه بوو بۆ خۆخافلاندن،
دیتنی لامبیرتینی داماو بهس بوو بۆ تیکشکاندنی دلی هر ئینسانیک، بهلام
کاتی ریوارز له لامان بوو نه مانده توانی پینه که نین. یهک پشوو قسهی خۆشی
دهکرد، زامیکی گه وره ی جیگای شمشیریش له سهر گونای زهق دیار بوو،
من ئه و برینه م له بیره که تهقه لیان لی ده دا، مرقوئیکی سهیره، بهلام من له
سهر ئه و بروایه م که ئه و به و قسه خۆشانه یه وه پال پشیتیکی گه وره بوو بۆ
ئه و لاوه هه ژارانه.

- ئه و هر ئه و که سه یه که له رۆژنامه کانی فه رهنسه به ناوی (letaon)*

وتارگه لیکي رامیاری برگه یی دهنوسی؟

- به لی، زۆربه ی وتاره کورته کان و پهراویزه نهسته ق و ژوورییه کانی
دهنوسی، به هۆی تووندوتیژی وتاره کانی، قاچاخچیه کانی کویتستانه کانی
ئاپنین نیوی میشه که رانه یان له سهر دانا، ئه ویش هر به و نیوه وتاره کانی
خۆی ئیمزا کرد.

گراسینی وهک جاران هیور و له سه ره خۆ هاته نیو وتویژه که وه: «من
زانیا رییه کم له سهر ئه م کابرایه هه یه، به لام ناتوانم بشلیم که ئه وه ی
بیستومه ده بیته به ها و بایه خیکی زۆرتر بۆ که سایه تی ئه و، شک له وه دا
نییه که به رواله ت ئه و هۆش و ئاوه زیکی تیژی هه یه، به لام به بروای من
توانایه کانی ئه ویان زۆر نرخاندوه و پتیانه وه زیاد کردوه، به شکم بویر و
نه ترسیش بی. راسته که له پاریس و قیه ن دا ناو و ناوبانگی هه یه، به لام واش
نییه که به دوور له که م و کووپی بیت، وا ویده چن که ئه و... ئه و پیاویکه به
ژیانیکي پر هه ورازونشیو و رابردوویه کی نادیاره وه، ده لین دهسته ی Duprez

*. له زمانی فه رانسه به مانای میشه که رانه یه

به هۆی ئینسان دۆستیه وه له حالیکدا که ژیان و گوزه رانیکی زور خراپ و پیس و پوخلو هه ژارانیهی بووه له بیابانی گهرم و تاقه تپرو کینی ئه مریکای باشووردا رزگاریان کردووه. من پیموایه ئه وه قهده به به شیوه یکی دلخوازانه ددانی به رابردووی خۆیدا نه هیناوه که چون گرفتاری ئه وه زعه بووه ، به لام سه بارهت به شوپرسی کویستانه کانی ئاپنن، ده ترسم که سانیکی جوراوجور که له ویدا کاری ناره واو نابهجییان کردووه له دوو تویی پاز و نهینیدا نه مابن، ئه وه ئاشکرایه که ئه وه پیاوانه ی که له بلونیا له دار دران له پاستیدا هکومه لیک پیاوکوژی ئاسایی بوون نه که شوپرشگیز. ناتوانی هه روا سووک و ئاسان تاییه تمه ندیی زۆریک له وه که سانه ی که هه لاتوون به یان بکه ی، بی گومان بریک له به شدار بووانی ئه وه شوپرشه ئاکار و کرداری باش و شیوا یان هه بووه...»

ریکار دو به تووره ییه وه قسه کانی بری و گوتی: «چه ند که سیک له وان دۆستانی زور نزیکه به شیک له دانیشتوانی ئه م کۆره بوون! گراسینی زور باشه، ئه گه ر ئینسان سه ختگیر و دیر په سند بن، به لام ئه وه پیاو کوزه ئاساییانه له ریکای بر وا و ئامانجیاندا گیانیان به خت کردووه. کاریکی زور گه و ره و به نرخ که من و تو تا ئیستا نه مانتوانیوه بیکه ین.»

گالی گوتی: «جاریکی دیکه کاتی که خه لکی سه بارهت به پاریس پاشا گه ردانییه کی گلاو و پیسیان بو باس کردی، له لایه ن منه وه ده توانی پینان بلتی که سه بارهت به ده سته ی دوپری له هه له دان، من، بو خۆم ماد تیل جیگری دوپری ده ناسم، با سه که م ته واو له زمانی ئه وه وه بیستووه یانی ئه وان رپوار زیان له به ده ختی و سه رلیتشیواویدا دۆزیوه ته وه راست و ریک وایه. ئه وه سه بارهت به ئارژانتین له شه ردا به دیل گیراو دوایی هه لات. به ده مامک لیدانی جوراوجور له م لاو لای و لاتدا ئاواره بوو، تینده کوشا تا بگه ریته وه بو بونینس ئایرئیس.

به لام ئه گه ر به چیرۆکیکی مرقه دۆستانه ی تیبگه ین درۆیه کی ته واوه، دیلمانجی شانده که نه خۆش بووه و ناچار بوو بگه ریته وه. فه ره نسیه کان هه یچیان نه یانده توانی به زمانی خۆمالی و ناوچه یی ئه وئ قسه بکه ن، هه ر بۆیه پیتشیری ئه وه ئه رکه یان به و کرد و ئه ویش سن سالی ته واو له گه ل ئه و

شاندهدا به شوین دۆزینه وهی پهلی چۆمی ئامازۆندا دهگهرا. مادیتیل رای وابوو ئهگه ر پيوارز نه بوايه ئهوان قهت نه یان دهتوانی ئه و ئهرك و ئۆپراسیونه بگهینه ئه نجام».

فابریزی گوتی: «هه رچی ده بی با بی، به لام كه سیکي كه بتوانی ئاوا کاریگه رییه کی قورس و قایمی هه بی له سه ر مادیتیل و دووپره كه ههردووکیان دوو سه ربازی کۆن و به ئه زموون بوون وهك دیاریشه له و کاره شیدا سه رکه وتوو بووه ده بی پیاویکی له کل ده رها توو و باش بی. سینیورا تو ده لئی چی؟»

. له م باره یه وه من هه یچ نازانم، ئه و کاته ی كه ئاواره کان له توسکانییه وه تیده په رین من له به ریتانیا بووم، به لام به برۆای من ئه گه ر ئه و كه سانه به درێژیای سێ سال له ولاتیکی نامۆ له کاریکی گرووی گه و ره دا هاو پری ئه و بوون و هه روه ها هاو پریانیکی كه له شوپرشیکدا هار سه نگه ری بوون و سه باره ت به ئه و بیرو راپه کی باشیان هه یه، ئه وه خۆی به لگه یه کی پته و و حاشاهه ل نه گره بق پوو چه ل کردنه وه ی زۆر به ی زۆری ئه و پڕوپا گه ند و پاشا گه ردانیانه ی كه له سه ر شه قام دروست ده کرین.

ریکار دو گوتی: «هه یچ شك و گومانئ له مه ر قسه ی هاو پریکانی دانیه كه سه باره ت به ئه و ده یلین. له موراتوری و زامبکاریه وه بگه ره هه تا چیانشینانی تووپه و تۆسن هه موویان ئاماده بوون گیان به خت كه ری ئه وین، دوا ی ئه وه ئه و دۆستی نزیکي ئارسینییه. له لایه کی تره وه راسته كه له پاريسدا سه باره ت به وی زۆر قسه ی بی سه ره وه به ره له پشت سه ری ویستا ون، به لام ئه گه ر كه سه ی ده یه وه ی كه س له خۆی نه کاته دوژمن، ده بی داشۆرینی سیاسی نه نووسی».

لیگا وهك به ره له ستکاریك گوتی: « ئه و کاته ی كه ئاواره کان لیتره بوون پیم وایه ده بی ئه وم دیتبی، هه رچه نده ته واو دلنیاش نیم. ئه ری پیاویکی پشت ده ره په ریو و شه ل و ئا له و جۆره نه بوو؟»

پروفسۆر چه كه جه ی میزی نووسی نه كه ی کرده وه و له نیو نامه گه لیکي زۆر دا به شوین شتیکدا ده گه را: «پیم وایه وه ره قه ی پیتاسه ی ئه و لیتره دا بی

که پۆلیس نووسیوی و بلاوی کردبوهوه له بیرتانه کاتیکی که ئهوان ههلاتن و له کویستانهکاندا خۆیان ههشار دا، تایبهتمهندی پیناسهی ههموویانیا له ههموو جیگایهک بلاو کردهوه و کاردینال - نیوی ئه و گلاوه چییه؟ - سینیولاش پارهینیکی به نرخی دانابوو بۆ گرتنی ئهوان».

- دوايي، سهبارت به ریوارز و ههویه پیناسهکهی داستانیکی سهیر کهوتبوه سهر زاران. ئه و جلوبه رگینکی کونی سهربازیک له بهردهکا و وهک تفهنگچییهکی بریندار که له کاتی جی به جیکردنی ئهرکی سهرشانیدا بریندار بووه و به شوین پهل و گروهی خۆیدا دهگهڕی و له ولاتا دهکهوێته ڕی، بۆخوی په لینیکی گهستی سینیولا پارهگهی تا سواری بکهن، تهواو پۆژیک له ئه رابه یه کدا له گهل ئهوان دهبن. به سه رهاتیکی دلته زینیا بۆ باس دهکا له مهڕ چۆنییه تی به دیل گیرانی به دهستی شوڕشگیزهکان، که دوايه دهینترن بۆ ههشارگه کویستانیهکان و ئه شکه نهجه یه کی زۆر که به سه ری دینن. گه شتیارهکان ههویه پیناسهی خۆیانیا پیشان دهدهن ئه ویش بابه تی جۆراو جۆر و سه رسووپ هینه ریا بۆ باس دهکا له سه ر که سایه تی دیو و درنجیک به ناوی میشه که رانه. دوايي شهوی که هه موو دهخهون، سه تلینکی پر له ئاو به سه ر باپوته کانیاندا دهکات و به گیرفانی پر له خوارده مه نی و فیشه که وه هه لدی...

فابریزی قسه که ی خۆی بری و گوئی: «نامه که م دۆزیه وه، فلیس ریوارز، ناو و ناوبانگ: میشه که رانه. ته مه ن، ده وروبه ری، شوینی له دایک بوون و ئه سل و نه سه ب: نادیاره، رهنگه ئامریکای باشوور، پیشه: پۆژنامه نووس، بالا: خرپیلانه، قژی سه ری: رهش. ردین: رهش. رهش تاله. چاو: شین. هه نییه: کراوه و چوارگۆشه. لووت، زار، چه ناگه... به لئ و دوايه پیناسه ی تایبه تی: لاقی راست شه ل، باسکی چه پ خوار. دهستی چه پی دوو قامکی نییه. برینی جیگا شمشیریکی تازه له سه ر ده م وچاوی. له کاتی قسه کردندا زمانی ده گری. جاریکی تر سه رنجیکی داوه: تیره نه نگیویکی زۆر کارامه یه - کاتی ده سگیرکردنی ده بن زۆر وشیار بن».

- زور سهیره ئا بهو ریزه پیناسه سامناکه وه بتوانن ئه وه په له گهشتیاره فریو بدهی.

- ههلبهته بویری و نهترسانی ئه وه بوو، که توانیی سهرکه وتوو بی، ئه گهر له پریکدا لئی به شک که وتبایه ن ئیتر کاری ته واو بوو، به لام کاتی پیویست خوی ئه وهنده فهقیر و بهسته زمان نیشان ده دات که ده بیته هوی سهرکه وتنی له هر کاریکدا - دهی زور چاکه کاکینه راتان سه بارهت بهم پینشیاره چییه؟ وا دیاره بریک له دانیشتوانی ئه م کوره پیوارز به باشی ده ناسن، پیتان باشه پیی رابگه نین و بلین پیمان خوشه بیت بو ئیره و هاوکاریمان له گه ل بکات و به گشتی دانوستانیکی له گه ل بکهین؟

فابریزی گوتی: «به رای من ده بین له پینشدا مه سه له که ی پی رابگه نین. ته نیا له بهر ئه وه ی با بزانی ئه وه کاری پی خوشه یان نا».

- ئیوه دلنیا بن هر شتیکی پیوهندی به بهر بهر کانی له گه ل ژیزوئیه کانه وه بی ئه وه زوری پی خوشه ئه وه بی به زه بیترین که سیتی دژه ئایینه که تا ئیستا من دیتوو مه، راستیه که ی ئه وه یه که ئه وه له سه ره ئه وه کیشیه زور ده مارگرزه.

- ریکاردو، دهی بوی ده نووسی؟

- به دلنیا ییه وه، با بزانی، ئیستا له کویه؟ پیم وایه له سوئیسرایه. ئه وه له جیگایه ک ئوقره ناگری، به رده وام هه میشه له گه رانه، به لام کیشیه ی بلاو کراوه که...

هه موویان که وتنه ئاخافتنیکی مه نگ و درێژخایه ن، ئاخره که ی، کاتیکی که بلاوه یان ده کرد مارتینی چوه لای ئافره ته لاهه که وه و گوتی: «جما، هه تا لای مالن به ریت ده که مه وه».

- زور سوپاس، پیم خوش بوو سه بارهت به ئیشیک قسه ت له گه ل بکه م.

مارتینی هیواش پرسی: «له ناو نیشانه کانداهه له یه کیان تیدایه؟

- گرنگ نییه، به لام پیم باشه کاتی ئه وه هاتوو که گورانکاریه کیان تیدا بدهین. ئه م چه وته یه له پؤستا ده ستیان به سه ردوو نامه دا گرتوو، هه ر دوو کیشیان زور بی بایه خ بوون ره نگه شتته یکش پووی دابن، به لام ئیمه تا

ئەو جىڭگايەى دەتوانىن نابىن خۆمان توشى گرفتارى بگەين. ھەر كاتىك
پۆلىس لە نىو نىشانىكى ئىمە بەشك بىن خىرا دەبىن بىگورىن.
- بەيانى دىم بۆ لات، ئەمشەو بە تەما نىم قسەت لەگەل بگەم، پىموايە
ماندووى.

- نا ماندوو نىم.

- دەى يانى دىسان نارەھەت بووى.

- نا ھۆيەكى تايبەتى نىيە.

- کیتی خانم له مالئییه؟

- به لئی ناغا، جلوه بهرگه کانی له بهر دهکا. نه گهریش بچی بۆ ژووری میوان،
نه ویش قهدهریکی دیکه دیته خواری.

کیتی وهک کچیکی دیون شایری پروگهش و دلۆقان به خیرهاتنی
میوانه کهی کرد و برديه ژووره وه. مارتینی خۆشده ویست، نهو حه تمه ن وهک
بیانییهک به زمانی به ریتانیای ده دوا و ناخافتنیکی ژیرانه و سه نگینی هه بوو،
کاتی خانم ماندوو بوو وهک بریک له میوانه کان قهت گوشاری بۆ نه هیتا بۆ
باس و لیکدانه وهی پامیاری، نه ویش تا کات ژمیر به کی شهو. دوا ی نه وه خانم
کاتی منداله کهی مرد و میرده کهشی له سه ره مه رگدا بوو، بۆ یارمه تی و
سوکنایی نه و هاتبوو بۆ دیون شایر، له وه به دوا کیتی نه م پیاره زه به لاج و
نه دۆین و دهسته وستانه ی - که راست وهک نه و پشیله رهش و ته مه له ی که
نیستا له سه ر نه ژنوی دانیشتوه . خۆش ده ویست و وه کوو خیزانیکی
ماله وه هه لس و که وتی له گه ل ده کرد.

قهت پینی له سه ر کلکی دانه دهنه، دوو که لی توتنی ناوقای چاوی نه ده کرد و
قه تیش وهک مرقوئیکی زالم لینی نه ددها و به گژیدا نه ده چوو، نه ویش هه ر
که جینگا یان نامیزیکی گهرم و نه رمی گیر که وتبایه نارام و بئ قپه و هه راو به
بئ دهنگی وه رده که وت، قه تیش له بیری نه ده چوه وه کاتیک که ئینسانه کان له
سه ر میزی نانخواردن ماسی ده خۆن نابئ چاو له ده میان کات چونکه بۆ
پشیله یه ک زۆر ناخۆش و بئ له زه ته . دۆستایه تیان زۆر کۆن بوو، رۆژیکیان

* . نه یاله تیکه له ئینگلیز

که هستا و چاوی کرده وه . ئەو کات شیرەخۆره بوو- خاوهن مال به هۆی نهخۆشیهکی توونده وه نهیده توانی پیتی رابگا هر له بهر ئەوه و به هۆی سه رنجی مارتینه وه خستیانه ناو سندووقه که وه و له بهریتانیا وه بۆ ئیره یان نارد. له وه بهم لاره جما به هۆی ئەزموونی خۆی لیتی حالی بوو که دۆستایه تی له گه ل ئەم خه په تۆله خرپنه دا کات و ساتی بۆ نییه .

جما هاته ژووری و گوتی: «وابه ئاسووده یی له گه ل ئەو پشیله یه دانیشتی ده لینی میتشیکیشته میوان نییه، ئینسان وا ده زانی به ته مای که ئەمشه و لیره بمینییه وه».

مارتینی به ئەسپایی پشیله که ی له سه ر لاقی هه لگرت و گوتی: «ئه گه ر ئیستیکانیکم چایی پینده ی زۆرت سوپاس ده که م. رهنگه ئەوی قه ره بالغ بی، شه ویش گراسینی خواردینکی باشمان پینادا، له ماله دهوله مهنده کاندای شه وانه قه ت خوارده مهنی باش ناخوری».

جما پیکه نی و گوتی: «باشه ئیدی! تۆش له گالی زمان درێژتری! گراسینی بی چاره ده بی ئەوهنده تاوانی گوناخه کانی خۆی بدات که وهختیکی نامینی تا له مالدای که م و کووری نیو مالن پر کاته وه، به لام چایه که که میکی دیکه ساز ده بی، کیتی به شتیه ی دیون شایر که میک کیتی بۆ تو ساز کردوه».

- کیتی مرقۆئیکی دلۆفانه وا نییه ؟ هه لبه ته تۆش هه روای به تایبه ت به و جلو به رگه جوانانه وه که له بهرت کردوه، ده ترسام له بیرت بچیته وه.
- قه ولم پینا بووی که له بهریان که م، هه رچهنده برێک ئەستوره ئەویش بۆ شه ویکی ئاوا گه رم.

- هه وای فیزول زۆر فینک تره، هه یچ جلو به رگینک وه ک کشمیری له تو ناکالیته وه، ئەو گولانه شم بۆ هیناوی، تا له سه ر یه خه تی ده ی.
- له و گوله هیشوه داره جوانه کانه، زۆرم پیناوه!، به لام باشتر وایه بیانخه یه نیو ئاوه وه ئاخیر پیم خۆش نییه گول بده م له جلو به رگه که م.
- ئەمه ش بیریکی دواکه وتوانه ی تویه.

- نا، وانیه، ته نیا له بهر ئەوه ی ئەگه ر به درێژایی شه و به سینگی که سینگی خه مۆکی وه ک منه وه بی ده ژاکین.

- به داخوه هه موومان ئەم شەو دادەهێزیتین. ئەم کۆرە زۆر ناخوشە و گێژ و ماندوومان دەکات.

بۆ؟

- لە لایەکەوە لەبەر ئەوەی، گراسینی هەر کارێک بکا وەک خۆی بێ تام و بێ لەزەتی دەکا.

- باشە، قین لەزگ مەبە، ئیستا کە دەچین بۆ میوانداریتی ئەم کابرایە، ئەوە شتیکی باش نییە.

مادونا هەمیشە تۆ راست دەکەیت، بەلام ناخۆشێکە لە بەر ئەوەیە کە پیاو ماقوول و ئینسانە گەرەکان نایەن بۆ ئەو میوانییە. لەبەر چی؟

- نازانم، یان بە هۆی ئەوەی کە لە شارەکاندا مرقۆفی وای تیدا نییە، یان لەبەر نەخۆشی و شتی ئەلەو جۆرە. سەرچەم ئەمشەو تەنیا دووسێ بالوێز، چەند هۆزان وائیکی ئالمانی، گروپیک لە گەرەکانی هەمیشەیی جۆراوجور، شازادە روسیەکان، چەند کەسێکی ئەنجومەنی ئەدەبی و چەند ئەفسەرێکی فەرەنسی دین بۆ ئەو، تەنیا کەسانێکی دیکە کە من بیاناسم بێجگە لەوانە نایەن.

- هەلبەت جیا لە داشۆرین نووسە بە ناوبانگەکە، کە ئەو بۆ خۆی گولی مەجلیسەکەیه.

- هەجۆنۆسە تازەکە؟ کامە، رێوارز؟ بەلام من پێم وابوو گراسینی بەتوندی دژی ئەوە.

- بەئێ؟ بەلام ئیستا کە ئەم پیاوێ لێرەیه و قسەکانیش هەمووی لە بارەى ئەوەوەیه. حەتمەن گراسینی بە تەمایە مالى ئەو یەکەم جینگا بێ کە ئەو شیرەمەزنە لەویدا پیشان دەدرێ. تۆ دلنیای کە رێوارز سەبارەت بە بەرھەڵستکاری گرانسییە هێچی نەبیستوو، بەلام شاھەدەستی پێ کردبێ، ئەو زۆر وشیار و ورد بێنە.

- تەننەت من ئاگام لە هاتنیشی نەبوو.

- دوینی هات - ئەمەش چایی، نا، هەلمەستە، دانیشە من قۆریەکە دینم.

مارتینی لهو ژووره چکوله یه دا دلی زور خوش بوو. دوستایه تی له گهل جما ده بووه هوی هه لایسانی کلپه ی شه وینیک بی شه وه ی خوی ناگادارین و دوستایه تی پاک و بی گه ردی شه شه ستره یه کی پرشن گدار بوو که له تاریکایی ژیانیدا دهره وشاوه. هه ر کتاتیکیش که دلی ده گیرا. دوا ی ته و او بوونی کاره که ی ده هات بو ئیره، زور کات بی دهنگ له لای شه و داده نیشته و یه ک بین چاوی تی ده بری. کاتیک ی که خه ریکی گول دوزی ده بوو و چایی تی ده کرد، قه د جما سه باره ت به نار په حه تیه کان و گیرو گرفته کانی له مارتینی نه ده پرس ی و یان به چهند وشه یه ک هاو ده ردی خوی دهر نه ده بری، به لام شه و هه میشه به دلکی قورس و قایم و به فکریکی نارامه وه له لای شه و ده پویشته وه و ههروهک بو خوشی گوتبووی وای هه ست ده کرد که ده توانی: «دوو حه وتووی دیکه یش هه روا به ریزو حورمه ته وه پایبویری» جما بی شه وه ی خوی بزانی تواناییه کی سه یری هه بوو، بو هتور کردنه وه ی بیرو میشکیکی نار په حه ت. پاره که له کالابریا که خیا نه تیان کرد به دوستانی نازیزی مارتینی و ههروهک گورگ وه بهر ده ستر یژی گولله یان دان، پیم و ابی ته نیا وه فاداری و خو پارگیی جما بوو توانیی شه و له ناهومیدی رزگار کات. جاری و ابوو به یانیانی یه ک شه مه ده هات بو شه وچ بو «دانوستاندن سه باره ت به کارو ئیشه کان» شه م برگه یه سه باره ت به کار و تیکوشانی حیزبی مازینی ده گوترا که هه ردو وکیان لایه نگر و هاو پتی وه فاداری شه و پاره ته بوون، له و کاته نه دا جما ته و او ده بووه مرؤفیکی دیکه، مرؤفیکی زیرهک له سه رخو، ئاقل، زور ریکوپیک و دوور له کرده وه ی ده مارگرژانه. شه و که سانه ی که شه ویان دیتبوو له کاتی جی به جیکردنی شه رکه پامیاریه کانیدا، شه ویان ته و او شوپشگیتریکی به شه زموون، به دیسیپلین، باوه پ پی کراو، ئازا و له هه ر باریکه وه که سایه تیه کی زور به نرخ بوو بو پاره ته که، به لام ده یانگوت شه و ته نیا شتیک یان هاو رپیه کی که مه له ژیانی ئاسایی و تاییه تی خویدا. گالی له باره ی شه وه گوتبووی: «شه و شوپشگیتریکی زگماکه که به ته نیایی خوی به قه دهر چه ندین که سی ئیمه بایه خداره و به س».

دژايه تیکردن له گهل «مادونا جما» په کی که مارتینی دیناسی زور سهخت و چه توون بوو.

جما که له سه رشانیه وه ئاوری ئه داوه بو داوه و چه کمه جهی میزه چکوله که ی ده کرده وه پرسى: «دهی، هه جو نووسه نویکه ی ئیوه رواله ت و قه یافه ی چوناو چونه؟ سزار چاولیکه ئه م نوقول و ئالوبالوه شه کراویانه هی تویه، پتشم سهیره که بوچی که سانی شوپشگیتر ئه وهنده تامه زروى شیرینین».

پیاوی دیکه ش پیتان خوشه، به لام چونکه له خوباین ددانی پیتا نایه نن، سه باره ت به داشورین نووسه تازه که پرسیت؟ له و جوره پیاوانه یه که ژنانی ئاسایی ده پیه رستن، به لام ژنیکی وهک تو ئه وی خوش ناوی، زمان شیرینیکی کارامه و قسه له پروو، رواله تیکی ساده که زور سه رنج ناداته ریکوپیتیکی جل پوشین، له گهل سه ماکه ریکی جوان و پاقر که هه میشه له گه لیه تی و خه ریکی گه ریانه له و جیهانه دا.

- هه ر به راستی سه ماکه ریکی له گه له، یان ته نیا به هوی بی تاقه تیت ده ته وی لاسایی قسه ره قبی ئه و بکه یته وه؟

- خودا ده زانی نا! هه ر به راستی سه ماکه ریکی له گه له و زور که سیش جوانی و دلرفینی ئه ویان خوش ده وی، زوریش جوانه، به لام من خوشم ناوی، به قه ولی ریکاردو ئه و قه ره چیه خه لکی هه نگاریایه و یان ئه و له و جورانه یه که له شانوناو چه یه کانی گالییادا کار ده کا. به رواله ت ریوارز مروفیتیکی چوختیه. ئه وه ی راست بئ وه کوو پیریژنه پیره که وایه که کچه که ی به خه لکی ده ناساند!

- باشه ئه گه ر ئه و ئافره ته ی له ولاتی خویه وه هیتاوه، کاریکی شیاو و به ئینسافانه ی کردوه.

- مادونای ئازیز، تو ئازادی چونی پیت خوشه له کتیشه کان بروانی، به لام کومه لگا و نالی، به بروی من، زوربه ی خه لک له وه دلمه ندن که ده زانن ئه و ژنه گراوی (مه عشووق) یه تی و ئه ویش هه روا دیناسینیت.

* میره ی جزراو جزر وه کوو گیللاس و ئالبالو ده خه نه نیو هه نگوین یان شه کره وه تاکوو وشک بن.

- ئەگەر ئەو بە خەلکی نەوتییت، ئەوان لە کۆیووە ئەو شتە دەزانن؟
 - شتەکە پروون و ئاشکرایە، ئەگەر بیینی بوخۆت لیت حالی دەبن، بەلام
 پیموانیە ئەوەندە پوھەلمالدرائو بێ کە بیھێنێ بۆمالی گراسینیەکان.
 - ئەو ھەلسوکەوتیکی باشی لەگەل ناکات، سینئورا گراسینی ژنیک نییە کە
 کاری وا بکات کە دژی پەسم و ئاقاری کۆمەل بییت، بەلام من پیمخۆش بوو
 سەبارەت بە ئاغای پیوارز زانیاریەک بە دەست بیتم، وەک داشۆرین نووسیک
 نەوھەکو پیاوئیک. فابریزی پنی گۆتم کە پیوارز برووسکە یەکی بۆ نووسیوم کە
 ئامادە ی بەر بەرەکانییە دژی ژیزوئیتەکان. تا ئیستا ئەو ھاخرین شتیکی کە
 من سەبارەت بە ئەو بیستوومە. ئەم ھەوتووھ کارەکان زۆر کەوتوونەتە
 سەریەک.

- منیش سەبارەت بە ئەو لەوہ زیاتر نازانم تا زانیاری زیاترت بدەم، لە
 مەر کەم وزۆری پارەش ئەو جۆرە ی کە ئیمە لینی ئەترساین وا نییە. وا دیارە
 کە ئەو دارایە و پنی خۆشە ھەر بە خۆرایی ئیش و کار بکات.
 - بۆ خۆی دەولەمەندە؟

- وا دیارە ھەر وایە، ھەر چەندە شتیکی سەیرە . ئەو شەوہ لە مالی
 فابریزی بیستت کە شاندى دووپرە کاتی ئەویان دیتوہتەوہ وەزە و گوزەرانی
 زۆر خراب بوو، بەلام ئیستا لە بریک لە کانە ژیرزەویەکانی بڕەزیلدا
 شەریکە و بەشی ھەییە، ھەر وەھا لە پاریس، فیەن و لەندەن وەکوو
 نووسەریکی بەرز و سەرکەوتوو لە بواری پەخنەدا ناسراوہ، بە سەر زۆر
 زمانی زیندوی دونیادا زالە و دەتوانی قسەیان پنی بکات. لیرەش لەمپەر و
 بەر بەستیک نییە بۆ پنیوہندی لەگەل بلاڤوگەکانی دەرەوہی ولات،
 شەرمەزارکردنی ژیزوئیتەکانیش وا نییە کە ھەموو کات و ساتی ئەو بگریت.
 - بەلی وایە سزار، ئیستاش کاتی پویشتنە، گولەکانیش دەدەم لە یەخە ی
 کراسەکەم تەنیا خولەکیک پاوہستە.

خیزا چۆوہ قاتی سەری و گەپاوە، گولەکانی لە یەخە ی جلوبەرگەکانی
 دابوو و دەسروکە یەکی پەشی ئیسپانیای دابوو بە سەری دا. مارتینی بە
 چاویکی پاڤزی ھونەر مەندانەوہ لینی پوانی.

- مادونای من، تو وهکوو مهلهکهیهکی، وهکوو مهلهکهیهکی گهوره و

بیرمهندی سهبا ۱

جما به پینگه نینه وه وهلامی داوه: «ئهو قسه یهت دور له باوهر و ئینسافه! ئیستا خو خوت دهزانی که من چهنده تیکوشاوم که وهکوو ئافره تیکی ئاسایی ناو کومه لگا بم! کن دهیهه وی که ژنیکی شورشگیت شیزا و سهروپوتراکی له مهلیکه ی سهبا بچی؟ ئەم کاره نابیته هوی چه واشه کردنی سیخوره کان».

- چهنده ی ههول بدهی هیتستا ناتوانی رولی ژنیکی ئاسایی دواکه وتووی ناوکومه لگا بکیرچی. دهی له وه گه ری هه به راستی تو ئه وهنده جوانی که سیخوره کان به دیتنی پوخسارت له بیر و پات تی دهگن، هه رچهندهش که ناتوانی وهک سینپورا گراسینی قاقایکی گه مزانه بکیشی و به باوه شینه که پوخسارت بشاریته وه.

- باشه سزار، له کۆل ئهو ژنه به دبخته به وه! له وه نه قولانه که میکی تریش بخۆ، با ئیتر له وه زیاتر تووره نه بی و بییه وه سه رخۆ، حازری؟ دهی واباشه بکه وینه ری.

مارتینی راستی ده کرد که ده یگوت، کۆره که ی ئه مشه و زۆر قه ره بانگ بوو و بنیاده می وه ره ز ده کرد، پیاوانی ئه ده بدوست قسه وه باسی جۆراو جۆر و بی بایه خیان ده کرد و کۆره که یان به دل نه بوو. له ولشه وه توریسته کان له گه ل شازاده روسیه کان له ژووره جیا جیاکاندا ده گه پان و سه بارهت به که سایه تیه جۆراو جۆره کان پرساریان له یه کتری ده کرد، هه ولیان ئه دا که له گه ل یه کتری وتووژی بیرمه ندانه یان هه بی.

گراسینی که تن ده کۆشا له قسه کردن و هه ل سوکه وتیدا وهک جل و بهرگ و چه کمه کانی رازاوه بی خه ریکی پیشوازی کردن له میوانه کانی بوو، به لام به دیتنی جما وهک گۆل گه شاوه له راستیدا جمای خوش نه ده ویست و پر به دل لئی ده ترسا، به لام دهیزانی میوانداریه که ی ئهو به بی جما ره ونه قینکی نییه. گراسینی له ئیش و کاری خۆیدا به ناوبانگ بوو، ئیستاش که ده وله مه ند و نیو به ده ره وه بوو گه وره ترین ئاواتی ئه وه بوو ببیته ناوه ندی

1. مهله که ی حه به شه که بووه گراوینی سوله یمانی پینغه مبه ر

کۆرۆکۆبوونهوهی ئازادبخوازان و پروناکبیرهکان. جما باش دهیزانی که ئه و ژنه هیچ وپوچ و له خۆپازیه، که له کاتی لاویدا له لای میتردهکهی قهلهمی پهپاندبوو، بهم قسه بئناوهرۆک و بئبایهخانه که به پوالت جوان بوون شایانی ئهوه نهبوو که ببیته خاوهن کۆپینکی وا مهزن. ههر کاتی که دهیتوانی جما پازی بکات بیته ئهوی ههستی دهکرد که شهویکی سهرکهوتوی بووه. میوانهکان به دیتنی پهفتاری دلگیر و بئگری و گۆلی جما خۆمانهتر و ئاسایتر بوون و به قهولی گراسینی بوونی ئه و روحی دووپوویی و ناپاکی له و ماله دا دهتاراند که ههیشه بالی به سر ئه ویدا کیشابوو.

سینیورا گراسینی دواي ئهوهی به گهرم و گهری به خیرهاتنی جمای کرد به هیواشییهکی وا که زۆرکس گوئی لئ بئ! گوئی: «چهنده جوان بووی ئه مشه و!» به چاویکی پهخهگرانهوه که جلوبه رگه کهی پئ جوان بوو، له بهر که سایه تی به هیز و سهنگینی ئه و و به هۆی راست و دروستی و خاکه پاییه کهی و به هۆی بیر و فکری گهره و مهزنی و تهناهت به هۆی تایبه تی بوونی و شیوهی پوخساری، یانی تهواوی ئه و شتانهی که له لای مارتینی بهریز بوون. سینیوراگراسینی ههروهختیک رقی له ژنیک دهبوو به زمان شیرینی رقی خۆی ده رده برئ و اتا به قهند دوژمنی خۆی دهخکاندا! جما ئه م به خیر هاتن و پیزلانی ئهوی به قهدهر خۆی بایهخ و سهرنجی ده داتی و ئیتر زیاتر له وه بیروهزری خۆی پتوه ماندوو نه ده کرد. به بروای ئه و ئه وهی که «چونه ناو کومه لگای» ناو لئ نرابوو ئه رکیکی ناخۆش بوو که شۆرشگیزی ماندوو ده کرد تا سهرنجی سیخوپه کان له سر خۆی دوور کاته وه، که بۆ پاریزه رانی خۆی هه تمه ن ده بوو ئه و کاره بکات، ئه و ئه م کارو ئه رکه ی به رهمز و ئیما و ئیشاره دانابوو، ده شی زانی که دهنگدانه وهی قۆز و جلوبه رگ جوانی بۆ که سانی چه نه وه ری ئاشقه جلوبه رگ و مۆد چه نده به نرخه ههروهک کلیلی رهمز و نهیئنی به وردی لیتی ورد ده بووه وه، هۆگران و شهیدایانی ئه ده ب به بیستنی نیوی جما گه شانه وه، ئه و له نیو ئه واندا زۆر خۆشه ویست بوو، رۆژنامه وانانی رادیکالیش خیرا خۆیان گه یانده ئه و سه ری هاله دریز و گهره که که جمای لئ بوو.

جما زور له وه به ئەزمونتر بوو كه نههێتی بکهوێته ئابلقه‌ی ئه‌وانه‌وه، رادیکاله‌كان هه‌میشه و له هه‌موو جیگایه‌ك هه‌بوون، كاتی كه له ده‌وری كۆبوونه‌وه زور به نهرمی هه‌ر كامه‌یانی به شوینكار و ئیشتی خۆیاندایه‌په‌رێ کرد، به بزه‌یه‌که‌وه پیتی‌راگه‌یاندن كه له جیگایه‌کی كه ئه‌وه‌موه توریسته‌ی لێ بێ نایب كات و ساتی خۆیان له لای ئه‌وه به فیه‌رۆ بده‌ن . ئه‌وه خۆی گیرۆده‌ی M.P.1 به‌ریتانیای کرد كه پارتی كۆماری‌خوای به دل‌خوایاری ئه‌ندامبوون و هاوده‌ردیبوونی ئه‌ویان له پارتیه‌که‌یاندا ده‌کرد . كایه‌رای به‌ریتانیای چونکه ده‌یازانی كه ئه‌وه له ئیشت و کاری پوول و پارهدا شاره‌زایه‌، له پێشدا به ئاگادار بوون له سه‌ر بیروباوه‌ری له سه‌ر خاڵیکی تایبه‌تی په‌رته‌زمون سه‌باره‌ت به پارهی ئوتریش سه‌رنجی ئه‌وی بو لای خۆی راکێشا، له دواییدا لێ‌زانانه قسه‌که‌ی به‌ره‌و لای بپری پارهی كۆماری (لیمباردوونتیا) 2 راکێشا، پیاوه به‌ریتانیایه‌که‌ که وای ده‌زانی به هۆی وتووێژیکی بێ‌بایه‌خه‌وه ماندوو ده‌بن، له ترسی ئه‌وه‌ی که نه‌وه‌کوو کهوتیته ده‌ستی پسپۆزیکه‌وه، به شک و گومانه‌وه لینی پوانی، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی که زانیی پووگه‌ش و قسه‌خۆشه‌ته‌واو گیرۆده‌ی بوو و ده‌تگوت له‌گه‌ل میترنیخ دانیشتوه . جا ئه‌مجار له سه‌ر بایه‌خی پوول و پارهی ئی탈یادا به ته‌واوی کهوته دوان.

کاتیکی که گراسینی پیاویکی فه‌ره‌نسی هینایه‌ لایان که «پینی‌خۆش بوو سه‌باره‌ت به میترووی ئی탈یای لاو پرسیارگه‌لیک بکات». M.P. ده‌تگوت هه‌ستی خه‌وش دار بووه‌شایه‌د له‌به‌ر ئه‌وه‌ بێ که نارازیبوونی خه‌لکی ئی탈یا زور له‌وه‌ قوولتره‌ که ئه‌وه فکری لێ ده‌کاته‌وه هه‌ر بۆیه گیر نه‌بوو و هه‌ستا پویشت.

له دره‌نگانی شه‌ودا جما بێ ئه‌وه‌ی که‌س ئاگادار بێ، چوه‌ه بێ که‌په‌ره‌که و ژیر په‌نجه‌ره‌کانی ژووری میوان، تا بو‌چهند ساتیک له نیتوان گوله‌ گه‌وره‌کانی کاسنی و قه‌زانگدا دانیشیت. هه‌وای خه‌فه و هات‌و‌چۆی چپری

1 . Member of parliament (ئهن‌دامی پارلمان)

2 . كۆماری لیمباردی وونتیا که له سه‌ر ئه‌رکی کونگره‌ی وین په‌ک‌گرتوو بوون .

جه ماوهر له ژووره كاندا خهريك بوو تووشی ژانه سهر و بئ تاقه تیی بكات، له ژیر شهوقی مانگه شه ودا ریزیک داری گهرمین وه کوو خورما که له گولدانى گه وهدا بوون ده بینرا ئەم گولدانانه له نیوان گوله سویتسهنه كاندا و بریک گیای دیکه دا ون بیوون، هه مووی ئەوانه تابلویه کی جوانیان نه خشانده بوو، له که لیتنیکى ئەم تابلو جوان و خنجیلانه وه دۆل و ده په یه کی دلرفین دیار بوون، لقو پو پوی داری هه نار دیار بوو که به گولوکی ناواده داپوشرا بوو، که له نیوکیا و گوله كاندا خوئی ده نواند.

جما هاتبووه نیو ئەم سروشته جوان و باخچه رهنگینه، به هیوا بوو ماوه یه کی کهم بتوانی به بیدهنگی وه حه سئ و پشوویه ک بدا و خوئی له م سه ریتشه و هه راوه ژوریا به ته ریک بخاته وه . شه ویکی گهرم و بیدهنگ و خوش بوو، به لام هه ر که له ژووره گهرمه کان دا هاته ده ری هه سستی به فینکایی کرد و ده سماله تو رپه که ی دا به سه ریدا.

دهنگی وتویژ و ههنگاوی پنی هاته گوئ که به دریزیی مانگه شه وه که دا نزیک ده بوونه وه و هه وداى خه یالیان لئ پساند، چوو ه تاریکایه که تا نه بیین و بتوانی دوور له م قسه و باسانه بریک میتشک و زهینی هینور کاته وه. هه رچه نده زۆر نا په حهت بوو راوه ستان و، به دواى ئەودا دهنگی ناخۆش و تیژی سینیوراگراسینیش ته واو بوو که قسه کانی پر بوون له وته ی هیچ و پوچ و بئ ئاکام.

ئهو دهنگه ی دیکه که زۆر نه رم و خوش بوو هی پیاویک بوو، به لام جار جار ره گینکی تیژ ده که وته نیو دهنگیه وه که ناخۆشی ده کرد. زۆر تریش له بهر ئەوه بوو که هه ولئ ئەدا زال بئ به سه ر زمانى خویدا که گیری ده کرد. دهنگه که پرسى: «وتت به ریتانیای؟، به لام بئ شک ئەم نیوه ته واو ئیتالیاییه، چی بوو - بوولا؟»

- به لئ ئەو بیتوه ژنی جوانی بوولای هه ژاره که چوار سالتیک له وه پیش له به ریتانیا مرد له بیرت نییه؟ ئاخ! له بیرم نه بوو که ئتوه ژیانیکى پر له ئاواره یی و تاراوگه یتان هه یه! نابئ چاوه پروانى ئەوه مان له تو هه بئ که هه موو شه هیدانی رینگای رزگاریی ولاته که مان بناسی، ئەو شه هیدانه زۆرن!

سینیوراگراسینی هه ناسه یه کی هه لکیتشا. هه میشه ئا به و شیوه یه له گهل بیانی و نامۆکاندا قسه ی ده کرد رۆلی نیشتمانپه روه ریکی دل هه لقرچاو که له بهر خه می ئیتالیا وهک مندالیکی قوتابخانه لچ داشۆراو که له گهل روخساری جوانیدا باش یه کتر گیر ده بوون.

دهنگه که دوویات بووه وه: «له بهریتانیا مردا! ئه و کات په نا بهر یک بوو؟ پیم وایه ئه ونیوه ده ناسم، پتوه ندی له گهل سه ره تای کار کردن و ده سپیکی ئیتالیا ی لاودا هه بووه؟»

- بۆچی، ئه ویش له گهل ئه و لاوه به ش مهینه تانه بوو که له سالی گیرا - ئه و رووداوه دل ته زینه ت له بیره؟ چه ند مانگیک ئازاد بوو، دووسنی سال دوایه هر که دیسان حوکمی گیرانیان دایه ده ری هه لات بۆ بهریتانیا. دوایه بیستم که له وئ ژبانی هاوبه شی پیک هیتاوه له سه ریه ک رووداویکی شاعیرانه بوو، بوولای هه ژار بۆ خوشی رهفتار و هه لس و که وتیکی شاعیرانه ی هه بوو. گوتت دوایه له بهریتانیا مردا؟

- به ئی، به نه خوشی ئازاره باریکه وه نه یتوانی له گهل کهش و هه وای سامناک و ناخوشی بریتانیا خۆی رابینی. تاقه کۆرپه که ی جماش راست پیش مه رگی بوولا مرد. منداله که نه خوشی خولیرکه ی هه بوو. زۆر دل ته زینه، وانیه؟ هه موومان جما مان خوش ده وئ!، به لام، بریک سه ریه، ده زانی ئاخهر بهریتانیا هه کان هه موویان وان، به لام به بروای من ئه و گیروگرفت و نارهحه تیا نه ئه ویان خه ماوی کردوه

جما هه ستایه سه ره پی و لقو پۆپی هه ناره که ی لادا، شی کردنه وه ی خه م و ئازاره کانی ئه و ته نیا بۆ کرئ به ستی و توویژیکی بی ئاکام بۆ ئه و زۆر ناخوش بوو، که هاته بهر رووناکایه که به جوانی نارهحه تیه که ی له سیمایدا به دی ده کرا.

خاتوونی خانه خوئ به چاویکی له سه رخۆ و خوشه ویستی و به سه ریکه وه گوتی: «ئه مه ش راست بۆ خۆی! جما ئازیم پیم سه یر بوو دیار نه بووی، بۆ کوئ چووی. ئاغای فلیس ریوارز پنی خوشه پیکه وه ئاشنا بن.»

جما به سه‌یریکه‌وه چاویکی لی کرد و له دلی خۆیدا گوتی: «دهی دهی
میشه‌که‌رانه‌ئهمه‌یه» ریوارز به‌رێزه‌وه‌سه‌ری‌بو‌دانه‌واند، به‌لام‌چاوه‌کانی
به‌جۆریکی‌روانیانه‌پوخسار‌و‌جه‌سته‌ی‌که‌له‌لای‌جما‌تێ‌روانییکی
نااسایی‌و‌پوودامال‌راوانه‌بوو.

ریوارز‌چاویکی‌له‌په‌رده‌ئه‌ستوره‌که‌کرد‌و‌گوتی: «قوژبنیکی‌دل‌رفینت
دۆزیوه‌ته‌وه‌به‌رژه‌وه‌ندیه‌که‌شی‌چهنده‌جوانه!»

به‌لێ،‌جیگایه‌کی‌خۆشه،‌هاتوومه‌ته‌ئێره‌تا‌که‌مێک‌له‌و‌فینکایه‌دا‌پیاسه
بکه‌م.

خانمی‌میواندار‌روانییه‌ئه‌ستیره‌کان.‌مژۆله‌کانی‌جوان‌بوون‌و‌پتی‌خۆش
بوو‌که‌خه‌لک‌بیانینی‌و‌گوتی: «وا‌وێده‌چێ‌له‌م‌شه‌وه‌خۆش‌و‌دل‌رفینه‌دا
ئه‌گه‌ر‌له‌ماله‌وه‌دانیشین‌نه‌ختیک‌ناشوگری‌و‌ناسوپاسی‌دینێ.‌چاو‌لێ‌که
سینیورا!!‌ئه‌گه‌ر‌ئیتالیای‌نازیزمان‌نازاد‌بوايه‌نه‌ده‌بووه‌به‌هه‌شتی‌سه‌ر‌ئه‌رز؟
فکری‌لێ‌بکه‌نه‌وه‌ئیتالیا‌به‌و‌گول‌و‌ئاسمانه‌نه‌خشینه‌وه‌ببیته‌به‌رده‌و‌قوله
ره‌شیکی‌دیل!»

میشه‌که‌رانه‌به‌هیوریکی‌کیش‌داره‌وه‌له‌به‌ره‌خۆیه‌وه‌گوتی: «هه‌لبه‌ته‌به
هه‌بوونی‌ژنانی‌ئاوا‌نیشتمان‌په‌ره‌وه‌ر‌و‌ولات‌پاریزا!»

جما‌راست‌تیشکی‌نیگای‌خسته‌سه‌ر‌چاوی‌ئه‌و،‌له‌راستیدا‌ئه‌و‌شپوه
روانییه‌ی‌ئه‌و‌ئه‌وه‌نده‌ئاشکرا‌بوو‌که‌له‌به‌ر‌چاوی‌که‌س‌نه‌ده‌شاردراوه،
به‌لام‌جما‌تاریف‌کردنه‌کانی‌سینیورا‌گراسینی‌هیچ‌پێ‌خۆش‌نه‌بوو
هه‌رچه‌نده‌گراسینی‌که‌یفی‌له‌تاریف‌کردنی‌ئه‌و‌بوو،‌فه‌قیره‌مژۆله‌کانی‌به
هه‌ناسه‌هه‌لکیشانیک‌دانه‌وه‌اند:‌ئاخ‌سینیور،‌ئه‌مه‌کاریکی‌زۆر‌چکوله‌یه‌که
هه‌موو‌ژنیک‌ده‌بێ‌بیکا!‌خۆزگه‌ئه‌و‌پۆژه‌دابێ‌که‌بیسه‌لمینم‌که‌نیویکی
ئیتالیای‌سه‌ره‌خۆ‌هه‌یه‌.‌کێ‌ئاگاداری‌دا‌هاتووه؟‌ئینستا‌ده‌بێ‌بچم‌ئه‌رکی
میوانداریتیم‌به‌جێ‌بینم،‌بالوویزی‌فه‌ره‌نسا‌دا‌وای‌لێ‌کردم‌که‌راهیتانی
کچه‌که‌ی‌بسپیزمه‌ده‌ست‌تۆ.‌ده‌زانم‌که‌ریزی‌ده‌گری‌و‌به‌هه‌موویانی
ده‌ناسینێ.‌ئاخ!‌ئه‌وه‌ی‌که‌دێ‌هه‌ر‌ئه‌و‌شازاده‌خۆش‌مه‌شره‌فه‌پوسیه‌که‌یه،
ئه‌وت‌دیتووه؟‌ده‌لێن‌ئه‌و‌یه‌که‌جار‌زۆر‌خۆشه‌ویستی‌نیکولای‌ئیمپراتوره.

فەرماندهی لهشکری شاریکی پۆلۆنیا په و ناویکی سهیری ههیه که کهس ناتوانی بیلن».

1- Quelle nuit maGnifique Nest – ce pas man prince?

هه لهگهڵ ئهوهی که چه نه وه ریی ده کرد بۆ پیاویکی مل ئهستوری بهرچینه زل که سهرسینگی پر بوون له نیشان و مه دالیا، به په له دوور کهوته وه، له قسه کانیدا که گلهیی تیدا بوو ئه ویش له بهر 1 Notre Malheur patrie که وشه ی وه کوو 2 «charme nte» و «Mon prince» 3 ی نیوئاخنی قسه کانی ده کرد. له دریزایی که پره که دا ون بوو.

جما به بی جووله له په نای دار هه ناره که وه راوه ستا. بۆ ئه و ژنه بی ئه قله و بۆ قسه بی بایه خه کانی میشه که رانهش دل مهند بوو. میشه که رانه به قه یافه یه که وه که جمای تووره ده کرد ئه و که سانه ی چا و لی ده کرد که دوور ده که و تنه وه. وادیار بوو پتی بی ئه قل بوون و دلی پتیا ن ده سووتا .

میشه که رانه به بزه یه که وه رووی کرده جما و گوتی: «ولات پاریزی ئیتالیا یی و ولات پاریزی رووسی قۆلیان له نیو قۆلی یه ک ناوه و ده پۆن به ناخافتن له گه ل یه کتری زۆر خوشحالن کامیانت بی باشه؟»

جما رووی تیکنا و وهلامی نه داوه.

میشه که رانه دریزه ی پی دا: «هه لبه ته ئه وه ته واو ده که ریته وه سه ر بۆچوونی هه رکه سیک، به لام پیم وایه، له م دووانه، جۆری رووسیم زۆر تر خوش بو ی چونکه پوخته تروو کامل تره. ئه گه ر رووسیه بۆاگه وره یی و سه روه ری راگرتنی خۆی به جینگه ی گولله و باپووت ناچار بایه پشت به ستنی به ئاسمان و گوله کان، به برۆای ئیوه Mon prince تا که ی ده ییتوانی ئه و قه لایه ی پۆلۆنیا راگری؟»

جما وهلامی داوه: «به برۆای من، ئیمه ده توانین بیروپای تایبه تی خۆمان به ریزه وه بۆ خۆمانی پاگرین به بی ئه وه ی سووکایه تی بکه ین به ژنیکی که میوانی ئه وین».

1 . «ولاتی بهخته رهشی ئیمه».

2 . «دلگیر»

3 . «شازاده»

«به لئ! من ئەرکی میوانداریتیم له ئیتالیا دا له بیر چووبوه وه، ئیتالیا یه کان زۆر پزله میوان ده گرن . دلنیا م که ئوتریشیه کانیش ئه وان هه روا ده ناسن . دانانیشی؟»

به شه له شه له به ژیر که پره که دا پۆی و کورسیه کی بۆ هینا. پووبه رووی ئه و پاوه ستا و شانی دابه میله ئاسن کانه و، شه و قینکی که له په نجه ره که وه ده هاته ده ری پوخساری به باشی پووناک ده کرده وه، جماش دهیتوانی به باشی سیمای ئه و تاوتوئی بکات.

جما له و هیوا برا و بو. چاوه پروانی ئه وهی ده کرد که ئه و که سه ی که ده بیینی ئه گه ر زۆر په سندی داخوایه کانی ئه و نه بی. لانی که م قورس و قایم و باش بی، به لام باشترین شتیک که له پوخساری ئه ودا به دی ده کری ئه وه بو که که یفی به جل و بهرگه جوان و ته پۆشه که ی ئه و هات و شتیک وه ک نازایی و وره و نه ترسی له ره فتار و وته کانیدا خۆیان نیشان ده دا. له و لاشه وه وه کوو که سینی دوپره ی گه نم رهنگ و سه ره پای شه لینی لاقی وه کوو پشیله یه ک چوستوچالاک بوو، به شیوه یه کی سه یر هه موو ئه ندای له شی له به وریکی ره ش ده چوو. هه نییه و گوئی چه بی به هۆی لیدانی شمشیره وه ببوو به برینکی کۆن و دیار که ته و او پوخساری ناحه ز کردبوو. ئیستا جما ئاگاداری ئه وه بووه که هه ر کاتیک له قسه کردندا زمانی ده یگرئ، هه سته ده ماری سه رگونا برینداره که ی سه یر ده له ره یه وه.

ئه گه ر ئه م که م و کورپانه ی نه بوایه جوانیه کی سروشتی و جیتی لئ وردبوونه وهی ده بوو، به لام به گشتی ته و او پوخساریکی دل پفینی نه ده بوو.

خیرا به و شیوه نه رم و هیتورانه یه وه دریژه ی دا: «بیستومه که بلا و کراوه بنچینه یه کانت لا په سنده و له پۆژنامه کاند و تار ده نووسی.»

جما به تووپه یه که وه که ورده ورده وهک شیر هه لده چوو له دلی خویدا گوئی: «که ده دوی ئاقاری راست وهک پلنگ وایه. هه لبه ت پلنکی که به که یف ه به ده ماخ بی و بتوانی قسه بکات.»

. جار جار ده نووسم، به لام کات و وه ختم زۆر نییه.

. چه تمه ن! له قسه کانی سینئور اگراسینی لیم حالی بوو که ئیش و کاری

زۆر که وره تره له سه ر شانه.

جما که من برۆکانی هه‌لینا، له راستیدا سینیوراگراسینی له‌وهی که ژنیکی
بێ‌ئەقل بوو له‌گه‌ل ئەم مرقۆقه که جینگای به‌قا و باوه‌ر نه‌بوو زۆر نه‌ترسانه
له‌گه‌لیدا دواوه ، هه‌رچه‌نده که جما به تۆبه‌ی خۆی ورده ورده لێی بێزار ده‌بوو.
جما که من به توورپه‌یه‌وه گوتی: «کاتیکی زۆر له وهختی من به کاروباری
ناسایه‌وه گیراوه، به‌لام سینیوراگراسینی ئه‌و کارانه‌ی زۆر گه‌وره
کردوه‌ته‌وه، له راستیدا زۆربه‌یان زۆر بێ‌بایه‌خن»

ده‌ی، ئه‌گه‌ر ئیمه هه‌موو کات و ساتی خۆمان ته‌رخانی پرزگاری ئیتالیا
بکه‌ین، گوزه‌رانی ژیان و په‌وتی دونیا زۆر ناخۆش ده‌بێ، به برۆای من،
دانیشتن له‌گه‌ل ئەم خانه‌خوینیه‌ی ئه‌مشه‌ومان و هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌بیته‌ هۆی
ئه‌وه‌ی که ئه‌و باشتر بتوانی داکوکی له خۆی بکات. به‌لێ ده‌زانم که ده‌ته‌هوی
چی بلی، راست قسه‌ی تویه، به‌لام ئینسان پینکه‌نینی دێ به خۆیان و به بیری
ولات پارێز و وه‌ته‌ن په‌رستییان . ئاوا زوو ده‌ته‌هوی بچیه‌وه بۆ هۆل؟
که‌ش‌وه‌ه‌وای ئیره زۆر خۆشه!

پنم‌وايه ئیتر ده‌بێ برۆم، ئه‌مه ملپینچه‌که‌ی منه؟ سوپاس.
میشه‌که‌رانه ملپینچه‌که‌ی هه‌لگرتبوو و ئیستا به چاوی زه‌قه‌وه که وه‌ک
گولیک له گوتی جۆگه‌له‌یه‌ک برۆایی و بلی له‌بیرم نه‌که‌ی ، پاک و بێ‌گه‌ردی
ده‌نواند چاویکی ماناداری له جما کرد.

به په‌ژیوان بوونیکه‌وه گوتی: ده‌زانم له‌به‌رچی لێم په‌نجاوی، له‌به‌ر شوخی
کردن به‌و خانه‌خوینیه‌یه که وه‌ک بووکه‌شوشه‌ وایه، به‌لام مرقۆف چی
ده‌توانی بکات؟

ئیستا که له من ده‌پرسی، من ئه‌مه به‌لێ نه‌بوورده‌یی و... ناجوامیرانه
ده‌زانم که شوخی بکه‌ی به‌که‌سانیکی که که‌متر تی‌گه‌یشتوو و زۆر زانا
نه‌بن، وه‌کوو پینکه‌نین به‌ ئیفلجیک و یان...

له پرێکدا هه‌ناسه‌ی میشه‌که‌رانه به‌ ئازاریکی نه‌هینییه‌وه له سینگی‌دا قه‌تیس
بوو، خۆی کیشایه‌ دواوه‌ چاویکی له لاقه‌ شه‌له‌که‌ی و ده‌سته‌ نو‌ق‌ستانه‌که‌ی
خۆی کرد. دوا‌ی که‌میک وه‌خۆ هاته‌وه و قاقای کیشا:

سینیورا ئەمە ویچوونیکى زۆر بئىنئىسافانە بوو، ئىمەى ئىفلیج قەت وەکوو ئەو نین که تىنەگەیشتووییمان لە لای خەلکى بەرز بنرخیتین، کهمئەندامى خۆمان بکەینە نمایشى جەماوەر، لانیکەم ئەوەمان لى قەبوول کەن که ئىمە ناحەزەکانمان لا جوائتر نىیە لە ئەندىشە ناحەزەکان . ئىترە پلىکانىكى لىیە، پىتان خۆشە قولى من بگرن؟

جما که چوہ ژوورئى بئەنگىنیکى زۆر سەیر بالى بە سەر دیوہکەدا کىشابوو. هەستیاربوونى ناوادەى مېشەکەرانە ئەوى تەواو شلەژاندىبوو. هەر که مېشەکەرانە دەرگای هۆلە گەورەکەى کردەوہ جما زانى که پرووداویکى چاوہروان نەکراو پرووى داوہ. زۆربەى پیاوہکان لە توورپە و نارپەحەت دەچوون. ژنەکانىش هەموو بە گۆنای سورەوہ که وایان نىشان ئەدا که بئىخەبەرن، لە گۆشەىکى ژوورەکە کۆ ببوونەوہ. خانەخوئى که دەبووست توورپەىیەکەى خۆى بشارىتەوہ، بەلام ئاشکرا لى ديار بوو چاویلکەکەى پىک و پىک دەکرد، چەند توریستىکىش لە گۆشەىکەى پراوہستابوون و بە چاویکى زیت و پرسىاراویەوہ دەیانروانىیە ئەو سەرى ژوورەکە. بە پوالەت وا ديار بوو که پرووداویک خەرىکە دەخولقیت که لە لای ئەوان پەنگى شوخى پىوہ ديار بوو، بەلام لە لای زۆربەى میوانەکان سووکایەتى پى کردن بوو. تەنیا سینیوراگراسینى بوو که اویدەچوو بە هیچ شتىکى نەزانىوہ، بە نازىکەوہ بە باوہشینهکەى خۆى فیتک دەکردەوہ بۆ سکرىترى بالوئىزخانەى هۆلەندا که بە تەوسىکەوہ پىدەکەنى و گوئى بۆراداشتبوو چەنەوہرى دەکرد.

جما کهمىک لەبەر دەرگا که پراوہستا و پرووى بۆ ئەولا وەرگىترا تا بزانی که ئایا مېشەکەرانەش ئاگادارى شىواوى ئەو کۆرپە بووہ. کاتىکى که مېشەکەرانە نىگای جمای لە سەر پوخسارى شاد و بئىخەبەرى خانمى خانەخوئى دزیەوہ و پوانىیە کورسىلەکەى ئەو سەرى ژوورەکە سەرکەوتنىکى زیرەکانە لە چاویدا دەبرىسکاوہ.

جما خىزا هۆئى ئەو کارەى زانى، مېشەکەرانە گراویکەى بە بیانوىەکى دەست کرد و درۆبىن که توانىبووى تەنیا سینیوراگراسینى پى فرىو بدات هیتابوو بۆ ئەوئى.

کچۆله قهرهچیه که که پالی دابوو به کورسیله که وه، گروپیکی خۆریکخهر که له خۆرا پیده که نین و ئەفسهره سوارکاره کانی سوپا به بزیه کی ناحه ز و ناله باره وه دهوره درابوو، جلوبه رگیکی گران قیمة تی زهرده له ی گولدار ی له به ردا بوو، که بن گوله کان په نگیکی جوانی رۆژه لاتی پتوه دیار بوو ئەوهنده چووبوو ناخی فکری ئالتون و متومووروه کانییه وه که بۆ کۆبوونه وه یه کی ئەدهبی فلورانس وهک بالنده یه کی گهرمه سیری ئوستوایی و ابوو که که وتبیتته نیوان چۆله که کان و قهله ره شه کانه وه . پنی سه یربوو وا ویده چوو که له و کۆرهدا خۆی زیادی و نابار ههست پنی ده کرد . هه ر بۆیه به سووکایه تی و به رووگرژکردنه وه ی سه یره وه ده یروانیه ئەو ژنانه که ئادیار بوو لیتی دلگیر ببوون. هه ر که میشه که رانه ی دیت که له گه ل جما به ره و لای ئەو دین، ده ره یریو به گوته ی چه ند رسته یه کی فه ره نسی که به باشی تتی نه ده گه یشتی هات بۆ لای ئەو:

- مسیو ریوارز، هه موو جیه کت لیگه رام! کینت سالتیکوف ده یه وه یست بزانی که ئایا سه به ی شه و ده توانی بچی بۆ ته لاره که ی. ئەو ی مه جلیسیکی سه ماو هه لپه رینه.

- به داخه وه ناتوانم بچم، ئەگه ریش بچوایه م نه مده توانی سه ما بکه م. سینیورا بوولا ئیزم بده ن خاتوو زیتا رینیتان پنی بناسینم .

قهرهجه که به شیوه یه کی که می بوغزاویه وه له جمای روانی، به نابه دلیه وه به ریزیکه وه سه ری بۆ دانه واند بی شک هه ره وهک مارتینی گوته بووی زیتا به ش به حالی خۆی جوان بوو، جوانیه کی سه روشتی، وهک جوانیکی ره شتاله ی شاغی و گه رۆک ده چوو. مرۆف به دیتنی هاوئا هه نگی و نه رم و شلی و ریک و پیکی رینگا رۆیشتنه که ی دل گه شه و پله زیقان ده بوو، به لام نیوچاوانیکی ته نگ و تاریکی هه بوو گنج و لۆچی نیوچاوانی زۆر جوان نه بوو، ده کرئ بلین ئەوه نیشانده ری ئالۆزی و تووندوتیژی ده روونی بوو . جما زۆر داهیزرابوو به هۆی ئاخافتن له گه ل میشه که رانه، ئیستاش که ئەم قهرهجه هاتبوه پیتشی، ئەونده ی دیکه تیکچوو. دوایی کاتی که خانه خو ی هات بۆ لای

سینیورا، بولا بق به خیرهتانی چهند توریستیک به که یفخوشیه وه له گه لی رویشت.

له نیوه شه ودا که ده گه رانه وه بق فلورانس، مارتینی لیتی پرسنی: «دهی، مادونا میشه که رانه ت پی چونه؟ قهت رهفتاریکی وا بی شه پمانهت دیتووه له و کاتهیدا که ئه و ژووری به و ژنه فه قیره ده کرد؟»

- ئه و ژنه سه ماکه ره که ده لیتی؟

- به لی، میشه که رانه سینیورای هینابوه سه ر ئه و بر وایه که ئه و کچه له سه ماکردندا ده بیته ئه ستیره ی به که می وهرز، سینیورا گراسینی بق که سیکی به ناوبانگ هه موو کاریک ده کات چ باش و چ خراپ.

- به بر وای من، ئه مه کاریکی ناجوامیرانه و نه گونجاوه، ئه م کاره ئاستی به رزی گراسینییه کانی هینایه خواری، زولم و زورینکیش بوو که له کچه که کرا. دلنیام که ئه و نار هحت بوو.

- له گه ل میشه که رانه قسه ت کرد وا نییه؟ سه باره ت به ئه و رات چیه؟

- سزار، پام ئه وه یه که ئه گه ر قهتی نه بینم زور خوشحال ده بم، که س ئاوا ماندووی نه کردووم، ته نیا ده خوله کیک بوو که قسه م له گه ل ده کرد که چی سه رم دایه ژان، وه ک دیتو و درنجیکی بزوز له پیستی مرقفدا.

«دهم زانی به دیتنی خوشحال نابی، راستیه که بیته ده وئ، نه چووه دلی منیشه وه وه کوو مارماسیه ک وایه که جیکای باوه ر نییه، من لیتی ئه رخایه ن نیم.»

میشه که رانه له نزیك مالی زیتا له دهره وهی دهره وهی پومه ن
 نیشته جی بوو. به پوالهت شه و بریک خوشگوزهران بوو، هرچه نده له
 ژوره کانیدا شتیکی وای لئ نه بوو که نیشانهی خوش رابواردن بیت. له
 شته چکۆله و وردیله کاندا لایه نی خوش رابواردنی گرتبووه بهر، به لام به
 گشتی له هه موو شتیکیدا رنکوپیکی و خوش سه لیه یی پیوه دیار بوو که
 گالی و پیکاردو پینان سه یر بوو.

ئه وان وایان ده زانی له گهل پیاوئیک پرو به روون که ههروهک ولاتانی
 نامازۆن زۆر ساده و بئ گری و گۆل ژیاوه، به لام به دیتنی کراواته جوان و
 خاوتنه کان پیزیک چه کمه و گولئیکی زۆر که هه میشه له سه یر میزی
 نووسینه که ی دانرابوو زۆریان پئ سه یر بوو، له سه ریهک به باشی له یه کتری
 حالی بوون میشه که رانه له گهل هه موو که سیک به تایبهت له گهل ئه ندامانی
 ناوچه یی بزافی مازینی هه لس و که وتیکی باش و دلوقانانه ی هه بوو، به لام
 جما له و باره وه وا نه بوو، وهک بلئی هه ر له دیداری هه وه له وه رقی لئی بوو
 و تیده کۆشا هه رچۆنیک بئ نه بیینی و لئی دووره په ریز بئ. دووسی جار به
 ثانقه ست به تووره یه وه له گهل دووا هه ر له سه ر شه و کاره ی مارتینی رق و
 قینی ئه وی به دل هه لگرت. له پیشدا جما و مارتینی پیوه ندیه کی وازیکیان
 به یه که وه نه بوو، ده تگوت سروشتیان و داریژراوه که سه بارهت به یه کتری

ههستیکی نهفره تاویان هه بئ. ئەم نهفرهت و قینهش له لایه ن مارتینییه وه به خیزایی به ره و شه پازویی و دژ به رایه تی ده چوو.

روژیکیان مارتینی به شیوه یه کی خه ماویه وه به جمای گوت: « من به لامه وه گرینگ نییه که میشه که رانه ئەمنی خوش ناویت، ئەوهش له بهر ئەو روداوهی پابردوو وه یه که خوشم ناویت، هه رچه نده زه ره ریش وه که سه نه که وتوو، به لام له هه لسه و که وت و رهفتاری ئەو سه بارهت به تو به داخم و تیی ناگه م، ئەگه ره له حیزبدا به و هۆیه ی که ئیمه هه وه ل جار بانگه هیتشتنمان کردبایه و تیکه هه لچوو نمان له گه لی هه بایه و شیواندینکیش سه ری هه ل نه دایه، سه رکۆنه م ده کرد»

- سزار لئی گه پئ، قه یناکه، دوا ی ئەوه منیش به قه ده ره ئەو تاوان بارم.
- تاوانی تو چیه؟

- ئەو پقیکی زۆری له منه، هه وه ل جار که پوو به رووی یه کتر بووینه وه، ئەو شه وه له مالی گراسینییه کانا قسه یه کی زۆر ره ق و بئ ره حمانه م بئ گوت.
- تو قسه یکی بئ ره حمانهت بئ گوت؟ مادونا قه بوولکردنی ئەو قسه یه زۆر سه خته.

- هه لبه ته به دل پئم نه گوت، یه ک جار زۆریش به داخ بووم. بابته که ی من له باره ی که سه انیکه وه بوو که به ئیفلججه کان پئده که نن. ئەویش قسه که ی هیتایه سه رخۆی. قه تیش ئەوم له زه یین و هزری خۆمدا وه ک ئیفلججیک نه نه خشانده بوو هه رچه ند شه لینه که ی زۆریش له چاو نادا.

- نا، شانیککی که میک له و شانیه ی که ی نه و پتره و دهستی چه پیشی قه وه ره ی گۆراوه نه پشت ده ره پیره و نه لاقیشی خوار داده نئ، شه لینه که شی شیرین شه له.
- به لئ به و قسه یه ی من سه یه ره ززی و پهنگی گۆرا، ئەوهش له بهر بئ حورمه تی پئکردنی من بوو، به لام زۆر سه یه ره که بۆ ده بی ئەوه نده له لای گرینگ بئ، نازانم تو بلئی له وه پیشیش له سه ره شوخییه کی وا ناخۆش دلی په نجایی یان نا.

- به بهروای من زۆر تر وا وئده چئ بۆ خۆی شوخی و جه فهنگی ئاوا ی کردبئ. له ژیر ئەو پواله ته جه زه به دراوه ی که دیتنه که ی بۆ من زۆر دلته زین بوو؛ ده بی ده روونیککی پر له توند و تیژی و تووره و تو سنی هه بی.

- سزار ئەم بۆچوونەت تەواو بئىئىنسانفانە و رقاویە منیش وەك تۆ لەوہ پیتش حەزم پئەنەدەكرد، بەلام بۆ دەبئى لەوہى كە ھەيە خراپترى نیشان بەدەين؟ راستە ھەلس و كەوتى زۆر سروشتى و ئاسایى نىيە - پىتموایە زیاتر لە بالای ریزى لى گیراوە. ئەو وتە بە ناوبانگە كەشى زۆر دلگیر نىيە، بەلام پىتموانىيە بىھەويت كە سىك ئازار بەدات.

- من نازانم وىست و داخوایى تۆ چىيە، بەلام پیاویكى كە بە ھەموو كەس پىيەكە نىت لە ناخیدا شتىكى باش و شیاو خۆى حەشار نەداوە. ئەو شەوہ لە كۆبوونەوہ كەى مالى فابریزىدا بەو شىوہیە كە سووكایەتى بە رىفۆرمى رۆم دەكرد، ئەمن بەو كارەى زۆرم رۆ لى ھەستا، دەتگوت دەبىھەوى لە ناخى ھەر كاروئىشىكدا شە پارژویى و توندوتىزیەك بدۆزىتەوہ.

جما ھەناسەيەكى ھەلكىشا و وتى: «بە داخوہ لەم بارەوہ من لایەنگرى ئەوم و قسەكەى دەسەلمىنم. ئىوہى نىيەت پاك كە لىپاویلپى ھىوا و ئاوات و كەش بىنن، ھەمىشە نامادەى وەرگرتتى ئەو فكرەن كە ئەگەر لە پرىكدا پیاوماقوولتىكى دەروون پاك و بە تەمەن ھەلبژىردرىت بۆ پاپابوون ھەموو كاروبارەكان بە خىزایى رىك و پىك و باش دەبن؛ ھەرئەوہەندە كە دەرگای گرتوو خانەكە بكاتەوہ لە پىش چاوى خەلكى دەبىتە خوالەيەك و ئىمە دەبى چاوەروانى ئەوہ بىن كە بە سى مانگ، دەسەلاتداریەتیی ھەزار سالى ھەسىح بىچرىتەوہ پىتموایە ئىوہ خراپى لى تىگەيشتون. ئەو ئەگەر بىشى ھەويت ناتوانى رىفۆرم لە حكومەت و دەسەلاتدا پىك بىنن، لە رەگەوہ خواروخىچ و نارىكە نەوہكوو لقو پۆپ و ئەم و ئەوى».

- كامە ئەسل و رىشە؟ دەسەلاتى رامىارى پاپ؟

- تەنیا ئەوہ؟ ئەمە بىرگەيەكى بچووك و ھەلەيەكى گەورەيە. چەوتى و ناراستى ئەوہیە كە ھەر پیاویك بتوانى بە ھىز و توانای خۆى كە سانىك بەند بكا و كە سانىكى دىكە ئازاد بكات و بەسەر جەماوەرىكى دىكە شدا حاكم بىت. ھەبوونى ئاوا پتوہەندىيەك لە نىوان تاكە كە سىك و مروقانى دىكە دا زۆر خراب و نالەبارە.

مارتینی دهسته‌کانی به‌رز کرده‌وه: «مادونا به‌سه ئیتر» و به پیکه‌نینه‌وه گوتی: «من ناویرم له‌گه‌ل تو دایمه‌زرتیم، خیرا ئاوا دژبه‌رم ده‌ویستی. من دلنیام که باپیره‌کانی تو له‌و به‌ریتانیایانه‌ن که لایه‌نگری به‌رابه‌ری سه‌ده‌ی حه‌فده‌ بوون. دوا‌ی ئه‌وه من له‌به‌ر IM.S هاتووم بو ئیره».

نووسراوه‌که‌ی له‌گیرفانی ده‌ره‌یتنا.

- بلا‌فۆکی تازه‌یه؟

- ئه‌م رپوارزه‌ به‌دبه‌خته‌ بابه‌تیکی هیچ و پوچی نارده‌وه بو کۆبوونه‌وه‌که‌ی دوینتی کۆمیته‌که‌ من ده‌مزان‌ی که خیرا به‌ره‌لست‌کاری ئه‌و ده‌بووین.

- کویی خراپه؟ سزار پیم‌وا‌یه سزای پیش تاوان ده‌ده‌ی. شاید رپوارزمان زۆر خۆش نه‌و‌یت، به‌لام ئه‌وبی‌ئه‌قل و نه‌فام نییه.

- من نالیم که ئه‌و نووسراوه‌یه بیرمه‌ندانه‌ نییه، به‌لام باشتر وایه که خۆت

بیخوینیته‌وه.

ناوه‌رۆکی بلاوکراوه‌که‌ نووسراوه‌یه‌کی برگه‌یه‌یه له‌ سه‌ر شادی و خۆشه‌ویستی خه‌لکی سه‌باره‌ت به‌ پاپا که هیشتا له‌ ئیتالیا‌دا ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌ر ماوه، ئه‌م بلاوکراوه‌یه وه‌کوو هه‌موو نووسراوه‌کانی می‌شه‌که‌رانه‌ پره‌ له‌ تووندوتیژی و رق‌وییزاری، به‌لام جما سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که له‌ سه‌ر شیوازه‌که‌ی تووره‌ بوو. ناچار بوو له‌ دلی خۆیدا راستی و دروستی ئه‌و ره‌خنه‌یه‌ی لا په‌سند بێ، نووسراوه‌که‌ی له‌ سه‌ر میزه‌که‌ دانا و گوتی: «من به‌ راستی له‌گه‌ل تو دام که ئه‌م نووسراوه‌یه به‌ شیوه‌یه‌کی تووندئا‌زویانه‌ به‌ رق و قینه‌وه‌ نووسراوه‌، به‌لام له‌وه‌ش ناخۆشتر ئه‌وه‌یه که هه‌مووشی راسته».

- جما!

- به‌لێ وایه. ئه‌م پیاوه‌ مارماسیه‌کی زۆر له‌ سه‌ره‌خۆیه، به‌لام حه‌ق به‌ویشه‌ قازانجیکی بو ئیمه‌ نییه که خۆمانی پێ فریو ده‌ین و بلین ئه‌م تیره خاله‌که‌ ناپیکی - به‌لکوو راست ده‌یه‌نگیوی!

- جا رای تو وایه که ئه‌و بابته‌ چاپ بکه‌ین؟

ئەمە مژارتيكى جيا لەو ھەيە، من ناليم كە ئەم بابەتە راست ھەر ئاوا چاپ بکەين، رەنگە ھەموو كەسنيكمان لئ برەنجى و ليتمان جيا بنەو ھە و ھيچ نرختىك و قازانچىكىشى نابيت. پيم وايە، ئەگەر ئەو ديسان بينووسيتەو ھە و برىك رستەى تايبەتى لئ ھەلاويريت بەلكوو ئاوا بييتە وتارىكى زور بە نرخ، لە بارەى رىتمى سياسىيەو ھە زور باشە نەمدەزانى كە دەتوانئ ئاوا بە باشى بنووسئ باسى شتى وائى كرددو ھە كە ئيمە ھيچكاممان ناويرين ھەر بيريشى لئ بکەيەنەو، لەو لاپەرانەيدا كە ئەو، ئيتاليائى بە پياويكى مەست و سەرخوش شوبھاندوو ھە كە دەگرى و خەمينە و خوى بە شانئى دزيكەو ھە راگير كرددو ھە و ئوويش گيرفانەكانئ خالى دەكات، كاريكى زور جوانە!

– جما! ئەمە راست خراپترين بەشپەتى من لەم لوورە لوورەى كە سەبارەت بە ھەموو كەس و ھەموو شتيك رەشپينە بيزارم!

منيش بيزارم، بەلام خۆئەمە شەرت نيبە. ريوارز شپو ھە نووسينيكى زور ناخوشى ھەيە، ھەك مروفنيكىش زور باش و دلگير نيبە، بەلام كاتئ دەلئ ئيمە خاچ پەرسنين و دوور كەوتووينا تەو ھە لە ئاميزگرتنى يەكتر و لە دوستايەتى و ئاشتى و خوشەويستى ؛ تەنيا ئەو كەسانەى كە لەو كارەدا قازانچ دەكەن ژيزوئيەكان و سان فديستەكانن. بە راستى ھەزاران جار قسەى ئەو ھەو راست دەكات، خۆزگە لەو كۆبوونەو ھەكەى دوينيدا بام، ئاخەرەكەى چ تەمايەكيان گرت؟

– بەلام ئەوشتەى كە سەبارەت بە ئەو ھاتوومەتە ئيرە ئەمەيە كە داوات لئ بکەم بچى بۆلاى و پازى بکەى شپووزى وتارەكە نەرمتركات.

– من؟ ھيشتا ئەو بە باشى ناناسم، لەو سەيرتر، ئەو رقى لە منە، بۆ دەبين لەنيو ئەو ھەموو كەسەدا من بچم؟

– تەنيا لەبەر ئەو ھەى كە ئەمرو كەسيكى ديكەمان پئشك نايەت كە ئەو كارە جئ بەجئ كات، پاشان تو لە ھەموومان ئاقلتر و ژيرترى، ھەكوو ئيمە بە قسەى ھيچ و پوچ لەگەلئى دانابەستى و چەلەخانەى لەگەل ناكەى.

– بئگومان من قسەى ھەليت و پليتى لەگەل ناكەم، زور باشە، ھەرچەندە زور گەش بين نيم كە سەرکەوتو وبم، بەلام لەبەر ئيوەش بئ دەچم.

. دلنایام نه گهر ههول بدهی رازی دهکە ی. به لێ، جارێکی دیکهش دهیلیمه وه که له وهی هه موو نه ندامانی کۆمیتە له باری نه ده بیه وه نووسراوه که یان پین باش بووه نه و خوشحال دهکات با نه وه شت پین بلیتم که نه مه راست راسته و بێ گری و گۆله.

میشه که رانه له په نای میزه که که به گول و گیا داپوشرابوو دانیشتبوو، نامه یه کی کراوه ی له سه ر نه ژنو بوو و به په رۆشیکه وه له نه رزی ژوره که ی ده پوانی، که جما له ده رکه ی دا سه گینکی تووکن که له به ر پیندا و له سه ر فه رشه که خه وتبوو که وته مپه مپ، میشه که رانه به په له هه ستا سه ر پین و به ساردوسرپه وه سنگی بۆ دانه واند. له پریکدا رۆخساری تیک چوو، به ته وسه وه گوتی: «گه ریه یی خۆتان به جی هیتا، نه گه ر به متان رابگه یاندا یه ت که ده ته وئێ قسه م له گه ل بکه ی، بۆخۆم ده هاته م خزمه تان.

جما چوونکه ده یزانی که به دیتنی نه و بێ شک بیزاره ، به په له بابته که ی پین راگه یاند . میشه که رانه جارێکی دیکه به ریزه وه سه ری دانه واند و کورسیه کی له به ر ده می دانا.

. کۆمیته دیهه ویست که من دیدارێکم له گه ل تو هه بێ، چونکه له سه ر نه و نووسراوه ی ئێوه بیرو پای جیا وازیان هه یه.

میشه که رانه به پینگه نینه وه روه به روه ی نه و دانیشت، گولدانکی گه ره که پر بوو له گولی داودی خسته ی نێوان رۆخساری خۆی و شه وه که وه.

- زۆربه ی نه ندامانی کۆمیته لایه نی نه ده بی نووسراوه که یان پین باشه، به لام له لایه کی تره وه له سه ر نه و رایه ن که نه م بابته ئابه و شیوه یه له مرۆکه دا شیاوی چاپ نییه، نه وان له وه ده ترسن که نه وه کا شیوازی توندوتیژی نه و ببیته هۆی نه وه ی که لایه نگران و یارمه تیده رانی حیزب که زۆر به نرخ و بایه خن لیتمان زویر بن وریگای خۆیانمان لێ جیا که نه وه.

میشه که رانه گولێکی داودی له گولدانه که ده رهیتا و به ئارامیه وه په ریه گوله که ی لێ کرده وه. جما به دیتنی دهستی راستی کزی نه و که به بیه یزیه وه په ریه گوله کانی لێ ده کرده وه زۆر په ریشان و ناربه حه ت بوو، ده تگوت نه و جۆره کاره ی له جیگایه ک دیتبوو. میشه که رانه به سارد و سرپیه که وه گوتی:

هتهم نووسراوهيه له باري ئهدهبييهوه زور بئبايهخه، تهنيا له بهر چاوي كه سانتيك بليه خداره كه له سهر ئهدهبييات هيچ زانياريه كيان نه بيت، بهلام سه بارهت به زويربوونيان، هه مه راست ئه و شته يه كه من ليتي دهگه پيم.»

- ته واو ليتت حالييم، ترسي ئه وه هه يه كه له پيكاندني كه سايه تي تاوان بار سهر كه وتوو نه بيت.

ميشه كه رانه شاني هه لته كانت، په رهي گوليكي خسته بهين ددانييه وه و گوتي: «پيم واين هه له دهكهي، كيشه كه ئه وه يه كه: كوميته كه ي ئينه مني له بهر چ شيك بانگه يشتني ئيره كردوه؟ پيم واين بو له قاوداني پولتي ژيزوئيه كان و ژوور چاري به وانه. من تا ئه و جيگه يه ي بتوانم ئه ركي خوم به باشي به جي ديم.»

- ئه منيش ده توانم ئه رخه يانت كه م كه هيچ كه س شك و گوماني له وه دانييه كه تو ليها توو دهروونپاكي. كوميته له وه نيگه رانه كه كريكاراني شار ئيتير لايه نكري و پشتيواني ئه خلقي له حيزب نه كه ن. پيم واين تو ده ته هوئ له و نووسراوه يه دا هيرش بكه يته سهر سان فديسته كان، بهلام زور به ي خوينه ران ئه و كار به هيرش كردنه سهر كليسا و پاپ ده زانن، كوميته ش ئه و كار به تاكتيكي رامياري باش نازاني.

- ورده ورده تن ده گه م، تا ئه و كاته ي كه من له گه ل گروه پيكي تاييه تي پياواني تايينيدا كه حيزب ئيستا له گه ل ئه و اندا پينه ندييه كي باشي نيه .

دژ به رايه تيم هه يه هه روه ختيك پيمخوش بي ده توانم راستيه كان بدر كينم، بهلام هه ر كه بچم بولاي ئه و قه شانهي كه كوميته حه زي ليتانه، ئه و كاته «راستي و دروستي وه كوو سه گينك وايه كه ده بي به ره و كون و قورژبنيك راو بنري؛ كاتي كه پاپاي خوشه ويست راوه ستاوه و ده رپوانيته ئاگره كه ده بي ئه و سه گه راو نري» ١ به لي ئه و بي ئه قله راستي ده كرد. من هه ر جو ره ئينسانيك بم پيمخوشه، بهلام مروفنيكي بي ئه قل و نه فام نه بم.

هه لبهت من ده بي ملكه چي برياري كوميته بم، بهلام سهره راي ئه وه ش له سهر ئه و باوه رهم كه كوميته توانايي فيكري خوي له هه ردو لايه نه كه دا له

1. وتي «نه فام» له شانوي شكسپه ردا به نيوي كينگليز. ليره دا مه به ستي نووسر ئه وه يه كه هه ر كاتي قازانجي پاپ له نارادايين ده بي راستيه كان ژيره ين نري.

خۆرا خەسار دەکا و میس... میس میسو... مو... مونتانی وەلاناو و کاری
پتی نییه.

جما دووپاتی کردەو: «مونتانی؟ تێناگەم ئۆسقۆفی بریزیگولا دەلنی».
- بەلێ، پاپی تازه پلەوپایەیی ئەوی گەیانده کاردینالی. سەبارەت بە وی
برووسکە یەکەم لێرە پیتیوو، پیتتخۆشە گویت لێ بێ؟ نووسەری ئەو
برووسکە یەکیکە لە برادەرەکانی من، کە لەوبەری سنوور دەژی.
- سنووری پاپانشین؟

- بەلێ ئەمە یە ئەو شتەیی کە ئەو نووسیویتی...

کاتی جما دەهاتە ژووری برووسکە کە ی بە دەستەو بوو، برووسکە کە ی
هیتا و بە دەنگیکی بلیند خۆیندیەو. لە پریکدا سەیر زمانی گیرا: «بەو زوانە
چا - چا - چاوتان پوون دەبیتەو بە دیداری یەکی لە خراپترین، د - دوژمنانی
کا - کاردینال لۆرینز و مو - مو - مونتانی، ئۆسقۆفی بریزیگولات بە نەسیب
دەبن، ئەو بە تە - تەما بوو.»

لە خۆیندەنەو دەستی راگرت، بریک راوەستا و دیسانەو ئارام و بە
پشوودریژییەکی زۆرەو درێژەیی پێدا، بەلام ئیتر زمانی نەدەگیرا: «ئەو بە
تەمایە کە لە مانگی داها توودا بۆ ئەرکی و پیکخستن و پێوەندی دیداریکی لە
توسکانی هەبن، لە پیشدا لە فلورانس موعیزە دەکات و سێ حەوتوو لەوی
دەمینیتهو دەچی بۆ سیینا ۱ و پیزا و دواییش لە ریگای پیتویاوە
دەگەریتەو بۆ رۆمانیا ۲.

ئەو بە ئاشکرا ئەندامی حیزبی لیبرالە کە سەر بە کلیسایە و دوستی
نزیکی پاپ و کاردینال فرتیی ۳. لە زەمانی گرگوریدا دەگیرێ و لە
کویتسانەکانی ئاپنین دوور لە خەلکی رادەگیرێ. ئیستا لە پریکدا سەرکەوتوو
بوو و ، هەلبەتە ئەویش وەکوو هەموو سان فدیستەکان هەوسارە کە ی لە
دەستی ژیزوئیتەکان دایە. ئەم مەئوریەتە لە لایەن پاپایەکی ژیزوئیتەکانەو

-
1. Siena
 2. RomanGna
 3. Feretti

پیشنیار کرا ئو ویزه ریکی گه وره ی کلیسایه، وه کوو لامبرو چینی ریوی سیفیت و فیل بازه. ئه رکه که ی ئه مه یه که نه یه لئ خو شحالی و شادی خه لک که له بهر پاپا بهرپا بووه به ره و کزی بچی، به و کاره خه لکی به خویه وه سه رگه رم بکات تا ئو کاته ی که کارگیزانی ژیزوئیت ئو که لاله یه ی که به ده ستیانه وه یه بۆ واژو کردنی ده یخه نه به رده ستی گراندوک، به لام من له باش و خراپی ئو که لاله یه نه گه ی شتم». دواپی ده نووسی: «ئایا مونتانی لینی حالیه که له بهر چ هویه ک ناردویانه ته توسکانی، یان ئه وه ی که ژیزوئیتیه کان گه مه ی پی ده که ن، ئه وه بۆ من پوون نییه، ئو یان خو پیره پایویکی زۆر وشیاره یان گه وره ترین ولاخیکه که تا ئیستا له دایک بووه، له وه سه یرتر ئه مه یه که تا ئو جینگایه ی من لینی تیگه ی شتیبیتم نه به رتیل وهرده گری، نه گراویتی هه یه، هه وه ل جارمه که گیان له به ریکی ئاوا ده بینم». برووسکه که ی له سه ر میزه که دانا، چاوه کانی چکۆله کرده وه و به پوالت مه حته لی قسه کردنی جما بوو و لینی روانی.

جما دواپی که مه ی بیده نگی پرسی: «ئایا له راستی و دروستی هه والئیزه که ی خۆت دلنیای؟»

- سه باره ت به وه ی که ژبانی تایبه تی منسیونیر مونتانی سه رکوئه ناکری؟ نا، بۆ خو شی دلنیا نییه، ئیوه خۆتان ده یبین که ئه و باسه ی که به کاری هیناوه به شه رتوو ئه گه ره وه به سراوه ته وه، هه لبه ت تا ئه وجینگایه ی که من لینی بووبیتم....

جما به بی مه یلیه وه گوتی: «ئه وه م نه ده گوت، مه به ستم ئه و خاله بوو که سه باره ت به و ئه رکه نووسرابوو».

- باوه پی ته و اووم به نووسه ره که ی هه یه، ئه و یه کئ له دۆسته قه دیمیه کانی منه. هاو پرییه کی سالی ٤، که به هوی ئیش و کاره که یه وه گه لئ دهر فه تی باشی بۆ هه لده که وئ تا ئه و جو ره کیشانه بخاته پوو.

جما خیرا بیرئ له وه کرده وه: «که سنی به پله ومه قامتیکی واوه له فاتیکان، وادیاره پیوه ندیه کانی ئه و له و شیوه یه یه؟ هه ستم ده کرد که ده بی له و جو ره که سانه بی».

میشه که رانه دريژه‌ی پيدا: «هه‌لبه‌ته ئەمه برووسکه‌یه‌کی تاييه‌تیه و سه‌رنجت به‌وه داوه که بابه‌ته‌کانی ئەو حه‌تمه‌ن ده‌بی له چوارچيوه‌ی ئەندامانی کۆمیتە‌ی ئیوه‌دا بمینیتە‌وه».

- پئویست به‌ وشيار کردنه‌وه ناکات، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ نووسراوه‌که ئیزم پئ‌ده‌دی که به‌ کۆمیتە‌هه‌ پابگه‌یه‌نم که ئیوه‌ پازین له‌ دووسه‌ جیگادا گۆرانکاریه‌کی بچوک پینک‌بینن یان...

- سینئورا پیتان وانیه‌ که گۆرانکاری له‌مه‌ر تووندوتیژی بابه‌ته‌که، جوانی ئەم به‌سته ئەده‌بیه‌ بشنوتین؟

- تو بیروپای خۆم ده‌پرسی، به‌لام ئەوه‌ی که من لی‌ره به‌یانی ده‌که‌م و له‌به‌ر ئەو هاتووم، کۆ کراوه‌ی بیروپای کۆمیتە‌یه.

- ئەو قسه‌یه‌ی تو ئەوه‌ ناگه‌یه‌نی که دژی بیروپای کۆمیتە‌ی؟

پینشتر برووسکه‌که‌ی خستبووه‌ گیرفانییه‌وه، ئیستا که‌می دانه‌وی و به‌ شیوه‌یه‌کی وردبینانه و به‌ دل‌گه‌شیه‌وه زۆر به‌ وردی له‌ پوخساری ئەوی روانی.

- به‌ پای ئیوه‌....

- ئەگه‌ر ده‌ت هه‌وی پای خۆم بزانی چیه‌... بۆچوونی من له‌ سه‌ر هه‌ردوو بابه‌ته‌که‌دا دژایه‌تی هه‌یه‌ له‌گه‌ل بیروپای زۆرینه. من ئەم بلا‌فۆگه‌م له‌ باری ئەده‌بیه‌وه هه‌چ پئ‌باش نییه‌، به‌لام له‌به‌ر پابگه‌یاندنی راستیه‌کان و له‌ باری تاکتیکیه‌وه زۆر ژیرانه‌یه.

- یانی...

- من لی‌ره‌دا ته‌واو له‌ سه‌ر قسه‌ی تۆم که ئیتالیا به‌ره‌و ئامیز و ناخی زه‌لکاو هه‌نگاو ده‌نی زۆر ویده‌چئ که به‌ هۆی ئەم گه‌ش‌بینیه‌وه به‌ چاله‌ره‌شینی سامناکدا پۆچئ، منیش ئەگه‌ر بمتوانیبایه‌ به‌ پانه‌وه و بویره‌انه ئەم بابه‌ته‌ بدرکینم پڕ به‌ دل‌خۆش‌حال ده‌بووم، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر ببیته‌ هۆی ته‌ریک که‌وتنه‌وه‌ی بریک له‌ هاوبیرانی ئیستامان، به‌لام من وه‌ک تاکه‌که‌سیکی ناو کۆمه‌ل که زۆرینه‌یان بیروپایه‌کی جیا له‌وه‌یان هه‌یه، ناتوانم له‌ سه‌ر بیروبۆچوونی خۆم پینداگریم، به‌راستی من پین‌وايه که ئەگه‌ر پئویست بی

بابه تي ټاوا به يان بکريت، ده بن به نهرمی و به ټارامی بگوتريت، نه وهک به و
شيوه يه ی که له م نووسراوه يه دا نووسراوه.

- ده کړی چاویک له و برووسکه يه بکه م؟

برووسکه که ی دهره ینا و چاویکی به په په کانیدا گیرا، به هوی نارازی
بوونیه وه نیوچاوانی تیک نا.

- به لن به راستی قسه ی تو راسته. ټم بلاوکراوه يه به شيوه ی به سته يه کی
ژوروی بو Cate Ichanatant نووسراوه، نه وه کوو برکه يه کی رامیاری.

- به لام مروف ده توانی چی بکا؟ ټه گهر من شتیک بنووسم که زمانیکی
ټه ده بی و قورسی هه بی، خه لکی ټی ناگه ن. ده لین بابه تیک که به په وه
نه نووسرابی، ټینسان ماندوو ده کات.

- پیتان وانیه و تاریکیش که له راده به دهر په قواوی و قیناوی بیت مروف
چاک ماندوو ده کات؟

میشه که رانه به گوشه ی چاو نیگایکی تیژی تی بړی و قاقای کینشا:
«سینورا! به رواله ت که سایه تی سامناک هه ن که هه میشه قسه ی ټه وان
راسته، جا ټه گهر من به که لکه له ی رق و قینه وه مل که چ بم زه مانیک دیت که
منیش وه کوو سینوراگراسینی مه جلیس ناخوش و بیتام ده بم؟ ټه ی خواجه
گیان وهره سه بړی به خت و نیوچاوانی من! نا پتویست ناکا نیو چاوت تیک
نی. ده زانم که یفت به من نایه، وا چاکه باسی بابته که بکه م. جا پوخته ی
قسه که مان ټاوا ده بی: ټه گهر من ریگای په خنه و گازنده له که سایه تیه کان له
سه ر خوم تابو بکه م و به شیکی زوری ټم بابته هه ر به شيوه ی خوی
به یلمه وه. کومیته ش که نه توانی چاپکردنه که ی به ټه ستو بگړی، زور به داخ
ده بن!

ټه گهر راستیه رامیاریه کانی لن هه لویترم و هه موو نیو و نیونیکه
ناشیرینه کان، بو دوژمنه کانی حیزب دانین، کومیته زور به باشی پیزی
لن ده گړی، به لام به پای من و به پای توش، ټیدی ټه وکات شیاوی چاپ نابی،
ټه مه خالیکی گرینگ و جیگای سه رنجه: کامه یان بکه یین، کرده په شیمان بین

1. ریسټورانیک که گورانی و سه مای ټیدابن.

یان نه کرده په شیمان، چاپ بیت و بایه‌خی چاپوونی نه‌بن، یان شتیکی به نرخ بیت و چاپ نه‌کریت، کامه‌یان باشه سینیورا؟»

- پیم‌وایه وا باشتره تو کارت به و گورانکاریه نه‌بن، نه‌گه‌ر په‌خنه و گازندهت له مهر که سایه‌تیه‌کان لڼ که م بگردایه‌ت، کومیته پازی ده‌بوو چاپی بکات. هرچند زوربه‌ی نه‌ندامانی کومیته‌ش پازی نه‌ده‌بوون و من پیم‌وایه زور به‌جی و باش ده‌بوو، به‌لام تو ده‌بی نه و رقه‌به‌رایه‌تیه وه‌لانی، نه‌گه‌ر ده‌ته‌وئ ته‌وه‌ریک بینیته ناراه که وه‌کوو حه‌بیکی گه‌وره و باش ده‌خواردی خوینه‌رانتی بده‌ی، خونابی نه‌وان به دیتنی بترستی.

میشه‌که‌رانه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیتشاه له‌رووی ناچاریه‌وه شانسه‌کانی هه‌لته‌کاند: «باشه پازی ده‌بم سینیورا، به‌لام به شهرتیک، نه‌گه‌ر ئیسته به‌قسم ناکه‌ن و نارچه‌تم ده‌که‌ن، جاریکی دیکه ده‌بی خوشحالم که‌ن و له سهر بیروپای من بن، کاتی که به‌پیز کاردینال دئ بؤ فلورانس، ئیوه و کومیته نابئ به‌ره‌لستکاری رق و بی‌زاری من بن، نه‌م کاره‌ ئه‌رکی منه!»

به شتیه‌یه‌کی هیدی و له سهره‌خو ده‌دوا، گوله داودیه‌کانی له گولده‌که‌ه ده‌رده‌هینا و هه‌لی ده‌هینان تا له‌به‌ر شه‌وقی چراکه باشتر په‌ره ناسکه‌کانی ببینیت. جما به دیتنی له‌رزینی تووندی گوله‌کان له دلی خویدا گوتی: «ده‌ستی چون ده‌له‌رزئ، پیم‌وانییه شه‌پاب بخواته‌وه!» کاتی که هه‌لده‌ستایه سهر پی گوتی: «باشتر وایه خوت نه‌م باسه له‌گه‌ل نه‌ندامانی دیکه‌ی کومیته‌دا باس بکه‌ی، من نه‌سله‌ن لی‌ره‌وه ناتوانم شتیک بلیم که نه‌وان له‌وباره‌وه چ بؤ‌چوونیکیان ده‌بی.»

میشه‌که‌رانه هه‌ستا سهر پی و پالی دا به میزه‌که‌وه و کاتی که گوله‌کانی به دم و چاوی خویدا ده‌هینا گوتی: «نه‌ی تو ده‌لیتی چی؟»

جما دوودل ما، نه‌م پرسیاره‌ ئه‌وی راپله‌کاند و بیره‌وه‌ریه تال و‌کونه‌کانی له زه‌ینیدا زیندوو کرده‌وه. ئاخره‌که‌ی گوتی: «من... باش نازانم، چه‌ند سالی‌ک له‌وه‌پیش بریک زانیاریم سه‌باره‌ت به منسینیور مونتانی ده‌زانی، نه‌و کات من که‌چ بووم و نه‌و کانوون و به‌رپرسی سمیناری زانستی ئایینی نه‌و هه‌ریمه‌ بوو که من له ویدا ده‌ژيام. زور شتم سه‌باره‌ت به‌وی... له که‌سیکی

که ئەوی له نزیکهوه دهناسی بیستوو، بهلام قهت شتیکی خراپی نهگوت، به رای من لهو سهر دهمه دا ئەو پیاویکی باش و لی هاتوو بوو، بهلام ئەم شتهی که باسم کرد هی رابردوو یهکی دووره، رهنگه ئیستا فرهقی کردبێ. ههست به بهرپرسیارهتی دل سۆزانه نهبێ زۆر بهی که سایه تیهکان به رهو زه لکاوی گهندهلی راکیش دهکا».

میشه که رانه چاوی له سهر گولهکان هه لبری و به نیگایهکی پر ماناوه لئی روانی: «ئهگه ریش منسینیور مونتالی بوخوی که سیتیکی هیچ و پوچ و خوێری نهبێ، داردهستی خوێریه پیاوانه، به رای من و... دۆستانی من که لهوبهری سنوورن ههردووکیان یهک مانایان ههیه. ئەگه ر بهردیک له سهر رینگای مروقایهتی بێ، با به نیازی چاکه و پیاوه تیش بێ، بهلام دهبی لای بهیت و فرپی دهیته ئەولاه».

. ئەگه ر ئیزنت له سهر بێ من ده پۆم سینیورا!

زهنگه کهی لیدا و به شهله شهله چوو له لای ده رگا که و بوی کردهوه.
- سینیورا گه ورهت کردم که هاتی بو دیده نیم. ئەگه ر ده کری با که سیک بنیرم «Vetura» ات بو بیئێ؟ نا؟ زۆر چاکه خودات له گه ل بێ! بیانکا تکایه ده رگای سه ره سه راکه ی بو بکه وه.

جما به فکر و هزریکی په ریشانه وه گه یشته سهر شه قام. «لهوبهری سنوور دۆستانیکم ههیه» - ئەوانه کین؟ و چۆن و به چ شیوه یهک به ردی سهر رینگاکهت ده بی فرپی دهی؟ ئەگه ر ته نیا قسه یهکی داشۆرین بێ، ئەهی بوچی ئەو قسه یه ی به نیگایهکی سامناکه وه به یان کرد؟

مونتائلی له هه وه لاین حهفته ی مانگی ئوکتۆبه ردا گه یشته فلورانس، ئه و دیداره ی شه پۆلیکی دله کۆته ی خسته داوینی شاره وه.

ئه و کارووس و یژیکه (مۆعیزه و یژ) به ناوبانگ و نوینه ری ریفورمخوازی پاپ بوو. خه لکیش به خۆشحالیه وه چاره پروانی دیداری ئه و بوون تا سه باره ت به «ئایینی نوئ» یانی خۆشه ویستی و دۆستایه تی بدوئ که بریار وا بوو ئازار و برینه کانی ئیتالیا ساپۆژ بکات. دانانی کاردینال گینزی بۆ وه زاره تی دهره وه ی قاتیکان به جینگای لامبروچینی که خه لک رق و قینیکی زۆریان لیتی بوو، هه ر ئه وه ببووه هۆی زیاتر خۆشحال بوونی، مونتائلی که سیک بوو که به ئاسانی ده یتوانی ئه م خۆشحالیه ی خه لکی به باشی رابگریت.

له نیتوان به رپرسیانی بلیندپایه ی کلیسای رۆمدا ئه و که سایه تیه کی ناسراو بوو له باری پاکه ی و باشیدا که سایه تی مونتائلی ئه وه نده ده گمه ن بوو که ده یتوانی روانگه و سه رنجی خه لکی به لاریدا به ری و فریویان بدا و خه لکی چاو بنوقینن له دزی و داوین پیسی و نگریسی و پسوایی کاربه ده ستانی کلیسا که ببووه پیشه ی دایمی و جیا نه کراوه یی ئه وان. دوا ی ئه وه توانایه کی سه یر و باشی هه بوو له و یژه ری و موعیزه کردندا و به ده نگی نه رم و بلاوینی و که سایه تیه ی ناسراوی له هه ر جینگا و هه ر کاتیکیدا ده یتوانی خۆی به باشی نیشان بدا.

گراسینی، وه ک عاده ت و پیشه ی خۆی هه موو هه ولی خۆی خسته گه ر تا ئه م که سایه تیه به نیو بانگ و تازه یه بانگه یشتنی مالی خۆی بکات. به لام مونتائلی

نیچیریکى سرک بوو که به ئاسانى دهسته مؤ نه ده بوو. ئه وه موو بانگه پشته کانی زور ژیرانه و به ریزه وه رهد ده کرده وه، ده گوت که ناساخه یان وهختی که مه و دهره تی چونه ناو کو بوونه وه کانی نییه، له به یانییه کی روون و ساردی یه کشه ممه دا مارتینی که له گه ل جمادا له مه یدانی سینوریا دا ده گوزه ران پروی کرده جما و به بی زاریه وه گوتی: «ئه وه گراسینیان چ بوونه وه ریکى سه یر و بی چاو و روون. گراسینیت دیت کاتی که که ژاوه که ی کار دینال ده گوزه را چونی سوژده بو ده برد؟ بو ئه وان فه رق و ته وفیری نییه که ئه وه پیاوه چ کاره یه و چ بیرو بو چوونیکى هه یه ته نیا و ته نیا نیتو و ناوبانگی هه بی وه کوو نیسک وان به روپشتیان بو که س نییه. به دریزایی ته مه نم قه ساب و پاوچی وام نه دیتووه که ناسیاوان و به ناوبانگه کانی کومه لگا بخه نه داوو توژه وه. له مانگی ئووتی رابردوودا میشه که رانه بوو، ئیستاش مونتانی. بی شک مونتانی له م سه رنجه رازی و به که یفه، زور که سی هه لپه رست ئه وه هل و دهره ته یان له گه ل یه کتردا به ش کردووه.

هه ردووکیان له مو عیزه ی مونتانی له کلیسای ناوه ندی و جامیعه دا ده گه رانه وه، بیسه ره کانی به په روشی، ئه وه ونده زور بوون که له و کوشکه که وره دا هه ر جمه یان ده هات و جما به وه هویه وه تووشی سه ر ئیشه یه کی قورس بوو، مارتینی که له به ر نه خو ش که وتنی جما ترسی له روو نیشتبوو رازی کرد که پیش ته واو بوونی به رنامه ی (عیشای ره بانی) بچنه ده روه وه.

دوای بارانیکى خه ست که دیمه نیکى جوان و به یانییه کی هه تاوی و جوانی پینک هینا بوو، به هانه یه کی باش بوو تا مارتینی پیشنیاری پیاسه کردنیک به جما بکات به نیتو باخه کانی داوینى سانیکولودا. جما وه لامى داوه: «نا، سه یاحه تم پین خو شه»، به لام نه وه کوو به ره وه ئه وه ته پکانه، وه ره با به دریزایی لونگ ئارنودا پیاسه بکه یین، مونتانی کاتی که له کلیسا وه بگه رپته وه بیتره دا ده روا، منیش وه کوو گراسینیم - پیمخوشه که سایه تیه ناسراوه کان ببینم».

- خو تو قه ده ریک له وه پیش ئه وت دیت.

- له نزیکه وه نه مدیت، له کلیسادا قه ره بالخه که زور بوو، ئه وه کاته ش که عاره بانه که له ویتوه ده گوزه را پشتی له لای ئیمه وه بوو. ئه گه ر له پرده که

دوور نه که وینه وه حه تمه ن به باشی ده بیینین . ئاخو له لونگ ئارنودا نیشته چی یه.

- بوچی وا خیرا که لکه له ی دیتنی مونتانی که و ته خه یالت؟ خو تو قهت سه رنجت نه ده دایه ئه و جوړه ئینسانانه:
نا، مه به ست بیستن و دیتنی کاروس بیژه به ناوبانگه کان نییه، ده مه وی
ئهم کابرایه ببینم، پیمخوشه بزائم له و کاته وه ی ئه وم نه دیتووه هیچ فره قیکی
کردووه.

- له که نگیوه نه تدیتووه؟

- دوو پوژ پیش مردنی ئارتور بوو.

مارتینی به په روشیکه وه چاوی لئ کرد، ئیستا که یشتبوونه لونگ ئارنو و
جما وا په ریشان بوو که مارتینی به دیتنی ئه و سهر و وه زعه په شیوه ی ،
بیزار و دلهمند بوو و روانییه پانتایی ئاوه که.

مارتینی پاش بیده نگیه ک گوتی: «جما، ئازیزم ئایا ده ته وه ی ئه و
بیره وه ریه تال و ناخوشه تا دوا پشووی ژیانته دولپای سه رشانت بی؟
هه موومان له ته مه نی حه فده سالیدا تووشی هه له و لاپئ بوون بووین».

جما به پشیویه وه وه لامی داوه: «به لام هه موومان له حه فده سالیدا
ئازیزترین و خوشه ویست ترین دوست و گراوی خومان نه کوشتووه». شانی
به میله ئاسن به ردینه کانی پرده که وه دا و روانییه ئاوی چومه که. مارتینی ئیتر
نه دوا، هه ر وه ختیک جما وای لئ ده هات نهیده ویزا قسه شی له گه ل بکا.

جما به ئارامی چاوه کانی هه لیتنا و له چاوی ئه وی روانی: قهت نه متوانیوه
له ئاو بروانم و نه یه ته وه یادم که ئیمه...» دوا یه به توور په یه وه له رزی گوتی:
«سزار که مئ پیاسه بکه ین، له ترسی سه رما ناتوانین پاره ستین»

به بی ده نگیه وه له سهر پرده که وه گوزهران و به درژیایی شه قامی قه راح
چومه که وه پویشتین، پاش که میتک دریزه ی پی دا: «دهنگی ئه م پیاوه چه ند
دلگیر و خوشه! شیوه ی دهنگی ئه وم له دهنگی که سدا نه بیستووه، بو
کاریگری و کار تیکردن له سهر خه لکی، ئه م بهنگه خو ی نیوه ی کاره که ی له
ئه ستو گرتووه».

مارتینی جهختی کرد: «دهنگیکی سهر و سهرسوور هینهره» و له سهرئهم تهوهرهیه دوا، که به شکم بیرهوهریی ناخوشی گویی چومه که له زهینی جمادا زیندوو بیوهوه به جوریک له بیرى بچیتهوه: «دهنگیش هیچ، دهتوانم بلیم گورهترین ویزهریکی ئایینییه که من تا ئیسته دیتومه، بهلام من له سهرئهو رایهم که پاز و نهینی کاریگهری ئهو له سهر ئهو خه لکه زورلهوه قولتر و بهرینتره. ئەمەش به هوی ژیانى ئەوهوهیه که له ژیانى ئوسقوفهکانى دیکه باشتر و بهرچاوتره، من پیموایه ناتوانى که سیتی بلیند پایه وهک ئهو بدۆزیهوه. جیا له که سایه تی پاپا. له کلیسای ئیتالیا دا نیتو و ناویانگی ئاوا به باشی و به پاکی ده رچووین. له بیرمه که پاره که له له پۆمانیا بووم، پۆژیکیان کاتی له ناوچهی ژیر دهسلاتی ئوسقوفی ئهوهوه دهگوزهرام، گوندنشین و خه لکی ئهو کویتستانه ههژارانم بینی که له ژیر باراندا چاوهروانی دیداری ئهو یان زیارهتی جل و بهرگه که یان دهکرد. له و ناوچهیه دا ههر وهکوو شتیکی پیروز پیزی له دهگیری، ئهوهش له حالیکدایه که خه لکی پۆمانیا رتیکی زوریان له که سایه تی ئایینییه کان هیه. کابرایه کی پیری گوندنشینم دیت که پواله تی وهکوو قاچاخچی دهچوو. پیمگوت: «وهکوو دیاره خه لکی چهز و خوشه ویسته کی زوریان له ئوسقوفه کانه و ئهو وهلامی داوه: «ئیمه ئوسقوفه کانمان خوش ناوی ئهوان درۆزنن، منیسینیور مونتالی مان خوش دهوی، تا ئیسته که س نهیدیتوهوه که درۆیهک بکات یان کاریکی ناعادلانه نهجام بدات».

جما وهکوو ئهوهی له گه ل خوی بدوی به هیواشی و نهرمیه وه گوتی: «نازانم که ئایا ئهو بو خوی دهزانی که خه لکی سهبارت به وی ئاوا بیر دهکه نهوه».

- بو نازانی؟ پیتوایه ئهو قسهیه راست نییه؟
- من دهزانم که راست نییه.
- له کوپوه دهزانی؟
- چوونکه ئهو پیی گوتم.
- ئهو به توی گوت؟ مونتالی؟ جما تن ناگه م؟

جما پرچی سەر هەنیهی لادا وتەماشاییکی ئهوی کرد. هه‌روا به بێده‌نگیه‌وه راوه‌ستا بوون مارتینی پالی دابوو به‌میلەئاسن‌که‌وه، جماش به‌هێواشی به‌نوکی چه‌تره‌که‌ی له‌سەر به‌ردی شه‌قامه‌که‌هێلی جوراوجوری ده‌کیشاوه:

- سزار ئی‌مه به‌دریژی ئه‌م چه‌ند ساڵه‌ پیکه‌وه دۆست و هاوڕێ بووین، به‌لام قه‌ت ئه‌و به‌لاو رووداوه‌ی که‌به‌سه‌ر ئارتوردا هاتوه‌ بۆم باس نه‌کردووی.

مارتینی به‌په‌له‌ په‌ریه‌ ناو قسه‌کانییه‌وه و گوتی: «ئازیزم پتویست به‌گوتن نا‌کا، هه‌موو شتی‌ک ده‌زانم».

- جوانی به‌تۆی گوت؟

- به‌لێ، کاتی له‌سه‌ره‌ مه‌رگدا بوو. شه‌ویکیان که‌له‌ لای ئه‌و بووم و به‌خه‌به‌ر بووم، له‌و باره‌یه‌وه قسه‌ی کرد. گوتی... جما ئازیزه‌که‌م، ئیستا که‌له‌سه‌ر ئه‌و باه‌ته‌ قسه‌ ده‌که‌ین باشته‌ر وایه‌ راستیه‌که‌یت پێ‌بلینم... گوتی تۆ هه‌میشه‌ له‌فکری ئه‌و رووداوه‌ دلته‌زینه‌دا بووی و داوای لێ کردم ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانم دۆست و هاوڕێی تۆ بم. کارێک بکه‌م که‌که‌متر فکر له‌و رووداوه‌ بکه‌یته‌وه، منیش هه‌ول و کوششی خۆم کردووه‌ - هه‌رچه‌نده‌ په‌نگه‌سه‌رکه‌وتوو نه‌بوویتم، به‌لام به‌راستی له‌وباره‌وه‌ تێ‌کوشاوم.

جما بۆ ساتی‌ک چاوی له‌سه‌ر ئه‌رزی هه‌لبێری و به‌نه‌رمیه‌وه‌ وه‌لامی داوه: «ده‌زانم که‌به‌نه‌بوونی تۆ گوزه‌رانیکی ناخۆش و تالم ده‌بوو، به‌لام... ئه‌ی جوانی سه‌باره‌ت به‌منیسینیور مونتانی له‌گه‌ل تۆ قسه‌ی نه‌کرد؟»

- نا من نه‌مه‌دزانی که‌ئهم کیشه‌یه‌ پتوه‌ندیی به‌ویشه‌وه‌ هه‌یه، ئه‌وه‌ی که‌پێی‌گوتم پتوه‌ندیی هه‌بوو به‌... رووداوی سیخوپی و...

- ئه‌و زله‌یه‌ی که‌من له‌ئارتورم دا و ئه‌ویش له‌ئاوه‌که‌دا خۆی خنکاند له‌... زۆر چاکه‌ سه‌باره‌ت به‌مونتانی قسه‌ ده‌که‌ین.

به‌ره‌و ئه‌و پرده‌ پویشتن که‌قه‌رار بوو عاره‌بانه‌که‌ی مونتانی له‌و پتوه‌ تێه‌پێی. جما له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ قسه‌ی ده‌کرد بێ‌جووله‌ چاوی له‌ئاوه‌که‌ بپییوو: له‌و کاته‌دا مونتانی کانوون بوو؛ سه‌ره‌رشته‌ی سمیناری زانسته‌ ئایینییه‌کانی پیزای به‌

ئەستۆوه بوو. يانەى فەلسەفەى بە ئارتور دەگوتەو و کاتى كە چووه زانستگا
 لەگەل ئەودا مۆتالای دەکرد. ئەو دووانە يەكتريان زۆر خۆش دەويست! زۆرتەر
 وەكوو دوو دلدار دەچوون تاووەكوو مامۆستا و خۆيتندكار. بە گشتى ئارتور ئەو
 چينگايەى كە مۆنتانلى بە سەريدا دەرويشت دەپپەرست و لە بېرمە كە پوژيكتيان
 پىي گۆتم، ئەگەر باوكى بمرئ. هەميشە مۆنتانلى وەكوو باوكى خۆى بانگ دەكات .
 بوون و نەبوونى خۆى لەودا دەبينتەو . خۆ ئاگادارىشى كە سەبارەت بە
 سيخووپرەكە چى بە سەرھات. سەبينى ئەو پوژە باوكى من و بېرتينەكان .
 زېبراكانى ئارتور كە نەفرەتاويترين كەسايەتین . بۆ دۆزینەوئەى تەرمى ئارتور
 كەوتنە پشكئین لە گۆمىلكەى دارسنادا لە قەراخ دەريا، منيش بە تەنيا لە هۆدەى
 خۆمدا دانیشتم بېرم لە ئاكارى خۆم كەدەو كە سەبارەت بە ئارتور كەدبووم....»
 كەمىك بېدەنگ بوو دواى دريژەى بە قسەكەى دا: «دەرەنگانكى شەوئ بوو،
 كە باوكم هاتە هۆدەكەمەو و گوتى: «كچم جما وەرە خواری، پياويك لەوئە كە
 دەهيوئ بېينى. كاتى چوومە خواریو بەكئ لە خۆيتندكارەكان كە ئەندامى بزافە
 جەماوهرەكە بوو ، سەير دەلەرزى و سەپى هەلگەراپوو، لە ژوورى چاوپيكتەن
 دانیشتبوو، ئەو سەبارەت بە برووسكەى جوانى كە لە گرتووخانەو ناردبووى
 قسەى لەگەل كردين و گوتى: ئەوان لە برووسكەدا رايان گەياندوو دەربارەى
 فېلى كاردى و فريوخواردنى ئارتور لە كاتى دانپيدانانى ئەو بېرىك زانياريان
 لە لايەن بەند كراوكانەو بېستوو. لە بېرمە كە ئەو خۆيتندكارە پىي گۆتم:
 «لانىكەم، ئاگادارىبون لەمەر بى تاوانى ئارتور سوكتانيمان پى دەبەخشى. باوكم
 دەستى گرتم و هەوليدا دلخۆشيم داتەو ئەو كاتە باوكم نەيدەزانى من بە زلە لە
 ئارتورم داو، دواى گەرامەو بۆ ژوورەكەم و ئەو شەو تا بەيانى بە تەنياى
 دانیشتم. سەبەى بەيانى ديسان باوكم لەگەل بېرتينەكان چووبوو بۆ بەندەر، تا
 چاوەديرى گەران و پشكئین بى، ئەوان هيشتا هيوادار بوون كە تەرمەكە
 بدۆزنەو».

تەرمەكە قەت نەدۆزراو، وا نىيە؟

بەلى، دەبى ئاوەكە بەرەو دەريای بردبى، بەلام ئەوان پىيان وابوو كە هيشتا
 ئومىدى دۆزینەوئەى هەر هەيە. بە تەنياى لە ژوورەكەم دانیشتبوو كە

پیش‌خزمه‌تیک هات بۆ لام: Veverendissimo1 یک هاتووه باوکت ببینی. دواى ئه‌وه‌ی که زۆرم پینگوت که باوکم له کارگه‌ی نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی پاپۆره‌که‌یه ئه‌ویش گه‌راوه ، ده‌مزانى که ئه‌وه ده‌بى کانوونى مونتائلى بى، هه‌ر بۆیه هه‌لاتم به‌ره‌و ده‌رگای پشته‌وه، له لای ده‌روازه‌ گه‌وره‌که‌ی باخه‌که پیتی‌گه‌یشتم، کاتى بانگم کرد: «کانوون مونتائلى، ده‌موى قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م». بى‌هه‌ست و خوست راوه‌ستا تا من قسه بکه‌م. ئاخ، سزار، ئه‌گه‌ر پوخساريت بدیبايه . تا زه‌هانیکى زۆر له بیرم نه‌ده‌چوه‌وه! گوتم: من کچی دوکتور وارینم، هاتووم که پیت بلیم که من ئه‌وم کوشتووه، هه‌موو شتیکم پینگوت و ئه‌ویش وه‌کوو نه‌خشى سه‌ر به‌رد و دیوار تا ئه‌و کاته‌ی قسه‌کانم ته‌واو بوو ره‌ق راوه‌ستا و گوئی بۆ راداشتم. دواى گوئی: کچم، ئارام به و دلنیا به، ئه‌وه منم که قاتلم نه‌ک تو، من ئه‌وم فریو دا و ئه‌ویش ناخه‌که‌ی پینی‌زانى. ئه‌وه‌ی گوتم و به‌بى‌ئه‌وه‌ی وشه‌یه‌کی دیکه بلی، له ده‌رگا گه‌وره‌که چووه ده‌ره‌وه.

ده‌ی دواى؟

دواى ئه‌وه ئیتر نازانم چی به‌سه‌ره‌ات، هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ عه‌سر بوو که بیستم به‌ هو‌ی راوه‌ستانی دل و گوشاری ده‌ماره‌وه له سه‌ر شه‌قام دریژ ده‌بى و دواى ده‌یه‌نه‌ مالتیک له نزیک کارگه‌ی نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی پاپۆره‌که. ئه‌مه‌ی که گوتم هه‌مووی ئه‌و شتانه‌یه که ده‌یزانم. باوکم هه‌رچی له توانیدا بوو بۆی کردم، ئه‌و کات که رووداوه‌که‌م بۆ گێراوه ده‌ستی له کار هه‌ل‌گرت و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاریگه‌ری تالی ئه‌و رووداوه‌م له مێشک دانه‌میتى، خیرا بردمى بۆ بریتانیا ، له‌وه ده‌ترسا که مێش وه‌کوو ئارتور خۆم بخه‌مه ئاوه‌که‌وه، هه‌ر به‌ راستى جارێکیان هه‌ر به‌و مه‌به‌سته تا نزیکى ئه‌وى چووم، به‌لام دواى که هاته‌وه یادم که باوکم نه‌خۆشى شێرپه‌نجه‌ی هه‌یه، ناچار بووم که وه‌خویمه‌وه . ئاخ بیتجگه له من که‌سینکی دیکه نه‌بوو که ئاگاداری بکا، دواى مردنى ئه‌و، کوشینک مندالی ورد به‌سه‌رمدا مابوووه، تا دوايه براکه‌م توانی مالتیکان بۆ پتکه‌وه‌نى. دواى جوانی هاته نیو ژيانمه‌وه، کاتى که ئیتمه هاتین بۆ به‌ریتانیا به‌ هو‌ی ئه‌و بیره‌وه‌ریه تال و سامناکه‌وه، ده‌ترساین رووبه‌رووی یه‌کتر ببینه‌وه. ئه‌ویش خۆی به‌ تاوان بارى

1 . له زمانى ئیتالیادا یانى پیاویکی زۆر به‌ریز

ئەو پووداوه دەزانی - بۆیە برووسکە یەکی دل تەزین و خەفە تاوی لە گرتووخانەو نووسیوو - سەیر پەژیوان ببووه، بەلام من بە راستی لە سەر ئەو رایەم ئەوهی که ئیمە ی لیکترنزیك کردووه ئەوه بوو که هەردوو کمان یەک ئازار و ژانمان هەبوو.

مارتینی بە بزە یە کەو ه سەری بزواند: «پهنگه له لای تو وا بوايهت، بهلام جوانی له ههول که پتهوه که توی بینی بریاری خۆی دابوو. گه پانهوهی ئەو بو میلان دواي ههولین سهفهري بو لیکهۆرپم له بیره. ئەوه نده له باره ی تووه چه نه درێژی کرد که ئیتر من بیزار بووم له بیستنی ناوی جمای به ریتانیای، جاری وابوو وام لێ دههات پیم وابوو که رقم له تو یه - ئەوهش کار دینال!»

عاره بانه که له پرده کهوه رهد ده بوو به رهو مائیکی گه وره له لونگ ئارتو درویشت. مونتانی پالی دابوو به پشتیه کانه وه و به هزی ماندوو یه تیه وه نه یه توانی به باشی و پرووگه شیه وه سه رنج بداته ئەو جه ماوه ره ی که له دهوری ماله که بو دیتی کو ببوونه وه.

ئیتر ئەو روخساره گه شه ی له ناو کلیسای له سەر پروو نه مابوو، تیشکی هه تاو مرومۆچی و ماندوو یه تی لێ به دیار خستبوو. پاش ئەوه ی دابه زی به ههنگاوی شل و شه و یقه وه که نیشانه ی شه که تی و نه خۆشی دلی ده ورانی پیری و که نه فتی بوو چوو ه ژووره وه جما گه راوه و ئارام به رهو پرده که رویشت، که له روخساریت ده ورانی ده تگوت ئاوینه ی ژاکاوی و په شیوی و هیوا پراوی بیچی مونتانیه. مارتینی به بیدهنگی له په نایه وه درویشت.

جما پاش که مئ بیدهنگی گوتی: «زۆر جار وام بیر ده کرده وه... که مه به سستی له فریودان چی بووه جار جار وام بیر ده کرده وه که»
- ده ی؟

- زۆر سهیره، زۆرویک ده چن ده لتی ستوینکن که قاشت کردوه.

- نیوان کن و کن؟

ئارتور و مونتانی، هه لبه ته ته نیا من نیم که له وه گه یشتبووم. له پتوه ندیی نیوان ئەندامانی ئەو بنه ماله یه خالیک ی سەیر و سه رنجرا کیشم ده بینی، روخساری راست وهک روخساری پاکی ئارتور ده چوو من دل نیام که تابه ته ندیی

ئەخلاقىشىيان زۆر لىك نىزىك بوو، بەلام ئەو ھەمىشە ۋەك تاۋان بارىكى كە بە شۈيىنىيەۋە بن لە سىتتەرى خۇشى دەترسا، ھاوسەرى زىكۈرەكەشى ھەلسۈكەۋتى خرابى لەگەلدا دەكرد، كە ھىچ مرقۇنىكى باش ئەو جۆرە كردهۋە دزىۋەى لەگەل سەگىكىش نەدەكرد. بۇخۇشى لەگەل ئەو بىرتىتانهدا . كە مرقۇنانىكى قىزەون بوون . دزايەتتەكى سەيرى بوو. بىشك بۇ مندالىك ھەموو شتەيك ھەروا ساكار وئاسايە كە دەبىينى ، بەلام دوايى كە بىرم لە پابردوو دەكردەۋە، سەرم سوورپابوو كە ئايا بەپاستى ئارتورىش لە بىرتىتەكانە؟

مارتىنى ھاتە نىۋ قسەكانىيەۋە و ئەو جۆرەى كە ئەقلى پىتىدەشكا پىتى گوت: «رەنگە شتىكى سەبارەت بە دايكى بىستىن . دەتوانىن بلىن ھەر ئەۋەش بۆتە ھۆى خۇكۇزىيەكەى و دەنا ئەو كارەى ئەو ھىچ پىنۋەندىيەكى بە كردهۋەى پاپا كاردىيەۋە نەبوۋە. جما بە نابەدلىيەۋە سەرى بزواند :«سزار ئەگەر لەو كاتەدا كە من زللەكەم لە ئارتوردا پوخسارىت بدىبىايە قەت وات نەدەگوت. رەنگىن ئەو قسە و باسانەى كە سەبارەت بە مونتالى دەكرى پاست بى - زورىش وىدەچى... بەلام من بۇخۇم دەزانم كە چىم كردهۋە».

بە بىدەنگى مەودايەكى كورتىان پىكەۋە بېرى، ئاخىرەكەى مارتىنى گوتى: «ئازىزم ئەگەر لە دونيادا رىگاي ئەۋەيان بدۇزىايەتەۋە كە ئاۋى جۇ و جۇبارەكانىيان بۇ سەرچاۋە بگەپىندايەتەۋە، ئەو كات نىرخ و بايەخىكى بوو كە بەسەر ھەلەكانى پابردوۋى خۇماندا بچىنەۋە، بەلام لەراستىدا پابردوو ھى پابردوۋانە، پووداۋىكى زۆر ناخۇشە، بەلام لانىكەم ئەم لاۋە ھەزارە ئىتر لە ئارادا نىيە و ھىچ كارىكىشى بەسەر ئەم شتانەۋە نەماۋە و لە ھەموۋى ئەۋكەسانەى كە ئىستە ماون بەختەۋەرتە . لە ھەموۋى ئەۋكەسانەى كە شاربەدەر كراون و يان دەست بەسەرن. ئىستا ئىمە دەبىن خەمى ئەمانە بخۇين، ئىمە نابىن لەبەر مردوۋەكان خۇمان سەرگۈنە و سەرزەنش بگەين. ئەو كەسەى تۆحەزت لىتەتى شللى، لە بىرت ماۋە دەلى چى: «پابردوو ھى پابردوۋانە و داھاتوۋش ھى داھاتوۋيە» ئىستە كە داھاتوۋ ھى تۆيە، دەبىن بتوانى پايىگرى و نابىن بىرو ھەرت لە سەر ئەو يان ھىتانەۋەى ئازار و شلەژانى پابردوۋا خەسار بگەى بەلكو دەبى ئەو توانايانەت لە سەر يارمەتى گەياندن بە ئىستا و داھاتوۋا ۋەگەر بخەى».

لهم وتوویژه گهرم و گورهدا دهستی جمای به دهستهوه گرتبوو. له پریکدا به هزی دهنگیکی ناخوشهوه که له دهروونییهوه هات و نرکهی لن ههستاند وهخو هاتهوه و دهستی بهردا.

ئهم دهنگه بیروحه به گوئی دلیدا چرپاندی: «دوکتوری ئازیز تهواری ئهو شتانهی که سهبارهت به مونتانی دهیلیی راسته. بهپاستی ئهو زور لهوه شاعیرانهتره ئهگهر لهم دونیایهدا بمینیتیهوه، ئهو جوړه ی که شایانی ئهوه دهبی بهریزهوه بۆ ئهو دونیایه ی دیکه بهپئی بکری. من دلنیام که لهوه پیش وهکوو ئیره خرۆشانیکی جهماوهری به پیز وهگهر دهخات، بی شک لهوی روحانییهت گهلیکی زور کون و قهیمی لینه که قهت کاردینالیکی وا گهوره و بهپزیان نه دیتوو، ئهو پوچانه پتر له هه موو شتیک چه زیان له شته نوینه کانه».

دهنگی دوکتور پیکاردو که توژی رهگی تووپهیی تیدابوو گوئی: «ئهمه له کوپوه دهزانی؟»

له کتییی پیروزهوه تی گهیشتووم کاکي بهپیز! ئهگهر بکری متمانه به ئینجیل بکهین ته نانهت پیزدارترین پوچیهانه ته کانی که لکه لهی پهیدا کردنی هاوپی و په گرتووی قورس و قایمیان له سهر دایه، به لام ئیستا شهرافهت و چه یاو ک. ک کاردیناله کان، به پروای من، ئهم تی کلاوه نابار و نابه جیهی وهکوو ههنگوین و که کره وایه، ناخ، سینور مارتینی و سینورابوولا! که ش و هه وای دل که ره وهی دوا ی باران قهت وانیه، ئیوه ش قسه ی ساونارولا اتان بیست؟

مارتینی به په له گهراوه، میسه کهرانه، که جگهریهکی به لیه بوو و گیایهکی خستبووه جی دوگمه کهی، دهسته کزه کانی که ته واوله دهست کیتشه کانیدا داپوشرابوو، بۆ ته وقه بۆ لای ئهوی پاداشت له و کاته دا تیشکی هه تاو دهیدا له چه کمه خاوینه کانی و له ئاوه که و شهوقی ئاوه که دهیدا له پوخساری، مارتینی پئی و ابوو شه لینه کهی که م بووه ته وه، به لام له خوباییبونه کهی زورتر بووه، له و دووانه یه کیان به دلوقانییه وه و ئه و پتر به توژی پووتالیه وه دهستی یه کترین دهگوشی. که پیکاردو به په له گوئی: «مه خابن حال و وه زعی سینورابوولا باش نییه!» جما نه وهند رهنگی هل بروسقاوو که پوخساری له ژیرکلاوه که دا که من

بۆرى دەنۋاند كراسەكەى سەرسىنگى بە ھۆى دلەكوتەكەيەو بە توندى دەلەرىيەو. بە دەنگىكى ھىواشەو گوتى: «من دەچمەو بە مالى».

عارەبانەچيەكەيان بانگ كرد. مارتىنىش لەگەل ئەو چووە ناو عارەبانەكەو، تا مالى بە پىتى بكات. مېشەكەرانە، دانەوى تا جلو بەرگەكەى لە سەر تەگەرەكە لاپدا، لە پىڭدا پوانىيە پوخسارى جما مارتىنى دىتى كە جما بە پوخسارىكى ترساو و زەقەو خۆى كىشايە دواو. دواى ئەو ھى كەوتنە پى، مارتىنى بە زمانى بەرىتانىاي پىسى: «جما چى بوو؟ ئەم خويپىە چى پى گوتى؟»
- ھىچى نەگوت، سزار، خەتاي ئەو نەبوو. م... من ترسام...
- ترسان؟

- بەلى، پىم و ابو... بە دەستى چاوەكانى خۆى گرت.
مارتىنى بە بى دەنگى چاوەروان بوو تا ھەخۆ بىتەو. وردە وردە پەنگ و پرووى ھاتەو سەر خۆ.

ئاخرەكەى پرووى كرده مارتىنى و بە دەنگى تايبەتى خۆى گوتى: «قسەى تويە، ئاوردانەو لە پابردوويەكى ترسناك بى سەمەر و بى بايەخە و كاريگەرىيە لە سەر مېشك و ھەستەدەمار دەبى، مەرۆف و لى دەكا ھەر جۆرە كردهو ھەيەكى نەگونجاو لە مېشكى خۆيدا جى گىر بكات. دەنا ھەمىشە لە پوخسارى ھەموو كەسىڭدا شىو ھەيەكى خەيالى لە پوخسارى ئارتور دەبىنم. ئەمە جۆرىك خەون و خەيالاتە كە لە رۆژى پرووناكدا مېشكى مەرۆف ئابلوقە دەدا. ھەر ئىستا كاتى كە ئەو پياو لە خۆرازيە ھات بۆ لاي ئىمە، وام زانى ئارتورە».

میتسه که رانه بئ شک دهیزانی که چۆن دوزمنی تایبەت دروست بکات، له مانگی ئووتدا گەیشتبوو و فلورانس و له کوتایی مانگی ئوکتوبەردا سێ له چواری ئەندامی بانگهێشتیان کردبوو، له گەل مارتینی هاوبیر و پابوون، هێرشە تووند و بئ بەزەییانە کە ی ئەو بۆ سەر مونتانی وای کرد تەنانەت ئەوانەشی که ستایشیان دەکرد و پیزیان لئ دەگرت زویر بن، تەنانەت گالیش که له پیتشدا له سەر هەرشتیک قسە یەکی نەستەق و پیکەنینی هەبوو و پیزی له داشۆرین نووس دەگرت له سەر ئەم خالە پەرخەنی هەبوو و رده رده بە شێوەیەکی دۆش داماو جەختی کرد که باشتەر وابوو که کارمان بە مونتانی نەبوا یە.

«کار دینالە باشەکان ئەوەندە زۆر نین، هەر بۆیە ئەگەر کار دینالێکی ئاوا باش سەری هەلدا دەبێ هەلە که بقۆزینەو و پیزی بۆ دابنێن». بە پوالت تەنیا مونتانی بوو که شەپۆلی کاریکاتور و داشۆرینانە ی بە هەند نە دەگرت وەک نەبای دیبێ و نە باران. هەر وەکوو مارتینی گوتی ئەو کارە بایی زەحمەتە کە ی نەبوو که پیاو توانایی خۆی بۆ سووکایە تیکردن بە کەسیک بە فیرۆ بدات که بۆخۆی ئاوا بە پوو خۆشیەو بەرەو پووی کیشە که دەبیتەو.

له شاردا دەنگۆی ئەو هەیه که پۆژیک مونتانی کاتی خواردنی فراوین له تەک ئۆسقۆفی فلورانسدا دانیشتبوو یە کێ لهو قسە نەستەق و داشۆرینە

توندانه که می‌تسه که رانه‌ی ده‌خوینده‌وه که دژ به و نووسرابوو، پاشان ده‌یداته ده‌ستی ئوسقوفه‌که و ده‌لن: «زۆر لئ‌زانانه نووسراوه، وا نییه؟

روژیک بلاوکراوه‌یه‌ک له ژیر ناوه‌روکی: «پئ‌وره‌سمی ئاگادار بوون له دووگیانبوونه‌که‌ی حه‌زره‌تی مریه‌م ۱» له شاردا بلاو بۆوه‌وه نه‌که‌رچی نووسه‌ر ئیمزای به‌ ناوبانگی خو‌ی که می‌تسه که رانه‌یه‌کی بالکراوه‌ بوو، لینی نه‌دابوو. شیوازی تووندی سووکایه‌تی پیکردنه‌که له لای خوینه‌رانی ته‌واو ئاشکرا بوو که هی می‌تسه که رانه‌یه. ئەم بره‌گه‌یه که قسه‌یه‌کی ته‌واو ژووری بوو به‌ شیوه‌ی وتووێژی نیوان توسکانی که رۆلی کچینی مریه‌می هه‌بوو، مونتانیس له رۆلی فریشته‌یه‌کدا نووسرابوو، فریشته‌که گوله‌ سویتسه‌کانی به‌ ده‌سته‌وه بوو که نیشانه‌ی داوین پاکین و تاجه‌گولینه‌یه‌ک که لقو‌پۆپی زه‌یتونی ناشتی‌خوازی له‌ سه‌ر نابوو و هاتنی ژیزوئیته‌کانی پاده‌گه‌یاند.

هه‌هل تا ئاخری ئەم نووسراوه‌یه پربوو له‌ هیما و ناماژه‌ی قسه‌ی خراپ و سووکایه‌تی پئ‌کردن که له‌ ناخی که‌سیکی ئاژاوه‌خوازه‌وه هه‌لده‌قولا. هه‌موو خه‌لکی فلورانسیش هه‌ستیان به‌وه ده‌کرد که ئەم داشۆرینه‌ ناجوامیرانه‌یه‌ دوور له‌ مه‌ردایه‌تییه، به‌لام هه‌موویان به‌ خویندنه‌وه‌ی پینده‌که‌نین. له‌ پیسه‌ترین نووسراوه‌کانی می‌تسه که رانه‌دا خالیکی ئه‌وه‌ند به‌ هیزی تیدا بوو که که‌س له‌ به‌رانبه‌یدا توانای خو‌پاگری نه‌بوو، ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ی که رقیشیان لینی بوو و سه‌رکۆنه‌شیان ده‌کرد، راست وه‌کوو باشترین لایه‌نگرانی ئه‌و به‌ خویندنه‌وه‌ی هه‌موو داشۆرینه‌کانی پربه‌ دل ده‌که‌وتنه‌ پینکه‌نین، له‌وێ‌پا که شیوه‌ی به‌یانی ئه‌و بلاوکراوه‌یه قسه‌ی ناخۆش بوو به‌ توندترین شیوه، به‌ گشتی له‌ سه‌ر هه‌ست و پو‌حی خه‌لکی شار، په‌نگدانه‌وه و کاریگه‌ری هه‌بوو، به‌لام ناو و ناوبانگی مونتانی ئه‌وه‌نده به‌ باشی ده‌رچو بوو که ئه‌و جو‌ره نووسراوانه‌ نه‌یده‌توانی بیچ‌رژینی.

به‌لام تا‌قه‌ جاریکیش بی مونتانی به‌خت پو‌وی لئ‌وه‌رگنپا، می‌تسه که رانه‌ لینی حالی ببوو که گورزی خو‌ی له‌ کویدا داهینتیه‌وه. هه‌رچه‌نده هینشتا زۆر بوون ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌هاتن بۆ دیتنی کاردینال له‌ کاتی سواریبوون له‌ عاره‌بانه‌که‌دا

1. ده‌لین زگ‌په‌رونی مریه‌م له‌لایه‌ن فریشته‌یه‌که‌وه له‌ پئ‌وره‌سمیکدا پئ‌ی راگه‌یاندراوه.

یان کاتی ئەوێی که له مالی دەچیتە دەرەو، بەلام دیسانەوێ گۆرە و هەرای «ژێزوئیت!» و «سان فدیستی سیخوڕ!» لەگەڵ دوعا و پارانەوێ خێروچاکە و هەراوھۆریای شادی و خۆشحالی خەلکیدان تیکەلاو دەبوو.

مونتانی لایەنگرەکانی کەم نەبوون. دوو پۆژ دواي بلاو بوونەوێ ئەو بڕگە ژوورجاپەیی خزمەتکاری کلیسا، پۆژنامەیکە بە ناوبانگی ئایینی، وتاریکی تێدا چاپ کرابوو لە ژێر سەردیتری «وەلامیک بۆ پڕۆرەسمی ئاگادار بوون لە زگپری حەزەرەتی مریەم» بە ئیمزای «پۆلەیی کلیسا».

ئەم وتارە لە راستیدا وەلامیک و بەرەبرەکانییەکی بە بڕشت بوو لە سەر مونتانی و ئەو تاوانە پرسیواکەرانیەیی کە مێشەکەرانیە نوسیبووی. نووسەرە نەناسراوەکە دواي ئەوێی کە بە ئیشتیا و بە پاراوینیکی زۆرەوێ باس لە ئایینی ناشتی و خێرخوازی بۆ مرقایەتی دەکات کە پاپی نوێی مزگینێ دەریەتی، لە ئاخەرەکیدان مێشەکەرانیە بانگهێشتی بەرەبرەکانی و شەرەلاوژە دەکات بۆ ئەوێی تاقە یەک شت لەوانەیی کە باسی دەکا بە بەلگەوێ بیسەلمینێ. پاشان بە شیوہەیکە فەرمانی لە خەلکی داوا دەکات تانی فربووی قسەیی درۆ و بۆختانی کەسیکی وا هیچو پوچ نەخۆن. توانایی وتارەکە لە باری بەرەبرەکانی و هەلوێست گرتندا باش بوو لە باری ھونەریشەوێ نووسراوہیکە ئەدەبی و لە ئاستیکی سەروێ بیروھزری خەلکی ئاساییدا بوو کە دەیتوانی سەرنجی خەلکیکی زۆر بۆ لای خۆی راکێشێ. بە تاییەتی کە بەرپرسی پۆژنامەکەش نەیتوانی بزانی کە نووسەری وتارەکە کێیە. ئەم وتارە دیسانەوێ خێرا و بە تەنیایی چاپ و بلاوکرایەوێ و «لایەنگری نەناسراو» لە ھەموو قاوہخانەکانی فلورانسا بوو ھۆی باس و خواسی خەلکی.

مێشەکەرانی بە نووسراوہیکە بە توندی ھێرشێ کردە سەریان و وەلامی پاپ و ھەوادارانێ ئەو و بە تاییەت مونتانی داوہ و لە پەردەدا ئەوێ درکاند کە گواہ مونتانی بەو پێدا ھەلگوتنەیی خۆی پازی بوو، لایەنگری نەناسراو لە پۆژنامەیی «خزمەتکاری کلیسا» دا بە توورہیەوێ پەتی کردەو، بە درێژایی ئەومەودایەیی کە مونتانی لەوێ بوو باس و شەرە دەندووکتی نیتوان

ئەو دوو نووسەر سەرنجى گىشى خەلكى تەننەت زياتر لە خودى مونتائلى بە خۆيەو سەرقال دەکرد.

پرىك لە ئەندامانى حىزبى لىبرال خۆيان ھاندا تا دژبەرى مېشەكەرانە راوھستن و لەبەر بەياني خراپ و كردهوھى ناشيرىنى سەبارەت بە مونتائلى ئەويان سەرکۆنە دەکرد، بەلام سەرکەوتنىكى بەرچاويان بە دەست نەھيتا. ئەو تەنيا بزەيەكى دلوقانانەى ھاتە سەر لىو و بە زمان گيرانىكى كەمەوھ وەلامىكى سەرزارەكى دانەوھ: «بە راستى ئىوھ بىئىنسافن. كاتى من كەوتە بەردەست و تەسلىمى سىنيورا بوولا كرام. پرىك و راست گوتم كە دەبى لەبەر خۆشم بى ئازاد بم تا كەمى ئاسايش و خۆشى دەستەبەر كەم. لە پەيمانەكەدا پرىك سەرنج دراوھتە سەر ئەو خالە!»^۱

لە كۆتايى مانگى ئوكتوبەردا مونتائلى گەرايەوھ بۆ پۇمانيا بۆ ناوھندى ئۆسقۇفى خۆى و بەرلەوھى فلورانس بە جى بىللى، لە سەر قسەو باسى گەرمى فلورانس وتەيەكى بەيان كرد. ھەست و ئىحساسى ھەردوو نووسەرەكەى بە نەرمى و ھىئورى سەرکۆنەكردو داواى لە داكۆكى كارى خۆى كرد ئەو لى بردوويى ھەبى و كۆتايى بەو شەپدەندووكىيە بىنى. سەبەينى لە خزمەتكارى كليسادا بەياننامەيەك بەو شىوھە بلاو بووھوھ: «لە سەر ويست و داخوازي منىسيونيور مونتائلى كە لەبەر دەم بىروپاي گىشتيدا گوتويەتى «پۆلەى كليسا» لەم بەر بەرەكانىيە دەست ھەلدەگرئ».

ئاخرەكەى قسەى مېشەكەرانە بوو، ئەو بلاقۇگىكى چكۆلەى بلاو كردهوھ و لەويدا گوتى لە بەرانبەر لە سەرخۆيى و خاچپەرستى مونتائليدا ئىدى بىدەنگ دەبى و بۆچوونى خۆى دەگۆپئ تەمايەتى لە ئامىزى ھەوھلەين سانفدىستىكى كە دەبىينى فرمىسكى ئاشتى و ئاشت بوونەوھ ھەل وەرئىنى. لە كۆتايىشدا نووسىيووي: «من تەننەت دەخوام بەرھەلستكارە نەناسراوھكەى خۆشم بگرە ئامىز، وەكوو من و بەرئىز مونتائلى دەزانين ئەگەر خوينەرانى منىش بيانزانيايە كە ئەم كارە يانى چى و ئەو بۆچى بە نەناسراوى ماوھتەوھ دەيانزانى كە بۆچى من ئاوا بە دلئىكى فراوانەوھ راوبۆچوونى خۆم گۆپيوھ».

1. وتەى شيلوك لە «بازرگانی وينيز» دا - بەرھەمى شكسىپز [پەردەى پىنجەم، ديمەنى بەكەم].

له کۆتایی مانگی نوامبهردا میسه که رانه به کۆمیتهی راگه یاند که بۆدوو
 حه وته بۆ گهشت و سهیران دهچن بۆ لای دهریا. به روالهت به ره و لینگه پرن
 که وته رن، به لام دوکتور ریکاردو که خیرا که وته شوینی و دهی هه ویست
 قسهی له گه ل بکات. له شاردای زوری به شویندا گه را، به لام نهیدوزیه وه. له
 پۆزی پینجه می دیسامبهردا له پریکدا ناخیزیکی دیمونستراسیونی ۱ رامیاری
 به شیوهیه کی زیده پۆیانه ی تونده وه له ناوچه کانی ژیر دهسه لاتی کلیسادا له
 سه رانسه ری زنجیره چیاکانی ئاپنیندا سه ری هه لدا، خه لکیش ورده ورده
 لینیان حالئ بوو که بۆچی میسه که رانه له پریکدا له و زستانه دا هه وای
 سه یاحهت و گه پانی که وتوته سه ر. هه ر که سه ره له دانه کان سه رکوت کران
 گه راوه بۆ فلورانس و کاتی که له سه ر شه قامدا تووشی ریکاردو بوو به
 پروخۆشیه وه پنی گوت: «وام بیستوه که له لینگه پرندا به دوا ی مندا
 گه راوی، به لام له پیزا بووم - شاریکی چه نده جوان و کۆنه! هه ر ده لینی شاری
 ئارکادیه» ۲. له حه وتووی کریسمه سدا کۆمیتهی ئه ده بی ئیواره دانیشتیکی له
 مال دوکتور ریکاردو دا پیکه ئینا که له نزیکی پرتائالا کروس بوو
 میسه که رانه ش به شدار بوو. ئه مه یه کئ له و دانیشتنه قه ره بالفانه بوو و کاتی
 که میسه که رانه که می درهنگتر گه یشته کۆبوونه وه که به ریزیکه وه سه ری
 دانه واند و به بزیه که وه داوای لئ بووردنی کرد. هه یچ جینگایه کی خالی
 نه مابوو که ئه و لئی دانیشی.

ریکاردو هه ستایه سه ری تا کورسیه ک له ئه و دیوه وه بیتنی، به لام
 میسه که رانه نه یه یشت و گوتی: «زه حمهت مه کیشه جینگاکه م باشه و
 راحه تم». به ره و لای ئه و په نجه ره یه پۆیشت که جما کورسیه که ی له وئ
 دانا بوو، له سه ر لیواری په نجه ره که دانیشت و سه ری نا به په رده که وه.
 هه ر که به پیکه نینه وه که چاری تهنگ و چکوله کردبووه وه و به نیگایه کی تیژ
 و ماناداره وه ده یروانییه جما وه کوو ئه بوله هول پوخساری به شیوه ی تابلۆیه کی

Demonstration . 1

2 . ناوچه یه کی کۆنی یۆنان، که جینگای ژبانی شوانه کان بوو و به هۆی ئارامی و ئاسایشیکی که
 بوویته له هۆنراوه کاندای سه رتۆپی ناشتی و ئارامی یادی لئ کرله.

لیژنارد دواوینچی نیشان دها ئەوانه ببوه هۆی ئەوهی که ئەو شک و گومانەیی که جما له وهپیش لێی ههبوو ئەو جار ببووه ترس و دلەراوکی.

باسه که بیان له مهڕ جی به جی کردنی بلاڤوگینکدا بوو که له ودا بیروپرای کۆمیته سه بارهت به کهم بوونی خوارده مهنی و پیداو یستیه کانی خه لکی توسکانی که ژیا نی ئەوانی خستبوه مه ترسیه وه و ئەو کارانهی که ده بوو له مهڕ به ربه ره کانی کردن له گه ل ئەم کیشیه بکری. پلان دانان بو ئەو کیشیه هاسان نه بوو، چونکه بیروپرای ئەندامانی کۆمیته وهک یهک نه بوو و جیاوازیان زۆر بوو. گروپی پشیش که وتن خواز که جما و مارتینی و ریکاردویان له گه ل بوو لایه نگری خیرایی و جی به جی کردنی کوت و پری ئەرکه که بوون بهو شیوهیه که سووربین له سه ر داخوازیهک له حکومهت و له خه لکی بو ئیش و کاریکی خیرا له مهڕ ئاسایشی چینی وهرزیتیدا. گروپی مام ناوه ندی. که گراسینی له وئ بوو. له وه ده ترسان که به یانکی توند و به تایبه تی ئەگه ر جه ختیشی له سه ر کرابی به جیگای ئەوهی ده ولت و وهرزتیران رازی بکا توورپه یان ده کات.

گراسینی به شیوهیهکی ئارام و به داخ بوون چاویکی له گروپی رادیکال و توندئاژۆ کرد و گوئی: «خۆشه و یستان! ئەوه زۆر باشه ئەگه ر ئیمه داوا بکهین که خیرا یارمه تی بگه یه ندریته دهستی خه لکی و ده بی ئەوهش بزانین که زۆر بهی ئیمه داخوازیهکی زۆرمان هه یه که جاری واشه جی به جی نابن و ئاکامیکیشی بو ئیمه نابن، به لام ئەبه و شیوه به یانهی که ئیوه پشینیاری ده کهن دهستی پین بکهین، زۆر واویده چی که تا ئەو زهمانهی که قات و قری ته واو ولاتی دانه گرتی پزیم خۆی لئ نه بان دهکا و دووره پهریز راده وهستی و هیه کاریک بو ئاسایشی خه لکی ناکات، به لام ئەگه ر هه رئه وهنده بتوانین لیژنه ی وهزیران رازی بکهین که ههنگاوێک بو باشت کردنی حاسلاتی خه لکی هه لینیته وه، سه رکه و تینکمان به دهست هیناوه وههنگاوێک به ره وهپیشه وه چووین».

گالی که له په نای سۆبه که دانیشتیوو ده رپه ری تا وهلامی به ره له ستکاری خۆی بداته وه: «ههنگاوێک بو پشیشه وه. به لئ ناغای به ریز، به لام ئەگه ر قه رار

وايه كه قاتوقرپيهك پهيدا بيت ئيتر مهحتلهي ئيمه نابي كه ههنگاويك بۆ پيشهوه ههليئينهوه پيش ئهوهي كه ئيمه توزقالاينيك ئاسايش و تهباورهبايي دهستهبر كهين، ئه و گهله ههمووي له برساندا دهمرئ».

ساكوئي دهستي به قسه كردن كرد: «قسهيهكي جوانه، ئه گهر بزائين كه...»، بهلام لهم لاولاوه دهنگيان داو قسهكهيان بري.

«دهنگت ههليينه، ئيمه ناييستين!»

گالي به توورهبهوه گوتي: بهم گرم و هوپهه سهر شهقامهوه پيموايه باش حالي نابن ريكاردو ئه و پهنجهرهيه داخراوه؟ پياو گوتي له دهنگي خوئي نابئ!»

جما چاويكي له دهورووبهري خوئي كرد و گوتي: «بهلي، بهستراوه پيموايه سيركيكي كزچهر يان شتيكي له و جوهرهيه دهيهوي ليزهوه تيهپرئت». تيكهلاوييهك له دهنگي ههراهوريا و پينكئين و زهنگوله و ههنگاوهكان له سهر شهقامهوه دهبيسترا، له گهله موسيقايهكي ناخوشي گروپيكي ژهنياركه تيكهله به دهنگي دههوليكي گهوره بوو.

ريكاردو گوتي: «چارهيهك نيهه لهم چهند روژهدا ئاوايه ئيدي، له پشووداني كريسمهسدا دهبي چاوهرواني ههراهورياي خهلكيش بي، ئهري ساكوئي دهتويست چ بليئي؟»

- دهمگوت بيستني بيروپاي خهلكي له پيزا و ليگهوپن له سهر ئه و بابته دهبي باش و به جي بي.

لهم بارهوه رهنگبي سينيور ريوارز بتوانئت زانياراي باشرمان پي رابگهيهئي، ئه و بهم زروانه لهوي بووه. ميشهكهراوه وهلامي نهداوه، ئه و له پهنجهرهكهوه بۆ دهريتي دهرواني و واديار بوو كه ئه و تهيهي نهبيستوه.

جما وتي: «سينيور ريوارز!»

تاقه كهسي كه له تهنيشت ميشهكهراوه دانيشتبوو جما بوو و چونكه ئه و ههروا بيندهنگ بوو كه مي چووه پيشهوه و باسكي گرت، ميشهكهراوه ئارام ئاوپي داوه و له روخساري جماي رواني. جما كه كارتيكهري سامناك

و زیتی ئه‌وی له سه‌ر خۆی دیت داچله‌کی، بۆ ساتنیک وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی مردوو هاته‌ پینش چاوی، دوایه‌ لیوه‌کانی به‌ شیوه‌یه‌کی سروسارد و به‌ سه‌یریکه‌وه‌ که‌وته‌ جووله‌ .

به‌ ئارامینکه‌وه‌ گوئی: «به‌ئێ سیرکینکی کۆچه‌ریه‌».

تاقه‌ فکریکی که‌ هاته‌ سه‌ر زه‌ینی جما، ئه‌وه‌ بوو که‌ سه‌رنجی ئه‌وانی‌تر له‌ سه‌ر مینشه‌که‌رانه‌ لابه‌ریت بی‌ ئه‌وه‌ی ئازار و نا‌په‌حه‌تی ئه‌وی هه‌ست پی‌ کردبێ، زانی که‌ خه‌یال و فکریکی ترسناک بالی به‌سه‌ر ئه‌ودا کیشاوه‌، که‌ ئیستا به‌ روح و به‌ له‌ش هه‌ستی پی‌ده‌کات. به‌ په‌له‌ هه‌ستا سه‌رپی و له‌ نیتوان ئه‌و و کورپه‌که‌دا راوه‌ستا، په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه‌. جیا له‌ جما که‌س پ‌وخساری مینشه‌که‌رانه‌ی نه‌دیت.

له‌ سه‌ر شه‌قام سیرکینکی کۆچه‌ر ده‌گوزه‌را، لاسای‌که‌ره‌وه‌کان سواری که‌ر ببوون و حه‌نه‌چییه‌کانیش جلوبه‌رگینکی په‌نگاوره‌نگیان له‌به‌ر دابوو، ئه‌و جه‌ماوه‌ره‌ی که‌ به‌ ده‌مامک و جلوبه‌رگی تاییه‌تیوه‌ له‌ جه‌ژنه‌که‌دا به‌شداریان کردبوو به‌ پیکه‌نین و شانە چرتی له‌گه‌ل وێژه‌ران و نه‌قالانی سیرک شو‌خیان ده‌کرد. کاغه‌زه‌دریژ و باریکه‌کانیان به‌ سه‌ریه‌کترا هه‌لده‌خسته‌وه‌ و قتوی چکوله‌ی پ‌ر له‌ نه‌قولیان بۆ مه‌له‌که‌ی سیرک ده‌خست که‌ له‌ عه‌رابه‌که‌یدا دانیشتیوو مه‌له‌که‌ش خۆی به‌ موورو پوله‌که‌ و لیزگه‌ی زه‌نگیانه‌وه‌ رازاندبووه‌وه‌. له‌ سه‌ر هه‌نییه‌ی ئه‌گریجه‌ و بسکینکی ده‌ست کردی دانا‌بوو، پیکه‌نینیکیشی به‌ ره‌نگ له‌ سه‌ر لئوی کیشابوووه‌ به‌ شوین ئه‌رابه‌که‌شه‌وه‌ مرۆقانی جوراوجۆر ده‌بینرا - مندالی به‌ره‌لا و سواکه‌ر و ئاکرویات کاره‌کان که‌ به‌م‌لاولادا پ‌ولیان ده‌گیرا. میوه‌ فرۆشه‌ گه‌رۆکه‌کانیش به‌ ده‌نگ و هه‌رایه‌کی زۆره‌وه‌ خه‌ریکی فرۆشتنی میوه‌ی خۆیان بوون. ئه‌وان سه‌رقالی پال تێوه‌نان و سیخورمه‌ تیک‌کوتان و پ‌یدا هه‌لگوتن به‌ که‌سینک‌دابوون که‌ جما له‌ پینشدا به‌ هۆی گوشار و شه‌پۆلی جه‌ماوه‌ره‌وه‌ نه‌ی توانیبوو بیانبینی، به‌لام دوایه‌ توانی به‌ باشی ببیننی، ئه‌ویش که‌سینکی پشت ده‌رپه‌ریوی زۆر خ‌ریلانه‌ و ناحز بوو که‌ کلایکی په‌نگاوره‌نگی کاغه‌زی سه‌یری له‌ سه‌ر نابوو به‌ بریک زه‌نگوله‌وه‌ که‌ به‌ خۆیدا هه‌لیواسیبوو و به‌ پ‌واله‌ت وادیار بوو

له گهل سیرکه که یه، به ئه دا و ئه توار و خۆبادان به م لاوлада خه لکی ده ترساند و سه رگه رمی ده کردن.

ریکار دو نزیکي په نجه ره که بووه وه و گوتی: «له وی چ خه به ره؟ و اماشای ده که ن ده لئی له برق دراون».

له وه ی که ئه و دووانه به هوی تماشای ئه و سیرکه وه کومیته و کوبونه وه که یان راگرتبوو بریکیان پی سه یر بوو. جما گه راوه و گوتی: «شتیکي باش نییه، ته نیا سیرکینکی کوچره، به لام ئه وه نده ی هه راوه وریا ساز کردوه که پیم و ابوو ده بی شتیکي سه یر قه و ما بی». هه روا ده ستی له سه ر لیواری په نجه ره که بوو له پریکدا زانی که قامکه سارده کانی می شه که رانه به توندی ده ستی ده گوشتی. می شه که رانه هیتواش گوتی: «سوپاست ده که م» دوایه په نجه ره که ی داخسته وه و دیسانه وه له سه ر لیواره که ی دانیشته.

می شه که رانه به جوړیکي که خوی نیشان بدات گوتی: «برایینه بمبورن که قسه کانتانم بری، سه ر قالی چاولی کردنی ئه و سیرکه گه راله بووم، دی - دیمه نیکي زور سه یره».

مارتینی به تووره یه وه گوتی: «ساکونی پرسیاریکي له تو کرد» هه لس و که وت و ره هفتاری می شه که رانه ی پی خراپ بوو و له وه ی که جما ئاوا پروه له مال دراوانه پشتیوانی له می شه که رانه ده کات پی ناخوش بوو. ئه و کاره له و نه ده وه شاوه.

می شه که رانه خوی له گیلی داو گوتی سه باره ت به بارودوخی ناوخوی پیزا هیچ نازانم و گوتی: «ته نیا بۆ سه یاحه ت» چوه بۆ ئه وی. دوایه که وت ه قسه و باسیکی گه رم و گوپ له سه ر داهاتووی باری وه رزیبری و کیتشه ی چاپه مه نییه که، ئه وه نده به زمانی گیراو به ته ته په ته وه وشه ی هه لپشت که هه موویانی ماندوو کرد ده تگوت که یف خوش ده بی به بیستنی تونی ده نگي خوی کاتی که دانیشته که کوتایی پی هات و ئه ندامانی کومیته ویستیان برپون ریکار دو هات بۆلای مارتینی و گوتی: «دی له گهل من فراوین بخوی؟ فابریزی و ساکونی بریاره بمیته وه».

- سوپاس ده بی سینیور ابوولا بگه ینمه وه مالی.

جما که به دم ههستانه وه له چکه که ی دهخسته سه سه ری پرسى: «به پاستى پیت وایه که من به ته نیایی ناتوانم برۆمه وه بۆ مالى؟ دوکتور ریکاردو! هه له ته که ئه و لیره ده بی گورانکاری بۆ ئه و باشه، زۆر که م له ماله وه دیته ده ری.»

میشه که رانه هاته نیو قسه کانیا نه وه: «ئه گهر پیت خو ش بیت من تا مالى له گه لت دیم منیش هه روا وه ده رۆم.»

- ئه گهر به پاستى هه ر بۆ ئه و یوه ده رۆی....

ریکاردو که ده زگا که ی بۆ ده کردنه وه پرسى: «پیم وانیه که ده رفه تی ئه وه ت هه بی ئه مشه و بیی بۆ ئیره، وانیه؟»

میشه که رانه به پیکه نینه وه له سه ر شانیه وه ئا وری دا وه گو تی: «له گه ل من ته دۆستی ئازیز؟ دم هه وئ بچم بۆ تما شای ئه و سیرکه! ریکاردو که ده گه را وه بۆ لای میوانه کانی گو تی: «به شه ریکى سه یره حه زو خولیا یه کی سه یری هه یه که ده چی بۆ لای ئه و لاسا که روانه!»

مارتینی گو تی: «من پیم وایه ئه وانیش وه کو و خۆی وان. ئه گهر تا ئیستا مزۆفی سیرکم نه دیوه ئه مه راست له وانه.»

فابریزی به قه یافه یه کی له خو رازیه وه هاته نیو قسه کانیا نه وه و گو تی: «بریا بم گو تابه ته نیا لاسای که ره وه یه، ئه گه ریش وابی به داخه وه لاسای که ره وه یه کی زۆر خراپ و ترسنا که.

- چۆن ترسنا که؟

- من حه زم له م سه یاحه ته که م و گومانا ویه ی ئه و نییه که ئه و ئه وه نده ی بی خو شه، ئاخه ر ئه وه سنییه مین جا ریته ی و من پیم وایه ئه و له پیزا نه بو وه هه لس و که وت و کاره کانی زۆر گومانا ویه.

سا کو نی گو تی: «به برۆی من ئه وه زۆر رو نه که ئه و ده چی بۆ کو یستانه کان. ته نانته خۆی ئه وه نده زه حمه ت نادا ت که دریزه ی پتو ه ندى خۆی له گه ل ئه و قا چا خچیا نه ی که له رو دا وى سا وینیۆ دا که له گه لیان ئاشنا بو و ره تی ده کاته وه؛ زۆر سه رو شتی و ئاساییه ئه گهر بۆ په راندنه وه ی

بلاڦوگه‌کانی له هیلێ سنووری ژێر دهسه‌لاتی پاپ یارمه‌تی له دۆستانی خۆی بخوازی.

ریکارڤو گوتی: «ئمه هه‌ر ئه‌و کێشه‌یه‌یه که من ده‌م‌ویست باسی بکه‌م. به زه‌نیم داها‌ت باشت‌ترین پ‌یگا چاره‌یه‌ک که ده‌توانین بیگرینه به‌ر ئه‌وه‌یه که ئیمه داوای لێ بکه‌ین که ئیش و کاره‌کانی سنووربه‌زاندن بگریته ئه‌ستۆ، به‌ پ‌روای من له پیستویا چا‌په‌مه‌نییه‌کان زۆر به خراپی به‌رتوه ده‌چن. سنوور به‌زاندن بۆ بلاڦوگه‌کانیش که به شێوه‌ی له کاغه‌زی جگه‌روه پ‌یچان به‌رتوه ده‌چن زۆر کۆن و ئاشکرا و کارێکی قورس و قایم نییه».

مارتینی به‌ ته‌وسه‌وه‌گوتی: «تا ئیستا ئاکامی بووه» ورده ورده که ده‌ی دیت گالی و پ‌یکارڤو به‌ دا‌یم می‌شه‌که‌رانه وه‌ک سه‌رمه‌شق و پ‌یش‌ره‌ویک چاو لێ ده‌که‌ن ته‌نگی لێ هه‌لچنرابوو و له فکری ئه‌وه‌ دابوو که پ‌یش ئه‌وه‌ی ئه‌م «پ‌یگه‌ له‌خۆپ‌ازیه» په‌یدا بێ و پ‌ینوینی‌که‌ری هه‌ه‌وویان بێ، ژیان زۆر به‌ خۆشیه‌وه‌ ده‌گوزه‌را.

. ئیمه ئیستا به‌و کاره‌ قان‌عین ئه‌ویش به‌ هۆی نه‌بوونی ئامرازێکی باشت‌ر و له ده‌ست دانی ئه‌وانه‌وه‌یه که تا ئیستا ئاکامیکی باشی‌شی بووه، به‌لام هه‌روه‌ک ده‌زانین زۆر که‌سیان لێ گرتووین و ده‌ستیان به‌ سه‌ر زۆر که‌ره‌سه و که‌ل‌وپه‌لی دیکه‌شدا گرتوو. هه‌ر بۆیه من پ‌ی‌م‌وايه ئه‌گه‌ر پ‌یوارز ئه‌م کاره‌ وه‌ئه‌ستۆ بگرێ گرتنی هاو‌پ‌ریان و ئامرازی کاروئیشه‌کانیشمان که‌م‌تر ده‌بیته‌وه.

. له‌به‌ر چی وایه‌رده‌که‌یته‌وه؟

. له‌ پ‌یشدا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌م مام‌له‌یه‌دا که قاچاخچیه‌کان وه‌ک بیانینیکی به‌ه‌رده‌دار که خێروقا‌زانجی بۆ ئه‌وان به‌ داو‌هیه له ئیمه ده‌پ‌وان، ئیستاش که‌ وا‌یته‌ده‌چن پ‌یوارز بۆ ئه‌وان وه‌ک دۆستیکی ن‌زیک یان وه‌ک پ‌یبه‌ریکی ئه‌وان بێ که جیگای پ‌یز و باوه‌پ‌ی ئه‌وانه. ده‌ش‌توانی ته‌واو د‌ل‌نیا و ئه‌رخه‌یان‌بێ که له‌ کو‌یستانه‌کانی ئاپ‌نیندا هه‌ر قاچاخچیه‌کی که کارێک بۆ ئیمه جی‌به‌جی نه‌کات له‌به‌ر خاتری پ‌یاویکه که له‌ شو‌رشی ساوینی‌ۆدا به‌ش‌دار بووه جی‌به‌جی بکات. دوا‌ی ئه‌وه ئیمه که‌سیکی واما‌ن نییه جیا له‌ پ‌یوارز که کو‌یستانه‌کان به‌ باشی

بناسیت. له بیرتان نه چیت که ئەو زهمانیک لهوئ خۆی شارووتهوه و شارهزای هه موو ریگا و کویره ریگاکانی قاچاخچیه کانه. هه ربویه هیج قاچاخچیه ک ته نانه ت هه گهر به ئەنقه سستیش بیویستایه ت نه ی دهویره فریوی بدات و فیلی لئ بکات. ئەه گهریش بیویزایه ت نه یده توانی فیلی لئ بکات.

- جا تو رات وایه ئیمه داوای لئ بکه یین که هه موو ئه رکی بلاو کراوه یی بلافۆگه که بگریته ئه سستۆ که بریه ته له بلاو کردنه وه، نیونیشانه کان، هه شارگه کان، و هه موو شتیکی ئه وپه پی سنوور بدهینه دهستی و داوای لئ بکه یین که بلاو کراوه کانی ئیمه له سنوور بپه پینتته وه؟

- ده ی سه باره ت به نیو نیشان و هه شارگه کان، په نگبی تا ئیستا هه رشتیکی که ئیمه هه مانه و نیمانه لینی ئاگاداری، پیم وانییه له م باره یه وه، بتوانم زانیاریکی زیاتری بده من، به لام سه باره ت به بلاو کردنه وه، هه رچۆنیک که دۆستان پیمان باش بی منیش پیم باشه. به پای من، له هه موویان به رچاوتر کیشه ی سنوور به زاندنه. ئەه گهر په رتووکه کان به سلامه تی بگه نه بۆلۆنیا ئیتر بلاو کردنه وه یان کاریکی هه سانه.

مارتینی گوئی: «من به ش به حالی خۆم دژی ئەم کاره م، ته وای ئه و کارانه ی که قسه ی له سه ر کرا سه باره ت به لئ هاتووی ئه و شتیکی ساخته ییه و راست نییه. خۆ ئیمه ئه ومان نه دیوه له جی به جی کردنی ئه رکه سنووریه کان و ناش زانین که ئایا ئه و توانای ئه وه ی هه یه که له کاتی قه یران و هه ستیاریدا خۆراگری هه بی یان نا».

ریکارو گوئی: «پێویست ناکات له و باره یه وه به شک و گومان بین! پروداوی ساوینیۆ ده سه لمینئ که ئه و خۆراگه و ئاگای له خۆیه تی».

مارتینی له درێژه دا گوئی: «تازه، سه ره رای ئه و ورده زانیاریه ی که له سه ر رپوارزم هه یه به دل ناویرم هه موو رازو نه یینییه کانم بسپیرمه دهستی ئه و. به بروای من ئه و مرفۆئیکی سووک و که م ئه قل و له خۆرازیه ئەه گهر هه موو ئه رکه نه یینییه کانی حیزبیک به دهست یه ک نه فهر بسپیردرئ. شتیکی ناشیاو و مه تر سیداره. پای تو چیه فابریزی؟»

پروفیسور وہلامی داوہ: «مارتینی، ئەگەر من وەك تۆ تەنیا بڕێك گلەیی و شك و گومانم هەبایە لە سەر ئەو پیاوێی كە رێكاردو ئەو هەموو لە پیاوێتی و مەردایەتی ئەو دەدوێ حەتمەن چاوپۆشیم لێ دەكرد و دلم پاك دەبوو. وە. من بۆخوم لە ئازایەتی و بەشەرەفی و ژیری ئەو تۆزقالانێك شك و گومانم نییە و لەو بارەشەوێ كە شارەزای كۆیستانەكان و خەلكی دەقەری چیاكانە بەلگەیی زۆرمان هەیه، بەلام جیا لەوانە خالێكی گومانای دیکە لە ئارادایە، من تەواو دلتیا نیم كە ئەو تەنیا لەبەرئەوێ كە بلاو كراوەكان بگەیهنیتە ئەو بەری سنوور دەچن بۆ ئەو كۆیستانانە. وردە وردە ئەو فكرە دیتە زەینمەوێ كە نەكا ئامانجێكی دیکەشی لەو رۆیشتنە هەبێ. هەلبەتە ئەم باسە دەبێ تەنیا و تەنیا لە بەینی خۆماندا بمیێ. ئەمە تەنیا شك و گومانێكە، پیم وایە پێوەندی هەیه لەگەل گروپە نەهینییهكانی سەرشاخ و شاھەدیش لەگەل تۆوندنازۆترینی ئەواندا لە پێوەندی دابن.»

- مەبەستت كامە گروپە - «پشتویندە سوورەكان؟»

- نا ئوكولتاریوت.

- «خەنجیر وەشینەكان» ئەمە گروپێكی كەمینهیه لە وەرزیڕە شاربەدەرەكان ئەمانە زۆربەیان بئسەوادن و ئەزموونی سیاسیان نییە.

- شۆپشگێرانی ساوینیۆش هەروا بوون، بەلام رێبەرانیكی باسەواد و خوینەواریان هەبوو. شاھەدیش ئەم جەماوەرە كەمەش رێبەرانیكی ئاویان هەبێ. لەبیریش تەچی دەنگۆی ئەو هەیه كە زۆربەیی ئەم گروپە شەپاژۆیە رۆمانیایە پاش ماوێ رۆوداوی ساوینیۆن و چونكە لە شۆپشێكی ئاشكرادا دژ بە پیاوانی كلیسادا لاواز بوون لە ئاكامدا رۆویان كردۆتەوێ پیاوكۆژی. زۆر شارەزای تەفەنگ و كەرەسەیی لەو جۆرە نین هەر بەو هۆیەوێ خەنجەریان هەلبژاردوێ

- بەلام بۆچی پیت وایە كە رێوارز لەگەل ئەواندا لە پێوەندی دایە؟

- تەواو دلتیا نیم، تەنیا بە شكەوێ گۆتم. بە پای من پێش ئەوێ كە ئیمە لە سەر سنوور ئەركی قاچاخی پێبسیێرین، باشتەر وایە جارێ ئەرخیان بین. جا دواوە دەست بەكار بین. ئەگەریش بە تەمای ئەوێ بێ كە هەر دوو كارەكە

پنکه‌وه نه‌نجام بدات زه‌ربه‌یه‌کی گورچووبر وه په‌یکه‌ره‌ی حیذب ده‌که‌ویت،
خوای نه‌خواستنه‌گه‌ریش وابی‌ته‌نیا ده‌توانی نیتو و ناوبانگی حیذب
خه‌وشدار کات و هیچی‌تر هه‌لبه‌ته‌جاریکی دیکه‌ش له‌و باره‌وه له‌گه‌ل په‌کتري
ده‌دوین. ده‌م‌ویست سه‌باره‌ت به‌و هه‌والانه‌ی که له‌رۆمه‌وه پیمان‌گه‌یشتووه
قسه‌تان له‌گه‌ل بکه‌م. گوايه کۆمیسسیونیک ریکخراوه تا پرۆگرامی حکومه‌تیکی
خودم‌وختاری ناوچه‌بیداریژیت.

جما و مېشه کهرانه به دريژايي ريگاي «لونگ نارنو» دا به بېدهنگي کهوتنه پياسه کردن. وادياريوو که زورويژيه کهي نشهستي کردبوو. له و ساته وهی که مالي پیکاردويان به جي هينشتبوو قسه يه کی نه کرد جماش له دلدا به و بېدهنگيه خوشحال بوو. چونکه له وه پينشيش له قسه کردن له گهل مېشه کهرانه دا هستيکی ناخوشي هه بوو، به لام نه مرزکه نه م ههسته ناخوشه به رينتر بووه چونکه هه لس و کهوت و زور بلتي سه يري نه و له کوبوونه وهی کوميه دا جما زور سه ير پني داهينزرا ؛ نزیکي کوشکي بوفينري ١ له پريکدا مېشه کهرانه راوهستا و پووي کرده جما و گوتي: «ماندوونپت؟»

- نا چون؟

- نه م شه ویش کاریکی تايبه تیت نييه؟- نا

- داوايه کم هه يه، ده مه وي پيکه وه گه شت و گه رانتيک بکه ين.

- بو کوي؟

- جيگايه کی تايبه تيم له بهر چاو نييه. هه رکويه ک که تو پيت خوش بيت.

- به لام بوچی و له بهر چی؟

- کهوته دو دلی.

1 - نه م کوشکه له سدهی شانزده هه مدا دروست کراوه و نيستاش په رتووک خانه يه ک و کومه ليک بهر هه می هونه ري له خو کرتوه.

- لانیکه م ناتوانم... به... ئیوهی بلیم، زور چه توونه، به لام تکایه ئه گهر بیت ده کرئ وهره. له پریکدا سه ری هه لیتا و جما دیتی که نیکای چاره کانی چون سهیر گوران.

به هیوریه وه گوتی: «ههر ده لیتی شله ژاو و نه خوشی».

په ره ی گولتیک که له جیگا دوگمه که ی دابوو لیتی کرده وه و به ئارامی دهستی کرد به ورد کردنی. کن بوو که ئه وهنده شیوه ی ئه وی ده دا؟ ئه و که سه ی که قامکه کانی دهستی ده جولاند و هه لسووکه وتیکی به په له و بزوزی ههسته ده ماری هه بوو.

میشه که رانه چاری له په نجه کانی خوی کرد و به ده نگیکی که باش نه ده بیسترا گوتی: «نیکه رانم نامه وی ئه مشه و به ته نیا بم دیتی؟»
- هه لبه ته، ئه گهر بیت باش بیت و بی بی مالی من.

- نا وهره با پیکه وه له چیتختخانه یه ک شیو بخوین، له مه دیدانی سینیوریا چیتختخانه یه کی لیتیه. تکایه ئیتر چه تی تی مه خه، بوخوتان قه ولتان دا که بین! چوونه ناو چیتختخانه یه که وه، میشه که رانه گوتی شام بینن، به لام دهستی بق خوارده مه نییه که ی نه برد و هه روا بیده نگ بوو و نانی سه ر میتزه که ی ورد ده کرد و به ریشۆلی ده سمالی سفره که وه خوی خافلاند. جما ههستی به ناره که تیکی زور ده کرد و ورده ورده له ده رووندا ههستی به وه کرد که بریا نه هاتبایه. بیده نگیه که ورده ورده زوری ماندوو کرد، وای لیتها که جما ئه وی له بیر چوو بووه وه و نه ی ده ویست له گه لیدا دانوستانیکی بی بایه خ و وهخت گری هه بی.

ئاخره که ی سه ری هه لیتا و له پریکدا گوتی: «بیت خوشه یاری سیرکه که ببینن؟»

جما به سه بیریکه وه لیتی ورد بووه وه: «چه ده بی چ له میشکی دابی سه بارهت به سیرکیکی کوچه ر؟»

پیش ئه وه ی که جما ده رفه تی وه لام دانه وه ی هه بی گوتی: «ئایا تا ئیسته سیرکت دیتووه؟»

- نا، پیم وانیه دیبیتم، پیم شتیکی باش و دلگیر نه بووه.

- زور باشه، به رای من کهس ناتوانی بی ئهوی که سیرک ببینی ژیانی خه لکی شرۆبه کات وهره با بچین بۆ پرتائالاکورس.

کاتی که گه یشتنه ئهوی، لاساکه ره وه کانی سیرک خه ریکی دامه زرانندی خیه تی خۆیان بوون له په نا ده روازه ی شار. دهنگی ناخۆشی ویلۆنه کان که گوچکه ی بازار ئه دا و گرمه ی سهیری ده هۆله کان نیشانه ی ده سپیکی شانۆکه بوو.

درامایه که زۆر توورپه و تووندوتیژانه بوو، کارگیران و پۆلگیرانی، شوخی و جههنگ و جههچی و ئاکروبات کارهکان، سوارکاریکی سیرک که له نیوان بازنه ی ئاگره وه بازی ده دا، شاژنی چیژنه که که خۆی به داووده رمان په نگاندبوو، که سایه تیه کی پشت ده ره په پیه که کاری سهیر و سه مه ره ی ده کرد و خۆی له بی ئه قلی ده دا، هه مووی ئه وانه هیز و توانایی ئه و گروهی نیشان ده دا، شوخی و جههنگه کان و شه راژۆ و سیخورمه تیک کوتانی تیدا نه بوو، به لام زۆر پیس و بی تام بوون. له ناخی هه مووی ئه و کارانه دا ماندوویه تی و ده ست کردی تیدا بوو. بینه ران به هۆی بی ئه ده بی و بی ئه خلاقی خۆیانه وه پیده که نین و چه پله یان لیده دا، به لام ئه و به شه ی که به راستی وادیار بوو هه موو چیژیان لئ وه رده گرت و پیتیان خۆش بوو، یاری کردن و کاره کانی کابرای پشت ده ره په ریو بوو، که جما نه ی توانی خالیکی خۆش و جینگای سه رنجی تیدا بدۆزیته وه. ئه م به شه بریتی بوو له بریک کاری پیچه لاو پیوچ و هه لات هه لاتی ناشیرین و سهیر، که بینه ران لاساییان ده کرده وه. منداله کان ده چوونه سه رشان و قه لاندۆشی به کتری تا بتوانن «پیاوه ناشیرنه که» ببینن.

جما پرووی کرده می شه که رانه که له په نایه وه پاوه ستا بوو و شانی دابوو به ئه ستونده کی خیه ته که وه و گو تی: «سینیور پیوارز به راستی ئه مه ت بی باشه؟ پیم وایه...»

قسه که ی خۆی بری و بیدهنگ چاوی تی بری. جما جیا له و جاره ی که له لیگه ژۆرن له لای ده روازه ی باخه که له په نای مونتانیلیدا پاوه ستا بوو، قه ت به زهینیدا نه ده هات که پوخساری مروفیک نیشانه ری ئاوا به ده ختی و

هيو ابرو ايٽڪ بيت. هه روا ڪه له ميشه ڪه رانهي ده پرواني، (دؤزه خي دانته) اي هاته وه ياد. له و کاته دا ڪا برائى شوخي باز و ژور جار شه قينكى له ڪا برائى پشتده رپه ريو هه لدا و ئه و يش خو ليكي خوارد و له باز نه ي ياري ڪا ڪه به خلارو ڪي فرئ درايه ده ره وه دو ژور جار ڪه ئا خافتني ڪيان ده ست پي ڪرد ميشه ڪه رانه دا چله ڪي ده تگوت له خه وه ستاوه.

له جمائ پرسى: «پيت خوشه برؤين؟ يان ده ته وهئ ديسان چاويان لي بگه ي؟»

- پيم خوشه برؤين.

خي ته ڪه يان به جي هيشت و به سر چيمه نه ڪه دا به ره و لاي چومه ڪه رؤيشتن.

بو ساتيڪ هيچيان قسه يان نه ڪرد.

ميشه ڪه رانه پرسى: «ئو شانويهت پي چون بوو؟»

- به پاي من ڪاريكي زور ناخوش و دزيوه به شيكي زور بي تام و نابه جي بوو.

- ڪام به شي؟

- ئو ئه دا وئ توار ده ره ينان و جي فرڪ له خودانه ، زور ناشيرين و ناحه زه،

هيچ هونه ريڪيان تيدا به سته نييه.

- مه به ستت نومايشتي پشت شڪاوه ڪه يه؟

جما نه ي ويست ئه و به شه بينيته وه يادي خوي به هزي ئه وه ي ڪه ده يزاني

ميشه ڪه رانه به و به شه هه ستياره له بهر ڪه مينه ي له شي خوي، به لام ئيستا ئه و

بوخوي ئه نگوستي له سر ئه و خاله داناوه و وه لامى داوه: «به لي، ئه و به شه م

هر پي خوش نه بوو».

- ئه مه ئه و به شه بوو ڪه خه لڪي چيڙي تايه تيان لي ده برد.

- به لي، هر ئه وه يه ڪه جي ڪاي داخه.

- چوونڪه ڪاريكي هونه رمه ندانه نه بوو؟

1. يه ڪه مين به شي. ڪوميڊي ئيلاهي دانته.

نا، هیچ کاریکی سیرکه که هونه رمنه ندانه نه بوو، مه به ستم... نه وه بوو چونکه کاریکی زالمانه بوو. میشه که رانه بزهی کی هات: «زالمانه؟ مه به سستان پشتد ره په ریوه که یه؟» بین گومان هم کاره وهک کاری سوارچاکه که و کاری شازنی جیژنه که ریگایه که بو نه وهی ژیانی پی رابویری، به لام هم کاره مروف والی دهکا که هست به پوژره شی بکات، پیانو سووک دکات، هم کاره سووکایه تی کردنه به مروقایه تی.

- نیستا پیموایه نه و هم نیم نیشی به قه در هوهل جار پی سووک و بین بایخ نه بیت. هم مومان به شیوه یک سووکایه تیمان پی کراوه به لئ،... په نگه تو نه وهت پی دهمارگریه کی پوچ و بین بایخ بیت، به لام به پروای من جهستی هر نینسانیک پیروز و به هاداره، من پیمخوش نیبه که ببینم سووکایه تی پی ده کری و به شیوه کی ترسناکی در دینن.
- نهی نه گهر روح و گیانی مروفتیک سووکایه تی پی بکری؟
راوه ستا، دهستی که له سهر میله ناسن به ردینه کانی سهر ته پو لکه که دانا و ریک روانیبه جما.

جماش راوه ستا، نه ویش به سهیری که وه چاوئ له نه و کرد و دووپاتی کرده وه «روحیک؟»

میشه که رانه له پریکدا و به په له دهسته کانی ناواله کردو گوتی: «نایا قهت به زهینتانداندا هاتوه که بلین نه و ژوورچاره پوژره شهش روح و گیانی بی - روحیکی زیندو که له تیگزوشانی مروقایه تی دا که له نیو قه وارهی کی ناحه زدا له نیوی رکه ی جهسته دا به ند کراوه و ناچاره پی به ندی له ش بی؟ تو که سه بارهت به هموو شتیک نه وهنده دلوفان و دلناسکیت... تو که به دیتنی جهسته کی نیفلیج له نیو جه ماوه ریکی بی نه قل و زهنگوله داردا دهست ده که یته گریان... نایا قهت فکرت له روحیکی به ش مهینهت کردو ته وه که ته نانهت جلیکی چل جار پینه کراویشی نیبه تانی پروت و قروتی سامناکی خوئی پی داپوشنی؟ فکر له روحیک بکه وه که له بهر ته وژی سهر مادا هه لده لرزی، به لام له بهر شه پم و حیا و پوژره شی خوئی له بهر انبهر نه و جه ماوه ردا له نلف نایه ته بی - نه و روحی که پیکه نینی خه لکی وه کوو

خه نچیری سهر دل ههست پیندهکا، قاقا و پیکه نینی ئه و جه ماوهره وهکوو
 پشکو و ئاگر لهشی دانه پلوسینن ئه و ئازاره به لهش و به روح ههست
 پیندهکات! بیر له و روحه بکوه که... له پیش چاوی ئه و دلره قانه به دل
 شکاو یه وه پهروشی ئه وه یه تی که بۆچی کتوه کانیش به سه ریدا نارمین...
 پهروشی ئه و په وه ز و بهردانه یه تی که بۆچی نایشارنه وه... ئیره یی به و
 مشکانه ده بات که ده توانن خویان له کون و قوژبندا بشارنه وه. ئه وه شت
 له بیر نه چن که روح لاله - دهنگیکی نییه تا هاوار و ناله ی خۆی پی
 ده رببری. ده بن مل که چ بن و مل که چ و دیسانه وه مل که چ بوون، قسه کانم زور
 بی تام و بن مانایه! بۆ پینا که نی؟ - تو هیچ ههستیکی شوخی کردنو قسه ی
 نه قالیت نییه!»

له بیدهنگیه کی تاقهت پروکیندا به ئارمی گه راوه و به قهراخ چۆمه که دا
 که وتته پئی. به دریزایی ئه و شه وه جما ته نانه یه ک جاریش نه یه توانی رینگایه ک
 بدوزیته وه بۆ ئه وه ی بزانی له نیوان ئالوزی ئه و و ئه و سیرکه دا چ پیوه ندیه ک
 له ئارادایه. ئیستاش که به هۆی ئه و گفه و هه لچوونه دهروونییه وه بریک له
 که لین و قوژبنه کانی ژبانی ناخۆشی ئه وه ی بۆ روون ببه وه وه و دلی ببه
 قولبی گریان. نه یه ده توانی ته نانه ت وشه یه کیش بینیته سه ر لئو. میشه که رانه که
 زووی لئ وه رگیزابوو و ده پروانییه ئاوی چۆمه که، له په نای ئه وه وه
 ده رویشته.

له پریکدا رووی تی کرد و بویرانه پیتی گوت: «ببوره پیمخۆشه بزانی
 ئه وه ی که پیم گوتی به یانی خه ون و خه یالیک بوو. جار جار ئاوا ده که ومه وه
 ئامیزی وه هم و خه یاله وه، به لام نامه وئ که کهس ئه وه به شتیکی ئاشکرا و
 راست بزانی.»

جما وه لامیکی نه داوه و به بیدهنگی که وتته پئی. کاتی به ته نیشته
 ده روازه ی ئوفینتیدا ده گوزهران میشه که رانه چوه ئه وه به ری رینگاکه و بۆ
 پریسکه یه کی رهش دانه وی که به میله ئاسن کانه وه نرابوو.

1 - ئاماژه به قسه پینشینانه: کابرای بیرکه ن که هه موو کل و به ردی چاله که ی به سه ریدا ده رمی،
 ده زانی تازه ده ره تانی نیه ده لی کتوه کان توخودا ئیوه ش وه رن به سه رمدا. (و)

• به دهنگیکی زۆر نەرم و هێدی که تا ئەو کاتە جما لێی نەبیستبوو گوتی:

«بیچکۆلانە که ئەو چۆنە لێرە؟ بۆ ناپۆیەو بۆ مالتی؟»

پریسکە که جولاوە و بە دهنگیکی ئارام و بە دل تەنگیەو وەلامی داوہ. جما هاتە پیشی تا ببینی. مندالیکی دەوروبەری شەش سالانی چلکن، جل و بەرگیکی شەرۆلی لە بەردابوو وەک گیانداریکی ترساو خۆی لە قەراخ پێگاکە گرمۆلە کردبوو. مێشە کەرانی دانەویو دەستی بە سەر قزوسەری شیواوی داھیتا. زۆرتر دانەوی تا باشتر لە وەلامە کە ی ئەو حالی بی و گوتی: «بۆ لێرە ی ئیستا تۆ دەبی لە ماله وە بی و خەوتبیتی، مندالانی هاوشانی تۆ شەوانە نابن لە دەر وەوبن لە بەر سەرما رەق هەلدین! دەستت بدە بە من و وەکوو پیاویکی ئازا هەستە سەر پین. ماله کە تان لە کوێیە؟»

دەستی مندالە کە ی گرت و هەلیستاندە سەر پین، مندالە کە تووند قیزاندی و بە پەلە خۆی کیشایە دواوہ.

مێشە کەرانی لە سەر پێگاکە چۆکی دادا و پرسى: چەن سەیرە ئەو چیه؟ سینیورا چاوی لێ بکە؟» سەرشان و کوتی مندالە کە شەلالی خوین بوو.

مێشە کەرانی بە دەم دەست بە سەردا هینانیدا گوتی: «پینم بۆ وات لێ هاتووہ؟ لە جیگایە کە وە نە کە و توویتە خواروہ، ها؟ نا، کە سیک لێی داوی؟ دەم گوت دەبی وایی! کئ بوو لێی دای؟»

- مام

- دە ی! کە ی بوو؟

- ئەمرۆ کە بە یانی، مەست بوو، منیش - منیش -

- تۆش چوویتە سەر پێگاکە ی - وانییە؟

کاکە چکۆل، تۆ نابن بچیه سەر پێگای کە سیک کە مەستە ئەوانە ئەو کارەیان پین خوش نییە. سینیورا ئەم کۆرپە هەزارە چ لێ بکە ی ن؟ پۆلە گیان وەرە ژێر شەبەقی ئەو چرایە و با چاو لە شانە بکە م. دەستت لە ملم بەالیتە، مەترسە ئازارت پین ناگە یەنم، زۆر چاکە گە یشتین!

مندالە کە ی کردە باوہشی و بردیە ئەو بەری پێگاکە و لە سەر میلە ئاسن بەردینیکی پاندا داینا و سەری مندالە کە ی نایە سەر سینیکی خۆی و جماش

قوله برينداره که ی هه لیتا، ئه و جار مێشه که رانه چه قۆیه کی له گیرفانی ده رهیتنا و شان و قۆلی کۆتی منداله که ی هه لدری. سه رشانی کۆرپه وه ده رکوت که به شیوه یه کی سه یر بریندار و رهش ببوه وه ، برینیکی قۆلی لێ دروست ببوو. مێشه که رانه ده سه ره که ی خۆی له سه ر زامه که دانا تا کۆته که ی له برینه که ی نه خشی و توند به ستی و گۆتی: «ئه م برینه بۆ مندالیکی چکولانه ی وه ک تو زۆر خراپه، به چی لئی دای که وات لیهات؟

- به پیمه ره چکوله که، چووم تا یه سۆلدوی 1 لێ وه رگرم و بچم بۆ دووکانی ئه و سه ر گۆشه یه له وێ نه قول و شت بکرم بۆ خۆم، ئه ویش به پیمه ره چکوله که لئی دام.

مێشه که رانه ته زوویه کی پێ داهاات و به هیواشیه وه گۆتی: «ئایش! زۆر دیشی وانیه؟»

- به پیمه ره چکوله که لئی دام... منیش هه لاتم... منیش ئیتر هه لاتم... ئاخو چونکه لئی دام.

- له وکاته وه تا ئیستا بێ ئه وه ی فراوینت خواردبێ هه روا سه رگه ردانی؟ منداله که به جینی وه لام هه نیسکی ده دا. مێشه که رانه ئه وی له سه ر میله ئاسن که هه لگرت:

- ده ی باشه ده ی! ئیستا هه موو شتیک جی به جی ده که ی ن نازانم عاره بانه یه کمان گیر ده که وێ یان نا ده ترسم هه موویان له بهر ده رکی شانۆگه ریه که چاوه پروانی مشتهری بن، ئه مشه و له وێ پرۆگرامیکی گه وه چی ده کړی، سینیورا داوای لیبوردنت ده که م له وه ی که ئه م شه و ئه و هه مووه به م لاوлада هه لم سووړاندی، به لام...

- پیم خۆشه له گه ل تۆدا بیم، به لکو بتوانم یاریده تان بده م. پیت وایه که ده توانی به و هه موو ریکا دووریه وه ئه و هه لگری؟ زۆر قورس نییه؟
- نا، ده توانم سوپاس.

له بهر ده رگای شانۆدا ته نیا دووسێ فایتونی خالیان په یدا کرد. ئه وانی دیکه هه موویان له وه پیتش گیرابوونه وه. شانۆ ته واو ببوو زۆر به ی بینه رانیش

رۆیشتبوونهوه. نۆیو زیئا به پیتی گهوره له سهه پلاکاردی سهه دیواریک نووسرابوو. ئه و له بائتا سهه مای ده کرد. مێشه که رانه دواى ئه وهى که به جمای گوت که مێک مه حتهل بیت، به ره و ده رگای چوونه ژوره وهى ئه کته ره کان رۆیشت و له گهل ده رگاوانه که قسه ی کرد: «مادام رینی رۆیشتوه؟»

پیاوه که وه لامی داوه: «نا ئاغا نه رۆیشتوه» و به سه یریکه وه روانیه ئه و دیمه نه که کابرایه کی ئاوا پوشته و په رداخ مندالیکى هه ژاری روت و په جالی له باوه ش دایه: «پنموايه هه رنیستا مادام رینی بیت، عاره بانه که ی مه حتهلئ وه، به لئ، خه ریکه دیت».

زیئا که قۆلی خستبووه ناو قۆلی ئه فسه ریکى سوارچاکى شو په لاو له پلیکانه کانه وه هاته خواری زورجوان دیار بوو. شنیلکی مه خه مرى گول په نگ که تابه تی ئۆپیزا بوو و له سهه جلوه رگی شه ویه وه له به رى کردبوو و باوه شینیکى گه وره ش که له په رى وشترم ریشک دروست کرابوو نابوو په به ر پشتمینه که ی. له به رده رگای چوونه ژوره وه راره ستا. قۆلی له قۆلی ئه فسه ره که ده ره ئینا و به سه یریکه وه له مێشه که رانه نزیک بووه وه.

له ژیر لیۆیه وه گوتی: «فلیس! ئه مه کتیه؟»

- ئه م منداله م له سهه شه قام هه لگرتوه ته وه. برینداره و برسیشه تی، ده مه وئ خیرا بیگه یه نمه وه مالى، لیره دا عاره بانه یه ک گیر ناکه وئ، هه ربۆیه ده م هه وئ له عاره بانه که ی تو که لک وه رگرم.

- فلیس! نابئ مندالیکى به ره لاو قیزه ون به ریته ماله وه! پۆلیس ئاگادار که تانی بیبه نه هه تیوخانه یان هه ر جیگایه کی که پتویست بئ، خو تو ناتوانی هه موو سوالکه ره کانی شار....

مێشه که رانه دووپاتی کرده وه: «برینداره، ئه گه ر پتویست بئ سه به ینئ ده توانئ بچئ بۆ هه تیوخانه، به لام له پێشدا ده بئ ئاگاداری لئ بکه م و تیری بکه م».

زیئا بیزی لئی هه ستا و به توو په یه وه گوتی: «راست سه ریت له سهه کراسه که ت داناوه! چۆن بیزت دئ ئه و کاره بکه ی؟ پیسه!»

میشه که رانه به توورپه یوه سه ری هه لینا و گورانندی: «برسیه تی، تو نازانی برسیه تی یانی چی ده زانی؟»

جما ورده ورده که نزیک ده بووه وه هاته نیتو قسه کانیا نه وه و گوتی: «سینورپووارز مالی من نزیکه. وهره با منداله که بو ئه وئ به رین. ئه و کات ئه گهر توانیت یهک Veturra ای بو بدوزوه بو ئه مشه و جیگایه کی بو دابین ده که م.

میشه که رانه به په له گه راوه و گوتی: «بوتان گرینگ - نییه؟»

- هه لبه ته که گرینگیکی بو ئیوه نییه، شهوت باش مادام پینی!

قه ره چیه که به سه ردانه واندنیکي فهرمییه وه و به رق هه ستاوییه وه شانی هه لته کاند و دیسانه وه دهستی ئه فسه ره کی گرت، داوینی جلوبه رگه کانی کو کرده وه و له بهر دم ئه وانه وه به ره و فایتونه که ی خوی پویشت. له بهر پنی قاندرمه ی عاره بانه که دا ساتیک وه ستا و گوتی: «میسورپووارز، ئه گهر پیت خووش پیت عاره بانه که ت بو ده نیرم پیت به شوینتاندا تا تو و منداله که بینیته وه».

- زورچاکه نیونیشانه که ی پین ده دم.

هاته سه ر شوسته که و نیونیشانه که ی به عاره بانه چیه که دا و به منداله که ی

باوه شیه وه هاته وه بو لای جما.

کیتی نه خه و توبوو، چاوه پروانی خاتوونه که ی بوو، ههر که به رووداوه که ی زانی خیرا چوو بو هینانی ئاوی گهرم و که ره سه ی پیویستی تر، میشه که رانه دوای ئه وه ی که منداله که ی له سه ر کورسیه که دانا، له په نایه وه به ئه ژنوه دانیشت، به هیوری و به ئارامیه وه جله کونه کانی له بهر داده که ند و برینه که ی لیزانانه و به تاقه ته وه بو پیچا.

له ششتنه وه ی برینی منداله که و ده رمان و پیچانی ته واو بوو و له په تویه کی گهرمه وه ی پیچا و جماش به که شه فیکي خوارده مه نییه وه وه ژوور که وت.

بزه یه کی هاته سه رلیتو که ده پروانییه روخساری پاک و بیگهردی منداله که و له میشه که رانه ی پرسی: «نه خووشه که تان ئاماده یه بو شیو خواردن؟ ئه م

خوارده مه نییه بۆ ئه و هیناوه». میتشه که رانه ههستایه سه ره پێ و جله کۆن و پێسه کانی تیکه وه پینچا و گوتی: بمبووره که ژووره که تم ته واو شیواندوه، به لام سه بارهت به م جلانه، باشتر وایه خیرا له نیو ئاگر دا بسوتین، به یانی جلوبه رگی نویی بۆ ده کرم سینیورا ئیوه براندیتان ههیه؟ پیم وایه ده بی که میکی پێ بدهین. ئه گهر په له م لێ نه که ی ئیستا ده ست و په لیشم ده شورم». منداله که داوی ئه وه ی که پینخۆره که ی خوارد، کاتیکی که سه ر و قزی هه لشیواوی خۆی نابوو به سینگ ی میتشه که رانه وه، خیرا خه وی لێ که وت، جما که یاری ده ی کیتی ده دا بۆ کۆ کردنه وه ی ژووره که ی و له پشت میزه که دانیشت: «سینیور ریوارز تو پیتش ئه وه ی بجیته وه بۆ مانی ده بی شتیک بخۆی - نیوه رۆش هیچت نه خوارد، ئیستاش زۆر درهنگه».

— ئه گهر بکری پیمخۆشه ئیستکانیک چایی بخۆمه وه به شیوه ی به ریتانیای 1. بمبووره که تۆم هه تا ئه و درهنگ وه خته راگرتووه و زهحمه تم داوی.

. هیچ نییه، منداله که له سه ر کورسیه که دانی ماندووت ده کا، خوله کیک راوهسته، هه ر ئیستا مه لافه یه ک ده کیشم به سه ر بالنجه کاندا. ده ته وه ی ئه و منداله چی لیکه ی؟»

. سه بی نی؟ لێ ده کۆلمه وه تا بزانی که ئایا جیا له و هه یوانه کتویه، خزم و که سی دیکه ی هه یه و ئه گه ریش نه یی، پیم وایه هه ر وه ک مادام پینی گوتی ده بی بیبه م بۆ هه تیوخانه. رهنگه دلسۆزانه ترین کاریکی که ده توانین بۆی بکه ین ئه وه یه که به ردیک به ملیه وه به ستین و بیخه یه چۆمه که وه تا نه جاتی بی، به لام ئه م کاره ش بۆمن ئاکامی تالو ناخۆشی به داوه یه. ئای پۆله گیان! چه نده مه ی نه ت کیش و به ده ختی! - ته نانه ت وه ک پشیله یه کی به ره لاش تواناییت نییه به ره ره کانی بکه ی و له سه ر خۆت که یه وه!

کاتی کیتی که شه فی چایه که ی هینا، کورپه که چاوه کانی هه لیتنا و دانیشت و به سه یریکه وه له وانی پوانی. هه ر که میتشه که رانه ی ناسیه وه که ئیستا ئه وی به پالپشتی خۆی ده زانی، به قنگه خشکی له سه ر کورسیله که هاته خوار و

1. چایی خواردن به پیوه

په تروکه‌ی که لینی هالابوو له خوی ده‌کرده‌وه و به‌ره‌و لای‌ئو پویشت تا له باوه‌شیدا ستار بگریټ. ئیستا ئیدی بریک بوو ژابوه‌وه چاوی له ده‌سته خواره‌که‌ی میشه‌که‌رانه کرد که که یکنکی پی‌بوو و لینی پرسى: «ئوه چیه؟»

- ئه‌مه! که یکه، پیت‌خوشه؟ پیم‌وایه ته‌واو تیر بووی، کاکه چکول ده‌بی تا سبه‌ینی پاره‌ستی. من‌داله‌که ده‌ستی هینایه پیتشه‌وه، ده‌ستی هینا به سه‌رکونه برینه‌کانی قامکه‌کانی و جی سووتاویکی گه‌وره‌ی سه‌ر مه‌چه‌کیدا و گوتی: «نا - ئوه ده‌لیم» میشه‌که‌رانه که یکه‌که‌ی له سه‌ر میزه‌که دانا: «ئمه وهک ئه‌و شته وایه که توش له سه‌ر شانت دایه - که سیکى که له من به هیتر بوو لینی دام».

- زورت ئیش پی‌نه‌گیشته؟»

- نازانم - زیاتر له پروداوه‌کانی‌تر ئیشی نه‌بوو، باشه برۆ بخه‌وه، شه‌و دره‌نگه ئیتر نابین پرسیار بکه‌ی.

کاتی که فایتونه‌که گه‌یشته، من‌داله‌که خه‌وتبوو، میشه‌که‌رانه، بی‌ئوه‌ی هه‌لی بستینی، به هیواشی هه‌لیگرت و به‌ره‌و قاندرمه‌کان پویشته، له‌به‌ر ده‌رگا که پاره‌ستا و به جمای گوت: «ئهمرۆکه تو بۆ من فریشتی خیزوبه‌ره‌که‌ت بووی، به‌لام به بروای من ئه‌مه نابیته له‌مپه‌ر که له داهاتوودا گوئی نه‌ده‌ینه خواست و ویستی دله‌کانمان و له‌گه‌ل یه‌کتیری شه‌ره دندووکی بکه‌ین.

- به‌لام من له‌گه‌ل که‌س شه‌ره دندووکی ناکم.

- به‌لام من ده‌یکه‌م، ژیان به بی‌قسه‌وباس و شی کردنه‌وه ناخوشه و بی‌بایه‌خه. دیالوگیکی باش خوئی و تامی ژبان، دیالوگ له سیرکیکی کۆچه‌ر باشتره!

دوای ئه‌وه، که ئارام به خوی پیتده‌کنی و من‌داله‌خه‌وتووه‌که‌ی له باوه‌ش دابوو له قاندرمه‌که هاته خوارى.

له یه کئی له پوژه کانی هه وه لئى هه وه لئى مانگی ژانویه دا، مارتینی که خه ریکی ناردنی داوه نامه بۆ به شداری کردن له دانیشتنی گشتی مانگانهی کۆمیتهی ئه ده بی بوو، وه لامیکی کورتی له لایه ن می شه که رانه وه پئی که یشت: «بمبورن زۆرم پئی ناخۆشه که ناتوانم بئیم.» که مئى ناره حه ت بوو چونکه له داوه ت نامه که دا ئاماژه به وه کرابوو که «مژاری کۆبوونه وه که زۆر پئویست و جیگای سه رنجه ” ئه م شیوه کرداره شو الیه یه سه ره پۆیانه ، وه ک بله ی له خۆبایی بوون ده چوو.

دوایه به درێژایی ئه و پوژه له ناوچه جیا جیا کانه وه سئى برووسکه ی هه والی ناخۆشیان به ده ست گه یشتبوو، وادیار بوو هه ل و مه رجیش هه یج له باش نه ده چوو. هه ریۆیه مارتینی به له ش و به پۆح هه سته ی به ناره حه تی و دل مه ندیه کی زۆر کرد، ئه و کاتیش که دوکتور ریکاردو له کۆبوونه وه گه شته که دا لئی پرسى: «رپوارز لیره یه؟» به بیزاریه وه گوته ی: «نا، وادیاره کیشه و ئیشیکى بایه خ دارتری بۆ هاتوته پئیشن و نه ی توانیوه بیت یان نه یویستوه بیت.»

گالی به توور په یه وه گوته ی: «مارتینی! له راستیدا تو له فلورانسدا یه کئی له و که سانه ی که له م و له و زۆر ئیراد ده گری، هه رکاتیک به بارى تو

- نا تەنیا زۆر ماندووم، دوی شەو شەویکی ناخۆش و سامناکم لەگەل
ریوارز برده سەر.»

لەگەل ریوارز؟

- بەلێ، بە درێژایی شەو لە ژوور سەری بەخەبەر بووم، ئیستاش خیرا
دەبێ بپۆمەووە بۆ نەخۆشخانە بۆلای نەخۆشەکانم. تەنیا لەبەر ئەوە هاتووم
پرسیارتان لێبکەم کە ئایا کەسێک هەیە کە چەند پۆژی بتوانیت ئاگاداری
لێبکات. زۆر نەخۆشە و جیگای مەترسیە، هەلبەتە من تەواو هەولی خۆم
دەدەم، بەلام بە راستی هیچ دەرفەتێکم نییە بە قسەشم ناکات کە
پەرەستاریکی بۆ بنێرم.

نەخۆشێهەکی چیه؟

- هۆکاریکی زۆرن کەوتوونەتە سەریەک. پیش هەموویان...

لەپیشدا جارێ نانی بەیانیت خواردووه؟

- بەلێ زۆر سوپاس، بەلام ریوارز، بێگومان لەگەل نەخۆشینێ پۆخی و
شپەرزەیی هەستەدەماردا بەرەو پڕوویە، بەلام هۆی سەرەکی ئەم نەخۆشێه،
برینیکی کۆنە کە لە چارەسەر کردنیدا کەمتەرخەمی کراوه. بە گشتی ئەو
زۆر لە مەترسی دایە، پێم وایە ئەم برینە هی شەپەرەکانی ئەمریکای باشوور بێ.
بێگومان دواي پووداوه کە ئاگادارییەکی باشی لێنەکراوه، رەنگە لەوێ
کارەکانیان بە پەل پەل ئەنجام دابن، هەربۆیە دەبێ خۆشحالییش بین کە ماوه.
کورتی بپرمەووە شەپۆلێکی تەب و نوبەتێ خەریکە پووی تێدەکا. وەکوو
دیاره نارهتەتی و گرفتاریکی بچووک دەتوانن بپیتە هۆی جەلفەیی خۆینی و
سەکتە کردنی...

یەكجار زۆر جیگای مەترسیه؟

- نا، نا، ئەو هی جیگای مەترسیه لە کاتی وادا کە نەخۆش کاری کۆتایی و

سەم و دەرمانی شیمیایی مەترسیداری خواردبێ.

دەبێ زۆری ئیش و ژان هەبیت؟

- نەخۆشیی و ژانەکی لە رادەبەدەرە، نازانم چۆن خۆی رادەگری.

شەوانە ناچار بووم بە تریاک ئێشەکی دامرکێتم - پقی دنیا م لەوکارهیه کە

دهبن بهو شیوهیه له سهر نهخوشییهکی رڅوخی و ههستهدهمار نهنجامی بدهم، بهلام ناچاری ههرچونیک بیت دهبن نهو ئیش و ژانه دامرکینتی.

- پیموایه نهو ئیش و ژانه له ناخی ماسولکهژبیهوه بیت.

- بېگومان، بهلام به راستی به غیرهته. دویننیشوه له سهرهخوپی و به توانایی زور سهر بوو که نهو ئیش و برکه بېهوشی نهدهکرد، بهلام له ناخر و نوخری شهو وهزعهکه ئالوزتر بوو. پیتان وایه نهو وهزعه ناخوشه چندی خایاند؟ راست پینچکات ژمیر، کهسیشی لینهبوو یاریدهم بدات بېجکه لهو ژنه ساحیب ماله نهفامی که نهگهر خانوهکesh تیکبرمایهت بهخهر نهدههات، ههلبهت نهگهر بهخهبریش بهاتبایهت هیچ قازانجیکی نهبوو.

- نهی نهو کچه سهماکهره لهوئ نهبوو؟

- شتیکی زور سهیرنییه؟ میشهکهرانه ناهیلن که نهو لینی نریک ببیتهوه سهیر لینی دهترسن. له سهیرهک مرؤفیکه که کهمکس تنی دهگا - تیکلاویکه له کومه لیک دژایهتی و دژبهرایهتی دهروونی.

کات ژمیرهکهی دههینا، به ناقایلییکهوه چاویکی لئ کرد و گوتی: «درهنگتر دهگمه نهخوشخانه، بهلام چی بکه. یاریدهدهرهکهم ناچاره بز هوهولین جار به تهنیایی و به بیمن کار بکات، خوزگه لهوه پیش نههمه بزانیبایه - دهبوو نههیشتایهت نا بهو شیوهیه چهند شهو دریزهه هیتهت.» مارتینی هاته نیتو قسهکانییهوه: «نهی بوچی پینی رانهگه یاندین که نهخوشه؟ دهبوو نهوهی زانیبایه که له کات و ساتی ناوا ناسکدا نیمه بهجینی ناهیلن.»

جما وتی: «دوکتور خوزگه دویننیشوه به جیگای نهوهی نهوهنده خوت ماندوو کردایه یه کیکمانت بانگ بگردایه.»

خاتونوی بهریز ویستم کهسیک بنیرم به شوین گالی دا، بهلام ریوارز وهها تووپه بوو که نهمویرا نهوکاره بکه. کاتی که لیمپرسی نایا کهسیکی وا ههیه که نهو پنی خوش بې بیت بولای، پیمواین دهترسا، بریک لیم پاما و دویه به ههردوو دهستی روخساری خوی گرت و گوتی: «پینان مه لئ، پیم پیده که نن!» دهتگوت له میشکیدا بیرهوهری ژوور و پیکه نینی تالی خه لکی

به شته یه کی تیندا زیندوو بووه ته وه. له وکاره ی تی نه گه ی شتم که بزائم چیه، له سهریه ک به زمانی ئیسپانیایی قسه ی ده کرد، به لام نه خوښی وا هه یه که جاری وایه وړینه و شتی سهر ده کات.

جما پرسى: «ئیتستا کتی له لایه؟»

- هیچ که س. ته نیا ژنه ساحیب مال ه که ی و پیش خزمه ته که ی.

مارتینی گوتی: «هر ئیتستا ده چم بولای.»

«سو پاس. شه وئ دیسان دیم بولای. له چه که جه ی میزه که ی نزیک په نجره گه وره که کاغه زیکی لینه که چونیه تی نه نجامی کاریکی له سهر نووسراوه. تریاکیش له سهر تاقی هؤده که یه. نه گهر ئیش و ژانه که دیسان پرووی تی کرده وه نه وه نده ی دیاری کراوه بیده یه - نه چی زورتری بده یه ی - هه رچونیکي که پیت باش بوو، شووشه که له جیگایه ک دانئ که نه توانی بیدوزیته وه و ناچار بی زورتر بخوات.

کاتی که مارتینی چوو هؤده تاریکه که وه، میشه که رانه خیرا سهری وه رگتړا و به شتیه یه یکی ناحه ز و نه گونجاو که پیشه ی خوی بوو گوتی: «نای مارتینی! هاتووی که به هؤی بوونی نه و دکومینت و به لگانه وه بمکوژی. جنیودان به هؤی نه وه ی که دوینئ شه و نه متوانیوه بیمه کوبوونه وه که بایه خیکی نییه، راستیه که ی نه وه یه که حالم زورباش نه بوو...»

- گویت لئ نه بی له کوبوونه وه که گهرئ. هه ر ئیتستاش ریکاردوم بینی، دوا ی نه وه هاتووم بؤ ئیره نه گهر کارنکم له ده ست بی بتوانم بؤتی بکه م.»

میشه که رانه نیوچاوانی تیکنا: «ده ست خؤش بیت، به لام له خورای هاتووی، ته نیا که می نه خو شم.»

له ریکاردوم بیست. پیم وایه دوینئ شه ویش هه تا ده مه و به یان ناگاداری کردووی.

میشه که رانه له حه یبه تدا لئوی خوی توند گه زی: «زورباشم، سو پاس ده که م. هیچیشم ناوئ.»

- زورچاکه، من نه وه له ژورره که ی دیکه دا داده نیشم. ره نگه پیت خؤش بی به ته نیا بی، که لینیکیش به درگا که نه دم تا چاوم لیت بی.

- تکایه خۆت مه‌خه زه‌حمه‌ته‌وه، هه‌ر به‌راستی پێویستیم به‌هیچ‌نیه‌. مارتینی به‌تو‌په‌یه‌وه‌ په‌په‌یه‌ نی‌وقسه‌کانییه‌وه «پیاو‌قسه‌ی‌خۆ‌پایی‌مه‌که‌! له‌خۆ‌پایی‌بۆ‌ده‌ته‌ه‌وئ‌فریوم‌به‌ده‌ی‌؟ پیت‌وا‌یه‌کو‌یرم‌نابینم‌؟ ئه‌گه‌ر‌ده‌توانی‌پاکشی‌و‌بێ‌ده‌نگ‌به‌خه‌وه‌.»

چووه‌ژووره‌که‌ی‌دیکه‌، درگا‌که‌ی‌کرده‌وه‌، کتێبه‌که‌ی‌به‌ده‌ستی‌وه‌گرت‌و‌دانیش‌ت. خێرا‌بیستی‌که‌میشه‌که‌رانه‌به‌نال‌ه‌وه‌جینگلی‌ئه‌دا، کتێبه‌که‌ی‌نا‌ئه‌ولاوه‌و‌گوێی‌هه‌ل‌خست‌، که‌من‌بێ‌ده‌نگ‌بوو، دیسان‌میشه‌که‌رانه‌به‌نا‌په‌حه‌تی‌وه‌بزوا، دوا‌یه‌ده‌نگی‌هاسکه‌هاسکی‌هه‌ناسه‌کتیشانی‌و‌ددانه‌چیریی‌بیست‌تاناله‌و‌ئیش‌و‌ژانی‌بشاریته‌وه‌.

- پێ‌وارز‌پێم‌بێ‌چیت‌بۆ‌که‌م‌؟

وه‌لامیکی‌نه‌بیست. مارتینی‌ژووره‌که‌ی‌پێ‌وا‌و‌چووه‌ژوورسه‌ری. میشه‌که‌رانه‌به‌پو‌خساریکی‌په‌نگ‌په‌ریوو‌و‌سامناکه‌وه‌لینی‌پروانیو‌و‌دوا‌یه‌به‌بێ‌ده‌نگی‌به‌سه‌ر‌گوئی‌«نا».

- که‌میکی‌ت‌رت‌تریاک‌ده‌وئ‌؟ پیکاردو‌وتی‌ئه‌گه‌ر‌ئیش‌و‌ژان‌زۆرت‌ر‌هیرشی‌بۆ‌هینای‌ده‌توانی‌که‌میکی‌تر‌بخۆی.

- نا، ده‌ستت‌خۆش‌بیت، ده‌توانم‌که‌میکی‌تریش‌ددان‌به‌سه‌ر‌جه‌رگمدا‌داگرم‌ئه‌گه‌ر‌دوا‌یه‌خراپ‌تر‌بووم‌ده‌بخۆم.

مارتینی‌شانی‌هه‌لته‌کاند، له‌په‌نا‌یه‌وه‌دانیش‌توو‌به‌قه‌یرایی‌یه‌ک‌کات‌ژمیری‌ته‌واو‌لینی‌پروانی. دوا‌یه‌هه‌ستا‌و‌تریاکه‌که‌ی‌هینا: «پێ‌وارز‌ئیت‌ر‌نایه‌لم‌ئه‌وه‌زعه‌دریژه‌ی‌هه‌بێ‌ئه‌گه‌ر‌تۆ‌ئه‌توانی‌خۆ‌پاگرایی، من‌ناتوانم، ده‌بێ‌بیخۆی.»

میشه‌که‌رانه‌بێ‌قسه‌لێ‌کردن‌خواردی، ئیت‌ر‌چاوه‌کانی‌له‌سه‌ریه‌ک‌دانا‌و‌پرووی‌وه‌رگێرا. مارتینی‌دانیش‌ته‌وه‌و‌گوئی‌دایه‌ده‌نگی‌هه‌ناسه‌کتیشانی‌که‌ورده‌ورده‌ئاسایی‌ده‌بوو.

میشه‌که‌رانه‌ئه‌وه‌نده‌ماندوو‌بوو‌ئه‌گه‌ر‌خه‌وی‌لێ‌که‌وتبایه‌به‌ئاسانی‌هه‌لته‌ده‌ستا. هه‌ربویه‌مه‌ودایه‌کی‌زۆر‌بێ‌ئه‌وه‌ی‌بجولیته‌وه‌خرپ‌لینی‌خه‌وت. مارتینی‌به‌دریژایی‌ئه‌وه‌پۆژ‌و‌شه‌وه‌زۆرجار‌لینی‌نزیك‌بووه‌وه‌و‌له‌وه‌

جهسته بن جووله یه یی پروانی که بیجگه له هه ناسه کیتشان نیشانه یه کی تر له ژیان و مانی له ودا به دی نه کرد. روخساری وا هه لیزر کابوو که ئاخره که یی ترسیکی سهیر دایگرت، شه گهر تریاکینکی زوری پئی دابن چی ده بی؟ دهسته چه په ئازار دیتوو که یی که له سه ر مه لافه که بوو ئارام بزواند تا به خه بهر بیت، له پریکدا قولی کراسه که یی که دوگمه که یی داخرا بوو لادا و پریک زام و برینی قول و سامناک له مه چه کیه وه تا ئانیشکی به دهر که وت.

دهنگی پیکاردو له پشت سه ریه وه هات: «ئهم دهسته کاتی تازه بوونی برینه کان هه تمن جوان و پیک و پیک بووه.»

. ئاه ئاخره که یی هاتی! پیکاردو، بروانه، ئهم پیاوه ده بی هه ر بخه وی، ده سه عات له وه پیش که میکم تریاک پیندا و له و کاته وه تا ئیستا ته نانه ت ماسوولکه یه کیشی نه بزواندوو.

ریکاردو دانه وی و له په نایه وه گوئی هه لخت: نا زور ئاسایی و له سه ره خو هه ناسه هه لده کیشی، هه ر له بهر کزی و لاوازیه تی، دوا ی شه ویکی ئاوا ناخوش و پر زه حمه ت چی که ت لئی ده وی؟ په ننگه تا پیش گزنگی به یانی شه پزلیک ئیش و ژانی تر پووی تی بکا، هه تمن که سیک ده بی له ژوور سه ری بی.»

گالی به خه بهر ده بی، گو تویه تی کات ژمیری دیم بو ئیره.
- ئه وه کات ژمیر نزیک یه، باشه باشه، خه ریکه هه لده ستی! خیرا به پیش خزمه ت کاره که بلی سووپه که گهرم کاته وه. ئارام... ئارام، ریوارزا!
- ده ی ده ی پیاو پیویست ناکا شه ر بکه ی، خو من ئوسقوف نیم!
میشه که رانه به روخساریکی سامناکه وه له جی ده ره په ری. به زمانی ئیسپانیایی به په له گوئی: «نوبه ی منه؟ خوله کیک ئه و خه لکه سه ره گهرم که، من - ئاه!

ریکاردو نه زمانی لیره ی.
چاویکی به ده ور به ریدا گیرا و ده تگوت که میک گیز بووه ده ستیکی به هه نیبه یدا هینا: «مارتینی! پیم سهیر بوو پیم و ابوو رویشتووی. هه تمن ده بی خه وت بیتم.»

- له م ده کات ژمیره دا وه کوو کیژه جوانه که ی چیرو وکی په ریه کان خهوت
لن که وتبوو ئیستاش ده بن که میک سوپ بخویت و دیسان بخه ویه وه.

- ده کات ژمیر! مارتینی له و بهینه دا تو حه تمه ن لیره نه بووی؟

- با، لیره بووم، ورده ورده ترسم لن نیشتبوو نه کا تریاکم زور پښ دابیتی.

میشه که رانه به سهیریکه وه چاویکی لن کرد: «شانسی وات نییه! شه وکات
دانیشتنه کانی کومپته زور نارام ده بوو؟ پیکاردو چیت له پوچی من ده وئ؟
تو خودا له کولم به وه ناتوانی؟ من بیزارم له وهی که دوکتوره کان له
ده ورو به رم بن.»

- زورباشه، نه مه بخو، جا له کولت ده بمه وه. یه ک دوو پوژیکي دیکه
دیمه وه بولات شه وکات به باشی معاینه ت ده که م، پیم وایه شه و قهیرانه
مه ترسیداره ی لن دوورکه وتیتته وه. زوریش له و مردوانه ناچئ که له
گورستانه وه هه لات بیتن.

- ناها، هر به و زروانه چاک ده بمه وه، سوپاست ده که م شه وه کتیه . گالیه؟
پیم وایه شه مشه و ئیره ده بیته کلوکسیوني رحم و دلسوژی و دلوقانی.
- من بویه هاتووم که شه مشه و هه لات بمینمه وه.

- قسه ی خورایی مه که! من که سم ناوئ، برقونه وه بق مالی خوتان،
هه مووتان برقونه وه. شه گریش شه و ژان و برکه شه و کم بگری ناتوانن یاریده م
بدن، ئیتر نامه وئ تریاک بخوم، باشتر وایه کاره که یه ک لا بیته وه یان
گال دینئ یان په موز.

ریکاردو گوتی: «ده بن بلیم به داخه وه قسه ی تویه، به لام گرتنه پینشی شه و
برپاره زوریش ئاسان نییه.»

میشه که رانه به بزه یه که وه سه ری هه لینا: «مه ترسه! شه گه ر قه رار بوایه
کاری وا بکه م ده بوو زور له وه پیش بگردایه.»

ریکاردو به بن مه یلیتکه وه وه لامی داوه: «شه و نه بزانه که شه مشه و به ته نیا
نابی. گالی ئاده ی تا شه و دیو وه ره. ده مه وئ قسه ت له گه ل بکه م، من ده پوم
شه و ت باش ریوارز، سبه یئ دیمه وه»

مارتینی ویستی له گه ل شه وان بچیته ده ره وه دیتی که سینک به هیواشی
بانگی ده کا. میشه که رانه ده سته بولای شه و راداشت.

- دەستت خوش بێت، سوپاست دەگەم.

- ئا، لەو قسانە گەڕێ بڤه.

دوای ئەوێ که پیکاردو رویشت مارتینی لەو دیوێ دیگە که میک لەگەل کالی قسەئ کرد. هەرکه درگاگەئ کردووه که بپوات، دەنگی عاره بانەهه کی گوئ لئ بوو که لەبەر درگای باخه که دا راوهستا و دیتی که ژنیک لئی دابه زئی و لە شه قامی باخه که دا به رهو ئیره دیت.

ئەم ژنه زۆر جوان بوو وادیاره که لە میوانیه کی شه وانە دا دهگه راوه. وهک بیز لئ نانیک کلاره که ئی لە سەر خۆئ لای برد و لە قهراخ شه قامه که راوهستا تا ئەو بپوات. دوایه چوووه کولانیکێ تاریکه وه به رهو ته پکی پوجیا ئەم پریال . لەنیو باخه که دا خیرا گه راوه، دەنگی ههنگاوکی به په لهی هاته گوئ لە ئەوسه ری کولانه که وه. زیئا گوئی: «خوله کیک راوهسته!»

کاتی که مارتینی گه راوه تا بیینی، زیئا راوهستا و دوایه لە حالیکدا که دهستی به سەر و پرچیدا دههینا، به هیواشیه وه به ره ولای ئەو هات، لەو کولانه دا ته نیا چرایه ک دایسا ئەویش لە قوژبنیکدا بوو و لەبەر شه وقی چراکه زیتای دیت که نا په حهت یان شه رمه زار بوو، سهری دانه وان دبوو.

زیئا بی ئەوێ سهری هه لینی پرسی: «ئهری چۆنه؟»

- لەچاو به یانی زۆر باشتره. ئەمڕۆ لە چاو دوینی زۆرتر خه وتوووه، وادیاره به رهو باشی ده پوات پئموايه ئیدی جینگای مه ترسی نییه. زیئا هه روا چاوی بریوووه سهر ئهرزی.

- ئەمجاره یان ئیش و ژانه که ئی زۆری په ره ئەستاندبوو؟

- پئموايه قه د به قه ده رای ئه مجاره برک و ژانه که ئی بلیسه ئی نه ستاندوووه.

- منیش پئموايه. کاتی که ناهیلن من بچمه ژوو ره که یه وه نیشانه ئی ئەوه یه که حال و وه زعی باش نییه.

- به به رده وای ئەم شه پۆله ئیش و ئوفه ئی له گه له؟

- کات و ساتیکێ تایبه تی و مه علومه ئی نییه... له پریکدا وای لئ دئ. هاوینی را بردوو له سوئیس زۆر باش بوو، به لام زستانی را بردوو که له ویه ن بووین زۆر خراب و جینگای مه ترسی بوو. له سهریه ک چه ند پوژیک نه یه ئشت لئی نزیک بیه وه. هه رکاتی که نه خوش ده که وئ ناهیلن لئی نزیک بیه وه. حه ز به ته نیایی

دهکا. سهریکی هه‌لینا و دیسانه‌وه له ئه‌رزى پووانى و گوتى: «هه‌میشه و هه‌موو جارێ که ده‌یزانى شه‌پۆلى ئیش و نه‌خۆشینه‌که‌ى لى نزیك ده‌بیته‌وه به بیانوو‌یه‌که‌وه ده‌یناردم بۆ کۆبوونه‌وه‌یه‌کى سه‌ما کردن، کونسیرتیك یان بۆ جیگایه‌کى دیکه‌ى ده‌ناردم و دوايه درگای ژووره‌که‌ى له سه‌ر خۆى گاله ده‌دا به دایم به دزیه‌وه ده‌گه‌رامه‌وه و له‌پشت درگای ژووره‌که‌ى داده‌نیستم. ئه‌گه‌ر بیزانیایه له تووره‌یاندا وه‌کوو شیت که‌فى هه‌لده‌چاند. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر سه‌گه‌که‌ بینه‌وزاندايه‌ت ده‌یه‌یشت بچیته ژووره‌وه، به‌لام ئیزنى به‌ من نه‌ده‌دا بچمه ژوورێ، پیم‌وايه زۆتر سه‌رنج ئه‌داته سه‌ر سه‌گه‌که‌ تا من.»

وادیاربوو ئه‌وه‌زعه‌ى میشه‌که‌رانه بۆ ئه‌وه‌ بایه‌خیک و ته‌وفیریکى وای نییه، قسه‌کانى بۆنى گله‌یى و گازنده‌یان لى ده‌هات.

مارتینى به‌شیه‌یه‌کى دۆستانه‌وه گوتى: «هیتوادارم ئیتر ئاوا خراب و ئالۆز نه‌بێ. دوکتور پیکاردو چوار چاو به‌سه‌ریه‌وه‌یه‌تى، به‌لکوو بتوانی بۆ هه‌میشه‌ ده‌رمانى کاو له‌و بشیه‌یه‌ پزگارى بکات. هه‌رچی بێ ئه‌م ده‌وا و ده‌رمانه‌ بۆ ئه‌وه‌ کاریگه‌ره، به‌لام له‌بیرت نه‌چێ جاریکى دیکه‌ خیرا به‌ ئیمه‌ بلێ. ئه‌گه‌ر زووتر به‌مانزانیایه زۆر که‌متر ئازارى ده‌کیشت. شه‌وت باش!»

ده‌ستى برده‌ پینشى، به‌لام زیتا به‌ په‌له‌ خۆى کینشایه‌ دواوه: «من تى‌ناگه‌م بۆچى ده‌ته‌هوى له‌گه‌ل گراوینى ئه‌ودا ته‌وقه‌ بکه‌ى.»

مارتینى به‌ ناره‌حه‌ته‌یه‌که‌وه گوتى: «هه‌رچۆنیکت بێ خۆشه.»

زیتا لاقى به‌ ئه‌رزیدا کوتا و به‌ چاوى زه‌ق و پڕ له‌ تووره‌یه‌وه گوراندی: «من رقم له‌ هه‌مووتانه، له‌ هه‌مووتان! ئیوه‌ دینه‌ ئیره‌ وله‌ گه‌لیدا باسى کینشه‌ى سیاسى ده‌که‌ن، ده‌یه‌لێ ئیوه‌ شه‌وى له‌لای بمینه‌وه و بۆ دامرکاندن و سوکناى ئیش و ئازارى ده‌وا و ده‌رمانى بده‌ن، به‌لام من ناویزم له‌ که‌لینى ده‌رگاکه‌ شه‌وه‌ چاوى لى بکه‌م! له‌گه‌ل ئیوه‌ چ خزمه‌مایه‌تیه‌کى هه‌یه‌؟ ئیوه‌ چۆن به‌ خۆتان ئیجازه‌ ئه‌ده‌ن بێن بۆ ئیره‌ و ده‌تانه‌وى ئه‌وم لى بستین؟ له‌ هه‌مووتان بیزارم! بیزارم! بیزار!»

پڕ به‌دل ده‌گریا، هه‌لاته‌ نیتو باخه‌که‌وه و به‌ توندی درگاکه‌ى داخست. مارتینى، هه‌روا که‌ به‌ره‌و خواروى کولانه‌که‌وه ده‌رۆیشت، له‌ دلی خۆیدا گوتى: «سه‌یره! به‌ راستى ئه‌م ئافه‌ته‌ ئاشقى ئه‌وه‌! زۆر سه‌یره...»

چاک بوونه‌وه‌ی میشه‌که‌رانه زۆری نه‌خایاند. ریکاردو له پاش‌نیوه‌پۆیه‌کی
 چه‌وته‌که‌ی دیکه‌دا دیتی که جلوبه‌رگینگی راحه‌تی شیوه‌ تورکی نیو مالینی
 له‌به‌ردا بوو و له‌سه‌ر کورسیله‌که‌ دانیشتبوو و له‌ته‌ک مارتینی و گالی
 سه‌رقالی قسه‌کردن بوو. ته‌نانه‌ت وای لێ‌هاتبوو که ئیشتیای چوونه
 ده‌ره‌وه‌ی ده‌کرد. ریکاردو به‌و پیشنیاره‌ی بریک پینکه‌نی و پرسی که ئایا
 پیتی‌خۆشه‌ به‌ دریزایی شیودۆلی فیزولدا گه‌ریانیکی هه‌بێ و دیسان به
 ته‌وسینکه‌وه‌ پیتی گوت: بۆ چی گۆرکیش بێ ده‌توانی بچی گراسینییه‌کان ببینی.
 دلنیام که سینیورا به‌ دیتنت خۆشحال ده‌بێ، به‌ تایبه‌ت ئیستا که ره‌نگی
 مردووت لێ نیشته‌وه و رۆخساریکی جوان‌کیلانه‌ت هه‌یه!»

می‌شه‌که‌رانه به‌ کزه‌لۆکیه‌وه‌ سه‌ری به‌ لاوه‌ ناو ده‌سته‌کانی هه‌لپیکا: «ئای
 خودایه، هه‌ر له‌ بیریشم نه‌بوو! چه‌تمه‌ن واده‌زانی شه‌هیدیکی ئیتالیا هاتوه
 بۆلای و سه‌باره‌ت به‌ نیشتمان و وه‌ته‌ن‌په‌ره‌ستی له‌گه‌لمدا ده‌دوێ. منیش
 ده‌بوو ئه‌و پۆله‌م به‌ باشی بگێراییه‌ و به‌وم بگوتایه‌ که له‌و چاله‌ ره‌شه‌دا
 له‌ت له‌تیان کردم و دیسانه‌وه‌ به‌شیوه‌یه‌کی زۆر نارێک و ناشیرین پینکه‌وه‌یان
 لکاندووم، ئه‌ویش ده‌یویست رێک و راست له‌وه‌ ئاگادار بێ که هه‌ست و
 ئیحساسی مرۆفایه‌تی له‌و رووداوه‌دا چۆنه، ریکاردو باوه‌ر ناکه‌ی که ئه‌و
 قسانه‌ی بێ‌راست ده‌بوو! من له‌ سه‌ر ئه‌و خه‌نجیره‌ سوور پیستیه‌ و کرمی

کوله‌که‌ی نیو شووشه‌ی ژووری کاره‌که‌ت گریو ده‌که‌م که هه‌موو درۆیه‌کی چکۆله و گه‌وره‌ی من باوه‌ر ده‌کات. پینشیاریکی باش و به‌جییه و اباشه خیرا ئه‌و گریوهم له‌گه‌ل بکه‌ی.»

زۆر سوپاست ده‌که‌م، من وه‌کوو تو‌حه‌زم له ئامرازی کوشت و کوشتار نییه.

ده‌ی باشه ئه‌ی له‌گه‌ل کرمی کوله‌که‌که‌ چۆنی خو‌ئو وه‌کوو خه‌نجیر که‌س ناکووژیت و دوای ئه‌وه خو‌هیچ جوانییه‌کی تیدا نییه.

به‌لام دۆستی ئازیز راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که من کرمی کوله‌که‌م ده‌وی، به‌لام خه‌نجیره‌که‌م ناوی مارتینی من ده‌بی خیرا برۆم، ئاگاداری له‌م نه‌خوشه سه‌ره‌رۆیه به‌عۆده‌ی تو‌یه؟

تا سه‌عاتی . من و گالی ده‌بی بچین بۆ سان‌مینیاڤۆ. سینیورابوولا قه‌راره تا من دیمه‌وه لیره‌ بی.

میشه‌که‌رانه قوت‌بووه‌وه و به‌شیه‌یه‌کی سامناکانه‌وه دووپاتی کرده‌وه:

«سینیورابوولا! زۆر سه‌یره مارتینی ئه‌و هه‌ر نابیی بیت! من نایه‌لم که خاتونیکی ئاوا به‌پرز له‌به‌ر من و نه‌خۆشینی من بکه‌ویتته زه‌حمه‌ت و دهردی‌سه‌ری. دوای ئه‌وه له‌کویدا ده‌بی دانیشی؟ ئه‌و قه‌د ئه‌م ژووره‌ی پین‌خۆش نابیت.»

ریکارڊو به‌پیکه‌نینه‌وه پرسی: «له‌که‌یه‌که‌وه ئاوا پینهندی داب و نه‌ریتی میوانداریه‌تی بووی؟ کاکي من سینیورابوولا له‌ په‌ره‌ستاری و ئاگاداریه‌تیدا مامۆستای هه‌موومانه‌ ئه‌و له‌ مندالیه‌وه په‌ره‌ستاری له‌ زۆر که‌سی نه‌خۆش کردووه و ئه‌م کاره‌ زۆر باشتر له‌ ئافره‌ته‌ خیرخو‌ازانه‌ی کلیسا که‌ من ده‌یاناسم به‌رپۆه‌ ده‌بات. جا ئه‌گه‌ر وابیی یانی ئه‌و پیتی خو‌ش‌نابیی که‌ بیته هۆده‌که‌ی تو‌وه؟ سه‌یره! حه‌تمه‌ن له‌گه‌ل ئه‌و ژنه‌ گراسینییه‌ لیت گۆراوه‌! مارتینی ئه‌گه‌ر قه‌راره‌ ئه‌و بیت پتویست به‌وه‌ ناکا که‌ من پڕ و شوینی کاره‌که‌ی بۆ بنوسم. ئه‌ی هاوار نیوسه‌عات له‌ گوزه‌راوه‌، دره‌نگ که‌وتم!»

ده‌ی ریوارز، پینش ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و بیت درمانه‌که‌ت بخۆ.

ئه‌وه‌ی گوت و به‌ شووشه‌یه‌ک درمانه‌وه له‌ قه‌ره‌ویله‌که‌ نزیک بووه‌وه.

میشه که رانه ورده ورده نه خوشیه که می دهره وی و به سه ریدا زال ده بو و، به لام به هوی نه وهی که زور له جیگادا که وتبوو بین تاقهت ببوو خه ریک بوو په رسته تاره دلسوزه کانی خوی وهره ز ده کرد.

خودا ئه م دها و دهرمانانه له بهین به ری! خو ئیستا ئیش و ژانیکم نییه بوچی هر ده تانه وی ئه م ترش و تالانه م دهرخوارد دهن؟

ته نیا له بهر نه وهیه که نامانه وی دیسانه وه نه خوشینه که ت سه ره لدا ته وه. بی شک خو به ته مانیت له پیش چاوی سینور ابو لادا له بهر ده م ئیش و بازاره که تریه چوکدا بییت و ئه ویش ناچار بی تریاکت بداتی.

برای به ری ز، ئه گهر ئه و ئیش و ژانانه بیانه وی سه ره لده نه وه، نه وه دینه وه. وه کوو ئیشی ددان نییه که له و شه ربه ته هیچ و پوچانه ی ئیوه بترسی و هه لئ. قازانجی ئه م دها و دهرمانانه به قه در که ره سه ی کایه کردنی مندالیکه که بیه وی نیومالیکی ئاگر گرتوو بکوو ژینیته وه، به لام بلیم چی پیموایه ئیوه هر به قسه ی خوتان ده کن.

ئیسیتیکانه که ی به دهستی چه پیه وه گرت. دیتنی ئه و هه موو برینه سه یر و سه مه ریه گالی خسته وه یادی مژاری و توویژه که ی نه و جار هیان لینی پرسی: «ئه ری، چون بوو ئه م هه مووه ئازارت دیتوه؟ له شه ردا، ها؟»

هر ئیستا پیم نه گوتی که له گرتوو خانه یه کی تاریک و تنوک و نه ئینیدا بوو.....

به لئ ئه م شروبه کردنه بابته ی سینورا گراسینییه. هر به راست پیموایه ئه م رووداوه له شه ری بره زیل ادا بووه.

به لئ له وی زور بریندار نه بووم، دوایه که له ناوچه شاخاویه شاغیه کاندا بو پاو ده چووم، ورده ورده زورتر بریندار بووم.

به لئ هاوپی له گهل شانیدیکی زانستی. ده توانی دووگمه ی کراسه که ت داخه ی. کاره که م ته واو بوو، وادیاره له وی ژیانیکی پر چه ره سه ریت بووه. میشه که رانه له سه رخو و ئارام گوتی: «به لئ، وایه، هه لبه ت مرقوف ناتوانی

1. رهنگه ناماژه یه ک بییت بو شوړشی بره زیلیه کان دژ به دهسلات دارانی پورته قالی که «گاریبالیدی» ش له و شه ردا به شدار بوو.

لهو ناوچه شاغيانه دا به ئاسووده گى و بى خه م بژى . هه ر پوژهى
گونگه لىكى تووش ئه بيت. زور ده گمه نه ئه گه ر جار جار پووداوىكى خوش و
باشت بيته سه ر پى.»

، به لام راستيه كه ي ئه وه يه كه من تىي دامام كه تو چو ن ئه وه موو
ئازاره ت بينيوه مه گه ر ئه وه ي له گه ل حه يوانىكى كىوى دپه نده پووبه پوو
بووبىتیه وه . بۆ ويته ئه م برينانه ي سه ر قو لت ه ي چيه .
ئه مه له پاوى يوزپلینگدا وای لى هات. چا و لى كه من ته قه م كرد..... له
درگا كه يان دا.

، مارتىنى، ژووره كه پىكوپىكه؟ به لى؟ ده تكايه درگا كه بكه وه. سىنيورا
بمبووره كه ناتوانم له به رت هه ستم.

، هه لبه ته كه نابى هه ستى، من وه ك ميوانىك نه هاتومه ته ئىره. سزار
كه مى زووتر هاتووم گوتم نه وه ك به په له بى بۆ پوشتن.

، چاره گىكى دىكه ش ده مئىمه وه پووپوشه كه ت له ژووره كه ي دىكه
داهه نيم. قه رتاله كه ش بيه مه ئه و ديو؟

، ئاگا ت لى بى هيلكه ي تازه يه. كىتى ئه مپو كه به يانى له مونته ئولپورتو
هيناو يه تى. سىنيور پيوارز كه مىكم گول بۆ هيناوى. ده زانم حه زت له گوله.

له په ناى مئزه كه وه دانىشت. گوله كانى پىكوپىك كرد و خستىيه ناو
گولدا نه كه.

گالى گو تى: «ده ي پيوارز، درئزه ي پاوى يوزپلینگه كه ، كه ئىستا لىي
ده دواى بۆمان باس بكه.»

، به لى! سىنيورا، گالى سه باره ت به ژيان و به سه رهاتى من له ئه مريكاي
باشوور پرسىارى لى كردم و منىش بۆم باس ده كرد كه چو ن قولى چه پم
بريندار بوو. ئه م پووداوه م له پىرو به سه ر هات. ئىمه بۆ پاوى يوزپلینگ له
چومه كه ده په رينه وه؛ كاتى كه ته قه م له و جانه وه ره كرد، بارووته كه ئاورى
نه گرت، ئاو دزه ي كردبووه ناو بارووته كه، سروشتيه ئىدى يوزپلینگىش
مه حتل نه بوو تا من كاره كه م پىكوپىك بكه م و ئه مه ش ئاكامه كه ي.

، حه تمه ن ده بى پووداوىكى خو شىش بووبى.

- زۆریش ناخۆش نه بوو! ههلبهته مرقوف دهبن له بهرانهر پروداو ههکاندا وهک کيو پارهوستن، بهلام به گشتی ژيانیکی ناخۆش نيه، بۆ وینه پاری مار...
 دهستی کرد به چه نه وهری و له سه ریهک قسهی خۆش و نوکته گێرانه وه سه بارهت به شه پری ئارژانتین. شانیدیکی نیردراری بره زیلی، به هه لۆ پاری کردن ، چه رمه سه ری دیتن له گه ل شاغیه کان و بوونه وه ره درنده کان. گالی وهک مندالیک که به بیستی ئه فسانه یه ک به که یف و دل خۆش ده بن په یتا په یتا ده په ریه نیو قسه کانیه وه تا پرسیا ریکی لئ بکات. ئه و پو حیکی سروشتی ئاسای ناپلی هه بوو که شته کان خیرا کاریگه ریان له سه ر داده نا و هه موو شتیکی هه ست بزویی خۆش ده ویست.

جما که ره سه ی شت چینه که ی له قه رتاله که ده ره ینا و چاو و دهستی که و ته کار، بی دهنگ گوئی راداشت بوو. مارتینی نیوچاوانی تیک نابوو به گشتی به دلی نه بوو ئه و جو ره ی که ئه و قسه کانی ده گێرپایه وه ، پتی وابوو زۆر له خۆرازیه و به خۆدا هه لگوته. ئه و پیاوه ی که هه وتوو یه ک له وه پیش له به رچاوی ئه و زۆر به برشته نه توانی بووی له به رانه ر ئه و ئیش و ئازاره دا خۆ راگری ئیستا له هه موو کرده وه و هه لس و که وته کانی بیزار ببوو.

گالی به ئیره ی بردنیکی زۆر مندالانه وه هه ناسه یه کی هه لکیتشا و گوئی: «بی شه ک ژيانیکی گه ش و پرونت هه بووه! پیم سهیره که بۆچی بره زلیت به جی هیشتوو. هه تمه ن ئه و ولاتانه ی دیکه ئاوا هه ست بزوین نه بن.»

میشه که رانه گوئی: «پیم وابی پیرو و ئیکوادۆر له هه موو جیگایه ک بۆ من خۆشتر بوو. به راستی ئه و ئه و ناوچه یه کی سه ره سه وز و دل پفینه. هه لبه ته زۆر گه رمه. به تایبهت له ئیکوادۆر و ئه و ناوچانه ی قه راخ ده ریا، مرقوف به زه حمهت ده توانی ساتیک له و ئه هه لکا، به لام سروشتیکی بی حه د جوان و له به ر دلانی هه یه.»

گالی گوئی: «به پای من ژيانیکی ته واو ئازاد له و ناوچه سروشتیه ی که دهستی مرقوفایه تی نه ی چرژاندوو له هه موو جیگایه کی تر دل پفین تره. مرقوف توانایی خۆی و ههستی ئینسانی بوونی خۆی ، له و ئه باشتر هه ست پی ده کا تا له م شاره گه وره و پر هه شیمه تانه دا.»

میتشه که رانه وهلامی داوه: «به‌لئی، ئەمه...»

جما سەری له سەر کاره‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و پوانییە میتشه‌که‌رانه،
میتشه‌که‌رانه له‌پڕێکدا سوور هه‌لگه‌را و قسه‌که‌ی خۆی بیری. هه‌موو که‌میک
بێده‌نگ بوون. گالی به‌ په‌رۆشینی که‌وه‌ گوتی: «خۆ ئێش و ژانه‌که‌ت دیسان
ده‌ستی پێ نه‌کردۆته‌وه؟»

- شتیکی وا نییه‌ زۆر سوپاس، هیوادارم بێ حورمه‌تیم پێ نه‌کردی. مارتینی به‌ ته‌مای بڕۆی؟
- به‌لئی گالی بڕۆین، دره‌نگ ئەکه‌وین.

جما له‌گه‌ل هه‌ردووکیان چووه‌ ده‌ری و خێرا به‌ لیوانیک شیره‌وه‌ که
هێکه‌یه‌کی تێدا شله‌قاندبوو هاته‌وه‌ ژووری.

به‌ حورمه‌تیکی به‌ بڕه‌ستانه‌وه‌ گوتی: «تکایه‌ ئەمه‌ بخۆ.» و دیسانه‌وه
ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌ شت‌چینی که‌ی، میتشه‌که‌رانه‌ش به‌ دل‌خۆشیه‌وه‌ به‌ قسه‌ی
کرد، نزیکه‌ی نیوسه‌عاتیک هێچیان قسه‌یان نه‌کرد، ئاخه‌ره‌که‌ی میتشه‌که‌رانه‌ به
ده‌نگیکی زۆر ئارامه‌وه‌ گوتی: «سینیورا بولالا!» جما سەری هه‌لێنا.
میتشه‌که‌رانه‌ هه‌روا که‌ سەری داخست‌بوو پڕیشکۆی مافوره‌ی سەر
قه‌ره‌ویله‌که‌ی لێ ده‌کرده‌وه‌: «تۆ باوه‌رت به‌وه‌ نه‌کرد که‌ قسه‌کانی ئێستای من
راست بن.»

جما به‌ نه‌رمی وه‌لامی داوه‌: «شک له‌وه‌دا نییه‌ که‌ درۆت ده‌کرد.»

- راست ده‌که‌ی، هه‌موو ئەو قسانه‌ی که‌ کردم درۆ بوون.

- مه‌به‌ستان له‌ شه‌ره‌که‌یه‌؟

- مه‌به‌ستم هه‌موو شتیکه‌، من قه‌ت له‌ شه‌ردا نه‌بووم، به‌لام سه‌باره‌ت به
لیژنه‌که‌ هه‌لبه‌ته‌ له‌گه‌ل چه‌ند رووداوێک به‌ ره‌و‌پوو بووم، زۆربه‌ی ئەو
داستان و به‌سه‌ره‌اتانه‌ راسته‌، به‌لام به‌ هۆی ئەوانه‌وه‌ نه‌بوو که‌ بریندار
بووم. تۆ له‌ درۆیه‌کدا راستیه‌کانت پێ درکاندم هه‌ر بۆیه‌ پێم‌وايه‌ ده‌بێ ئاماژه
به‌ هه‌موو رووداوه‌ راستیه‌کان بکه‌م.

جما پرسى: «پێت‌وانییە، که‌ ئەو هه‌مووه‌ درۆ کردنه‌ خه‌سار کردنی

توانایی و وزه‌ی له‌شه‌؟ پێم‌وايه‌ ئەم کارانه‌ بایه‌خى ماندوو‌بوونه‌که‌ی نییه‌.»

- ئەگەر تۆ بە جىگای مەنبایەى چەت دەکرد؟ ئەمە قەسەى پەيشىنيانى ئىنگلىسىيە. خۆ دەزانى: «پەرسىيار مەكە تا درۆت لەگەل نەكەن.» بۆ مەن هەيچ خوشى و چىژىكى تەيدا نىيە كە ئاوا سووكايەتى بە خەلكى بكەم، بەلام كاتى كە ئەوان لەهۆى ئىفلىج بوون و نوقوستانىم دەكۆلنەوه مەنیش دەبىن بەشپۆهەك وەلاميان بەدەمەوه. دواى ئەوه كاتى كە مەزۆف ناچارە درۆ بكات دەبىن چىرۆكى زۆر باشىش بخولقەنن. ئاگات لەبوو كە گالى چەندەى پەن خۆش بوو؟»

- تۆ پەن خۆش بوونى گالىت لە بەيانى راستىەكان پەن باشترە؟
مىشەكەرەنە كە رەيشكۆيەكى لەت كراوى لە دەستدا بوو سەرى هەلئىنا و گوتى: «بەراستە! دەتويست هەروا سووك و ئاسان راستىەكەيان پەن بلىم؟ پەيش ئەوهى كە بەم گوتايە زمانى خۆم دەقەرتاندا!»
پاشان بە پەلە كەردنىكى خەجالەتايەنەوه درىژەى پەن دا: «قەد راستىەكانم لەلای كەس نەدركاندوو، بەلام ئەگەر حەز و خوولياى بىستىت هەبىن بۆتانى دەگىرەمەوه.

جما بە بىدەنگىەوه كارى چىنەكەى نا ئەولاولە. بەراى ئەو لە دەروونى ئەم مەزۆفە نالەبار و تورپەيدا كە ناخى كەيلى راز و نەيتى بوو كە لەپەرىكدا دەبووست رازى دلى خۆى لەلای ژنىك بەدركىتى كە بە پۆالەت هەيچ حەزى پەن نەدەكرد؛ و چاكىشى نەدەناسى دەبىن لە دل و دەروونىدا خالىكى زۆر دل تەزىن خۆى حەشار دابىن.

بىدەنگىەك هەردوو كيانى داگرتبوو. جما سەرى هەلئىنا. مىشەكەرەنە قولى چەپى نا بە مىزىكى چكۆلانەوه كە لەپەنايدا دانرابوو و چاوهكانىشى خستبوه ژىر سىبەرى دەستە ئىفلىجەكەى، جما سەرنجى چووه لای گوشار و دلەراوكەيەكى دەروونى كە لە لەرزىنى قامكەكانى و توند لىدانى رەگى كۆنە برىنەكەى سەرمچەكى خۆى نىشان دەدا. هاتە پەنايەوه و بە نەرمىەوه نىوى هەتا. مىشەكەرەنە داچلەكى و سەرى هەلئىنا. بەشپۆهەكى عوزرمایى هەتايەنەوه و بە پەچرەپچرەوه گوتى: «لە... بىرم چوو، دەمويست بۆ تۆ سەبارەت بە...»

- سه بارهت... به و پروداوه ، یان هر شتیکی که بووه هژی ناقیسنی لاقت، به لام نه گهر نارپهحت و په ریشانت دهکا...

- نه و پروداوه؟ زاماربوونم! به لن، پروداو نه بوو کیتردیک بوو.
جما زور به سهیره وه لیتی پرووانی، میشه که رانه به و دهسته ی که له زینه که ی به جوانی دیار بوو قژی سهری لادا و به بزه یه که وه چاوی لی کرد.

- دانانیسی؟ کورسیه که ت بیته پینشه وه، بمبوره که ناتوانم کورسیه که تان بو بینم و .. سهیر نه وه یه نیستا که بیری لی ده که مه وه، نه گهر پیکاردو بیتوانیایه که به زوریش بی نه شتر گهری بکریم، خه زینه یه کی گهره ی لی په پيدا ده بوو، چونکه نه و شکسته به ندیکی عاشقه و عاشقی چاک کردنه وه ی نیسکه شکاوه کانه و من پیم وایه ه موو نیسک و پروسکی له شم ورد بوو و شکا بینجه له نیسکی ملم.»

جما به نه رمیه که وه گوتی: «به لام خو ورهت و نه پروخا په نگه نه وانه بخه یه ریزی نه و شتانه ی که زور به که می ورد دهن و د پرووخین.»
سهری ته کان دا: «نا، ورهه بهر نه دا ، به لام نه وکات راست وه ک فینجانیکی شکاوم لی هاتبوو؛ نه مه ناخوشتترین و سامناکترین به شی پروداوه که یه. به لن ده ی سه بارهت به خه نجیره که ده دوام.

- نه مه... نیزنم بده... ده و روبه ری سیزده سال له وه پیتش له لیما نه و پروداوه به سه رهات. پیم گوتی که پیرو بو زیان و گوزهران ولاتیکی خوش و دل فره یحه، به لام بو مروفیکی وه کوو من که به ه لکه وت له وئ گیرسابوومه وه و له بهر نه بوونی که وتبوومه سه رساجی علی نه وه ندهش خوش و دل رفین نه بوو. ه وه ل جار له ئارژانتین و دوايه له شیلی و نه و ولاتانه دا ده گه پام. زور جاریش به برسیه تی پامده بوارد. دوايه وه ک که سیکی هه مه کاره به لو تکه یه کی حه یوان کیش له (والپارای زو) ه وه چووم بو لیما.

له خودی لیما دا نه متوانی نیش و کاریک په پيدا بکه م، هر بو یه به ره و گومیلکه کانی نوژهن گای پاپور پویشتم تا به شکم له وئ کاریک په پيدا بکه م.

1. valparaiso: له نگره که یه کی شیلی.

ئاخەر ئەم گومىلكانە لە (كالائو)ايە. ھەلبەتە لەو لەنگەرگەيە گەرەكى زۆر ھەژار نشيني لىبوو كە دەرياوانەكان لەوئى كۆ دەبوونەو. پاشان لە قومارخانەيەكى جەھەنى ئەوئى كارى پيشخزمەتيم دەست پى كرد،دەبوو چىشتلينيەرى بگەم و بەشى بيلياردم بەرپۆه بېردايە، بۆ مەلەوانەكان و گراوئىكانيان شەپابم بەيتايەت و بە گشتى ئا لەو جۆرە كارانم بگردايەت ئيشيكى دلخۆشكەرەو نەبوو، بەلام ديسانيش خۆشحال بووم كە لانيكەم كارىكم ھەيە. لانيكەم لەوئى ھەرچۆنىتك بى خۆاردنىك ھەبوو، پوخسار و قەيافەئى مرقايتەتى و بە گشتى دەنگى مرقايتەتيم دەبيست. رەنگە بلەئى خۆ ئەو ھىچ نبيە، بەلام من لەو كاتەدا تاق و تەنيا ، بە ھاودەمى تەب و نوبەتيني و زەردووبى لە سەر ئەرزى تەويلەئى مالىكى پيس و شىدار و بۆگەنيو و نيوہگيان بووم، ئەو ھەش ترسيكى سەيرى خستبووہ دلەوہ، بەئى شەويك ئەمريان پى كردم كە لاسكارآيكى مەست كە بەد مەستى گردبوو بيخەمە دەرەوہ، ئەو ھاتبوہ ئيرە، ھەموو پوولەكەئى دۆراندبوو زۆر كەنفت و بىحال بوو. ئەگەر من دەمويست كە لە سەر كارەكەم بمىتمەوہ و لە برسانا نەمرم، بىشك ناچار بووم بە قسەيان بگەم، بەلام ئەو پياوہ دوو بەرابەرى من دەبوو . من ئەوكات ھىشتا بيست و يەك سالى تەواو نەبووم، دواى ئەو تەب و نەخۆشينيەش ھەك پشيلەيەك كز و لاواز ببووم، بەلام لەو سەيرتر كابرئى دۆراو كىردىكىشى پىبوو.

بىرىك پراوہستا بە دزيوہ چاويكى لە جما كرد و پاشان دريژەئى بە باسەكەدا: «وادياربوو بە تەمابوو كە يەكجارى كۆتايى بە ژيانم بينى، بەلام زوو پەلەئى كرد . شلشل كووتامى و بە قەدەرايى ئەو ھەندەئى كە بمىتم نەمرنەژئى ئەندامى ورد نەكراوئى بۆ لەشم ھىشتەوہ.»

- ئەئى ئەو خەلكە؟ نەيانتوانى نيو بژئويتان بگەن؟ يانى ھەموويان لە لاسكارىك دەترسان؟

1. لەنگەرگەيەكى ليما

2. مەلەوانىكى مالايە

میشه که رانه سه‌ری هه‌لینا و پینکه‌نی: «ئو خه‌لکه؟ قومار یازده‌کان و جه‌ماوه‌ری ئو شوینه؟ سه‌یره تو ناتوانی ئو شته بیتییه به‌ر زه‌ینی خوت! من خزمه‌تکاریان بووم - وهک شت‌ومه‌کی نیو مال‌نیان وا بووم. هه‌لبه‌ته ده‌وری منیان دابوو و له‌و شوخی و جه‌فهنکه چیژیان وه‌رده‌گرت. ئه‌م جو‌ره پوو‌داوانه له‌و جیگایانه‌دا وه‌کوو جه‌فهنگیکه بق خوش‌پابواردنی ئه‌وان. خۆ وا نییه، تو بله‌ی که مرۆف پینی خوش نه‌بی قه‌ت شتی وای به‌سه‌ر نایه‌ت.»

جما ته‌زوی پیتا هات: «ئاخره‌که‌ی چیت به‌سه‌ر هات؟»

- له‌م باره‌وه ناتوانم له‌وه زیاتر زانیاریت بده‌م: زۆرجار مرۆف له‌و جو‌ره کاتانه‌دا تا چه‌ند رۆژیک دوا‌ی ئه‌و پوو‌داوه هیچی له‌بیر نامینتی. به‌رواله‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ئاگادار بوون که نه‌مردووم، به‌کێکیان دوکتوریکی شکسته‌به‌ندی پاپوره‌که‌ی هینا که هه‌ر له‌و نزیکانه بوو. دوکتوره‌که هه‌روا به‌سه‌ر سه‌ره‌که‌ی پینه‌ی کردم - پیکاردو له‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌یه که نه‌شته‌رگه‌ری شکسته‌به‌ندی که خراپ کراوه، به‌لام په‌نگه له‌به‌ر ئیره‌یی بردنی کاری دوکتوری بی. سه‌رت نه‌یه‌شینم دوا‌ی ئه‌وه‌ی که به‌هۆش هاتمه‌وه، پیریژنیکی ئه‌وی به‌خیزی خۆی و له‌ پێگای خاچ و مه‌سیحدا منی بردبووه لای خۆی - شتیکی زۆر سه‌یر نییه؟ پیریژنه‌که له‌ قوژبنیکی ماله‌ کوخته‌که‌یدا خۆی کۆ ده‌کرده‌وه و قه‌نه‌یه‌کی په‌شی تێده‌کرد و دووکه‌لی بلاو ده‌کرده‌وه، تف و به‌لغه‌می به‌سه‌ر ولاتدا فری دها و له‌به‌ر خۆیه‌وه پرته‌وبۆله‌ی ده‌هات، به‌لام ژنیکی خێرومه‌ند بوو، پینی ده‌گوتم، ئارام و بی‌قه‌ره‌ ده‌مری که‌سیش ئه‌و مه‌ندی و ئارامیه‌ت لێتیک نادات، به‌لام هه‌ستی به‌ره‌هه‌کانیتی ده‌روونیم قه‌وی بوو و منیش ژیان و مانم هه‌لبژارد. گه‌رانه‌وه بق باوه‌شی ژیان و تێکۆشان و کار کردن سه‌خت و گران بوو. جاری‌واش هه‌یه‌ وای بیر ده‌که‌مه‌وه که ئه‌و کاره‌ تێکۆشانیکی بی‌ئاکام بووه. به‌گشتی تا‌قه‌ت و له‌ سه‌رخۆیی ئه‌و پیریژنه‌ زۆر سه‌یر بوو و به‌ درێژایی....

چه‌نده‌ی خایاند؟

- چوار مانگیک له‌ جیگادا که‌وتم و ئاگاداری لێ کردم. جار‌جاریش وه‌کوو شیت قسم هه‌ل‌ده‌بروسقاند و ورینه‌م ده‌کرد دهن‌ا وه‌کوو ورچیکی زامار له‌

بەر ئىش و ژانى لەشم، نالە و ھاوارم نەدەبپرایەو، نازانى چەندەم ئىش و ژان ھەبوو؛ سروشتى ژيانى منىش بە ھۆى ئەووەو که دەورانى مندالیم زۆر نازپەرورەردە بووم عادت و خۆپراگريپەکی زۆرم نەبوو.
 - دوايە؟

- دوايە ھەرچۆنیک بىن لە جيگادا ھەستام زۆر بە زەحمەتەو لە مالەكە چومە دەرى. نا، وا بېر نەكەيتەوہ كە سووال كردن لە ژنيكى ھەژارى پەش و پووت ناخۆش و سەخت بوو. من لەبەر ئىش و ژانى خۆم ئەوانەم ھەر بە زەينىشدا نەدەھات! ھۆكارەكەى ئەوہ بوو كە ئىتر نەمدەتوانى لەو كوختەيەدا خۆم پراگرم.

تۆش ئىستا سەبارەت بە خۆپراگري و وپەى من دواى. خۆزگە ئەوكات منت بديبايە! ئەو ئىش و ژانە ھەميشە كاتى عەسر و نزيكى خۆرئاوالبون و تاريكى شەوئ برستى لىدەبپريم. پاشنيوہرپۆيان رادەكشام و چوارچااو دەمپوانيبە ھەتاو كە وردەوردە دەچووە خوارئ. ئاخ ناتوانى بيبهيتتە بەر زەينت! ئىستاش كە دەروانە پۆژئاوالبونى ھەتاو دادەھيزريم!
 ھەردوو ببەنگ بوون.

- بەلى تا ناوەندى ئەو ولاتە رۆيشتم تا بەشكم كاريك بدۆزمەوہ. ئەگەر لە ليما بمايەمەوہ بىگومان شيت دەبووم. گەيشتمە (كوسكوا) و لەوئ - ئەرى بە راست من تۆم بۆچى بە زۆر گويپايەل كردووہ بۆ بيستنى ئەم بەسەرھاتەى رابردووى خۆم. تەنانەت خالىكى خۆش و بە تاميشى تيدا نيە.
 جما سەرى ھەلىنا، بە چاوانتيكى بېرمەندانەوہ لىي رپوانى و كوتى: «تكاپە قسەى وا مەكە.»

ميشەكەرانە لىوى خۆى گەست و بپريكي تر لە ريشكۆكاني مافوورەكەى ژپير خۆى لى كردهوہ. دواى كەميك پرسى: «دريژەى باسكەت بۆ بگيرمەوہ.»

- ئەگەر... پينتخۆشە بەلى بېگيرەوہ مەخابن وەبېر ھيتانەوہى ئەو بەسەرھاتە بۆ تۆ زۆر ناخۆش و دل تەزينە.

1. شارىكى كەوناراي پېرۋيە كە پينش ئەوہى ئەورۋپيەكان بيئە ئەو ولاتەوہ پينتەختى ئينكاھا بوو.

- پیت وایه کاتی باسی ناکه م له بیرم ده چیته وه؟ ئەوکات خرابتره، به لام وا بیر نه که یته وه ته نیا ئەم بیره وه ریانه یه که ئاوا دلم ده کوشی، راستیه که ی ئەوه یه که باوه ر به خۆ بوونم لاواز بووه و وزه ی خۆراگری رۆحیم کزه لۆکه و رۆحیشم خه وش دار و که نه فت بووه.

- پیم وایه باش له مه به سته که ت نه گه یشتوم.

- ده مه وی بلیم راستیه که ی ئەوه یه که وره و چالاکی ده روونیم کووژرا بوو. تا ئەو جیگایه ی که وام لێ هاتبوو ئیدی خۆم زۆر ترسه نوک و قزه ده زانی.

- ئەوه ش ده بی بزانی که خۆراگری هه رکه سیکیش سنوور و هیلکی تاییه تی هیه.

به لێ، به لام پیاویکی که له پریکدا ده گاته ئەو سنووره، قهت نازانی که که ی ده گاته دۆخی جارانی و ئاسایی بوونه وه ی.

جما به دوودلیه وه لێی پرسی: «تکایه ده توانی پیم بلیی که چۆن بوو له ته مه نی سالانه دا تا ق و ته نیا له و ناوچانه دا ئاواره و سه رگه ردان بووی؟»
- زۆر ئاسان، له مالی خۆمدا، له ولاتی خۆم ژیا نیکی باش و ته باوره بام هه بوو، به لام هه لاتم.

- بۆچی؟

دیسان هه ر به و شتیه ناشیرینییه و تونده ی خۆی پتکه نی: «بۆچی؟ چونکه مندالکی به رزه ئەقل بووم. من له مال و خیزانیکی زۆر ده وله مه ندا گه وره ببووم. ئەونده له ناز و خۆشی و ئاسایشدا بووم پیم وابوو که هه موو دنیا له په مۆی ره نگا وره نگ و هه نگوین و شیر و بادام ساز کراوه. دوا یه له رۆژیکی گه رمی تیشکاو یژدا زانیم که ئەو که سه ی که جیگای بپروا و باوه ری من بوو فریوی داوم. سهیره، ئەوه بۆ وا داچله کیت! چی بووه؟

- هیه نییه، تکایه درێژه ی باسه که بده.

- زانیم که به نامه ردی و دوو پرویه وه درۆیان له گه ل کردووم. هه لبه ته ئەزموونیکی بی بایه خ بوو، به لام ههروه کوو له وه پیشتر گوتم من لاویکی که م ئەزموون و له خۆپازی بووم و پیم وابوو که درۆزنه کان ده چنه جه هه ندم.

هر بویه له مالوه هلاتم و بهرهو نه مریکای باشوور که وتمه ری یان دهمردم یان بی نه وهی قرانیکم پی بی؛ بی نه وهی وشه یک زمانی نیسپانیایی بزنام، تهنیا بهو دست و پی سپیکه لانه و بهو عاده ته دهوله مهندانه یه وه بق بزبوی خوم له دهریای پر شه پولی ژياندا مهله بکم و ناکامه کھی نه وه بوو که خلور بوومه وه بهرهو ناخی دوزه خیکی تال و پرکاره سات، تا له فکر و خه یالی نه و دروزنانه پرگاریم بی. ژيانیکی پر چه ره سه ری بوو، نه م رووداو و کاره ساته، راست پینج سال بهر له وهی لیژنه ی دوپره بیت و پرگارم کات به سه رم هات.

- پینج سال! نه چنده سامناکه! دوست و هوالیکت نه بوو؟

- من و دوست و هوال؟ (له پریکدا به رق و توورپهینه که وه لینی روانی)

من قهت دوست و هاوریم نه بووه!

وادیاربوو که له توورپه بوونه که ی خوی په شیمان بووه ته وه بویه خیرا بای داوه و به نه هونیه وه گوتی: «تو نابی نه و جوړه شتانه به هند بگری، له وکاته دا رهنګه من سه بارهت به هه موو شتیکی رهش بین بوو بیتم. له راستیدا سال و نیوی هه وه لیم زوریش خراب نه بوو، من لویکی شاز و به توانا بووم و ژيانیشم زور به باشی به ریوه دهچوو تا نه وهی نه و لاسکاره رقی خوی به سه رمی چاره ره شدا رشت. ئیدی دوی نه وه نه متوانی کاریک بوخوم جی به جی که م. سهیر نه وه یه نه گهر ته نانهت بزماریک به لیته اتوویه وه داکوتی که ره سه یه کی باشی لی دوست ده بی؛ به لام من بیومه بزماریکی خوار و خینج و ژهنگاوی. دوی نه وه که سیش خه مخوری بق نو قوستانیک ناکات تا ئیش و کاریکی پی بدا.»

- چ کاریکت ده کرد؟

- هر جوړه کاریکی که بوم هه لکه وتایه. سه رده مانیک فه راش و سه قوا بووم بق نه و به ندیانه ی بیگاریان پی ده کردن له قامیشه لانه شه کریه کاند، شتم دهیتنا و شتم ده برده وه. نا له و جوړه کارانه، به لام بی فایده و بی ناکام بوو. خاوه نه کانیان هه همیشه دهریان ده کردم. وا ده شه لیم که نه مده توانی خیرا خیرا کار بکم، نه مده توانی باری قورسیش هه لگرم. دوی نه وه به دایم له بهر

تهوژمی ئەم ئیش و ئازاره ناوادهیه‌دا بووم. دواى به‌یینک چومە کانگاکانی نوقره و هه‌ولم دا به‌شکم له‌وئ کاریک بدۆزمه‌وه، به‌لام که‌لکی نه‌بوو به‌پرسیانی ئه‌وئ به‌ دیتنی من پیم‌پیده‌که‌نین کریکارنیش لیتان ده‌دام.
- له‌به‌ر چی؟

- پیم‌وايه ئه‌وه سروشتی مروڤه چونکه لاواز بووم و ئه‌وان ده‌یان‌دیت که من ته‌نیا به‌ ده‌ستیک ده‌توانم به‌ربه‌ره‌کانی و داکوکی بکه‌م له‌ خود ئاخه‌که‌ی ئه‌ویشم به‌جی‌هیشت و بی‌ئه‌وه‌ی بزانی بۆ کوئ ده‌چم ملی رینگه‌ گرت به‌ر و که‌وتمه‌ گه‌ران له‌ ولاتدا. ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ بتوانم له‌ جیگایه‌که‌وه ئیش و کاریک ده‌سته‌به‌ر که‌م. ئاواره‌ و سه‌رگه‌ردان هه‌موو جیگایه‌که‌م ده‌پشکنی.

- هه‌موو جیگایه‌ک ده‌گه‌رای؟ به‌و لاقه شه‌له‌ته‌وه؟

میشه‌که‌رانه هه‌ناسه‌یه‌کی دل‌ته‌زینی هه‌لکیتشا و له‌پریکا سه‌ری هه‌لینا و گوتی: «برسی، زۆر برسی و که‌نه‌فت بووم.»

جما که‌مئ سه‌ری راوه‌شاند و چه‌ناکه‌ی له‌ سه‌ر ده‌ستیکى دانا میشه‌که‌رانه پاش که‌مئ بیده‌نگی درێژه‌ی دا، تونی ده‌نگی له‌ کاتی قسه‌ کردن و رده‌ورده‌ ئارامتر و لاوازتر ده‌بوو: «به‌لئ، ئه‌ونده به‌ ته‌نیایی پیاسه‌ کردبوو خه‌ریک بوو شیت و دیتوانه‌ ده‌بووم و هیچ ئاکامیکیشی نه‌بوو. چووم بۆ ئیکوادۆر. ئیدی ئه‌وئ هه‌ر مه‌پرسه‌ له‌ هه‌موو جیگایه‌ک خراپتر بوو. جار‌جاره‌یه‌ک که‌میکم له‌حیم‌کاری ده‌کرد. له‌حیم‌کاری لیزانیشم. به‌ شوین هه‌ر کردنیکدا خیرا هه‌لده‌هاتم و یان ئاغه‌لی به‌رازه‌کانم خاوین ده‌کرده‌وه. جاری‌واش بوو... ئاخ نازانم چی دیکه‌م ده‌کرد، ئاخه‌که‌ی پوژیک...»

ده‌سته‌کز و په‌ش‌ه‌لگه‌راوه‌که‌ی که‌ له‌ سه‌ر میزه‌که‌ بوو له‌پریکتا میزه‌که‌ی توند گرت. جما سه‌ری هه‌لینا و به‌ نا‌په‌حه‌تیه‌وه لیتی پووانی. پوخساری میشه‌که‌رانه ته‌واو پووبه‌پرووی ئه‌و نه‌بوو هه‌ر بویه ده‌یتوانی ده‌ماری لاملی و لای گوێچکه‌ی ببینی که‌ چۆن وه‌ک چه‌کوچیک ئاوا توند و خیرا و ناریک له‌ده‌دا. بریک نزیک بووه و ده‌ستی به‌ ئارامی نایه‌ سه‌ر قۆلی.

- پاشماوهکه‌ی مه‌گێژه‌وه، قسه‌کردن له‌سه‌ر ئهم به‌ستینه‌ زۆر ناخۆش و دل‌ته‌زینه. به‌گومانه‌وه‌ پروانیه‌ ده‌ستی جما، سه‌ری ته‌کان دا و قورس و قایم درێژه‌ی دا: «ئاخره‌که‌ی رۆژیک تووشی سیرکیکی گه‌پوک بووم، له‌بیرته‌ ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و شه‌وه‌ دیتت؟ شتیکی وه‌کوو ئه‌وه‌، به‌لام تووهرتر و بن‌بایه‌خ‌تر. هه‌لبه‌ته‌ له‌و سیرکه‌دا یاری کردن له‌گه‌ل گاشی تیدا بوو. سیرکه‌ گه‌پوکه‌که‌، شه‌وی له‌ قه‌راخ رینگایه‌کدا بارگه‌ و بنه‌یان دامه‌زراندبوو، منیش بۆ سوال کردن چوومه‌ ده‌واره‌که‌یانه‌وه‌، ده‌ی هه‌وا گه‌رم و منیش برسی، تونی، هه‌ر بۆیه‌ له‌به‌ر ده‌رکی ده‌واره‌که‌یاندا تخیل بوومه‌وه‌.

له‌وکاته‌دا وه‌ک کچیکی قوتابی قوتابخانه‌ی شه‌و و پۆژی که‌ له‌ به‌ر هه‌لیینه‌ توند و ته‌نگه‌که‌ی خۆی بیزار بووه‌، به‌ ئه‌نقه‌ست خۆم تخیل کرد، هه‌ر بۆیه‌ منیان برده‌ ژووری و بریک خواره‌مه‌نی و بریک شتی‌تریان بۆه‌یتام، و دوايه‌... سه‌به‌ینی به‌یانی... پینشیاریان پێ کردم که‌...» (پینه‌نگیه‌کی کورت) ئه‌وان پێوستیان به‌ پشته‌ده‌ره‌په‌رپویک یان که‌سیکی سه‌یر و ناحه‌ز و قیزیون بوو. تا مندا له‌کان بتوانن پینستی پرته‌قال و مۆز و شتی وای به‌سه‌ردا فه‌رێ بدن - شتیکی وا که‌ بتوانیت ئه‌وان بپینته‌ پیکه‌نین - ئه‌و شه‌وه‌ ئه‌و کابرا ژوورجاره‌ت دیت - به‌لێ دووسالی عه‌له‌ن ته‌واو ئه‌وه‌ کار و پیشه‌ی من بوو.

به‌لێ، حوقه‌وبه‌زمی سه‌یر فێرپبووم، گورانکاریه‌کی زۆرم له‌ خۆمدا به‌دی نه‌ه‌یتابوو، ته‌نیا پشتیکی کۆمی ده‌ست کردیان بۆ داده‌نام ئه‌م لاق و ده‌سته‌ نووقه‌ستانه‌شمیان ناحه‌زتر نیشان ده‌دا. خه‌لکی ئه‌وی وردبین و به‌ هانه‌گیر نین. ئه‌گه‌ر ته‌نیا بتوانن زینده‌وه‌ریکیان گیر بکه‌وی و ئه‌شکه‌نجه‌ی بدن وپتی پیتکه‌نن زۆر به‌ ئاسانی پازی ده‌بن - کومه‌لگای دواکه‌وتوو و نه‌فامیش به‌ش به‌ حالی خۆی، بایه‌خیکی زۆری هه‌یه‌. ئه‌وان زۆرزان و فیلاوی نین چیاان له‌ دل‌دایه‌ بنگرێ و گۆل نیشانی ده‌دن. خراپه‌که‌ی له‌وه‌دابوو که‌ زۆرجار نه‌خۆش ده‌که‌وتم. نه‌مه‌توانی یاری بکه‌م. جاری وابوو، ئه‌گه‌ر به‌رپرسه‌که‌ که‌یفی قنچ نه‌بوايێ و له‌ ژێر باری قورسی ئه‌م نه‌خۆشینوو و ئیش و ئازاره‌ش‌دا بایه‌م زۆری لێ‌ده‌کردم تا بچمه‌ نیو بازنه‌ی رینگه‌که‌ و یاری بکه‌م . من له‌ سه‌ر ئه‌م باوه‌ره‌م که‌ خه‌لکی زۆرتر چێژیان له‌وکاته‌نه‌ ده‌برد که‌ من

نەخوشیەکی پەرووی تە دەکردم . لەبیرمە جارێکیان ئەوەندەم دەرد و ژان
هەبوو کە لە نیوەی پرۆگرامەکەدا بێهۆش بووم... کاتێ کە وەهۆش هاتمەو
تەماشایانەکان لە دەورووبەرمدا کۆببوونەو... هۆیان دەکرد و دەیان گۆراند
و تەیان هەل دەدام...»

- بەسە ئیدی! ئیتر ناتوانم ببیسم، بۆ خاتری خودا بەسە!
جما پەروویستا بوو و بە هەردوو دەستی گۆچکەکانی توند گرتبوو،
میتشەکه رانە بیدەنگ بوو ، سەری بەرز کردەو و دڵۆپە ئەسەریهکانی چاوی
جمای دیت. لە ژێرەو گوتی: «خودا هەموویان لەبەین بەریت، تەماشە من
چەندە بێ ئەقلم!»

جما بەرەولای پەنجەرەکی رۆیشت، قەدەرێک پەروانییە دەرهو. کاتێ کە
گەراو و چاوی لێ کرد میتشەکه رانە شانی دابوو بە میزەکهو و چاوهکانی بە
دەستی داپۆشیبوو. وادیاربوو لەبیری چوو بوو وەو کە جما لێرەیه. جماش بە
بیدەنگیەو لەپەنایدا دانیشت. دواي قەدەرێکی زۆر بیدەنگ بوون هینواش
گوتی: «دەمەوئ پرسیاریکت لێ بکەم.»

بێ ئەوێ بچوئیت گوتی: «فەرموو.»

- بۆچی شارەگی گەردنی خۆت نەبێ؟

میتشەکه رانە زۆری پێسەیر بوو، سەری هەلێنا و گوتی: «هەر بە
خەیاڵیشدا نەدەهات کە تۆ پرسیاری وام لێ بکە، ئەوکات ئەي ئیش و
کارەکەم چی لێ کردبایە؟ کئ بە جینگای من ئەوکارەي کردبایە!»

- کارەکه تان؟ ئەها، تەگەیشتم هەر ئیستا قسەت لە ترسەنۆکی خۆت
دەکرد، ئەگەر بپیارەکەت ئەو بوو و ئیستاش هەر لە سەر ئەو بپیار و
ئامانجەي، تۆ بویرترین و ئازاترین پیاویکی کە من تا ئیستا دیتومە.

میتشەکه رانە دیسان چاوهکانی داپۆشی و بەدڵە کوتەیهکی سەیرهو
دەستی جمای لەنیو دەستی خۆیدا گووشی. بیدەنگیەکی درێژخایەن بآلی
بەسەر هەردووکیاندا کیشابوو. لەوکاتەدا دەنگی سۆپیرانوئێ ۱ نەرم و
بێگرنی ژنیک کە گۆرانییەکی فەرهەنسەوی دەگوت لە باخەکهدا دەنگی داو:

"Eh Pierrot! Danse Pierrot!
Danse un peu mon pauvre jeannot!
Vive la danse et lallagresse!
Jouissons de note balle, jeunesse!
Si moi je pleure ou moi je soupire,
Si moi je fais la triste figure
Monsieur, ce nest que pour rire:
Ha! Ha! Ha! Ha!
Monsieur, ce nest que pour rire! l

میشه که رانه به بیستنی هه وه لین وشه ی گورانیه که به په له دهستی جمای
به ردا و هیواش نالاندی و خوی کیشا نه ولاره. جما وه ک که سیتی که
نه شته رگری بگری هه ردوو شانی میشه که رانه ی توند گرت و گووشی. دوی
نه وه ی که گورانیه که ته واو بوو و دهنگی قاقا کیشان و چه په لیدانه کان له
باخه که وه ده بیسترا، میشه که رانه که سه ری هه لیتنا چاره کانی وه ک
گیانله به ریکی نه شکه نه دراو و ابوو.

1. «نای حه نه کچی! سه ما بکه تو حه نه کچی!
که میک سه ما، هز ژانوی هه ژاری من!
هه ر بژی هه لپه رین و سه ما کردن
وه رن له لایه تی و خوشییه کانی چیژ وه رگرین!
که ره ده گریم یان ده نالینم -
روو گرژ نه کم و روو تیک ده نینم -
کاکه، ته نیا له بهر ساتن پیکه نینه
ها! ها! ها!
کاکه، ته نیا له بهر ساتن پیکه نینه.»

ئارام گوتى: «بهلى، ئەو دەنگى زىتايە، لەگەل ئەو ئەفسەرەنەى كە لەگەلدا دوستن . ئەو شەو پىش ئەوەى كە رىكارىو بىتە ئىرە، وىستى بىتە ژوورئ. بىن گومان ئەگەر دەستى لىم كەوتبايە، شىت دەبووم!»

جما بە ھىورىيەو دەزبەرى قسەكانى پراوھستا و گوتى: «بەلام ئەو نازانى و ناشتوانى لەو بەگات كە ئىو بە دىتنى ناپرەھت و قەلس دەبن.»

دەنگى قاقاكنىشانىكى تر لە باخەكەو ھاتە گوئىيان. جما ھەستا. پەنجەرەكەى كەردەو زىتا كە لەچكەيەكى گول دۆزى زەردى بە جوانى لە دەورسەريەو پىچابوو، لە سەر شەقامى باخەكە پراوھستابوو، چەپكى گولى وەنەوشەيى بە دەستەو بوو سى ئەفسەرى لاوى سواركارى لەشكرى دەورەيان دابوو و ھەركامەيان بە تەماى پفاندى ئەو چەپكە گولە بوون، زىتاش چەپكە گولەكەى بەرز پراگرتبوو و ئەم دەستوئەو دەستى پى دەكرد.

جما گوتى: «مادام پىنى!»

پوخسارى زىتا وەك ھەورى بەرتەوژمى توفانىك پەش ھەلگەرا. ھەروا كە بە پقىكەو ھەورى بەرەولای سەرى پاداشت گوتى: «بەلى مادام؟»

دەكرئ بەو دوستانەت بلىنى كەمى ئارامتر قسە بكەن؟ سىنيورا پىوارز ھالى زور خراپە. قەرەچپەكە چەپكە گولەكەى فرى دا. ئەفسەرەكان كە زورىان پىسەير بوو زىتا پووى تى كەردن و گوتى:

Allez - Vous messieurs! "I. en! Vous membetes, - Vous."

بە ھىواشى بەرەو پىگا كە پوئىشت و جماش پەنجەرەكەى داخست.

پووى كەردە مېشەكەرەنە و گوتى: «پوئىشتن»

دەستت خۆش بىتت. تەكايە... بمبوره كە ئاوا كەوتىە زەحمەتەو.

نا ھىچ زەحمەتەك نىيە.

مېشەكەرەنە خىرا لە دېدونگى قسەكەى كەپشت.

بەلام سىنيورا ئەم پستەيەت كەم و كۆپى ھەبوو «بەلام» تەك كە لە زەپىتدايە بە زمان نەتدركاند.

1. برون! بە راستى ماندووتان كەردووم ئاغايان!

- تۆ ئەگەر دەتوانی فکر و زەینى خەلکى بخوینیتەوه، نابى لە مانا و مەبەستى قسەکانیشیان زویرى. هەلبەتە ئەمە هیچ پێوهندى بە منەوه نىیه، بەلام من لەوه ناگەم که...

- پڤىکى که من لە مادام پڤىم هەیه؟ ئەمە تەنیا لە کاتیکدايه که...
- نا، حەز و خۆشەووستىیهکى که سەبارەت بە ژيانى ئەو هەتە، ئەگەر هەست بە پڤ و بوغزىکى وا دەکەى بەپای من ئەمە ئیھانە کردنە بە ئەو. ئیھانە کردن بە ژنىک، بە... (میشەکهرانە بە تەوسىکەوه پڤیکەنى) ژنىک! ئە بەوه دەلین ژن؟

"Madam ce nest que pour rire!" 1

جما گوتى: «بە پاستى ئەمە دوور لە پیاوہتیه! تۆ حەقت نىیه لەلای خەلکى بە سووکایەتى نىوى بىنى بە تايبەت لەلای ژنىکى دیکە!»
میشەکهرانە ئاورپى داوه بە چاوانىکى سەرگەردان و پەرىشانەوه خۆى پراکیشا و لە پەنجەرەکهوه پووانىیە هەتاو که ئاوا دەبوو. جما پەردەکەى کیشا و پەردەکرکڤەیهکانیشى بەست تا نەتوانى پۆژئاوابوون بىنى، پاشان لەپەناى پەنجەرەیهکى دیکەدا لەپشت میزەکه دانىشت و دیسانەوه دەستى کردەوه بە چنن.

پاش که میکی تر پرسى: «چراکه پۆشن که؟»

میشەکهرانە بە سەرى گوتى: «نا»

کاتى که تاریکى بەرچاوى گرتن جما شت چنینهکەى تیکەوه پڤچاوخستیه ناو زەمیلەکهیهوه بڤیک دەستى لە سەردەستى دانا و بیدەنگ پووانىیە جەستەى میشەکهرانە که بىجوولە خۆى پراکیشابوو. وادیاربوو که پووناکایى کەم و بىتینى شەو که دەکەوتە سەر پووخسارى، شەپاژویى و پڤهستاندەنەکەى کەم پڤهنگتر دەنواند و چرچ و لۆچى خەم ئاژوى دەم و چاوى قوولتر نیشان دەدا. لە پڤیکدا جما بە هۆى وەبیرھیتانەوهى رابردوویەوه فکرى پاست چوہ سەر ئەو خاچە بەردینەى که باوکى بە یاد و بیرهوهى ئارتورەوه دروستى کردبوو و ئەو نووسراوہیەشى لە سەر

1. خانم، ئەمە تەنیا بۆ پڤیکەنینه

هه لکه نذبوو: «هه موو شه پۆله به ته وژمه کانی ئازاری جهستهی تو، به سه ر
مندا تی په پیون. »

سه عاتینیک له بیده نگیدا پایانبوارد. ئاخره کهی ههستا و چوه دهره وه
کاتی که به چرایه که وه گه پاره بو ژوره که، وای زانی که ئه و خه وتوه،
که می پاره ستا، میتشه که رانه هه رکه شه وقی چرا که له پوخساری درا پووی
وه رگیزا.

جما هه روا که چرا که ی له سه ر میزه که داده نا، گو تی: «ئیسیتیکانیک قاوه م
بو ساز کردووی.»

- جاری له سه ر میزه که ی دانن. تکایه ئه گه ر ده کری که میک وه ره پیتشه وه.
هه ردوو دهستی جمای توند گرت و گو تی: « له دلی خۆمدا وام بیر کرده وه
که قسه ی تو راسته و ژبانی خۆم ئاویتته ی ئالۆزییه کی قیزیون کردوو، به لام
له بیرت نه چی که پیاویک بو ئه وه ی که ژنیکی خوش بویت، هه موو پۆژیکو
له هه موو کات و ساتیکدا ناتوانی به ئاره زوی دل پوو به پوی بیته وه ؛ و
منیش... ژبانیکی پر له چه رمه سه ریم هه بووه. من له تاریکایی ده ترسیم.»
- ترس...

- به لئ، جاری وایه ناویرم که شه وانه به ته نیایی بمینمه وه. ده بی حه تمه ن
که سیکم له لابی - که سایه تیه کی قه وی و به توانا. ئه م تاریکایه دهره کیه که
له وی ... نا، نا! هه له م کرد، ئه مه یارییه کی منداله نه و بی بایه خه - ئه م تاریکاییه
هی دهروونی خۆمه، له م دنیا نهینیه دا نه گریان و نه ئه سرین پرشتی تیدایه و
نه ددانه چیپئ، ته نیا کپی و بیده نگی، بیده نگی.

چاوه کانی زۆرتر کرانه وه. جما ته واو بیده نگ بوو و زۆر به ئه سته م و
ئارامی هه ناسه ی هه لده کیشا. تا ئه وه ی که میتشه که رانه دیسانه وه که وه ته وه
قسه کردن: «ئه وانه ی باس م کردن هه موویان له لای تو خه یالیک بی بایه خن،
وا نییه؟ به خۆت نییه ناتوانی تیی بگه ی - خۆزگه م به خۆت که! مه به ستم
ئه وه یه ئه گه ر من بمویستایه که به ته نیا بم زۆر زوو شیت ده بووم و له
که لله ی ده دام. تکایه ئه گه ر ده کری ئه وه نده من به دل ره ق مه زانه، به گشتی
من ئه و درهنده شاخیه نیم که ئیوه سه باره ت به من وا بیر ده که نه وه.»

جما وهلامی داوه: «من ناتوانم له سهر كه سایه تی تو لیکدانه وهم هه بی، چونکه به قهدهر تو نازارم نه کیشتووه، به لام منیش به شیوهیه کی دیکه چه رمه سهریم دیتووه و پیموایه . دلنایم . که نه گهر بق خوت بیلی ترس و خوف به سهرتدا زال بی ، هانت بدا بق ههر کاریکی زالمانه و نامرؤفانه و دور له جوامیری و ناعادلاته ، بی شک دوایه په ژیان ده بیه وه ، به لام سه بارهت به وشتانه ی دیکه، نه گهر تو له م کاره دا شکستت خواردوه، من خوم باش ده ناسم، نه گهر به چیگای تو بایه م له هه موو شتیک و هه موو کاریکدا شکستم ده خوارد. قسه ی ناشیرینم ناراسته ی خودا ده کرد و کوتاییم به ژیانم ده هینا.»

میشه که رانه هه روا که دهستی ئه وی گرتبوو، به شیوهیه کی زور نه رم و هیدیه وه گوتی: «پیم بلئ! ئایا قهده له ژیانندا کرده وه یه کی زالمانهت ئه نجام داوه ؟»

جما وهلامی نه داوه، به لام سهری داخست و دوو تنوک فرمیسیکی گهش و گه وره که وتنه سهر دهستی میشه که رانه.

هه روا که دهسته کانی ئه وی توندتر ده گووشی به برشت و به قورس و قایمیه وه گوتی: «پیم بلئ! من هه موو پوژه ره شی خوم بق گیرایته وه.»

به لئ، تاقه جاریک، زور له وه پیش، ئه ویش سه بارهت به که سیک که له و دنیا یه م زیاتر خوش ده ویست.

ئه وه دهسته ی که دهسته کانی جمای ده گووشی سهیر ده له رزین، به لام ئاستی گووشینه که ی که م نه ده بووه وه.

جما دریزه ی دا: «ئه وه هاو پیه کی من بوو، و منیش زور کویرانه باوه یم به و درویه کرد که سه بارهت به ئه و سازاند بوویان . درویه کی هیچ و پوچ و بی شه رمانه که پولیس دروستی کرد بوو. وهک خوفرؤشینک چاوم لی کرد و زلله یه کم لی دا. ئه ویش رویشت و خوی خنکاند. دوو پوژ دوایه زانیم که ئه و بی تاوان بووه، ئه م پووداوه په نگه له هه موو بیهره وه ریه کانی تو تال تر بی. نه گهر ئه م ئاوه پزاهه بگه رپته وه، له خوشیانا دهستی راستی خوم ده په راند.»

تیشکی ته وژمی نیگایکی ترسینه ر و توقینه ر . شتیکی وا که جما تا ئه و کاته نه دیدیتبوو . له چاوه کانی میشه که رانه دا دره وشایه وه. به دزه دز نیگای چاوه کانی لی دزیه وه و سهری داخست و دهسته کانی جمای ماچ کرد.

جما به روخساریکی ترس هینه ره وه خۆی کیشایه دواوه و به
رقهه ستاویه وه گوراندی: «وا مه که! نکات لینه که م ئیتر کاری وا مه که! به و
شیویه تو هست و سۆزی من خوشدار ده که ی!»

- بۆ پیت وایه تو هست و سۆزی ئه و کابرایه ی که کوشتو ته
خوشدارت نه کردوه؟

- پیاویک که من... کوشتم... ئاه ئاخره که ی سزار هات!... ده بی... ده بی...

برۆم!

کاتیکی که مارتینی هاته ژووره که وه، میشه که رانه ی دیت که به ته نیایی
قاوه یه کی سارده وه بووی له په نادایه و پراکشاو، به سستی و به
رهنگ په ریویه وه جنیو به خۆی دها وه ک بله ی ته واو پازی نه بووی.

دوای چەند پوژنیک کە مێشە کەرانی هێشتا رەنگی سەرخۆ نە کە و تێبوو وە
 و زۆر سەیر دەشەلی چوو کتێبخانەی گشتیە وە و کارووسیکی کاردینال
 مونتانی داوا کرد. پیکاردو کە لە پەنای ئە وە وە دانیشتبوو خەریکی موتالا
 کردن بوو، سەری هەلینا. ئە و مێشە کەرانی زۆر خوش دەویست، بەلام ئەم
 خوشەویستیە نە دەبوو هۆی ئە وە ی کە رەگینکی پق و توورەیی کە لە ناخیدا
 بوو بیشاریتە وە. بە کە مێک توورەییە وە لینی پرسى: «خەریکی خۆتە یار
 کردنی ئە وە ی کە هیرشینکی تر بکەیتە سەر ئە و کاردینالە پوژەرەشە؟»
 . کاکى خۆم، بۆچی هەم . هەمیشە رینگای خراپ و ن . نالە بار بۆ خەلکی
 دەکتیشی؟ ئە مە پ . راست دوور لە ئاکاری خاچپەرەستیە من سەرقالی
 نووسینی وتاریکم سەبارەت بە پیرۆزی و لێهاتویی خواوەند. کە بۆ ئە و
 پوژنامە نوێیە دەبێ.

ریکاردو نیوچاوانی تیکنا و گوتی: «کام پوژنامە ی نوێ.»
 لە راستیدا ئە مە بە هۆی دەنگۆیکە وە یە لە مەر ئە گەری وە گەر کە وە تنی
 یاسایکی نوێی چاپە مە نییە وە یە، کە گرووپیکی بەرە لە ستکار بە تەمان خۆ
 تە یار کە ن بۆ بلاو کردنە وە ی پوژنامە یکی رادیکال ئە مە هێشتا وە ک پازیک
 وایە کە لە نیو خەلکی شاردا زار بە زار دەگەرێ.
 . بێ شک یان پوژنامە حیلە بازە دوو پوو کە یە ، یان سالنامە کە ی کلیسایە.

- سس! ریوارز ئەو جەماوەره خەریکی موتالا کردن.

- دەی باشه، ئەگەر نەشتەرگەری حەز و خولیاى تۆیه، خەریکی ئیشی خۆت بە و لێگەرئى با منیش خەریکی زانستی ئاینی بم، هەرچەندە که له سەر شکان و گردهبڕبوونی ئیتسکی لەش زانیاریم له تۆ زیاتره، بەلام سەبارەت بە چۆنییهتی هەلبەستنهوهیان خۆمی تێهەلناقورتینم.

بەشیوهیهکی قورس و قایم و بەهەزەوه خەریکی موتالا کردنی موعیزهکه بوو. بەرپرستیکی پەرتووکخانهکه هاته لای و گوتی: «سینیورا ریوارز، پێموابێت تو لهگەڵ لێژنهى دووپره بووی بۆ دۆزینهوه و ناساندنی لقیك له چۆمی ئامازۆن؟ بەلکوو بتوانی یاریدهمان بدهی بۆ جێبهجێ کردنی گرفتیک، خاتونیک راپورتهکانی ئەوشاندهی دەویست، بەلام ئەو راپورتانه لای جزووبەندن.

- دەیهوی لهوبارهیهوه چی بزانی؟

- تەنیا ئەوهی که شاندهکه کهی رێکهوت و کهی ئیکوادۆری بهجێهێشت. له پایزی له پاريسهوه رێکهوت و له ئاوریلی له کیوتووه گوزهرا. سێ سال له بریزیل بوین. دوايه بهرهو ریو داپهپین و له هاوینی ۴ گهراپینهوه بۆ پاريس. ئەم خاتونە هەموو بەروارهکانی ئەم کهشف و ناسینانهی گەرکه؟

- نا، زۆر سوپاس، هەر ئەوهنده تهواوه. من ئەوانەم نووسیهوه، بێپو، تکایه ئەم نووسراویه بده به سینیورابولا.

- زۆر سوپاست دهکهم سینیور ریوارز. دهستت خوشبێ بمبوره. مێشهکهرانه به پوخساریکی پهشیوهوه له سەر کورسیلهکهی پالی داوه: «بەروارهکانی بۆچی بوو؟ لێژنهکه کهی له ئیکوادۆروه گوزهرا...»

جما نووسراوهکهی وەرگرت و گهراوه بۆ مالن: «ئاوریلی، ئارتوریش له مانگی مهی دا مرد پینچ سال...» له ژوورهکهی خۆیدا دهستی کرد به پیاسه کردن. چەند شەوی رابردووی به ناخۆشیهوه رابواردبوو. لهبەر بێخەوی

۱. Quito: پیتەختی ئیکوادۆر

۲. Rio: مەبەست ریودوژانیرویه

دهوری چاوی بۆر بیووه. پینج سال...» و «قلاو بالاخانه یه کی زۆر خوش؟»... و «که سیکی که دنیا یه کی باوه پي پتی بووه فریوی داوه» - ئه وی فریو داوه و ئه ویش به وهی زانیبوو... راوه ستاو دهسته کانی له سهر سهری دانا. ئاه ته واو کاریکی سهرشیتانه بووه - شتی وا قهت نابن... کاریکی دوور له ئه قل و راستیه... ئه وان به چ وردبینیکه وه ئه و گومیلکانه یان بست به بست پشکنی!

«پینج سال» و هیتشتا «ته مهنی بیست و یه کسال نه بووه» که لاسکار - یانی کاتی که ئه و له ماله وه هه لاتوووه نۆزده سالان بووه - مه گهر ئه و نه ی گوت که «به رابه ر و نیویک...» ئه م چاوه شینانه یو ئه م توورپه یه و ئه م قامکه له رزوکانه ی، چی؟

ئه گهر ههر ئه وهنده بیزانیبایه که خنکاو، ئه گهر ته نیا مه یته که ی دیبایه، بئ گومان تۆزئ سوکناپی ده هات و ئیدی ئه م بیره وه ریه، سامناکیه که ی ده په وی. ئیتر پاش بیست سال ده یوانی بئ نه وه ی بترسیت و بله رزیت ئاو پ بداته وه به ره و رابردوو، هه موو ته مهنی لایه تی له ژیر باری قورسی ئه و کاره ی که کردبووی ده ینالاند. سالیانیکي زۆره له گه ل دیوی په ژیوانیدا ده سته و یه خیه. دایمه له فکری ئه وه دایه که داهاتوو تۆله ی لی ده کاته وه و هه میشه چاو و گوئی خۆی به سه ر ده روازه ی رابردودا داخستوو، سالیانیکي زۆره که بیره وه ری ته رمیکي که له ده ریادا خنکاو ئه وکی به ر نه دها و گریانیکي تال که له سه ر دلئ قورسایي ده کرد و نه یوانیبوو دایمرکینئ و دایم ده یگوته وه: «من ئارتورم کووشتوو! ئارتور مردوو!» جاری وابوو وای به میتشکدا ده هات که قورسایي خه می ئه و ئه وهنده گه وریه که شانیی توانایی هه لگرتنی ئه و باره قورسه ی نییه.

ئیسنا نیوه ی ته مهنی خۆی ده به خشی به وه ی که دیسانه وه ئه و خه مه قورسه ببیته وه میوانی دلئ. ئه گهر ئه و ئارتوری منی کوشتبوو - ئه مه خه میکی ئاشنا ده بوو - له گه ل په نجی ئه و خه مه دا راهاتبوو ئیتر دلئ هه سته به قورسایي نه ده کرد ببوو هه و پتی بیر و هزری، به لام ئه گهر ئه ویان به جیگای ئاو - دانیشتوو و به هه ردوو ده سته چاوه کانی داپۆشی و له به ر

ئارتور و خەمی ئەو، ژيانی بیووه جەهەندەم، چونکە ئەو مردبوو! ئەگەر سەرزەنشست و سەرکۆنەکانی ئەو لە مەرگ خرابتر نەبووبی...

بە پێ داگری و بە سەختیەوه هەنگاو بە هەنگاو و ئارام ئارام بە جەهەندەمی ژیانیدا بەرەو پابردوو گەراوه . پابردوو بۆ ئەو پوون و زیندوو بوو کە دەتگوت هەموویان لەبەر دەمی دان و هەستی بە بوونی هەموویان دەکرد، ترسی هیتوابراوی پۆچی پووتەلەیی ، بە تەوسەوه پێکەنینیک کە لە مەرگ تالتر بوو، ترس لە تەنیا بوون و پەنج و ژانی بیرەوهری ئەو پووداوه. هەمووی ئەوانە ئەوندە زیندوو بوون کە دەتگوت ئیستا لەو ماله پیسه ئیندیانایدا لەپەنای میشەکه رانەوه دانیشتوو، دەتگوت لەگەل ئەوه و لە کانگای نوقره و مەزرای قاوه و سیرکی کۆچەردا شان بە شانی ئەو کار دەکا و ئازار دەبینی.

سیرکی کۆچەر . نا، لانیکەم دەبێ خەیاالی بیر کردنەوه کەشی لەخۆی دوورخاتەوه، تەنیا وهبیرەهێنانەوهی ئازاری ئەو سیرکە ئینسانی شیت دەکرد. چەکەجەیهکی چکۆلەیی میزی نووسینەکەیی کردەوه. لەو چەکەجەیهدا چەند یادگارییهکی تاییبەتی تیدا بوو کە نەیدەتوانی لەبەینیان بەریت. ئەو نەیدەویست وهک منداڵ بە هەبوونی ئەوشتانە خۆی هەلخەلەتینی. پراگرتنی ئەم شتە بەنرخانە بەلای ئەوهوه بە هۆی خواست و ویستی دلی زامداریهوه بوو. کە ئەو بە بێپۆحمیهوه ئەو خواستەیی دلی سەرکوت کرد و ئیستاش جارچارە ئەوندە بە خۆیدا دیتەوه کە چاویان لێ بکات و بال بە بیرەوه ریه کانی بگریت.

ئەوانەیی یەکبەیهک هێنایە دەری: هەوێل نامەیی جوانی و ئەو گولانەیی کە کاتی مردنی لە دەستیدا بوون و قولینک لە قژی منداڵەکەیی و گەلایەکی ژاکاوی سەر قەبری باوکی. لەوسەری چەکەجەوه پەسمیکی مینیاتوری ئارتوری تیدا بوو کاتیکی کە دەسالانە بووه . تا قە پەسمیکی کە لینی بەجئەمابوو. پەسمەکەیی بە دەستیوه گرت و دانیشت و ئەوهندە چوو نەخی ئەو پەسمەوه و ئەو سەر و کاکۆلە منداڵانەیهوه، تا دیسانەوه پوخساری لایهتی ئارتور لەبەر چاویدا زەق بووه . چەندە پوون و جوان بوو! هیللی

زهريف و ناسكي ليتوهكاني و چاوي پيالهيبي و كراوهيبي نهو و پاكي و رووگه شيه كه ي، هه موويان، ده تگوت تازه دوينه كه بوو كه مردووه، هه موو نه وانه نه خشي سر زهيني بوو و فرميسكه كاني كه به ليزمه ده هاتنه خوراي و وهك په رده يه ك پيش چاويان ده گرت و نيره بيان به نيگاي چاوه كاني ده برد بو ديتني په سمه كه.

ناه، چون توانيبوي بير له شتيكي وا خراب بكاته وه! ته نانه ت هگر به خه ياليش، مه ينه تيه كاني ته م ژيانه به و روجه پاكه وه بلكي ندرت تيهانه كرده به چه مكه پيروزه كان. بي گومان خوداكانيش نه ويان زورخوش ده ويست و لتي گه ران تا به لاويه تي بمري! چونكه ته م زهويه پيس گره، هه زاران جار له خودام ده ويست كه نه و مردبيت و نه مابن تا نه وه ي نيسا مابن و ميشه كه رانه بي. ميشه كه رانه به و كراواته ريكوپينكه يه وه به و قسه خوشانه يه وه، به و تووره يه وه و به و كچه تيوه سه ماكه ره يه وه! نا! نا! هه موو نه وانه خه ياله و خه يالتيكي سامناك و ترسينه ر و جما ناوا به و خه ياله وه دلي خوي دهرزي ناژن ده كرد.

نارتور مردبوو.

دهنگيكي نه رم و نارام له پشت درگا كه وه پرسي: «تيزنم هه يه بيمه ژوروي؟»

جما وا داچله كي كه په سمه كه ي له دست كه و ته خواره وه و ميشه كه رانه به شه ل شهل هاته وه ژوروه وه په سمه كه ي هه لگرت وه و دايه وه ده ستې.

جما گوتي: «سه ير ترساندمت!»

- بمبوره، پيم وايه وه ختيكي نابه جي هاتووم؟

- نا، خه ريكي نه وشتومه كه قه ديميانه بووم.

كه من راوه ستا، دوايه مينياتوره كه ي دايه ده ستې.

- سه بارت به م په سمه رات چيه؟

كاتي كه وينه كه ي چاو لي ده كرد، جما پوخسار و پروانيني نه وي هه لده سه نگانده، ده تگوت نه و په سمه به ژيانيه وه به ستراوه ته وه، به لام هه لس و كه وتي نه ريتني و په خنه گرانه بوو. ميشه كه رانه گوتي: «نه ركيكي

قورس و گرانته خستووه ته سهر پریم، وینهیه کی کاله وه بووه تن گه یشتن له پوخساری مندالیک زور ئاسان نییه، به لام به پای من ئەم منداله ئەگەر گه وره ببوایه بهش مهینهت ده بوو و باشترین کاریکی که دهیتوانی بیگات ئەوه بوو که نه هیلێ گه وره بیت.

- بۆچی؟

- چاو له هیلێ ژیر لیبوه وه بکه. ئەم مرقانه که سانیکن که دهر د و ژانه کان وه کوو خوی و ناراستیه کان و چهوتیه کان پر به دل وهک هیه ههست پهن ده کن. هه ربۆیه دنیا جینگای ئەو جووره مرقه پاقرانه نییه. دنیه که سانیکێ دهوێ که ههستیکی مرداره وه بوویان هه بی و ههستیار نه بن و ته نیا و ته نیا کار و ئیشی خویان له بهر چاو بی.

- پیتان وایه ئەم وینهیه له که سیک ده چی که ئیوه بیناسن؟

به وردبینیه کی زورتره وه له ره سمه که ی پروانی: «به لئ، زور سه یرد به لئ وئ ده چی و ته واو وهک ئه ویش وایه.»
- له کی ده چی؟

- کا - کا - کار دینال مونتانا - نلی. ته واو دلنیا نیم که ئایا ئەو به پرێزه برازای هه یه؟ ده کرئ لیت پپرسم که ئەم ره سمه هی کتیه؟
- ئەمه وینهی مندالی ئەو دۆسته یه که ئەو پۆزه سه بارهت به ئەو قسه د بۆ کردی...

- ئەو که سه ی که کوشتت؟

سه یر له و قسه یه داچله کی، چه نده له سه ره خو ئەم وشه سامناکه ی به یاز کرد!

- به لئ ئەو که سه ی که من کوو شتم - ئەگەر به پاستی مرد بی.

- ئەگەر؟

جما ته واو چاوی بریبوووه سه ر پوخساری ئەو. جاری وابوووه که که وتووومه ته شک و گومانه وه تهرمه که ی قه د نه دوزراوه. ره نگه وه کوو تو له ماله وه هه لاتبی و په نای بردبیته بهر ئەمریکای باشوور.

- تۆخودا ئارەزوویەکی وای بۆ مەکه. ئەمە بیرەوهریەکی زۆرخۆش نییە. که بتهوئ له زهینی خۆتدا پایگری. من به درێزایی ژیانم بهر بهرهکانییەکی زۆرم کردوو و بگره که سانیکیشم کووشتبئ و بهره و دۆزخم ناردبیتن. قهتیش ویزدانم ئیدانەم ناکات، بهلام ئەگەر بوونهوهریکی زیندووم بهره و ئەمریکای باشوور بهرئ کردبئ، شهوانه به پهشیویهوه دهخهوتم و ویزدانیشم کسپهئ لئوه دههات...

جما، ههروا که دهستی لیکهه لپیکابوو لئنی نزیک دهبووهوه، قسهکهئ پئ بپئ و گوئی: «که وایه باورپت بهوه ههیه که ئەگەر ئەو نهخنکابایهت - ئەگەر نهخنکابایهت و وهک ئئوه پرووداوگه لئکی ناخۆشی بهسهردا بهاتبایه - قهت نهدهگهراوه و له رابردووی خۆی چاوی دهنووقاند؟ یان له سهر ئەو راپهین که قهت رابردووی خۆی فهرامۆش نهدهکرد؟ لهبیرت نهچئ که ئەوکاره کاردانهوهیهکی تال و ناخۆشیشی له سهر من ههبووه. چاوم لئ بکه!» پرچی پئ و لوولی له سهر ههنییهئ لادا: قژی سهری کهمتاکورتئ سپی تئ کهوتبوو.

بئدهنگیهک ههردووکیان داگرت.

میشه کهرانه ئارام گوئی: «بهپای من باشتر وایه که وردهورده مردوو هکان فهرامۆش بکرین. ههچهنده یادی ئازیزی وا ههیه که ناتوانرئ فهرامۆشی بکهیت و ئەگەر ئەمن به جئگای ئەو دۆستهئ تۆ له ژیانئ رابردووتدا بایه، وهک ئە - ئە - ئەوانئ تر مردبووم. مردوویهکی له گۆر دههپهرو ناخهز و دزیو.»

جما وهک جارن پهسمهکهئ له چهکمهجهئ میزه که ناوه و دای خست. - ئەم بیروپایه زۆر دل پهقانه و بئ بهزه بیانهیه ؛ باشه ئیتر با له سهر تهوه رهیهکی دیکه قسه بکهین.

- هاتووم بۆ ئیره تا له سهر مژاریک راپوێژکاریم له گهل بکهئ، ئەگەر ئیزنم بدهئ دانوستانیکمان ههبن له سهر ئەو گه لالهیهئ من.

کورسییهکی لای میزه که دانا و دانیشت، بئ ئهوهئ له قسه کردنه که یدا زمانی بیگری گوئی: «سه بارهت بهو یاسا نوئییهئ چاپه مه نییهکان پات چیه؟»

- رای من له وباره یوه چه؟ پیم وایه شته ییکی پر بایه خ نییه، به لام موویک له به رازیک بیته وه هر زوره.

- بن گومان، یانی به ته مای له یه کن له و پوژنامه نویانه دا که نه و خه لکه باشه بلاوی ده که نه وه دریزه به کار که ی خوت بده ی؟

- به لن، زور جار پوژنامه یه ک پویستی به ئیش و کاریکی زور گرینگی فهنی هیه - وه کوو چاپ، بلاو کردنه وه ی ریک و پیک و ...

- تا که ی به ته مای بیر و هرزی خوت له و ریکایه دا خه سار که ی؟
- بوچی خه سار؟

- چوونکه خه سار کردنه. تو بوخوت زور باش ده زانی که بیرو نه ندیشه ت له هه موو نه و پیاوانه ی که له گه لیان کار ده که ی باشتر کار ده کات و سهره رای نه وه تو ریکه یان پی دده ی وه کوو خو فروشیک Johannestactotum چاوت لی بکن. له چاو گراسینی و گالی نه وه نده ئاقلتر و فامیده تری، که نه وان وه ک دوو مندالی قوتا بخانه وان، به لام تو خه ریکی هه له کانی نه وان راسته و پاسته ده که یتوو وه ک قوتا بیه کی چاپ خانه ریک و پیکیان ده که ی.

- له پیشدا نه وه ت پی بلیم که هه موو کات و ساتی من به ساخ کردنه وه ی هه له کانه وه ناگوزهریت، دوا ی نه وه پیم وایی سه باره ت به توانایی هزر و نه ندیشه ی من زیده پوی ده که ی قه ت بیر و هرزی من نه وه نده ش باش و په سند نییه.

به هیواشی و نارامیه وه وه لامی داوه: «قه ت نالیم نه ندیشه ت وا دره وشاوه و په سنده، به لام بن گومان زور سلامت و له سهره خویه. نه م خاله بایه خیکی زوری هیه.»

- له و کوو ونه وه ناخوشانه ی کومیتهدا، هه میشه هر تو ی که قامک له سهر نه و خاله لاوازانه ی قسه کانیا ن داده نیت.

- تو به ئینسافه وه بیر له وان ناکه یته وه. بو وینه مارتینی قسه کانی زور په سند و به جییه، سه باره ت به لیتها تویی فابریزی و لنگاش هیچ شک و

گومانیکم نییه و گراسینی ش سه بارهت به خشتهی ئابووری ئیتالیا رهنگه له هه موو کارمه ندانی ئهم ولاته زانیارییه کی باشتر و پیک و پیکتری هه بی.

. باشه، ئه وه زور به هه ند مه گره. دهی ئه گه ر ئیزنت له سه ربی با له کۆل ئه وانوو و توانایه کانیان بینه وه . راستیه که ی ئه وه یه که تو به و هزره باش و به هره مه ندیه ته وه ده توانی ئه رکی گرینگتر جی به جی بکه ی و به رپرسیایه تی باشتر و گه وره تر بگریه ئه ستۆ.

. من به کار و ئیشی خۆم زور پارزیم. ئه وکاره ی که من ده یکه م رهنگه بایه ختیکی زوری نه بی، به لام ئیمه ئه وه ندیه که له تواناییماندا بی دریغی ناکه ین.

سسینیور ابوولا، ئیمه ئه وه ندیه لیکتر نزیک بووینه ته وه که نابین رووده ربا یسیمان له گه ل یه کتری هه بی؛ تو شه ره فت پیم بلنی بوخوشت پیت وانییه که بیر و هزره له سه ر کاریکی که م بایه خ و ته سک له خه ساری دایه کاریکی که زور که سی که م ئه زموون و ئاسایش ده توانن جی به جینی که ن؟

. ئیستا که پرسیاره که ت وا به برشتانه یه، به لی که م تا زوریک قسه کانت ده سه لمینم.

. ئه ی ئه گه ر وایه بوچی دریزه به وکاره ده ده ی؟

وه لامیکی نه داوه.

. بوچی ده هیلی ئهم کاره که م بایه خه به رده وام بیت؟

. چونکی رینگاچاره یه کی دیکه م نییه.

. بوچی؟

جما سه ری هه لینا و گو تی: «ئهم جو ره دوواننده دوور له ئینساف و پیاوه تی یه که ئا به و جو ره سه رکۆنه م ده که یه ت و ده مخه یته بازنه ی زه قت و گوشاره وه.»

. به لام له کۆلت نابمه وه تا هۆی ئه و کاره م بی نه لئی.

– ئه گه ر ده ته هۆی بیزانی، چونکه ... من ژیانیکی پر له شکست و

ده ردناژویم بووه، به راستی ئیتر برستی ئه وه م لی براهه که کاریکی پراوپر

شیاو و به پیز بکهم. من له خۆم راده بینم و شایانی ئه وهشم که شانم هه لگری باریکی قورسی شوپشگیزی بیت و ئیش و کاری پر زحمهت و پر چه ره سه ر ئی جی به جی بکهم.

- بی گومان که سینک ده بی شانی وه بهر ئه و جوره کاره قورسانه بدات، به لام نه که هه میسه له سه ر شانی که سینکی تایبه تی بیت و ده بی جی گو پکتی بی بکری.

- راست ئه وشته ی که من بو ی دروست کراوم.

میشه که رانه به گوشه نیگایه ک چاویکی ماناداری لی کرد. جماش خیرا سه ری هه لئنا و گوتی: «ورده ورده ده که پئینه وه سه ر باسه که ی پابردوو. ئیستا وادیاره که ده بی له سه ر ئه و مژاره له گه ل یه ک بدوین. من ئارخایه نتان ده که م که من واش نیم که هه موو کاریکم پی جی به جی کرابی. ئیدی بو زور کاریش تازه له من گوزه راوه، به لام ره نگه بتوانم له به پئوه بردنی که لاله که تاندا یاریده تان بدهم، ده ی، که لاله که تان چیه؟»

- له پئشدا ده لئی بایه خیکی بو من نییه ئه و کاره ی که پئشنیاری ده که ی و دوایه ش ده ته وه ی بزانی که پئشنیاره که م چیه. ئیشه که ی من نه ته نیا پئویستی به یاریده ده ری بیر و ئه ندیشه ی تو هه یه، به لکوو ده بی به کرده وه ش بو ی تی بکو شی.

- جاری پیم بلی بزائم چیه دوایه قسه ی له سه ر ده که ی.

- له پئشدا پیم بلی سه بارهت به ریک خستنی راپه رینیک له وینتیا دا هیچت بیستوه؟

- له دوا ی لی بورده یی گشتی به ولاره، بیجگه له که لاله ی شوپشی نابه جینی سان فدیه ته کان هیچی دیکه نه بیستوه، که به داخه وه وه ک ئه وانه ی دیکه به ره ش بیینییه وه لئی ده روانم.

- منیش له زور جیگادا وه ک تو ره ش بینم، به لام ئیستا له هه موو پاریزگا کاندان به برشته وه خه ریکی ریک خستنی شوپشینکن دژ به ئوتریشه کان و ده مه وی قسه له سه ر ئه وه بکهم. زور له لاوانی ناوچه کانی ژیرده سه لاتی پاپ - به تایبه تی چوار پاریزگا سه ره که یه که - به دزیه وه خه ریکن سنوو

بیه‌زینن و دلخوآزانه خوځیان بگه‌یتن به ئه‌وان. له‌لایهن دۆستانمه‌وه که له
رۆمانیان ئاگادار کراومه‌ته‌وه که...

جما قسه‌که‌ی بری: «پیم بلن، ئایا به ته‌واوی دنیای که ئه‌و دۆستانه
جیگای برۆا و متمانهن؟»

• ته‌واو دنیام. من له نزیکه‌وه ئه‌وان ده‌ناسم و کارم له‌گه‌ل کردوون.

• یانی ئه‌وان ئه‌ندامی گروپیکن که ئیوه‌ی تن‌دان؟

بمبوره که ناتوانم ته‌واو ئارخایهن بم، من هه‌میشه سه‌باره‌ت به‌و
زانباریانه‌ی که له‌لایهن ئه‌و ریکخراوه نه‌یتیان‌وه دیت دوودلم و ته‌واو دنیای
نیم، پیم‌وايه که عاده‌تی...

میشه‌که‌رانه به توورپه‌وه په‌پیه نیتو قسه‌کانییه‌وه و گوتی: «کئی پینی
گوتوی که من ئه‌ندامی گروپیکی نه‌یتیم؟»

• هه‌یچ که‌س پینی نه‌گوتوم، خۆم وام بیر کرده‌وه.

میشه‌که‌رانه پالی‌دا به کورسیه‌که‌ی و به مؤرپه‌بیکه‌وه لینی پووانی. پاشان
گوتی: «ئایا هه‌میشه خۆ له‌راز و نه‌یتییه‌کانی خه‌لکی هه‌لده‌قوتینی؟»

• زۆرجار من له شته‌کان ورد ده‌بمه‌وه و کیشه‌کانیش پیکه‌وه گری‌به‌ست
ده‌که‌م. بۆیه‌کانی ئه‌وهم پین‌گوتی ئه‌گه‌ر پیت‌خۆش نه‌بوو ئاگاداری شتیک بم
پیم مه‌لن.

• ئیستا که زانباریه‌کانت بستیک له خۆت دوور ناکه‌ویت‌ه‌وه منیش پیم
شتیکی سه‌یر نییه. پیم‌وايه ئه‌م باب‌ه‌ته...

جما به سه‌یریکه‌وه سه‌ری هه‌لینا و به که‌من دل‌ئیشاویه‌وه گوتی: «به
راستی پرسیاریکی نابه‌جییه؟»

• هه‌لبه‌ته ده‌زانم که ئه‌و قسانه به گویی هه‌موو که‌سیک ناگه‌یه‌نی. وادیاره
ته‌نیا له‌گه‌ل ئه‌ندامانی حیزبه‌که‌تانی...

• حیزب بایه‌خ ئه‌دا به ئیشی راست و واقع، نه‌وه‌ک به کاری خه‌یالی و
گوماناوی. هه‌لبه‌ته من ئه‌وهم له‌لای که‌س نه‌درکاندووه.

• زۆر سوپاس، زانیتان که من ئه‌ندامی کامه ده‌سته و گروپیکم؟

- هیوادارم له و قسانه ی من نه په نجابیتي که بی په رده درک اندم. ناخه ر
نه وهش بزانه که تو قسه که ت دامه زرانده. هیوادارم نه ندای «خه نجه ر
وهشین» هکان نه بیت.

- بو بیت خوشه که له گه ل نه وان نه بیم؟

- چوونکه شایانی نه وهی که زور کاری له وه چاکتر بکوی.

- هه موومان شایانی زور کاری له وه چاکترین که هه تا نیسته کردو مانه.

دیسانه وه گه یشتینه وه سهر وه لاهه که ی خوتان، هه رچی بی من نه ندای
خه نجه ر وهشینه کان نیم. به لکوو نه ندای «پشتوینه سووره کان» م. نه وان
گروو پیکي چالاکتر و جی که وتووترن و کاره کانیشیان پوخته و باشتره.

- مه به ستان کاری خه نجیر لی دانه؟

- نه مهش وه کوو کاره کانی دیکه وایه. له کات و وهختی پنیوستدا

خه نجیره کانیش کاریگرن، نه گه ر ته نیا پروپاگه نده یه کی ریکو پیکیان به
شوینه وه بی، هه ر له بهر نه وه یه که من گروپه کانی دیکه م خوش ناوی. نه وان
پنیان وایه که خه نجه ریک به ته نیایی ده توانیت هه موو کیشه کانی جیهان
چاره سهر کات و نه مه هه له یه کی گه وره یه. هه لبه ته له کات و ساتیکي
تایبه تی دا ده توانی کیشه یه کی زور چاره سهر کات، به لام به گشتی ناتوانی
دهرمانی هه موو عیله ته کان بیت.

- نایا به راستی تو باوه ر ده که ی که خه نجیر، بتوانی کیشه یه ک چاره سهر

کات؟

میشه که رانه به سه یریکه وه لئی پروانی.

جما دریزه ی بی دا: «هه لبه ته مه به ستم نا نیستایه که ناریشه که به هوی

هه بوونی سیخو ریکي وریا یان کارمه ندیکي چه وتو و خراپه وه یه که خه نجیر
ده توانی نه وانه بکووژیت، به لام نایا له ناکامدا کوو کیشه که ش دهرسریته وه،
نایا گری پوچکه یه کی زیاتر دروست ناکات. نه مه به رای من وه کوو نه و ماله
پاکه وایه که دوا یه حوت شه یسانی دیکه شی تپوه هات. کووشتن، پولیس

۴. نامازه بو چیروکی نه و پیاوه یه که ماله که ی خوی به هوی هه بوونی شه یسانیکه وه و دهر کردنی
نه و ماله که ی پاک کرده وه و دوا یه به چول کراوی به جینی هیشته، به لام نه و شه یسانه له گه ل حوت

هارتر دهکا و خراپتر دهی هاروژیننی خه لکی بئ پوحم و شاغی بار دینی و رهنگه کارتیکه ری خرابی هه بئ له سه رداها تووی کومه لگا و کاره که له وهی هه یه خربتریشی کات .

- به پای ئیوه، زه مانیک که شوپش دهس پئ بکات چ پرووداو یک ده خولقی؟ پیتان وایه له و کاته دا کومه لگا دهست ناکات به پشه کووژی و کوشت و کوشتار له نیو جه ماوه ردا شته بیکی ئاسایی نابیت؟ شهر شه په و له شه پردا نه قول و شیرینی نابه خشریته وه.

- به لئ، به لام شوپشینی ئاشکرا شتیکی دیکه یه. ئه مه تاقه یه کجار له ژیانی خه لکیدا پیکدی که به رابه ری دهکات له گه ل ته واوه تی پیشکه وتنه کانی ئیمه. شک له وه دا نییه پرووداوی زور دل ته زین ده خولقی، که ئه مه له هر شوپشیتکا نه نجام ده درئ ئه مانه راستیه کی حاشا هه لنه گرن و شتیکی جیا له و باسه شه ، واته تایبه ته مندییه کی تایبه تی و هه ل و مه جیکی له بیر نه کراوه . سامناکترین ناکامیک که چاروان ده کرئ ئه وه یه که له م گرووپه خه نجیر وه شینه کویر هاویژانه دا ، له کومه لگادا کاره که یان بیته عاده ت. ئه وکات خه لکی له و پرووداوانه وه ک پیش هاته یه کی ئاسایی پوژانه لینی ده پروانن و سه باره ت به پیروزی و گرینگی ژیانی مروفایه تی بئ بایه خ ده بن و ئیتر هه ستیار نابن. مانه وهی من له پرومانیادا زوری نه خایاند، به لام هر ئه وه ندهی که له گه ل خه لکی ئه وئ هه ل سوکه وتم هه بوو که ئه وان خه ریکه به توند و تیژی و هیژش کردنه سه ر یه کتر عاده ت ده گرن ؛ ئه ویش هیژش کردنیکی نادل خوازانه .

- بئ گومان ئه مه زور چاکتره له وهی که خه لکی عاده ت بگرن که سه رشوړانه بینه فه رمانبه ری ئه و ده سه لاتدارانه. ئه ویش نه زانانه و کویرانه ، هه نگاو نان به ره و ناخی ئه و زه لکاوه یه.

- من وه ک توو بیر ناکه مه وه، هه موو عاده تیکی دوور له زهین و ئه ندیشه داری خراپه ، ئه م یه که شیان عاده تیکی درنده ییه. هه لبه ته ئه گه ر توکاری که سایه تیه کی شوپش گیتر ببه ستیه وه به وهی که به زهبری توند و

شهیتانی دیکه گه پراوه و بارگه و بنه یان له وی خست و «له ناکامدا وه زعه که له سه ره تاکه ی خراپتر بوو.»

تیژی بتوانیت خال یا چند به ندیکی ئه رینی له حکومت بستینی، ئه وکات ئه و گروپه نهینیه و ئه و خهنجیره دهبیته باشترین گروپ و پیروزترین ئه سلهحه و که رهسه، چونکه ئه وه تاقه شتیکه که حکومت تهکان یه کجار زور لینی ده ترسن، به لام ئه گهر پیتان وایه که منیش هه روا بیر ده که مه وه . به گشتی لابرندی ئه و جوره حکومتانه کوتایی کار نییه به لکوو که رهسه یه که بۆ گه یشتن به کوتایی کار و نزیک بوونه وه یه له ئامانج . ئه و خاله به هیزه ی که له راستیدا ئیمه به شوینییه وهین؛ گۆرپانکاری بنه رته ی کومه لایه تی و نوژن کردنه وه ی پیوه ندی مروقایه تیه . ئه و کاته ده بی به شیوه یه کی تر تیوه چین. عاده ت گرتنی بیرو هزری خه لکی به خوین پشتن وشاغی بوون، شیوه یکی پوزه تیف و ئه قلانی نییه بۆ بردنه سه رینی ئاستی وشیار ی جه ماوه ر و پر بایه خ بوونی ژیا نی مروقایه تی.

- یان بایه ختیکی که بۆ ئایین هه یانه؟

- تی نه گه یشتم.

میشه که رانه بزیه کی هاتی: «به پای من له سه ر ئه وه ی که سه رچاوه ی هه موو خراپه کان له چی دایه له گه ل یه کتری کۆک و هاو بیرو را نین. تو پیت وانیه که سه رچاوه ی ئه و خراپه کاریانه ده گه رپته وه بۆ بایه خ نه دان و تی نه گه یشتن له ژیا نی مروقایه تی.

- که میکی ده گه رپته وه سه ر پیروزی که سایه تی مروق.

- چۆنت پین خۆشه شروبه ی بکه. به پای من گه وره ترین هۆ بۆ شله ژاوی ژیا نی ئیمه و هه له کانمان، ده گه رپته وه بۆ نه خۆشی پۆحی و ده روونی که سه رچاوه که ی ئایینه.

- مه به ستان ئایینیکی تایبه تیه؟

- نا، ئه مه ده گه رپته وه بۆ کار دانه وه ی پواله تی ئه و نه خۆشینه. نه خۆشینه که ئه وه یه که شیوه ی بیر کردنه وه ی ئایینی نیو لئ ده نری، دیارده ی ئه م نه خۆشینه وایه که مروق له پیش چاوی خۆی خواله یه ک به رپا ده کا و ده ست ده کات به داخوازی و دوعا و پارانه وه و له سه ر چۆک دانیشیتوو

شتیک بهرستیت. ته و فیریکی واشیان نییه که نهوشته خاچ بی یان بوودا و یان داری تام تامه.

بی گومان له گهل من هاو بیروپا نیت. تو ده توانی بییه گنوستیکه ٦ یان هر شتیکی که پیت خوش بیت، به لام من ده توانم سروشتی تو که سروشتیکی ئایینییه له پینج ههنگاویه وه ههست پی بکه م. باشه ئیدی قازانجیکی نییه که قسه ی له سهر بکه ین، به لام تو ته واو له هه له دای که پیت وایه من خهنجیر لئ دانم پی ئامرازیکی باش و پیروزه دژ به کارمه ندانی خراپ. ئه مه بالاتر له وهیه که وهک ئامرازیکی ئاسایی لئی بروانی، نه ته نیا شتیکی ئاسایی نییه به لکوو باشتیرین که ره سهیه که که ده توانی پستی کلیسای پی شق بکری و خه لکی تی بکه یینی که نوینه رانی کومه لگای ئایینی و کلیسا وه کوو دمه ل و کارگه گولانه وان.

- ئه وکات که ئه و کارهت ئه نجام دا، یانی ئه و بوونه وه ره دپه نده خه و تووه ی دهروونی خه لکیت وه خه بهر هینا و دژ به کلیسا وروژاندت، ئه و کاته...

. ئه و کاته کاریکم کردوو که بووه ته هزی ئه وه ی که ژیان بایه خدار بیت و بوی تی بکوشی.

. ئایا ئه مه هه ر ئه و کارهیه که چه ند پوژ له وه پیش سه بارهت به ئه و قسه ت ده کرد؟

. به لئ راست ئه ویه.

جما له رزی و پرووی وه رگتیرا.

میسه که رانه به بزیه که وه چاویکی لئ کرد: «تو له من هیوا بر او بووی؟»

. نه ته نیا لیت ناهومید بووم، به لکوو... پیم وایه... که میکیشت لئ ده ترسم.

دوای که من پرووی وه رگتیرا و به شیوهیه کی تایبه تی خوی که له هه موو

دانوستاندنه پر بایه خه کاندایه یبوو گوتی: «باستیکی بی ئاکامه. بیروپای ئیمه

ته واو دژ به ری یه کتیره. من باوه ریم له سهر پروپاگه نده و پروپاگه نده و

٥. نیوی داریکه که عه شیره ره ش پیسته کان لایان پیروزه.

٦. که سیکه که سه بارهت به راستیه کان شک و گومانی هه ی.

دیسانہ و ہش پروپاگاندہیہ، و ہرکاتیکیش سہرکہ و تنت بہ دەس ہینا شۆرشہ کہ دەس پین بکہ.»

- دەی ئەگەر وایە ئیزنم بدە با بگەریننەوہ سہرباسی گەلالە کہی من، کہ پیوہندییہ کی کہمی بہ پروپاگاندہوہ ہہیہ و پیوہندییہ کی زۆریشی بۆ شۆرش و راپەریننەوہ ہہیہ.
- دەی؟

- ہەر وہ کوو گوتم کہ سانیکی زۆر ہن کہ بہ تەمان دل خوازانہ لہ رومانیاوہ پیوہست بن بہ شۆرشی خەلکی وینتیاوہ. ئیمہ ہینشتا نازانین کہ راپەریننە کہی دەست پین دەکات، رەنگە تا پایز یا زستان بخایەنی، بہ لام ئەو داوتە لە بانە کی کوستانەکانی ناپین، دەبێ چە کردار و نامادە بکرین، تا بتوانن و توانایی ئەوہیان ہەبێ کہ بۆ ئەو جینگایانہی کہ بۆیان دیاری کراوہ بکەونہ پێ، من عودە داری ئەوہم کہ تەفەنگ و تەقە مەنییان بۆ بەری بکہم بۆ ناوچەکانی ژێر دەسەلاتی پاپ...
- کہ مینک راولہستە، تۆ چۆن ئەتوانی لە گەل ئەو گرووپە دا کار بکہی؟

ہەموو شۆرش گێرانی میلباردی و وینتیا لایەنگرانی پاپین. ئەوان ھاوتەریبن لە گەل ریکخراوی پیش کہ وتن خوازانہی کلیسادا و بە ئاواتی ریفورمی ئازادی خوازانہن. چۆن دژہ دینیک و ئاشتی نەخوازیکی وەک تۆ دەتوانن لە گەل ئەواندا ھەلکات؟

میشە کہ رانہ شانہ ھەلتەکان: «ئەوان ئەگەر توانایی ئەوہیان ہەبێ کہ کارە کہی خۆیان جێ بە جێ کەن ئیتەر چیان داوہ بە سەر منەوہ تا خۆیان بہ بووکە شووشە کی کوتالییہوہ سەرگەرم کەن؟ بێ شک ئەو کات کہ سایەتی پاپ زۆر سووک و بێ بایەخ چاوی لێ دەکەن. ئەگەر راپەریننە کہ بہ شیوہیہ کی باش رینگای خۆی بدۆزیتەوہ ئیتەر ئەم کیشیہ پیوہندییہ کی وای بہ منەوہ نامینن. بەرایی من بہ داردەستیک دەتوانریت سەگیک راول بونریت و بہ گورہ و ھەرایہ کی بە جێ دتوانریت خەلکی دژ بہ ئوتریشیہ کان راپەرینن.»

- دەتەوێ من چی بکہم؟
- یاری دەم بدە تەفەنگ و تەقە مەنییہ کان لہ سنوورہوہ بپەریننەوہ.

- من چۆن او چۆن دەتوانم ئەو کاره بکه م؟

- تو راست ئەو که سهی که دهتوانی ئەو کاره به باشتترین شیوه ئەنجام دهی. به تمام تفهنگهکان له ئینگلیستان بکرم، به لام هیتانی ئەوانه بو ئیره له گهل کیشه و کهند و کوسپی زور پووبه پوووه. دهرباز کردنی ئەو بارانه له هه رکام لهو لهنگه رگایانهی ژێرده سه لاتی پاپ کاریکی چه تونه، ده بی له رینگای توسکانییه وه بیان هینین و له کویستانه کانی ئاپنینه وه په دیان که یه ن و بیان به یه ن.

- به و شیوه یه ی که ده یلنی به جیگای سنووریک ده بی دوو سنوور به زینریت.

- به لئ، به لام ئەم رینگا چاره یه له هه موو رینگاکانی دیکه چاکتره، تو ناتوانی باریکی ئاوا گه وره به قاچاخ بینیته لهنگه رگایه ک ئەویش به شیوه یه ک که توجاره تی نه بی. ده زانی که هه موو که رسه ی هیتان و راگو یستنی لهنگه رگه ی چیوتیاوکی بریتیه له سهی که می باده وه و پاپو رپکی چکوله ی ماسی گرتن. ئەگه ر له تووسکانی ره دبکریز، من ده توانم له سنووری ژیر ده سه لاتی پاپی تپه رینم. هاو پریانی من ته واوی کویره رینگاکانی کویستانه کان ده زانن. چه شارگه ی زوریشمان هه یه، باره که ده بی له رینگای دهریا بیته لنگه ورن و کوسپ و کیشه ی گه وره ی منیش هه ر ئەمه یه. من له گهل قاچاخچه کانی ئەوی ئاشنا نیم، به لام ده زانم که تو له گهل ئەوان ئاشنایه تیت هه یه.

- پینج خوله که م ئیزن بده یه تا بیری لئ بکه مه وه.

جما که من دانه وی و ئانیشکی نایه سه ر ئەژنوی و چه ناکه ی نایه سه ر ده ستی دوا ی که من بیدهنگی سه ری هه لیتا و گو تی: «رهنگه له م به شه له کاره که داقازانجیکم هه بی، به لام پیش ئەوه ی هه نگاو یک به ره و پیشه وه هه لئینیه وه پرسناریکت لئ ده که م. ئایا ده توانی قه ولم پئ بده ی که ئەم کاره هه یچ پئوه ندیه کی به گرووی خه نجیر وه شینه کانه وه نییه بو هیرشی نهینی؟»
- به لئ بو ئەو کاره نییه. بن شک ئەگه ر ئەو کاره دژی بیرو بوچوونی تو بایه قه تم پئ نه ده گو تی و قه تم روو لئ نه ده نای .

۷. لهنگه رگه یه ی پرپایخی ژێرده سه لاتی پاپه که له روژئاوای قه راخ دهریای ئیتالیادایه.

- که ی دتهوئ وهلامی روونی خومت پین بدهمهوه؟
 - دهرفتهیکی زورمان نییه، بهلام دتهوانم چهند رۆژتیکت مۆلت بدهم تانی
 تهما و مهبهستی خۆتم پین رابگهینی .
 - شهوی شهممهی داهاتوو کاریکی تایبهتیتان نییه؟
 - ئیزنم بده بییری لئبکهمهوه - ئەمرۆ پینچشهممهیه - نا.
 - ده وهره بۆ ئیره. به باشی بیر له م مزاره دهکهمهوه و وهلام و ئاکامی
 تهواوی خۆمت پینرادهگینم.

جما له رۆژی یهکشهممهی داهاتوودا بۆ نووسینی نامهیهکی شروقه کراو
 که دابووی به کۆمیتهی فلورانس له حیزبی مازینی، ئاگاداری کردنهوه له مهر
 قهبول کردنی کاریکی تایبهتی که بۆچوونی سیاسی لهپشت بوو و دهبووه
 هۆی ئهوهی که تانی چهند مانگیکی تر ئهرکه حیزبیهکانی ههلهپهسیریت و
 بکهویته شوین ئهم کاره نوییهی که بۆی هاتووته پیشهوه. ههرچهنده
 ئهندامانی حیزب ئهم ههوالهیان لا سهیر بوو، بهلام کۆمیته هیچ بهربهستیکی
 بۆ دانهنا. چونکه سالیانیکی زۆر بوو که بهراورد و لئیکدانهوهی جمایان
 لاپهسند بوو و متمانهی تهواویشیان پینی بوو و ئهندامان به گشتی له سه
 ئهوپایه کۆک بوون که ئهگهر سینئورابوولا به تهمایه له پریکدا کاریک بکات،
 بئشک دهبن کاریکی پر بایهخ بئ و بئهو نییه.

جما ریک و راست به مارتینی گوت که بهلئینی داوه تا له راپهپاندنی بریک
 له «کاره سنووریهکاندا» یاریدهدهری میشهکهرانه بیت. جما ئهوه حهقهی به
 خۆی دابوو که لانیکهم دۆسته دیرینهکهی خۆی ئاگادار کات. لهبهر ئهوهی
 که خودا نهخواسته دلی غایله نهکات و شک و گومانیکی بۆ نهیهته پیشهوه.
 ئهوپینی وا بوو که ئارخایه ن کردنی مارتینی زۆر پئویسته. مارتینی دوا
 بیستنی ئهوه قسانه هیچ پروون کردنهوهیهکی لینی نهویست، بهلام جما
 بئنهوهی له هۆی کیشهکه بگات تنگهیشته که ئهم ههواله له دلی مارتینیدا
 زۆر گران و ناخۆش هات.

ههردووکیان له ژیر کهپری مالی جمادا دانیشتبوون له سه شروانییه
 سوورهکانهوه بهرهو فیزۆلیان دهروانی. دوا ی بئدهنگیهکی زۆر مارتینی

ههستا به سه رپئ و دهسته کانی خسته گیرفانییه وه و دهستی کرد به فیتوو لیدان . که نیشانه ی دلّه کوته یه کی زۆری ئه و بوو . ئارام له ژووره که ده دهستی کرد به پیاسه کردن.

جما قه ده ریک چاوی لی کرد. ئاخره که ی گوتی: «سزار تو به م کاره پهریشانی، زۆر به داخم که تو ئاوا ههست به دلنیایی نا که ی، به لام من ته نیا له بهر ئه و هۆیه ئه و ته مایه م گرتوو چونکه پیم وایه کاریکی دروست و شیاه.

مارتینی به نارچه ته وه وه لامی داوه: «من بو ئه و کاره پهریشان نیم و سه بارهت به و کارهش ههچ نازانم، کاتی که تو ده ته وه ی کاریک بکه ی، بی شک ئه و کاره ئیشیکی باش و په سنده من باوه رپم به و کابرایه نییه.»

- پیم وایه له و باره یه وه له هه له دای. منیش تا ئه و کاته ی که ئه وم به باشی نه ده ناسی وه کوو تو له هه له دابوو. بی گومان ئه و بی عه یب و بی گری نییه، به لام له وه ی که تو لیتی تی ده فکری وانیه .

- به شکم قسه ی تو بی.

به بیده نگیه وه که میک پیاسه ی کرد و له پریکدا له بهردهم ئه ودا راوه ستا و گوتی: «جما ئه و کاره مه که! تا درهنگ نه بووه دهستی لی هه لگره! مه هیله ئه و پیاهه کاریکت پی بکا که دوا به پهریمان بی و بهرد به ئه ژنۆی خوتدا بکوتی.» جما به ئارامیه وه گوتی: «سزار ئه وه ی ده یلی نیایله یه وه، کهس به زۆر ئه و کاره م پی ناکات. من دوا ی ئه وه ی ته وا و ئه و کاره م ته وا و تاووتوی کرد ، به ویست و دلخوازی خۆم قه بوول کردوو. من ده زانم که تو سه بارهت به ریوارز ریکی تایبه تیت لیتی هه یه، به لام ئا ئیستا سه بارهت به سیاست قسه ده کهم نه سه بارهت به که سایه تی.»

- مادونا! ئه و کاره مه که! ئه م پیاهه مه ترسیداره. ئه و پیایکی بی به زهی و بی دینه که کهس تیتی ناگات . و ئاشقی توشه!

جما داچله کی: «سزار، چۆنه خه یالاتی وات به میتشکدا هاتوو ه؟»

مارتینی دووپاتی کرده وه: «ئه و گیرۆده و ئاشقی تویه، مادونا لیتی دوور

که وه وه!»

- سزاري نازيز، من ناتوانم لتي دور كهومهوه، ناتوانم پيشت بليخ له بهر چيه، ئيمه زور له يهكتري نزيك بووينه تهوه - نه وهك له بهر ويستي دل و داخوازي خومان.

مارتيني به پريشانبييه وه وهلامى داوه: «نه گهر نه ونده له يهكتري نزيك بوونه تهوه ئيتر قسه يه كم نيبه.»

دواى نه وهى كه گوتى كارم ههيه، روپيشت. مه ودايه كى زور له شه قامه پر له گوله كاندا سه رى و خوارى كرد. نه و شه وه دنيا له بهر چاوى زور تاريك بوو. نه م بوونه وه ره دروزن و فريوكاره هاتبووه نيوانيانه وه و تاقه گه وه هه رى ژيانى له چنگ ده ره هيتابوو.

له نیوهی مانگی فهوریه دا میشه که رانه به ره و لیکه ورن که و ته پئ. جما
 نهوی به پیاویکی لاری به ریتانیای ناساند که بیر و هزریکی نازادینخو ازانه ی
 هه بوو و نوینته ری پا پوره وانی بوو. نه وکات جما و هاوسه ره که ی له گهل نه م
 پیاوه گه نجه ناشنا ببوون. نه م پیاوه چند جاریک کار و خزمه تی چکوله ی بق
 گروپه رادیکاله کانی فلورانس جئ به جئ کردبوو: به قهرز پاره ی پئدابوون تا
 پئداویستیه کانیا نی پئ جئ به جئ کهن. ئیزنی نه وه شی پئدان که له نیو نیشانی
 توجاره تی نه و که لک وه گرن بق ناردنی نامه حیزبیه کان و نا له و جو ره کارانه.
 نه م یارمه تیا نه هه مووی له لایه ن جما وه و به هوی دوستایه تی نیوان نه وان وه
 نه نجام ده درا. هه ربویه له سه ر شیوازی رابردوی حیزب جما نازاد بوو که
 هه رچونیک نه و پئی باش بی و هه ر پئگایه ک نه و پئی ئاسان بیت که لکی
 لئ وه رگریت، به لام نایا ده کرا که له م هه ل و ده رفه ته بق هه ر مه به سستیک
 که لکی لئ وه رگریت یان نا. داخوازی کردن له هه واداریکی پاک و بی گهر د بق
 نه وه ی نیونیشانی خو ی به وان بدات بق هاتنی نه و نامانه ی که له سیسیپله وه
 ده هاتن، یان شار دنه وه و راکرتنی چند به لگه و سه نه دیک له قوژبئیکی
 نووسینگه که یدا نه مانه هه مووی له لایه ک و داخوازی کردن له نه و بق هه لگرتن
 و هیتانی چه ک و ته قه مه نی بق راپه رینئیکی چه کدارانه له لایه کی تره وه ، که

ئەمەيان زۆر قورس و گەورە و گران بوو، ھەربۆيە جماش زۆر دلتيا نەبوو
كە بەو كارە پازى بېن.

ئەو بە مېشەكەرانەى گوتبوو: «لانېكەم دەتوانى تاقي كەيتەو، بەلام
پېموانىيە كە ئەوكارە بكات ئەگەر بېچى بۆلاى و داواى پېنچ ھەزار كوودى
لن بكەى پەنگە بى سى و دوو پېت بدات ئەو يەكجار زۆر دلئاوايە. دەتوانى
خېرا پاسپۆرتەكەى خۆيت پىن بدات يان ەك پەنابەرىك لە ئەنبارەكەيدا
بتشارىتەو، بەلام ئەگەر شتىكى ەك تەنگى پى پېشنيار بكەى، لىت خورد
دەبىتەو و پىنوايە كە ھەردووكمان شىت بووين.»

مېشەكەرانە ئاواى ەلامى دابووەو: «بەلام وىدەچىت كە بتوانى پىنوينىم
بكات و يان بە يەك دوو مەلەوانىكم بناسىنىت. ھەرچى بى تاقي كردنەو كەى
زەرەرىكى نىيە.»

لە پۆژەكانى ئاخىر و ئۆخرى مانگدا، مېشەكەرانە بە جلوبەرگىكى كە زۆر
رىكوپىنك نەبوو ھاتە ژوورى كارى جماو، جماش خېرا لە پوخسارى ئەوى
خويندەو كە ھەوالى خۆشى پىيە.

- ئاخىرەكەى ھاتى! وردەورده وام بە خەيالدا دەھات كە بىن گومان بەلايەكت
بەسەر ھاتووە!

- پىموابوو لەو ھەل ومەرچەدا نووسىنى نامە زۆر مەترسیدارە، زووترىش
نەمدەتوانى بگەریمەو.

- ئىستا خۆ شوکور بە سلامەتى گەپاويتەو؟

- بەلن، رىك لە دلجانەو ھاتووم، ھاتوومەتە ئىرە تا پىت بلىم كە كارەكە
تەواو مسوگەر و جىبەجى بوو.

- مەبەستت ئەو ەيە كە ھەر بە راستى بىلى قەول و بەلئىنى يارمەتى داوہ؟

- لە يارمەتى يەكجار زۆرتەر، ھەموو كارەكانى خستووتە ئەستوى خۆى:
پىچاندنەو و ھەلگرتنى ھەموو شتىك، تەنگەكان لە سىندووقى گەورەدا
دابىن و دەشاردرىنەو و راست لە ئىنگلىستانەو دەبەنن. وىليامزى
شەرىكىشى كە دوستى ھەرە نزىك و خۆشەويستى ئەو، قەولى داوہ كە

بوخوی له سوتامپتونهوه له گهل باره که بیت. بیلش بارهکان له ئیداره ی گومرؤکی لنگهؤرنهوه دهگوزهرینیت. هر له بهر ئه وه بوو که ئه وهنده زورم پئچوو. ویلیامز قه ده ریک له وه پیتش چوو به سوتامپتون و منیش هه تا جینوئا به ریم کرد.

... که له نیو رینگادا له سهر ورده کاریهکان قسه بکه ن؟

به لئ تا ئه وجینگایه توانیم قسه بکه م ؛ که تووشی نارپه حه تی که ش و هه وای ده ریا (دریازدگی) نه ببووم ، به لام دوایه که دلم له ژیللاهات ئیتر نه متوانی دریزه به قسه و باسه که بدهم.

جما هاته وه بیرری که له گه شتیکی ده ریادا که باوکی هه ردووکیانی بو سه یاحه ت بر دبوو ئارتور به هوی که ش و هه وای ده ریاهه چه نده نارپه حه ت ببوو. هه ربؤیه خیرا پرسی: «له سه فه ری ده ریادا نارپه حه ت ده بی؟»

گه رچی یه کجار زور له ده ریادا بووم! به لام ئه وهنده نارپه حه ت ده بم که هه ر باسی نا کرئ ، به لام ئه وکات که له جینوئا خه ریکی بار لیدان بوون قسه مان کرد. پئموایه ویلیامز ده ناسی؟ شوړه لایکی زور چاک و جینگای متمانه و به بیریکی تیژه وه! بیلش هه روا پیاو خاسه یه، هه ردووکیان باش ده زانن که چؤناوچؤن ده بی ئاگایان له زمانیان بی.

به گشتی پئموایه که بیللی به دلخوازی و به ویستی خوی ئه وکاره ی قه بوول کردوه و به ره و کاریکی مه ترسیدار هه نگای هه لئناوه ته وه.

منیش ئاگادارم کرده وه، به لام ته نیا لیم مؤر بووه وه و گوتی جا به تۆچی! راست ئه و شته ی که چاره پوانیم ده کرد و لیم راده دی ، ئه گه ر بیلیم له تیمبؤکتو بینیا یه ده چووم بؤلای و پئم ده گوت: «به یانیت باش به ریتانیای.»

به لام هیشتا من لیتی حالی نه بووم که تۆ چؤن توانیت ئه وان پازی بکه ی، به تاییه ت ویلیامز، ئه و که سیکه بوو که درهنگ پازی ده بوو.

به لئ، له پیتشدا زور نارازی بوو، نه وهک له ترسانا به لکوو له بهر ئه وه ی که ده یگوت ئه و کاره جن به جن نابن، به لام دوای که مینک به جوړیک رازیم کرد ، ده ی باشه، ئیستا با هه موو کاره که به باشی هه لسه نگینین.

کاتی که میشه که رانه گه یشته وه مالی خوی پوژ ئاوا بیوو و داری *Pyrus Japonica* ی پر له شکوفه ، به سهر دیواره که دا دهله راوه و له ژیر زهردهی هه تاودا ورده ورده بوری ده نواند، چهند لقیکی لی کرده وه و بر دیه وه بی مالی، هه رکه درگای ژووری کار کردنی کرده وه زیئا که له سهر کورسییه که له سووچیکی ژووره که دا دانیشتبوو ده رپه پی و به رو گه شیوه پووبه پووی هه لات.

. ئاه فلیس، پیم و ابو قه د ناگه پیتته وه!

یه که م شتیگ که بیر لی کرده وه ئه وه بوو که به توورپه بیه وه پتی بلی ئ ژووری کار کردنی ئه ودا چی ده کات، به لام دوایه وه بیر هاته وه ک سنیحه وته یه نه ییدی تووه دهستی بۆ ته و قه برده پیتشه وه و به ساردی ی سرپه که وه گوتی: «ئو کاته ت باش زیئا، چۆنی؟»

زیئا سهری هه لیتا تا میشه که رانه ماچی بکات، به لام وادیار بوو ئه و ژو سروسارد بوو. له په نایه وه گوزه را و گولدانیکی هه لگرت تا (*Pyrus*) هکلنی بخاته ناوی. دوای قه ده ریج درگا که به ته ق و کوتیکه وه کراوه و سه گی میگه له که به په له خوی کرد به ژووریدا و له خۆشیانا دهستی کرد به وه پیر و کلکه سووتی و له خۆشیانا لوورانیدی. میشه که رانه گولدانه که ی له سه میزه که دانا و دانه وی تا دهست به سهر و گویلاکی سه گه که دا بیتنی: «ئو شه پتان، هاو پتی خۆم چۆنی؟ ئه ری راست خۆم، داده ی وه ک سه گی باش و به سفه ت ته و قه م له گه ل بکه!»

توورپه یی و پووتالی روخساری زیئای داگرت.

به بین مه یلیه که وه پرسى: «بپوین بۆ خواردنی شتیو؟ چونکه نووسی بووت که ئه مپۆکه ده گه یته ئیزه گوتومه له مالی خۆمدا شتیوت بۆ سازکه ن.»

میشه که رانه به په له چاوی لی کرد: «بمب - بمبوره، نه ده بوو مه حته لی مر بی! هه ر ئیستا خۆم رینکوپیتک و شیک ده که م و خیرا دیم بۆلات. پ- په رنگ پیت خۆش بیت که ئه م گولانه ئا و ده ی.»

کاتی که میشه کهرانه چووه ژووری نان خواردنی زیتا، ئەوی دیت که له بهرانبەر ئاوینه که دا راوه ستاوه و گولیک له و گولانهی له جلوبه رگه که ی خوی ده دات. وادیار بوو زیتا به ته مابوو پوو خوش و خوش ئە خلاق بیت، هه ربویه چه ند گولیکی چکوله له گول خونه چه کانی گولاله سووره که که پیکه وه به سترابوون بۆلای ئەوی راداشت: ئەم گولانه م بۆ تو هیناوه پیمخوشه بیده م له سنگت.

میشه کهزانه له کاتی شیو خواردندا ته و او تی کوشا دلوقان و ئارام بیت. پهیتا پهیتا قسه ی بی بایه خی ده کرد. زیتاش به بزه ی پر له هومینده وه وه لامی داوه. خوشحالی و شله ژاوی زیتا به هوی هاتنه وه ی ئەو ئاشکرا دیار بوو. ئەو تازه خو و عاده تی به وه گرتبوو که ژبانی زیتا له گه ل ژبانی ئەو جیاوازه. زیتا له گه ل هه والان و هاوڕیتیانی هاوته ربیی خوی پیکه وه خوشیان راده بوارد. هه ربویه قه د به خه یالیشیدا نه ده هات که زیتا له په نای خویه وه ببینیت. سه ره پای ئەوه بی گومان زیتا چه تمه ن پی سه یر بوو که میشه کهرانه ئاوا شاد و به که یفه.

زیتا گوتی: «با قاوه که مان له ژیر که پره که دا بخوینه وه ئەمشه و زۆر کهر مه.»

زۆر باشه گیتار که شت بینم؟ په نگه پیت خوش بی که گۆرانییه ک بلتی. زیتا له خوشیانا وه ک گول که شاوه، میشه کهرانه سه باره ت به موسیقا تووند و تیژی ده نواند و زۆر به که می داوای لی ده کرد که گورانی بۆ بلتی. له ژیر که پره که دا، کورسیله یه کی داری پانی لی بوو که ده و ران ده وری قه راخ دیواره کانی گرتبوو. میشه کهرانه ئەو لایه ی هه لبژارد بۆ دانیشتن که ته و او ده یروانییه سه ره ته پکه کان. زیتاش دوا ی ئەوه ی که له سه ر دیواره نه ویه که دانیشتن، لاقه کانی له سه ر کوسیله که دانا و پالی دا به کوله که یه که وه. ئەو زۆر چه زی له دیتنی سروشت نه بوو. پیتی خوش بوو که چاو له میشه کهرانه بکات.

جگه ره یه کم بده یه، پیموانییه دوا ی رویشتنی تو به لیومه وه نابن. زۆر چاکه! ته نیا به کیشانی جگه ره یه که که ده توانم بلیم به خته وه ره یه که م ته و او مسوگر بووه. زیتا دانه و ی و به سه رنجیکه وه لی پی پووانی: «به راستی خوش به ختی؟»

میتشه که رانه چاوی زهق کرده وه و بروی برده سه ری: «به لئی، بو
خۆش به خت نه بم؟ شتیوکی باشم خواردووه و ده روانمه سروشتیکی زور
جوان و دل فەریحی ئوروپا و ئیستاش به تەمام قاوه یه ک بخۆمه وه و کوئی له
گۆرانییه کی خۆشی ناوچهیی مه جارستان بگرم. ویزدانم ئاسووده و ده زگای
هه زم و خوارده مه نی ده روونیشم باش کار ده کا و ته واو ته یاره. مرۆف له وه
زیاتر به تەمای چیه؟»

- ده زانم که شتیکی دیکه ت ده وئ.

- چ شتیکی؟

- ئا ئه مه! (قوتوو یه کی کاغه زی چکۆله ی خسته ناو ده ستیه وه.)

میتشه که رانه به خۆش حالیه وه گۆراندی: «با - بادامی برژاو، ئه ی بوچی
پیش نه وه ی که جگه ره که بکیشم باست نه کرد؟»

- ده ی ده ی خۆشه و یسته بیچکۆله که م! دوا ی ئه وه ی که جگه ره که ت کیشا
ده توائی بیخۆی - ئه وه ش قاوه.

میتشه که رانه به خۆشی و چیژیکی زۆره وه قاوه که ی خوارد وه ک
پشیله یه ک که به خۆش ییه کی زۆره وه سه رتویی شیریک بخوات. قاوه و بادامه
برژاوه کانیشی خوارد و به ده نگیکی نه رم و تامه زرۆوه گوتی: چه نده خۆشه
که دوا ی خواردنی ئه و خوارده مه نییه پیسانه ی لینگهۆرن جاریکی دیکه
قاوه یه کی ئاوا باش بخۆی!»

- هه ر ئه وه ی که ئیستا لیره ی بوخۆی به هانه یه کی باشه که له ماله وه

بمینییه وه.

- ناتوانم زۆر بمینه وه، دیسان سبه ینی ده بی برۆمه وه.

په پوله ی شادی و بزه له پوختاری زیتادا فری: «سبه ینی! بوچی؟ بو

کوئی ده چی؟»

- ئه! له دوو س - سه جینگادا کارم هه یه.

ئهو و جما وایان قه رار دانابوو که ئه و بوخۆی به تایبه تی بچی بو
کویتسه تانه کانی ئاپنین و و له مه ر گواسته وه ی چه ک و ته قه مه نییه کان له گه ل
قاچاخچیه کانی سه رسنوو ر قسه بکات. په پینه وه له سنووری ژیر ده سه لاتی

پاپ بۆ ئو كيتشه يه كى زۆر مه ترسیدار بوو، به لام نه گه ر قه راره نوپراسیونه كه بگاته نه نجام ده بی نه و كار هس بكریت.

زیتا هه ناسه يه كى هه لكیتشا و گوتی: «هه میشه كار!» دوایه به دهنگیكى بلینده وه لیتی پرسى: «ئهم سه فهرهت زۆر ده خایه نئ؟»
- نا، پ- پهنگه دوو سه حه وته.

له پریكدا پرسى: «پیم وایه نه مهش هه ر له و جۆره كارانه یه، وانیهه؟»
- نه و كارانه؟

- ئیش و کاریكى كه ته واو تئ ده كۆشى سه ر و گیانتی له پیناودا دانیتی و نه و كار ه سیاسیانه ی كه كۆتایی هه ر نایهت.

زیتا جگه ره كه ی فری دا و گوتی: «تۆ فریوم ده ده ی راستیه كه ییم پین نالیتی، ده ته وئ کاریكى مه ترسیدار بكه ی.»

میشه كه رانه به نا قالیبكه وه وه لامی داوه: «به ته مام یه یه یه كه راست و بی سه ی و دوو برۆمه دۆزه خه وه، له وئ پیت خۆش نییه كه نه م گۆله پاپیتاله م بۆ بنیری؟ ده ی پیویست ناكا هه مووشی بیئیه خوارى.»

زیتا كه به تووره ییه وه چنگیكى له لاولاوه كه ی ده ور گۆله كه لیتی كرد بو وه به توندی فری دا سه ر نه رزی و دووپاتی كرده وه: «ده ته وئ کاریكى مه ترسیدار بكه ی ته نانهت پریك و راستیش نایدركینی! پیت وایه من ته نیا شایانی فریودان و سووكایه تی پین كردنم؟ هه ر ئا له م پۆژانه دا سه رت به فه ته رات ده چی. ته نانهت ده رفه تی خودا حافیزیشت نابن. هه میشه هه ر كارى سیاسى و كارى سیاسى - من له كاروبارى سیاسى بیزارم.»

میشه كه رانه به بیزاریه كه وه باویشكینی دا و گوتی: «منیش وهك تۆ له كیتشه ی رامیاری بیزارم. زۆر باشه، جا كه وایه با له سه ر بابه تینكى ديكه قسه بكه ین - یان نه وه ی كه گورانیهك بلتی.»

- ده ی كه وایه گیتاره كه م بده یه، چی بلیم؟

- بالاد، كه نه سه په كه ی لئ په وه ازه بوو؛ پر به پیستی دهنگی تویه.

٤. Balad جۆزه گورانیهكى ناوچه ی هه ست بزۆینه كه زۆرتر له گه ل دوو نامیری موسیقاره ده گوتی.

زیتا دەستی کرد بە گوتنی بالادیکی کۆنی مەجارستانی. ئەم بالادە بەسەرھاتی
 بیاویکە کە لەپیشدا ئەسپەکە، دوایە مالهەکە و پاشان گراویکە لە دەست دەدا و
 لای نامینیت، دوای ئەوە لە سەر ئەو فکر و ئەندێشەیه کە «لە شەری موهاچدا
 زۆر لەوە زیاتر زەرەرخورده بووه دلخۆشی خۆی دەداتەو». ئەم گۆرانییە
 یەکن لەو گۆرانیانە بوو کە میتشەکه‌رانه زۆر خەزی لیتی بوو، میلودیە
 خەماویەکە کە نیشانە لەخۆبردوویەکی تال و دل‌تەزینە لای میتشەکه‌رانه
 ئەوەندە خۆش و دل‌پفین بوو کە هیچ مۆسیقا و گۆرانییەک نەدەگەیشته ئاستی.
 دەنگی زیتا زۆرخۆش و هەلکەوتە بوو، نۆتەکانی زۆر پوون و ئاشکرا و
 بەتوانا و کەیلی ئەشق و ژین و مانەو بوون کە لە تافگە ی دەنگیەو دادەباری.
 ڕەنگە گۆرانی ئیتالیایی یان سلاوونیکای باش نەگوتبایە، تەنانەت گۆرانی
 ئالمانی زۆر خرابتر دەگوت، بەلام گۆرانییە خۆجیتی و ناوچەیه‌کانی مەجارستانی
 زۆرچاک دەگوت. میتشەکه‌رانه بە چاوی زەق و دەمی کراووە گۆنی دەدایە. تا
 ئیستا ئاوا باشی لێ نەبیستبوو. هەر کە زیتا دوایین پستی گۆرانییەکە گوت،
 لەپریکدا دەنگی لەرزى.

ئەه هیچ نییە لە شەری موهاچدا زۆر لەوە زیاترمان دوراندووه.
 کەوتە هەنيسکدان و پوخساری خۆی لەنتوگەلای پاپیتالەکەدا شاردهوه.
 میتشەکه‌رانه هەستا سەرپ و گیتارەکە لێوەرگرت: «زیتا! چیه ئەوه؟»
 زیتا کە سەری بە هەنيسکەو هەلده‌که‌ندرا، دەم و چاوی بە هەردوو
 دەستیەیه‌وه داپۆشیبوو.

میتشەکه‌رانه دەستی بەسەر و قژ و قۆلیدا هینا و گوتی: «پیم بلی چی بووه؟»
 زیتا گریا و خۆی کیشایە ئەولاه: «لیم گەری! دەستم لێمە دە لیم گەری!»
 میتشەکه‌رانه خێرا گەراوه سەرچینگای خۆی و مەحتەل بوو تا گریانەکە
 تەواوبی. لەپریکدا زیتا دەستی لە گەردنی هالاند و بە ئەژنۆوه لەپەنایدا لە سەر
 ئەرزى دانیشت: «فلیس - مەرۆ لێره مەرۆ!»

٥. Mohacz: ناوچەیه‌کی مەجارستانە کە لەویدا مەجارەکان لە سالی ٥٦ ز لە شەر لەگەل
 تورکەکانی عوسمانیدا شکستیان خوارد.
 ٦. ئیسلاوی

میشه که رانه که ههولی ئه دا به ئارامیه وه، خۆی له ژیر ئه و بازۆله به گیرانه
بزرگار کات گوتی: «دوايه قسهی له سهر دهکهین، له پیتشدا پیم بلن له بهرچی ئاوا
شله ژای. شتیک بووه که تۆی ئاوا ترساندوووه؟»

زیتا به بیدهنگیه وه سهری بادا: «ئایا ئازاریکم پین گه یاندووی؟»
- «نا» دهستیکی له سهر گهروی میشه که رانه دانا: «ئهی چی؟»
ئاخره کهی له بهر خویه وه گوتی: «تو دهکووژرتی، له و پیاوانه ی که دین بو ئیره
یه کیکیان دهیگوت گیانی تو له مهترسی دایه. کاتیکی که منیش لیت دهپرسم پیم
پین دهکهنی!»

میشه که رانه دواي که من به سهر سوورمانه وه گوتی: ئازیزم تو خراپی لئ
حالی، بۆ میشکی خۆت به وشته چه وتانه وه سهرقال کردوو. پهنگه پوژیکیش
بکووژریم. ژایانی شوپش گیریک هه ئاوايه، به لام ئه مه ئه و فکریه مسوگر
ناکات که من دهمه وئ خۆم به کووشتن بدهم. خۆ من زیاتر له خه لکی دیکه
گیانی خۆم ناخه مه مهترسیه وه. منیش وهک ئه وان و ئه وانیش وهک من.
خه لکی؟ من چیمداوه به سهر خه لکیه وه؟ ئه گه ر تو منت خۆش بویستایه ئه و
پینگایه ت هه ل نه ده بژارد و نه تده هیتشت که شهوانه تا درهنگانیک به خه بهر بم و
هه میشه تو م له پیتش چاو بئ که ئایا بله ی نه گیرایی و یان هه رکه سهر بنیمه سهر
سهرین له خه وما به مردوویی بتینم. ته نانه ت تو ئه و سه گه ت له من خۆشتر
دهوئ!

میشه که رانه هه ستا سهر پین و ئارام چووئه وه سهری که پره که. ئه و چاوه روانی
بیستنی ئه و قسانه ی نه ده کرد هه ربۆیه سهری سوورما بوو که چ وه لامیک بداته وه.
به لئ قسه ی جما بوو ئه و ژایانی کردبووه گری پووچکه یه کی ئالۆن، که بۆ
کردنه وی ئه و گری پووچکه یه ده بوو شه و پوژ هه ولی هه وار کردنی بدات .
میشه که رانه پاشان گه راوه و گوتی: «وه ره دانیشه با به ئارامیه وه قسه ی له
سهر بکه ین. پیم وایی ئیمه یه کتريمان باش نه ناسیوه. بئ گومان ئه گه ر بمزانیبایه
ئاوا سووری له سهر قسه ی خۆت پینه ده که نیم. ئاده ی ریک و راست پیم بلن چ
شتیک شله ژاندووتی دوايه ش ئه گه ر گله یی و گازنده یه کیش له به یماندا هه بی
چی به جتی بکه ین.»

- ئەو شتىك نىيە كە بىكرى جى بەجىنى بىكەي. من خۆم تى دەگەم كە تۇ بە قەدەر نووكە دەرزىيەك سەرنج نادەيتە ئەمن.

- عەزىزم باشتر وايە كە سەبارەت بە يەكترى پورپاست بىن. من ھەمىشە ھەولم داوھ نىوانمان خۆش و باش بىت و پىنم وايە قەد ھەولى ئەوھم نە داوھ كە فرىوت بەدەم...

- ئاخ نا! لەو بارەوھ پاك و بىگەرد بووى، تەننات بەبىرىشتا نەھاتوھ كە من وھكوو فاحىشەيەك چاۋ لى بىكەي. لەتە قوماشىكى كۆنى پىر لە زرىقە و برىقە كە لەپىتت تۇدا زۆر پىاوى دىكە...

- وست بە زىتا! من سەبارەت بە ھىچ بوونەوھرىك ئاوا بىر ناكە مەوھ.

زىتا بە پووتالىوھ پىنى داگرت و گوتى: «توقەت منت خۆش نەوېستوھ.»

- نا، قەد تۆم خۆش نەوېستوھ. گوتى بەدەيە و ھەول بەدە تا ئەو جىگايەي كە دەتوانى سەبارەت بە من خراب بىر مەكەوھ.

- كى گوتوويە كە من سەبارەت بە تۆ لىك دانەوھىەكى خراب و بە پەلەم

ھەبووھ...

- كەمى پراوھستە. ئەوھى كە دەمھەوئى پىتى بلىم ئەوھىە كە من پىئەندى ھىچ

ياسا و رىسايەكى ئەخلاقى نىم و ھىچ رىزىكىش بۆئەو شتانه دانانىم. بەپراي من پىئەندى نىوان ژن و پىاۋ تەننا ھەز و تاسە وويستى دلە...

زىتا بە پىكە نىنىكى بىرپۆخ و وىشكەوھ قسەكەي بىرى: «پارەش»

مىشەكەرانە ھەلبەزىوھ و بۆ ساتىك دوودل بوو: «ھەلبەتە ئەوھى گوتت

دزىوتىرەن پىئەندى نىوان ژن و پىاۋ و ئەم قسەيە بە باشى لە من وھرگەر. ئەگەر

بمزانىيايە كە منت خۆش ناوئى و يان رقت لە پارەيە، قەتم پىئىنار پى نەدەكردى و

ناچارم نەدەكردى كە قەبوولى بىكەي. لە ژياندا قەت ئەوكارەم نە كردوھ، قەتىش

دروم لەگەل ژنىك نە كردوھ كە چ ھەستىكم سەبارەت بە ئەو ھەبىن. باوھرت بە

من ھەيە كە من پاستىكەانت بىن دەلئىم...

كەمى پراوھستا، بەلام زىتا وھلامىكى نە داوھ.

مىشەكەرانە درىژەي پىندا: «پراي من ئەوھىە كە ئەگەر لەم دنىيايە دا پىاۋئىك

تەنبايە و ھەست بە بوونى ژنىك دەكا كە ھاوسەرى ژيانى بىت و ئەگەر دەتوانى

ئافره تىك بدىنپتەوہ كە لەبەر چاوى ئەو جوان بىت و ئاگای لىتى بىت و رق و بىزارى ئەو ھەلنەخلە تىنەت، جىنى خۆپەتى كە بە دل فراوانىيەوہ چىژ و شىرنایى ژيانى پىنبەخشىت و بىئەوہى كە پىوہندىيەكى نىكى دىكە ھەلبىزىرەت. من ھىچ كەم و كۆپىيەك نابىنم و شەرتى پىوہندى ئىمە ئەوہ بوو كە بىئەدالەتى و ئىھانە كردن و فرىوى تىدا نەبىت، بەلام لە سەر ئەم كىشەيە كە لەپىش مندا لەگەل پىوانىكى دىكە بووى، زۆر سەرنج نەداوہتى و لام سەير نەبووہ، تەنيا بىرم لەوہ كردووہتەوہ كە ئەم پىوہندىيە بۆ ھەردووكمان باش دەبى و ھىچ زەرەرىكىشى نابى و ھەردووكمان ئەو ئازادىيە و ئەو مافەمان دەبىرى، ھەر وەختىك ئەو پىوہندىيەمان پىنخۆش بى بتوانىن لە يەكتر جىا بىنەوہ. ئەگەر من لە ھەلەدا بووم...يان ئەگەر تۆ وەك ھەمىشە بە چاوىكى دوو دلىوہ لە نىوان خۆم و خۆت پوانىوہ... ھەر بۆيە...

كەمىكى تر بىدەنگ بوو.

زىتا بى ئەوہى سەرى ھەلەنى ھىواش گوتى: «ھەر بۆيە؟»

ھەر بۆيە من ددانى پىدا دەنىم، كە لەگەل تۆ خراپ بووم؛ زۆرىش بەداخم، بەلام ئەم كارەم بە ئەنقەست نەكردووہ.

تەماى ئەوہت نەبووہ و پىت و ابووہ - فلىس مەگەر تۆيان لە بەرد و دار دروست كردووہ؟ مەگەر تۆ قەد ئافره تىك خۆش نەوىستووہ تا لە خۆشەوىستى من سەبارەت بە خۆت تىبگەى؟

لەرزىنىكى سەير لەشى داگرت. لەوكاتەوہى كە نەفەرىك پىتى گوتبوو: خۆشم دەوتى» زۆر دەگوزەرا. زىتا خىرا دەرپەرى و دەستى لە گەردنى وەرھىتا: «فلىس، وەرە با پىكەوہ لىرە برۆين. دەست لەم ولاتە سامناكە و ئەم خەلكە و سىياسەتەكانىان ھەلگرە! ئىمە كارمان بەوان چىە. پىكەوہ بەختەور دەبىن. وەرە با بچىن بۆ ئەمريكاي باشور ئەو جىگايەى كە لەو پىش لىتى دەژىاى.» ترس لە ھەبىرھىتانەوہى پاربدوو ناچارى كرد كە وەخۆ بىتەوہ، دەستەكانى زىتاي لە مىلى خۆى كردوہ و توند گووشى: «زىتا! ھەول بەدە ئەوہى دەلېنم بە باشى تىتى بگەى. من ئەتۆم خۆش ناوى، ئەگەرىش خۆشم بوىستايەى لەگەلتا نەدەھاتم، من لە ئىتالىادا كارم زۆرە ھاوپىكانم...» زىتا بە تۆرەيىوہ گوراندى: «يان كەسىكى

دیکه که له منت زیاتر خوښ دهوئ! ناخ بریا بمتوانیا په که بت کوژم! تو خه مخوری
پرفیقه کانت نیت مامه خه مه ی که سینکی تری نه مه... دوزانم کتیه!»

میتشه که رانه نارام گوته: «وست به، تو ئیستا تو وره ی و بیر له شتی وا
- ده که یته وه که هیچ راست نییه.»

- پیت وایه سینور ابولا ده لیم؟ ناوا سووک و ئاسان فریو ناخوم! تو له گه ل شه و
ته نیا سه باره ت به سیاست قسه ده که ی. هر به قه در من سه رنج به شه و ده ده ی
شه و که سه کار دیناله!

میتشه که رانه ده تگوت تیریک نه نگا و تو و یه تی وا ده رپه پی.

خیرا دو و پاتی کرده وه: «کار دینال؟»

- کار دینال مونتانی که بؤ موعیزه کردن هاتبووه ئیره. پیت وایه شه و پوژه ی که
به سواری عاره بانه که وه ده گوزه را پو خسارتم نه دیت؟ په نگ به پو خسارته وه
نه مابوو وه ک ده سمالی گیرافانه که ی من سپی هه لگه رابووی، سه یره ئیستاش که
نیوی شه و هینا وه ک میوژو که ده لهرزی!
میتشه که رانه هه ستا سه رپن.

به شیوه یه کی نارام و هیدیه وه گوته: «تو نازانی ده لیتی چی. من... رقم له
کار دیناله. شه و دزیو ترین دوژمنی منه.

- دوژمنت بی یان نا، تو له م دونیا په دا له هه موو که سینکت زیاتر خوښ دهوئ.
نه گه ر ده توانی چاوم لئ بکه و بلن «نه وه راست نییه».

میتشه که رانه به ره و باخه که رووی وه رگتیرا. زیتا سه ری سوور مابوو له و کاره ی
که کردبووی و به دزیه وه لیتی ده پروانی و هه لی ده سه نگاند، شتیکی سامناک له ناخ
و ده روونی میتشه که رانه دا خوی حه شار دابوو. ناخره که ی زیتا وه ک مندالیتیکی
ترساو به پین دزه چوو بولای و هیتواش قولی کراسه که ی کیتشا. میتشه که رانه
گه پراوه و گوته: «راست وایه.»

ئەرى بلەي نەتوانم لە چياکاندا بيبينم؟ بريزيگولا بۆمن زۆر مەترسیداره.
 - ھەموو ولاتی پۆمانیا بۆ تۆ مەترسیداره، بەلام ئا ئیستا بريزيگولا لە
 ھەموو جینگایەک بۆ تۆ خراپترە.
 - چۆن؟

- ھەر ئیستا پیت دەلیم، ئەو کابرای کە کۆتی شینی لە بەردایە مەھیلە
 روخسارت ببینی، لە گومانای ئەچى. بەلئى، توفانىكى سامناک بوو. زۆر
 لەمىژە شتی وام نەدیوھ کە ئەو پەزانی بە دەستی ئەو «با»یوھ وا شیوابن.
 مێشە کەرانی قۆلى لە سەر مێزە کە دانا و وەک کە سێکی کە ماندوو بئى یان
 شەپاب گێژى کردبئى سەرى کردە سەر دەستەکانى. ھەر بۆیە غەوارە
 مەترسیدارە شین پۆشە کە بە پەلە چاویکی بە دەورو بەریدا گێرا. جگە لە
 کابرایەکی دیھاتی خەوالوو کە سەرى نابووھ سەرمێزە کە و دوو وەرزیرى
 دیکە کە سێکی دیکە لئى نەبوو کە ئەوانیش بە قاپئى شەپابەوھ سەبارەت بە
 حاسلاتى خویان قسەیان دەکرد. ئەمە دیمەنیک بوو کە بە دايم لە جینگایەکی
 بچکۆلەى وەک مارادى دەبینرا! کابرای شین پۆشیش لئى حالى ببوو کە لەم
 گۆئى ھەلخستە ھیچى گیر ناکەوئى. ھەر بۆیە یەكجئى شەپابە کەى خوار دەوھ
 و چووھ ژوورە کەى دیکە و لەوئى پراوھستا. لە بەردەم مێزى مشتەریدا
 (پیشخوان) پراوھستا و ھەروا کە بە بئى تاقە تیبەوھ لە گەل خاوەنى مەیخانە کە
 چەنەو ھەرى دەکرد، جار جار لە کەلئىنى درگا کەوھ بە گۆشەى چاویک

ده پروانیه نه و سې نه فهری که له سهر میزیک دانیشتبون. دوو وهر زیره که هروا شه پرابیان دنوشی و به زار او په کی خو جیتی سه بارهت به کهش و ههوا قسه بیان ده کرد. میشه که رانهش وهک که سیکی بیخه مخرپ لینی خه و تبوو. مرخه ی پوژه پویه که ده پویشته. ناخره که ی سیخوره که وای لینی حالی بوو که شتیکی وای لینی نییه که خوی پتوه خه ریک کات پاره ی شه پابه که ی دانا و به بې وازی و به بې تاقه تیه وه له مه یخانه که چوه دهری. به ره ولای خوارتی شه قامه ته سکه که که و ته ری. میشه که رانه که ده می کرد بووه وه و باویشکی ددها، سهری هه لیتا و به چاوی خه والووه وه به قولی کراسه که ی چاوه کانی خوی مالی.

چه قوکه ی دهر هیتا و له ته نانیکی که له سهر میزه که بوو لینی کرده وه و گوتی: «فیلکی لیزانانیه میکل له م پوژانه دا ده بی زورتان مزاحیم بن وانیه؟»

. له میثوله کانی مانگی ئووتیش خراپتر بوون. پیاو ناتوانی له هېچ کویه ک ئاسووده بی، بو هه ر کوئ ده چی سیخوریکی به ره لای لینه. ته نانهت له کیوه کانیش که جاران نه یانده ویرا بچنه نه وجیگایانه، دایمه سی سی و چوار چوار ده گهرین. وانیه جینو؟ هه ر بویه دیداری تو و دومینیکینومان له شاردا ریک خست.

. باشه، به لام بو له بریزیگولا؟ شاریکی ئاوا سهر سنور به دایم پر له شوفار و سیخوره.

. ئیستا بریزیگولا شاریکی نیو به دهره وه یه، چونکه پره له و که سانه ی که له چوار قورپه ی ولاته وه دین بو زیارهت کردن.

، به لام خو له سهر ریگای زیارهت کاره کان دا نییه.

- زور دوور نییه له جاده ی پومه وه زور به ی زیارهت کاره کانی جیژنی پاکیش بو بیستنی کارووسی عیشای په بانی ده چن بو ئه وئ.
 . من نه مده زانی که ش ش شتیکی تایبه تی له بریزیگولادایه.

. کاردینال له وټیږه. له بیرت نیږه که له دیسامبری رابردوودا بڼو موعیزه
 کردن چوو بڼو فلورانس؟ نه مه هر نهو کاردیناله مونتانیلیه یه. ده لټن به
 چوونی بڼو نهو شاره خه لکی چاک که یفخوڅوش کرد.
 . نازانم رهنګه وایڼ، من بڼو بیستنی کارووسه کانی نه ده چووم.
 . خو ده زانی که نه ویان لا زور گوره و پیروزه.
 . چونه ناوا به ناوبانګ بووه؟

. نازانم پیموایه له بهر نه ویه که هه موو داهاته که ی ده به خشیته وه و وهک
 قه شه ی شاروچکه یه کی چکوله سالیانه به چوارسه د یان پینجسه د سولدیوه
 سال ده باته سه ری.

. «ناه!» نهو پیاووهی که نیوی جینو بوو هاته نیو قسه کانیانه وه: «زور
 له وه زیاتر. بېجګه له وهی که پاره ده به خشیته وه، له به یانییه وه هه تا شه وی
 خه ریکی پېراګه یشتن و چاوه دیری کردن له هه ژاران و نه خوڅه کانه و
 گوئی بیستی سکالا و گازنده و زولم لڼ چووه کانه. میکل منیش هر به قه ده ر
 تو چه زم له قه شاکانه، به لام منیسینیور مونتانیلی وهک هیچیان نیږه.»

میکل گوئی: «رهنگی بی نه قه ل بوونه که ی زور تر له ده غه لی و
 دووړوویه که ی سه ر بکات، به لام هرچی بی خه لکی شیت و سه و داسه ری
 نه ون. چه ز و ناواتی گوره ی نه و که سانه ی که ده چنه سه ر شه خس و پیران
 نه ویه که بچن و داوای دووعا و پارانه وهی لڼ بکن. دومینیکینو له سه ر
 نه وپایه بوو که وهک چه رچی یه ک به قه رتاله یه ک له ته سبیخ و خاچی
 هه رزانه وه بچی بڼو شه وی. خه لکی پتیا ن خوڅه نه و شتانه بکرن و بیده نه
 ده ست کاردینال تا مفه رک بیت و دوايه بیکه نه ملی منداله که یان به شکم بیته
 چاوه زار و له چاوی پیس به دوور بن.»

. پراوهسته بزانه چوون ده توانم بچم - نه ویش وهک زیاره ت کاریتک؟ پیموایه
 ئیستا نه ناوا باشم، به لام من... نه گه ر له بریزیکو لادا هر به و نیونیشانانه ی
 جارانه وه خو م وه ده رخم باش نیږه، چوونکه نه گه ر بگیری م ده بیته به لګه یه کی
 باش دژی ئیوه.

. ناگیری، ئیته جل و به رګینکی زور باش که شیاوی نه و کاره بیت و ویزایه ک
 و هر شتیکی که پنیوست بیت بوتی ناماده ده که یڼ.

- ئەو ھەويە و ويزايە ھى كىتتە؟

- ھى كابرايەكى زيارەتكارى ئىسپانىيە - پىرگىرىكى تۆبەكارى خەلكى سىيىزايە. سالى رابردوو لە ئانكونادا نەخۇش كەوت. ھاورپىتتەكى ئىمە بە پىاوەتى خۆى سواری پاپۆرىكى توجارەتى كرد و بە ھۆى ئاشنا و دۆستانىكى كە ھەيبوو لە وىنيز پىادەى كرد، ئەو ھەك دەستخۆشانەيەك ھەويە و پىناسەى خۆى بۆ ئىمە بەجى ھىشت . ئەمانە كاروبارەكەى تۆ جى بەجى دەكەن. پىرگىرىكى تۆبەكار؟ بەلام ئەى پۆلىس چى لى بىكەم؟
ئە، ئەو ھەس راستە، راست دەكەى! ئەو زىندانىيەكەى خۆى كە لە ژىر تەوژمى ئەشكەنجەدا بوو چەند سالىك لەو ھەپش گوزەراندوو و دواى ئەو ھە بۆ پاك بوونەو ھى رۆح و گىانى خۆى سەفەرى كرد بۆ ئورشەلىم و چەند جىگايەكى تر. كۆرەكەى خۆى بەجىگاي نەفەرىكى دىكە كووشتبوو و دەكەوتتە قىرائىكى پەشىمانى و خۆى بە پۆلىس دەناسىنى.

- زۆر پىر و بە سالاچوو بوو؟

- بەلى، بەلام رىش و پەشمىكى سىپى دەست كرد ئەو كارەى ئەو دەكات و زۆر نۆونىشانەكانى دىكەشى لەگەل تۆدا يەك دەگرنەو ھە. ئەو سەربازىكى پىر بوو كە ھەكوو تۆ لاقىكى دەشەلى و برىنىكى كۆنى شمشىزىش لە سەر كۆنای بوو. دواى ئەو ھە ئىسپانىيىش بوو. ئەگەر لەگەل زيارەتكارانى ئىسپانىيى پووبەروو بویتەو زۆر ئاسايى دەتوانى لەگەل ئەواندا بە ئىسپانىيى قسە بىكەى.

- دومىنىكىنو لە كوئ دەبى بىبىم؟

- لە چوار رىيانىكى كە لە سەر خەرىتەكە پىتى نىشان دەدەم. لەگەل زيارەت كەرەكاندا رىك دەكەوى و دەلىنى كە لەو كىواندا رىگات لى ھەلە بوو ھە. دوايە كە لەگەل ئەواندا دەگەيتە شارى. لەگەلىاندا دەچىە بازارپىكەو ھە كە پووبەرووى كۆشكى كاردىنالە.

- دەى دەى سەرەپاى پىرۆزى و نىوبەدەرەو ھەبوونى، لە كۆشك و

تەلارىشدا دەژى؟

۱. ئانكونا: لەنگەرگەيەكى كە لە ژىر دەسەلاتى پاپدايە لە ئادرياتيكا

له جیگایه کی تهسک و تهنگه بهردا دهژی. دهنا زۆربهی زۆری کردوه ته نهخۆشخانه. دهی لهوهگهڕی، هه مووتان چاره پوانی دیتنی ئه و دهگه ن تا بپته دهڕی و دوعای خیرتان بۆ بکات. دومینیکینو به قهرتاله یه کی چکوله وه دیت بۆلات و دهلی: خاله گیان، تو هاتوی بۆ زیارهت کردن؟ و تۆش وهلام دهدهیته وه: من گوناح باریکی به ده ختم. ئه و جار ئه و قهرتاله که ی له سه ر ئه رزی داده نی و به قۆلی کراسه که ی روخساری خۆی ده سپی و تۆش شه ش سولدی ده ده یه ی بۆ کپینی ته سبیحیک.

هه لبه ته دوا یه ئه و ، جیگا و مه کانی قسه کردن و دیداره که ت پین ده لی؟ به لی، له و کاته دا که خه لکی چوارچاو له مونتانی ده پوانن، ئه و ده توانیت به ئیشتیا نیونیشانی جیگا دیاری کراوه که ت پین بلی. ئه مه کۆی گشتی کاره که یه. جا ئیستا ئه گه ر ئه م جۆره ت پین باش نییه. ده توانین به دومینیکینو رابگه یه نین که جیگایه کی دیکه مان بۆ دیاری بکات.

نا، زۆرباشه ئه و جیگایه، ته نیا ئه وه ت له بیر نه چی که سه رنج بده یته ریش و مووه ده سه کرده که تانی زۆر سه روشتی و ئاسایی بپ. خاله گیان هاتووی بۆ زیارهت؟

میشه که رانه که له سه ر قهنده رمه کانی کۆشکی ئۆسقوفیدا دانیشتبوو له ژیر قژ و کاکۆله سبی و هه لشیواوه کانیه وه سه ری هه لئنا و به زاراوه یه کی ته واو بیانی و دهنگیکی گیراو و به ده ستیکی له رزۆکه وه په مز و نیشانه که ی نیشان دا. دومینیکینو قایشه چه رمیه که ی له شانی داگرت و قهرتاله که ی که پربوو له که ره سه و ته سبیخ و خاچی دینداران له سه ر پلیکانه کانی دانا. قه ره بالغیکی زۆر له وه رزیران و زیاره ت کاره کان دروست ببوو که له سه ر پلیکانه کان دانیشتبوو یان له بازاردا ده گه پان و سه رنجیان نه ده دایه سه ر ئه وان، به لام ئه و دووانه بۆ شوینه گومکی و تووژیکی بپ بایه خیان ده ست پین کردبوو. دومینیکینو به زاراوه ی خۆجیتی و میشه که رانه ش به ئیتالیا ییکی سه ر و پین شکاو که وشه ی ئیسپانیایی نیو ئاخنی بوو قسه یان ده کرد.

خه لکیکی که له نزیک درگا که بوون گوپاندیان: «بپروئه ئه ولاره، کار دینالی به ریز! کار دینالی به ریز دپته ده ره وه!»

هر دو وکیان به پیوه راوهستان.

دومینیکینو هروا که ره سمیکی چکوله که له کاغه زهوه پیچرابوو و دهیدایه دهستی میشه که رانه گوتی: «دهی خاله گیان، ئه وهش بگره و هرکه گه یشتیه رۆم دوعام بق بکه.»

میشه که رانه خستیه باخه لیه وه و گه راوه تا ئه و که سه بیینی که هاودامینیکی به نهوشی دهورانی تۆبه کاری له بهردا بوو و به کلاویکی سورروه له سهر پلیکانی سهره وه راوهستا بوو و به دهستی ئاوالاوه خه لکی مته فه پرک ده کرد.

مونتانلی ئارام و هیواش له قهنده رمه کان هاته خواری. خه لکی ئابلوقه یاندا تا دهستی ماچ بکه، بریکیان له سهر ئه ژنو دانیشن تا ئاته کی عه باکه ی له لیویان بکه ویت.

- په حمه تی خوداتان لی بی، نازیزانم.

میشه که رانه به بیستی ئه و دهنگه ساف و بی گری و خوشه سهری شوور کرده وه سهر سنگی و قژه سپیه کانی که وته سهر پووی. دومینیکینو که دیتی داره دهسته تایبه تیه که ی دهستی ئه و دهله رزی له دلی خویدا گوتی: «چ یاری زانیکی باشه!»

ژنیک که له نزیکی ئه وان راوهستا بوو دانه وی و منداله که ی هه لیتا و گوتی: «چه کو، وه ره با کار دینالی به ریز مه سیح ئاسا، که به دست به سهر هیتانیا ندا منداله کانی مته فه پرک ده کرد، با ئه ویش تو مته پرک بکات.»

میشه که رانه پلیکانیک چوه سهره وه ئه، دیتی ئه و دیمه نه ئاسان نه بوو! هه موو ئه م وه رزیر و چیانشینه پۆزه ره شان ده یانه وی بچه سهره وه و قسه ی له گه ل بکه ن و ئه ویش دست به سهر منداله کانیاندا بیینی. په رنکه ئیستا به و منداله هه ژاره بلی: «کارینو» وه ک زه مانیک که...

میشه که رانه هاته وه سهر پلیکانه که ی خواری و پووی وه رگیرا تا ئه و دیمه نه نه بییت. خۆزگه بیتوانیا یه ت بچیته قۆزبنیک و دروازه ی گوپچه ی به سهر ئه و دهنگه دا به سستی! هه ر به راست که م که س دهیتوانی بیبیت .

نەوئەندە نزیک بېووه که دەیتوانی دەستی ئەو بگرئ. دەنگیکى نەرم گوتی:
«دەستی من نایتە ژوورەو؟ پیمواپە سەرما تە.»

میتشە کەرانیە لە حەببەتا دلێ لە لێدان کەوت. بۆ ساتیک هیچ شتیکی نەدیت و
هەستی بە هیچ نەکرد جیا لە گوشاری خوینی دلێ که دەبویست سنگی دوولەت
کات دواپە که گوشاری خوین، سنگی وەژان خستبوو و هەموو ئازای لەشی
و هککو کورە دایسا، و رده و رده ئەهون بېووه نیگایەکی تیزی دووچاوی بەرین
که لە سەر سەری پراوەستابوو لەپریکدا بە دیتنی پوخساری ئەو بە هۆی
پا بردوویەکی شیرین و پەحمیکی خودایی ، دلێ بۆی بزووت.

مونتانی پووی کردە خەلکە کە و گوتی: «ئازیزان، کەمیک بچنە دوواو،
نەمەوئ قسەى لەگەل بکەم.»

خەلکی هەروا که پیکەووە سرتە سرتیان بوو چوونە دوواو. میتشە کەرانیە
که حەببەسابوو و ددانەکانی لە حەببەتا لە جیرەووە بردبوو و بە چاوی
زەقەووە لە عەرزى دەپوانی و لە جینگای خۆی وشک ببوو. هەستی بە دەستی
مونتانی کرد که هیتواش دای بەسەر شانیدا.

- پیمواپە دەبێ جەزەبەپەکی زۆرت چیشتی. ئایا دەتوانم بە جۆریک
یاریدەت بدەم؟

میتشە کەرانیە ئارام سەری پراوەشاندا.

- تۆ هاتوی بۆ زیارەت؟

- من گوناحباریکی روورەشم.

هەست کردن بە دەستی مونتانی لە سەر شانی، خۆی بوو هیوا و
لەنگەرێک تا میتشە کەرانیە بتوانیت وەلامی پرسیارەکی مونتانی بداتەو.
کەمتاکوریتیک قورسای دەستی لە سەر شانی خۆی هەست پێ دەکرد. دەنگوت
شانی دەسووتیتەو، و رده و رده گیانی کەوتە میلوورە و لەرزین .

کاردینال زۆرتەر دانەوی و گوتی: «پەنگە پیتت خۆش بێن که بە تەنیایی
قسەم لەگەل بکە؟ ئەگەر بتوانم یارمەتیت بدەم...» بۆ هەوێن جار
میتشە کەرانیە بێ جوولە و پێک چاوی لە چاوی بپێ. ئیستا ئیتر توانیبوو
بەسەر خۆیدا زال بیت و خۆراگر بێ.

- بن فایده‌یه، دهر دیتیکی بن دهرمانه.

ئه فسهریتیکی پۆلیس هاته نیو جه ماوهره که وه و گوئی: «قوربان ببووره که هاتمه نیو قسه کانتانه وه، پیم وایه ئهم پیاوه پیره خرفاوه . زۆر بن دهنگ و بن دهردی سهره. هه ویه که شی رینک و پینکه و بن گرییه، ههر بویه کاریکی وامان پتی نییه. به هۆی کرده وه یه کی جه نایه ت کارانه ، له ژیر نازاری ئه شکه نجه و قه مچیدا بووه و ئیستاش تۆبه ی کردووه و په شیمانه.»

میشه که رانه هه روا که سهری راده وه شاندا دووپاتی کرده وه: «جه نایه تیتیکی که وره.»

- زۆر سوپاس ملازم، تکایه که من له ولاتره وه راوستن. دوستی به پینز ئه گهر که سیک به دل په شیمانه وه بنی هه یچ دهر دیتیکی بن دهرمانی نامینیت. ئه مشه و نایه ی بۆلای من؟

- ئایا به پینزتان ، پیاویکی که بووه ته هۆی مردنی جگه رگۆشه که ی خۆی ئیزنی دیداری پین ده دی؟

ئهم پرسیاره ره که ی شه راژویسی تیدا بوو و مونتانی وه که ئه وه ی که کزه بایه کی ساردی له سهر بن هه لبه زیه وه و له رزی. به شیوه یه کی دلسۆزانه وه گوئی: «ههر کاریکی که کرد بیتت خودای نه کرده من قه ت ئیدانه ت ناکه م! ههر له لای ئه وه که ئیمه هه موومان تاوان بارین و ئیمان و پاقرزی کرده وه ی ئیمه وه کوو جل و به رگی کۆنه و شیتاله وه بوو وایه. ئه گهر بیتی بۆلای من، هه رواکه ده پاریمه وه که خودا رۆژیک من بیاته وه بۆلای خۆی، منیش ئاوا به دل فراوانییه وه ئه تو راده گرم.»

میشه که رانه دهسته کانی ئاواله کرد و له پینکدا به وریاییه وه گوئی: «گوئی بدهیه! ئه ی خاچ په رهستان هه مووتان گوئی بدهنی! ئه گهر پیاویک تاقانه کوپی خۆی کووشتبن . کوپیتیکی که باوکی خۆی پر به دل خۆش ویست بنی و جینگای متمانه ی ئه و بن، کوپیتیکی که گوشت و پینستی ئه و له گوشت و پینستی باوکی بیت. باوکیکی که کوپه که ی خۆی به درۆ و فیتلبازیه وه بخاته زارکی خوین مژی مه رگه وه. ئایا ئه و باوکه ده بن هیوا و هومیدیکی به دنیا و قیامه ت هه بنی؟ من له به رانبه ر خودا و مرقۆفه کانیدا دان به گوناح و تاوان باربوونی

حومدا دەنیم و قورسایى باری ئو گوناحەش کە ئینسانەکان ناویانەتە سەرشانم هەلیدەگرم. مرقەکانیش منیان ئازاد کردوو، بەلام خودا کەى زى دەبى و دەلى بەسە؟ چ دوعا و پارانەوہیک پق و بىزارى و توورەبى نەو لە پۆح و گیانم دەرباز دەکا؟ بەخشینی چ شتیک دەبیتە ھۆى ئوہى ئەم تـوانە گەرە و نگرىسەى من بسپرىتەوہ؟

بى دەنگیەکی خەفەتاوی و مەرگ ئازۆ ھاتە ئاراو، خەلکی پروانیانە سەر روخسارى مونتانلی. قورسایى خاچەکەیان لە سەر سنگى ھەست پىن کرد. ناخرەکەى چاوەکانى ھەلینا و دەستەکانى بەرز کردوہو کە ماندووہوتیان پىوہ دیاربوو دوعای خیر و چاکەى خویند: «خودا گەرە و دەھەندەہ. دەبى کۆلو باری تاوانى خۆت لەپەنای سەرىنەکەہوہ لە سەر عەرزى دانىتى، چوونکە ئاوا نووسراوہ: تۆ نابى دلێكى شکا و پەشیمان بپرنجینى و سووکایەتى پىنکەى.»

مونتانلی گەرآوہ و چوو بۆ بازار، لە زۆر جىگادا رادەوہوستا تا لەگەل خەلکی قسە بکات و مندالەکانیان بگرىتە نامىز.

مىشەکەرانە شەوئ بە پىنى نووسراوہ فەرمیەکانى سەر وینەکە بەرەو ئو جىگایەى کە قەراریان دانابوو کەوتە پى. جىگا کە مالى دوکتورىکی خۆجى بوو کە لە ئەندامانى چالاکی شانەبەندىەکان بوو. زۆر بەى ئەندامەکان وردەوردە کۆبىوونەوہ و بە ھۆى ھاتنى مىشەکەرانەوہ ھەموو زۆر شاد و بە کەیف بوون ھەمووشى لەبەر خۆشەویستى ئو بوو کە وەک رىبەرىکی شۆرشگىر و بەوہج لىیان دەروانى.

دوکتور گوتى: «ئىمە بە دىتنى دووبارەى تۆ زۆر خۆشحالین، بەلام ئەگەر لىرە برۆى زۆر خۆشحالتەر دەبىن، ئەم کارەى تۆ زۆر مەترسیدارە و من خۆم دژى ئو گەلالەہ بووم. ئایا لەوہ دلنایى کە ھىچکام لەو پۆلىسە نھىتیانە بە تویان نەزانىبى؟»

- چوارچاو لەم لاوڵاوہ گوى قولاخ وىستا بوون، بەلام نەیان ناسىم. دوومىنكىنو کارەکەى باش پىکخست. ئەى ئو لە کۆیە؟ نایبىنم.

۲- وتەى مەسىحە و لە کتیبى ئىنجىل وەرگىراوہ.

- هیتشا نه هاتوو به و پتیه هه موو کوسپه کانت تی په پاندوو؟ کار دینال

دهستی به سهر تودا هیتا و مفرکی کردی؟

دومینیکینو هاته ژووری و گوتی: «مفرک کردن؟ نه و زور له وه
بئ بایه ختره که پیوارز متفرک کات. پیوارز تو وه کوو که یکی کریسمه س
پر له په مز و پازی عه جایه بی، چ هونه ریکی دیکه ت پتیه که ده ته هوی ئیمه
سهرمان سوور بمیتنی؟»

میتسه که رانه به هیوریه که وه گوتی: «ئیتسا باسه که له سهر چیه؟
پالی دابوو وه به کورسیله یه که وه و جگه ره ی ده کیتشا، هیتشا
هاودامینه که ی زیاره ت کاره کانی له به ردا بوو، به لام پیش و په شمه ده ست
کرده که ی له په نای خو یه وه دانابوو.

- به خه یالیشما نه ده هات که تو یاری زانیکی ئاوا لی هاتوو بی، قه تم
نه دیتوو که کاریک ئاوا به ریک و پیتی ئه نجام بدریت، خه ریک بوو مونتانلی
بکه یته گریان.

- چی بوو؟ پیوارز بو ئیمه شی بگیره وه.

میتسه که رانه شانی هه لته کاند ده تگوت گیتز بووه زور ئیشتیای له قسه و
باس نه بوو و هه رکه زانیان که قسه یه کی لی هه لئاوه ریت، دهسته و داوینی
دومینیکینو بوون تا نه و بویان بگیره تته وه.

دوای نه وه ی که قسه و باسی بازار گیتز درایه وه، کریکاریکی لاکه له بزه
و پتیه نینی ئه واندا به شدار نه بیوو له پریکدا گوتی: «هه لبه ته زور لیزانانه بوو،
به لام من نازانم ئه م کار و یاری کردنه چ قازانجیکی هه بووه.»

میتسه که رانه هاته نیو قسه کانه وه: «ئه وه نده ی قازانج هه یه که من
پیمخوش بی بو هه ر کویتیه ک بچم و برؤم و هه ر کاریکی که پیمخوش بی
بتوانم بیکه م جا له هه ر جیگایه کی ئه م ناوچه یه دابئ، قه تیش به خه یالی
پیاویک، ژنیک یا مندالیک ناگات که له من زه نین بیت، سبه یین ئه م پووداوه له
هه موو جیگایه کدا بلاو ده بیتته وه و ئه گه ریش تووشی سیخوریک ببه موه ته نیا
له بهر خو یه وه ده لی: «ئه مه ریکو شیتته که یه که له بازاردا خو ی باسی تاوان و

گوناحه‌کانی خۆی ده‌کرد. بێ‌گومان ئەمه پووه‌نیکه به قازانجی من و بۆ به‌رژه‌وه‌ندی من.»

- به‌لێ تێ‌ده‌گه‌م، به‌لام من پێم‌خۆش بوو ئەم کاره‌ وا ئە‌نجام بدريت که سووکایه‌تی به‌ کاردینال نه‌کریت. ئەو زۆر پاکتر و چاکتر له‌ و قسانه‌یه‌ که فیل و ته‌له‌که‌ی ئاوا‌ی له‌ سهر بک‌دریت.

میشه‌که‌رانه‌ به‌ بێ‌ وازین‌که‌وه‌ جه‌ختی له‌ سهر ئە‌وه‌ کرد: «منیش زه‌مانیک وه‌ک تو‌م بێر ده‌کرده‌وه‌ که ئەو مروفینکی پاک و بێ‌گه‌رده.»

دومینکینو گوتی: «ساندرو، قسه‌ی خۆپایی مه‌که! کار و ئیشی ئیمه‌ لێ‌رده‌دا پێویستی به‌ کاردیناله‌کان نییه‌! و ئە‌گه‌ر منیسینیورمونتانی ئه‌وده‌م شانسی هه‌بایه‌ که ئەو پله‌ و پایه‌یه‌ی له‌ پۆم به‌ده‌ست به‌یتایه‌ت، ئیستا ریوارز نه‌یده‌توانی شو‌خی بێ‌بکات.»

- قه‌بوولی نه‌ده‌کرد چونکه‌ نه‌یده‌ویست ئە‌م کاره‌ی ئێ‌ره‌ به‌جێ‌به‌یێ‌.

- به‌لێ‌ وا ویده‌چێ‌، چونکه‌ نه‌یده‌ویست به‌ ده‌ست پاسه‌وانانی لامبروچینی ده‌رمانداو بک‌ریت. ئە‌وان به‌لگه‌ و دکۆمیتنتی ئه‌ویان له‌به‌ر ده‌ستا بوو، ئە‌وه‌ شتیکی ئاشکرا و حاشا هه‌لنه‌گره‌. کاتی که کاردینالیک، ئە‌ویش کاردینالیک‌ی ئاوا خۆشه‌ویست به‌جیگایه‌کی ئاوا دوور و چکۆله‌ پازی بووه‌ هه‌موومان ده‌زانین که ئە‌وه‌ مانای چیه‌ - وانیه‌ ریوارز؟

میشه‌که‌رانه‌ خه‌ریکی دروست کردنی بازنه‌ی دووکه‌لی بوو به‌ دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ی و هه‌روا سه‌ری به‌ره‌و دواوه‌ ده‌برد تا ئەو دووکه‌له‌ خرا‌نه‌ ببینیت گوتی: «ر ر په‌نگه‌ له‌به‌ر دلێکی په‌نجاو و په‌شیمان بیت. باشه‌ لێ‌ گه‌ر پێن وه‌رن با خه‌ریک کاری خۆمان بین.»

له‌ سهر ئە‌و گه‌لاله‌یه‌ی که بۆ پاپه‌راندنی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نییه‌کان له‌ سنوره‌وه‌ دانرا‌بوون که‌وتنه‌ قسه‌ و باس و شروقه‌ کردن.

میشه‌که‌رانه‌ زۆر به‌ سه‌رنجه‌وه‌ گوتی ده‌دایه‌. جارجاره‌ بۆ پوون کردنه‌وه‌ی خاله‌ نه‌هتییه‌کان و بۆ راست کردنه‌وه‌ی هه‌له‌کان خێرا ده‌په‌ریه‌ نێو قسه‌کانه‌وه‌. کاتیکی که هه‌موویان قسه‌کانیان ته‌واو کرد میشه‌که‌رانه‌ چه‌ند پێشنیاریکی به‌ کرده‌وه‌ی خسته‌ به‌رده‌میان که زۆربه‌یان بێ‌ سی و دوو

په سندیان کرد. دوايه که کوبوونه وه که کوتایي پي هات. ته مای ئه وه بیان گرت که تا زه مانیک ئه و به سلامه تی ده گاته وه تووسکاني جاري کاني کوبوونه وه ی ئاوا نه گرن تا پوليس زه نين نه بی. دواي کات ژمیری ده ی شه وی هه موویان بلاوه بیان کرد بیجگه له دوکتور و میشه که رانه و دومینیکینو که وه ک کومیتیه کی تایبه تی مانه وه بۆ تاووتی کردن و رافه کردنی بریک له کیتشه تایبه تیه کان. دواي قسه و باسینکی گهرم و دریتزخایه ن. دومینیکینو چاوی له کات ژمیره که کرد: «یازده و نیوه نابن زۆرتتر له وه بمینینه وه دهنه شه و گهر و گشتیاره که ده مانینینی.»

میشه که رانه پرسی: «که ی لیره وه راده بری؟»

- ده و روبه ری کات ژمیری دوازه، به تمام پیش ئه وه ی که ئه و بگاته ئیره من له ماله وه بم، شهوت باش جیوانی. ریوارز پیکه وه برۆین؟»

- نا باشتر وایه که جیا جیا برۆین. ده ی باشه دوايه ده تینمه وه؟

- به لئی له کاسیل بولونیز. هیتشتا نازانم که شتیوازو قه یافه ی خۆم چون ده بی. به لام تو ره مز و هیمای پنه ونه دی ده زانی. پیم وایه تۆش سبه یینی لیره ده پۆی؟ میشه که رانه له بهر ئاوینه که خه ریکی دانانی ریش و په شمه که ی بوو: «سبه یینی له گه ل زیاره ت کاره کان. دووسبه ی خۆم نه خۆش ده خه م و له کوخته ی شوانینکا ده میتمه وه، دوايه قه دبهر ریگای چیاکان ده گهرمه بهر. له پیش تۆدا من له ویم، شهوت باش!»

کاتی که میشه که رانه له که لینی درگای ئه نباریکی خالی و گه وره ی روانی که جیگای مانه وه ی زیاره ت کاره کان بوو، سه عاتی دوازه له ناقووسی برجی کلیسای جامیعه وه راگه یه ندرا. سه ر ئه رزی ئه نباره ده شته کیه که پر بوو له جه سته ی ناحه زی که سانیک که زۆر به بیان زۆر توند پر خه یان ده هات، بۆگه نینکی زۆر پیسی له ده هات که هه ناسه هه لکیتشان زۆر زه حمه ت بوو. میشه که رانه له بهر پیسیه که ی ته زوونیکي پیدا هات و خۆی کیتشایه دواوه بی شک نه یده توانی له ویدا بخه وی. ده بوو بگه راپه ت ئه نبار یان کادینتیکي خاوین و چۆل په یدا بکات. شه وینکی خۆش بوو، مانگی چاره ده ته واو خه رمانه ی دابوو، سه رگه ردان له شه قامه کاندایه که و ته گه ران. به خه مناکیه وه رووداوه که ی به یانی وه بیهر هاته وه

وای به خه یالدا هات که خوزگه قهت که لاله‌ی دومینیکینوی قه‌بوول نه‌کردبایه و نه‌هاتبایه بۆ بریزیکولا.

ئه‌گهر ههر له هه‌وه‌له‌وه ئه‌م که لاله‌یه مه‌ترسیدار پابگه‌یه‌ندرایه‌ت، جینگایه‌کی تریان داده‌نا و هه‌ردووکیان هه‌م ئه‌و و هه‌میش مونتانی له‌م یاریه‌ دل‌ته‌زینه به‌ دوور ده‌بوون. پاپا چه‌نده گۆرپابووا، به‌لام سه‌ره‌پای پیری ده‌نگی هه‌یچ نه‌گۆردرابوو. راست وه‌ک پابردوو بوو ئه‌وکات که ده‌یگوت: «کارینو»

له‌نته‌ری که‌شت‌یاره‌که له‌وسه‌ری شه‌قامه‌که وه‌دیار که‌وت و مێشه‌که‌رانه به‌ره‌و کۆلانیکی باریک و خوار و خه‌یج لای‌دا. دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ند هه‌نگاوێک رویشته‌ که سه‌ری به‌رز کرده‌وه دیتی له‌ مه‌یدانی کلیسای جامیعه‌دایه. راست نزیک‌ی لای چه‌پی کۆشکی ئیسقونی. مه‌یدانه‌که ته‌واو پووناک بوو و که‌سیشی لێ‌نه‌بوو، به‌لام ئه‌و دیتی که درگای ئه‌ولاوه‌ی کلیسا کراوه‌ته‌وه ده‌بێ درگاوانه‌که له‌بیری چووبی که بیبه‌ستی. بێ‌گومان له‌م نیوه شه‌وه دره‌نگه‌دا که‌س له‌وی به‌دیاره‌وه نه‌بوو و ئه‌ویش ده‌یتوانی بچینه‌ ژووری و به‌ جینگای ئه‌و ئه‌نباره بۆگه‌نه له سه‌ر کورسیله‌یه‌ک بخه‌وی، و به‌یانی پیش‌ئه‌وه‌ی درگاوانه‌که بیت به‌دزیه‌وه بچینه‌ ده‌ره‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌گهر که‌سیکیش بیبینیت وا بیر ده‌کاته‌وه که ریکوی شیت له‌ قوژبنیکدا خه‌ریکی پارانه‌وه بووه و درگاکی له سه‌ر داخراوه.

له‌به‌ر درگاکه هه‌ستی راگرت، دوا‌یه له‌پریکدا به‌ هه‌نگاوی به‌ په‌له و بێ‌ده‌نگ سه‌ره‌پای شه‌لینی چووه ژووره‌وه. تیشکی مانگ له‌ په‌نجه‌ره‌کانه‌وه ده‌چووه ژووره‌وه و ئه‌و تیرپژ و هیله‌نووریانه ده‌که‌وتنه سه‌ر ئه‌رزه مه‌رمه‌پینه‌که، به‌ تاییه‌تی میخرابه‌که زۆر پوون

بوو له‌جینگای قوربانی‌کردنه‌که‌دا کاردینال مونتانی ته‌نیا به‌سه‌ری پروت و به‌ ده‌ستی ئاوالاوه به‌ ئه‌ژنۆوه دانیشتیوو.

مێشه‌که‌رانه بۆ تاریکایه‌که کشایه‌ دواوه. ئایا پیش‌ئه‌وه‌ی که مونتانی بیبینیت ده‌بێ هیواش بچینه‌ ده‌ره‌وه؟ ئه‌مه بێ‌گومان ئاقلانه‌ترین کاریکه که ده‌یتوانی بیکات، بگه‌ره‌ گه‌وره‌ترین کاریش، به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌وه ئه‌گهر که‌میک بچینه‌ پیشه‌وه چ زه‌ره‌ریکی بۆ ئه‌و ده‌بوو. ئیستا خۆ که‌سی لێ‌ نییه و ئیتر پتویستی به‌ دووپات کردنه‌وه‌ی ئه‌و نمایشه‌ کومیدییه‌ ترسناکه‌ی به‌یانی نییه. ئایا ده‌یتوانی جاریکی دیکه له‌ روخساری پاپا بپروانی. ره‌نگه ئه‌مه دوا‌یین

شانسی ئەو بىن، پتۆيىست ناکا كە پاپاش ئەو بىيىن، بە دزىيەو دەچىتە سەرى و لىتى دەروانى . تەنيا ئەم تاقە جارە. ئەودەم دەگەرپىتەو سەر ئىش و كارى خۆى، ھەروا كە بە درىژايى سىبەرى كۆلەكەكاندا ھەنگاوى ھەلدەھىناو، ھىتاش لە ميلەئاسنكانى مىحرابەكە نزيك بوو، لەبەر درگای چوونە ژوورەو و لەشويىنى قوربانى كردنەكە كەمى راوہستا. سىبەرى تەخت و كورسى ئىسقوفىيەكە ئەوئەندە گەرە بوو كە دەيتوانى خۆى تىدا ھەشار بەدات و ئەويش لە تاريكايىدا چىچكانى كرد و ھەناسەى لە سىنگى خويدا ھەبس كرد.

- كورپە بىن چارەكەم! ئاخ خودايا پۆلە ھەزارەكەم!

قەسەكەى ئەوئەندە پچرپچر دەكرد كە نىشانەى پانتايى ھىوابراويى بوو كە مېشەكەرانە سەررەراى پىناخۆش بوونى لەرزى، بەدوايدا ھەنىسكى پەيتا پەيتا و فرمىسك رېشتنى دەستى پىن كرد و ئەو دەيدىت كە مونتائلى ھەك كەسىكى كە ئىش و ژان و تاو وياوى بىت چۆن دەستەكانى لەيەك گرى داو.

مېشەكەرانە پىنىوانەبوو كە ھەزەكە ئەوئەندە خرابە، زۆر جار بە دلىيايىيەو دەيگوت: «نابى نىگەران و پەرۆشى ئەو بىم، ئەو برىنە لەمىژە سارپژ بووئەو و منى ھەر لە بىر نەماوہ.» ئىستا پاشى ئەو ھەموو سالاھ بە جوانى دەيدىت كە ئەو برىنە ھىشتا خوين قەلپەزە دەكات و ئىستا دەرمانەكەى چەند ئاسانە! تەنيا پتۆيىستى بەو ھەبوو كە دەستى ھەلئىنى و ھەنگاويك ھەلئىتەو و بلى: «پاپا ئەو تانىم» جماش بەو پچرەشەنەيەو كە تال تالى سېى تىدا بوو لەويى بوو، ئاخ خۆزگە دەيتوانى لىيان بىورى، خۆزگە دەيتوانى ئەو رابردويەى لە ناخى بىر و ھزرىدا دەسووتا لەوانى جيا كاتەو . ئەو لاسكايە، ئەو مەزرا قامىشەلانە شەكرىانە و ئەو سىركە كۆچرە! بىن گومان ئازارىك لەوانە گەرەتر لەئارادا نىيە كە ئىنسان بەدل بتوانىت بەخشىن و لىن بووردنى ھەبىت و بزانىت كە ئەو ھەموو جەزەبەيە لە كوئى ژياندا بىن ئاكام و بىن بايەخە، بزانىت كە ناتوانى لىن بووردەيى نەبىت.

مونتائلى ئاخەرەكەى خۆى ھەستا و خاچىكى لە سەر سنگى كىشا و پشتى كردە مىحرابەكە، مېشەكەرانە زۆرتر خۆى لە سىبەرەكەدا كۆكردەو و لەترسى ئەوئەى نەوہكا بىيىنىت، يان نەكا تىرپەى دلى لىنى لە ھەلادا، كەمى

ساتیک له سهر جینگای قوربانی کردنه که دانا: «هانی کورم، بیخه م به، چونکه خداوهند دلوقان و بهخشهندهیه، برۆ و له عیسای گوره و پیروز داوای دوعای خیر و چاکه بکه. پهحمهتی خودات لی بی!»
 میشه که رانه سهری دانه واند تا دوعای چاکه ی بق بکات و دوايه هیتاش دوور که و ته وه.

مونتانی گوتی: «پراوهسته!»

پراوهستا و دهستیکی له سهر میله ئاسن کانی میتحرا به کا دانا.
 کاتی که له رۆم له عیشای ره بانی پیروزدا وه گیرای، بق که سیکی که خه میکی گوره ی هه یه بپارپوه و دوعا بکه - چونکه دهستی خودا له سهر رۆحی ئه و قورسای ده کات.

ورده ورده دهنگی له گه ل گریان تیکلاو ده بوو و خه ریک بوو خورپاگری میشه که رانه ش تیک بشکی. خه ریک بوو جاریکی دیکه ش خوی بدورینتی. دیسانه وه بیره وه ری تالی سیرکه کزچه ره که له میتشکیدا زیندو بووه وه و ئه ویش وه کوو ژان وه بیرری هاته وه که جینی خویه تی که تووره بیی.
 - من کیم که ئه و گوئی بیستی دوعا کانی من بیت؟ گولیک یان راونراویک!
 خوزگه بمتوانیایه، هه ر وه کوو توی به ریز ده توانیت، منیش بریا بمتوانیایه دیارییه ک له ژیانکی پیروز و به ریزی ئاراسته بکه م - دیارییه ک له رۆحیکی پاک و به دوور له کرده وه ی خراپ و شاراوه...

مونتانی له پریکدا گه پراوه و گوتی: «من ته نیا دیارییه کم پتیه، ئه ویش دلیکی شکاوه.»

دوای چهند رۆژیک میشه که رانه به فایتون له پیستوباوه بق فلورانس گه پراوه. یه کپاست چوو بق مالی جما، به لام ئه و له مالی نه بوو. نووسراوه یه کی بق به جی هیتشت که سبه یینی به یانییه که ی دتته وه، پاشان گه پراوه بق مالی خوی. به دل ئاواتی خواست که ژووری تایبه تی نووسینی نه که و تبتیه بهر هیرشی زیتا. ئه گه ر ئه مشه ویش ناچار بیت سه رزه نشته

۳. یه کن له که سایه تیه کانی په رتوکی پیروزی (ئینجیل) که له خودا تووره بووه.

ئىزىھەكانى ئەو بېيىستىت، بىن گومان ئەم سەرزەنشتانه وەككوو خۆرە مېتىشكى دەخوارد.

كاتىن كە خزمەتكارەكە درگاگەي كردهوۋە گوتى: «ئەو كاتەت باش بيانكا، مادام پىنى ئەمپۆكە لىزەبوو؟»

بيانكا لىنى وردبەوۋە: «مادام پىنى؟ ئاغا، مەگەر ئەو گەپراوۋەتەو؟»
لەبەر درگاگە پراوۋەستا و بە سەپرىكەوۋە لىنى پوانى و پرسى: «مەبەستت چىە؟»

- راست دواي ئەوۋەي كە تۆ پۆيشتى، ئەوئىش خىرا پۆيشت و ھەموو شتەكانىشى لىزە بەجى ھىشت، تەنانت نەيگوت كە دەپھەوئى بپوات.
- راست دواي ئەوۋەي كە من پۆيشتم؟ كەي ، دوو ھەوتوو لەوۋە پىش؟
- بەلى ئاغا، ھەر ئەو پۆژە، شتومەكەكانىشى ھەروا تىكەل و پىكەلە و ھەموو جىرانەكانىش لەوبارەپھەوۋە قسە دەكەن.

بىئەوۋەي قسەپەك بكات لە سەر پلىكانى درگاگە گەپراوۋە و بە پەلە بەرەو خواروى كۆلانەكە كە مالى زىتاي لىبوو كەوتە پى. لە ژوورەكەي ئەو ھەموو شتىك وەككوو خۆي بوو، ھەموو دىيارىھەكانى كە پىنى دابوون ھەر لە سەر جىگاي خۆياندا بوون ھىچنامە و نووسراوۋەپھەي لىنەدەبىندنرا.
بيانكا لە كەلىنى درگاگەوۋە سەرى ھىتايە ژوورى و گوتى ببورە، پىرىژنىك دەپھەوئى...»

مىشەكەرانە بە توورپەپھەوۋە ئاوپرى داوۋە: «چى دەكەي لىزە؟ بۆچى بۆ ھەر كوئ دەچم بە شوئىنمەوۋەي؟»
- پىرىژنىك دەپھەوئى بىتىنى.

- چى دەوئى؟ پىنى بلى نا، ناتوانم بىبىنم، كارم ھەپھە.
- ئاغا لەو پۆژەوۋەي كە پۆيشتوۋى ھەموو شەوئىك دىت و ھەمىشە دەپرسىت كە تۆ كەي دەگەپرىتەوۋە.

- لىنى بېرسە چ كارىكى ھەپھە. نا، لىنى گەپپى، پىنمواپە خۆم بچم بۆلاي باشتەرە. پىرىژنەكە لە ھالى نىئومالى مىشەكەرانە چاوپروان بوو. جلو بەرگىكى زۆر كۆن و فەقىرانەي لەبەردا بوو، پوخسارى وەك بەپروۋى بىرژاۋ و

چرچۆل بوو، له چكەيهكى بوريشى له سه‌رى پىچابوو. هه‌ر كه مېشه‌كه‌رانه هاته ژووره‌وه، هه‌ستايه سه‌ر پى و به چاوى ره‌شيه‌وه كه زيت و وريابوون لى پوانى.

پيرىژنه‌كه گوتى: «تو هه‌ر ئه‌و كابرأ شه‌له‌كه‌ى؟» به جوړىكى سه‌ركونه كردن به ته‌وسه‌وه له سه‌ر تا پى ئه‌وى پوانى. «له زيتاوه په يامىكم بۆ هيتاوى.»

مېشه‌كه‌رانه درگاي ژوورى كاره‌كه‌ى كرده‌وه و پاره‌ستا تا ئه‌و بچيته ژووره‌وه دوايه به شوين ئه‌ودا چوه ژوورى و درگاكه‌ى پنه‌ودا تا بيانكا گوئى لى نه‌بى.

. تكيه دانېشه، ده‌ى تو كئى؟

. به توچى كه من كيم؟ هاتووم پيت بلېم كه زيتا پىنى له‌گه‌ل كوربه‌كه‌ى من په‌دوو كه‌وتوو.

له‌گه‌ل - كوربه‌كه‌ى - تو؟

به‌لى ئاغا، ئه‌گه‌ر تو نازانى كه چۆن ئاگات له گراويكه‌ت بى، ئه‌گه‌رېش پياوانىكى ديكه له‌گه‌ل خۆيان برديان نابى گله‌بيت هه‌بى، كورپى من خوين و غيره‌تى مه‌ردايه‌تى له ده‌ماره‌كانى دايه، شير و ئاو، ئه‌و له عه‌شيره‌تى رۆمانيه‌ى.

. تو قه‌ره‌چيت؟ ده‌ى ئه‌گه‌ر وايه زيتا گه‌راوه‌ته‌وه نيو خيل و عه‌شيره‌تى

خۆى؟

پيرىژنه‌كه له‌وتىكى سه‌يرى لى‌بادا. له‌لاى ئه‌و وادياربوو كه ئه‌م خاچ‌په‌ره‌ستانه ئه‌وه‌نده غيره‌ت و پياوه‌تيان نيه‌ه له به‌رانبه‌ر ئه‌و سه‌رشۆرى و ئيه‌انه كرده‌دا تووره‌ بن.

. تو چ ئينسانىكى كه ده‌بى ئه‌و به لاته‌وه دانېشى؟ ئافره‌تانى ئيمه‌ ره‌نگه جارجاره به هۆى پاره و خه‌يالى كچينيانه‌وه خۆيان بخه‌نه به‌رده‌ستى ئه‌م و ئه‌و، به‌لام كه‌سىكى كه خوينى رۆمانى له ده‌ماره‌كانيدا بگه‌رئ ئاخه‌ره‌كه‌ى ده‌گه‌رېته‌وه نيو رۆمانيه‌كان.

میشه که رانه هه روا هیدی و له سه ره خۆ بوو: «له گهل گروو پینکی قه ره چی رویشت یان ته نیا له بهر ئه وهی که له گهل کوپه که ت بئ؟» پیریژنه که قاقایه کی کیشا: «به ته مای بکه ویته شوینی و بیگه پینیته وه؟ نا، ئاغاگیان، زۆر دره نگه، ده بوو له وه پیش له فکری ئه وه دا بوایه ی!»

- نا، ئه گهر پیت خۆشه پیم بلئی، ته نیا ده مه هوی راستیه که ی بزائم. پیریژنه که شانی هه لته کاند، ئیهانه کردن به که سیکی که ئه وهنده له سه ره خۆ و ئارام له گهل ئه و کیشیه پووبه روو بووه وه، بایی زحمه ته که ی نه بوو.

- دهی دهی راستیه که ی ئه وه یه! ئه و پۆژه ی که ئه وت به جی هیشت کوپه که م له سه ره شه قام دیتی و له گه لیدا به زمانی رۆمانی قسه ی کرد، کوپه که م که زانی سه ره رای جل و به رگی جوان و بۆشناخی له خۆمانه، وه کوو دیکه ی پیاوانی ئیمه که ناشق ده بن، شه یدا ی ئه و پوومه ته لاواز و کزانه ی ده بیت و ئه وی هینا بۆ خپوهنگاکه ی خۆمان. زیتا هه موو په ژاره و ناره حه تیه کانی بۆ گێرینه وه. ئافره ته به ستمانه ئه وهنده ناله و کرووزه کرووزی کرد که دلێ هه موومانی په ریشان کرد. تا ئه و جیگایه ی توانیمان دل خۆشیمان داوه، ئاخره که ی جل و به رگه جوانه کانی له بهر داکنه د و وه کچانی ئیمه جل و به رگی پۆشی و له گهل کوپه که م پینک که وت و بوو به خیزانی ئه و و کوپه که شم بووه میردی ئه و. کوپه که م پینی نالی که خۆشم ناوی و «کاری دیکه م هه یه که ده بن ئه وان جی به جی که م» ژنیک که جه حیله پتویستی به پیاو هه یه، ئه ی تو چ پیاویکی کاتیک که کچیکی جوان و لاو دی به لاته وه و ته نانه ت ئه و کاته ی که ده ست له گه ردنت وه ردینی تو ناتوانی ماچی بکه ی.

میشه که رانه قسه که ی بری و گوتی: «تو گوتت له لایه ن ئه وه وه په یامیکم

پینه.»

- به لئ کاتی که کاروان که وته ری، بۆ ئه وه ی که پاسپارده که بگه بینم خۆم دواخست. پنی گوتم که پیت بلیم که یه کجار زۆر دل ره ق و ویشک و بئ زه وقن و له بابته پینه ندبوونی خه لکی ئیوه به کیشه بچووک و بئ بایه خه کانه وه

رهنج و ئازاریکی زۆرم کینشتوو و دهمووچ بگه‌ریمه‌وه نێو عه‌شیره‌ی خۆم ،
 تا له‌هموو ئه‌و پێینه‌ند و که‌له‌پچانه‌ ئازاد بێ. زیتا گوتی پیت بلیم که‌ من
 ئافره‌تیکم و ئه‌وم خۆش ده‌ویست، هه‌ربۆیه‌ به‌ته‌ما بووم ئیتر وه‌ک
 فاحیشه‌یه‌ک له‌لای ئه‌و نه‌بم. ئه‌و ئافره‌ته‌ ئازاد بوو که‌ له‌گه‌ل تۆدا هاتوو. بۆ
 کچیک ئه‌گه‌ر بتوانیت به‌ جوانی و پوخساری دل‌پفیتی خۆی پاره و پوولتیک
 په‌یدا بکات هیچ به‌ربه‌ست یان زه‌ره‌ریکی نییه‌. جوانی که‌ره‌سه و ئامرازیکه‌ و
 هه‌ر به‌ کار ئه‌وه‌ دێ، به‌لام خۆشه‌ویستی ئافره‌تیکه‌ی رۆمانیایی له‌گه‌ل په‌گه‌ز
 و چینی ئیوه‌دا یه‌ک ناگریته‌وه‌ و زۆر لیک‌تر دوورن. مێشه‌که‌رانه‌ هه‌ستایه
 سه‌رپن و گوتی: «هه‌موو په‌یام و پاسپارده‌که‌ ئه‌وه‌ بوو؟ ده‌ تکایه‌ پیتی بلی
 به‌پای من کاریکی زۆر باشی کردوو و هیوادارم به‌خته‌وه‌ر بیت. هه‌موو
 قسه‌ و پاسپارده‌ی منیش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌، شه‌و باش و خودات له‌گه‌ل بێ!»
 تا ئه‌و کاته‌ی که‌ درگای باخه‌که‌ دوا‌ی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی پیریژنه‌که‌ داخرا،
 ئه‌و هه‌روا به‌ پاوه‌ ویستا بوو، دوا‌یه‌ دانیششت و به‌ هه‌ردوو ده‌ستی
 رۆخساری خۆی دا‌پۆشی. ئه‌وه‌ش به‌لایه‌ک و زه‌بریکی دیکه‌ بوو که‌ وه‌پۆج
 و جه‌سته‌ی که‌وت! ئایا که‌من پیاوه‌تی و تۆزقالانیک غیره‌تی تیدا مابوو؟
 بێ‌گومان، هه‌رشینکی که‌ مرۆف ده‌یتوانی له‌ به‌رانبه‌ریدا خۆپاگری بکا له‌
 ده‌روونی ئه‌ودا کووژرا بوو و دلی له‌نێو قو‌ر و لیته‌ و له‌ ژێر پیتی رێ‌په‌واندا
 ده‌ینالاند، له‌ دیوه‌خانی رۆحیدا جیگایه‌کی تیدا نه‌بوو که‌ له‌ویدا که‌سیک
 سووکایه‌تی و ئیه‌انه‌ کردنی پێ نه‌کردبێ، یان ، نێو و نیونیکه‌ی که‌سیک
 هه‌لی‌نه‌فرچاندبێ و ئیستاش ته‌نانه‌ت ئه‌م که‌چه‌تیوه‌ قه‌ره‌چیه‌، که‌ به‌خیری
 خۆی له‌ سه‌ر رێکا هه‌لی‌گرتبووه‌وه‌، فه‌رمانی پێ ده‌دا.
 سه‌گه‌که‌ له‌په‌نای درگا‌که‌ ده‌ی‌نوزاند، مێشه‌که‌رانه‌ هه‌ستا تا بیه‌تیته‌
 ژووره‌وه‌، سه‌گه‌که‌ به‌ کلکه‌ سووتی و به‌ که‌یف و شادییه‌کی زۆره‌وه‌ هه‌لات
 بۆلای خاوه‌نه‌که‌ی، به‌لام خیرا زانی که‌ شتیکی ناخۆش پووی‌داوه‌، له‌ سه‌ر
 فه‌رشه‌که‌ له‌په‌نای مێشه‌که‌رانه‌وه‌ دانیششت. قه‌پۆزی ساردی نایه‌ نێو ده‌ستی
 سپ و ساردی مێشه‌که‌رانه‌وه‌.

پاش سه عاتیک جما له بهر درگای حه وشه دا راوه ستابوو، کهس نه بوو
 به لامدهری له درگادانه کهی بی، بیانکا دوی شهوی که زانی میشه کهرانه
 خوارده مه نییه کی ناوی، چوو ماله جیرانه که یان بو دیتنی چیتشتینه ره که یان.
 درگای حه وشه ی کردبووه و چرای سه رسه راکه ی هل کردبوو. جما دوی
 نهوی که میک چاره روان بوو، ویستی که بچیتنه ژووری تا میشه کهرانه
 بیینی، چونکه دهی ویست له سه ره په یامیکی که له لایه ن بیلوه هاتبوو و
 زوریش به بایه خ و جیکای سه رنج بوو قسه ی له گه ل بکات له درگای ژووری
 نیش کردنی میشه کهرانه ی دا و دهنگی میشه کهرانه له ژووره وه هات: «بیانکا
 سه توانی برۆی، هیچم ناوی.» جما هیتاش درگاکه ی کرده وه، ژووره که ته واو
 تاریک بوو، به لام هرکه چوو ژووره وه، شهوقی چرای پیشخانه که
 ژووره که ی پووناک کرد.

میشه کهرانه ی دیت که به ته نیایی دانیشتوو و سه ری به سه ر سینگیدا
 به رداوه ته وه، سه گه کهش له بهر پیندا خه وتوو.

جما گوتی: «منم»

میشه کهرانه داچله کی: «جما، جما! نایش چه ندهم پیویستی به تو بوو!»
 پیش شهوی که جما بیهووی قسه بکات، میشه کهرانه له بهر پیندا شه ژنوی
 دادا و پوخساری خوی به چینی داویتی جلو به رگه که ی شه و داپوشی. گریان و
 له رزین نازای شه ندای داگرتبوو.

جما بی شهوی بجولیت راوه ستا، هیچی له دهست نه ده هات. هیچ شه وهش له
 هه موو شتیک ناخوش تر بوو. ده بوو له گوشه یه ک راوه ستی و به نابه دلیه وه
 چاوی لی بکات. شه و که حازر بوو خوی بمری و به وشه رته ی میشه کهرانه شه و
 نازاره ی لی دوور که ویتته وه خوزگه شه وه نده ی غیره ت بیواین که دانه ویاین و
 شهوی له نامیز بگرتباین و توند بیکوشیایه به سنگی خویه وه و شه گه ر
 بکرایه ت له شی خوی بکات به له مپه ریک دژ به و نازار و مهینه تیانه. بی گومان
 دیسانه وه شه و ده بووه وه ئار توره که ی جارن، بی شک دیسانه وه هه تاوی
 شادی ده پشکوت و تاریکایش ده ره وی.

نا، نا! ئەو چۆن دەیتوانی ئارتور فەرامۆش کات؟ مەگەر ئەو نەبوو کە ئارتوری خستبوو نێو دۆزەخی خەم و مەینەتیەوه . ئەو بە دەستی راستی خۆی ئەو کارەیی کردبوو.

جما لێی گەرا تا کات هەروا تی پەپیت، مێشەکه رانە لە پڕیکدا هەستا سەرپین و لە پشت میزە کە دانیشت، چاوه کانی بە دەستیکی شاردهوه و لە حەیبەتا گازی لە جلو بەرگە کانی دەگرت. مێشەکه رانە سەری هەلینا و بە ئارامیەوه گوتی: «لەوهی کە دام چله کاندی بمبوورە.»

جما هەردوو دەستی بۆلای پاداشت و گوتی: «ئازیزم ئایا تا ئیستاش دۆستایە تیمان ئەوه ندە لیک نزیك نەبوو تەوه کە باوەرم من پێ بکە؟ چی بوو؟»

. تەنیا ناپەحەتیەکی تایبەتی خۆمە، من نازانم تۆ بۆ دەبی نیگەران بی.
جما درێژەیی دا: «گوێ بگرە» هەردووک دەستی ئەوی خستە نێو دەستەکانی خۆیەوه تا پیشی لەرزینەکەیی بگرێ.

. من نەمویستوو لە کاریک سەردەر بینم کە هیچ پتوهندی بە منەوه نییە، بەلام ئیستا کە بە ویستی خۆت ئەوه ندەت باوەر بە من هەیه، ئایا ناتەوی کە مێکی تر باسی بکە. هەروا کە ئەگەر خوشکت بایەم زۆرترت بۆ باس دەکردم؟ ئەگەر سووکناویی دیت قەیناکە هەروا روخسارت داپۆشە، بەلام ئەگەر لە بەر خاتری خۆشت بوو پۆح و گیان و هەستت دامەپۆشە.

مێشەکه رانە پتر سەری دانەواند و گوتی: «تۆ دەبی لەگەل من بی، بە داخووه ئەمن ناتوانم براهەکی باش بم، بەلام خۆزگە دەترانی . لەم حەوتەیی پابردودا ئەوه ندەیی نەما بوو کە شیت بم دیسانەوه راست وەک ئەمریکای باشوور شەیتان لە ناخدا کلێشەیی کردبوو...»
قسەکەیی بری.

ناخرەکەیی جما سەر و پێ شکاو گوتی: «من ناتوانم بە شداری ناپەحەتی و نازارەکانی تۆ بم؟»

سەری نایە سەر دەستەکانی جما و گوتی: «دەستی خودا بە توانایە.»

بەشى سېھەم

۱

پىنج ھوتەي داھاتوو بۇ جما و مېشەكەرەنە پراوپر بوو لە دلەكوتى و دلەراوكە و كارى ئاقەتپروكىن كە لەو بەينەدا ئەوان دەرڧەتى ئەوھيان نەبوو بىر لە كارە تايبەتەكەنى خوشيان بكنەنەو. دواي ئەوھى چەك و تەقەمەننېەكان بە سلامەتى و بە دزىەو ەگەشتنە ناوچەي ژىردەسەلاتى پاپ . ئەركىكى مەترسیدارتر و قورستر مابوووھ: ئەویش ئەو ەبوو كە ئەو چەكانە كە لە ئەنبارە نەئیننېەكانى ناو ئەشكەوتەكانى كوستانەكاندا شاردرابوووھ، دالبەش بكریت بەسەر ناوھندە جۆراوجۆرە ناوچەيەكان و لەویشەو ەبلاو بكریتەو ەبەسەر دېھاتە بەربلاوھكاندا. سىخۆر و شوقارەكان لە ھەموو جىگايەكدا بەرەلا و گوئ قۇلاخ بوون. دومىنىكىنو كە مېشەكەرەنە ئەوى كردبوو ەبەرپرس و ئاگادارى تەقەمەننېەكان، بە پەلە و خىرا كەسىكى نارد بۇ فلورانس بۇ يارمەتىدانى كارى پئويست. مېشەكەرەنە لە سەر ئەو ەپئداگر بوو كە ھەتمەن دەبئ لە نئوھراستى مانگى ژوئىندا كارەكان كۇتاييان پئبئ و تەواو جئبەجئ كرابئ. دومىنىكىنو بە ھۆي دلەراوكە لەمەر كىشەي ھەلگرتنى ئەو بارە قورسانە ئەویش بەسەر ئەو رېگا و بانە خراپ و نالەبارانەدا و ھەرۈھەا بە ھۆي كەند و كوسپ و لەمپەرى زۆر و بە درەنگەوتنى كارەكان كە شك و گومانى ئاشكرا بوونى لئدەكرا وردەورده

خه ریکبوو دل سارد ده بووه وه، هه ربویه بو میتشه که رانه ی نووسی: «من ئیستا له نیتوان ئاو و ئاگردا گیرم کردوو. له ترسی پشکنین ناویرم له کاره که دا په له بکه م و ته گهریش بهوئی کاتی دیاری کراو شته کان حازرین نابین هیواش و له سه ره خو کار بکه م. یان خیرا یاریده ده ریکی ئازا و به پرستم بو بنیره یان به وینیزیه کان پابگه یه نه که تا حه و ته ی هه وه لی ژوئین ئاماده نابین.»

میتشه که رانه نامه که ی برد بو لای جما و له وکاته یدا که ئه و خه ریکی خویندنه وه ی بوو به پوخساریکی په ریشانه وه له سه ر ئه رزی دانیش و به ئارامی دهستی به سه ر پشتی پشیله که دا هینا.

جما گوئی: «ئه مه زور سه خت و خراپه، پاگرتنی وینیزیه کان بو سی حه و ته ی داهاتوو هه روا ئاسان نییه.»

- شک له وه دا نییه که ناتوانین پاریمان بکه یین، قسه یه کی خو پراییه. دومینیکینو ده بوو له وه حا - حالی بایه. ئیمه ده بی پریه رایه تی و پیشه وه ی وینیزیه کان بگرینه ئه ستو، نه ئه وه ی که ئه وان پریه ری ئیمه بن.

- من دومینیکینو به خه تابار نازانم، وادیاره ئه و ته واو توانایی خو ی وه گه ر خستوو، به لام ناتوانیت کاریکی نه گونجاوو چه تون جی به جی بکات.

خه تایی دومینیکینو نییه. به لکوو کیشه که له وه دایه که دومینیکینو به جی ئه وه ی به جیگای دوو نه فه ر بیت یه ک نه فه ره. ئیمه لانیکه م ده بی نه فه ریکی باوه ر پین کراومان هه بی بو پاریزگاری کردن له ئه نبار و که سیتی که شمان هه بی تا له گه ل باره کان بیت. قسه که ی ته واو راسته ده بی یاریده ده ریکی وریا و کارامه ی له گه ل بپ.

- به لام ئیمه کیمان هه یه که بینترین بو یارمه تیدانی ئه و؟ که سیتی وامان له فلورانس نییه.

- هه ر گاوایه ده - ده بی بو خو م بچم.

جما پالی دا به پشتی کورسیله که یه وه و به په روشیکه وه لینی روانی و گوئی: «نا، ئه م کاره باش نییه زور مه ترسیداره.»

- ئەگەر نەتوانىن رېنگاچارەيەكى دىكە بۇ ئەم كېتەيە بدۆزىنەو، دەبىي من بچم بۇ ئەوئ.

- جا كەوايە تەنيا دەبىي رېنگاچارەكە بدۆزىنەو، بۇ تۇ يەكجار مەترسىدارە كە ديسانەو، بچيەو، بۇ ئەوئ.

بزهى سەرلىتوي مېتەشەكەرانە نېشانەي بە جېرېبون و سوورېبون بوون لە سەر قسەي خۇي: «بەلام من پېموايە كە ئەوكارە جېبەجې دەبىي.»
- دەبىيىنى، بەشەرتىكى كە تاقە يەك خولەك بە بېر و ھزرىكى ئارامەو بە جوانى لىنى تىفكرى.

پېنچ ھەوتە لەوھەپېش تۇ لەوئ بووي، پۇلىس بەشويىن ئەو زيارەت كەرەوھيە و ھەموو ھىزى خۇي خستووتە گر تا لە ھەر كوتى ئەو ولاتەدا بىن، نېشانەيەكى لىپەيدا بكات.

بەلئ، من دەزانم كە تۇ لە قەيافەگۆرېندا شارەزاي، بەلام ئەوھشت لەبېر نەچى كە خەلكانىكىش تويان دېتو، چ لە جۆرى جلوبەرگى رېكودا و يان بە ھاوشىوھى دېھاتىيىك. دواي ئەو تۇ ناتوانى شەلېنەكەت يان جېگاي كۆنە برىنەكەي سەرگۇنات بشارىتەو.

پاستە، بەلام لە رۇمانىادا كەسانىكى ھاوشىوھى تۇي زۇر لىنېيە كە لاقى شەل بى و دەستى چەپى ناقيس و برىندار بى و گۇناشى برىنىكى بە شمشىرېن كراوى تېدا بى يان چاوى شىن و قۇي سەرى رەش بى.
- رەنگى چاوم شتىكى زۇرگرىنگ نېيە، دەتوانم بە بلادۇنا بېگۇرم.

- ناتوانى ئەوانەي تر بگۇرى. نا، ئا لەم ھەل و مەرچەي ئەم چەند پۇژەدا رۇيشتى تۇ بۇ ئەوي ھېچ باش و شىاو نېيە. بەم ھەموو نېشان كرىنە پرونانەو، چوون بۇ ئەوي، خۇخستە نىو تەلەي دوژمنە، ئەويش لە دەستى خۇت و بە چاوى كراو و پرونەو. بىگومان دەت گرن.

- ئاخەرەكەي خۇ دەبىي ك - كەسىك يارىدەي دومىنىكىنو بدات.
- دەسبەسەر كرىنى تۇش لە ھەلىكى ئاوا ناسكدا ھېچ يارمەتى يەك بە ئەو ناگەيەنى. گرتنى تۇ بە ماناي شكستى ھەموو بەرنامە و پلانېكمانە.

به لام رازی کردنی میشه که رانه ئاسان نه بوو و بن ئه وهی به ریگ که وتنیگ بگن قسه و باس له مه پ ئه و کیتشه یه هه روا درتزه ی هه بوو، جما ورده ورده لیتی حالی ده بوو که چهنده یه که هه وا و نه گۆر و سووره له سه ر قسه ی خۆی، و ته گه ر جیا له و باسه مژاریکی دیکه له ئارادا بووایه . که ئه و یه کجار زۆر سه رنجی پهن بدات . بن گومان له بهر ئه ویش بایه بن قسه و باس قه بوولی ده کرد، به لام له سه ر ئه م مژاره، ویزدانی ئیزنی به جما نه ده دا که تاقه هه نکاوێک پاشه کشنی بکات. به پای ئه و و له راستیشدا بایه خ و ئاکامی ئه رینی ئه و سه فه ره ئه وه نده به رچاو نه بوو که ئه و ده بوو گیانی خۆی بۆ بخاته دوو توینی مه ترسیه وه. هه ربۆیه ورده ورده شکی ده په ریه سه ر ئه وه که رۆیشتنی میشه که رانه بۆ ئه وئێ زۆرتتر به هۆی ئیشتیا و نه خۆشینیکی دله راوکه و به ره بهر کهانی له گه ل کوسپ و ته گه ره مه ترسیداره کانه تا هه ست کردن به کاریکی سیاسی یان به رپرسیایه تی یه کی پتویست... میشه که رانه خوو و عاده تی به وه وه گرتبوو که گیانی خۆی بخاته ئابلۆقه ی کاره مه ترسیداره کانه وه و به پای جما ئیشتیا و پهن خۆش بوونی ئه و له مه پ به ره و پیری چوونی ئیشه مه ترسیداره کانه وه یه، که هیچ پتویستیش نه بوو، جوړیک توند ئاژویی و لاساری لاگرتن بوو که ده بوو به هتوری، به لام به برشته وه به ره بهر کهانی له گه ل بکری. دوا ی ئه وه ی هه موو هۆ و هۆکاره کانی خۆی له به رانه ر ئه و ته ما سه ره رۆیانه ی ئه و دا بن ئاکام دی ؛ دوا یین هیزی خۆی ئاوا خسته گه پ: «ریگ و راست وه ره با له سه ر ئه م باسه دا له گه ل یه کتری روو راست بین و هه موو شتیگ وه کوو هه ن بیانین، ئه مه له سه ر دو مینیکی نو نییه که تۆ ئاوا پیت چه قاندوه و ده لیتی ده چم، به لکوو چه ز و ئیشتیای تایبه تی خۆته به...»

میشه که رانه وه ک شیر هه لچوو و قسه که ی بری: «نا ئه وه راست نییه، ئه و له لای من زۆر بن بایه خه ته گه ر قه تیش نه بیبیم دلم بۆی دانا چله کن» دوا ی ئه وه ی له روخساری جمای خوینده وه که راستی و نه پیتی دلی درکاندوه . وه ک ده لی زمان درۆ ناکات . ئیتر قسه ی پهن نه کرا. بۆ ساتیک نیگا کانیان لیکتری گری به ست بوو و دوا یه هه ردووکیان چاویان داخست. هیچیان

دهت توانی به سهر ئیش و ئازار و نهخوشینهکانی ئەم گۆی زهویه دا زال بئ. ئایا ئەوکات بۆ سوکنایی دهروونیت داوای تریاکت لئ دهکردم؟ تریاکت دهویست؟ یان مردنت له ئامیز دهگرت؟ نا، پشیله خرپنهکه، ئیمه له م جیهانه دا ناتوانین ته نیا له بهر ئاسایش و راحه تی خۆمان بمینین یان بمین. رهنگه ئیمه بتوانین بۆئوهی سوکنایی کاتیما هه بی تفکه ینه وه یان جارجاره جئو بدهین، به لام ناتوانین بۆ سوکنایی رۆحی و دهروونی خۆمان په نجه و دهستی تو لئ بکه ینه وه.»

- سس! (جما پشیله کهی له سهر لاقی هه لگرت و له سهر چوارپایه کهی (دانا) دوایه ش دهرفه تمان ده بی له مه ر ئه وشتانه پتر بیرکه ینه وه. ئه وهی که ده بی ئیستا له فکریدا بین ئه وه یه که ده بی بزانی چۆن ده توانین یاریده ی دومینیکینو بدهین و له و گرفته نه جاتی بدهین - کیتی چییه؟ میوان؟ نا، جارئ وه ختم نییه.

- خانم که سیک ئه مه ی له لایه ن خاتوو پرایته وه بۆ هیتاوی.

پاکه ته که ته واو سهر به ست و لاک و مۆر کراو بوو. له سهر پاکه ته که پوولی تایبه تی ناوچه ی ژێرده سه لاتی پاپی پیوه نرابوو له گه ل نامه یه ک که له لایه ن خاتوو پرایته وه نێردرابوو. دۆستانی ده ورائی قوتا بخانه ی جما ئیستاش له فلورانس ده ژیان. زۆر جار برووسکه و نامه پر بایه خ و نه یینییه کانی ئه و، له به ره ئه وه ی به لا و ترسه راوکه یان لئ دوور بی به نئو نیشانی ئه وان به رچ ده کران.

جما به په له چاویکی به پرووکاری نامه که دا خشاندا، وادیار بوو هی کاتی هاوینه ی ناوچه ی ئاپنین بوو که نرخ ی یه ک پانسیون ی له سهر بوو. جما گوتی: «ئه وه نیشانه ی میکه ” ئاماژه ی به دووپه له ی بۆری گوشه ی کاغه زه که کرد و درێژه ی پی دا: «جه وه ریکی شیمیاییه که ئه و نووسراوانه ی به نهین ی ده نووسرین ئاشکرا و پرونیان ده کاته وه، که له چه که جه ی سیته می میزی نووسینگه که دایه. به لئ، راست خۆیه تی.»

میتشه که رانه نامه‌کە‌ی له سەر میزه‌که کرده‌وه. فلچه‌یه‌کی چکۆله‌ی به‌سه‌ر
وه‌ره‌قه‌که‌دا هیتنا. کاتی ناوه‌پۆکی کاغزه‌که به‌هیلکی شینه‌وه وه‌ده‌رکه‌وت له
سه‌ر کورسیه‌که‌ی پالی داوه و قاقایه‌کی کیتشا.

جما به‌په‌له پرسى: «چی بووه؟» میتشه که رانه نامه‌کە‌ی دایه ده‌ستی.

- دومینیکینو گیراوه، خیرا خۆت بگه‌بینه ئیره.

جما نامه‌کە‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت و دانیشته و به‌ناهومیدی‌وه له
میتشه که رانه‌ی پروانی.

میتشه که رانه، دواى قه‌ده‌ریک به‌شیتوه‌ی ژورر پى‌کردنه‌وه گوتى: «د -

ده‌ی؟ ئایا ئیستا رازی بووی که من بچم بۆئه‌وئ؟»

جما هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیتشا و وه‌لامى داوه: «به‌لئى پى‌م‌وايه ده‌بى بچى،

منیش ده‌بى بىم.»

میتشه که رانه هه‌لبه‌زی‌وه و سه‌رى هه‌لینا: «تۆش؟، به‌لام...»

- به‌لئى من خۆم ده‌زانم که به‌جى هینشتنى فلورانس، بئى‌ئه‌وه‌ی که سىکی

دیكه‌ی لئى‌بمینی زۆر مه‌ترسیداره، به‌لام تائىستا ده‌بى هه‌مووکاره‌کان راگرین

و به‌ ئیش و کارى ئه‌وئى‌دا را‌بگه‌ین.

- له‌وئى ده‌توانین زۆرکه‌سى دیکه بۆ ئه‌وکاره بدۆزینه‌وه.

- به‌لام که سانیکی وای لئى‌نییه که تۆ به‌ ئارخایه‌نییه‌وه بتوانی پشتیان

پى‌بیه‌ستى. هه‌رئىستا خۆت نه‌تگوت که ده‌بى دوونه‌فه‌رى باوه‌ر پى‌کراو

ئه‌رکه‌که بگرنه ئه‌ستۆ، جا ئه‌گه‌ر دومینیکینو نه‌یتوانی به‌ ته‌نیایی کاره‌که

جى‌به‌جى بکات، به‌رواله‌ت وادياره که تۆش به‌ ته‌نیایی ناتوانی ئه‌نجامی بده‌ی.

له‌بیرت نه‌چى که که سىکی دژه‌به‌ر و توندئاژوی وه‌ک تۆ له‌و جۆره ئیش و

ئه‌رکانه‌دا زۆرت‌ر له‌ خه‌لکی دیکه پوبه‌رووی که‌ند و کوسپه‌کان ده‌بیته‌وه، و

له‌خه‌لکی ئاساییش زياتر پتویستی به‌ یارمه‌تییه. به‌جیگای تۆ و دومینیکینو

ده‌بى تۆ بیت و ئه‌من.

میتشه که رانه به‌روخساریکی په‌ریشانه‌وه که‌وته گۆمى ئه‌ندیشه‌وه: «به‌لئى

تۆراست ده‌که‌ی، جا که‌وايه تا زوت‌ر برۆین دره‌نگت‌ره، به‌لام نابى پتکه‌وه

بکه‌وینه ڕئ. بۆوینه ئەگەر من ئەمشەو بەتەمای ڕۆیشتن بم، تۆ دەتوانی سەبەینی بەفایتونی پاشنیوە‌ڕۆ بکه‌وێتە ڕئ.»
- بۆکوئی؟

له سەر ئەوێش دەبی قسە بکه‌ین. پێم‌وایە بۆمن زۆرباش دەبی، ئەگەر یەک‌پاست بچم بۆ فائینزا. ئەگەر نیوە‌شەوی ئەمشەو بکه‌ومە ڕئ بەسواری ئەسپ بچم بۆ بۆرگۆسان لورینزو له‌وئ دەتوانم شینواز و قەیافە‌ی خۆم بگۆرم و خێرا خۆم حارز و بزر بکه‌م.

جما بە‌که‌می دلە‌راو‌که‌وه‌ گوئی: «من زیاتر له‌مه‌ ئەقلم بڕناکات، نازانم بە‌جیگای ئەم کاره‌ ده‌توانین چ‌ گە‌لاله‌‌یک‌ی دیکه‌ بخه‌ینه‌ گەر، به‌لام ته‌یاربوونی ئاوا به‌په‌له‌ی ئەتۆ و باوه‌ڕه‌پێ کردن به‌ قاچاخچیه‌کان بۆ په‌یدا کردنی جلوه‌برگ و ده‌مامک له‌ بۆرگۆ، زۆر مه‌ترسیداره‌. تۆ پێش‌ئوه‌ی که‌ بکه‌یتە سه‌رسنور، بۆ شوینە‌ون‌کئی ده‌بی سێ‌پۆژی ته‌واو وه‌ختت هه‌بی.»

میشه‌که‌رانه‌ به‌پێکه‌نینه‌وه‌ وه‌لامی داوه‌: «مه‌ترسه‌، په‌نگه‌ دوا‌ی ئەوه‌ بگیری، به‌لام نه‌ک له‌ سه‌ر سنور. هه‌رئوه‌نده‌ی زه‌حمه‌ته‌ که‌ بکه‌مه‌ سه‌رچیاکان. ئیتر له‌وئ به‌قه‌د ئیره‌ ئارخایه‌ن و بی‌خه‌مم له‌ناوچه‌ی ئاپنین‌دا ؛ هه‌چ قاچاخچیه‌ک من به‌ده‌سته‌وه‌ نادات، خه‌می ئەوه‌ت نه‌بی، ئەوه‌ی که‌ ته‌واو لێی ئارخایه‌نم له‌ سنور په‌رینه‌وه‌یه‌.»

- ئاه، شتیکی زۆر ئاسان! پاسپۆرت‌ه‌که‌ی لوئیزرایت وه‌رده‌گرم وه‌ک گه‌شتیارێک ده‌که‌ومه‌ ڕئ. له‌رۆمانیادا هه‌چ‌که‌س من نانا‌سیت، به‌لام هه‌موو سیخۆره‌کان ئەتۆ ده‌ناسن.

- به‌خۆ. خۆشیه‌وه‌ هه‌موو قاچاخچیه‌کانیش ده‌مناسن.

جما کات‌ژمیره‌که‌ی ده‌ره‌یتا: «دوو‌نیوه‌، ئەگەر قه‌راره‌ ئەمشەو بکه‌وێتە ڕئ، پاشنیوه‌‌ڕۆ و سه‌ره‌تای شه‌ویش ده‌رفه‌تمان هه‌یه‌.»

- ده‌ی، باشت‌ر وایه‌ بچمه‌وه‌ بۆمالی و کاره‌کانم ڕێک‌وپێک که‌م و ئەسه‌پکی باشیش په‌یدا بکه‌م. به‌سواری ئەسپ ده‌چم بۆ سان‌لوریتز، ئاوا زۆر مه‌ترسیدار نییه‌.

۱. Faenza: شاریکه‌ له‌ ئیتالیا که‌ له‌ هه‌ورگه‌‌ری‌دا زۆر به‌نامیه‌یه‌.

« به لام به کرئ گرتنی ئه سڤ هه میشه ترسی له گه له، خاوه نی ئه و...
 به کرپی ناگرم، کابرایه ک دهناسم که به ئه مانه ت ئه سپیکم دهداتی له ویش
 دلنیام و ده توانم باوه پری پینکه م. له وه پیتشیش بریک کاری بۆ جی به جی
 کردووم. یه کیک له شوانه کان دوا ی دوو حه فته یه ک ئه سپه که ی بۆ دینیته وه.
 ده ی، سه عات پینج یان پینج و نیو دیسان دیمه وه ئیره، تکات لی ده که م تا
 ئه وکات مارتینی په یدا بکه و هه موو ئه وشتانه ی بۆ شی بکه وه.
 «مارتینی!» جما گه راوه و به سه یریکه وه لینی پروانی.
 به لی ده بی ئه وراز و نه نینییه ی پی بلین، مه گین ئه وه ی که ئه تو که سیتی
 دیکه بدوزیته وه.

باش له قسه که ت تی ناگه م.

لیزه دا ده بی که سیتی باوه پین کراومان هه بی، که ئه گه ر له وچ کیتشه و
 گرفتیکمان بۆ هاته پیتشه وه ئه و ئاگاداری بی و من له نیوته واوی ئه و که سانه دا
 مارتینی م زۆر پی باشتره. هه لبه ته هه رکاریکی که ئیمه پیو یستیمان پی هه بی
 ریکاردو ده توانی جی به جی کات، به لام به رای من مارتینی فکری باشتر کار
 ده کات. هه لبه ته ده بی ئه وه ش بلیم که تو زیاتر له من ئه و دهناسی! ئه وه ش
 به سراوه ته وه به بیر و بۆچوونی تو.

من به قه درای سه ره ده رزییه ک شک و گومانم له لی هاتووی و ممانه
 پی کردنی ئه و نییه و به رای من هه رجۆره یارمه تییه کی که پیو یست بیت ئه و
 دریغی لی ناکات، به لام.

می شه که رانه خیرا لینی حالی بوو: «جما ئه گه ر بتزانیا به که هاو پیکت
 له کاتیکی قه یراناویدا پیو یستی به تو هه یه، به لام له ترسی ئه وه ی ده که وه یه
 ده ردی سه ری هه وه، ئایا تو یاریده ی ئه وت دها، ئه وکات له به رانبه ر ئه ودا
 چه سه ستیکت ده بوو؟ ئایا ده تگوت ئه م کاره پراوپره له به زه یی و
 خۆشه ویستییه کی پاک و بی گه رد؟»

جما دوا ی که من بی ده نگ بوون گو تی: «زۆرچاکه، هه ریستا کیتی ده نیرم
 به شونتی دا و تکای لی ده که م که بی بۆ ئیره، له وه به ینه ش دا بۆ وه رگرتنی
 پاسپۆرت ده چم بۆ لای لو ئیز. قه ول و به لینی پی داوم که هه رکاتیک پیو یستیم

به پاستورته‌کە‌ی بیت پیم‌بدات. ئە‌ی پارە و پوول؟ له‌ سه‌ر حیسابی بانکیم
بریک پارە وەرگرمه‌وه؟»

- نا وه‌ختی خۆت له‌به‌ر ئە‌وه به‌ تاله‌ت مه‌ده، من ده‌توانم له‌حیسابی خۆم
ئه‌وه‌نده بینمه‌وه که به‌شی هه‌ردوو کمان بکات. دوايه ئە‌گه‌ر پارە‌کە‌ی من
به‌ره‌و ته‌واوبوون پۆیشت ده‌ستده‌که‌ین به‌خه‌رج کردنی پارە‌کە‌ی تۆ. ده‌ی تا
کات ژمیر پینچ و نیو حه‌تمه‌ن هه‌رلیتره ده‌ت بینمه‌وه؟
به‌لێ. زۆر زووتریش ده‌گه‌ریمه‌وه.

می‌شه‌که‌رانه، نیوسه‌عات زووتر گه‌راوه، جما و مارتینی دی که له‌ ژیر
که‌په‌که‌دا دانیشتبوون و خیرا زانی که دانوستانیکی ناخۆشیان بووه.
په‌ریشانی و در‌دۆنگ بوون له‌په‌رخساری هه‌ردووکیان دا ده‌باری و مارتینیش
جیا له‌جارانی دیکه بی‌ده‌نگ و مات بوو.

جما چاویکی لێ کرد و پرسى: «هه‌موو شتیکت چی‌به‌جی کردووه؟»
- به‌لێ که‌میک پوول و پارەشم بۆهیناوی بۆ سه‌فه‌ره‌که‌ت. ئە‌سه‌په‌که‌ش
راست کات ژمیری یه‌کی نیوه‌شه‌و له‌به‌ردرگای یه‌خته‌رمه‌خانه‌کە‌ی پونت‌پوسو
حازر ده‌بی.

- دره‌نگ نییه؟ تۆ ده‌بی که‌په‌یه‌ به‌یانی، پیتشه‌وه‌ی خه‌لکی له‌خه‌و
هه‌ستایتن گه‌یشتیته‌یه‌ سان‌لورینزو.

- ئە‌و کاته ده‌گه‌مێ، ئە‌سه‌پکی زۆرچاک و توندئاژویه، ئیستاش له‌به‌ر
ئه‌وه‌ی که‌سێک نه‌م‌بینن هه‌تا کاتی پۆیشتن لیتره ده‌بم. له‌به‌ردرگای ماله‌وه
سیخوریک پاره‌ستاوه و پیتی‌وايه من له‌ مالم.

- ئە‌ی چۆن تواینت، بی‌ئه‌وه‌ی ئە‌و بزانی، له‌ ماله‌وه هاتیه‌ ده‌رێ؟

- له‌په‌نجه‌ره‌ی چیشته‌خانه بۆ باخچه‌که و له‌ویشه‌وه به‌سه‌ر دیواری
باخه‌میوه‌کە‌ی جیرانه‌که‌مان دا هاتمه‌ خوارێ، هه‌رئه‌وه‌ش بووه هۆی ئە‌وه‌ی
که ئە‌وه‌نده دره‌نگ بکه‌وم. مه‌جبور بووم که فریوی بده‌م. به‌خواوه‌نی
ئه‌سه‌په‌که‌شم گوتوو که ئە‌مشه‌و تا ده‌مه‌وبه‌یان به‌چرایه‌کی هه‌ل کراوه‌وه له
ژووری کاره‌که‌ما داده‌نیشی. کاتی که‌ سیخوره‌که له‌ده‌ره‌وه ببینی سیبه‌ری

پیاویک به سەر پەردەکەوێه، تەواو دُنیا دەبین کە ئەمشەو لە مالهۆم و خەریکی نووسینم.

- دەی، تا کاتی چوونت بۆ یەختەر مەخانه لێره دەمینییهوه؟

- بەلێ، ئیتر نامەوێ ئەمشەو کە سیک لە سەر شەقام بمبینی، مارتینی جگەرە دەکیشی؟ دەزانم سینورابوولا بە دوو کەل ناپەرەحت نابن.

- من لێره نابم کە پتی قەلس بم، دەبێ بچمە خواری یاری دەی کیتی بدەم بۆ دروست کردنی نان و چایی شینو.

- دواي پۆیشتنی ئه‌و، مارتینی هه‌ستایه سه‌رپێ و کاتی که ده‌سته‌کانی له‌پشته‌وه گری‌دابوو که‌وته پیاسه‌ کردن.

میشه‌که‌رانه جگه‌ره‌ی ده‌کیشا و بی‌ده‌نگ ده‌پروانییه تنوکی باران.

مارتینی له‌به‌رده‌م ئه‌ودا پاوه‌ستا و گوتی: «ریوارز!»، به‌لام چاوه‌کانی

ب‌پیبوو ه‌سه‌ره‌ری: «به‌ته‌مای جما بکیشیته ناو چ‌کاریکه‌وه؟»

میشه‌که‌رانه جگه‌ره‌که‌ی له‌لێوی کرده‌وه و هیلکی دووکه‌لینی سازکرد:

«ئه‌و بوخۆی ئه‌و ریگایه‌ی هه‌لبێزار دووه، بی‌ئه‌وه‌ی که‌سیک هانی دابی.»

- به‌لێ، به‌لێ... ده‌زانم، به‌لام بلێ...

بی‌ده‌نگ بوو.

- ئه‌وه‌نده‌ی که‌ له‌و باره‌یه‌وه بتوانم پیتی ده‌لێم.

- زۆر چاکه، ده‌ من زۆر شت له‌ سەر ورده‌کاریه‌کانی ئه‌و کیتوانه‌ نازانم. ئایا

به‌ته‌مای که‌ بیخه‌یته ناوچه‌رگه‌ی کاریکی مه‌ترسیداره‌وه؟

- راستییه‌که‌یت ده‌وێ؟

- هه‌لبه‌ته.

- ده‌ی - به‌لێ.

مارتینی گه‌راوه و ده‌ستی کرد به‌پیاسه‌ کردن. دیسان خێرا پاوه‌ستا:

«پرسیاریکی دیکه‌م لیت هه‌یه. هه‌لبه‌ته ئه‌گه‌ر پیت خۆش نه‌بین ده‌توانی وه‌لامم

نه‌ده‌یته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر وه‌لامت داوه، ده‌بێ ریگه‌وپاست و پوو‌پاست بیت، تو

ئاشقی ئه‌وی.»

میشه که رانه، بئ ئه وهی په له بکات سووتووی جه گه ره که ی ته کاند و
بئ دهنگ دهستی کرد به کیشانی جگه ره که.

- هه رگا وایه... پیت خۆش نییه وه لام بدهیته وه؟

- نا، پیت خۆشه، به لام پیت وایه مافی ئه وهم هه بئ که لیت بیرسم که بۆ
ئه وپرسیاره ده که ی.

- بۆچی! خودایه، پیاو، حالی نابی که بۆچی لیت ده بیرسم؟

- «ناخ!» جگه ره که ی دانا و یه کپراست پروانییه مارتینی. ئاخه ره که ی ئارام
و له سه ره خۆ گوتی: «به لئ، من ناشقی ئه وم، به لام وامه زانه که من
ده مه وه ی له گه ل ئه ودا ئه شقی نی بکه م، نکه رانیش مه به ته نیا له بهر ئه وه ده پۆم
که...»

دهنگی له وپینه یه کی سهیر و نووزندا ون بوو. مارتینی ههنگاو یک
هاته پیتشه وه، «ته نیا؟ له بهر ئه وه ده پۆی... که...»
- بمرم.

به نیگایه کی سارد و ناهۆمیدانه وه پروانییه رووبه رووی خۆی، دهنگوت
مردووه. کاتی که که وه ته وه قسه به شیوه یه کی سهیر و سرپوڤۆخینه ر بوو:
«پنیوست ناکا که ئه و په ریشان که ی، به لام من هیچ شانسیکی گه رانه وه م
نییه، ئه و کاره بۆ هه رکه سیک مه تر سیداره، ئه ویش بۆخۆی ئه وه ده زانی، به لام
قاچاخچییه کان هه موو هه ول و توانایی خویان ده خه نه گه ر تا ئه و نه گیریت،
هه رچه نده که ئه وان که مینک توورهن، به لام مروڤانیکی باش و دل پاکن، ئیتستا
سه بارهت به خۆم، ته ناهه که که وتووه ته گه ر دنم و کاتی که سنوور بیه زینم
گری ته ناهه که ده جه رینم.»

- پیوارز. تئ ناگه م مه به ستت چیه؟ هه لبه ته مه تر سیدار هه یه به تایبه تی بۆ
تۆ، به لام ئه وهش ده زانین که تۆ زۆر جاری دیکهش له سنوور په پریویته وه و
هه میشه سه رکه وتوو بووی.

میشه که رانه به ناره حه تییه وه بزه یه کی هاته سه رلیتوی: «ئایا ئه و چیرۆکه
ئالمانییهت له بیر ماوه که ده لئ، پیاویک دوای ئه وه ی هاوشیوی خۆی ده بینن
ده مرئ؟ نا؟ شه وینک که ناهۆمیدانه دهسته کانی خۆی لیک گری دابوو

له قوژبنیکی چۆلدا هاوشیوه کهی خۆی دهبینی. به لای جاری رابردوو منیش
هاوشیوهی خۆم له وچایانه دیت. هه ربۆیه کاتی که له سنوره وه ئاوه ژوی
ئه و دیو بووم، ئیتر ناگه پیمه وه.»

مارتینی هاته لای ئه و و دهستی خسته سه رپالپشتی کورسیه کهی:
«ریوارز گوی بگره! من تاقه وشه یه ک له وقسه سهیره و متافیریکیانه ی تو
تی ناگه م، به لام له شتیک حالی بووم، ئه گه ر سه باره ت به ئه و ئاوا بیر
ده که یته وه هه رگا وایه هیچ حالت باش نییه که بچی بۆ ئه وی. باشترین پینگا
بۆ ده ست به سه ربوون و گیران ئه وه یه که ئینسان هاتبیته سه ر ئه و باوه ره که
ده گیرێ. تو ده بی نه خۆش بی که ئه م خه یال و بیرۆکه چه وتانه هاتوته
نیومیشکته وه. پیت چۆنه که من به جیگای تو بچم؟ هه رجۆره کار و ئیشیکی
به کرده وهی ئه وی به باشی جی به جی ده که م، ده توانی بۆ ئه ندامانی خۆت
به یامیشیان بۆ بنێرێ، و بۆشیان پاقه بکه ی که...»

. یانی لای بگه ریم که تو به جیگای من بکوژریت؟ کاریکی زۆر زیره کانه
ده بی.

. خۆ پوون نییه که من ده کوژریم! خۆ من وه ک تو ناسیاو نیم بۆ ئه وان.
دوای ئه وه ئه گه ر من...

قسه کهی خۆی بری. می شه که رانه به نیگایه کی سارد و گومانایه وه لینی
پروانی. مارتینی دلی داخو رپا . سه ری داخست.

به دلنیا ییه کی ته وا وه گو تی: بی گومان مه رگی تو زیاتر ئه و نا ره حه ت
ده کا هه تا مه رگی من، ریوارز دوای ئه وه ئه مه کاریکی گشتی و جه ما وه ریه و
ئیمه ده بی قازانج و به رژه وه ندییه کانی ئه و به باشی هه لسه نگینین به هره و
قازانجیکی زیاتر بۆ ئه ندامانیکی زیاتر و کارا تر، هه بوونی تو له بوونی من
قازانجی زیاتره ؛ ئایا بوونی تو راست ئه و قازانج و به هره یه یه که پسپۆرانی
ئابووری قسه ی لای ده که ن؟ من ئه وه نده م تی گه یشتن هه یه که له وه حالی بم.
هه رچه ند نازانم که بۆچی و له به رچی خۆشم ده ویی. تو زۆر له من به که لک
و پرپایه ختری . من زۆر له وه دلنیا نیم که بوونی تو له م هه لومه رچه دا
به جیگای من باشتر و پیویست تر بی، به لام ئه وه نده ده زانم که تو زۆر کار و

ئەرکی باشترت پىن جىن به جىن ده كرى و مردن و نه مانى تو كه ليتىكى گه وره و كوسپىكى قورس و گرانى لى ده كه ويته وه، به لام مه رگى من و نه بوونى من بوشاييه كى ناوا به رچاو و زه قى لى دروست نابى.»

شيوه قسه كردنه كى وابوو كه ده تگوت له بازارپىكى بوورس دا له سهر به شه شهريكه كان قسه وباس ده كات، ميشه كه رانه كه ده له رزى سهرى هه لينا وهك بله كى كه مىك سهرماى بووه.

ئايا تا ئه و كاته كى كه دىوزمه كى قه بره كه م دهمده كاته وه و وهك زاخورانى هه لمده لولوشى چاوه پروانى ديدار و ديسانه وه ديتنم ده بى؟

ئه گه ر قه راره بمرم، شه و و تارىكى هه روه كوو بوو كىكى ئازيز له ئاميز ده گرم...

مارتىنى، گویت لى بى، من و تو زور قسه كى خوراپى و بى سهره وه به ره مان كرد.

مارتىنى به تو وره بيه وه گوتى: «تو . هه لبه ته.»

به لى، تو ش قسه كى خوراپىت كرد، تو خودا با كارىك نه كه ين كه وه كوو (دون كارلوس) و (ماركيز پوزا) مان لى بى بو مردن نوبه برى بكه ين. ئىستا سه ده كى نوزده هه مه، و ئه گه ر قه رار وايه كه من بمرم، ده بى بمرم ئىدى ئه و بینه و به ره كى بچييه.

وادياره ئه گه ر مانه وه و زيندوو بوون به شى من بى، من ده بى به زيندوى بى منمه وه، به لام رپوارز تو به خته وه رترى.

«به لى» ميشه كه رانه به كورتى جه ختى كرد: «من هه ميشه به خته وه رپووم.»

هه ردووكيان به بیدهنگى ده ستیان كرد به جگه ره كيشان، دوايه كه وتنه تاوتوى كردنى ورده كاربه كانى ئوپراسيونه كه. كاتى كه جما هات بانگيان كات بو خواردنى شيو، روخسار و هه لس و كه وتیان نشان ده رى ئاخاقتنىكى ناخوش و چاوه پروان نه كراو بوو. دواى خواردنى شيويش تا كات ژمىرى يازده

۲. وتى كلاوديو له درامى Measure for Measure له به ره مه كانى شكسپير.

۳. دوو كه ساپه تى به رچاون له تراژيدياتى دون كارلوسى شيليردا.

سەرقالی قسه و باس له مه پلان و قه رار و بریاره کان بوون. له و کاته دا مارتینی هه ستایه سهرپن و کلاوه که ی هه لگرت: «ریوارز من ده چمه وه مالی و بالته ی چوونه سه فهری خۆم هه لده گرم. پیم وایه له و بهرگه دا باش له چاو ناده ی و که متر ده ناسرپی، هه روه ها به ته مام گه شتیک به مده و روبه رده لئ ده م تا دلنیا بم له م ده و روبه رده سیخۆریکی لئ نییه.»

. هه تا په خته رمه خانه له گه لم دئی؟

. به لئ دیم نه وه ک به شویتته وه بن، چوارچاو له دووچاو باشتر کارده کا. سه عاتی دوازده ده گه پیمه وه، له بیرت نه چی به بی من ناکه ویته ری. جما بوئه وه ی نه گه ر هاتمه وه به زهنگه لئ دانی درگا که س هه لئه سستیم باشتر وایه کللی درگا که م پئ بی.

کاتی که کللی درگای هه وشه ی وه رده گرت، جما پروانییه چاوه کانی. تیگه یشت که ئه و له بهر ئه وه ی ئه وان به ته نیایی به جی بهی ئی ئه وفیله ی دۆزیوه ته وه: «من و تو سبه ی نی پیکه وه قسه ده که ی ن. سبه ی نی به یانی که پریسکه و شتومه که کانی من دابه سترا ده رفه تی قسه کردنمان زۆره.

. به لئ، ده رفه تیکی زۆرمان ده بی. ریوارز یه ک دوو بابه تیکم له زه بن دایه که پیمخۆش بوو سه به رته به وانه پرسیارگه لیکت لئ بکه م، به لام تا په خته رمه خانه که ده توانین قسه یان له سه ر بکه ی ن. جما و اباشتره که کیتی بنیری بخری و هه ردووکتان تا ئه و جیگایه ی که ده توان به بیدهنگی رای بویرن. ده ی جارئ هه تا سه عات دوازده خودا حافیز.

به بزه یینکه وه ئاماژه یه کی بو کرد و چوه ده ره وه. بوئه وه ی که جیرانه کان بزانی میوانه کانی سینورابوولا پویشتون درگا که ی توند پیوه دا.

جما چوه چیشتخانه تا به کیتی بلئ بچیت بخری و به قاوه یه کی خهسته وه که له سه ر که شه فینکی دانابوو گه راوه: «پیت خۆشه که منی پاکشتی؟ چونکه نه گه ر بکه ویته ری ئیتر ناتوانی بخری.»

. نا ئازیم! له سان لورینزو کاتی هاوړتیان خه ریکی هینانی جل و بهرگ و جلو بهرگی تایبه تین ده خه وم.

. ده نه گه روایه که منی قاوه بخۆوه. که منی راوهسته با بریک غورابیت بو بینم.

كاتن كه جما له په نای دولا به كه دا چوکی دادا، له پریكدا میشه كه رانه له
سه رشانیه وه دانه وی و پروانیه پيشه وه: «ئوانه چیه؟ خامه و نه قولى
بریتانیه! سهیره! ئه وستانه بۆ پادشا و شازاده ده بی!»

جما سه ری هه لیتنا و بزه یه کی بۆ قسه گهرم و گورانه كه ی ئه و لى دا:
شیرینیت پى خو شه؟ ئه مانه هه می شه بۆ سزاریان راده گرم، بۆ شیرینی وهك
من دال تامه زړویه.»

ب. ب. به راسته؟ هه رگاوايه ده بی سبه ینى كه میك بۆ ئه و دروست كه ی چونكه
من به تهمام ئه مانه له گه ل خو مدا به رم. نا، قه یناكه نه قوله كان ده خمه گ گ
گیرفانم، تامی ئه م نه قولانه سوكنایم ده دن له به ران به ر هه موو ئه و خو شی و
شادی و كه یفانه ی كه دووره پریزبوون له باخچه ی ژیاندا. ه. ه. هیوادارم ئه و
كاتهی كه له سى داره م ده دن كه من نه قولم بده نی تا بیم ژم.

لانیكه م لى گه ری با قوتوویه کی كاغه زیت بۆ بیتم به وانه وه بیخه گریفانت!
پیکه وه ده چه سپین ئه و نه قولانه ی دیکه شیان بخمه پال ئه وانه وه؟
نا پیمخو شه ئیستا له گه ل تو بیخوم.

به لام من نه قولم پى خو ش نییه و دهمه وی بیی و زور ژیرانه دانیشی و تانی
یه کیكمان نه كوژراوه با وتووێژیکى ئارام و تیز و ته سه لمان هه بی و...

می شه كه رانه و پینه ی كرد: «نه قولى پى خو ش نییه! هه رگاوايه من ده بی به
ته نیایی هه مووی بخوم ئه مه راست وهك خواردنی شیوی ئیعدامی كه، وانیه؟
ئه مشه و ده بی هه موو كول و كو و ئیشتیای ئه من به ئاره زووی دل دامرکینی.
له پیش هه موو شتیکدا داوات لى ده كه م له سه ر ئه م كورسیله راحه تیه دانیشی
و هه روه كوو گوتت منیش ده بی راکشیم، لیره دا دریژ ده بم و ده چه سیمه وه.»
می شه كه رانه له به رده می جمادا له سه ر فه رشه كه دانیشت و ئانیشکی نا به
كورسیه كه وه و پروانیه روخساری ئه و: رهنگت چۆن هه لبروسقاوه!
بۆ ئه وه یه كه ژیان و گوزه رانت زور توند و سهخت ده گری و نه قولیشت
پى خو ش نییه...»

ته نیا بۆ پینج خوله کیش بی ئه وه نده به شوخی و جه فهنگی مه گره. قسه ی
مان و نه مانه، بۆ شوخی نابى.

- نازیزم تهنانت بق دووخوله کیش دست له شوخی و جه فنگ هه لئاگرم.
ژیان و نه مان هیچیان ئه و بایه خه یان نییه که به هه ندیان بگری.
هه ردووک دهستی ئه وی توند کوشی و به نووکی قامکه کانی یاری له گه ل
ده کردن:

- مینروا، ئه وهنده به برشته وه لیم مه پروانه! ئه وهنده ی نه ماوه که دهست که مه
گریان و دوایه ش بۆم به داخ بی. پیمخوشه دیسانه وه خونچه ی بزهی سه رلیتوت
بیشکوی چونکه بزهی سه رلیتوت یه کجار شیرین و دلگیر و بی وینه یه. ده ی
نازیزم ئیتر ئه وهنده به دل تهنگی و په روشیه وه لیم مه پروانه! وه ره با وه ک
دوومندالی ژیکه له و باش توشه و غورابیه کانمان بخوین بی ئه وه ی له سه ریان
دهست بکه ین به شه پ و چه له حانه - چونکی سبه ینی ده مرین.

میتشه که رانه غورابیکی له سه ر ده وریه که هه لگرت، به وریاییه کی زۆره وه
کردی به دوو له تی به رابه ر و شه کراوی نیوه پراسته که شی به جوانی به سه ر
هه ردووکیان دا دابه ش کرد.

- ئه مه ش جوژه پئی و په سمینکی ئاینیه، وه ک ئه و پئی و په سمه ی که
ئه وخه لکه پاڤه له کلیسادا به پئوه ی ده بن. «فه رموو نوشی گیانتی که ئه مه
له شی منه ه». ده زانی ده بی هه ردووکمان به پتکیک شه راب بخوینه وه - به لی
ئاوا «بق بیره وه ریش بی ئه م کاره بکه...»

جما قاپه که ی له سه ر میزه که دانا. به هه نیسک دانه وه گوتی: «وا مه لی!»
میتشه که رانه سه ری هه لیتا و دیسانه وه هه ردووک دهستی گرته وه.

- ده گه ر وایه بیده نگ داده نیشین، با که می هیور بینه وه. کاتی که یه کیکمان
بمرین ئه وی ترمان ئه م ساتانه ی له بیر ده میتنی. ئیتر ئیمه ئه م دونیایه ی که پر
له هه راو و هوریا و توند و تیژی و له گویتچکه ماندا ده نگ ده داته وه فه راموشی
ده که ین. ده ست له ناودهستی یه کدا پیکه وه ده رۆین، درۆین و هه نگا ده نینه
دالانه سه یر و سه مه ره کانی مه رگه وه و له ئامیزی گولاله سوور و هه لاله کاند
ده پازین، ئارام به! ئیتر ته واو بیده نگ ده بین.

4. خواهند و خواله ی هزر و هونه ر.

5. وتی مه سیحه که له وایین خواردنی شیوی دا که به هه وادارانی خزی گوت.

سەری لە سەر ئەژنۆی جما دانا. پوخساری خوی داپۆشی، جماش بەبێدەنگی بەسەر ئەوا نووشتاوه، دەستی بەسەر قژەرەشەکانی دا هیتا، ئەبەو شێوەیە کات و سات تێدەپەپی و هیچیان نەدەجولانەوه و نە قسەبەکیشیان دەکرد.

ئاخرەکهی جما گوتی: «ئازیزەکه م کات ژمیر نزیک دوازدەیه.» مێشه که رانه سەری هەلێتا: «تەنیا چەندخولە کێکمان ماوه، مارتینیش ئیستا دەگەرێتەوه، رەنگە ئیتر قەت یە کتر نەبیینەوه. قسەبەکت نییه که پێم بلەئ؟» مێشه که رانه ئارام هەستایە سەرپی و بەرهو ژووره کهی دیکە رۆیشت. که می بێدەنگی دایگرتن.

بە دەنگیکی که باش نەدەبیسترا گوتی: «قسەبەکم هەیه. قسەبەک که. که پیتی بلیم...»

پاوهستا، نزیک پەنجەرە که دانیشت و پوخساری خۆی لە دووله پی دەستیدا شاردهوه.

جما گوتی: «زۆر لهوه پێشهوه بهتهما بووی که دلۆقان و بهروحم و دل بی.»

له ژبانی خۆمدا روحم و دلۆقانیم نەدیتوه، له پێشدا - وامدەزانی که - تو ئەوت هەر به خەیاڵیشدا نایه و بیریشی لی ناکه یتهوه...»
ئیستا خۆ سه بارهت به ئەمن واییر ناکه یتهوه؟

جما که می پاوهستا تا ئەو قسە بکات، ئەوجار هەستا و له پەنایدا پاوهستا. ئارام و به نەرمی هوه گوتی: «پێم وایێ ئیتر دەبی راستییەکانم پی بلەئ، فەرزه که ئەگەر تو بکوژریت و من زیندوو بمینم دەبی درێزه به ژیانم بدهم و قەتیش نەزانم که... قەتیش دلنیا نەبم که...»

مێشه که رانه هەردوو دەستی ئەوی گرت و توند گوشتی: ئەگەر من بکوژریم - دەزانی ئاخر ئەو کاتەئ رۆیشتم بۆ ئەمریکای باشوور - ئەوهش مارتینی!

یه که به خۆی هه‌لبه‌زییه‌وه و چوو هه‌ولاوه و درگای ژووهره‌که‌ی ته‌واو کرده‌وه. مارتینی خه‌ریک هه‌وه‌بوو که چه‌که‌کانی به‌حه‌سیره‌که‌ خاوتن کاته‌وه.

- وه‌ک هه‌میشه‌ راست سه‌ری سه‌عات! ئای مارتینی تو کرۆنومیتریکی گیان له‌به‌ری هه‌وه‌ ب- بالته و شنیه سه‌فه‌ریه‌که‌یه؟
- به‌ئێ، دوو سه‌ شتی دیکه‌شم بق هیناوی. هه‌وه‌نده‌ی پیم کراره‌ نه‌م‌هیشتوه ته‌رین، به‌لام بارانیک زۆرخه‌ست ده‌بارئ، به‌داخه‌وه سه‌فه‌ریکی ناخۆشت له‌پیشه.

- گویت لێ نه‌بی - شه‌قام چوول بوو؟

- به‌ئێ، وادیاره هه‌موو سیخوره‌کان چوون بخه‌ون. له‌شه‌ویکی ئاوا ناخۆش شتیکی سه‌یر نییه. جما هه‌مه‌ قاوه‌یه؟ ده‌بی پیش‌ه‌وه‌ی که له‌ ژیر هه‌وباران‌یه‌دا بکه‌ویتته‌ ری شتیکی گه‌رم بخواته‌وه، ده‌نا سه‌رمای ده‌بی و نه‌خۆش ده‌که‌وی.

- قاوه‌که‌ ره‌شه و زۆریش خه‌سته، ئیستا که‌میک شیریش ده‌کولینم.

له‌گه‌ل هه‌وه‌ی که‌ ددان و ده‌سته‌کانی توند به‌سه‌ریه‌که‌دا ده‌گوشی که‌ نه‌که‌ویتته‌ گریان چوو بق چینه‌شت‌خانه. کاتی که‌ به‌شیره‌که‌وه‌ گه‌راوه، میشه‌که‌رانه‌ شنیه‌که‌ی له‌به‌ر کردبوو و خه‌ریکی به‌ستن و خۆتوند و تۆل کردن بوو، به‌پنوه‌ فینجانیک قاوه‌ی خوارده‌وه و کلایکی پانی سوارکاری گه‌وره‌ی هه‌لگرت و گوتی: «مارتینی پیم‌وايه کاتی رۆیشه‌نه، بۆ هه‌وه‌ی دله‌یا بین پیش‌ه‌وه‌ی بچین بق یه‌خته‌رمه‌خانه گه‌شتیک به‌مه‌وره‌به‌ره‌دا لێ ده‌ده‌ین. سینیورا جارێ خودا‌حافیز، رۆژی هه‌ینی له‌فورلی یه‌کتر ده‌بینینه‌وه، مه‌گه‌ر هه‌وه‌ی که‌ رووداویکی تایبه‌تی بیه‌ته‌ پیشی. که‌می راوه‌سته، نیونیشه‌نه‌که‌ هه‌ - هه‌مه‌یه.»

به‌ریک له‌ده‌فته‌ره‌چکوله‌که‌ی گیرفانی لێ کرده‌وه و چه‌ندوشه‌یه‌کی به‌قه‌له‌م له‌ سه‌ر نووسی.

جما به‌ده‌نگیکی خه‌مگین و ئارامه‌وه‌ گوتی: «له‌وه‌ پیش ده‌مزانی.»

- ده تزانی؟ زور چاکه، به لام ئه مه یه نیونیشانه که له بیرت نه چی. مارتینی
وه ره س - س! مه هیله درگاکه دهنگی بی! «هتواش چونه خواری. کاتی که
داخرانی درگاکه دواي پویشتنه دهره وهی ئه وان دهنگی هات. جما که پاره
ژووری و خیرا ئه و کاغه زه ی که نابویه ناودهستی کردیه وه.
له ژیر نیونیشانه که دا نووسیوی: «له وئ هه موو شتیکت پین ده لیم.»

ئەو پۆژە لە بریزىگولا پۆژى ھەينى بازارى ھەوتە بوو. خەلكى دىھات بە مريشك و بەرازى مالى و ماست و كەرە و ميگە لە ھەيوانى شاغى خۆيان لە دىھات و ناوچەكانى خۆيانەو ھاتبونە ئەوئ. جىگاي ھەينى بازار پېرپوو لەوجە ماو ھەرى كە خەرىكى ھات و چۆ بوون. پىدەكەنين و شوخيان دەكرد و خەرىكى كرين و فرۆشتنى ھەنجىرى وشك و تووگولە بە پۆژە و كەيكى ھەرزان و ئەلەوجۆرە شتانه بوون.

مندالانىكى رەشتالە كە بە تيشكى ھەتاو رەش داگە رابوون بە پىخاوسى بەسەر ئەرزى دا درىژ ببوون و داىكە كانىشيان لە ژىر سىبەرى دارەكان بە قەرتالەى پرهىلكە و كەرەى خۆماليەو ھە دانىشتبوون.

سىنيور مونتانى كە بۆ گوتنى «بەيانى باش، ھاتبوو ھەرى، لە پرىكدە خەلكانىك بەدەنگ و ھەرايەكى زۆرەو ھە ئاپۆرەيان دا. ئەوخەلكە بەچەكە گولى سوور و سويسنە و نىرگسى سېى داوينى كۆرەو ھە كە بۆ بەخىرھاتنى بەرەولاي ئەو رايان دەداشت كۆببوونەو ھە.

خەلكى ھەز و خولياى مونتانى بەوگولە كۆيانەيان ھەك كردهو ھەيكى بچووكى لاسارانه دەزانى كە ئەو كارە لە سەر ھەرپياوينى زانا دەو شىتەو ھە. لە روى بەزەيى و خۆشەويستىيەو ھە پىشت گوتى خۆيان دەدا. ئەگەر كەسيكى دىكە كە لەلای خەلكى رىزىكى كە متری ھەبوایە و مالەكەى خۆى پركردبايە لەوگول و گياكۆيانە پىتى پىدەكەنين، بەلام «كاردينالى پىرۆزا!» دەيتوانى زۆر كردهو ھى سەير و بىزەرەر ئەنجام بدات.

مونتانی که راه‌ستا تا دست به‌سهر مندالیکدا بیتنی گوتی: «دهی ماریوچیا له‌وجاره‌ی دیکه‌وه که تۆم دیت گه‌وه‌تر بووی، رۆماتیسیم و لاق‌ئیشهی دایه‌گه‌وره چۆنه؟»

- قوربان که‌مینک باشتره، به‌لام ئیستا دایکم ته‌ندروستی باش نییه.
- ناخ زۆر به‌داخم، به‌دایکت بلی رۆژیک بی بوئیره و خۆی پیشان دوکتورجوردانی بدات. به‌شکم کاریکی بۆ بکات، جیگایه‌کی بۆ په‌یدا ده‌کم. به‌شکم ئه‌و جی‌گورکئیه به‌قازانجی بی. لویجی! وادیاره‌ باشتری، چاوه‌کانت چۆنه؟»
هه‌روا که قسه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکی ئه‌و دێهاته ده‌کرد، ده‌رۆشته پینشه‌وه. ئه‌و هه‌میشه نیو و ته‌مه‌نی ئه‌ومندالانه و گیر و گرفتی ئه‌وان و گه‌وره‌کانیانی له‌بیر بوو. به‌سه‌رنجیکی ره‌حم و دلۆفانییه‌وه له‌سه‌ریان پاده‌وه‌ستا و له‌ته‌ندروستی مانگا که له‌کریسمه‌س‌دا نه‌خۆش که‌وتبوو یان بوو که شووشه‌یه‌کی که له‌هه‌ینی بازاردا له ژیر تگه‌ری عه‌رابه‌یه‌کدا پان ببوه‌وه و لێ ده‌کولیه‌وه و لێ ده‌پرسین.

دوای ئه‌وه‌ی که گه‌پاوه‌ بۆ کۆشک، کاری بازار ده‌ستی پێ کرد. پیاویکی شهل به‌کراسیکی شینه‌وه، که که‌می مووی ره‌ش به‌سهر چاوه‌کانی‌دا هاتبوو خواره‌وه و برینیکی قوول له‌سه‌ر گونای چه‌پی بوو، هه‌تاش به‌ره‌ولای یه‌کن له‌دوو‌کانه‌کان چوو و به‌زمانیکی ئیتالیایی زۆرناخۆش داوای لیمۆترشی کرد. ژنیک که لیمۆکه‌ی بو داده‌نا، چاویکی لێ کرد و گوتی: «تۆ خه‌لکی ئه‌م ناوچه‌یه نییت.»

- نا، من خه‌لکی کورسیکام.

- به‌شوین کاردا ده‌گه‌پتی؟

- به‌لێ، نزیکه‌و وه‌زی گیادوورینه‌وه‌یه، پیاویک که له‌نزیکی پاون مه‌زرای هه‌یه ئه‌و پۆژه هاتبوو باستی و پتی گوتم که له‌وێ کار زۆره.
- هیوادارم هه‌روابێ، به‌لام ته‌واو دلنیا نیم، له‌م ده‌وروبه‌رده‌ کاروبار باش نییه.

- دایه‌گیان، کورسیکا لیره خرابتره، نازانم ئیمه‌ی فه‌قیر و هه‌ژار ناخه‌که‌ی چیمان به‌سه‌ردی.

- به تهنیا هاتووی بۆئیره؟

- نا هاوړیکه م له گه لم هاتوه. ئه وه تانی کراسی سووری له بهر کردووه!
Hola Paio میکل دواى ئه وه ی گوئی لى بوو، کاتی که دهستی له گیرفانی نابوو
هاته پیتشه وه. سه ره پای ئه وه ی که قژیکی سووری دهست کردی له سه ر
نابوو تا نه ناسریته وه، کورسیکاییه کی ته واو ته واو بوو، میتشه که رانه ش
له چاوی نه ددها و شکیان لى نه دده کرد. پتکه وه له بازاردا که وتنه گه پان، میکل
به دهمی فیتوی لى ددها. میتشه که رانه که لاقی به سه ر ئه رزی دا راده کیتشا تا
شه لینه که ی دیار نه بی، پریسکه یه کی له سه ر شان بوو که به زه حمه ته وه
دهرؤیشت. ئه ودووانه چاوه پوانی که سینی نهینى کار بوون تا دهستوور و
فرمانی زور پر بایه خى بى بدن.

میکل له پریکدا هیواش له بهر خو یه وه گوئی: «مارکون له وینی، به سواری
ئه سه په وه له و گوشه یه راوه ستاوه؛ میتشه که رانه هه رواکه پریسکه که ی بى بوو و
لاقی به دواى خویدا راده کیتشا به ره ولای سواره که پڑیشت.

دهستی برد بؤکلاره کونه که ی سه رسه ری، قامکیکی به سه ر هه وساری
ئه سه په که دا کیتشا و گوئی: «ئاغاگیان کریکاریکتان ناوی گیاتان بؤ ویشک
کاته وه؟» ئه مه ره مزیک بوو که له وه پیتش دایا نابوو، سواره ش که به رواله ت
وادیاربوو کویتخای ئاغا یه کی ملک دار بى، دابه زى و هه وساره که ی خسته ملی
ئه سه په که وه و گوئی: «کاکه گیان ده توانی چ کاریک بکه ی؟»

میتشه که رانه که هه روا به کلاره که ی خو ی کایه ی ده کرد گوئی: «ده توانم
قهره قول بم یان په رژین دروست بکه م» و بى ئه وه ی راوه ستی دریتزه ی پیتدا:
«کات ژمیر به کی نیوه شه و له به رده م ئه شکه وتی گىرو. ده بى دوو ئه سپی چاک
و عه رابه یه کت بى بى. له نیو ئه شکه وته که دا چاوه پوان ده بم - ده توانم زه ویش
هه لکه نم...

- ته واوه ئیدی من تهنیا قهرقولیکم ده وى. له وه پیتش ئه وکاره ت کردووه؟
- جاریکم کردووه، جوان گویت لى بى، ده بى ته واو به چه که وه خو ت
ته یارکه ی نه وه ک پروبه پرووی سوارکارانی چالاک ببینه وه. له پریگای جه نگه ل

و لیتره وارەوہ مەرۆ. ئەو پڕیگایانە ی دیکە سلامەتترە. ئەگەر سیخو پریکت تووش بوو، لەگەڵی دامەمەزیتنە، بێ سن و دوو بیکوژە. کاکەگیان ئەو کارەم زۆر پێخۆشە.

- بەلێ، پەنگە تۆ پیتت خۆش بێ، بەلام من قەرقلێکی بە ئەزموون و کارامەم دەوێ. نا، ئەمڕۆکە قەرەپوولم پێنییە.

سوالکەریکی زۆرچلکن و شپۆلە بە ئاە و نالە یەکەوہ کە یەکبێن دەبیوتەوہ ، بە کۆمەکۆم بۆلای ئەوان هاتبوو: لەبەر خاتری حەزرەتی مریەم خیریک بکەن بەم کویترە بێنەوایە - خیرا لیترە بپۆن ئەسوارانی سەبک بەرەو ئیترە دین - پاکترین فریشتە ی ئاسمان پاقزترین کچ - پیوارز ئەوانە بەشوین تووہن. دووخولەکی تر دەگەنە ئیترە - هیوادارم مەسیح و خوداوەند چاکەتان بدەنەوہ - دەبێ بەپەلە خۆت دەربازکە ی، لەھەر قوژبێنیکدا سیخو پریکی لێیە. لەوہ گوزەر اوہ کە بێئەوہ ی بتیبینن هەلێ، زوو کە هەلێ» مارکون هەوسارەکە ی دا بە دەستی مینشە کەرانیوہ.

- زوو کە! سواری بەرەو پردەکە هەلێ و ئەسپە کە بەجێ بیئە، لە دەربەند دەتوانی خۆت بشاریتەوہ. ئیمە هەموومان چە کمان پێیە، بۆ دەخولە ک دەتوانین سەرقالیان کەین و رایانگرن.

نا، کۆرەکان نامەوێ ئیوہ بگیری. لەپەنای یەکەوہ راوہستن. هەمووتان بەشوین مندا یە کریز گوللە بارانیان کەن - دوایە بەرەو ئەسپە کانمان دەکەوینە پێ، ئەوێیان گرتووە، نزیک ی پردەکانی لای کۆشکە کە خەنجیرە کانتان لە کالان دەرهینن. هەوسارەکان هەلبێن و هەرکەسیک خۆی بخاتە سەرپشتی نزیکترین ئەسپ. بەو شێوہ یە بەشکم هەموومان بتوانین خۆمان بگە ییننە ناو جەنگە کە.

ئەوہندە ئارام و لە سەرەخۆ قسەیان دەکرد کە خەلکی زۆر نزیک ی دەوروبەری ئەوان نەیان دەتوانی لەوہ بگەن کە لە سەر ئاریشە یەکی گەرە و حەستەم دەدوین ؛ یان قسە و باسە کە یان لە کۆ کردنەوہ ی گیاوگژ گەرەترە. مارکون هەر اوکە هەوساری ماینە کە ی گرتبوو و دەیکیشا و بەرەو لای ئەسپە بەستراوہکان دەپۆیشت. مینشە کەرانیوہ بەلارەلار و کۆمەکۆم لەپەنای ئەوہوہ دەپۆیشت.

سوالکه ره کهش به دهستی در ژکراوهی و به ناله و پارانه وهی به کپیزی به شوین
ئهوانه وه بوو. میکل به فیتو لیدانه وه هاته پیتشی. به دم ریگار ویشته وه سوالکه ره که
باسه کهی پین گوتبوو و ئه ویش هه واله کهی به گوتی سی پیاوه که گیاند که له ژیر
داریکا خه ریکی خوار دنی نان و پیواز بوون. خیرا هه رسیکیان هه ستانه سه رپی و
به شوینی دا که وتنه ری، پیتش ئه وهی شکی که سینک بیه پیتنه سه ریان، هه رحوت
نه فهره که ده ستیان له سه ر په له پیتکهی ده مانچه کانی ژیر چاکه ته کانیان دانابوو،
له په نای به کتری و له نزیک ئه سپه به ستراوه کانیانه وه راوه ستابوون.

میشه که رانه ئارام و له سه ره خۆ گوتی: «تا من ده ست پین نه که م که س
خۆی قوشقی نه کات په نگه ئیمه نه ناسن. دواى ئه وهی من ته قه م کرد ریگ
هه مووتان ده ست پین بکن. ته قه له سه ربازه کان مه کن. لاقی ئه سپه کان
شهل کن. ئه وکات ناتوانن بکه ونه شوینمان. له گه ل ئه وهی که سی نه فهر
ده مانچه کان پرده که نه وه سیانی ترتان ته قه بکن. ئه گه ر که سینک له ئه وان
که وته نیوان ئیوه و ئه سپه کانتانه وه بیکوژن. من ئه سپه قزله که هه لده گرم.
هه رکه کلاوه که م خسته خوارئ هه رکه سینک له ئیوه ریگا بگریته بهر و
بروات، له بهر هیچ شتیکیش رانه وه ستیت.»

میکل گوتی: «هاتن.» میشه که رانه ش که دیتی خه لکی ده ستیان له کپین و
فرۆشتن هه لگرت به سه ریکه وه ناوری داوه.

پازده پیواى چه کدار ئارام ده هاتنه پیتشه وه. ئاپورهی خه لکی بیووه
له مپه ریگ که به ئاسانی نه یانده توانی خیرا بینه پیتشه وه و ئه گه ر به هۆی
ئه و سیخورانه وه نه بوایه که له وگوشه و که نارانه وه خۆیان مه لاس دابوو، هه ر
حه وتیان ده یان توانی له وکاته دا که سه ربازه کان به ئاپورهی خه لکه وه سه رقال
بوون خۆیان ده رباز بکن.

میکل که مئ له میشه که رانه نزیک بووه وه: «ناتوانین خۆمان ده رباز
بکه یین؟»

نا، سیخوره کان چوار ده وره مانیان گرتووه، یه کیکیشیان منی ناسیوه.
هه ر ئیستا که سینکی نارده لای ملازم تا جیگای من به ئه و راگه یینئ. ته نیا
شانسیکی که هه مانه، شهل کردنی لاقی ئه سپه کانه.
سیخوره که کامه یه؟

- هه وه لاین که سیتی که ته قه ی لی ده که م. هه موو ئاماده ن؟ کولان و ریگایه کیان به دردانی خه لکی ریک به ره و ئیمه دروست کردووه به ته مان له پریکدا هیزش بکه نه سه رمان.

ملازم گوراندى: «به نیوی پاپه وه، له سه ر پریگاکه لاچن!»

جه ماوهر به سه رسوورمانه وه کشانه دواوه، سه ربازه کان به په له هیزشیان برده سه ر ئه وکه سانه ی که له نزیک پرده کانی کوشکه که راوه ستابوون. میشه که رانه ده مانچه که ی له ژیر کراسه که ی ده رهینا و ته قه ی کرد نه پرو به پوی ئه و سه ربازانه ی که ده هاتنه پیشه وه، به لکوو پرو به و سیخوره خوروشه ی که له ئه سپه کان نزیک ده بووه وه. گولله که ئیسکی گهردی پینکا و به پشتدا که وت. خیرا دوا ی ئه و ته قه یه له کاتیکدا حه وت خه باتکاره که له ئه سپه به ستراوه کان نزیک ده بوونه وه، هاوکات شه ش گولله ی دیکه ته قیندرا.

ئه سپی یه کئ له سوارکاره کان خزی و به سه ره وه به ئه رزی دا که وت، یه کیتی دیکه شیان به حیالاندنیکی ترسناکه وه که وته سه ره ئه رزی، دوا یه له نیو هه را و هوریا ی خه لکی ترساودا، گوپه و فه رمانی ئه فسه ری فه رمانده که له سه ر ئاوزه نگى ئه سپه که ی هه ستابوو و شمشیره که ی به سه ری وه هه لئینابوو هاته گوئ: «سه ربازه کان وه رن ئالیره وه!»

ئه فسه ره که به پشتا که وت و به تلاوتل که وته سه ره ئه رزی. میشه که رانه بوو که به نیشانه گیری ریکو پیتی نه فسه ره که ی پینکابوو، هیلیکی باریک له خوینی ئه فسه ره که به سه ر یونیفورمه که ی دا ده هاته خوارئ، به لام ئه و به چنگه کرئ خزی راگرته وه و دوا ی ئه وه ی یالی ئه سپه که ی توند به چه نگه وه گرت و وه ک شاغییه ک نه راندی: «ئه که ر ناتوانن ئه وشه یتانه شه له به زیندووی بگرن بیکوژن، ئه وه پیوارزه!»

میشه که رانه به هاو رپیکانی گوت: «ده مانچه یه کی دیکه م بده نی، خیرا! برؤن!» کلاوه که ی فرئ دایه سه ر ئه رزی. وه ختیکی زورچاک بوو، چونکه سه ربازه توپه کان به شمشیزی ئاوه لاره به ره و پرووی ده هاتن.

- چه که کانتان دانئین، هه مووتان!

کار دینال مونتانی له وکاته دا له پریکدا که وته نیتوان هر دوو دهسته که وه،
یه کئی له سه ربازه کان که ترستیکی زور رڅا بووه نیوده نگیه وه گوراندی:
«قوربان! ئه ی خودای من ده کوژری!»

مونتانی ههنگاو یکی هه لئناوه و نزیکتر بووه وه و راست پرو به پروی
ده مانچه که ی میشه که رانه راوه ستا.

ئیستا پینج نفر له شوږشگپره کان به سواری ئه سپه کانیان به ره و شه قامی
به ره و ژور ده نازوان. مارکونیش خوی فری دایه سهر پشته ماینه که ی. له
کاتی رویشتندا، ئاوریکی داوه تا بزانی رپه ره که ی پتویستی به یارمته ی نییه.
ئه سپه قزله که ی له بهر ده ستا بوو و جاریکی دیکه له گیران و ده ست به سهری
رزگاریان ده بوو، به لام هه رکه ئه و کا برایه هاته به رده می که عه بایه کی
ئه رڅه وانی له بهر دابوو، میشه که رانه له پریکدا دهستی له رزی و
به ده مانچه که وه دهستی دانه واند. ئه وساته که مه هه موو شتیکی تیکدا. خیرا
دهوری گیرا و زور به توندی فری درایه سهر ئه رزی. سه ربازی که به پانایی
شمشیزه که ی له دهستی دا و ده مانچه که ی پی فری دا، مارکون به جووت لاقی له
ژیر زگی ماینه که ی دا. دهنگی سمی ئه سپی سه ربازه کان له پشت سه ریه وه
ده هاته گوئی که چوارنال که وتیوونه سهری. زور بی بایه خ ده بوو ئه گهر
ئه ویش راوه ستایه ت و بگیرایه ت. کاتی تاودانی ماینه که ی که له سهر زینه که
ئاوړی داوه تا دواپین گولله به ره و ئه وسه ربازه ی که لیتی نزی که ببووه وه
به ری بکات. میشه که رانه ی دیت که به دم و چاو یکی خویناویه وه که وتوته
به رپی ئه سپه کان و سه ربازه کان و سیخوره کانیش به سه ریه وه راوه ستا بوون
و هه روه ها گوئی له جنیوی زور پیسی سه ربازه کان و سیخور و شوقاره کان
بوو که دهنگی تووړه یی و پیروزیان تیکه ل بوو.

مونتانی سه رنجی نه دایه سهر ئه وه ی که چ پرو دواویک خولقاوه،
له قالده رمه که هاتبووه خوار ی و هه ولی ئه دا ترس و دله خورپه ی خه لک
دامرکتی. خیرا دوا ی ئه وه ی له سهر سهری سیخوره برینداره که راوه ستا،
شیتواندنی ئاپوره که ناچاری کرد سه ره لئنی. سه ربازه کان له گه ل ئه وه ی که
به په تیک دهستی دیله که یان به سستبوو له مه ی دانه که وه ده گوزهران و دیله که یان

به شوین خویاندا ده کیشا. پوخساری میشه که رانه به هوئ ئیش و ئازاره وه شین و رهش بیووه وه و به باشی هه ناسه ی بق نه ده کیشرا، به و پتیه روی کرده کار دینال و بزه یه کی مانادار هاته سه رلیوه ویشک و بن په نگه کانی و به هیواشیه وه گوتی: «قوربان بق ئه و کاره باشه ت ده ست خو شیت پی ده لیم.»

دوای پینج پوژ مارتینی گه یشته فورلی. له لایه ن جماوه به پو ست به سته یه ک پرو پاگه نده ی چاپی پی گه یشت بوو، په مز و نیشانه یه کی که له سه ریان نوو سرا بوو نیشانده ری ئه وه بوو که به زووترین کاتی پیویست خو ی بگه ی نیته جیگای مه به ست؛ که به وه بی رهیتانه وه ی وتوو یژه که ی ژیر که پره که، خیرا ههستی به شتیکی ناخوش کرد. به در یژایی سه فه ره که ی په ی تا په ی تا به خو ی ده گوت: «هیچ پیویست نییه که من و ابیر بکه مه وه که خودای نه کرده میشه که رانه رووداویکی ناخو ش ی به سه ره اتین، هه روه ها به هاپیدان به خه یالاتی هیچ وپووچ و مندالانه ی که سیتی توو په زور بن بایه خه، به لام هه تا زورتر دژی ئه و بیر و خه یالاته ی خو ی راده وه ستا پتر بیر و هزری سه رقالی ئه و فکره ده بووه وه.

کاتیکی که چووه و اتاغه که ی جماوه گوتی: «هه ستم کردووه که چی بووه. یانی ریوارز گیراوه؟»

روژی پینج شه ممه له بریز یگولا گیراوه، تا ئه و جیگایه ی توانیویه تی به ره ره کانی کردووه فه رمانده ی سوارکاره کان و سیخو ریکی بریندار کردووه.

- به ره ره کانی چه کدارانه، کاری کو تایه!

- فه رقیک ناکا، تا ئیستا زور جاری دیکه به هوی ته فه کردن به ده مانچه وه گیانی که وتوو ته مه ترسیه وه، که ئیتر ئه م جار هیان کاریگه رییه کی ئه وتوی له سه ر وه زعی ئه و نابین.

- به پای تو چی به سه ر دینن؟

په نگی پوخساری جما هه ر به جاری تیک چوو: «به پای من ئیمه نابین چاوه پوانی ئه وان بین تا بزانین ئه وانه چی به سه ر دینن و چه به سستیکیان هه یه.»

- پیت وایه بتوانین گه لاله یه کی دهر باز بوون و هه لاتن تیکی بۆ ریک بخرین؟
- ده بئین ئه و کاره بکهین.

مارتینی گه پاره و دهسته کانی له پشته وه گرت و کهوته فیتوو لیدان. جما
لینی گه پاره تا ئه و به ئاسوودهیی ته و او وه بیری لئ بکاته وه.

بیده نگ دانیشتبوو سه ری نابوو به پشتی کورسیه که یه وه و بی ئه وه ی
چاوبترو کینئ ده پروانییه خالیکی نادیار. هه رکاتیک که پوخساری ئاوی
لئ دههات زۆرتر وه ک ماته مینی دوریری وابوو.

مارتینی که من پاره وستا و پرسى: «ئه وت دیت؟»

- نا، قه رار وابوو به یانی ئه و پۆژه ئالیزه من ببینیت.

- به لئ له بیرمه، ئیستا له کوپه؟

- له قه لایه، چوارچاوا ئاگایان لینه تی و ده لئین به زنجیر به ستراره ته وه.

مارتینی قه یافه یه کی بی لایه نی گرت و گوئی: «شتیکی وا نییه، بر به ندیکی

باشی بی بی، که م و زۆر زه نجیره کان ده برئ، خۆزگه بریندار نه بوایه...»

- که میک ئازاری بی گه یشتوو، به لام نازانم ئازار و برینه کانی چه نده یه.

به پای من واباشتره که ئه وه زعه له میکل بپرسی، ئاخه ر ئه و له کاتی
گیرانی دا له وئ بووه.

- ئه ی خۆی بۆچی نه گیراوه؟ ریوارزی خسته نیو گرکانی ئه وانه وه و

خۆشی هه لات؟

- خه تای ئه و نه بووه. ئه ویش به قه ده ر هه موویان جه نگاوه و ده ستوور و

فه رمانه کانی یه که به یه ک پیره و کردوو. ده بی بگوتئ هه موویان بویرانه و

ئازایانه تن کوشاون. وادیاره ته نیا که سیک که به جۆریک کار و ئه رکه که ی

فه رامۆش کردوو و له ده مه ده مه ی کوتایی ئوپراسیۆنه که دا هه له ی کردوو

ریوارز بووه. به گشتی له وه بینه دا خالیکی گومانای تیدایه، تاوئ پاره سته

میکل بانگ ده که م.

۲. Durer: ئوبریخت دوریر، وینه گه ری به نامیه ی ئالمانی (۵. ۴) دامه زڕینه ری شیوازی پئالیسم له

وینه گه ری ئالمانی دا.

جما له ژورره که چوه دهړئ و خیرا له گهل میکل و کابرایه کی کتونشینی چوارشانه گه راوه: «ئمه مارکونه . نیوی نهوت بیستوه؟ . یه کی له وقاچا خچیانه یه. هرئیتستا گه یشتوته ئیره. رهنگه بتوانی زانیاریه کی زورترمان له وباره وه پیدات. میکل ئمه سزار مارتینی یه که سه بارهت به وی قسم له گهل کردوی. پیت خۆشه سه بارهت به و پروداوه و نه وهی دیتوته بوی بگیریه وه؟»

میکل سه بارهت به شه پرو تیک هه لچوونه که له گهل سوارکاره چالاکه کان بریکی بوی گیراوه و کوی قسه کانی گه یشته نه وی که: «من ئیتستاش تن ناگم که چون ناوای لی هات. نه گهر بمانزانیایه که نه وه ده گیری هیچمان نه ومان به جی نه ده هیشت. فرمانه کانی پروون و ناشکرا بوو و ئیمه به بیریشمان دا نه ده هات که نه وه دواوی فریدانی کلاوه که ی مهحتل ده بی تا ده وری بگیرئ. نه وه له نزیک نه سپه قزله که بوو . بۆخۆم دیتم که هه وساری نه سپه که ی هه لبری . و خۆم به تاییه تی پیش نه وهی که سواری نه سپه که م بم ده مانچه کی پریم پيدا. تاقه شتیک که فکرم بوی ده چی نه وه یه که له کاتی سواربوون دا . چونکه شهل بووه . لاقی خزاین، به لام ته نانهت له وکاته ش دا دهیتوانی ته قه بکات.»

مارکون هاته نئو قسه کانیه وه: «نا وانه بوو، نهیده وهیست سوار بی. من له دواوی هه موویانه وه بووم که ده بوو برۆم. چونکه ماینه که م به هوی ته قه کردنه کانه وه ده سله میه وه، و گه رامه وه تا بزانه که ئایا برینداره یان ساخ و سلامه ته. نه گهر به هوی کار دیناله وه نه بوایه بی گومان به ئاسانی پرزگاری ده بوو.»

جما ئارام و به سه یریکه وه گوئی: «ئا!» و مارتینیش به سه یره وه دووپاتی کرده وه: «کار دینال؟»

. به لی نه وه هاته به رده مانچه که ی . خودا له به ینی به ری! پیم وایه ده بی ریوارز ترسابن، چونکه نه وده سته ی که ده مانچه که ی پی گرتبوو داینه واند و نه وده سته ی دیکه ی ناوا هه لیتا . پشتی ده سته ی چه پی نا به چاویه وه . «هه لبه ته نه وانیش هیرشیان برده سه ری.»

میکل گوتی: «من تئ ناگه م. شتی وانابئ که ریوارز له وکاته ناسک و ههستیاره دا دلی داخوړپابئ و نه توانئ به سهر خوی دا زال بئ.»
مارتینی گوتی: «په ننگه له ترسی کوشتنی پیاوئیکي بئ چه ک ده مانچه که ی بهردابئ ته وه.»

میکل شانئ هه لته کاند: «که سانی بئ چه ک نابئ له کاتی شه پری ئاوا دا خویانی تئ هه لقوتینن شه پ شه په. ئه گهر ریوارز بیتوانیبایه به جینگای ئه وه ی وه ک مشکی نیوماله وه بگیرئ گولله یه کی له مونتالی بدایه ت، پیاوئیکي به شه په ف زورتر و قه شه یه کی میتشک ویشکیش که متر ده بوه وه.»
ئاوړی داوه و سمیٹی به ددان گه ست. ئه وه نده تووړه بوو خه ریک بوو ده ست کاته گریان.

مارتینی گوتی: «تازه هه رچی بئ کاریکه که کراوه و هیچ قازانجیکیشی نییه که ئیمه کات و ساتی خومان به گنږانه وه و تاوتوئ کردنی ئه وړووداوه به فیرۆ بده یئ. ئه وه ی که جیگای باس و لئ وړدبوونه وه یه ئه وه یه که ئیمه پریگایه ک بو دهر باز کردنی بدوزینه وه. من پیم وایه ئیوه هه مووتان حازر و ئاماده ن بو ئه وکاره خوتان بخه نه مه ترسییه وه؟» میکل ئه وه نده تووړه و نارپه حه ت بوو که نه ی توانی وه لامیشی بداته وه. قاچاخچیه که ش ته نیا به زهرده خه نه ییکه وه گوتی: «ئه گهر براکه شم ئه وکاره ی پئ خوش نه بئ به یه ک گولله ده یکوژم.»

- زوړباشه. هه نگاوی هه وه ل، ئایا ئیوه خه ریتیکي ئه و قه لایه تان له به رده ست دایه؟

جما چه که جه ی میزه که ی کرده وه. دوو سئ کاغه زی دهره یئا: «من هه موو نه خشه کانم کیتشاوه ته وه ئیره قاتی ژیره وه ی قه لاکه یه، ئه مانه ش قاتی یه ک و دووی برجه کانن، ئه مه ش خه ریتی یاساول و قه روله کانه. ئه م شه قامانه ده گه نه ناو ئه و دول و دهرانه. ئه مانه ش ئه و کویره پریگایانه یه و حه شارگه کانی چیاکان و پیره وی ژیره مینه که یه.»
ده زانی که ئه و له کام یه ک له و برجانده دا راگیراوه؟

- برجی پوڙهه لات، له ژووریکي خړ که دووسن په نجره یی ئاسنی تیدایه به میله ئاسنی قایمی ئاسنینه وه. له سر خه ریته که دهست نیشانم کردوه.

- ئه م زانیاریانه ت چون به دهست هیتاوه؟

- له لایه ن پیاوړیکه وه که پنی ده لین «سی سرک» سه ربازیکی گارده، ئه و ئاموزای جیسمره یه کیک له ئه ندامانی ئتوه یه.

- له م باره وه کاریکی خیرا و باشت کردوه.

- هل و دهر فه تیکی وامان نییه که به فیرو بروات. جینو خیرا چوو بؤ بریزیکولا، که میک له م خه ریتانه مان له وه پیش هه ربوو. لیسته ی ه شارگه کانیش له لایه ن ریوارزه وه له وه پیش جی به جی کرابوون. دهست نووسه که پیمان نیشان ده دا که کاری ئه وه.

- سه ربازه گارده کان چون که سایه تیکن؟

- له م باره وه زانیاری باشمان نییه. «سیسرک» تازه هاتووه ته ئه م قه لایه وه و هیتا زانیاریکی زوری له سر ئه و سه ربازانه نییه.

- ده بی له جینو بپرسم که سی سرک بوخوی چوناو چونه. هیچ زانیاریکیکنان سه باره ت به وه نییه که حکومت به ته مایه چی بکا؟ ئایا ده یانه وی ریوارز له بریزیکولا محاکمه بکری یان ده بیه ن بؤ راونا؟

- نازانم. هه لبه ته راونا شاریکی گه وره ی پاریزگارییه و به پنی یاسا ته نیا دوسیه گه وره و هه نده کان له و دادگا گشتیه دا به ریوه ده بری، به لام له پاریزگا چوارینه کان یاسا بایه خیکی وای نییه و به ستراره ته وه به ده سه لاتی ئه و که سانه وه که له و پاریزگایانه دا ئیش ده که ن.

- میکل هاته نئوقسه کانه وه: «ئو نابهن بؤ راونا؟»

- له بهر چ هویه ک و ابیر ده که یته وه؟

- ته و او دنیام. سه ره نگ فیراری، فه رمانده ی له شکری بریزیکولا مامی ئه و ئه فسه ره یه که به دهستی ریوارز بریندار بووه. ئه و وه ک و شتر حه یوانیکی

۲. چوار پاریزگای خودموختار و ئوتونومی که له لایه ن نوبته رانی پاپوه به ریوه ده بری.

قین له زهگه و له هه رده رفته تیک و هه لیک که لک و هه رده گری تا له دوژمنی خوی
توله بکاته وه.

«به پای تو ئه و هه ول ئه دا که ریوارز لیره بهیلتیه وه؟»

- به پای من ئه و هه ول ئه دا که ریوارز ئیعدام که ن.

مارتینی خیرا چاویکی له جما کرد، جما پهنگی ته و او په پی بوو، به لام
پروخساری بهم وشانه له وه زیاتر نه گوردرا. وادیار بوو ئه م بۆچوونه له لای ئه و
شتیکی سهیر و تازه نه بوو

به ئارامیه وه گوتی: «به بی تی په پ کردنی ته شریفاتی ئیداری ناتوانی
به ئسانی ئه و کاره بکات، به لام رهنگه بتوانیت به بیانووینکه وه دادگایکی
له شکری پیکبینی و دوايه به پیتی ئه وهی که بلنی ئاسایشی شار پتیوستی به
کاره یه کاره که ی خوی باش و شیناو نیشان بدات.»

- له و بهینه دا کار دینال چی ده توانی بکات؟ ئه و پازی ده بی که کاریکی
وابگریت؟

- ئه و ناتوانی ده ست له کاروباری له شکری و هردات.

- نا، ناتوانی، به لام له وی دهستی زور دروا، بی گومان قایمه قام
به بی په زامه ندی ئه و هه نگاو یک هه ل ناهینیتیه وه.

مارکون قسه که ی ئه وی بری: «قهت ناتوانی ئه و پازی بکات. مونتانی
هه میسه به ره له ستکار و دژی دادگای له شکری و هه رجوره کاریکی
هاوشیوه یه. ئه گه ریوارز له بریزیگولا بمینیتیه وه هه یچ رووداو یکی ناخوشی
لینا که ویتیه وه. مونتانی هه میسه لایه نی دیلی گرتوه. ئه وهی که من لینی
ده ترسم بردنی ئه و بۆ راونا یه. ئه گه ریو بگاته ئه وی ئیتر نایبینیه وه.»

میکل گوتی: «ئیمه ناهیلین بیبه ن بۆ ئه وی. ده توانین کاریک بکه ین که
له پینگادا پزگاری بکه ین، به لام هه تانه دهره وهی ئه و له وقه لایه دا کوسپیکی
دیکه یه.»

جما گوتی: «به پای من ئه گه به هیوای ئه وه دانیشین تا بیبه ن بۆ راونا
کاریکی بی ناکام و خۆپاییه. ئیمه ده بی هه ول و کوششی خۆمان له
بریزیگولادا وه گه پ به یین. زۆر که میش وهخت و مه و دامان هه یه. سزار

واباشتره من و تو خه ریتی قه لاکه تاوتوئی بکهین و بزانی نایا ده توانین ریگا چاره یه ک بدوزینه وه. من گه لاله یه کم له زهین دایه، به لام شتیک هه یه که من لئی حالی نیم و تیی ناگه م.»

میکل هه ستا سه ریچ و گوتی: «مارکون وهره، ئیمه با ئه وان به جی بیلین تا له سه ر گه لاله که یان به جوانی بیر بکه نه وه. پاش نیتوه رۆی ئه مرۆکه ده بی بچم بۆ فونیانو و پتمخوشه که تۆش له گه لمدا بیی. وینجینزو فیشه که کانی ناردوه. ده بوو دوینی ئه و فیشه کانه بگه یشتایه نه ئیره.»

پاش رۆیشتنی ئه و دووپیاوه، مارتینی چوو له لای جما و به بیده نگی دهستی برده پیشن. جما بۆ ساتیک قامکه کانی خوی له نیتو دهستی مارتینی دا هیشته وه و ناخره که ی گوتی: «سزار تو هه میشه دۆستیکی باش و ناماده بووی که له هه موو کیشه و کوسپه کانی ژیانمدا یاریده م بده ی ئیستا وهره با له سه ر ئه و نه خشه و خه ریتانه قسه بکهین و تی فکرین.»

- من جاریکی دیکهش بهرپرز مونتانی ناگادار دهکه مه وه که ناپرازی بوونی
 نه و ئاسایشی شار دهخاته مه ترسیه وه.

قایمه قام هه ولی ئه دا شیوه ی به یانی ئارام و سه نگین بی و شایانی
 که سایه تیه کی به پریتی کلیسا بیت، به لام تووره ییه کی ئاشکرا له دهنگیدا به دی
 دهکرا. جهرگ و هه ناوی به باشی کاری نه ده کرد. ژنه که ی زوری قه زدار کردبوو.
 هه لسه و کهوت و ئه خلاقیشی به دریتایی ئه وسنی حه و ته یه زورخراپ بیوو.
 جه ماوه ریکی تووره و ناپرازی که سروشتی تووره و مه ترسیدار بوونی ئه وان پوژ
 له دوا ی پوژ زورتر ئاشکرا ده بن، ناوچه یه کی پراوپر له دژ کرده وه و حه شارگی
 زوری ته قه مهنی، که ته نیا بنکه یه کی سه ربازی که له وه فادار بوونی ئه وانیش دا ده بن
 شک و گومانته هه بی و کار دینالیک که به هوی دلسۆزیه وه نیوی «په یکه ره ی
 دوژمنی پاقریان» له سه ر دانابوو. ئه وانته ئه و کینشانه بوون که قایمه قام بق
 سه ربازه به رده سته که ی خوی باسی کردبوو. که هه موو ئه وانته ، ماندوو و
 شه که تیان کردبوو. ئیستاش ئه وه به رپر سیاره تی میتشه که رانه. که نیشاندهری
 رۆحیکی سه رکیش و سه ره رۆ بوو که که وتبووه سه رشانی.

میتشه که رانه دوا ی زامدار کردنی برزای خۆشه ویستی قایمه قام و باشترین
 سیخوره کانی نه و. ئه م «شه ی تانه کارپیه ئیسپانیا ییه» دوا ی نه و هه لا و
 هه نگامه یه ی بازار و فریودانی پاسه وانه کان، تووره بوون و به گژدا چوون دژ به
 ئه فسه رانی لیکۆلینه ر و «تیکدانی باری ئاسایشی گرتوو خانه به هه را و هوریا» و

به بڼ هیچ ترس و دلخواوکتیک دژبهری نهوان رادهوستا . ئیستا سڼحهوته بوو که لهوقه لایه دا دس به سهر بوو و بهرپرسیانی بریزیکولا به دل له کرده وی خوځیان نارازی بوون. چه ندین جار لڼ پرسینه وهیان له گهل کردبوو، به لام دواى نه وی که ده یان هیتا بۆ پیلتان، هیچیان دس نه ده که وت. به هه ره شه و گوره شه و به تو وره یی و به فیل و ته له که و به زمانی خوش و هه رشتیکی که به نه قلیان ده گه یشته له سهر نه و تاقیان ده کرده وه، به لام میشه که رانه دیسانه وه به قه دره رۆژی هه وه ل ئاقلتر و قورس و قایمتر رادهوستا.

ورده ورده هاتبوونه سهر نه و راپیه که رهنگه و اباشتر بووایه خیرا و بڼ رادهوستان بیانار دایه بۆ راوناه، به لام بۆ راست کردنه وه ی هه له کانیان زور درهنگ بوو. قایمه قام کاتی راپورتنی گیرانه که ی بۆ نوینه رى پاپ نارد، وه ک ریزلڼ نانتیک داواى کردبوو بۆ خیرا جڼ به جڼ کردنی نه و کاره ئیزنی بدهن بۆخوی به تایبه تی به سهر نه و دۆسیه دا رابگا. نه وانیش به ریزیکی تایبه تیه وه رازی بوونی خوځیان له سهر داواکاریه که ی رابگه یاند، هه ر بۆیه ئیستا ده بوو راشکاوانه ، له مه ر نه و دۆسیه شکستی خوی رابگه یاندایه جا دوایه پاشه کشتی بکر دایه.

نه وکات که جما و میکل پڼش بڼی نه و کاره یان کردبوو. بۆیه قایمه قام تاقه چاره ی نه و کاره یان له دروست کردنی دادگاییه کی سه ربازی دا ده دۆزیه وه. کار دینال هه رکه به توندی نه و رڼگا چاره یه ی رهد کرده وه، تو وره ییه که ی گه یشته نه و په رى خوی. قایمه قام گوتی: «به رای من نه گه ر به ریزتان بتانزانیایه که ئیمه چه درد و ئازار یکمان له دهستی نه و کڼشتوو، له و باره وه بیرو پراتان ده گورا. من له دژ کرده وه ی ئیوه ده گم سه باره ت به ناحه زی و ناله باری کاری دادگا و لڼ پرسینه وه و ریزبۆ بیرو رای به ریزتان داده نڼم، به لام نه مه شتیکی تایبه تیه و ده بڼ یاسا و دادگاییه کی تایبه تی هه بڼ.»

مونتانی وه لامی داوه: «هیچ شتیکی تایبه تیمان نییه که بیته هوی نه وه ی که بڼ عه داله تی له سهر ی به کار ببردڼ. دادگاییکردن و مه حکومکردنی که سیتی ئاسایی و ناسه ربازی له ژیر دادوه رى دادگایه کی نه ڼنی له شکری دا، بڼ عه داله تیه و دژه یاساشه.»

- قوربان کیشه که ئاوايه: ئم زیندانییه به ئاشکرا چه ندین تاوان و کرده وهی خراپ و جه نایه تی گه وهی ئه نجام داوه. له هه لمه ت بردنه سه ر ساوینۆدا به شدار بووه و ئه گه ر ئه وده م نه یه توانیاین هه لئ بۆ توسکانی. دادگای له شکری که له لایه ن سینۆر سپینولاوه پینی سپیتر درابوو ئه گه ر بیکرتایه ت بئ شک یان ده یکوشه ت یان ده که وه ته به رقه مچی و لیدان و زه بر و زه نگ. له وده مه وه تا ئیستا ده سته ی له دژ کرده وهی ناچوامیرانه ی خۆی هه لئه گرتوه. ده گوتری که ئه وه ئه ندامی کارای گرووپتیکی ترسناکی نهینی ولاته. شک و گومانی ئه وهی له سه ره که لانیکه م سئ نه فه ر له ئه ندامانی پۆلیسی نهینی کوشته یان فه رمانی ئه وکوشته نانه ی داوه. به گشته ی ده توانین بلین که له کاتی قاچاخی چه ک و ته قه مه نی بۆ پاریزگادا ده سه به سه ر کراوه. به رپرسیانی ناچار کردوه که پووبه پووی به ربه ره کانیه کی چه کدارانه ببه وه و دوو کارمه ندیشی له کاتی ئه نجامدانی ئه رکه کانیاندا به توندی بریندار کردوه و ئیستاش بۆ هیۆر بوونه وه وئاسایشی شار مه ترسییه کی دایمی به حیساب دیت. هه ربۆیه دادگایه کی له شکری زۆر پئویسته.

مونتانی وه لامی داوه: «ئم کابرایه هه رتاوانیکی که کردبیتی دیسانه وه مافی خۆیه تی که له ژیر سینه ری یاسادا دادگایی بکری.»

- قوربان دادگا و یاسای ئاسایی و گشته ی زه مانیکی درێژخایه نی ده وی و له م به ینه دا هه رچه رکه یه ک بایه ختیکی یه کجار زۆری هه یه. دوا ی ئه وه من ترسی هه لاتنی ئه وم هه میشه له به رچاوه.

- ئه گه ر مه ترسییه کی ئاوا له ئارادایه، ئه رکی سه رشانی ئیوه یه که به وریاییه کی زۆر ته وه ئاگاداری لئ بکه ن.

- قوربان، من هه موو هه ول و کوششی خۆم به کار دینم ته واو پشت ئه ستووری کادری گرتووخانه م. به لام وادیاره ئم کابرایه هه موویانی به سینچر و جادووی خۆیفریو داوه. له و سئ چه وه ته یه دا چوارجار پاسه وان و یاساوه کانمان گورپوه. ئه وه نده م ئه وسه ربازانه ته من کردوه که ئیتر وه پزه بووم. هه مووی ئه وانه بئ ئاکامه. من ناتوانم پئیشی ئه و نامه بردن و نامه

هیتانه بگرم ئەو بن ئەقلانە ئاشقی ئەون، هەردەلێی ژنە و بەدەوریدا
هەلدەخولێن.

- زۆرسەیرە، دەبێ تاییەت مەندییەکی زۆر تاییەتی هەبێ.
- شەیتانیکە و لەوێ دانراوە - بمبۆرە قوربان، بەلام بەراستی ئەم پیاو
تواناییەکی سەیری هەیه لە تیکشکاندنی بیروباوەپێکی پیرۆزی ئایینی. باوەر
کردنی ئەوشته تۆزێ قورسە و قەبوول کردنی ئەو ئەرکە خۆش نییە، بەلام
ناچاربووم کە بەتاییەتی لێ پرسینەوێ بگرم ئەستو چونکە ئەفسەری
ئەوکارە ئیتر نەیتوانی خۆی راگرێ - بۆچی؟ قوربان باس کردنی ئاسان نییە،
بەلام ئەگەر تاقەجاریک بیستبایەت کە چۆن قسە دەکات لێت حالی دەبوو.
ئینسان وا دەزانێ کە ئەفسەرەکە تاوانبارە و ئەو دادوهرە.

- بەلام ئەو دەبێ چ کردەوێ و تاوانیکێ ترسناکی کردبێ؟ هەلبەتە دەتوانی
کە وەلامی پرسیارەکانی ئێو نەداتەو، بەلام تاقە چەکی بەر بەرەکانی ئەو
بێدەنگ بوونە.

- زمانیکێ وەکوو خەنجەریش. قوربان هەموومان پۆژیک دەمرین،
هەمووشمان بەدریژایی تەمەنمان هەلە و تاوانمان بوو. کە نامانەوێ دنیای
لێ ئاگادار بێ. ئەمە تاییەت مەندی سڕوشتی مرقایەتیە و بۆ پیاویکیش زۆر
قورس و ناخۆشە کە هەلە و تاوانی زۆر چکۆلەیی ئەو کە لە بیست سال
لەو پیتشەوێ ئەنجام دراوێ لە پێتکدا لە دەهۆلی ئاشکرا بوون بدری...
- ئایا پیوارز نەیتییە تاییەتیەکانی یەکی لە ئەفسەرەکانی کە لێ پرسینەوێ بیان
بەعودەییە ئاشکرا کردوێ؟

- یانی - لەراستی دا - لاویکی بێ چارە کاتی کە ئەفسەری سوارکاری
لەشکری بوو بە هۆی قەرزدار بوونیەوێ لە پارە و سەرمایەیی هەنگ و
لەشکر بێتک پارەیی بە قەرز هەلگرت...

- لەراستی دا پارەیی نەتەوێ و ولاتیک کە بەویان سپاردبوو دزی؟
- قوربان، هەلبەت ئەمە کاریکی زۆر ناشیرین بوو، بەلام هاو پێکانی خێرا
پارەکەیان بەجینگای ئەو داوێ و دەرخونەییەکی بێدەنگیشیان لە سەردانا - ئەو
لەبنەمالەییەکی بەرێزە - لەوکاتەوێ هەرگۆشەگیرە. پیوارز چۆن توانیویەتی

ئەو راز و نەھنئییە بدۆزیتەو، لەزەینی مندا ناگونجی، بەلام ھەوھلین کاری ریوارز لە لیکۆلینەویدا ئاشکرا کردنی نەھنئییە ئەوئەفسەرە بوو. ئەویش لەلای ئەفسەری ژێردەستی خۆی! - ئەوھندە بەئارامی و بەروخساریکی پاکەوہ بەیانی کرد کہ دەتگوت دوعا دەکات! بئگومان ئیستا ئەم ھەوالە لە سەرتاسەری پارێزگادا بلاو بووئەوہ. قوربان بۆخۆتان تاقەجاریک لەو لئەپرسیئەوہیەدا بوايەن بە دلتیایییەوہ رازی دەبوون. ئەوھشی ناوی کہ ئەو لەپیشدا لەھانتی ئیوہ ئاگادار بئ، رەنگە قسەکانی ئەو...

مونتانی گەراوہ روخساری تیکنا و لە قایمەقام مۆر بووئەوہ: «من تەنیا نوینەریکی ئایینم، نە وەک سیخوڕیکی پۆلیس، گوئی قولاخوستان ئەرک و ئیشی من نییە.»

. من، خودای نەکردە بەتەمای سووکایەتیکردن نەبووم...

- پخیموابی لەوہ زیاتر لەم بارەوہ ئیتر با نەدوین چونکە ھیچ ئاکام و قازانجیکی نییە. ئەگەر ئەوزیندانییە بئین بۆ ئیزە قسە لەگەڵ دەکەم. سەرەرای ریزیکی تاییبەتی کہ بۆ جەنابتانم ھەیە، داوات لئەدەکەم کہ ئەوکارە مەکە. بەگشتی دەبئ بگوترئ کہ ئەم پیاوہ نایەتە سەررپی چاکە. پیشئەوہی کہ کردەوہیەکی دزیوی دیکە ئەنجام بدات، با پئ لە سەر سنگی یاسا دانئین ئەگەر بۆ تاقەجاریکیش بئ. تا بە یەكجارەکی لەدەستی ئاسوودەبئ. ئەمە باشترین و ئاقلانەترین رێگایە. ئەوی کہ جەنابتان فەرموتان وئرای ریزیکی تاییبەتی لە سەر ئەقسە یە پئدادەگرم، بەلام لەوہش زیاتر، من لە بەرەبەر مئیسینیور نوینەری پاپادا لە سەر ئاسایشی شار بەرپرسیارم...

مونتانی قسەکە ی بپی: «منیش لە بەرانبەر خوداوھند و پاپادا بەرپرسیارم کہ نابئ لەناوچە ی ژێردەسالاتی ئۆسقوئی مندا بەنەھنئییە کاریک بکریت. سەرھەنگ! چونکە لە سەر ئەوبابەتە من دەخەیتە ژێرگوشار و گێژەنەوہ. منیش ناچارم بۆ ئەوکارە لەپلە و پایە ی کاردینالی خۆم کەلک وەرگرم و لە سەری سووربم. من ناھیلیم لەکاتی ئاشتیدا لەم شارەدا بەنەھنئییە

دادگایه کی له شکری پتک بښ. سبهینی کات ژمیری دهی به یانی زیندانییه که به ته نیایی لیره دهبن و من له گه لی دا ده دویم.»

قایمه قام به پښتیکي پووتالانه وه وهلامی داوه: «هرچونیک که ئیوه پیتان خوشه قوربان.» له کاتیک دا که به دم بوله بوله وه دهچوره ده ری له بهر خویه وه دهیگوت: «له سهره پوی دا هردوکیان وهک یهک وان.»

سه بارهت به دیداری داهاتووی له گه ل که س قسه ی نه کرد. تا ئه وه ی به کرده وه کاتی کردنه وه ی زه نجیری پتی زیندانییه که و پویشن به ره و کوشک گه یشته.

هروا که به برازا برینداره که ی خوی گوتبوو، ته نیا شتیک که پتویست بوو ئه وه بوو که ئه م جاشکه که ره نائینسانه رازی بیت تا یاسا بخرینه پشت گوځ، تا پیلانی سهر بازه کان و ریوارز و دؤسته کانی بو درباز کردنی ریوارز پووجه ل بکه ینه وه.

کاتی که میشه که رانه به چاوه دیریه کی زوره وه بردیانه ئه و ژوروه ی که مونتانی له پشت میزیکي پرله نامه دانیشتبوو خه ریکی نووسین بوو. له پریکدا بیره وه ری نیوه پویه کی نیوه راست مانگی هاوینی بیر که وته وه، ئه وکات که ئه و راست له نووسینگه یه کی هاوشیوه ی ئیستادا دانیشتبوو خه ریکی ئه م باره و بارکردنی کارووسه دهست نووسه کان بوو. په رده کرکه ییه کان راست وهک ئیره بؤنه وه ی گه رما نه یه ته ژوروی به سترابوون و دهنگی میوه فرؤشیک له ده ره وه ده هاته گوځ: «فراگولا! فراگولا قژی سهری له سهر چاو و هه نییه ی لادا و زه رده خه نه یه ک هاته سهرلیوی.

مونتانی سهری له سهر نامه و برووسکه کان هه لیتا.

به یاسا وله کانی گوت: «ئیوه ده توانن له پاره وه که چاوه پروان بن.»

سهر په له که (گروه بان) به ئارامی و به نیگه رانییه کی ئاشکراوه گوتی: «ببوره قوربان سهره نگ پای وایه که ئه م دیله مه ترسیداره و اباشتره که...»

مونتانی چاوی له زهق کرده وه.

۱. ناماژیه که به چیرۆکی که ریک که به زمانی مرؤفایه تی و ئینسانی خاوه نه که ی سهرکونه دهکات (له کتبی پیروز وانا ئینجیل وه رگیروه.)

ئارام دووپاتی کرده‌وه: «ئیتوه ده‌توانن له‌پرپه‌وه‌که‌دا چاره‌روان بن.»
سه‌رپه‌له‌که‌ داوی ئه‌وه‌ی که‌ روخساری ترسی تیرژابوو سلاوینی له‌شکری کرد و
به‌ترسیکه‌وه‌ داوای لئ‌بورندی کرد. له‌گه‌ل سه‌ربازه‌کانی چوونه‌ ده‌ره‌وه.
کانی که‌ درگاه‌که‌ به‌سترا کاردینال گوتی: «تکایه‌ دانیشه» میتشه‌که‌رانه
به‌بیده‌نگی به‌قسه‌ی کرد.

مونتانی پاش که‌می بیده‌نگی گوتی: «سینیور پیوارز من پیمخۆشه
پرسیارگه‌لیکت لئ‌بکه‌م. زۆرت سوپاس ده‌که‌م ئه‌گه‌ر وه‌لامم بده‌یته‌وه.»
میتشه‌که‌رانه به‌ بزیه‌که‌وه‌ گوتی: «گ - گ - گه‌وره‌ترین کیشه و کۆسپی
ئیتسای من ئه‌وه‌یه که‌ ل - ل له‌ ژیر ته‌وژمی پرسیاردام.»

- وه‌لامیشیان که‌ ناده‌یته‌وه‌؟ وام‌بیستوو، به‌لام ئه‌وپرسیارانه له‌لایه‌ن
ئه‌وه‌که‌سانه‌وه‌ ده‌کرین که‌ به‌رپرسی دۆسیه‌که‌ی تۆن و کار و ئه‌رکیان ئه‌وه‌یه
که‌ له‌وه‌لامه‌کانی تۆ وه‌ک به‌لگه و دکومینتیک دژی خۆت که‌لکی لئ‌وه‌رگرن.
ئه‌ی پرسیاره‌کانی جه‌نابت؟

له‌شینه‌ی به‌یانی‌دا بېجگه‌ له‌وشه و پرسته سووکایه‌تیشی تیدا به‌دی ده‌کرا.
کاردینال خیرا تیگه‌یشت، به‌لام روخساری هه‌روا دلۆفان و پرله‌په‌حم بوو:
- پرسیاره‌کانی من، وه‌لامیان پین‌بده‌یته‌وه‌ یان هه‌روا بی‌وه‌لام بمینه‌وه‌ هه‌ر
له‌به‌ین خۆم و خۆندا ده‌مینیته‌وه‌. ئه‌گه‌ر پرسیاره‌کان بالی کیشایه‌ سه‌رکار و
تیکۆشانی سیاسی تۆ، بئ‌شک ده‌توانی وه‌لامی نه‌ده‌یته‌وه‌!، به‌لام جیا له‌وانه
ئه‌گه‌ر پیت‌خۆش‌بی و پیاوه‌تی بکه‌ی هیوادارم که‌ وه‌لامیان بده‌یته‌وه‌.
ئه‌گه‌رچی ئیمه سه‌باره‌ت به‌یه‌کتری نامۆ و بېگانه‌ین.
- من ت - ت - ته‌واو له‌ئیختیاری جه‌نابتدام.

ئهم په‌سته‌یه‌ی به‌که‌من سه‌ردانه‌واند و روخساریکی ئارامه‌وه به‌یان کرد
که‌ مروڤی وا لئ‌ده‌کرد تا له‌کچانی بیتاریش داوای به‌ش بکات.
- له‌پیش هه‌مووشتی‌ک‌دا ده‌لین که‌ تۆ به‌قاچاخی، چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی دینیته
ئهم ناوچه‌یه‌وه‌. بۆ چ کاریک که‌لکیان لئ‌وه‌رده‌گیرئ؟
- بۆک - ک - کوشتنی خۆفروشه‌کان.

۲. که‌سایه‌تییه‌که‌ له‌کتیبی پیروژدا. لینه‌دا مه‌به‌ست له‌مروڤانی چارپیس و نیه‌ت‌ناپاکه‌.

- وه لاميكي ترسناكه. نه گهر ته واوي هاوپتياني ئتوه نه يانه وي وه كوو تو
بيريكه نه وه، له لاي ئتوه خو فرۆشن؟

- ب. ب. - بريكيان.

مونتاني له سهر كورسيه كه ي پالي داوه و قه ده ريك به بي دهنگيه وه لتي
پرواني.

له پريكتدا پرسى: «سهر دهستان چي لي هاتوه؟»
ميشه كه رانه چاويكي له دهستي چه بي خوي كرد: «ج. ج. - جني كه لپه ي
خو فرۆشه كانه.»

- ببوره، نه و دهسته ي ديكت ده ليم، ده لتي برينيكي تازه يه.
دهستي راستي لاواز و باريكه له بوو و به شتويه يه كي زور خراپ هه لدرابوو
و قه تماخه ي به ستبوو.

ميشه كه رانه نه و دهسته ي هه ليتنا، مه چه كي ماسي بوو. برينيكي گه وره ي
شين و په ش بزه وه ي له سهر بوو.

- هه روه كوو بوخوت ده بييني، شتيكي زور بي بايه خه. نه و پژه ي كه گيرام
- نه و يش له سايه ي سهر ي جه نابتانه وه (به پژه وه سهر ي دانه وانده) يه كيك له
سهر بازه كان له قه ي ليتدا.

مونتاني مه چه كي گرت و به جواني لتي پرواني، پرسى: «چون دواي
سي چه وته ناواي لي هاتوه؟ ده بي هه موو ده و روبه ري گفه گفي بي.»

- په نگه گوشيني كه له بچه كه ي زور بي خو ش نه بوو بي.
كاردينال به پروتالييه كه وه سهر ي هه ليتنا: «چون كه له بچه يان له سهر
برينيكي ناوا تازه داوه؟»

- قوربان نه وه سروشتيه، برينه تازه كان هه ر به كار نه وه دين، نه وه، برينه
كوئه كانه كه هيج بايه ختيكيان نييه. نه وانه ته نيا كه ميگ ژان ده كهن، تو ن. ن.
ناتواني له و برينه كوئانه ئيش و ئازاريكي زوريان لي په يداكه ي.

مونتاني ديسانه وه به ورد ي لتي پرواني، دوايه هه ستا سه رپي و
سندو و قتيكي كه پر له كه ره سه ي پزشكي بوو كرده وه و گو تي: «ده ستت بينه
پيشي.»

میشہ کہرانہ بہ پوخساریکی وہک ٹاسنی کوتراو دەستی بردہ پیشی و
مونتانیلیش دواى ئەوہی کہ دەوروبەری برینەکەى شتەوہ ،بەئارامی
بەکەرەسەى پتویست بەستى . وادیاربوو لەوکارەدا شارەزا بوو .

- سەبارەت بەو کۆت و زنجیرانەش قسەیان لەگەل دەکەم . ئیستاش
دەمەوئى پرسىاریکی دیکەت لیکەم : بەتەمای چ بەکەى؟

- قوربان، وەلامەکەى پروون و ئاشکرایە، ئەگەر توانیم هەلدیم و ئەگەریش
نەمتوانى ئەوہ دەمرم .

- بۆ دەبى بمرى؟

- چوونکہ ئەگەر قایمەقام نەتوانى بمرى، دەمنیرن تا بەکەومە ژیر
ئەشکەنجە و ئەمەش بەلای منەوہ هەردوو وەکیەکان . من ئەوہندە
لەشساخ و تەندروست نیم کہ لە ژیر ئەشکەنجەدا بە سلامەتى رۆح
دەربەرم .

مونتانی ئانىشکى نایە سەرمیزەکە و بیدەنگ کەوتە فکەرەوہ، میشە کہرانە
لێ تیکنەدا . چاوەکانى چکۆلە کردبووہوہ و پالى دابووہوہ و دلخۆش بوو
بەوہى کہ لەبەندى زنجیر پرزگارى بووہ .

مونتانی دیسانەوہ درێژەى پێدا : «گريمان کہ توانیت هەلێى، ئەى ژيانت
چۆن رادەبوێرى؟»

- قەدەریک لەوہپیش بەجەنابتم کۆت، خۆفرۆشەکان دەکوژم .

- خۆفرۆشەکان دەکوژیت . یانى ئەگەر من بمهیتشتایەت کہ لیرەوہ هەلێى -
گريمان کہ تواناییەکی ئاوام هەبى . ئازادى خۆت لە پرێگای هیرش و
خوین پرشتندا خەرج دەکرد، نەوہک لە پرێگای نەهیتشتنى شەپاژویددا؟

میشە کہرانە چاویکی لەخاچى سەردیوارەکە کرد : «نەک ئاشتى، بەلکوو
شمشیر . لانیکەم خۆ دەبى هاودەمیکى باشم هەبى . هەرچەندە من بەنۆرەى
خۆم دەمانچەم لەشمشیر پىباشترە .»

مونتانی، بى ئەوہى بشەمزی وتى : «سینیور پیوارز من تا ئیستا
ئێهانەیکەم بە ئێوہ نە کردووہ و هیچ سووکایەتیەکیشم نە بەبیرروا و نە

۳. وتەى عیسا وەرگیزاو لەئینجیل .

به‌هاورپیتانتان نه‌کردوه. ئایا منیش نابئ هر به و شیوه‌یه چاره‌پروانی
ه‌لس‌و‌ک‌ه‌وتیک‌ی ئه‌خلاق‌ی باش بم له‌لایه‌ن تۆوه، یان پیت‌خۆشه‌ و‌ابیر
بکه‌مه‌وه که کافر‌یک ناتوانی له‌خۆ‌بردو و مه‌زن بیت؟»

. ئاه من ت. ت. ته‌واو له‌بیرم چوو‌بووه‌وه. که به‌پیزتان چاکه و کرده‌وه‌ی
چاکه‌تان له‌ چله‌پۆه‌ی ئه‌رکه‌کانی پیروزی مه‌سیحیه‌ت داناوه. له‌فلورانس
گویم له‌کارووسی ئیوه بوو. که سه‌باره‌ت به‌ شرقه‌ی من له‌گه‌ل داکوکی
کاره نه‌ناسراوه‌که کردبووتان.

. ئه‌مه‌ یه‌کئ له‌و ته‌وه‌رانه‌ بوو که ده‌مویست له‌ باره‌یه‌وه قسه‌ت له‌گه‌ل
که‌م. ئه‌گه‌ر ده‌کرئ تکایه‌ پیم‌بلئ هۆی رق و بیزاری تو سه‌باره‌ت به‌من له‌به‌ر
چییه؟ ئه‌گه‌ر ئه‌منت وه‌ک ئامانجیک‌ی باش هه‌لبژاردوه، شتیکی‌تره، شیوازی
باس‌و‌خواسی رامیاری تو پنه‌ندی به‌خۆ‌ته‌وه هه‌یه و باسیکی جیاوازه و
ئیتسه‌ ئیمه‌ سه‌باره‌ت به‌سیاست قسه‌ ناکه‌ین، به‌لام له‌وکاته‌دا وام‌ه‌سه‌ست
ده‌کرد که تو زۆرت رق و نفره‌ت له‌ منه. ئه‌گه‌ر و‌ابئ پیم‌خۆشه‌ بزانه‌ که ئایا
قه‌دبووه سه‌باره‌ت به‌تو تاوانیک یان هه‌له‌یه‌کم کردبئ یان بوومه‌ته هۆی
داگیرسانی هه‌ستیکی ئاوا؟

بله‌ی سه‌باره‌ت به‌ ئه‌و هه‌له‌یه‌کی کردبئ! می‌شه‌که‌رانه ده‌سته‌ده‌رمان
کراوه‌که‌ی نا به‌ملی خۆیه‌وه و به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: «من ده‌بئ زه‌ینی جه‌ناب‌تان
به‌ره‌ولای شکسپیر پراکیتشم. ئه‌مه‌ وه‌ک چیرۆکی ئه‌وپیاوه وایه که نایه‌وئ
پشیله‌یه‌کی بئ‌ئازار و پئویستی له‌ لابئ. من له‌قه‌شه‌ بیزارم، دیتنی عه‌بایه‌ک
تووپه‌بیم هه‌ل‌داییستنی.»

. ئه‌گه‌ر ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه...

مونتانیل خۆی لئ نه‌بان کرد و قسه‌که‌ی ئه‌وی بری و درێژه‌ی پیت‌دا:
«به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌وه جنیودان شتیک و ئاوه‌ژوو کردنی باب‌ه‌تیکیش شتیکی
دیکه‌یه. ئه‌و کات که له‌ وه‌لامی کارووسه‌که‌ی مندا گوتبوت که گوايه‌ من
نووسه‌ره نه‌ناسراوه‌که ده‌ناسم. هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ت کردبوو، هه‌لبه‌ت من نالیم
که تو به‌ئانقه‌سه‌ت درۆت کردوه. شتیکت گوتوووه که دوور له‌پاستیه. من تا

٤. بازرگانی وینیزی، په‌رده‌ی چواره‌م، به‌شی هه‌ول.

ئىستاش ئوگەسەم نەناسىوۈ. مېشەكەرانە سەرى بۆلايەك وەرسووراندا.
وەكوو بالندەيەكى دەستەمۇ قەدەر تىك لىتى پووانى، دوايە بەقافاكتىشانىكە وە
خۆى خىست بەپشتدا.

- S_S_Senta_Simplicitas! ۵ ئا، ھۆكابراي پاك و دلۇقان - قەت ئوۋەت بە

خەيالدا نەھات؟ قە قەت كارىگەرى ئوسەممە پڑاۋەت نەدەت؟۶

مونتائلى ھەستا سەرپىن: «سىنيور پىوارز ئايا دەبىن باۋەرپم بەۋە ھەبىن كە
ھەردوولايەنى باسەكە ھەرخۆت بوۋى؟»

مېشەكەرانە بەۋ چاۋەشىن و گەورانەيەۋە كە نىگاي بىن تاوانيان لىندەرزا لە
مونتائلى پووانى و ۋەلامى داۋە: «دەزانم كە زۆر عەيب بوو و تۆ ھەموۋى
ئەۋانەت ھ - ھ - ھەلدەلوۋشى راست ۋەك سەدەفكىكى خواردەمەنى دەريا،
شىنىكى زۆرناشىرىن و دزىۋو بوۋ!»

مونتائلى لىۋى خۆى گەزى و دىسانەۋە دانىشت. ھەر لە ھەۋەلەۋە لەۋە
حالى ببوۋ كە مېشەكەرانە بەتەمايە كە رقى ھەستىنى. ھەربۆيە بەتەما بوو
كە ھەرچونىك بېت لە سەرەخۆ بېت، بەلام وردەوردە تىگەپشت كە قايمەقام
بۆ بەزىۋە. نابىن لۆمەى ئو پىاۋە بكەيت كە جنىۋىكى لەدەم دەرپەپىۋە
پىاۋىكى كە لە سىنەۋتەى رابردوۋدا ھەموو پۆژى دوو كاتژمىر لە سەر
مېشەكەرانە لىن پىرسىنەۋەى كردوۋە.

ھىۋاش گوتى: «لەم باسە دەگەرپىن، بۆيە پىمخۆش بوو بە تايبەتى بىننم
لە بەر ئەۋە بوو كە: «پلە و پايمەى كاردىنالى من رىگاي ئوۋەم پىن دەدا كە
ئەگەر بەۋى لەۋكارەى خۆم كەلكى پىۋىست ۋەرگرم - لەۋە پىرسەۋە كە
دەيانەۋى چىت لىن بكن. تەنبا كارىكى كە من دەتوانم بىكەم ئەۋەيە كە پىشى
ئەۋتوند و تىژيانە بگرم كە بىيانەۋى لە سەر تۆ بەرپىۋەى بەرن بۆ ئەۋەى كە
بە خەيالى خۆيان بەر بەستىك بىن تا تۆ زەرەر و زىاننىك بە خەلكى نەگەبىنى.
ھەر لە بەر ئەۋەش بوو كە بانگم كردى بۆ ئىرە. ئەگەر ش سەبارەت بەم
زنجىر و كەلەبچەيە شكايەتتىك ھەيە من لىتى دەكۆلمەۋە، بەلام رەنگە تۆ

۵- بىن تاۋاننىكى پاك و پىرۆز (لاتىن).

۶- جىن پىنى بەجى ماۋى شەپتان.

گلهیی یان باستیکی دیکهشت هه بی که بیلنی . له لایه کی دیکه شه وه پیش ئه وهی که من بیرو پای خومت پی بلیم به پیتویستم زانی که بزنام تو کیتی و چ که سایه تیه کی.»

. قوربان من له کهس و له هیج شتیک شکایه تیکم نییه!

. A La guerre comme a la guerre! ، من مندا لیک قوتابخانه نیم که پیم وایی حکومتیک به هوی قا . قاچاخی چهک و ته قه مهنی له ناوچه کانی ژیرده سلاتی خوی دا دهس خوشانه م پی بلنی. شتیکی زورناسایی و سروشتیه که ئه وان تا ئه وجیگایه ئه توانن له گه ل مندا توند و تیزی بنوینن، به لام له سهر ئه وهی که من چون ئینسانیکم، من یه کجار زور شاعیرانه له سهر تاوان و گونا هه کانی خوم بۆ تو دووام. ئه مه ته واوه یان ده ته وی دیسانه وه دهست پی بکه م؟
مونتانی پینووسینکی هه لگرت و له نیوقامکه کانی دا هه لی سووراند و به هیوریه وه گوتی: «باش له قسه که ت تنه که یشتم.»

. بی گومان قوربان تو ئه وکابرا پیره زیاره ت کاره به نیوی دیگوت فه راموش نه کردوه، له پرێکدا دهنگی خوی گۆپی و وهک دیگۆ دهستی کرد به قسه کردن: من گوناح باریکی به ده بخت و پۆژه پره شم...

مونتانی پینووسه که ی له دهست که وته خواره وه: «زۆرسهیره!»

میشه که رانه به پینکه نینه وه سهری به پشتدا خست و پروانییه مونتانی که به بیده نگیه وه ئه م سهره و سهری ژوره که ی ده پیتوا.

ئاخره که ی مونتانی له به رده م ئه ودا راوه ستا و گوتی: «سینیور ریوارز، تو کاریکت له گه ل من کرد، که هه رکه سینک که له ژن له دایک بووبن به دوودلیه وه ئه وکاره له گه ل دوژمنانی خوی ده کات. تو قامکت له سهر خه میکی دهروونی و قوولی من دانا و خه می مروقیکی وهک خوتت کرده شوخی و جه فه نگ. من جاریکی دیکه تکات له ده که م پیم بلینی: «ئایا به دریزایی ته مهنت سه باره ت به تو من هه له و خراپه یه کم کردوه؟ ئه گه ر شتیکی وا نه بووه، ئه ی بۆچی ئاوا بن به زه یانه ژورم پی ده که ی؟»

میشه که رانه پالی دا به پشتی کورسیه که وه و به زهرده خه نه یه کی مانا داره وه
لئی پروانی.

- قوربان ئه و کاره منی سه رگرم ده کرد، تو یه کجار زور بایه خت پی دا وه
و ئه م کاره ی تو من ده خاته یادی - یادی سیرکینکی گه پوک...

مونتانی که ته نانه ت لیوه کانیشی سپی هه لگه پابون گه پاره و زهنگه که ی
لی دا. کاتی که یاساوله کان هاتنه ژووری، گوتی: «ده توان به ندییه که
بگه پینه وه بۆ شوینی خۆی.» دوا ی ئه وه ی که ئه وان پویشتن، له پشت میزه که
دانیشتن. هیشتا له بهر ئه و توورپه ییه ی که خوی پی نه گرتبوو ده له رزی. ئه و
کومه له راپورته ی که له لایه ن قه شه و ئوسفوفه کانی ده ورو به ره وه نیردرا بوو
هه لی گرتن.

به توورپه ییه که وه خیرا نایه ئه و لاره، به ههردوو دهستی پوخساری خۆی
داپوشتی و پالی دا به میزه که وه، وا دیار بوو میشه که رانه بیچم و سیبه ریکی
سامناکی له خۆی و که سایه تیی خه یالی خۆی به جی هیشتبوو تا له ژووره که دا
بسه کنی، مونتانی که ده له رزی و نوشتابوو وه دانیشتن و له ترسی ئه وه ی که
نه کا ئه و که سایه تییبه خه یالیه . که ده یزانی له وئ نییه . بیته پیش چاوی،
نه یده و تیرا سه ره له ئینی، ئه م فکر و خه یالاته خه ریک بوو ترس و خۆفی له دلی دا
دروست ده کرد. که هه مووی ئه وان ه نیشانه ی میتشک و زه یینکی ماندوو بوو،
له که سایه تی خه یالی میشه که رانه ترسیکی سه یر دایگرتبوو . له و دهسته
برینداره، ئه و دم و لیوه به بزه ترسناکه و نیگای ئه و چاوه سه یر و سه مه رانه
که وه ک ئاوی زه ریا قوول بوون، ئه و ترس و خۆفه ی له خۆی دوور کرده وه
و به کارکردن خۆی سه رقال کرد. به دریزی ئه و پوژه زورکه م بی کاربوو و
ئه وه ش هیچ ماندووی نه کرد، به لام دوا ی ئه وه ی که درهنگانیک ی شه و چووه
ژووری نوستونی خۆی، له پریکدا ترسیک دایگرت و له بهر درگا که پاره ستا.
ئه ی ئه گه ر ئه و بیته خه وی چی بکا؟ خیرا به خۆی دا چووه وه و قورس و قایم
له به رانه بر خاچه که دا چۆکی دادا تا بپاریته وه، به لام به دریزی شه و به خه بر
بوو.

توورپهیی مونتائلی نه بووه هوی نه وهی که له قهول و به لینی خوی پاشگهز بیته وه. به توورپه بییه کی واوه دژی به زنجیر به سترانه وهی میشه که رانه بووه وه که قایمه قامی روزه پرش هیچی پی نه گوتراو هه موو زهنجیره کانی به بی ترسیکی ئاویتتهی ناهومیدی وه فری دایه ئه و لاوه. به منگه منگه وه به سه رباره که ی ژیره سستی خوی گوت: «چون ده بی بزانه که به ریز مونتائلی دژی شتیکی دیکه ش پاناوه سستی؟ نه گه ر ئه و ، دوو که له بچه ی سووک و ساده ی پی زولم بی، بی گومان له مه ر میله و به ربه سته کانی په نجه ره که ش هه لا و هه نگامه یه ک ساز ده کا و یان داوام لی ده کا که میشه که رانه به سه ده فی خوراک و جهرگ و گواندین به خیتو به که م. له ده ورانی لایه تی مندا تاوانبار تاوانبار بوو؛ به پنی کرده وهی خوی هه لس و که وتیان له گه ل ده کرد. هیچ که سیش خوروشیکی له دزیک پی باشتر نه بوو، به لام ئه مرۆکه ئاژاوه گیریی بووه ته باو و وادیاره به ریز مونتائلی به ته مایه هه موو به ره لا و دز و ئاژاوه گیران هان بدا و ده ست خوشانه یان پی بلئ.»

ئاجودانه که گوتی: «من نازانه که کار دینال مونتائلی چی داوه به سه ر ئه و کارانه وه که خوی تی هه لده قوتینی، خو ئه و نوینه ری پاپ نییه و هیچ نیختیار و ده سه لاتیکی له مه ر کاروباری له شکری و ناله شکری دا نییه، به پنی یاسا...»

- قسه کردن له سه ر یاسا چ قازانچیکی هه یه؟ تو ناتوانی چاوه پروانیی نه وه ته هه بی که کاتی پاپی به ریز درگای گرتوخانه کانی کرده وه و هه موو ئه و لیبیراله خویر و خراب کارانه ی به ردایه گیانی ئیمه نابن له وه دلنیابی که کهس ریز بق یاسا دانن! ئه مه ته واو له خوبایی بوونه! هه لبه ته ئیدی له و کاته دا

سینیور مونتانی زور به خوی دهنائی . ئەو سەردهمی خوالیخوش بوو پاپای به پیزی ئەوکاتدا زور بێ دەنگ بوو، بەلام ئیستا کە سایه تییه کی گه‌وره و به ناوبانگه. له پریکدا وای لێ هات و کهوته بهر سهرنجی کاربه‌دهستان و هه‌رکارینکی پیتی خوش بێ ده‌توانی بیکات. جا چون ده‌توانم دژایه‌تی له‌گه‌ل بکه‌م؟ شایه‌د ئەوه‌ندهی که من بیزانم له‌لایه‌ن فاتیکانه‌وه ئیختیار و ده‌سه‌لاتینکی تایبه‌تی و نه‌ینی هه‌بێ. ئیستا هه‌موو شتیگ گۆرانیکی به‌سه‌ردا هاتوه: ئینسان ناتوانی پیش‌بینی بکات که سه‌به‌ینی چ شتیگ ده‌قه‌ومێ. له‌ده‌ورهی خۆشی رابردوودا مرۆف ده‌یزانی که چی ده‌کات، به‌لام ئیستا...

قایمه‌قام به‌ناپه‌حه‌تییه‌وه سهری راوه‌شاند. دنیا به‌کی که کار دیناله‌کان له سهر ورده‌کاری رینک‌وپیکی گرتوخانه‌ خویان ده‌خسته‌ ئاسته‌نگ و زه‌حمه‌ته‌وه و سه‌باره‌ت به «مافی» تاوانبارانی رامیاری قسه‌یان ده‌کرد، ورده‌ورده ئەوچه‌مکه بۆ ئەو، دنیا به‌کی سه‌یر و پینچلاو پووچ بوو.

میشه‌که‌رانه به‌ش به‌حالی خوی له‌گه‌ل شله‌ژانینکی ده‌روونی و پۆخی که نزیک به‌جه‌له‌ بوو، بۆ قه‌لا گه‌رایه‌وه. دیداری ئەو له‌گه‌ل مونتانی و ره‌ی ئەوی تا خالی سیفر دابه‌زاند بوو. توو په‌یی و شه‌پاژویی ئەو به‌قسه‌ کردن له سهر سیرکی گه‌روک و له‌چوارچۆیه‌کی ته‌واو هیوا بپاویدا کوتایی پێ هات و گووتی ئەو بابه‌ته ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه بوو که دانوستانده‌که کوتایی پێ بێ چونکه ئەگه‌ر پینچ خوله‌کی تری بخایاندایه بێ شک ده‌گه‌ریا.

کاتێ له‌پاش نیوه‌پۆی ئەو پۆزه‌دا بۆ لێپرسینه‌وه بانگ کرا، هه‌ر پرسیارینکی که لێی ده‌کرا وه‌لامه‌که‌ی ته‌نیا پیکه‌نینینکی سه‌رشیتانه بوو، قایمه‌قام دوا‌ی ئەوه‌ی که له‌به‌ر ئەو وه‌لامانه‌ ئارامی و له‌ سه‌ره‌خۆییه‌که‌ی وشکایی هات توو په‌ بوو و ده‌ستی کرد به‌جنیودان. میشه‌که‌رانه‌ش ته‌نیا خرابتر له‌پیتشو پیکه‌نی، قایمه‌قامی پۆزه‌په‌ش زۆرتوو په‌ بوو و گوراندی و هه‌ره‌شه‌ی له‌ زیندانیه‌ سه‌ره‌پۆکه‌ی کرد که زۆر پیس ته‌میی ده‌کات، به‌لام ئاخه‌ره‌که‌ی به‌و ئاکامه‌ گه‌یشت، هه‌روه‌ک جیمز بێرتین که تاوێ له‌وه‌پیش گه‌یشتبوه ئەوێ، که به‌لگه‌ و دکومینت هیتانه‌وه بۆ که‌سینکی ئاوا خرفاو ته‌نیا خۆماندوو کردینکی بێ بایه‌خه‌.

میشه که رانه جارینکی دیکه ش بردیانه وه بۆ بهنده تاکه که سیه که و به خه مگینی و ناھومیدییه کی زۆره وه که هه میشه به شوین ئه و حاله ته دا شه پۆلانی ئیش و نازار دایده گرت له سهر دۆشهک و پیخه فه که ی که له کا ساز کرابوو وهر که وت و تا شه وئ، بئ ئه وه ی بجوولیت یان توزقالانیک بیری لئ بکاته وه پاکشا، دوا ی شله ژانیک دهر وونی زۆر، دهمه ده می به یانی که وته که وانی بئ هۆشی و بیداریه وه. له و کاته دا وای به بیردا هات که پۆزه ره شی و چه رمه سه رینی ژیا نی خۆی زۆر له جه سه ته ی نیوه مردوو ه که ی پتر به سه ر پۆحی دا قورسا یی ده کات. قورسا یی شتیکی وا که پۆح و گیانی خۆی له بیر چوو بو وه. پاستییه که ی ئه وه بوو که ، چۆنا وچۆن بوو که هه موو شتیکی ئاوا کۆتایی پنهات بۆ ئه و زۆر بایه خدار نه بوو، ئه وه ی که بۆ ئه و جیگای سه رنج و بایه خ بئ دان بوو ئه وه بوو که له چنگ ئه و ئیش و نازاره بئ دهرمانه رزگاری بیت. رزگار بوون له و که ند و کۆسپ و به ند و که له بچه یه ش له و کاته هیوا بپاویه دا ئاسایش و نارامیی دهر وونی ئه وی مسوگر نه ده کرد.

رهنگه بتوانی که هه لیت، یان دهره تانی نه بیتوو بیانکوشتایه ت، هه رچی بایه ئیتر پاپای نه ده دیت، خواردنی شیویان بۆ هینا و میشه که رانه به چاوانیکی ماندوو و قورس و به بئ تاقه تیه وه سه ری هه لیتنا: «کات ژمیر چه نده یه؟»
 . شه شه ئاغا، شیوم بۆ هیناوی.

به رقی و قیزیونیکه وه له شیوه که ی پروانی که بۆگه ن و سارده وه بوو بوو پرووی لئ وهر گنیرا به له ش هه سته به نه خۆشی و وه ره زی ده کرد. دیتنی خوارده مهنی شیویش ئه وه نده ی دیکه شه مزاندی.

سه ربازه که به په له گوته: «ئه گه ر نانه که ت نه خۆی نه خۆش ده که وی، به زۆریش بئ په نجه نانیک بخۆ، به قازانجه ت.» سه ربازه که به شیوه یه کی دلسۆزانه و به برشته وه قسه ی ده کرد. هه ر له و کاته دا له ته نانیک نه برژاوی له سه ر دهوریه که هه لگرت و دیسانه وه نایه وه سه رجیگای خۆی. ترکه ی شۆر شگنیریک له ناخی میشه که رانه وه سه رئ هه لدا، خیرا تیگه یشت که ده بئ له نیتو نانه که دا شتیکی شاردرابیته وه، به بئ وازییه که وه گوته: «زۆر باشه ده توانی لیره ی دانیتی، ورده ورده که مینکی لئ ده خۆم.» درگا که کرابوو وه و

ئەو دەیزانی که سەرپەلەکه‌یان له سەر پلێکانه‌کانه و له‌هه‌موو قسه‌کانی ئه‌وان
حالی ده‌بین.

دیسانه‌وه کاتی درگاکه داخراوه، می‌شه‌که‌رانه خۆی پازی کرد به‌وه‌ی که
کەس له‌که‌لین و درزی درگاکه‌وه چاوه‌دیزی ناکات، ئەو کوته‌نانه‌ی هه‌لگرت
و زۆر به‌وردی له‌تی کرد. له‌نیۆ نانه‌که‌دا پاست ئەو شته‌ی که چاوه‌پوانی
ده‌کرد، چه‌ند بېه‌ندیکی* چکوله‌ی تی‌دا بوو. بېه‌نده‌کان له‌کوته‌ قاقزیکه‌وه
پێچرابوون که چه‌ند وشه‌یه‌کیان له‌سەر نووسرابوو. قاقزه‌که‌ی زۆر به‌ئارامی
و به‌سه‌رنجه‌وه پیکوپیک کرد و برديه‌ ژیر ئەو پۆشنایه‌که‌مه‌ی که‌ بالی
کیشابووئه‌ نێو به‌نده‌که‌وه. قاقزه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ ناسک‌بوو و به‌و پێه‌ش هیند
به‌وردی له‌سەری نووسرابوو که‌ خویندنه‌وه‌که‌ی هه‌له‌ی زۆری تی‌ده‌که‌وت.

. درگاکه‌ کراوه‌ته‌وه، پۆشنایی مانگیش به‌ده‌زه‌وه‌نییه‌. خیرا‌به‌ بېه‌نده‌که‌
کاره‌که‌ ته‌واوکه‌ کات‌ژمیر دوو یان سینی نیوه‌شه‌وه‌ له‌پێگای پێره‌وی
ژیرزه‌مینه‌که‌وه‌ وه‌ره‌، ئیمه‌ هه‌موو ئاماده‌ین. په‌نگه‌ ده‌رفه‌تیکی دیکه‌ی ئاوامان
بۆ هه‌له‌نه‌که‌وی زووکه‌.

به‌دله‌کوته‌ی و دله‌پاوکیه‌وه‌ قاقزه‌که‌ی پێچاوه‌. وادیاره‌ هه‌موو شتیک ساز و
ته‌یاره‌ و ته‌نیا ده‌بین به‌بېه‌ند میله‌ئاسن‌کانی په‌نجه‌ره‌که‌ بېه‌رینه‌وه‌. شانسیکی
زۆرباشه‌، زنجیره‌کانی ده‌ست و پێشی لێ کراوه‌ته‌وه‌! ئیدی پێویست ناکا که
بۆ بېه‌رینه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ کات و ساتی خۆی به‌فیترو‌ بدات. چه‌ند میله‌ئاسنی
پێوه‌یه‌؟ دووان، چوار و هه‌رکامه‌یان ده‌بین له‌دوو جیگاوه‌ بېه‌رینه‌وه‌، ده‌بیته‌
هه‌شت. ئەها ئەگه‌ر په‌له‌ بکات ده‌توانی به‌دریژایی ئەو شه‌وه‌ هه‌موویان
بېه‌رینه‌وه‌ . جما و مارتینی چۆن توانیبووین ئاوا خیرا هه‌موو شتیک ئاماده‌
بکه‌ن . جل‌وبه‌رگی تاییه‌تی، په‌ساپورت و هه‌شاره‌؟ ده‌بین هه‌روه‌کوو ئیستر
و بارگین کاریان کردبێ و ئەوه‌ش نه‌خشه‌ی جمایه‌ که‌ هه‌موویان په‌سندیان
کردوو، که‌مێ به‌خۆی پیکه‌نی. ئەگه‌ر نه‌خشه‌ و خه‌ریتی کاره‌که‌ به‌باشی
به‌پێوه‌ ببردئێ فه‌رقی چیه‌ که‌ جما دایرشتبێ یان یه‌کیکی دیکه‌! به‌لام
نه‌یده‌توانی خۆشحال نه‌بیت که‌ به‌جیگای ئه‌وه‌ی به‌نه‌ردیوانی له‌گورپس و

*بېه‌ند: ئەو ئاسنه‌ زېره‌ی بۆ هه‌لبه‌رینه‌ و لووسکردنی ئاسن که‌لکی لێ وه‌رده‌گرن

ته ناف ساز کراو بچمه خورای . که ئه وه پیتشیناری قاچاخچییه کان بووه . له سه ر پیتشیناری جما له ریگای رییره وی ژیرزه مینه که وه ئه وکاره بکه م . که لاله که ی جما زورگران و سهخت و پیچه لاو پووچتر بوو ، به لام وه ک ئه وه ی دیکه نه ده بووه هزی ئه وه ی که گیانی یاساوله که ی ده ره وه ی شور وه ی رۆژه لاتی قه لاکه ، که پاسه وان ی و قه ره ولی ده دا نه ده که وه ته مه ترسیه وه : هه ربۆیه ئه و دوو که لاله یه که له به رده می دا دانرا خیرا که لاله و خه ریتی جمای هه لپژارد . کاره که ئه به و شیوه یه بوو که ئه و یاساوله ی که دۆستی ئه وان بوو و به نئوی «سیسرک» ناسرابوو ، به بی ئه وه ی سه ربازه کانی دیکه ئاگادار بن له پریکدا ده روازه ئاسنینه که وه ره که ی حه وشه ی بۆ ده کرده وه که ریگایه کی لئ ده بووه وه بۆ رییره وی ژیرزه مینه که و دیسانه وه یاساوله که ده بی کلیله که به ریته وه بۆ ژوووری تایبه تی یاساوله کان و له جیگای خۆی دا هه لی واسیته وه . مینشه که رانه ده بوو دوا ی بیستی ئه وه وه واله ده ست بکات به برینه وه ی میله ئاسنی په نجه ره که دوا یه ده بی کراسه که ی له تله ت بکات و پیکیانه وه ی بیهستی و بیکاته ته نافیک تا پیندا شوڤ بیته وه بۆ سه ر دیواره پانه که ی رووبه رۆژه لاتی لای حه وشه که . ده بی به دریزیایی ئه و دیواره کاتی که یاساوله که ئاگای له وه ره به ده ست و پی و سنگه خشکی هیتاش بروات ، هه رکه زانیشی که یاساوله که بۆ لای دیواره که ی ئه وگه راوه ته وه ؛ له سه ر به ردی سه ر دیواره که خۆی پاکیشی . له گۆشه ی باشووری رۆژه لات برجیکی دارووخاوی لئییه . ئه م برجه دارووخاوه پره له گژو گیا و دپک و دالی پاپیتال ، خرکه به ردیکی زۆر رووخاوه ته نیو برجه که وه و هه روه ها رووخاوه ته حه وشه ی پشت برجه که . قه رار وایه که ده بی له م برجه چکۆله وه و به یارمه تی ئه وگژ و گیا و خرکه به ردا نه وه بچیته خورای بۆ نیو حه وشه که ، هیتاش ده روازه ئاسنینه که که قفله که ی هه لگیرابوو بکاته وه و له ریگای رییره وه که وه به ره و تونیلی ژیرزه مینه که بکه ویته پئی . سه دان سال له وه پیش ئه م تونیله مه دوا ی نیوان ئه م قه لایه و ئه و برجه ی سه ر ئه وه ته پکه ی رووبه روو بووه که ده بی ریگایه کی نهینی بوو بی ، به لام ئیستا ئیتر بی که لک بوو و له دووسی جیکاش دا به هزی دارمانی به رد و نزاری قه دپالی ته پکه که گیرابوو و ته نیا قاچاخچییه کان بوون که له داوینتی کتیه که دا ریگایه کیان هه لکه ندبوو که ده چوو

سهرتونښه که و هرئوانیش بوون به تهنیا که له بوونی ئه وړپښه ناگادار بوون. که س شکی بق ئه وه نه ده چوو که جاری و ابوو بچنه دین حه و توو باری قاچاچپیه کان له وژیرزه مینه ی قه لاکه دا ده شار دراره، له و لاشه وه ئه فسه رانی گومروک له خوړایی مال و حالی ئه و کتونشین و گوندنشینه پوژده پره شان و به ش مینه تیانه یان ده پشکنی. نا له وړپښه وه بوو که ده بوو میتشه که رانه وه ک مار بخزیت و به ره و داوینی کیوه که هل زنیت و دواپه به ره و جیگایه کی چول و هول بروت که مارتینی و قاچاچپیه ک چاوه پروانی ئه ویان ده کرد. کیشه ی گوره ئه وه بوو که کردنه وه ی قفلی درگاکه له گه شتی شه وانده ه لیک بوو که هه موو شه ویک ریک نه ده که وت. دوا ی ئه وه هه موو شه وئ ئه وه له نه ده پر خسا که کاتی هاتنه خواری له پنجه ره که ناوا تاریک بی ئه گه ر شه ویک ی پروناک و مانگه شه و بی بی گومان یاسا و له که ده بیینی و پرو به پرووی مه ترسیه کی گوره ده بیته وه. ئیستا که ده رفه تیکی ناوا باشی بق ه لکه و تووه ده بی به باشی بیقوزیته وه. دانیش و ورده ورده خه ریکی خواردنی نانه که بوو، ئه م پینخوره لانیکه م وه ک خواردنه نیه کانی دیکه ی گرتووخانه که بیزی هل نه ده ستاند، به لام بق ئه وه ی گور و تینیکی تی بی، ده بی که میک بخوات.

باشتر و ابوو که چاویک له سهر یه کدانی و هه ول بدات که که میک خه وی لئ بکه وئ ، کار کردن به بر به نده که تا کاتژمیری ده مه ترسیدار بوو. دواپه ئیش و کاریکی تاقته پر و کینی له پیش بوو.

دوا ی ئه وه ش پاپاش به ته ما بوو که ده ربازی بکات! پاپا ده ی توانی ئه و کاره بکات، به لام ئه و بقوخی ئه م پیاوه تیه ی بی خوش نه بوو. پینی خوش بوو جیا له و، هه رکه سیکی تر که هه بی یاریده ی هه لاتنی بدات، ده بی ئه م کاره به ده ستی خوی یان یاریده ی دوستان و هاوړتیانی خوی جی به جی بکری. ئه و یارمه تی قه شه کانی نه ده ویست.

هه وا چهنده گرم بوو! بی گومان هه وره تریشقه ده ستی پی ده کرد، که ش و هه وا چهنده خه فه و سامال و کپ بوو. به بی وازیه وه له سهر دوشه که کاییه که ی گینگلیکی دا و ده ستی راستی که پیچرابوو نایه ژورسهری خوی، دواپه دیسانه وه ده ستی لبرده وه. ده ستی وه ک ناوړ دایسا و چلی ده دا! ده رد

و نازاری هه موو کۆنه برینه کانی زیندوو بیوونه وه و دهسته ملانی ئه وژان و ئیشه ی برینه تازه که ی بیوون، چی بوو که ئه وانیش که وتیونه جووله، خو ئه وان هیچ پیوه ندیان به وزامه نوییه وه نه بوو! ته نیا له بهر ئه وکەش و هه وا ناخوش و توفانییه وه بوو. ده بوو هه رچۆنیک بێ که میک بخه وئ و پیش ئه وه ی که ده ست به کاری بر به ندکیتشان بێ که مێ به سه یته وه و پشوو یه ک بدات.

هه شت میله ئاسن و هه مووشیان زۆر ئه ستوور و قایم! چه ند میله ئاسن یه کی دیکه ی مابوو که ده بوو بېردرینه وه؟ بێ گومان زۆر نه بوو، ده بێ کات و ساتیکه ی زۆر بێ که خه ریکه ی برینه وه یه - کات و مه ودا یه کی که کۆتایه هه ر نایه ت - به لێ بێ شک هه ر له بهر ئه وه بوو که بازۆله کانی ده ییشان - یه کجار زۆریش ده ییشا: ژانه که ی تا مۆخی ئیتسکی ده پۆیشتا، به لام بر به ند لیدان قه ت نه یده توانی ئه وه نده که له که ی بێنیه ژان، تو بله ی ژان و بړک و چل دانی لاقه شه له که شی هی بر به ندکیتشانه که بیت؟ له پړیکدا ده رپه پړی، نا، نه خه وتبوو به لکوو به چاوی کراوه وه خه وی ده دیت خه وی بر به ندکیتشان، ئیتستا هه موو ئه و نه ردانه ده بێ بېردرینه وه.

میله ئاسن ی په نجه ره که هه روا قیت و قۆز و قایم له سه ر جینگای خۆیان بوون وه ده م ژمیری برجه دووره که وه زهنگی سه عاتی ده لیدرا. ده بوو ده ست به کار بێ و له درزی درگا که وه چاوی له ده رێ کرد و دوا ی ئه وه ی که دیتی که س چاوه دیری ناکات، یه کئ له بر به نده کانی له باخه لی ده ره ینا.

نا، هیچ کیشه و نار هه تییه کی نه بوو - هیچ! له که پریانی خه یالی خۆیدا بوو. ئیشه ی که له که شی به هۆی سه رما و با په ره وه بوو، سه حه وه ته له گه ل ئه و خورا که خا وینه! و ئه و بۆن و به رامه پیسه ی گرتووخانه ده بێ شتیکی ئاسایی بێ، به لام ئیش و ژانی هه موو له شی و چل دانی برینه کانی به هۆی نازاری ده روونی و پۆخی و به شتیکی شی به هۆی زۆر دانیشتن و بېجوله یی بوو. به لێ بێ گومان هه ر ده بێ وابی، هۆی زۆر دانیشتن بوو، به داخه وه که له وه پیش نه که وتبووه بیری بۆ چاره سه ر کردنی!

ده بوو که مێ دانیشی و لێی گه پړی تا ئه و هه لچوون و داچوونه ی نازاری له شی تۆزی بره وئ جا دوا یه ده ست به کار بێ، بێ گومان تا یه ک دوو

خوله کی تر که من دادهمرکا. دانیشتن به بی جووله کردن له هموو شتیک خرابتره. کاتی که دانیشتن، که و ته ئامیزی ته مبه لی ئه و دانیشتنه بی جووله یه وه و روخساری له ترسانا ره شداگه را. نا ده بی راچه نی و ده ست به کار بی و ئه و موته یه له خوی دورکاته وه. هه ست کردن به و ئازاره یان گوی پی نه دانی به سترابووه وه به وره و ویستی ئه و، نا ههستی پی ناکا و به وره یه کی به رزه وه پاوی ده نی. دیسانه وه هه ستایه سه رپی و قورس و قایم و بوغور له گه ل خوی که و ته قسه کردن: «من نه خوش نیم، کاتی ئه وه نییه که من ئیستا نه خوش بم. ده بی ئه و نه ردانه بی رمه وه و به وه ش هچم لی نایه ت.»

ئه و جار دهستی کرد به بر به ند لیدان.

ده و چاره گیک - ده و نیو - چاره گیکی ماوه بق یازده - بری و دیسانه وه بری، به دهنگی بر به نده که که به سه ر ئاسنه که ی دا ده کیشاق ده تگوت که سیک بر به ند به سه ر میشک و له شیدا دینی. به شله بزه ییکه وه به خوی گوت: «نازانم کامیان زووتر ده بر دینه وه. من یا میله ئاسن کان؟» دانه کانی له چیره وه برد و خه ریکی بر به ند لیدان بوو.

یازده و نیو، گه رچی دهستی وشک بیوو و ماسیبوو و زور به زحمه ت ده یوانی بر به نده کان تووند له دهستی دا راگرئ، دیسانه وه هه روا خه ریکی برینه وه ی بوو، نا، نه ی ده ویرا که پشوویه ک بدات. ئه گه ر تا قه جارئ ئه و شته ترسناکه ی ناو دهستی دا بنایه ت بی گومان غیره تی هه لگرته وه ی نه ده بوو که دیسانه وه دهستی پی بکاته وه. یاساوله که دهستی کرد به پیاسه کردن، قونداخی تهنه گه که ی به به ردی سه ردرگا که دا خشا، میشه که رانه پاوه ستا و چاویکی له ده ورو به ری خوی کرد، دهستی به بر به نده که وه هه روا به هه واوه وشک بوو، بله ی پیان زانیبیت؟

شتیکی خر له که لینی درگا که وه خرایه ژووری و که و ته سه ره رزی. بر به نده که ی دانا و دهستی له کار کیشاوه تا ئه و شته خره هه لگریته وه. قاقزیکی چکۆله ی لوول کراوه بوو.

مه‌ودايه‌کي دور و دريژ بوو که ده‌بوو بچيته خواروه، شه‌پولانيکي رهش و تاريخ که به‌توندي به‌دورويشتي‌دا ده‌گوزهران - چون ده‌يانلوورانده اوار! - نا، به‌لن! نه‌و دانه‌ويبوو تا قاقزه‌که هه‌لگريته‌وه. که‌مي گيژ بوو و به‌رچاوي توژي تاريخ بوو. زوربه‌ي خه‌لکيش کاتي که داده‌نون سه‌ره‌گيژه ده‌گرن. هيچ جيکاي نارحه‌تي نه‌بوو - هيچ. قاقزه‌که‌ي هه‌لگرت و برديه ژيرپوشنايه‌که و زور به‌وردی و به‌ئاراميه‌وه کرديه‌وه.

- هه‌رچونيکي که بوژ ده‌کريئ شه‌مشه‌و وه‌ره. سبه‌يني سيسرک بق جيگايه‌کي ديه‌که ده‌گويزريته‌وه. له‌بیرت نه‌چيئ نه‌و تاقه شانسي ئيمه‌يه. قاقزه‌که‌ي له‌به‌ين برد، هه‌روه‌کوو قاقزه‌که‌ي ديه‌که‌ي شرت و گوم کردبوو، ديسانه‌وه بربه‌نده‌که‌ي هه‌لگرت و گيژ و ناھوميد، به‌لام قورس و قايمتر ده‌ستي پي کرده‌وه. کات ژمير يه‌کي نيوه‌شه‌وه. تا ئيستا سي‌سه‌عاتي کار کردبوو و شه‌شميله‌ئاسن له‌هه‌شت‌ميله‌ئاسن‌کان‌ي برپيژوه، دوودانه‌ي ديه‌که‌ي مابوو، سه‌رکه‌وته‌وه - ورده‌ورده شه‌پولاني ئيش و نازاري پر له‌ترس و خوڤي له‌وه‌پيشي وه‌بير هاته‌وه، ئاخريين جار له‌م ساله‌ نوپه‌دا بوو. به‌وه‌بير هيتانه‌وه‌ي نه‌وپينج‌شه‌وه له‌حه‌يبه‌تا له‌رزي، به‌لام نه‌و جاره‌ ئاوا له‌پريکدا نه‌بوو. قه‌ت ئاوا کوت‌وپر نه‌وکی نه‌گرتيوو.

بربه‌نده‌که‌ي خسته‌ خوارئ و له‌داخا ده‌ستي به‌م‌لاولادا فرئ‌دا. بق هه‌وه‌لين‌جار دواي شه‌وه‌ي که بي‌دين و لائيک بيوو، له‌ناخي هيواپراوي‌دا که‌وته‌ دوعا کردن و پارانه‌وه، ده‌سته‌و داويني هه‌موو شتيک بوو- پووبه هه‌موو شتيک دوعاي کرد، هه‌موو شتيک...

- شه‌مشه‌و ليتم‌گه‌رئ! با سبه‌يني نه‌خوش که‌وم! سبه‌يني هه‌موو نازاريک به‌شان هه‌لده‌گرم - ته‌نيا شه‌مشه‌و و هه‌ر شه‌مشه‌و ليتم‌گه‌رئ!

هه‌ردوو ده‌ستي به‌ئه‌ملاولاي سه‌ريه‌وه نا و بق ساتي به‌بي‌جووله‌ پاره‌ستا، دوايه بربه‌نده‌که‌ي هه‌لگرت و جاريکي ديه‌که گه‌پاوه سه‌رکاره‌که‌ي. يه‌کونيوي نيوه‌شه‌و بوو . هاته سه‌روکاري هه‌شته‌مين ميله‌ئاسن. کراسه‌که‌ي شيتال شيتال بيوو. ليته‌کانی خويناوي بوون و تارمايه‌کي سوور به‌رچاوي

گرتیوو. هه‌روا برپه‌ندی لێده‌دا و کاری ده‌کرد و دیسانه‌وه کاری ده‌کرد. ئاره‌ق له هه‌نیه‌یه‌وه ده‌تکایه خوارئ. 4

مونتانی دواى ئه‌وه‌ی هه‌تاو له ئاسۆگه‌وه سه‌ری هه‌لدا خه‌وی لێ‌که‌وت. له‌به‌ر په‌نج و ئازاری شه‌وئ ته‌واو تیک‌چوو‌بوو، قه‌درایه‌ک به‌ئاسوده‌گیه‌وه خه‌وی لێ‌که‌وت، به‌لام دوايه دیسانه‌وه خه‌ودیتنه‌که‌ی ده‌ستی پێ کرده‌وه.

له‌پێش‌دا خه‌وئ ئالۆزی ده‌دی، له‌ت‌له‌ت بوونی وینه‌ی که‌سیک و ترس و خۆف که هه‌موویان رێچکه‌یان به‌ستبوو به‌شوین یه‌کتر‌دا، هه‌موویان سه‌رچاوه‌که‌یان ده‌که‌پایه‌وه سه‌ر ئه‌وئیش و ئازار و هه‌ول‌دانه، هه‌ر ئه‌وسیتبه‌ره ترسناکه سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه. خێرا خه‌یالاتیکى سه‌یر هه‌روژمیان بۆ هینا، ئه‌وخه‌یالاته ترسناکه دیرینه‌یه‌ی که له‌میژ سال بوو ئاشنای بوون. ته‌نانه‌ت له‌وکاته‌یدا که خه‌وئیشی ده‌دیت، زانی هه‌میشه و له هه‌موو کاتیکدا ئه‌وه، که ئه‌وکی به‌رنادا، له‌پانتایه‌کی گه‌وره و به‌رفراوان‌دا سه‌رگه‌ردان و ئاواره بوو، ده‌یویست قوژبنیکى ئارام بدۆزیته‌وه تا له‌هه‌وئ‌دا ستار‌بگرئ، و بخه‌وئ، سه‌یر بوو له هه‌موو جیگایه‌کدا خه‌لکی خوار و ژووریان ده‌کرد و توو‌یژیان ده‌کرد، پێده‌که‌نین، ده‌یان گوپاند، دۆعا و پارانه‌وه‌یان ده‌کرد. زه‌نگه‌کانیان ده‌زپاند و که‌ره‌سه‌و شتی ئاسنینیان لیک‌ده‌کوتا، جاری‌وابوو مه‌ودایه‌کی که‌م‌کپ و بێ‌ده‌نگ ده‌بوو و ده‌خه‌وت، جاریک له سه‌ر چیمه‌ن، جاریکى دیکه له سه‌ر کورسیله‌ی داری، دوايه له سه‌ر ته‌خته به‌ردیکى پان چاوه‌کانى ده‌قوچاند و به‌هه‌ردووده‌ستی دای ده‌پۆشی تا پێشی هه‌روژمی تیشکی پێ‌بگرئ و له‌به‌ر خویه‌وه ده‌یگوت: «ئێستا ده‌خه‌وم.» له‌په‌رینکدا خه‌لکی به‌هه‌لا و هه‌نگامه‌وه به‌ره‌و‌پووی ده‌هاتن، بانگیان ده‌کرد و داوایان لێ‌ده‌کرد: «هه‌سته! هه‌سته. زووکه، ئیمه پێویستیمان پێته‌یه‌!» جاریکى دیکه له‌ته‌لاریکی پێپه‌ر له‌هۆده و ژووری خۆش و پاراوه به‌بالنج و پشتی و کورسیله و کورسی نه‌رم و نیان‌دا رای‌ده‌بوراد. کات شه‌و بوو به‌خۆی گوت: «ئیتیر ئالیزه جیگایه‌کی ئارام و بێ‌ده‌نگ ده‌دۆزمه‌وه بۆ خه‌وتن.» به‌لام کاتی که ژووریکى تاریکی دیته‌وه تا لێی بحسیته‌وه، نه‌فه‌رێک به‌چه‌رایه‌که‌وه هاته ژووری، شه‌وقی چراکه‌ی له‌چاوی‌دا و گوتی: «هه‌سته پێویستیان به‌تۆ هه‌یه،

ههستا سه‌رپن، به‌لاته‌لات و لاتراسکه‌به‌ستن وهک بوونه‌وه‌ریکی که برینیکی کوشه‌نده‌ی تی‌کراپی، بی‌مه‌به‌ست که‌وته ری، زانی که زه‌من وه‌ستاوه و چه‌ندین کات‌ژمیر به‌حال جووله‌یه‌ک ده‌کا، تیگه‌یشت که تا ئیستا تازه نیوه‌ی شه‌و تیپه‌ر بووه. شه‌ویکی گه‌وره و پر‌قیمه‌ت که ئاوا زوو تیپه‌ر بوو.

دوو، سنی، چوار، پینج، سه‌عاتی شه‌ش هه‌موو شار به‌خه‌به‌ر دین و ئیتر ئه‌وبیده‌نگیه نامینن.

چووه ژووریکی دیکه و ویستی له‌پنخه‌فی ئه‌وی‌دا بخه‌وی، به‌لام نه‌فه‌ریک له‌سه‌ر بالنجه‌کان هه‌ستایه سه‌رپن و گوراندی: «ئمه‌ جی خه‌وی منه،» ئه‌ویش به‌دل‌یکی که‌یلی خه‌مه‌وه چووه ئه‌ولاوه.

تیک‌تاک‌ی سه‌عات یه‌ک له‌دوای یه‌ک له‌ده‌درا و ئه‌ویش هه‌روا سه‌رگه‌ردان و په‌ریشان ده‌خولاوه. له‌م ژووره‌ بو ژووریکی‌تر، له‌م مال بو ئه‌ومال، له‌سه‌رسه‌رایه‌ک بو سه‌رسه‌رایه‌کی دیکه، هه‌تاو ئارام خۆی هه‌لده‌کیشا و هه‌نگاه‌کانی خیراتر ده‌کرد. کات‌ژمیره‌کان پینج‌جار له‌درا، شه‌و گوزه‌رابوو، به‌لام ئه‌و هینشتا ئارام نه‌ببوه‌وه، ئایش چه‌رنج و ئازاریک! پوژیکی دیکه. پوژیکی دیکه. له‌دالان‌یکی دریزی ژیرزه‌مین‌ی‌دا بوو، پریره‌ویکی باریک و چکوله و بن‌میچیکی وادریژ و بی‌کو‌تایی که ئه‌وسه‌ری نادیار بوو و پریره‌وه‌که به‌چرا و مؤمیکی هه‌لکراوی زۆره‌وه پووناک کرابوو و له‌بن‌میچه کون‌کونه‌کانییه‌وه، ده‌نگی گورانی و سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی و موسیقی‌یه‌کی خوش و بلاوین په‌رده‌ی گوئی ده‌له‌رانده‌وه، بی‌گومان له‌سه‌ره‌وه له‌دونیای ئه‌وخه‌لکه‌ی سه‌ره‌وه که زیندوو بوون جیژن و شادی له‌ئارادا بوو، خۆزگه ده‌یتوانی له‌جیگایه‌ک‌دا خۆی به‌شاریته‌وه و بخه‌وی، جیگایه‌کی زۆرچکوله ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر قه‌بری بی! هه‌روا که قسه‌ی ده‌کرد قه‌بریک ده‌می کرده‌وه و به‌سه‌روه که‌وته ناوی، قه‌بریکی زار دا‌چ‌ریو، که بو‌نی مه‌رگ و پوواوی لیتوه ده‌هات. قه‌ینا که لانیکه‌م ده‌یتوانی لیره‌بخه‌وی!» «ئمه‌ قه‌بره‌ هی منه.» گلادیس بوو و گلادیس سه‌ری هه‌ل‌تئا و له‌نیو کفنه پوواوه‌که‌دا لیتی پووانی. ئه‌وجار ئه‌و که‌وته سه‌رچۆک و ده‌سته‌کانی به‌ره‌ولای گلادیس کرده‌وه: «گلادیس! که‌می پو‌حمم پی‌بکه و به‌زه‌بیت پیندا بیته‌وه، له‌گه‌ری با له‌م

که له بهره تهنګ و باریکه دا بخه وم. ئه شقینیت له گه ل ناکه م ده ستیشم ویت ناکه وئ، ته نانه ت قسه یه کیش ت له گه ل ناکه م، ته نیا ته نیا ئه وم لیتده وئ له ته ئیش ت وهرکه وم و برازیم! ئاخ ئه وینی من، زور له میژه که نه خه وتووم! ناتوانم تاقه پوژیکې دیکه خوم راگرم، تیشکی پووناکایی پوچ و په وانم ده سووتینی، غه لبه غه لب و هه را و هوریا می شکم ده کاته قه قنه س و ده ی هارروژینی. گلا دیس لیم که پئ با بیمه ئیره و بخه وم! «ویستی کفنه که ی بیتته سه ر ده م و چاوی، به لام گلا دیس زیقاندی و خوی و هرسو پاند: «ئهم کاره کفره بو تو، تو قه شه یه کی!»

دیسان سه رگه ردان و سه رلی شیوا که و ته پئ، هه رکه سه ری هه لینا له قه راخ زه ریا و له سه ر نزاریکې پوخی زه ریا بوو. له وئ که تیر پوژی خور وهک بزمار داده چه قی و ئاوی زه ریا ش ئارام و له سه ره خو ده ی نالاند و خوی ده لاوانده وه و شه پو لانی راده ژهنه. مونتالی گوتی: «ئاخ!» زه ریا ده بی به به زه بی و سنگ فراوانتر بی، ئه ویش پیر و که له لا و ماندوو و شه که ته و ناتوانی بخه وئ.

له پریکدا ئارتور له ناخی زه ریا وه پاسا و گو پاندی: «ئهم زه ریا یه هی منه!»

- قوربان! قوربان!

مونتالی پوچله کی و خه به ری بو وه وه، پینشخمه ته که ی به ئه نگوستی له درگا که ی ده دا. له پریکدا هه ستا سه رپیتی و درگا که ی کرده وه، دیتی که مونتالی چه نده شیوا و په ریشانه و ترسی تی زاوه: «قوربان نه خوشی؟»

هه ردوو ده ستی به نیو چاوانی خوی دا هی نا: «نا، خه وتبووم، ترساندمت.»

- بمبووره پیم و ابو به یانی زوو ده نگی ریگا پویش تنی تو م گوئ له زو وه پیم و ابو...

- دره نکه؟

- سه عات نویه، قایمه قامیش هاتوو بو دیدارت، ده لی ئیشیکې زورگرینگی

پیته، چوونکه وای زانیوه که جه نابتان زوو له خه و هه لده ستن...

- له خوارینیه؟ خیرا دیمه خوارئ.

جلوبه‌رگی له‌به‌ر کرد و چووه قاتی خواری.
قایمه‌قام گوتی: «بمبوره که هه‌روا سووک و ساده و دور له‌پێ و
په‌سمی فه‌رمی هاتمه دیدارتان.»

- هیوادارم که هیچ پرووداوێک نه‌خولقا‌بیت؟
- پرووداوێکی زۆرگرینگه. پ‌یوارز خه‌ریک‌بوو له‌هه‌لاتنه‌که‌ی دا سه‌رکه‌وێ.
- ده‌ی زۆر باشه، خۆ ه‌یشتا نه‌یتوانییه‌وه هه‌لێ، خۆ هیچ زیانیکی لێ
نه‌که‌تووه‌ته‌وه، پرووداوه‌که چۆناوچۆن بووه؟

- له‌حه‌ساری راست له‌ په‌نای ده‌روازه ئاسنینه‌گه‌وره‌که‌دا دۆزیویانه‌ته‌وه،
کاتی گه‌شتیاره‌که له‌سه‌عاتی سینی نیوه‌شه‌ویدا له‌حه‌ساری ده‌گه‌پێ، لاقی
یه‌کێ له‌ سه‌ربازه‌کان وه‌شتیک ده‌که‌وێ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که چرایه‌ک دینن
ده‌بینن که پ‌یوارز له‌چه‌قی رینگا‌که‌دا بێ‌هۆش که‌وتووه. خیرا ئاژیر ده‌کیشن و
من بانگ ده‌که‌ن. کاتی که چوومه ژووره‌که‌ی دیتم که میله‌ئاسن‌کانی
ب‌پ‌درا‌بوونه‌وه، ته‌نافیک که له‌هت‌وکوتی کراسیک پ‌یکه‌وه گری درابوو و
به‌په‌نجه‌ره‌که‌وه به‌سه‌ترا‌بووه‌وه و شوپ‌کرا‌بووه‌ خواری. خۆی به‌وێ‌دا شوپ
کردۆته‌وه و چووه‌ته سه‌ردیواره‌که. ده‌روازه ئاسنینه‌که‌ی که به‌ره‌و تونیل و
دالانه‌ژیرزه‌مینیه‌که ده‌کراوه هه‌لگیرابوو، وادیاره که یاسا‌وله‌کان
فریودرا‌بوون.

ئه‌ی له‌به‌رچی له‌ سه‌ر ئه‌و رینگایه‌دا که‌وتبوو؟ ئایا له‌ سه‌ر دیواره‌که
که‌وتبووه خواری و ئازاری پ‌ی‌گه‌یشتووه؟

- قوربان، له‌پیش‌دا منیش وام ده‌کوت، به‌لام دوکتوری گرتووخانه‌که هیچ
نیشانه‌یه‌کی له‌ که‌وتنه‌خواره‌وه له‌ سه‌ر له‌شی به‌دی نه‌گ‌رد. ئه‌وسه‌ربازه‌ی که
دوینێ یاسا‌ول و قه‌ره‌ول بووه ده‌یگوت: «دوێ‌شه‌و که شتوم بۆ پ‌یوارز برد
دیاریبوو که زۆر نه‌خۆش بوو و هیچی نه‌خوارد، به‌لام ئه‌م قسه‌یه‌ بێ‌بایه‌خه
و هیچ پ‌ێی به‌قا نییه، پ‌یاویکی نه‌خۆش ناتوانی ئه‌ونه‌ردانه ب‌پ‌ریته‌وه و ب‌چیته
سه‌ربان، ئه‌قل بۆی ناچێ که وابووێ.»

- خۆی هیچی نه‌گوت؟
- قوربان بێ‌هۆشه.

- ئىستاش ھەر بىن ھۆشە؟

- تەنيا جار جارىھەك و ھەش دىتەو ھە و نالە نالەك دەكا و دىسانەو ھەك
خۇزى لىن دىتەو ھە.

- زۆرسە يەرە! دوكتور چى دەلى؟

- نازانى چى بلى. ھىچ نىشانە يەك لە جەلغە و سەكتەى دل ناپىندرى كە
بلەى ھىن ئەو ھە، بەلام ھەر دەردىكى بىت تازە لىنى پوداۋە. پاست
لە و كاتەى دا كە وىستوۋى تەى ھەلىت من بۇخۇم لە سەر ئەو پىروايەم كە
دەستىك و وزەبىھەكى خولقېتەر و بەخشىنەر خىستوۋى تە خوارەو ھە.

مونتالى كەمى پروى تىكنا و پرسى: «دەتەنەو چى لى بىكەن؟»

- ھىچ نىبە چەند پوزىكى دىكە خۇم جى بەجىنى دەكەم، ئىتر تەمى بووم،
ئەو ھەش ئاكامى لى كىرەنەو ھە زىجىرەكانە - ھەرچەند كە ئەو ھە وىست و
بىروراي جەنابتان بوو.

مونتالى قسەكەى ئەو بىرى: «ھىوادارم تا ئەو كاتەى كە نەخۇشە
زەنجىرەكانى لى نەبەستەنەو ھە. پىاۋىكى كە ئاۋاى لى ھاتىنى - بەقەۋلى تۆ - زۆر
چەتۈنە كە بتۈانى ھەلى.»

قايمەقام ھەروا كە دەپۇشە دەرەو ھە، بەخۇزى گوت: «زۆر بەتۈندى
چاۋەدىرى لى دەكەم كە نەتۈانى ھەلى. بەپىز مونتالىش ھەر كارىكى كە
پىنى خۇشە دەتۈانى بىكات بەۋدە ناسك و ھەستىارەبەو كە من ھىچ
بايەخىكى پىن نادەم. پىوارز ئىستا تۈند بەزىجىر بەستراۋەتەو ھە. چەخۇش بى
و چساخ بى ھەروا دەمىنەتەو ھە.»

- ئاخەر چۆن بوو كە واى لى ھات؟ لەو كۆتايە ناسك و ھەستىارەدا كە
ھەموو شتىك ئامادە بوو ئەو بىن ھۆش بوو، پاست ئەو كاتەشى كە لەپەناى
دەروازەكە بوو! زۆرتەر ھەك گالته و پىكەنەن و يارىبەكى ترسناك دەچى.

ماتىنى ۋەلامى داۋە: «چاۋ لى كەن، تەنيا شتىكى كە بەبىر و مىشكى مندا
دى ئەو ھە كە دەبى ئەو ھىرشە ئازارەنى دەرونى، پىچەنەنەن و پىۋىان تىنى
كردبىن و بىگومان تا ئەو جىگايەى كە تۈانىۋى تە بەر بەرەكانى لەگەل

کردوو و دواى ئه وهى كه هاتوو ته هه سارى، به هوى بى هيزى و ئازاره وه
بى هوش بووه.»

ماركون به توو په ييه وه سوو تووى قه نه كهى ته كاند: «يانى به راستى ئيدى
كارى كوتايه، ئيستائىتر ناتوانين هيج كارىكى بۆ بكهين، داماوى بيچاره!»
مارتيني له ژيتر ليويه وه دووپاتى كرده وه: «بيچاره!» ورده ورده
به وئاكامه گه يشت كه ئه و دونيايه به بى بوونى ميشه كه رانه زورناخوش و
پروپوچه. قاچاخچيه كه هه روا كه له و بهرى ژوو ره كهى ده پروانى، جما به
ته نيائى دانىشتبوو به وه په زيه وه دهسته كانى له سه ر كراسه كهى به م لاو لادا
كه و تبوون و له خالىكى قوول و بى بن و بى كوتايى ده پروانى پرسى: «ببىر
له چى ده كه يته وه؟»

- ليم نه پرسىوو، له و كاته وه كه ئه وه واله م بى داوه، تا ئيستائى قسه يه كى نه
کردوو. باشتر وايه جارى با سه رو دلى نه گرین.

وادياربوو كه جما و اچوو بووه مالى فكره وه كه ده تگوت ئاگادارى بوونى
ئه و دووانه نيه، ئه وانيش ده تگوت له ترميك ده پروان، زور به هيواشى قسه يان
ده كرد.

مارتيني دواى بیدهنگيه كى خه فه تاوى، هه ستايه سه ر بى و قه نه كهى دانا.
قاچاخچيه كه گوتى: «ئه مشه و ده گه ريمه وه.» به لام مارتيني ئاماژه ي
بۆ كرد كه راوه ستيت و په له نه كات:

- جارى وازوو مه رۆ، ده مه هوى قسه ت له گه ل بكه م.

ديسان دهنگى هيواش تر كرده وه و هه ره وه ندهى كه به حال ليوى له يه كتر
جيا ده كرده وه: «هه ره به راست تو پيت وايه هيج ريگا چاره ينگ نيه؟»

- من نازانم كه ئايا ئوميدىك هه يه بۆ پرزگارى كردنى ئه و يان نا، به لام
ئيمه ناتوانين ديسان وه ئه و كاره دووپات كه ينه وه. ته نانه ت ئه گه ر ئه وه نده
ساخ و سلامت بووايه ت كه بيتوانيايه رۆلى خۆى به باشى بگيرى. به سه ر
ئه و حاله ش دا ئيمه ناتوانين گه لاله ي خومان مسوگه ركه ين. چونكه برياروايه
كه ياساوله كان بگۆرن به هوى شك و گوماناوى بوونيان. تو له وه
ئارخايه ن به كه سيسرك ئيتر ده رفه تيكى باشى بۆ نا په خسى.

مارتینی له پریکدا پرسى: «پیتوانییه دواى نه وهى که چاک بووه وه بشى که پاسه وان و یاساوله کان فریوده یین و کاریکی بق بکه یین؟
 ، فریودانى یاساوله کان؟ مه به ستت چیه؟
 - به لى، وام به زه یین که یشت که نه گهر له کاتى پابردنى گروپ و دهسته که دا له رۆزى Courpus Domini ۱ له نزیک قه لاکه وه بیته سه رپى گای قایمه قام و ته قه ی لى بکه م. هر له و کاته ش دایه هموو یاساوله کان بق کرتنى من هیرش دینن. نه و جار له و شینواویه دا چند نه فه ریکتان بتوانى پیوارز پزگار بکات. هه لبه ته نه مه ناتوانى وه کوو گه لاله یه کی له وه پیتش داپزراو لى بروانى، ته نیا شتیک بوو که به زه یینم گه یشت.

مارکون به روخساریکی بیرمه ندانه وه وه لامى داوه: «من به گومانم له وهى که بکرى نه م پیتشیناره له کاتى خوى دا و به ریک و پیکى گه لاله و جى به جى بکرى. بى گومان بوئه وهى که بتوانى ناکامیکى باش و نرینى لى بکه و پته وه ده بى به باشى هه لسه نگیندرى، به لام... قسه که ی خوى برى و له مارتینی پروانى: «یانى نه گهر جیه جى بوايه ت - نه م کاره ت ده کرد؟»

مارتینی له کاتى ناساییدا پیاویکی خوپاریز بوو، به لام ئیستا کات و ساتیکى ناسایى نییه ریک چاوى برییه نیوچاوانى قاچاخچیه که و دوپاتى کرده وه:
 «نه م کاره م ده کرد؟ چاویک له نه و بکه.»

پیویست به لیکدانه وه یه کی زورتر نه بوو. به گوتنى نه و قسه یه هموو شتیکى پروون کرده وه. مارکون گه راوه و له وه برى ژوره که ی پروانى.
 له مه ودای قسه کردنى نه و دووانه تا ئیستا جما وه ک مقه با دانیشتبوو. له روخساریدا هیچ ترسیک و ته نانه ت هیچ خه میکیشت لى به دى نه ده کرد. ته نیا و ته نیا سینه برى مهرگ بوو به سه ریه وه ده گه را. قاچاخچیه که هه رکه چاوى لى کرد، فرمیسک پیاله ی چاوه کانى پرکرد. هه روا که درگای هه یوانه که ی ده کرده وه و چاوى له ده رى ده کرد، گوتى: «میکل زوکه هیتشتا هه ردووکتان کاره که تان ته واو نه کردوو؟ زوو که ن زورمان کار ماوه!»

۱- جیژنى له شى (پاکى) مه سیح و یه کن له گه وره ترین و خوشترین جیژنه کانى کلیسای کاتولیکه.

میکل ههستاو جینوش به شوینییه وه. له هه یوانه که وه هاتنه نیتو ژووره که و
میکل گوتی: «ئیسنا ئیتر ئاماده م. ته نیا ده مهه وئ له سینیورا بپرسم که...»
به ره ولای جما ده رویشته که مارتینی قولی گرت: «لئی که پئ باشتروایه که
به ته نیایی.»

مارکون در یژهی دا: «لئی که پئ با ته نیایی! ئاوا هیچ قازانجیکی
پیناگه یینین. خودا له وسه ره ئاگاداره که بۆ هه موممان خه میکی گورچووبره،
به لام بۆ ئه و زورناخوشره. به سته زمانه!»

میشه که رانه یه کچه فته ی عه له ن ته واو له سهر گازه رهی پشت له بهین خه و
 و بن هوشی دابوو. هیزشی ئازاری ئه مجاره ی عه جایه ب توند و به ژان بوو.
 قایمه قامیش له ترسانا وهک شاغیبه کی لی هاتبوو هه لس و که و تیکی
 ناجوامیرانه ی له گه ل ده کرد و نه ته نیا ده ست و پیتی به زنجیر به سته وه،
 به لکوو وهک که ری دیز پیتی چه قاند تا به ته نافی چه رمی زورتوند به دوشه که
 کایه که وهی به سته وه. واتوند به سترابوه وه مه گه ر به پچر پچر بوونی له شی،
 ئهینا نه یده توانی توسقالیک بجوولیت. میشه که رانه شه ش پوژی ره به ق به دهم
 ئازاری دهروونییی و ئه شکه نجهی ته نافه کانه وه به پوچ نالاندی و مهردانه
 خوی راگرت.

به لام ئاخره که ی وره و توانایی تیکشکا و به هاوار و ناله و پارانه وه
 داوای له دوکتوری گرتووخانه که کرد که میکی تریاک بداتی، دوکتور پازی
 بوو که بیداتی، به لام قایمه قام که ئه و داوایه ی بیست نه یه تیش و «ئه و جووره
 کاره قورانه ی» قه دهغه کرد: چووزانی که ئه و تریاکه ی بوچی دهوئ؟
 واویده چی که له و چه ندر پوژده دا له سهر فیل و ته له که بووه و ده یه وه
 یاساوله کان ده رمان داو بکات یان له فکری هه ر کاریکی پیسی له و جووره گدا نی.
 ریوارز بو هه ر کاریک که تو بله ی زور فیل بازه و ئاماده یه.»

دوکتوره که نه ی توانی بزه ی سه رلیوی بشاریته وه، وه لامی داوه: به و تریاکه
 که مه ی که من ده ی ده منی قهت ناتوانی پاسه وانه که ده رمان داوکات، به لام
 سه بارهت به فیل و ته له که که ی - جیگای مه ترسی نییه، چونکه له مردنه وه
 زورنزیکه.»

هه‌رچی بئ پیمخۆش نییه که تریاکی پئ بدرئ. هیچ کەس بۆی نییه و ناتوانی به‌نەرمی و دلۆقانییه‌وه له‌گه‌لی هه‌لس‌و‌که‌وت کات، ده‌بئ ئه‌وشیوه‌یه ره‌چاوکات که بۆم داناو. ئه‌و توند و تیزیانه بۆ ئه‌و ته‌واو پر‌به‌پیتسته‌تی . با بیته ئه‌زموونیک تا جاریکی دیکه‌ فیرنه‌بئ ده‌ست‌به‌رئ بۆ میله‌ئاسنه‌کانی په‌نجه‌ره‌که.

دوکتور بویرانه‌ گوتی: «به‌لام یاسا ئه‌شکه‌نجه‌ ره‌ده‌ده‌کاته‌وه، ئه‌م ئیش و کارانه‌ له‌سنوور و حدودی یاسادا نییه.»
قایمه‌قام به‌توور‌ه‌یی و رق‌ه‌ستاویه‌وه گوتی: «پیم‌وايه یاسا شتیکی سه‌باره‌ت به‌ تریاک نه‌وتوو.

- به‌لئ سه‌ره‌نگ ئه‌و له‌ ژیر ئه‌رک و به‌رپر‌سیاره‌تی تودایه، تو ده‌توانی که رینگا و شوینی بۆ بکیشی؟، به‌لام لانیکه‌م هیوادارم که ئیزنی ئه‌وه‌ بده‌ی که په‌ت و به‌نده‌چه‌رمیه‌کانی لئ بکه‌ینه‌وه. ئه‌وانه شتیکی زیادین که له‌ سه‌ر رۆژه‌ره‌شی و به‌ده‌ختی ئه‌و قورسایي ده‌که‌ن. ئیستا خۆ ئه‌و ناتوانی ببزوئ، چ‌بگا به‌وه‌ی که هه‌لئ، ئه‌گه‌ر ئازادیشی بکه‌ی ناتوانی خۆی به‌سه‌ر پئوه‌ پاگرئ.

- ئاغای به‌ریز به‌پای من، دوکتوریش وه‌ک خه‌لکی ئاسایی هه‌له‌ ده‌کات. ئیستاش به‌رۆحیکی ئاسووده‌وه ئه‌وم به‌ستۆته‌وه و ده‌بئ هه‌ر ئاواش بمینیته‌وه.

- ده‌لانیکه‌م ئه‌وپه‌ت و گوریسانه‌ی که‌می شل‌که‌وه. ئاوا توند‌به‌ستنی به‌ندییه‌کی زه‌لیل کاریکی شاغی‌گه‌ریه.

- چۆن به‌ستراونه‌ته‌وه هه‌روا ده‌مینه‌وه ئاغایان هورسوپاسیشت ده‌که‌م که سه‌باره‌ت به‌ شاغی بوون و ناجوامیزی ئه‌و شته‌ قورانه‌ له‌گه‌ل مندا نه‌دوتی، من هیچ‌کاریکی بئ‌مه‌به‌ست و بئ‌هۆ ناکه‌م.

به‌و شیویه‌ شه‌وی چه‌وته‌م به‌ئازار و دوور له‌ هه‌رئاساییشیک گوزه‌را، و ئه‌وسه‌ربازه‌ی که له‌به‌ردرگای ژووره‌ تاکه‌که‌سیه‌که‌ی دا‌قه‌ره‌ول بوو له‌به‌ر ناله‌ و هاواری جه‌رگ‌ب‌ری ئه‌و به‌د‌ریژایی شه‌و له‌رزی و خاچی له‌ سه‌ر سینگی کیشا. میشه‌که‌رانه‌ هه‌روا خۆراگر بوو. ناله‌نالی میشه‌که‌رانه‌ ئاخه‌ره‌که‌ی سه‌ربازه‌که‌ی وا

لئى کرد تا له ئەرکى خۆيدا كەمى كوتا بى و دلسۆزى بۆ بكات. ياساوله كە
كات ژمىر شەشى بەيانى، پىشئەوئە دەوامەكەى تەواو بى ھىواش درگاگەى
كردهوئە و سووكىك چووئە ژوورئ. ئەو دەيزانى كە كارىكى نابەجى دەكات، بەلام
نەيتوانى خۆى پازى بكات بەوئە پىشئەوئەى كە پۆستەكەى تەواو بى نەچى و
بەتاقە وشەيەكيش بى دل خۆشى نەداتەوئە.

مىشەكرانەى دىت كە بەچاوى قووچا و بەدەمى كراوئەوئە بەبى جوولە
پاكتشاوئە. ساتى بەبىدەنگى پاوئەستا، دوايە دانەوى و پرسى: «ئاغا، چۆنت
يارىدە بەدەم تاكەمى لەو نازارەت كەم بىتەوئە؟ تەنيا خولەككىم ماوئە.»
مىشەكرانە چاوهكانى كردهوئە و بەدەم ئاە و نالەوئە گوئى: «لئىمگەپئى!
بپۆ و لئىمگەپئى!»

مىشەكرانە ئەوئەندە ماندوو بوو، پىش ئەوئەى سەربازەكە بگەپئەوئە سەر
پۆستەكەى خۆى خەوى لئىكەوتبوو.

قايمەقام دواى دەپۆژى دىكە ديسانەوئە چووئەوئە بۆ كۆشك، بەلام زانى كە
كاردينال چووئە سەر لەنەخۆشكىك ھەلئىنى لەپىدوئاو Pieve Dottavo وادياربوو
ھەتا پاشنىوئەرۆ ناگەپئەوئە بۆمالى. ھەر ئەو شەوئە پىشئەوئەى كە دەست
بكات بەشىوخواردن، خزمەتكارەكەى ھاتە ژوورئ و پراىگەيانند: «قوربان
نەفەرىك ھاتوئە و دەيھەوئى قسەتان لەگەل بكات.»

قايمەقام دواى ئەوئەى كە بەپەلە چاوىكى لەئاوئەكە كردد تا دلئىابى كە
يونى فورمەكەى رىكوپىنكە، بە قەيافەبىنكەوئە بەرەو ژوورى پىشوازى كرددنى
مىوان كەوتەپئى.

مونتانى لە ژوورى پىشوازى كرددنى مىوان دانىشتبوو، ئارام دەستى دەدا
بەسەر دەسكى كورسىەكەدا، ھىلىكى پەرىشانى لەتەوئىلى دا بەدىار دەكەوت.
لەپەنجەرەكەوئە لە دەرتى دەپوانى.

مونتانى قسە ماقولەكانى قايمەقامى بەشىوئەيەكى سووك و
بى حورمەتانە و بەتوورەبىيەوئە وەلام داوئە، وەكئەوئەى لەگەل گوندىيەك
ئاخافتن بكات و گوئى: «وامبىست كە ئەمپۆكە ھاتبووى من ببىنى. دەبى ھەر
لە سەر ئەوباسە بى كەمن پىمخۆشبوو لەگەلت بدوئىم.»

- قوربان باسه که له سهر ریوارز بوو.

- شکم بوی چوبوو، لهم چند پوژهی دواپی دا بیرم لن کردووه تهوه، بهلام پیشتهوهی که له سهر نهوباسه بدوین، دهمهوی بزائم که تایا شتیکی تازهی وا ههیه که پیم رابگه بیئی.»

قایمه قام به شیویه کی داهیزراوانه سمیلی خوی کیشا: «پراستی که ی نهویه که من بوین هاتبووم بولات تا بزائم ئیوه بابه تیک یان باسیکت ههیه که پیمی بلئی. نه گهر ئیستاش دژی نهو گه لاله ی منی که دهمویست جی به جیی کهم، زورخوشحال دهیم که گوی بیستی رینوینییه کانت بم، چونکه به پراستی ئیتر نازائم که چی بگم.»

- بو کیشه یه کی تازه هاتووه ته ناراهه؟

ته نیا نهوهی که پینج شه ممه ی داهاتوو سنی ژوئینه Courpus Domini و ده بی پیشتهوهی نهو پوژه بیت نه م کیشه یه جی به جی بگری و کوتایی پی بی. وایه پینج شه ممه Courpus Domini یه، بهلام بچی بهر له هاتی نهو پوژه دا ده بی کوتایی پی بی؟

- قوربان نه گهر به پوالت وادیاره که دژایه تیت له گهل ده کهم به دل داوای لن بردنت لن ده کهم، بهلام نه گهر تا نهو پوژه کیشه ی ریوارز کوتایی پی نه بیت، ناتوام بهر پرسیاره تی ئاسایش و هتوربوونی شار بگرمه نه ستو. ههروه کوو بوختان ئاگادارن لهو پوژه دا، هه موو مروقه تووپه و توسن و شه پراژوکانی ناوچه کویتانییه کان لیره کو دهنه وه و زور له وه دهرسم که دهر وازه کانی قه لاکه بشکینن و ریوارز بیهنه دهره وه. هه لبه ته سهرکه و تونابن، من به ته واوه تی ئاگاداری لن ده کهم، گه نانه ت نه گهر بگری به بارپوت و گولله و فیشه ک خاشه بریان ده کهم، بهلام پهنگه له و پوژه دا له گهل پروداویکی هاوشیوهی نهو پوژه پووبه پروو بیینه وه. لیره، له پومانیا دا مروف گه لیک زور تونده ته بیعت و شه پان ختوی تیدایه و نه گهر نهو پوژه بیت که خه نجه ره کانیا ن له کالان درکیشن...

- به پای من به چاوه دیرییه کی باشتر ده توانین پیشی کیرد و خه نجه ر بگرین. من هه میسه له سهر نهو پایه سووربووم که نه گهر به شیویه کی ژیر

و بیرمه ندانه له گهل خه لکی ئەم ناوچه یه هه لسه وکه وت بکری، زۆر ئاسان به کری ئیش و کاره کان ره وتی ئاسایی خویان تی په پینن. هه لبه ته ئەگه ر زه مانیک له گهل رۆمانیا ییته ک به توندی و هه ره شه و گوره شه هه لسه وکه وت بکه ی، بی گومان لیت راست ده بیته وه و ده بیته به ره له ست کارت. جیا له وه، ئایا به لگه یه کت پینه بو ئەوه ی که گه لاله یه کی نویی هه لاتن له ئارادایه؟

- من هه مه ئەم رۆکه و هه مدوینه که له سیخوره کانی خۆمانم بیستوه که ده نگویه کی وا له ته واوی ئەم ناوچه یه دا بلوو بووه ته وه، که گوایا خه لکی ئاماده ی راپه رین و ئاژاوه یه کی گشتین، به لام زانیاریه کی وامان له سه ر ورده کاریه کانی نییه. ئەگه ر زانیاریه کی زیاترمان هه بایه ت، ئاسانتر ده مانتوانی به ره ره کانی له گهل بکه ین. من بۆخۆم پاش ئەوترسه ی که ئەو رۆژه داوینی گرتین وام پێ باشه ده س پێش خه ربیه ک بکه ین. هه ر بۆیه له رتویه کی فیلبازی وه ک رپوارز ناتوانین به باشی و به جۆره ی پنیوست چاوه دیری بکه ین.

- تازه ترین زانیاری سه باره ت به رپوارز که بیستومه ئەوه یه که به هۆی نه خۆشیه وه نه ده توانی بجوولیت و نه ده توانی قسه بکات. یانی که سینکی که ئوابین به ره وچاک بوونه وه هه نگاو ده نی؟

- قوربان وادیاره که حالی به ره وه باشی ده روات و ده بی ئیستا زۆر باشتربین. بی گومان له وه پێش زۆر به توندی نه خۆش بوو. مه گین ئەوه ی که له وماوه یه دا درۆی کردبی و فیل و ته له که بیت.

- ئایا بۆ ئەو به شک بوونه هۆ و به لگه یه کیشته هه یه؟

- راستیه که ی ئەوه یه که دوکتۆر له سه ر ئەو برۆایه یه که به راستی نه خۆش بووه و ئەم نه خۆشیه کوتوپره شتیکی زۆر سهیره، به لام ئه دی وانه ماوه و ورده وه رده خه ربیه ک باشتر ده بن و زیتتر و سه ربزیوتر له جارن.

- چی دیکه شی کردوه؟

قایمه قام که به ند و ته ناف و به ستنه کانی ده هاته وه یاد به شله بزه یه که وه وه لامی داوه: «به خۆشیه وه ده بی بلیم که ئیتر ناتوانی کاریکی خراپ و به رچاو بکات، به لام ره فتار و هه لسه وکه وتی زۆر نابار و خراپه. دوینی به یانی که چوومه ژووره که یه وه تا پرسیارگه لیکێ لی بکه م، هیشتا ته واو باش نه بۆه ته وه که خۆی

به سهر پتوه بگرئ و بۆ لې پرسینه وه بیت بۆلای من - راستیه که ی ئه وه یه که گوتم
باشتر وایه تا ته و او سهر پې نه که و تۆ ته وه، خۆم نه خه مه ئه وترس و دله پراوکتیه که
خه لک و جه ماوهر به و شیوه یه بیبین، ئه و جۆره حه قایه ته سه یر و درۆ یانه زۆر
زوو له نیو خه لکیدا بلاو ده بیته وه.»

- یانی بۆ لې پرسینه وه چووی بۆ ئه وئ؟

- به لئ قوربان، پیم و ابو باشتر ئاماده بووه بۆ بیستنی قسه ی حیسابی و
باوه پیکراو.

مونتانی وه که ئه وه ی بوونه وهریکی نوئی، نفره تاوی هه لسه نگینیت
به ئه نقه ست سهرتا پاژوور لئی پووانی. هه رچه ند به خۆشییه وه قایمه قام
خهریکی به ندی شمشیره که ی بوو و گۆشه نیگا که ی نه دیت، هیواش و
به ئارامیه وه ده ریژه ی پندا: «سه باره ت به ئه و هیچ ئه شه که نجه و
شه پاژویه کی تاییه تیم نه نواندوه، به لام ناچار بووم که که مینک توند و
سه ختی بگرم - به تاییه تیش که ئیره گرتووخانه یه کی له شکریه. هه روه ها
پیم و ابو که ئه گه ر که مئ نه رم و نیسانی له گه ل بگرئ، به شکم
ره نگدانه وه یه کی باشی هه بئ، هه ر بۆیه ئه مرم کرد، ئه گه ر بۆخوی بیه وئ و
ره فتاریکی ژیر و ئاقلانه ی هه بی. ئه وه یاسای توند و تیژی زۆر که م
ده بیته وه، جا قوربان ئیوه پیتان وایه چ وه لامیکی پئ دامه وه؟

هه روا که پراکشابوو وه ک گورگینکی نیو پکه، بریک لیم وردبووه وه و
دوایه زۆر به ئارامی و له سه ره خۆیه وه گوئی: «سه ره نگ من ناتوانم
هه ستم و بتخنکینم، به لام ددانه کانم زۆرتیژن، باشتر وایه که که میک گه ردنت
له ده م دوور پراگرئ.» راست وه ک پشیله یه کی شاغی وایه که مالی نابن.

مونتانی به هیواشییه که وه گوئی: «ئه گه ر وای پئ گوئیبتی شتیکی سه یر
نییه، به لام من هاتووم پرسیارکت لئ بکه م. تو شه ره فت تو له سه ر
ئه و بپروایه ی که بوونی پیوارز له وگرتووخانه یه دا هۆی شله ژان و ئاژاوه ی
ئه م ناوچه یه یه و جیگای مه ترسییه؟

- قوربان پربه دل دلنیام و پام وایه.

- به برای تو بۆئوهی که ههلا و ههنگامهیهک سازنه بی و مهترسی خوین پزژان نهیه ته ئاراهه، سه داسه د پتویسته که تانی هاتنی پوژی Courpus Domini ده بی کاریک بکری که له شه پ و به لای ریوارز خومان ئاسوده که یین؟

- من ته نیا ده توانم دو پاتای که مه وه ئه گهر ئه و له پوژی پینج شه ممه دا لیره بی پیم وانییه که ئه و جیزنه به بی شه پ و ئازاوه کوتایی پی بی، شایه دیش تیک هه ل پشانیکی زور خراپیشی لی بقه ومی.

یانی تو پیت وایه که ئه گهر ئه و لیره نه بی کیشیه کی مه ترسیداری ئاوا ناقه ومی؟

- ئه گهر وابکه یین، یان ئازاوه یه کی گهره نایه ته پوژه قه وه یان لانیکه م هه را و هوریا یه کی چکوله و به رده فکه یه کی که م ده بی. ئه گهر به پیزتان پیگه چاره یه ک بۆ نه قه ومانی ئه و ئازاوه یه بدوزنه وه، من هیوربوون و ئاسایشی شار ده گرمه ئه ستو. خودا له وسهره ئاگاداره که دلخوریتمه و چاوه پروانی رووداوی زورمه ترسیدار ده که م. من پیم وایه که لاله ی ده ربازبوونیکه نو ی له ئارادایه، پینج شه ممه ش ئه و ژ پوژه یه که ده بی چاوه پروانی بین و ئه گهر به یانی ئه و پوژه بزانی که ریوارز له گرتووخانه که دا نییه، که لاله و فروفیله که یان ده بیته بلقی سه رئاو، ئیتر هیچ به هانه و هۆیه کیان نابی بۆ ده ست پی کردنی شه پ و ئازاوه، به لام ئه گهر قه رار وابی که پاشه کشییان پی بکه یین و ئه وانیش له نیتو ئاپوره ی جه ماوه ردا خه نجه ره کانیا ن له کالان ده رئه کیشن، ئیدی ره نگه تا ئیواری هه موو جیگایه ک له نیتو گروکلپه ی ئاگردا بسووتی.

- ئه ی بۆچی ناینیترن بۆ راونا؟

- قوربان، خودا ده زانی که زورم پی خوش ده بی! به لام چون ده توانم ئاگاداری لی بکه م که خه لکی ده ربازی نه که ن؟ من به قه ده ر پتویست سه ربازم نییه که له به رانبه ر هیرشیکه چه ک دارانه دا به ربه ره کانی بکات. هه موو خه لکی گوندشین و داوینی چیاکان یان کارد و خه نجه ره یان تفهنگی سه رپ، یان شتیکی ئه له وچه شنه یان هه یه.

- یانی هیشتا سووری له سهه پتکههیتانی دادگاییهکی لهشکری و پینداگری له سهه ئهوهی که ئیزن له من بخوازی؟

- قوربان ببوره، من تهنیا داواکارییهکم له ئیوه ههیه - یاریدهم بده تا سهه لهدان و خوین پشنتیک نهخولقی. من تهواو ئهوهم قهبووله که دادگا لهشکریهکان، وهک دادگای سهههنگ فهردی، زورجار بئئوهی پیویست بئ توندناژو بوون و بهجیگی ئهوهی خهکی بخنه ژیر پکیفی خویان، بوونهته هوی پاسانی جهماور، بهلام بهپای من پتکههیتانی دادگاییهکی لهشکری ئا لهم ههلمه رجهدا کاریکی ئاقلانه و زورپیویسته که دهبیته هوی لهمهپرێک و بهربهستیگ دژ بهوئاژاوه و پاپهپینه ترسناکه و بیته هوی ئهوهی که لهلایه ن پاپای بهپیزهوه یاسای داخرانی دادگا لهشکریهکان ههلهپسیردریت.

قایمهقام بهلووت بهرزیهکهوه بهدهرهپهپاندنی سنگهوه قسهکانی خوی تهواو کرد و چاوهروانی وهلامی کاردینال بوو، وهلامدانهوهکهی زوری خایاند، کاتیکیش که وهلامی داوه بهشیهیهکی زور سهیر و چاوهروان نهکراو بوو: «سهههنگ فیزاری ئایا باوهپت بهخودا ههیه؟»

سهههنگ بهشیهیهکی سههسوورهینهروهه گوتی: «قوربان!»
 مونتانی ههروا که ههلهدستهیه سهههپه بهچاویکی بیرمه ندانهوه له سهههوه لیتی دهروانی دووپاتی کردهوه: «ئایا باوهپت بهخودا ههیه؟»
 سههههنگیش ههستا سهههپه: «قوربان، من خاچ په رهستیکی راسته قینه م و ههمیشه بهسنگ فراوانیهوه گوناچهکانی من بهخشاوه.»

مونتانی خاچهکهی سههسنگی ئهوی هه لینا: «دههگهروایه بهوخاچه سویندبخۆ، که له بهرخاتری ئیوه مرد - سویند بخۆ درۆت له گهل نه کردوم و ئهوهی گوتوت ته پاسهت بووه.» سههههنگ پهق پارهوستا، بهسههسوورمانیکهوه لیتی پروانی. ئهوه، نهیده توانی تهواو لهوه دانیابن که کامه یان شیتن، ئهویان کاردینال.

مونتانی دریهی به قسهکانی دا: «تۆ داوام له دهکهی که پازی بم به مردنی پیاویک، ئهگه ناترسی و دهویری ئهوخاچه ماچ بکه و پیم بلی که باوهپت بهوه ههیه که بيجگه لهوکارهی که گوتت ههچ پینگایهکی دیکه نییه بئوهوهی

پیشی ئهوخوین پرشتنه بگیردری و له بیریشته نه چی ئه گهر درۆم له گهل بکهی،
رۆحی ههرمانی خۆت ده خه یته گیزاوی مه ترسیه وه.»
قایمه قام که منی راما و دوایه دانهوی و خاچه که ی نایه سه رلیتوی و گوتی:
«نیمانم پتی هه یه.»

مونتانی ئارام پرووی وه رگیترا: «سبه ینی وه لامی ئه سیحیت ده ده مه وه،
به لام له پیش دا ده بن ریوارز بینم و به ته نیایی قسه ی له گهل بکه م.»
- قوربان، رینگه م پنه بده تا پیت پابه گه یه نم - دلنیا م که په شیمان ده بیته وه.
هر له وباره یه وه دوینه که به یاسا وله که دا خه به ری نار دبوو و داوای دیداری
له گهل جه نابتانی کردبوو، به لام من گویم نه دایه، چونکه...

مونتانی قسه که ی ئه وی دووپات کرده وه: «گویت نه دایه! که سیک
له وه له و مه رجه تاله دا په یامیک ده نیزی و توش هیچ بایه خیکی پنه ناده ی؟»
- ئه گهر به ریزتان ئه و کاره ی منتان پنه باش نه بووه، داوای لیپوردن ده که م.
نه مه ده ویست که سیک ئاوا پرووه له مال دراو بیته هوی سه ر ئیشه ی ئیوه و
کات و سات تان به فیرۆ بدات، من ئیستا که زۆر باش ریوارز ده ناسم، له و
ناسینه ش ئه وه نده دلنیا م که ئه و، به ته مای ئیهانه کردن به جه نابت بووه و
راسته ی که ی ئه وه یه که له سه ر ئیزنی به ریزتان پیتان راده گه یه نم که ته نانه ت
نابی به ئارخایه نییه وه لئی نزیک ببیه وه و به راستی که سایه تیه کی مه تر سیداره
و ئه وه م به پتیویست زانی که به حال رینگه ی جووله و بزواندنی بو
به یلمه وه...»

- هر به راستی پیت وایه که پیاویکی نه خۆش و بینه که، که له ژیر گۆت و
به نده دایه مه تر سیداره؟»

مونتانی زۆر به هیوریه وه قسه ی ده کرد، به لام سه رهنگ به بزه که ی دا
هسته ی به سوو کایه تی شله بزه ی سه ر لیوی مونتانی کرد، هه ربۆیه دلی لئی
رهنجا و سووره لگه را و به بن مه یلیه وه گوتی: «هه رجۆریکی که پیت خۆشه
من ته نیا ده مویست که جه نابتان گوئی بیستی کفر و ده م شپی ئه و نه بن.»

- به پای تو کامیهک له و قسانه بۆ پیاویکی خاچ په رسته به د به ختی و
خه ماویه: بیستنی کفریکی که بگوتری، یان پرگار کردنی مرقطیک که
له په ریشانی و ئالوزیدایه؟

قایمه قام به قه یافه یه کی فه رمی خوی وهک داوه لیکتی وشک و بن پړوح
راوه ستا. ئه و پر به دل به قسه و په فتاری مونتانی دل مه ند بوو، و ئه وهی له
ژیر په رده ی شهرم و ئه ده بی خویدا - که د ژایه تی له گه ل که سایه تی ئه و بوو -
شارد بووه وه.

پرسی: «قوربان که ی ده تانه وی زیندانییه که ببینن؟»

- هر ئیستا ده چم بۆلای ئه و.

- هر چونیک جه نابتان پیتان خوشه. نه گه ر ده کرئ که میک راوه ستن تا

که سیک بنیرم بۆلای تا خوی حازر و بزر و ئاماده بکا.

قایمه قام به په له له پشت میزه که ی هاته ئه ولاره. ئه و نه یده ویست که

مونتانی ئه و به ند و ته نافانه ببینی.

- سوپاست ده که م، پیمخوشه له وه پیش چون بووه هه روا ببینم. راست

به ره و قه لا ده پۆم. شه و باش و خودا حافیز سه ره نگ. سبه ینی به یانی ده توانی

چاوه پروانی وه لاهه که ی من بی.

میشه که رانه دواى نه وهى که بیستی قفلى درگای ژورره تاکه که سیه کهى
 هه لگیراوه، به بن تاقه تی و بیوازییه وه چاویکی گیترا، نه و پنی و ابو که قایمه قامه
 که دیسان هاتو وه ته وه تا به لى پرسینه وه یه کی دیکه نازاری بدات. چند
 سه ربازیک که تفهنگه دریزه کانیاں وه دیواره کان ده که وت له پلیکانه کان
 سه رکه وتن، دوايه گویى له دهنگیک بوو که به ریزیکه وه ده دوا: «قوربان،
 ئیره که میک خلیسکه.»

میشه که رانه داچله کی و هه لبه زییه وه، دوايه هه رچند که له ژیر نازاری
 نه وپهت و گوریسانه دا به باشی هه ناسه ی بق هه لنه ده کیتشرا، هه سستیکی راکرت
 و بریک خوی کۆ کرده وه.

مونتانی له گه ل سه رپه ل و سن یاسا وله که هاته ژوروی.

سه رپه له که به نارچه تییه که وه گوتی: «قوربان نه گهر قه ده ریک راوه ستن
 یه کن له سه ربازه کانی من کورسییه کتان بۆ دینئ. چو وه ته خواری که بیهینئ.
 قوربان به گه وره یی خۆتان بیورن - نه گهر له وه پیش ناگادار بکرایه یین خۆمان
 ته یار و ئاماده ده کرد.»

- پتویستی به خۆ ئاماده کردن نییه. سه رپه ل تکایه خۆت و سه ربازه کان
 بچنه سه ر پلیکانه کان چاوه روانم بن پیمخۆشه به ته نیا بین ده کری ئه و کاره
 بکه ن؟

- به ئی قوربان، کورسیه که ی هینا، له په نای نه وی دانیم؟

میشه که رانه چاوه کانی قووچاند بوو و راکشابوو، به لام هه سستی ده کرد که
 مونتانی چاوی لى ده کا.

سەرپەلە که گوتی: «قوربان پتیموایه که خه وتوووه»، به لام میتسه که رانه
چاوه کانی هه لیتنا و گوتی: «نا»

سەربازەکان کاتی که له ژووره که دهچوونه دەرەوه، به هۆی گورپی
مونتانیییه وه پاوهستان، کاتی که ئاوریان داوه، ئهویان دیت که دانهویوه و
پهت وگوریسهکان دهپشکنی.

مونتانی پرسی: «کی ئه و کاره ی کردوووه؟»

سەرپەل به شله ژاوییه که وه که کلاوه که ی ئه م دهست و ئه ودهست دهکرد:
«قوربان ئه مر و فرمانی قائمه قام بوو.»

مونتانی به دهنگیکی توورپه و نارچه تیه وه گوتی: «سینیور ریوارز من
له م کاره ئاگادار نه بووم.»

میتسه که رانه به تهوستیکه وه بزیه کی تالی هاتی و گوتی: «ئه ودهم به
به پزیتانم گوت که قهت چاوه پروانی ئه ودهم نییه به دلوفانییه وه دهست بینن
به سه رمدا.»

- سەرپەل ئه م فرمانه که ی راگه بیندراوه؟

- قوربان هه ر له وکاته وه که ویستی هه لیت.

- زیاتر له دوو حه وته یه؟ چه قویه ک بینه و هه موو ئه و په تانه هه لپره.

- بمبوره قوربان، دوکتۆر ویستی که ئه وانه لابردرین، به لام سه رهنگ

فیزاری، نه یه ئیشت.

- خیرا چه قویه ک بینه!

مونتانی دهنگی هه ل نه هیتا، به لام سه ربازەکان دیتیان که ئه و له توورپه یی دا

وه کوو که چ سپی هه لگه پاوه. سەرپەل خیرا چه قویه کی له گیرفانی دهرهیتا.

دانهوی و ته ناهه به ستراره کانی سه ر بازوله ی بری. ئه و پیایوکی به شینه یی

بوو و دهستی تینکه لاو هات و ته ناهه که ی توندتر کرد. میتسه که رانه له حه ییه تا

خۆی کیتشاوه و هه رچه ند خۆراگر بوو، به لام لیبوی خۆی گهست. مونتانی

خیرا هاته پیتسه وه: «تۆ نازانی که چۆن ئه وانه ببری، چه قوکه م بدهیه بزانه.»

- «ئایش!» هه ر که پهت و ته ناهه کان لی کرانه وه، میتسه که رانه به خۆشییه کی

زۆره وه دهسته کانی ته و او ئاواله کرد. دوایه مونتانی ته نافیکی دیکه ی که

پاژنه و لاقی میتسه که رانه ی پینوه به سترابوو بری.

- سەرپەل! زەنجیرەکان لى بکەوه و دوايه وەرە بۆئێره دەمههوى قسەت
له گەل بکەم. له پەناي پەنجەرەکه راوهستا و چاوى له کارى سەرپەل کرد.
سەرپەل زەنجیرەکانى خستە خواری و لى نزیك بووهوه.
مونتائلى گوتى: «دهى ئهوهى لهم چەند پۆژەدا پرووى داوه بۆم باس
بکە.»

سەرپەل هەرچەند پى خووش نەبوو، بەلام ئهوهى سەبارەت بە نەخۆشى
میشەکه رانه و «کردهوه و بەر بەستەکانى گرتووخانه» و هەولى بى ئاکامى
دوکتۆر بۆ پىشگىرى له ئەشکەنجە و نەخۆشى دەيزانى باسى کرد و درىژەى
پیدا: «بەلام قوربان بەراى من، سەرھەنگ دەيوست ئەو کۆت و بەندانه
هەروا بمىننەوه بۆ پى لى نان و قسە لى دەرکىشان.»
- پى لى نان و قسە لى دەرکىشان؟

- بەلى قوربان، پىزەرەکه بىستم که سەرھەنگ دەيگوت ئەگەر ئەم (چاوىكى له
میشەکه رانه کرد) وهلامى پرسىارەکهى ئهوى دابايەتەوه کۆت و بەندەکهى
لادەبرد.

مونتائلى دەستى بە لىوارى پەنجەرەکه وه نا، سەربازەکان چاویان له
یەکترى دەرکرد، ئەوان قەت کار دینالى دلۆفان و له سەرەخۆيان نەدیبوو که
ئاوا توورە بى. میشەکه رانه له بىرىشى چووبوووه که ئەوانە لىرەشن، ئەو
هەموو شتىكى له بىر چووبوووه بىجگە له پرزگار بوونى له شى له ژىر ئازارى
کۆت و نىر. سەرتاپای له شى ماسى بوو، ئىستاش بەدەرچوونى تەزووى
له شى وردهورده هەستەدەمار و مىشكى هىور دەبووهوه، کىنگلى دەدا و
بەم لا و ئەولادا خۆى دەسووران.

کاردینال گوتى: «سەرپەل، ئىستا ئىتر ئیوه دەتوانن برۆن. پەرۆشى
ئەوهش مەبن که ئەم کارەتان کرد. ئەوهش یەکى له ئەرک و بەرپرسىارەتى
ئىوهیه که من لىم پرسىون و ئىوهش وهلامتان داوتەوه. وریابن که کەس
نەیهتە ژوورەوه. کارەکه م که لىرە تەواوو بۆخۆم دیمە دەرەوه.»
دواى ئهوهى سەربازەکان چوونەدەرەوه و درگا که پىوه در، مونتائلى
ئانىشكى له سەر لىوارى پەنجەرەکه دانا و بۆئەوهى میشەکه رانه دەر فەتىكى

زۆرتى ھەبى بۆ ھەناسە ھەلکىشان مونتانلى پووانىيە ھەتاو كە وردەوردە خۆى لەپشت كىتوھەكان دەشاردەوھ. خىرا گوتى: «بىستومە كە...» لای پەنجەرەكەى بەجى ھىشت و لای دۆشەكەكەى دانىشت. «دەتويست بە تەنيايى لەگەل من دانوستانت ھەبى. ئەگەر حال و ھەزەت كەمىك باشە و دەتوانى قسەم لەگەل بگەى من لەخزمەتت دام.»

مونتانلى بەشيوھەكى زۆرسارد و سېرۇخۆبەزلزانىنەوھ قسەى دەكرد كە مېشەكەرەنە زۆرى پىن سەير بوو. پېش ئەوھى كە كۆت و بەندەكانى بىكرىتەوھ، لەزەبىنى ئەودا مېشەكەرەنە تەنيا بوونەوھرىكى ئازار چىشتوو و ئەشكەنجە كراو بوو، بەلام ئىستا ئەو وتوويزەى ئاخىرى ھاتەوھ ياد كە مېشەكەرەنە ئىھانەيەكى سەيرى پىن كىردبوو. مېشەكەرەنە دواى ئەوھى كە بەبى وازىيەوھ سەرى نايە سەرباسكى خۆى و بۆ سەرى پووانى، ئەو بۆخۆى ئەو توانايە دەروونىيەى بوو كە خۆى فەقىركاتەوھ و پوخسارى دلۇقان و دلسۆزانە بنوینى. كاتى كە پوخسارى خۆى لەسپتەرەكەدا شارەبووھوھ، كەس نەيدەتوانى ھەست بەوھ بىكات كە ئىش و ژان چۆن دەيگەزىت، بەلام كاتى بۆ سەروھى پووانى، پووناكايى مانگەشەو دەم و چاويكى پەنگپەپىو و تىكسەمراوى خستە پوو. مونتانلى توورپەيەكەى دامركا: «زۆر بەداخم لەوھى كە نەخۆش بووى. سەدھەيف و مەخابن لەوھى كە نەمزانىوھ كە ئەوبەلايانەيان بەسەر ھىتاوى. بىگومان ئەگەر بمزانىيايە پېشى ئەوكارانەم دەگرت.»

مېشەكەرەنە شانى ھەلتەكاند و بە لە سەرەخۆيەوھ گوتى: «لەشەردا ھەموو شتىك بەقەدەرىك دابەش بووھ. قوربان ئىوھ لەرووانىنى خاچپەرەستانەوھ دژى كۆت و بەندن، بەلام ئەوھرىگاي ئىنساف نىيە كە بەتەما بى سەرھەنگىش واپىر بىكاتەوھ. ئەو لانىكەم ئەگەر زۆر باوھرى بەوھ ھەبى پىتىخۆشە ئەوكارانە لە سەر پىست و لەشى ئەوتاقى نەكرىتەوھ، شتىكى كە پىك و پ- پاست لە سەر من بەپىوھبراوھ، بەلام ئەمە شتىكە پىوھندى بەئاسايشى ئەوھوھ ھەيە. ئىستا من ژىردەستەم و چىم لەدەست دى؟ ھەرچەندە كە بەپىزتان گەورەبىتان بەخەرجداوھ و ھاتوون بۆئىزە ھەرچەند پەنگە ئەم كارەش بەپىنى بىروپاى خاچپەرەستىوھ ئەنجام درابى .

چوون بۆلای زیندانی . به‌لئ! فه‌رامۆشم کردبوو چونکه ئیتوه له‌به‌ر چکۆله‌ترینی ئەوان ئەوکاره‌تان کردوو. ئەمه ئیدی جینگای شهرم و شارده‌وه نییه، به‌لام بئ‌گومان یه‌کئ له‌وکه‌سه هه‌ره بچووکانه به‌دل سوپاستان ده‌کات.»

کاردینال هاته نیوقسه‌کانییه‌وه: «سینیور پیوارز من له‌به‌ر تۆ هاتووم بۆئێره . نه‌ له‌به‌ر خۆم. ئەگه‌ر تۆ هه‌روه‌کوو گوتت، ژێره‌ده‌سته‌ی ئیتمه نه‌بوایه‌ی، ئیتر دوا‌ی ئەوه‌ی که ئەوقسانه‌ت به‌من گوت، منیش قه‌ت له‌گه‌ل تۆ قسه‌م نه‌ده‌کرد، به‌لام تۆ دوو‌خالی به‌رچاوت هه‌یه، یه‌کیان زیندانی و دیلی و ئەوی دی‌که‌شیان نه‌خۆشیه‌کات. هه‌ربۆیه من ناتوانم نه‌یه‌م بۆئێره. ئایا ئیستا که‌من لێره‌م قسه‌یه‌کت هه‌یه که من گویم لئ‌بئ و یان ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه نارووته به‌شوین مندا که به‌سووکایه‌تی کردن به‌پیاویکی پیری وه‌کوو من ده‌ته‌وه‌ی خۆت سه‌گه‌رم‌که‌ی؟»

وه‌لامیک نه‌دراوه. می‌شه‌که‌رانه‌ رووی وه‌رگێزا و ده‌ستی له‌ سه‌ر چاوی دانا و پاكشا. ناخه‌که‌ی به‌ده‌نگی‌کی گیراوه‌وه گوتی: «من زۆر به‌داخه‌م ئەگه‌ر ئیتوه‌م په‌ریشان کردوو. ئەری ده‌کرئ که‌می ئاو بخۆمه‌وه؟»

له‌نزیك په‌نجه‌ره‌که‌ جه‌په‌یه‌ک ئاوی لئ‌بوو، مونتانی هه‌ستا و هینای. کاتی که پشتی می‌شه‌که‌رانه‌ی گرت تا هه‌لی‌بستین، له‌پریکدا هه‌ستی به‌وه کرد که په‌نجه‌ ته‌ر و سارده‌کانی ئەو وه‌ک گیره‌یه‌ک مه‌چه‌کی ئه‌ویان توند گرتوو.

می‌شه‌که‌رانه‌ هیتاش گوتی: «ده‌ستت بی‌نه بۆلای من . خیرا . ته‌نیا ساتیک، چه‌رفه‌رقی‌کی بۆتۆ هه‌یه؟ ته‌نیا خوله‌کیک.» سه‌ری دانه‌واند و پوخساری له‌نیو ده‌ست و باسکی مونتانی‌دا شارده‌وه و هه‌موو ئازای له‌شی که‌وته له‌رزین و هه‌نيسکدان.

مونتانی دوا‌ی که‌میک گوتی: «تۆزئ ئاو بخۆوه» می‌شه‌که‌رانه‌ش بی‌ده‌نگ به‌قه‌سه‌ی کرد دوا‌یه‌ چاوه‌کانی قووچاند و پاكشا. ئەو بۆخۆی نه‌یده‌توانی و نه‌یده‌زانی سه‌باره‌ت به‌ده‌ستی مونتانی که به‌سه‌ر گونای‌دا خشا شتیک بلئ، ته‌نیا ئەوه‌ی ده‌زانی که به‌دریژایی ته‌مه‌نی له‌وه ناخۆشتر و ئالتری نه‌دیتوو.

۱. وته‌ی مه‌سیح، له‌کتیپی ئینجیل وه‌رگیراوه.

مونتانی کورسیه‌که‌ی له‌دۆشه‌که‌ کاییه‌که‌ی ئه‌و نزیک کرده‌وه و دانیشته. می‌شه‌که‌رانه وه‌ک مه‌یتیک، بی‌ئه‌وه‌ی بجوولیت راکشابوو و روخساری ره‌نگ‌په‌ریو و به‌قولاچوو و دریتژ بیووه‌وه. داوی بیده‌نگیه‌کی دریتژخایه‌ن چاوه‌کانی هه‌لینا و به‌نیگایه‌کی سیتجراوه‌یه‌وه پروانیه‌ کاردینال. وتی: «زۆرسوپاس، داوی لیتبوردن ده‌که‌م. پیم‌وابی پرسیاریکت لی کردم؟»

- هیچ له‌ باش ناچی و تاقه‌تی دانوستانت نییه. ئه‌گه‌ر قسه‌یه‌ک یان وته‌یه‌کت هه‌یه که بیله‌ی من گویم لیته و هه‌ول‌ئه‌ده‌م که سبه‌ینی دیسان بگه‌ریمه‌وه لات.

- قوربان تکایه مه‌رۆن - له‌راستی‌دا هیچ ناره‌حه‌تی و کیشه‌یه‌کم نییه. له‌م چه‌ند‌رۆژه‌ی دواییدا بریک شله‌ژابووم. هه‌رچه‌نده زۆر که‌په‌ت خۆم وه‌ک نه‌خۆش نیشان ده‌دا ئه‌ینا ئه‌وه‌نده‌ش ناساخ نه‌بووم - ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ره‌ه‌نگ په‌رسن ئه‌و ده‌لی خۆی له‌نه‌خۆشی داوه.

مونتانی به‌هیتواشی وه‌لامی داوه: «من پیم‌خۆشه بو خوم ناکامی ئه‌م کاره دیاری بکه‌م.»

- سه‌ره‌ه‌نگیش هه‌روا ده‌کا. ده‌زانی، جاری‌وا هه‌یه به‌ده‌ست‌هیتانی ئه‌و ئامانجانه زیره‌کیه‌کی فیتاویانه‌یه. پیاو ناشزانی که ئه‌و به‌ ته‌مای کاری واشه، به‌لام جار‌جار بیروپراکه‌ی زۆر تاییه‌تی و جیاوازه. بو‌ویته پۆژی هه‌ینی - پیم‌وابی هه‌ینی بوو ئینستا گیتژبووم و په‌وتی زه‌مه‌نم بریک لی‌تیک‌چوو - به‌لی، داوی که‌می تریاکم کرد - ئه‌مه‌م جوان له‌بیره، ئه‌و کات هات بو‌ئیره و گوتی ئه‌گه‌ر من پینی بلیم کئ بوو که قه‌ قفلی درگا‌که‌ی شکاندوو تریاکی ده‌ده‌می.

له‌بیره که گوتی: «ئه‌گه‌ر راست بکه‌ی که نه‌خۆشی، به‌قسه‌م ده‌که‌ی، ئه‌گه‌ریش راستیه‌که‌ی نه‌لینی نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که تو خه‌ریکی فیل و ته‌له‌که‌ی،» له‌وه‌په‌ش قه‌ت بیرم له‌شتی‌وا نه‌کردبووه‌وه که ئه‌مه‌ چه‌نده بی‌مانا و بی‌تامة، ئه‌مه ئیدی له‌وشتانه‌یه که به‌راستی قۆر و بی‌مانایه...

می‌شه‌که‌رانه له‌پریکدا قاقایه‌کی سه‌یری کیشا، داویه له‌پریکدا پرووی کرده کاردینال و به‌په‌له‌په‌لیکی سه‌یر دریتژه‌ی به‌قسه‌کانی دا و زمانی واگیرا که وشه‌کانی به‌چپرچره‌وه ده‌گوت وه‌ک لاله‌په‌ته‌یه‌ک: «تو پیت‌وانیه که ئه‌ ئه‌مه هیچ

و پ - پوچ و بی مانایه؟ ه - هه لیه ته که پیتوا ن - نییه، که سایه تیه ئ - ئایینییه کان قه - قهت جه فهنگ و ش - شوخی نازانن - ئیوه هه موو شتیک له ژ - ژهنگی خه مدا ده بینن. بۆ و- وینه ئه و شهوه له ک - کلیسای جامیعه - چهند و- وشک و مرومۆچ بووی؟ دوا ی ئه وه - من بۆ ده بین قه یافه یه کی مات و خ - خه ماویم هه بی له کاتیکدا که له جل و بهرگی ز - زیاره ت کاریکدا بووم! من باوه ر ناکه م که تو ته نانه ت ئه مشه و که هاتوری بۆ ئیره قسه و نوکته یه کی خوشت پین.

مونتانی هه ستا سه ری: «من بۆیه هاتووم بۆ ئیره تا بزانه م که تو چه قسه یه کت هه یه، به لام پین وایه که تو زور له وه شله ژاوتربی که بتوانی ئه مشه و پین بله ی. و اباشتره که دوکتور بیت و ده رزیه کت لیدا تا که من هینور ببیه وه و دوا ی ئه وه ی که ئه مشه و خه وتی سه بی نی قسه ی له سه ر ده که ی ن.»
- خه و؟ زور به راحه تی ده خه وم. قوربان ئه و کاته ی که به گه لاله که ی سه ره هه نگ، رازی بوونی خوشت راگه یاند چه - چهند گرهم له سه - سورب هینورم ده کاته وه. مارتینی هه روا که به روخساریکی سامناک و سهیره وه پرووی له ئه و کرد گو تی: «له مه به سه که ت تی ناگه م.»

میشه که رانه دیسانه وه قاقایه کی کیشا: «قوربان هه ر به راست، ئ - ئه وه گه وره ترین و بهر زترین چاکه کاری خاچ په ره ستی و ئایینییه، ئ - ئایا پیت وایه من ن - نازانه م که قایمه قام چون خو ی به دار و بهر ددا ده کو تی تا تو رازی بکات بۆ پیکه ه - هینانی دادگاییه کی له شکری، ئه مه راست ئه و کاره گه وره یه که هه موو برا پ - پاک و بێ گه رده کانی هاوشیوه ی خو ت - که له پله و پایه ی تۆدان - ئه نجامی ده دن و ئه نجامیان ده دا، ۲ Coso Fon Tutti و تۆش خه ریکی چاکه کارییه کی زور و خراپه کارییه کی که می! ئایا به راستی ئه مه بایه خی ئه م هه مووه شه و نه خوونییه ی نییه که به خه بهر بووی!»

مونتانی پیکه نینه که ی ئه و ئی بری: «تکایه بۆ ساتیکیش بێ پین مه که نه و گیم. بلی ئه وانه ت له کو یوه بیستووه. له م باره وه کن قسه ی له گه ل کردووی؟»

۲. ئه م وشانه ئیتالیایی و به م مانایه یه: هه موویان واده که ن.

مهگين سه رهنگ پټي نه گوتوي که من مرؤف نيم و ش - شه يتانم؟ نا؟
زورچار نه وهی به خوم گوتوه! به لئ من نه وهنده شه يتانم که تهنانهت هزر
وبيري خه لکيش ده خوینمه وه. به پای به ریزتان من مایه فيقنه یه کی بی دینم و
پیت خوشه که بی نه وهی ویزدانی هه ستیاری تو خوش داربن که سیکی دیکه -
نه وهی که ده بی له سهر من به رتوه ببردريت - بگریته نه ستو. نه م پیش
بینیهی من ته واو راسته. وانیه؟»

کاردینال هروا که به قورس و قایمیه وه له په نای دا دانیشتبوو گوتی:
«گوئی بگره، هه چونیگ له م باره وه تو ناگادار بوی باوایی، بی گومان
وایه. راستیه که ی نه وهیه، سه رهنگ فیزاری له وه ده ترسی که هاوړییانی تو
به تمان که ده ربازت که ن و نه ویش ده یه وهی ریگیان لئ بگری - هه روه کوو
خوت گوت. چاوت لینه من له گه ل تو چنه د ریکو پراست قسه ده که م.»
میشه که رانه به ته وسه وه گوتی: «قوربان ئیوه له راستگویدا به ناوبانگ
بوون.»

مونتانلی دریزه ی به قسه کانی دا: «هه لبه ته بوخوت ده زانی که من مافی
نه وه م نییه که خوم له کاروباری سیاسی هه لقوتینم. من ئوسقوفینکم، نه
نوینهری پاپ، به لام له م ناوچه یه دا دهستم زور ده روا، پیم وایه که سه رهنگ
لانیکه م هه تا من رازی به وکاره نه کات ناویزی هه ناویک به ره وپیشه وه
هه لینیته وه. بز جن به جن کردنی نه وکاره دواکه و توویانه من تا ئیستا به گشتی
دزایه تی خوم را که یاندووه و نه ویش هه موو هه ول و کوششی خوی وه که ر
خستووه تانی من دلنیاکات له وهی که پرؤزی پینج شه ممه، نه و کات که خه لکی
پول پول کوږ ده به ستن، نه و پئی وایه مه ترسییه کی که وره دینه ناراو به هوی
کرده وه یه کی چه کدارانه، ده یه وهی که من به ره لستیکاری نه که م، نه و کاره
رهنگه بیته هوی گوشت و کوشتار و خوین رشتن - گویت له منه؟»

میشه که رانه به فکر و خه یالینکی په ریشان و ئالوزه وه له په نجره که وه
بؤده ریی پروانی. ئاوړی داوه و به ده نگیکی که ره گی ماندوویه تی پتوه
دیاربوو گوتی: «به لئ گویم لینه.»

- وادیاره ئەمشە و حالەت زۆر باش نییە و بیستنی ئەم بابەتەش کار تیکەری خراپی دەبێ لە سەر لەش ساخت . ئەگەر پیت خۆشە با سبەینی بێمەو؟ باسینکی زۆر پڕ بایەخ و تاییبەتییە، من پیمخۆشە پڕ بە دل سەرنجی بدەیتنی .
میشە کەرانیە هەروا بە وەرەزیەو وەلامی داوہ : «پیمخۆشە هەرئێستا هەموویم گوی لێ بێ و پزگاریم بێ لە دەستی . ئەوہی کہ دەیلینی تەواو گویم بۆ راداشتووہ .»

مونتانی درێژە ی پیتا : «باشە، ئەگەر بە راستی تۆ، هەوینی ئەو شەپ و شۆر و ئازاوە و خۆتێن پشتنە دەبی و ئەگەر منیش لە گەل سەرەنگ دزایەتی بکەم، ئەو دەم بەرپرسیارەتییەکی گورە و مەترسیدارم دەکەوێتە ئەستۆ، من هاتوو مەتە سەر ئەو باوەرە کہ لانیکەم لە قسەکانی دا سەرەنگ دا راستییەکی تیدایە، لە لایەکی دیکەو لە سەر ئەو باوەرەم کہ لیکدانەو هەکانی ئەو بە هۆی قین و بوغزینکی تاییبەتی سەبارەت بە تۆیە کہ ئەوی وای کردووہ رەوتی کارەکہ بەرەولای پڕ لا بەرێ و مەترسی ئەو سەرەلدا نەش، لە وەہی هەیە زۆر گەورەتری نیشان بدات . لەوکاتەوہی کہ ئەم کۆت و بەند و ئەشکەنجانەم لەسەر تۆ بینی شاغی بوون و دوژمانانە بوونی ئاکاری سەرەنگم باشتر بۆ دەرکەوت .»

چاویکی لە کۆت و بەند و زەنجیرەکانی سەرئەرزێ کرد و درێژە ی بە قسەکانی دا : «ئەگەر بەو کارە رازی بێم ئەوە منم کہ تۆ دەکوژم، ئەگەریش دزایەتی بکەم ترسی کوشت و کوشتاری خەلکی بێ تاوانم دیتە ئەستۆ، من ئەم مژارەم زۆر بەوردی تاوتوێ کردووہ و هەموو هیزی خۆم خستووہ تە گەر تا لە چنگ ئەم دوو ئازارە جەرگ بپرە خۆم پزگارکەم و ئێستا ئیدی تەمای بە کجاریی خۆم گرتووہ .»

- بێ گومان دەبێ من بکوژیت و ئەوخەلکە بێ تاوانە تە - نەجات بدە ی . -
ئەوہ تەنیا تەما و بەلێنییە کہ کہ پیاویکی خاچ پەرەست دەتوانی بیگرێ . ئەگەر دەستی پ - راستت ئازارت دەدات و هەتا دوایی . من شانازی ئەوہم نییە کہ دەستی راستی بە پزتان بێم و ئازاریشم داوی، ئ - ئاکامە کہ زۆر پوون و

ئاشكرايه. نه تده توانى بئ ئه وهى كه ئهه مووه شئز و پئويهه بوبئئيه وه
خئرا ئاكامه كهه پئ بهى؟

مئشه كه رانه وهك پئاوئك كه لهه مووى ئه ومزاره ماندوو بووبئ،
به بئزارى و سووكاىه تئ پئ كردئئكئ هه لئت و پئئته وه قسهى ده كرد.

دواى كه مئ بئدهنگ بوون گوئى: «به لئ؟ ته ما و مه به سئى تو ئه وه نه بوو
قوربان؟»

. نا.

مئشه كه رانه شئوهى راكشانئى خؤى گوپئى، هه ردوو ده سئى خسته
پشت سه رى و به چاوى نئوه به سئراوئيه وه له مونتائلى پووانئى. كار دئئال
سه رى داخستبوو له ده رئاى شله زاوئى ئه نئئشه دا بوو. به ده سئئكئ هئواش له
سه ر كورسئيه كهى ده دا. ئاخ هه ر ئه وكاره كوئه، چه نده ئاشئاىه!

ئاخره كهى سه رى هه لئئا و گوئى: «پئئم وا به ته ما بووم كه كارئكئ
بئ وئنه بكه م. كا ئئ بئسئم كه وئسئو ته دئدارئكت له گه ل من هه بئ، پئارم دا
كه بئم بؤئئره. ئه وهى كه كر دوومه بؤئانئى ده گئرمه وه و كئشه كه ده خه مه
به رده م خؤت.»

. به رده م - من؟

- سئئئور پئوارز من نه وه كوو كار دئئالئك، ئؤسقفئك ئان قازئيه ك،
به لكوو وه كوو ئئئسانئك كه بؤلاى ئئئسانئكئ دئكه ده چئ هاتووم بؤلاى تو.
من داوات لئ ئاكه م كه چؤنا و چؤنه له وگه لاله بهى سه ره هنگ ئاگادارى. من
هه روه ها زؤرباش له وه ئاگادارم كه ئه گه ر تو له و باره به وه زانئارئيه كت هه بئ
ئه وه راز و نهئئى خؤته و به مئى نالئئى، به لام داوات لئ ده كه م كه خؤت بخه ئته
جئكائى من. من پئرم و بئ گومان به ره و ئاخرى ته مه نئم هه نكاو ده نئم،
پئمخؤشه بئ ئه وهى ده سئه كانم تاوان و گوناهئى خوئئ پئسئئى كه سئكئئان بئئته
ئه سئق، گوپه و شار بدرئم.»

. قوربان ئاىا تا ئئستا خوئئى كه سئكئان نه پئسئووه؟

مونتائلى په نكئى زؤرئر په رئى، به لام هه روا به هئورئيه وه درئزهى
به باسه كه دا: «من به درئزائئى ته مه نئم، له هه ركوئئيه ك له گه ل زولم و

بئعەدالەتی پووبەپوو بوومەتەو. دژایەتیم لەگەل کردوو. قەت سزای قورس و گرانم لە ھەر شیۆھێکی دا پشت راست نە کردوو تەو، من لەحکومەتی پێشوو دا سەبارەت بە دادگالەشکریەکان بەشیۆھێکی تووند و بەپرستانە دژایەتیم لەگەل کردوو، ھەربۆیە ھەمیشە کەوتوو تە بەرتیر و توانجی ئەوان. ئەم پلەوپایە و دەستپۆیشتنە من ھەمیشە لەپێگای قازانج و لیبوردنی گشتی دا بوو. لانیکەم داواکاری ئەو م لیت ھەبە قسەکانی من بەپاست بزانی، من ئیستا لەنیوان ئاو و ئاگردام. ئەگەر دژایەتی بکەم، شار دەخەمە بازنەمی مەترسی سەرھەلدان و ئاژاوەو و ھەموو ئەنجامە چاوەپوان نەکراوەکانی و ئەو ھەش بە ھۆی پزگاری پیاویکەو ھێبە کە سووکایەتی بەئایینی من دەکات، پیاویک کە بوختانم بۆ ھەلدەبەستی، زولمی کردوو و جنیوی داو (ھەرچەندە ئەمەیان بایەخیکی زۆری نییە)، پیاویکی کە دلنیام ئەگەر ئازادی خۆی بەدەست بەیئنی، ژبانی لەپێگای خراپەکاری دا بەکار دەھێنێ. بەلام ھەرچی بێ پزگاری ژبانی مرقۆتیک لەئارادایە.»

کەمی ھاوہستا و دواوە درێژە پێدا: «سینیور پیوارز، ئەو ھەندەمی کە من سەبارەت بەوکارەمی تو زانیاریم ھەبێ، کاریکی خراپ و شەپاژۆیانە، ھەروەھا لەو ھێشەو ھەسەر ئەو باوہرە بووم کە تو سەرەرۆ و بئیدین و خراپەکاری، ئیستاش بریک کەمتر، بەلام ھەر لە سەر ئەو باوہرەم. ھەرچەند بەدرێژایی ئەم دوو ھەوتەمی ئاخیری پیت نیشان داوم کە زۆر بەجەرگ و ئازای و ئەتوانی ھەروا بە ھاوڕێیان و دۆستانی خۆت و ھەفاداربی، ھەروەھا ئەو سەربازانەت وای کردوو کە تو یان خۆش بوئی و ئەو ھەش کار و ئیشی ھەموو کەسێک نییە. پیم وایە لیکدانەو ھەکانم دروست نەبوو و لپەناخ و ھەرووندا شتیکی گەش و پوون ھەبە کە باشتر لەو ھێبە کە لە پووالەتندا خۆی نیشان دەدا. من پەنا دەبەم بەر لایەنە چاکەکەمی ئەتۆ و بەفەرمی داوای لێ دەکەم کە ویزدانی خۆی بکاتە قازی و پاستیە کەم پێ بلی کە ئەگەر بەجیگای من بووایەمی چیت دەکرد؟»

بێدەنگییەکی درێژخایەن ھاتە ئاراو، دواوە مینشە کەرانە سەری ھەلھێنا: «من لانیکەم لە سەر کار و کردووەکانی خۆم تەمام دەگرت و ھەموو

نهجامه کانیشم به گیان و به شان هله ده گرت. ئیدی به وترسه نؤکیه
خاچ په رسته تانه یه وه و به دزییه وه نه ده چووم بؤلای خه لکی و داوام لئ نه ده
کردن که گرفت و کیشه کانم جئ به جئ که ن!»

ئهم قسه یه ئه وه نده گورچو بپو له پردابوو، گهرم و گوپی و له پووبوونی
ئه وه نده زهق و پوون و بهر چاو بوو؛ که له گه ل قسه ی بی پوچ و
خوړیک خه رانه که ی له وه پتشی عهرز و ئاسمانی فه رق بوو واتده زانی ئه و،
ده مامکی له پو خساری خوی لابر دووه.

میشه که رانه به توور په یه وه درې ژه ی به قسه کانی دا: «ئیمه ی بی دین له سه ر
ئه و باوه ره ین ئه گه ر پیاویک توانایی شتیکی نییه، ده بی وره به رنده و به باشتین
شیوه توانایی و خوړاگری خوی بنوینی و مهردانه له به رانه بر ئه و کاره ی که
مه به ستیه تی ده بی قورس و قایم پاوه ستی، ئه گه ریش له ژیر ئه و باره دا پشتی
پچه میته وه، ئیدی نابئ هیوات پنی بن، به لام پیاویکی خاچ په رسته، به گریان و ناله
و هاواره وه په نا ده باته به رخودا و چه مکه پیروزه کان و ئه گه ر ئه وانیش یارمه تی بیان
نه دا، ده سته و دامینی دوژمنه کانی ده بی. ئه و همیشه به شوین پشتیکدا ده گه ری
که باره که ی خوی بخاته سه ر ئه و و له کؤل خوی بکاته وه. مه گه ر له کتیبی پیروزی
یامیسال ۴ و یان هه ر کام له کتیبه ئایینییه کانی ئیوه دا، ری و شوینیکی وای تی دانیه
که ده بی بئین بؤلای من تا رینوینیتان که م؟ سهیره! ئایا به راستی من خوم،
پیش ئه وه ی که تو بیوو قورسای باری به رپر سیاره تی خوت بخه یته سه ر شانی
من، من هیچ ئه رک و باریکی و خوم له سه ر شان نییه؟ بگه ریته وه بؤلای خاچ و
مه سیحی خوتان، ئه و تا ئه و جیگایه ی توانی له فکری کؤ کردنه وه ی مالی دونیادا
بوو؛ توش باشت وایه که هه ر ئه و کاره بکه ی ۵. دوا ی ئه وه، تو ته نیا کافر یک
ده کوژی. پیاویکی که ناتوانی وشه ی تاقی کردنه وه ۶. به یان کات، به ی گومان ئه مه
تاوانیکی گه وه ر نییه!

۴. کتیبی دؤعا و پارانه وه ی کاتولیکه کان به زمانی لاتین.

۵. به سووکایه تی پروانینه سه ر ئه و باسه ی که مه سیح به هه واداران خوی ده لی ئه وه نده ی که
ده توانن پوول و پاره دابنن.

۶. به پنی ئه فسانه کانی کتیبی پیروز. عبیره کان له و وشه یه که لکیان وه رده گرت بؤ دوزینه وه ی
سیخوره کان. چونکه کوتی ئه و وشه یه بؤ بیانیه کان گران و سهخت بوو.

قسه‌که‌ی خۆی بری، ماندوو بیوو و که‌وته هه‌ناسه‌پرکی، دوایه دریزه‌ی به‌قسه‌کانی‌دا:

«جا سه‌یر ئه‌وه‌یه قسه له‌زولم و زۆریش ده‌که‌ی، ئه‌و که‌رونه‌فامه ئه‌گه‌ر یه‌ک‌سالی ته‌واو هه‌ولی‌بدایه‌ت به‌قه‌ده‌ر تو نه‌یده‌توانی ئازارم بدات، ئه‌وخۆ میتشکی نییه. ئه‌وسه‌ری کاره‌که‌ی ئه‌وه‌یه که‌ کۆت و به‌نده‌که توندتر ده‌به‌ستن. کاتیکیش که نه‌یده‌توانی له‌وه توندتری بیه‌ستن ده‌سته‌وه‌ستان داده‌ما. کاریکی ئاوا هه‌ر بی‌ئه‌قل و نه‌فامیک ده‌توانی نه‌جامی بدات! به‌لام تو «تکایه‌ حوکمی مه‌رگی خۆت واژۆ بکه، من زۆر دل‌ناسکم و ناتوانم بۆخۆم ئه‌وکاره‌ بکه‌م» ئه‌م بیروکه‌یه ته‌نیا ده‌توانی فکر و نه‌ندیشه‌ی که‌سیکی خاچ‌په‌ره‌ست بن. خاچ‌په‌ره‌ستیکێ نه‌جیم و دلسۆز که‌ به‌دیتنی دیمه‌نی که‌له‌بچه و به‌ندیکی توندپێچراو په‌نگی روخساری تیک ده‌چی! ئه‌وکات که‌ تو وه‌ک فریشته‌ی خیروچا که‌ هاتیه ژووری و. له‌شاغی بوونی سه‌ره‌نگ سه‌رت سوورما. ده‌بوو بمزانییایه که‌ ئه‌شکه‌نجه‌ی سه‌ره‌کی و پاستی تازه ده‌ست پێ‌ده‌کات! بۆچی ئاوا لیم ده‌پوانی؟ به‌لێ پازی به، بپرووه مالی خۆت و به‌ئاسوده‌یه‌وه نان و چایی خۆت تۆشی گیان که، ئه‌م باسه هه‌لگری ئه‌و هه‌مووه سه‌رنج و هایت و هووته نییه. به سه‌ره‌نگ بلی ده‌توانی ئه‌من گولله‌باران کات، په‌تی سیتاره‌م بۆ هه‌لواسی، یان هه‌رکاریکی که‌ ئاساتره‌ بیکات. ئه‌گه‌ر پتی‌خۆشه‌ خۆی زۆر به‌منه‌وه سه‌رقال کات بلی با به‌زیندویی بمکاته که‌باب و خۆی له‌ ده‌ست من ئاسوده‌ کات!»

ناسینی میتشه‌که‌رانه زۆر ئاسان نه‌بوو، له‌به‌ر تووره‌یی و پرقه‌ستاوی شیت بیوو، زۆرتوند که‌وتبووه هاسکه هاسک و هه‌ناسه‌پرکی و ده‌له‌رزئ، چاوه‌کانی وه‌ک چاوی پشیله‌ ده‌دره‌وشانه‌وه.

مونتانی به‌پیتوه وه‌ستاوو و به‌بیده‌نگی له سه‌ره‌وه بۆ ئه‌وی ده‌پوانی. ئه‌و له‌وسه‌رکۆنه‌ کردن و قسه سه‌رشیتانه‌یه باش حالی نه‌ده‌بوو، به‌لام ده‌یزانی ئه‌م سه‌رکۆنه‌ کردنه له‌شله‌ژانی ناخی ده‌روونییه‌وه هه‌لده‌قولی، جابۆیه هه‌ر له سه‌ر ئه‌م بۆچوونه هه‌موو ئیهانه کردنه‌کانی ئه‌وی به‌خشی.

وتی: «سس! خۆ من نه‌مده‌ویست ئاوا ناره‌حتت که‌م. هه‌ر به‌پاستی به‌ته‌مای ئه‌وه نه‌بووم که‌ کۆل و باری خۆم به‌تو هه‌لگرم، ئه‌ویش تو، که‌ تا

ئىستا شەكەتى قورسايى بارى خۆتى و من قەت بەئاشكرا و بەئەنقەست
نەمويستوۋە كاروبارى خۆم بخەمە سەرشانى كەسىكى دىكە...»
مىشەكەرانە بەچاۋى دەرپەپىۋە گوراندى: «درويه! ئەى سەبارەت بە
پلەۋپايەى ئىسقوفى؟»
- پلەى ئىسقوفى؟

ئەھا! لەبىرت چوۋەتەۋە؟ فەرامۆش كەردنى زۆر ئاسانە! «ئارتورا! ئەگەر
پىت خۆش بى پىت دەلىم كە بۆچى ناتوانم بېرۇم،» من دەبوو بۇ ژيانى تۇ
برىار دەرىم - من، لەتەمەنى نۆزدە سالىمدا، ئەگەر ئەۋەندە سەير و دزىو
نەبايە، لە كايەيىكى مندالانە دەچوو.

- «بەسە ئىدى!» مونتائلى بەھىۋابراۋىۋە گوراندى و ھەردوۋەستى نا بە
سەرىۋە. دوايە دەستى دانەۋاند و ھىۋاش چوو بۇلاى پەنجەرەكە. لەۋى لە سەر
ئىۋارى پەنجەرەكە دانىشت باسكى نا بەمىلەئاسنى پەنجەرەكەۋە و ھەنىيەشى
نايە سەر دەستى. مىشەكەرانە بەپراکشانەۋە دەلەرزى و لەۋى دەپوانى.
مونتائلى خىرا ھەستايە سەرىپ، بەۋلىۋە وشك و بىرەنگانەيەۋە گەپراۋە
لاى ئەۋ.

ھەرچەند بەشىۋەيەكى زۆرخراب و ناشيانە دەبويست وانىشان بىدا كە
ھەروا ھىدى و ھىمنە، گوتى: «زۆر بەداخم، بەلام دەبى بېرۇمەۋە بۇمالى.
تەندروستىم ھىچ باش نىيە.»

دەتگوت لەتەب و تۆبەتى دا دەلەرزى. ھەموو توۋرەيى و ھەلچوۋنى
مىشەكەرانە نىشەتەۋە: «پاپا، تى ناگەى...»
مونتائلى داچلەكى و رەق پراۋەستا.

ئاخرەكەى بە غەلدەغەلدىكەۋە گوتى: «خۆزگە ئەۋ نەبىت، خودايە
ھەر كەسىكە قەى ناكە، بەلام ئەۋ نا! خەرىكە شىت دەبىم...»
مىشەكەرانە بەھىزى دەستىكى ھەستا و ھەر دوۋ دەستى گرت كە
دەلەرزىن: «پاپا قەت ناتەۋى لەۋە ھالى بى كەمن نەخىنكاوم؟»

ئەۋدوۋدەستە لەپرىكدا سارد و بىجوۋلە و وشك بوۋن، بۇساتىك ھەموو
شىتىك كەۋتە ئامىزى بىدەنگى مەرگەۋە، ئەژنۇكانى كەۋتنە لەرزىن، جەغزىكى

تەمتمۇمانى خەفەتاۋى تاقەت پىروكىنى پابردوۋ گرتىۋىيە ئامىز و لەشى دەرزى ئاژن دەكرت. ئەوجار مونتائلى لە سەر ئەرزى ئەژنوى دادا و پوخسارى خۇى لەباۋەشى مېشەكرانەدا شاردهۋە.

كاتى كە سەرى هەلېنا، پۇژئاۋا ببوو، تېشكى پۇژ بەسەرلېنوى كېۋەكانى پۇژئاۋاۋە ئارام لە ئامىزى مەرگدا ستارى دەكرت و وردەورده دەچۋوۋە دلى چىا سەر كەشەكانەۋە. ئەوان كاتوسات و مەرگ و ژيانىان لەپىر چوۋبوۋەۋە، تەننات لەبېرىشيان چوۋبوۋەۋە كە دوژمنى يەكترىن. مونتائلى ئارام وپېنەى كرى: «ئارتور ئايا ئەۋە راستە؟ ئايا لەدونىايى مەرگ و نەمانەۋە بۇلاى من گەراۋىتەۋە؟»

مېشەكرانە بەلېۋەلەر زەۋە ۋەلامى داۋە: «لاى مردن...» ۋەك مندالېكى نەخۇش كە لەئامىزى داىكىدا جىگى خۇش كرىدى! سەرى نابوۋە سەردەستى مونتائلى و پاكشابوو.

گەراپتەۋە - ئاخركەى گەراپتەۋە! يانى باۋەر بكم كە بۇخۇتى!
مېشەكرانە هەناسەيەكى قوۋلى هەلكېشا و گوتى: «بەلې، تۇش هېچ پىگايەكت نېيە يان دەبې لەگەل مندا شەر بگەى، يان دەبې بكمۇزى.»
- ئا، سس، كارىنۇ! ئەوقسانە چىيە دەيكەى؟ ئېمە ۋەك دوومندال واین كە لەتارىكايدا پىگايان لى هەلە بوۋى. ئېمە يەكترىمان ۋەك دووسىتېرى ترسناك دەهاتە بەرچاۋ، ئىستە يەكترىمان دۇزىۋەتەۋە و كەوتوۋىنەتە پووناكايى. كوپە جوانەكم چەندە گۇپدراۋى - چەندە گۇپدراۋى! وانېشان دەدەى دەلنى هەموو ئەقىانوۋسى پەنج و مەينەتى ئەۋدنىايە لە سەر تۆۋە دەگوزەرى - ئەۋە تۆى كە هەمېشە كەلى شادى و خەندە و ژيانەۋە بوۋى! ئارتور ھەر بەراست بۇخۇتى؟ زۇرجار لەخەۋدا دەمدى كە گەراۋىتەۋە بۇلام، دوايە خەبەرم بوۋەتەۋە و، بەلام جيا لەتارىكى و بۇشايى و دەرەگف هېچ نەدىۋە. چۆن دەتوانم بزنام جارىكى دىكە، دواى ئەۋەى كە لەخەۋ پاسام ئەۋەى دىۋمە هەموۋى خەۋن و خەيال بوۋە، بەلگەيەكى زىندووم بدەدەست - پېمبلى كە چۇناۋچۆن بوۋ كە ئەۋ هەموۋە پووداۋە خولقا.
- زۇر سادە و ئاسان لەپاپۇپىكى باركىشاندا خۇم شاردهۋە و چووم بۇ ئەمرىكاي باشوور.

- ئەي لەوئى؟

- لەوئى دەژيام، ھەلبەتە ئەگەر بکرىڭ نىئوى ژيانى لى بنریت، پاش ئەوھەموو يانە فەلسەفيانەي پىتگوتبومەو، لەوئى زۆرشتى دیکەم دەدیت جيا لەسمیناریەکانى زانستى ئایینی! دەلئى کہ منت لەخەودا دەدیت - بەلئى، منیش تۆم...

بەلئوھەلەرئوھە قسەکەي خۆي برى.

لەپرىکدا ديسانەوھە دەستى پى کرد: جارئیکيان لەيەکئى لەکانگاکانى ئىکوادۆردا ئىشم دەکرد...

- خۆلەوئى کرئیکارى کانگا نەبوى؟

- نا، وەک يارىدەدەرى کرئیکاران - لەگەل کولکئىشەکان ھەموو کارئىکم دەکرد. لەبەردرگای تونیلەکەدا، ژوورئیکى کرئیکاريمان ھەبوو کہ لەوئىدا دەخەوتىن، شەوئیکيان نەخۆش بووم» وەکوو ئەم چەندپۆژەي ئىستا. لە ژىر گرپوتىنى ھەتاودا بەردم دەکئىشا، بئىشک دەبئى لەخەو و بىداریدا بووبىتم. چونکە تۆم دیت کہ لەدرگاگەوھە ھاتىتە ژوورئى. خاچئىکت بەدەستەوھە بوو وەک ئەوھەي بەسەر دیوارەکەوھە؛ دەپاراپتەوھە و بئىئەوھەي لام لئىبکەيتەوھە لەبەردەم منەوھە تئىپەرپت. من بەھاوارەوھە داواي يارمەتيم لئى کردى تانى سەم، يان خەنجەرئىکم بەدەيتى - شتئىكى وام دەويست کہ بمکوژئىت و نەجاتم بئى. چونکە خەرىک بوو شئىت دەبووم و تۆش - ئاخ -!« (دەستئىكى بەسەر چاويدا ھئتا. مونتائلى ھئىشتا ئەودەستەي دیکەي توند گرتبوو) لەپوخسارى تۆم خويندەوھە کہ گوئىت لەدەنگى من بوو، بەلام لایەکئىشت لئىنەکردمەوھە، ھەروا خەرىكى دۆعا کردن بووى. کاتئى کہ دۆعا و پارانەئەکەتان تەواو بوو، خاچەکەت ماچ کرد، چاویکت لە من کرد و ھىواش گوئت: «ئارتور، من زۆر بەداخم بۆتۆ، بەلام ناوئىرم کہ ناپرەحەت و بەپەرۆش بم، چونکە ئەو توورە دەبئى.» منیش چاویکم لەئەو کرد و دىتم کہ ئەو پەیکەرە دارىنەيە پئىدەکەنئى.

دوايە کہ وەھۆش ھاتمەوھە و ئەو کوختە کرئیکارىيە و کۆلھەلگرە قۆرپەسەرانەم بىنى، تئىگەشتم کہ تۆ بەجئىگای ئەوھەي لەفکرى رزگار کردنى من لەودۆزەخ و جەھەندەمە دابى، خەرىكى زمانلووسى و خۆرئىکخەرىيى

له گهل ئه خودا ههچ وپووچهی خۆتدایی و ئه وهه هه میسه لهزه یندا بوو. ئیستا له په ناتدا دانیشتووم ئه وهه له بیر چووه ته وه، من نه خووش بووم. ده ورزه مانیک بوو که تووم زۆر خووش ده ویست، به لام ئیستا مه و دای نیتوانمان ته نیا شه ره و شه ر و دیسانه وهش هه ر شه ر. بو ده ته وهی که ده. تی من بگری؟ مه گه ر نازانی تائه و کاتهی که تو باوه ر و ئیمانته به خاچ په ره ستی هه بن، ئیمه دوژمن و به ره له ست کاری یه کترین؟

مونتانی دانه وی و دهسته برینداره که ی ماچ کرد: «ئارتور، چون ده توانم باوه ر پم به و نه بن، ئه گه ر به دریزایی ئه وساله ترسناکه باوه ری خۆم پارگرتوه، ئیستا که توی بۆگه راندوومه ته وه چون ده توانم نکولی لی بکه م؟ له بیرت نه چی من پیم و ابو که تووم کوشتووه.»

. ههچ فره قیک ناکات، ئیستاش ئه وه منت له بهر ده ست دایه .

. ئارتور!

ئهم گو په یه نیشاندهری گه وره ترسیکی ناخی دلی مونتانی بوو، میسه که رانه بن ئه وهی سه رنجی بداتی هه روا دریزه ی پندا: «هه رکاریکی که ده یکه بن با له گهل یه ک راست و دروست بین و پارا نه بین. من و تو له م بهر و ئه و بهری چالکی قول دا پاوه ستاوین و تائیا وه ئه گه ر ده ست بۆلای یه کتر رادیرین، ده ستمان به یه کتری ناگات. ئه گه ر ده زانی که ناتوانی به ره نگاری بییه وه و یان ناته وی که ده ستی لی بکیشییه وه (جاریکی دیکه چاویکی له خاچی سه ر دیواره که کرد) ده بی ئه وهی سه ره نه نگ ده یه وهی رازی...»

. رازی بم! خودایه! رازی بم... ئارتور، به لام من تووم خووش ده وی!

پوخساری میسه که رانه به شیوه یه کی سامناک مۆر بووه وه: «کام هه نته

زۆرتر خووش ده وی؟ من یان ئه و؟»

مونتانی هیواش هه ستایه سه ره پی، رۆح و گیانی له ترسانا ژاکا، ده تگوت جهسته شی وهک که لایه کی سه ر ما بردوو وشک و بی تین و توانایه و پیر بووه. ئه و له خه ون و خه یالی خۆی را چه نی بوو و جیا له تاریکیایی و ده ره گف هه چی دیکه ی نه ده دیت: «ئارتور ته نیا که میک به زه بیته پیمدا بیته وه...»

- ئەي ئەوزەمانە كە تۆ بەدرۆكانت منت كرده بەردە و ناردمتە مەزرا قامیشەلانیە شەكریەكان، بەزەبیت پیمدا هاتەو؟ لە وهبیر هیتانەو هاشیدا دەلەرزى - داد و هاوار لە دەست ئەو كە سايەتییە ئایینیە دلناسكانە! ئەمە پیاویكە كە تەواو جینگای ریز و خوشەویستی خودایە، پیاویكی كە لە گوناحەكانی خۆی پەشیمان بوو، تەو و ئیستاش ژیان دەباتە سەر. ئەو هی دەمرئ كۆرەكە یەتی. دەلی كە من تۆم خوش دەوی، خوشەویستی تۆ بۆمن ئازار و دەرد و مەینەتی بوو! ئایا پیت وایە كە من دەتوانم ئەو كێو مەینەتییانەى رابردووم هەروا بە ئاسانی بفرۆشیم و بەچەندوشە یەكی نەرم و نیان بيمەو ئەرتورەكەى جارن؟ منیكى كە لە فاحیشەخانە پيسەكاندا قاپشۆر بووم و بۆ خاوەن مەزراكان كە لە حەیانەكان شاغی تریبون مەیتەریم دەكرد؟ منیكى كە بەزەنگولە و كلاووه بۆ سیركیكى كۆچەر حەنەكچیە تیم دەكرد، كریكاری و كارەكەرى ماتادورەكان بووم لە مەیدانی یاریگای جوانەگادا. منیكى كە لە بەرچاوی هەركەسێك كە ببویستایە پێ لە سەر گەردنم دانى و منیش ببوایە مە بەردە و نوکەرى. منیكى كە برسێە تیم چیشت، سووكایە تیم پێ كرا، لە ژیر شەق و پێ لاقەدا تاندمیانەو، منیكى كە دەپارامەو بۆ ئەو بەر ماوانەى كە تەم و برشیان هیتابوو، بەلام نەیان دەدامى چونكە سەگەكان لە من بەر پێز تریبون؟ قازانجی ئەوانە چییە؟ چۆن و بە چ زمانێك دەتوانم بلیتم كە چیم بە سەر هاتوو؟ ئیستاش ئەو منت خوش دەوی! چەندەت من خوش دەوی؟ ئەو نەندەى كە بتوانى لە بەر من دەست لە خودای خۆت هەلگری؟ ئاخ، ئەوخاچ و مەسیحە هەرمانە، ئەرى چی بۆ كەردوون؟ لە بەرخاترى تۆ و مرقانینیكی وەك تۆ مەسیح چ پەنج و ئازاریكى چیشتوو كە دەبێ ئەوت لە من زۆرتر خوش بوى؟ لە بەرچی ئەو دەستە كۆن كراوانە، ئەو نەندە لە پێشچاوی تۆ خوشەویست و ئازیزە؟ چاویك لە دەستەكانى من بكە، چاویك لە ئەم برینە قەتماخە بەستوانەى جەستەى من بكە...»

كراسەكەى دراند و جینگای داغ و سووتانى زۆرناحەز و سامناكى نیشان دا كە هەموو گوشت پارهیان كەردبوو: «پاپا خودای تۆ ساخته چییە. برینەكانى ئەوسروشتى نییە و دەست كرده. پەنج و ئازارەكەى شتیكى خەیاڵییە! ئەو

منم که دهبی له دلی تۆدا جی گیریم، ئه وه منم که ویست و ماف و داخوایم ههیه! پاپا هیج ئه شکه نجه یهک نه ماوه که پیشکەشی منت نه کردبێ! خۆزگه دهترانی که ژیان و گوزهرانی من چون بووه، بهلام ده مبینی که هیشتا نه مردووم! له ژیر ئه و باره قورسانه دا کۆلم نه داوه و به وهری به رزه وه له به رانه ریاندا پاره وستام. چونکه ده مویست که بگه رپمه وه باوه شی ژیان و دژبه خوداکهت به ربه رگانی بگه م. من ئامانجه که م کردووه ته قه لغانی کوشکی دلم. هه رئه وه ش منی له شیت بوون و دووباره مردن پاراستووه. ئیستا که گه پاره مه ته وه، ده بینم که ئه و، وه کوو جارن هه روا جیگا و مه کانی منی داگیر کردووه. ئه م قوچی قوربانیه درۆبینه که ته نیا شه ش کات ژمیر به خاچه وه هه لواسراوه و دیسانه وه له ئامیزی مردنه وه هه ستایه وه! به لام پاپا، من به درژیایی پینج سال له خاچ درام، منیش له لای مه رگه وه هاتوومه ته وه. له گه ل من چی ده که ی؟ ها، له گه ل من چی ده که ی؟

ته واو تیک شکا. مونتانی وهک په یکه ره یه کی به ردین یان وهک مردوویه ک راست دانیشت. له پیشدا له ژیر گرکانی ناھومیدی میشه که رانه سه بارهت به پاپا، ده نگوت که وتوو ته به رلیدانی قه مچی، که میک له رزی، به لام دوایه ته واو ئارام بووه وه. دوا ی بیده نگیه کی درێخایه ن، سه ری هه لیتنا و ئارام و له سه ره خو دهستی به قسه کردن کرد: «ئارتور ئاشکراتر بۆم شی بکه وه؟ به وقسانهت گێژ و وپ بووم و ترس و خوف ئازای له شمی ده رزی ئازن کردووه، هیج تی ناگه م، هه ر ته قه له سه رمه وه دئ. پیم بلن بزائم چیت له من ده وئ؟»

میسه که رانه پوخساری ترسینه ر و مۆره وه بووی تی کرد: «هیچ ناوی. کئ خوشه ویستی به سه ر یه کتیک دا داده سه پینن؟ تۆ ئازادی له وه ی که هه رکامینکمان که بۆ تۆ ئازیزترین هه لمان بژیری. ئه گه ر ئه وت رۆرتەر خوش ده وئ هه لیبژیره.»

مونتانی به دارمانیکه وه دووپاتی کرده وه: «تی ناگه م، چی ده توانم هه لبژیرم سه ره چه رمه که تازه ئاو بردوویه.»

ده بی یه کینکمان هه لبژیری. ئه گه ر منت خوش ده وئ، ئه و خاچه ی گه ردنت لیکه وه و له گه ل ریبازی من ریکه وه. هاو ریبانی من خه ریکی جی به جی کردنی

گەلالەيەكى دىكەن و بەيارمەتى تۆ دەتوانن زۆر بەئاسانى مسۆگەرى كەن، ئەوكات كە تۈنئيمان بەسلامەتى پىكەوہ لەسنوور بپەرئىنەوہ، من وەك كوپرى خۆت بەخەلكى بناسىنە، بەلام ئەگەر ئەوئەندەت خۆشناوئىم . ئەگەر ئەم خوالە دارىنەيە بايەخىكى زۆرتىرى بۆتۇ ھەيە، بېرۇ بۆلاي سەرھەنگ و پىتى بلىن كە بەوكارە پازىت و ئەگەرئىش دەپۆى ھەرئىستا بېرۇ و من لەچنگ دىدارى خۆت رزگاركە. چونكە بىجگە لە دەرد و ئازارئەم دىدارە، بەشىخۆم مەينەتېم زۆرە.

مونتائلى كەمى لەرزى و سەرى ھەلئىنا. وردەوردە شتىكى لىحالى دەبوو:
«ھەلبەتە لەگەل دۆستانى تۆ پىتوھەندى دەگرم، بەلام، بۆمن ناگونجى... لەگەل تۆ بېم . ئاخەر من قەشەيەكم.»

. منىش بەتەمانىم يارمەتى لەقەشەكان بخوازم. پاپا ئىتر ھىچ رىكەوتنىكم لەگەلىان نابى، تارادەيەكى زۆر لەدەست ئەوان و دەست رۆيشتىيان كوئىرېم دىتووہ. يان دەبى دەست لەقەشەيى ھەلگىرى يان دەست لە من بكىشىتەوہ.
. چۆن دەتوانم دەست لە تۆ ھەلگىرم؟ ئارتور چۆن دەتوانم دەست لە تۆ ھەلگىرم؟

. دەكەوايە ئەو فەرآمۆش كە و دەستى لىھەلگىرە. دەبى لايەنىكمان ھەلبۇزىرى. دەتەوئى بەشىك لەئەشق و خۆشەويستى خۆت بۆمن تەرخان كەى . نىوہى بۆمن و نىوہشى بۇ خوداكەت؟ من بەرماوى ئەوناخۆم. ئەگەر ھى ئەو بىت، لەلاى من جىگايەكت نىيە.
. دەتەوئى دلى من بکەيتە دوولەت؟ ئارتور! ئارتور! دەتەوئى كە من شىتەكەى؟

مىشەكەرانە دەستى بەدىوارەكەوہ گرت.

جارىكى دىكە دووپاتى كردهوہ: «دەبى لەوبەينەدەئىنەپىكمان ھەلبۇزىرى.»
مونتائلى قوتوويەكى چكۆلەى دەرھىنا كە كوتەقافزىكى پىس و چرچ و لۆچ كراوى تىدابوو.

وتى: «چاۋ لىكە!»

. ھەرۈكرو ئيمان و باوہپم بەخودا ھەبووہ باوہپىشم بەتۆ ھەبووہ خودا دەست كرديكە لە قور دىروست كراوہ دەتوانم وردىكەم، تۆش بەدرۆيەك منت فرىودا.

میشه که رانه پیکه نی و قاقزه که ی پیداوه: «مرۆف له ته مه نی نۆزده سالیدا لایکی چهنده له کۆل و جۆشه! له لای وی چهنده ئاسانه هه لگرتنی چه کوشیک و شکاندن و ورد کردنی که ره سه یه ک. ئیستاش هه روایه - به لام ئه وه منم که له ژیر چه کوشه که دام، به لام تو، خه لکیکی زۆر هه ن که تو ده توانی به قسه ی درۆ فریویان بده ی بی ئه وه ی له راز و نهینی تو ئاگادار بن.

مونتانی گوتی: «چیت پی خوشه بیلن، رهنگه ئه گه ر منیش به جیگای تو بایه م وه ک تو بی به زه یی بوایه م - خودا بۆخۆی زانا و تیگه یشتووه، ئارتور من ناتوانم ویست و داخوازیه که ت جی به جی که م، به لام ئه وه ی پیم بکری بۆتی ده که م یارمه تیت ده دم که هه لیتی، دوایه له کویستانه کان پوو به پرووی پرووداویک ده به مه وه، یان به قسه ستی و به هه له ده رمانی خه وه ده خۆم . هه ر کامیکیان که تو پیت خوش بی، ئه م کاره رازیت ده کا؟ من ئه م کاره م بۆ ده کری و ده توانم جی به جی که م. گوناحیکی گه وره یه، به لام پیم وایه خودا ده مه خشی ئه و زۆر به خشه نده یه...».

میشه که رانه گوراندی و هه ردووده ستی به م لاولادا فریدا: «ئاخ، من تینا گه م! بۆم قه بوول ناکری! من چیم کردووه که ده بی سه باره ت به من ئاوا بیرکه یته وه؟ حه قت چیه به سه ر منه وه - ده لیتی من به ته ما بووم تۆله ت لئیکه مه وه! مه گه ر نابینی که ته نیا به ته مای ئه وه م که رزگارت بکه م؟ قه ت ناته وئ له وه حالی بی که خۆشم ده ویتی.»

توند هه ردووده ستی مونتانی گرت گولی ماچ و بارانی فرمی سکی به سه ریاندا باراند.

- پاپا وه ره و پیکای ئیمه هه لبریره! وه ره و خۆت رزگار که له ده ست دونیای وشک و مردووی قه شه کان و خواله کانیا ن! ئه وان لئیا ولتین له ژه نگی دووا که وتووی سه ده کانی رابردوو، هه موو گنخا و ن و گه نیون! له م کلیسایه تا عوون لئیدراوه وه ره ده ره وه - وه ره ریزی ئیمه وه وه به ره و پوو ناکایی هه نگا و بینی! پاپا، ژیا ن و هه رمان و گه شه و نه شه و جوانی و بز ه له لای ئیمه یه، ئیمه ی ن که ژیا نی هه میشه به هاری ن، کلپه و گپوتینی داها تووین! پاپا ئاسۆی روون له سه رسه ری ئیمه ده پوئ - ئایا به ته مای کاتی پشکووتنی

هه تاو لیتی به هر مه ند نه بی؟ ههسته و خهوبهسه و با ژهنگی ترسناکی
 ئه و خه و نانه لهزه نیمان بپه وئ و بتاری - لهخه و پابهوه دیسانه وه سه ره له نوئ
 ژیانیکی نوئ داده مه زرینین! پاپا، من هه میشه تۆم خۆش ویستوره - هه میشه،
 ته نانه ت ئه و کات که ئه منت کوشت - ئایا ده تهه وئ که جاریکی دیکه بمکوژی؟
 مونتانی دهستی کینشاوه و گورانندی: «ئاخ، خودایه پوحمم پی بکه!
 چاوه کانت له چاوی دایکت ده چی!»

بیده نگیه کی سهیر و درێژ خایه ن له پریکدا ههردووکیانی داگرت. لهو
 رۆژئاوا خۆله میشییه دا چاویان له چاوی به کتری بپی بوو و له ترسانا ده تگوت
 دلایان له لیدان که وتوه.

مونتانی وهک وپینه کردنیک گوتی: «ئیتتر شتیکت نه ماوه که بیلهی،
 هیوایه ک... که پنی دل خۆش بم؟»

- به بپروای من ژیا نی من بیجگه له به ره به ره کانی له گه ل قه شه کاندایه
 قازانجیکی دیکه ی نییه. من ئینسان نیم، خه نجه ریکم. ئه گه ر بتهه وئ که بمینم
 ئه وه خه نجه ره کانت بهرز و پیرۆز راگرتوه.

مونتانی پرووی کرده خاچه که: «خودایه، ئه مه ت گوی لئ بی...!»

له بیده نگیه کی زۆر قوول دا دهنگی به بی وه لام مایه وه.

جاریکی دیکه شهیتانی سه ره پروو له ناخی میشه که رانه دا راچه نی:

«به دهنگیکی بلیند تره وه بانگی لئ کرد، پهنگه خ - خه وتبی...»

مونتانی وهک ئه وهی که گورزیککی وئ که وتبی، ده ره پپی. بۆساتیک که
 له پرووبه پرووی خۆی ده پرووانی پاره ستا، دوایه له سه ر لیواری دۆشه که
 کایه که دانیش، چاوه کانی به ههردوو ده ست گرت و که وته گریان. له رزینیکی
 سهیر هه موو ئازای میشه که رانه ی داگرت، ئاره قه و جۆناویکی سارد به ته ویل
 و له شی دا داشۆرا. ئه و مانای ئه و گریانه ی ده زانی. په توره که ی به سه رخۆی دا
 کیتشا تا به شکم نه بییستی. هه ر ئه وه نده ی که قه رار وابوو بمرئ ئیتتر به سی
 بوو، ئه و که دلنکی پرکه یلی شادی و گه شه و خۆشی هه بوو، به لام
 نه یده توانی ئه و دهنگه بیده نگ کات، له گوچه یدا دهنگی ده داوه، له میشکی دا

زرمه‌ی ده‌هات، ئه‌وده‌نگه له سه‌ر هه‌موو ده‌ماره‌کانی لی‌یان ده‌دا و مونتانی‌ش هه‌روا ده‌گریا، و له‌به‌ینی قامکه‌کانییه‌وه فرمی‌سک ده‌هاته‌خواری.

ئاخه‌که‌ی هیتور بووه‌وه و هه‌روه‌ک مندالیکی گریا‌و به‌ ده‌سه‌ریه‌ک فرمی‌سکه‌کانی سه‌ری. کاتی که هه‌ستا ده‌سه‌ره‌که له سه‌ر ئه‌ژنوی خزا و که‌وته سه‌ره‌زی.

وتی: «ئیترا له‌وه‌زیاتر قسه‌ کردن بایه‌خیکی نییه، تی‌ده‌گه‌ی؟»

میشه‌که‌رانه به‌بی‌وازییه‌وه به‌قسه‌ی کرد و وه‌لامی داوه: «تی‌ده‌گه‌م، خه‌تای تو نییه خودا‌که‌ی تو برسیه و ده‌بی تیرین.»

مونتانی گه‌پاوه بۆ‌لای ئه‌و. به‌قه‌ده‌راییی گۆ‌پیکی کپ و تاریک بیده‌نگ بوون، بیده‌نگ، وه‌ک دوو ئاشقی شه‌یدای لی‌که‌ه‌لب‌را‌و که هه‌رکامی‌کیان له‌جی‌گایه‌کی بلینده‌وه له‌یه‌کتیری ب‌روانن و ده‌ستیشیان به‌یه‌کتیری پانه‌گا. به‌نی‌گا‌کانیان له‌چاوی یه‌کتیردا شو‌ر‌بوونه‌وه ناخی یه‌کتیره‌وه. ئه‌وه میشه‌که‌رانه بوو که له‌پیش‌دا سه‌ری داخست. خۆی کۆ‌کرده‌وه و پوخساری خۆی شارده‌وه، مونتانی تی‌گه‌یشت که ئه‌م کاره‌ی ئه‌و به‌مانای ئه‌وه‌یه که «ب‌پ‌و!» گه‌پاوه و له‌ژووره‌که‌ی چووه ده‌ره‌وه.

دوای که‌میک میشه‌که‌رانه ده‌ره‌پ‌ری: «ئاخ ناتوانم خۆم پا‌گرم، پا‌پا ب‌گه‌پ‌یوه! ب‌گه‌پ‌یوه!»

درگا‌که به‌سترا‌بوو. ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ به‌نی‌گایه‌کی بی‌جووله و حه‌په‌سا‌و به‌ده‌و‌روبه‌ری خۆیدا پ‌روانی و زانی که هه‌موو شتی‌ک ته‌وا‌و بووه. جه‌لیلی ۷ سه‌رکه‌وتوو بوو.

به‌دری‌ژیایی ئه‌و شه‌وه چیمه‌نی حه‌ساره‌که ئارام که‌رویش‌که‌نی ده‌کرد. چیمه‌نیکی که ده‌بوو زۆر زوو بژاکی و به‌دل‌خوازی خۆی ده‌بوو له‌پیشه‌وه هه‌لقه‌ندری، به‌دری‌ژیایی شه‌و میشه‌که‌رانه له‌تاری‌کایی شه‌ودا پاکشا و به‌هه‌نیسه‌که‌وه گریا.

۷. نیویکه که به‌سووکایه‌تی وه‌پال مه‌سیح دراوه ده‌لین که مه‌سیح له‌جه‌لیله له‌دایک بووه.

دادگای له شكري له به ره به يانی پوژي سئ شه ممه دا دامه زرا، کاریکی زور کم و ئاسان بوو. به ته شريفاتيکی نهيتی که ۲۰ خوله کی نه خایاند. راستیه که ی ئه وه بوو که باس و خواستیکی وانه بوو که کاتيکی زور به خویه وه بگری، چونکه هیچ داکوکی کارییکی تیدا نه گونجاندرابوو، شاهیده کانیش ته نیا ئه و سیخوړ و ئه فسه ره برینداره و چهند سه ربازیک بوون.

له وه پینش حوکمه که درابوو. مونتانی پازی بوونی ناپه سمی خوی . که داوایان لڼ کردبوو . ناردبووی بۆ دادگا، و قازیه کانیش (سه ره ننگ فتراری، سه رگوردی سوارکاری له شکه ری ناوچه یی، و دوو ئه فسه ری گاردی سویس) بوون، که کاریکی زور و به رچاویان نه بوو. داخواییه که ی دادگا به ده نگیکی به رز خویندرایه وه. شاهیده کانیش شایه دییان دا و واژوکانیش له گه ل حوکمه که پتوه ست کرا. دوايه حوکمه که به نه رم و نیانیکی سهیره وه بۆ کابرای ئیدانه کراو خویندرایه وه. میتشه که رانه به بینه نگی گوتی پاگرت و دوايه که به پیتی په سمی دادگا، لیتیان پرسى که ئایا و ته یه کی هیه که له و باره وه بیلې، ته نیا به بزواندنې دهستی ئه ویش به په له وه لامی «نا» ی داوه. ده سره که ی مونتانی که لینی داکه و تبوو له باخه لیدا شار دبوویه وه. ده سره که به دریتزایی شه و هک بوونه وه ریکی زیندور خوی له سه روچاوی میتشه که رانه هه لسوو و له فرمیتسک و ماچدا ته واو خووسا بوو. میتشه که رانه به رواله ت ماندوو و په ننگ هه لیزر کاو دیار بوو. هینشتا گریان و فرمیتسک پرشته که ی

به گوشه‌ی چاوبیه‌وه دیاربوو، به لام وشه‌ی «گولله‌باران ده‌کری» وادیار بوو کارتیکه‌رییه‌کی زوری له سهر دانه‌نابوو. کاتی که ئه‌و وشانه‌گوتران و خویندرانه‌وه هه‌رئه‌وه‌نده که چاوه‌کانی بریک زه‌ق بوونه‌وه و ئیتر هیچی دیکه.

دوای ئه‌وه‌ی کاری دادگا که ته‌واو بوو، قایمه‌قام گوتی: «بینگه‌رینه‌وه بۆ ژووره‌که‌ی خۆی» و سه‌رپه‌له‌که که زور پوون و ئاشکرا دیاربوو که له‌حه‌یبه‌تا خه‌ریکه ئه‌ژنۆی بنوشتیته‌وه، ده‌ستی له سهر ئه‌وپه‌یکه‌ره بئ‌جوله‌یه دانا... میشه‌که‌رانه به‌حال داچله‌کی و چاویکی لئ‌ کرد. گوتی: «به‌لئ‌، له‌بیرم چووبوو‌وه.»

له‌پوخساری قایمه‌قامدا شتی‌ک وه‌ک به‌زه‌یی به‌دی ده‌کرا. ئه‌و له‌ راستیدا به‌گشتی پیاویکی خوین‌رپژ و پیس نه‌بوو، له‌مانگی رابردوو‌وه که ئه‌ورپوله‌ی گێرا له ناخی دلیدا وه‌ک بله‌ی که‌مینک هه‌ستی به‌شه‌رمه‌زاری ده‌کرد. ئیستا ویست و داخوازی ئه‌و مسۆگه‌ر ببوو و ده‌بویست لانیکه‌م کاریکی چکوله‌شی ئه‌گه‌ر پئ‌بکری بۆی بکات.

چاویکی له‌ مه‌چه‌که ماسیی و و تیک‌کو‌تراوه‌کانی کرد و گوتی: «پنیوست ناکا که دووباره‌ زه‌نجیره‌کانی لئ‌به‌سته‌وه، ده‌توانی هه‌رئاوا له‌ ژووره‌که‌ی خۆیدا بمینی. ژووری ئیدانه‌ که‌راوه‌که زورتاریک و خه‌مۆکیه.» چاویکی له‌برازاکه‌ی کرد و گوتی: «ئهم کارانه‌ش هه‌ر به‌راست شتیکی ته‌شرفاتییه.»

که‌می کوخی و به‌ناره‌حه‌تییه‌کی ئاشکراوه‌ که‌من ئهم لا و ئه‌ولای کرد، ئه‌وجار بانگی له‌ سه‌رپه‌له‌که کرد که خه‌ریک‌بوو له‌گه‌ل ژیان و هه‌رمان و سه‌ربه‌رزیدا بچینه‌ ده‌روه: «سه‌رپه‌ل راوه‌سته، ده‌مه‌ه‌وئ قسه‌ی له‌گه‌ل که‌م.»

میسه‌که‌رانه نه‌بزووت و له‌ رواله‌تدا وا دیار بوو که قسه‌که‌ی قاهنه‌قامی نه‌ش‌بیستوه.

- ئه‌گه‌ر په‌یامینک یان راسپارده‌یه‌کت هه‌بن که به‌ه‌وئ بیگه‌ییانی به‌هاورپیانان یان که‌س و کارت - پئ‌م‌وايه که ده‌بی خزم و که‌ست هه‌بن؟ وه‌لامینکی وه‌رنه‌گرت.

- زورباشه له‌ سهر ئهم پینشیاره‌م بیر بکه‌وه و به‌ من یان قه‌شه‌ پابگه‌ییانه له‌وه‌ دلنیا به‌ ئه‌گه‌ر راسپارده‌یینک یان کاریکت هه‌بن جینه‌جی ده‌کریته‌ به‌بن

هیچ قسوریهک. و اباشتره که په یامه کانت به گوئی قه شه که بگه یینی. هه رنیستا
 دئ، و شهوئ له لای تو ده مینیته وه، نه گهر داخواییه کی تریشته هه یه...
 مینشه که رانه سه ری هه لیتا: «به قه شه بلئی پیمخوشه که به ته نیا بم. من
 نه دۆست و نه هاو پئییه کم هه یه و نه په یامیکیش.»
 - به لام خو ده ته هوئ له لای قه شه یه ک پین له گوناح و تاوانه کانت بنئی.
 - من کافر، بهس ته نیا ده مه هوئ ئاسووده بم.

ئهم په سته یه ی به بئ هیچ توو په یه ک و به دوو له پق و قین و به ده نگیکی ئارام
 و بئ هیزه وه به بیان کرد و به ئه سپایی گه راوه. له نزیکی درگا که دیسانه وه راوه ستا:
 «سه رهنگ له بیرم چوو، داخواییه کم لیت هه یه. تکایه سبه یینی مه هیله که ده ست و
 چاوم بیه ستن. ته او ئارام و له سه ره خو راده وستم.

له راپه رینی تیشکی هه تاوی به یانی چوار شه ممه دا، له گه ل هه لزنانی
 پروونا کایی تیر پیژی رۆژ، مینشه که رانه یان هینا بۆحه ساری. زۆر له جاران
 ئاشکرتر ده شه لی و قورسایی خوی خستبووه سه رباسکی سه ر په له که، زۆر
 به قورسایی و به زه حمه ته وه هه نگاوی هه لده هینا وه، به لام پوخساری پروون
 و گهش و دوو له هه ر جۆره ئازاریک و ماندوو یه تینک بوو. ئه وترسه خه یالیانه
 که له بیده نگی و ته نیاییدا ئه ویان تینک شکاند بوو، ئه و فکر و په ژاره پۆحیانه ی
 دونیای سیتیه ر و نسیکان، که له وشه و هدا پۆحی وه بهر هه موویان هینا بوو،
 به جارئ هه موویان ته فر و توونا ببوون و کاتی که تاو هه لات و دوژمنه کانی
 هه موو ریزیان به ستبوو تا پۆحی بهرز و به ره ه لست کاری لئ بستین، ئیتر
 ترسی له هیچ شتیک نه ما بوو. ته نانه ت ئه و ترسه کۆنه ی ژانوو برکی
 جه سته شی، که جار جار ئازاریان هدا په وی بوو: مه رگی چی، ترس له مه رگا!
 له میژ بوو سنگی مه رد و په ندی قه لغانی گولله و ئاسن بوو. ئه و له زومره ی
 که سانیک بوو که له پیش مه رگه وه هه نگاویان به ره و کوشی ژیان ده هاویشته.
 شه ش تفه نگی هه لبرژیرد را بوون تا ئیعدامه که به رپوه بهرن له ریزی کدا
 پروو به پرووی دیواره که راوه ستا بوون که به دار و گول داپۆش را بوو. هه ر
 ئه و دیواره ی که له وشه و هدا ئه و هه مووه هه وله بئ ئاکامه ی به خه رج دا و لینی
 هاته خواری. سه ربازه کان هه روا که تفهنگ به ده ست له په نای یه کتره وه

پاوه ستابوون زۆر به زهحمه ته وه پيشى گريانى خويان دهگرت. له بهر ئه وهى، كه بۆده بى ئه وان بۆ كوشتنى ميشه كه رانه ههلبژيردرين، له هزر و زهينياندا تابلويه كى زۆر ناخۆش و ترس هينه نه خشيندرا بوو. ئه و قسه له روو بوون و حازر جواب بوونهى، پيکه نينه كانى و بويزى روون و ئاشكرای كه كارى گهري له سهر ئه وانيش دانا بوو. كه ئه مانه هه موو وه كوو تيشكىكى نوورانى و سه رگه ردان هاتبووه نيوزيانى سپوسارد و پرله خه م و چه رمه سه ريى ئه وان وه، له وهش ناخۆشتر ئه وه يه كه ده بى ئه و بمريت و ئه ويش به ده ستى ئه وان، له بهر چاوى ئه وان وه كوو كوژانده وهى هه موو رووناكايه كانى ئاسمانه كان وا بوو.

قه بره كى له ژير دارى هه نجيره پيره كى چه وشه دا ئاميزى كرد بووه وه و چاوه روانى بوو. ئه م قه بره به ده ستى كى داهيتر او و بى مه يل له شه وى رابردوودا هه لكه ندرابوو كه به قه ده را بى هه لكه ندنه كه نى فرميسكى له سه ر پژابوو. كاتى له په نايه وه گوزه را به بزه يه كه وه چاوى كى له و چاله تاريكه كرد كه چيمه نى ده ورو به رى به ژاكاوى كوزيلكه يان به ستبوو، هه ناسه يه كى قوولى هه لكيشا تا بۆنى گله كه پر به سييه كانى هه لمژئ.

سه ره په كه له نزىك داره كه پاوه ستا. ميشه كه رانهش به شله بزه يه كى زۆر شيرينه وه ئاو پرى داوه: «سه ره په ل، ده بى ليتره پاوه ستم؟»

ستوان، بيدهنگ و مات، به بزواندنى سه رى گوئى: «به لئى، قولى گريان چنگى له ناخى گير كرتبوو، زمانيشت بپريايه نه يده توانى تا قه وشه يه ك قسه بكات. قايمه قام، برازاكه ي، ستوانى فه رمانده ي چه ك داره كان كه بريار وابوو، ئه و فه رمانيان بداتى، دوكتورىك و قه شه يه ك كه هه موو له چه سارى بوون، كه م و زۆر گه ردى زه ردى خه جاله تى دا يگرتبوون. ميشه كه ژانپهش له به رانه رياندا شكۆدار و مه زن و سه ره به ز، به چاوى پرله خه نده و به قه لافه تى كى نيزانه و مه ردا نه وه به بى هه چ شه رم و دله پاوكينى و ترسيكه وه پاوه ستابوو.

- به يانيتان باش به ريزان! پاپاي به پريزىش ئاوا زوو له خه وه ستاوه! ملازم توچۆنى؟ ده رفه تى ديدارى ئيستامان له وهى رابردوو بريت ك خوشتره وانپيه؟

ئىستاش دەست دەينم كە بەگەردنتەو ھەلتواسىوۋە، لەبەر ئەو ھەيە كە من تىر ئەنگىتۈيىكى كارامە و باش نىم. بى شىك ئەم كۆرە جوان كىلانانە دەبى كارەكەيان زۆرباشتر بەرپۆتەبەرن - وانىيە كۆرەكان؟

چاۋيىكى لەپوخسارى داتەپپويى چەكدارەكان كۆرد كە دەتگوت ئاۋ و دۆت بەسەرياندا پۇژاندوۋە: «ھەرچى بى ئەمجارەيان پتويست ناكە بەپەت و دەسمال دەستم ھەلواسم بەلمەو، باشە دەي باشە پتويست ناكە ئەو ھەندە مات و پەرۆش بن! پاژنەكانتان پىك لەلای يەك پاكرن و خۇتان نىشان دەن كە چەندە جوان و پىك و پىك تەقە دەكەن. ھەروا پاش بەينىكى تر ئەلە و جۆرە كارانە ھىندە زۆر دەبى كە خۇشتان سەرتان سووربمىنى كە چۇناوچۇن ئەنجامى دەن. ھىچ شتىك لە ئەزمونى پىش كار باشتر نىيە.»

- «كۆرۈم» قەشەكە ھەروا كە دەھاتە پىشەو قەشەكەي ئەوي بېرى و ئەوانى تر كىشانە دواۋە تا ئەودوۋانە بەتەنيا بمىنەو.

- تا چەندساتىكى تر دەگەپىتەو ھەلەي خولقېنەرى خۇت. ئايا بۇ ئەم دواساتانەي ژيانت كە دەتوانى تۆبە بكەي قەشەكەي دىكەت جىيا لەو ھەيە؟ بىر بكەو، نكات لىدەكەم، بەم ھەموو تاۋان و گوناحانەي كە لە سەرشانى تۇ رىزبۋو، مردن بەبى داخۋازى لىبور دەبى شتىكى سامناك و ترسىنەرە. ئەودەم كە لەوئى پوۋبەروۋى نىبۇزى كەرى خۇت دەبى ھەيە، دەرفەتى پەشيمان بوۋنەو ھەت نابىن. ئايا دەتەھوئى بەزمانىكى پۇرلەتاۋان و سەرزەنشتەو لەقەلەفەتى ترسىنەرى نىك بىيەو؟

- تانە و تەشەرى سەرزمان، پاپا؟ بەپاى من ئەو ھەلەنى ئىو ھەيە كە پىويستى بەو موعىزە ھەيە: ئەوكات كە تۆبەي ئىمە دى، بەجىگاي ئەوشەش تەنگە كۆنەيە، تۆپى گەورەي دەشت و كىوان ھەگەر دەخەين و ئەودەم تۆ دەبىنى كە زمانى ئىمە چۇن سەرزەنشت و سەركۆنەي ئىو ھەكات.

- تۆ تۆپى دەشت و كىو ھەگەر دەخەي! ئەي ھەژارى بى چارە! ھىشتا لىت ھالى نەبوۋە كە چەلەپەشنىكى ترسناك چاۋەروانتە؟

مىشەكەرانە بە سەرشانىيەو چاۋيىكى لەقەبەرەكەي كۆرد: «ھۇ پاپاي بەرپۇن، بۇ پىتۋايە كە دواي ئەو ھەي مىنتان لەوقەبەرەدا خەواند، ئىتر كارتان لەگەل من

ته‌واو ده‌بی؟ په‌نگه‌ بتانه‌وئ که به‌ردیگی قورس قورسی له‌ سهر دانین تا پیشی هه‌ستانه‌وه‌یه‌کی سئ‌پوژه‌ بگرن؟ پاپای به‌پیز مه‌ترسه‌! من به‌م‌جم و جووله‌ ده‌ست کردانه‌ ، که زورمندالانه‌یه‌ قه‌ت هیرش نابمه‌ سهر مافی هیج که‌سیک، من وه‌ک مشکینک له‌وجیگایه‌ی که دامده‌نین نارام و راست و بن‌گرئ ده‌خوم، به‌لام سهره‌پای ئه‌وه‌ش ئیمه‌ توپه‌گه‌وره‌کان وه‌گه‌ر ده‌خه‌ین.»

قه‌شه‌که نه‌راندی: «خودای به‌خشه‌نده، ئه‌م پیاوه به‌دبه‌خته ببه‌خشه‌!»

ستوانی فه‌رمانده‌ری چه‌ک‌داره‌کان به‌ده‌نگینکی که به‌حاسته‌م ده‌بیسترا گوتی: «ئامین!» سهره‌نگ و برازاکه‌شی وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی پاقرئ ئایینی له‌ سهر‌سینگی خویان خاچیان کیشا. چونکه پئ‌داگرتنیک‌ی بن‌ناکام و بن‌سووده. قه‌شه‌که‌ش ئیتیر له‌وه‌زیاتر تیه‌وه نه‌چوو سهر‌یک‌ی لئ‌پاوه‌شاند و دوعای کرد و چووئه‌ولاوه‌ئیش وکاری فه‌رمی پیش ئیعدام کردنه‌که له‌ بازنه‌ییکی بیده‌نگی پر هواردا زور به‌ ساده‌یی به‌ پیه‌و چۆ. میشه‌که‌رانه له‌ شوینی دیاری کراوه‌ پاره‌ستا و که‌می سهری وه‌رسوو‌راند تا ساتیک تیریژی سوور و زهردی پوژ ببینی. جاریک‌ی دیکه‌ش داوای لئ‌ کردبوون تا چاوه‌کانی نه‌به‌سترتیت. پوخساری دوژمن‌ته‌زینانه‌ی وای نیشان ده‌دا که پق و قینیک‌ی تایبه‌تی وای له‌ سهره‌نگ نییه‌. هه‌ردووکیان له‌وکاته‌دا فه‌راموشیان کردبوو که به‌زوری ئه‌وکاره به‌سهر‌بازه‌کان ده‌که‌ن.

میشه‌که‌رانه به‌زهرده‌ خه‌نه‌یته‌که‌وه پوو‌به‌پرووی ئه‌وان پاره‌ستا، ده‌ستیان به‌تفه‌نگه‌کانه‌وه ده‌له‌زی.

میشه‌که‌رانه گوتی: «ته‌واو حازر و ئاماده‌م.»

ستوان که به‌ هوی دله‌کو‌تیوه که‌میک ده‌له‌زی چوو په‌شوه‌ه. ئه‌و، تا ئیستا فه‌رمانی تیربارانی نه‌دابوو.له‌ حه‌یبه‌ت ئه‌و ئه‌رکه قورس و گوانه‌ تربه‌ی دلی خه‌ریک بوو پکه‌ی سینگی بد‌پینی .

له‌ سهر جیگای خوتان - حازر - ده‌س‌پیتز بکه‌ن!

میشه‌که‌رانه که‌می لاتراسکه‌ی به‌ست، به‌لام خوی پ‌اگرت و نه‌که‌وت. گولله‌یه‌ک پوومه‌تی پووشاندبوو. په‌له‌یینک خوین به‌سهر کراواته سپیه‌که‌یه‌وه

۱. ناماژه‌یه‌که به‌زیندوو‌بوونه‌وی عیسی داوی سئ‌پوژه‌.

دیار بوو. گولله یه کی دیکه له سه روی نه ژنویه وه که وتبوو. کاتې که دوو که لې باړووته که ته و او بوو، سه ربازه کان دیتیان که پیده کهنې و به دهسته برینداره که یه وه خوینی سر گونای ده سپړی.

میشه که رانه گوتی: «دهست پریژیکې زور خراپ بوو!» دهنگی زور پوون و بئ گری بوو و نه وه ندهی دیکه سه ربازه بئ چاره و بئ دره تانه کان داهیزران ، به نرکه بیکی شیرانه وه گوراندي: «جاریکی دیکه تاقی که نه وه.»

نالیه ک و له رزینیکی گشتی هه موو نازای تفهنگ چیه کانی داگرت. هه رکام له سه ربازه کان هیواخواز بوون که گولله ی مهرگ له دهستی هاوړیکه ی په نایه وه بته قیندری، هه ر بویه هه رکامه یان به م لاولایی دا سیله یان ده گرت. نه کا به دهستی نه و بکوژری، میشه که رانه ش هه روا توندوتول به بزه ی سر لیتوییه وه پووبه پووی نه وان راوه ستا بوو. نه وان نه و نیعدام و گولله بارانه یان وه ک قه ساییه ک هاتبووه پیش چاو، دوا ی نه وه! ده بوو هه موو نه و کاره ناخوش و جهرگ بره یان له سه رپاوه دهست پی بگردایه ته وه، ترسیکی سه یر دایگرت بوون، تفهنگه کانیان هینا بووه خوار ی، هه روا که گویتیان له جنیتو و سه رزه نشتی نه فسه ره تووړه کان بوو، به ترسیکی سه یره وه ده یان پووانییه پیاوینک که کوشتبوویان، به لام هیتشتا زیندوو بوو و وه ک دار هه نجیره پیره که پی قاییم ولتو به بزه راوه ستا بوو.

قایمه قام مستی خوی هه لیتنا و پیشانی دان و وه ک شیت گوراندي که ناماده بینه وه، چه که کانیان ناماده و ته یار که نه وه، په له بکه ن و کاره که ته و او بکه ن.

سه ره نگیس وه ک سه ربازه کان وره ی به ردا بوو ځ نه پیده ویرا چاو له و په یکه ره خویناوییه بکات که کتو نه سا خوی به سه رپتوه راگرتبوو و نه ده که وت. کاتې میشه که رانه قسه ی له گه ل کرد، به بیستنی نه و دهنگه پر تین و پر ه یبه ته که پر بوو له ته شهر و توانج و سووکایه تی، سه ره ننگ به جار ی دارما و داچله کی و له رزی.

. سه ره ننگ، نه مړوبه یانی گروو پیکې بئ نه زموننت هینا وه! راوه سته بزانه نه توانم نه وان باشتر ریکو پینک و ته یار که م، ده ی سه ربازه کان! تو تفهنگه که ت

بەرزتر راگره، تۆكەمى بەلای چەپەو، دلتگەوهرەبى پىا، ئەوھى لەنئو
دەستدایە تەنگە خۆ قالۆرە نىيە! ھەمووتان باش سىلەتان گرتووە؟ تەواو!
لە سەر جىگای خۆتان - حازر...

سەرھەنگ خۆى پانەگرت و خىرا چوو پىشەو و پەپى نۆفەرمانەكەو:
«دەستپىژ بەن!» شتىكى چاوەپوان نەكراو دەبوو ئەگەر ئەم كاپرايە
فەرمانى مردنى خۆى بدایەت جارىكى دىكە دەستپىژىكى شىواو وتىكەل و
پىكەل بەپىتو بەرا، ئەوھىلە زەنجىرىيە كە لەگەل ترس و خۆف پووبەپوو
ببوو ھە بەلەرزىنى يەكەيەكى ئەوپەيگەرانە تىكشكا. يەكئ لەوسەربازانە
تەناتە تەقەشى نەكرد و تەنگەكەى فەئى دا ئەولاو، دانەوييە سەرئەرزى و
بەنالە و ھاوارەو ھە گوتى: «ناتوانم - ناتوانم!»

دوو كەلى تەنگەكان بەئارامى و بەناقايلىيەو بەلایەكدا پۆيشت و
وردەشەپۆلى بىتەن و كەمھىزى تىشىكى بەيانى وردەوردە خۆى نىشان دا و
بە ئارامى مېشەكەرانە كەوتە ئەرزى، كە باش لىنى وردبوونەو دىتيان ھىشتا
نەمردوو. سەرباز و ئەفسەرەكان بەدىتتى ئەودىمەنە لەجىگای خۆيان وشك
ببوون، ھەك دارىكى وشكەلى بىجولە پاوەستابوون و چاويان
لەوبوونەو ھەرە ترسناكە دەكرد كە لە سەر ئەرزى كەوتبوو و لەحەببەتە خۆى
بادەدا و لەگيانەلادا بوو، دواى دوكتۆر و سەرھەنگ بەھەلەداوان و ھەراو
گورپەو چوون بۆلای، چونكە ئەو خۆى لە سەر ئەژنوبەك پاكرتبوو و
ھەولى ئەدا كە ھەستىتەو و پىيان نىشان دات كە مەرگ چۆك بە شوپشگىر
دانادات. دىسانەو لە سەربازەكانى دەپوانى و پىدەكەنى:

- خەتى دووھم: تاقى كەنەو - سەربازەكان جارىكى دىكە تاقى كەنەو...
چا و لئەكەن - ئەگەر نەتوانن...

لەپرىكدا لاتراسكەى بەستوو بە سەرشانىكىدا كەوتە سەرچىمەنەكە.
سەرھەنگ لە ژىر لىوييەو ھە گوتى: «مردوو؟» دواى ئەوھى دوكتۆر لە
سەر ئەرزى ئەژنۆى دادا و دەستى لە سەر كراسەخويناويەكەى دانا
بەھىواشيبەكەو ھە گوتى: «پىنموايە كە مردوو - خودايە شوكرت!»
سەرھەنگ دووپاتى كەردەو: «خودايە شوكر! ناخرەكەى تەواو بوو!»

برازاکه‌ی دهستی له سه‌رباسکی دانا: «مامه، کاردینال هاتوو! له‌به‌ر
ده‌روازه‌که‌یه و ده‌یه‌وئ بیته ژووره‌وه.»
- چی؟ نابین بیته ژووره‌وه - نایه‌لم! ئه‌ی یاساوله‌کان چی ده‌که‌ن؟
قوربان...

ده‌روازه‌که‌ کراره و مونتانی له‌حه‌ساری پاره‌ستابوو. به‌چاری زه‌ق و
ترسه‌هینه‌ره‌وه ده‌پروانییه‌ پروبه‌پرووی خۆی.
- قوربان! ده‌بین داواتان له‌بکه‌م که... دیتنی ئه‌م دیمه‌نه‌ بو‌ئیه‌ باش نییه!
مه‌پاسمی ئیعدامه‌که‌ هه‌رئیتستا کوتایی هات. ته‌رمه‌که‌ هه‌شتا...

مونتانی گوتی: «هاتووم که‌ بیینم.» ته‌نانه‌ت له‌وکاته‌ش‌دا وا به‌زه‌ینی
قایمه‌قام که‌ یشت که‌ قسه‌ کردن و جۆری ریگارۆیشتنه‌که‌ی وه‌ک که‌ سیک‌ وایه
که‌ به‌ده‌مخه‌وه‌وه‌ بپوات. یه‌کتی له‌ سه‌ربازه‌کان له‌پریکدا گوراندی وهاواری
کرد: «ئای خودایه!» قایمه‌قام به‌په‌له‌ ئاوپیکی داوه‌ بئ‌گومان...

جه‌سته‌ییکی شه‌لالی خوینی ئال که‌ له‌ سه‌ر چیمه‌نه‌که‌ که‌وتبوو، جاریکی
دیکه‌ بزواوه‌ و نالاندی و هه‌ولی ده‌دا که‌ هه‌ستی. دوکتۆر به‌چۆکه‌وه‌ خۆی به‌
ئه‌رزدا دا و سه‌ری له‌ سه‌ر ئه‌ژنۆی خۆی دانا.

وه‌ک سه‌رله‌شیتواویک نه‌پاندی: «زووکه‌ن! شاغییه‌کان زووکه‌ن! کارئ
بکه‌ن با نه‌جاتی بئ‌، بو‌خاتری خودا زووکه‌ن! دیمه‌نیکی زۆر ناخۆش و
دل‌ته‌زینه!»

کفاره‌ی خوین هه‌روا به‌سه‌ر ده‌ستیدا ده‌رژا، ته‌قه‌لا و له‌رزینی په‌یکه‌ره‌ی
ناوباهوشی، ئازای ئه‌ندامی وه‌له‌رزین خستبوو. ئه‌وه‌ پژانی خوینی له‌شی
که‌سیک نه‌بوو، شه‌پۆلانی سووری ده‌ریای گه‌شی گه‌لینگه‌چه‌وساوه‌ بوو. ئه‌وه
قورسایی له‌شی مروپینک نه‌بوو، کینوی وره‌ی هه‌یزی به‌ هه‌یزی گه‌لینگ بوو.

کاتی که‌ دوکتۆر وه‌ک شیت و هار هاواری ده‌کرد و یارمه‌تی ده‌خواست ،
قه‌شه‌یه‌ک له‌ سه‌ر شانی ئه‌وه‌وه‌ دانه‌وی و خاچه‌که‌ی نایه‌ سه‌رلیتوی
ئه‌وپیاوه‌ی که‌ له‌گیانه‌لادا بوو: «به‌نیوی باوک و کورپه‌وه‌...»

میشه‌که‌رانه‌ له‌ سه‌رئه‌ژنۆی دوکتۆر که‌من خۆی پاست کرده‌وه‌ و به‌چاوی
ده‌رپه‌رپه‌وه‌وه‌ ریک‌پروانییه‌ خاچه‌که‌.

ئارام لەمەودای نێوان بێدەنگی و خامۆشییەکی بەستەلەکدا دەستی پراستی
هەلێنا و خاچەکەمی لادا. پەلەپەکی سووری گەشی خوێن بەسەر پوخساری
مەسیحی سەرخاچەکەو دەبێندرا.

- پاپا - بلەئێ خۆداکەئێ تو - تیز - بووبێ؟
سەری لێ سەر دەستی دوکتۆر کەوت بەپشتا.

- قوربان!

چونکە کاردینال هینشتا هەروا حەپەسابوو، سەرھەنگ فێراری دەنگی
بەرزتر کردووە: «قوربان!»

مونتانی سەری هەلێنا: «مردوو.»

- بەلێ مردوو و تەواوی کرد. قوربان واوە نایە؟ دیمەنیکی سامناک و
توقینەر.

مونتانی دووپاتی کردوو: «مردوو.» و دیسانەو لەپوخساری ئەوی
پروانی: «دەستم لێدا، مردوو.»

ستوان بەتەوسیکەو لە ژێر لێویەو گوتی: «ئەئێ بەتەمەئێ پیاویک
شەش گوللەئێ وئێکەوئێت و هێچئێ لێنەئێت؟» دوکتۆریش بەهێواشییەکەو
وہلامی داوہ: «پێم وایە خوێن گرتووئێت.»

قایمەقام باسکی مونتانی توند گۆشی: «قوربان، واباشترە کە ئێتر
لەوہزیاتر لێئێ ورد نەبێوہ. ئەگەر ئێزنامان بەئێ با ئەو قەشەئێ هەتا مالئێ
بەپێت کاتەوہ؟»

- بەلێ، ئەپۆم.

ئارام لەو دیمەنە خوێناویبە پرووی وەرگێرا و دوورکەوتەوہ. قەشە و
سەرپەل بە شوێنییەو کەوتنە پێ. لەنزیک دەروازەکەئێ دەرەوہ پاوەستا
بەپەشۆکاویەکی ئارام و سەیرەوہ ئاوری داوہ بۆداوہ: «مردوو.»

دوای چەندکات ژمێرێک مارکون چووہ نێو ئەومالەئێ کە لەداوێنی کێوہکەدا
بوو، تا بەمارتینی بلێ کە ئێتر پێویست ناکا ئەو گیانی خۆئێ بەخت کات.

همو. شتيک بؤ مسؤگه ربوون و پراگ تيزه بوونی گه لاله یی دوه هم له مه ر
 رزگار کردنی ئه و ئاماده کرابوو. چونکه ئه م گه لاله یی زؤر ساده تر له شه وه ی
 پيشوو بوو. بریار وابوو که هر بؤ سبه یینی ئه و رۆژه که گروپی Corpus
 Dommini له به رده م قه لاکه وه ده گوزه ریت، مارتینی له نیو جه ماوه ره وه
 ده رپه یی و له نیو جلو به رگه کانیه وه ده مانچه یه ک ده ره یینی و روه به قائمه قام
 ته قه بکات. له ئالۆزی و شتیاوی ئه وجه نگه یه دا، دوايه بیست پیاوی چه کدار،
 له پریکدا هتیش به رنه سه ر ده روازه که ی قه لا و خۆبکه ن به ژوو ری دا، به زؤر
 کلیل داره که یان ببردایه ت و بچوايه نه ژووری به ند کراوه که و به دهستی خۆیان
 ئه ویان به یئنايه ته ده ره وه، و هرکه سینکیش که ببوايه ته کۆسپ و ته گه ره یان
 بیانکوشتایه یان برینداریان بگردایه ت. به قوونه شه پيش له ده روازه که وه
 بچووبایه نه ده ره وه ؛ له پاشه کشیشدا دهسته یه کی دیکه له قاچاخچیه کان که
 چه کدار و سوارکاربوون ، ده بوو ئه ویان ببردایه ت بؤ چه شارگه یه کی دوور
 له مه ترسی له و چیا و به نده نانه . ته نیا که سینک له و گرووپه چکۆله یه دا ئاگای
 له وکاره نه بوو جما بوو، ئه م کاره ش به هۆی ویستی تایبه تی مارتینییه وه بوو
 که ده بووجما بئ ئاگایی.

ئه و گوئیوی: « زؤر ناخایه نی و هر له سه ر ئه و کاره شوشه ی دلی
 ده چرژئی.»

هرکه قاچاخچیه که له درگای باخه که وه هاته ژوو ره وه مارتینی درگا
 شوشه ییه که ی کرده وه بؤ دیتنی ئه و چوه هه یوانه که: «مارکون چ
 خه به ره؟ ئایش!»

قاچاخچیه که کلاره چه سیریه لیتوپانه که ی سه ری خستبوو به پشت
 سه ریدا. هه ردوکیان له هه یوانه که دانیشتن. بیده نگ و مات. مارتینی هر
 له وکاته دا که چاوی به رپوخساری ژیرکلاره که که وت لئی حالی بوو که چ پاسه.
 دوا ی بیده نگیه کی دریژخایه ن، پرسیی: «که ی ئه و کاره یان کرد؟» ده نگن
 له گوئی خۆیدا ده نگدانه وه یه کی ناخۆش و په ریشانی هه بوو.
 . به یانی ئه م رۆکه، له ده مه ده می به یان دا. سه رپه له که پیی گوتم. خۆی له و ی
 بووه و به چاوی خۆی دیتوویه تی.

مارتینی سهری دانه‌واند و ده‌زوییه‌کی که له‌قۆلی کۆته‌که‌یه‌وه شوڤر بی‌وه له‌پریکدا و به‌توورپه‌یه‌وه پچراندی.

له‌خۆرا، له‌خۆرای بی، ئەمەش هەر له‌خۆوه بوو. ئەو دەبوو سبه‌ینی بمرادیه‌ت، به‌لام ئیستا دونیای هیواو ئاواته‌کانی ئەو وه‌کوو دونیای ئەفسانه‌یه‌ک که پرله‌ئاوات و خولیای گەش و پرونی ئاسۆیه و به‌هاتنی چنگی ره‌شی مه‌فحوه‌ ده‌بی، ئەویش که‌وته‌ گۆمی مردن و نه‌مان و چوه‌ دونیای شه‌وان و پۆژانی شوڤر شگرتانی قه‌دیمی و دل‌که‌یلی ئازادی و ئەشق و خۆشه‌ویستی - دونیای گراسینی و گالی، دونیای په‌مزنووسین و چاپی بلاڤوگ، دونیای به‌ربه‌رکانی نیوان هاو‌پیتیانی حیزبی ئەو له‌لایه‌ک و پیلانی پیس و گلاوی سیخۆره‌ ئوتریشیه‌کان له‌لایه‌کی دیکه‌وه. هه‌روه‌ها له‌ناخی دلیدا و له‌ کۆشک و ته‌لاری ویژدانیدا جینگایه‌کی دل‌فه‌ریج و خۆش خالی بوو که هیچ که‌ستیک نه‌یده‌توانی ئەوی داگیرکات. مارکون پرسپاری لێ‌ده‌کرد و ئەویش په‌ریشان و سه‌رگه‌ردانی ئەو‌فکره‌ بوو که دوا‌ی ئەو چی به‌جی‌ماوه که بایه‌خی قسه‌ له‌ سه‌ر کردنی هه‌بی، سهری هه‌لینا: «چیت گوت؟»
- گوتم بئ‌شک تو ئەم خه‌به‌ره‌ی پێ‌ده‌ده‌ی.

گوران‌دی: «چۆن ده‌توانم پیتی بلێم؟ ئە‌گه‌ر وایه‌ داواشم لێ‌بکه‌ن با خه‌نجیریکیش لێ‌ سه‌ر دلی بده‌م. ئای هاوار چۆن ده‌توانم پیتی بلێم؟ چۆن ده‌توانم!»

به‌ هه‌ردوو ده‌ستی توند هه‌ردوو چاوی داپۆشی، به‌لام بئ‌ئوه‌ی که جینگایه‌ک ببینی، وای هه‌ست کرد که قاچاخچییه‌که له‌په‌نایه‌وه بزوا، ئە‌وجار سهری هه‌لینا. جما له‌به‌ردرگا‌که پاوه‌ستا‌بوو.
جما گوتی: «سزار بیستووته؟ هه‌موو شتیک ته‌واو بوو. ئە‌ویان گولله‌باران کردوه.»

'Introdio ad alter dei' مونتانی له بهر میحرابه گه وره و بلینده که له نیتوان هاوکارانی خوی و خزمه تکارانی کلیسادا پاره ستابوو، به دهنگیکی بلیند و یه کمیزان زبووری پیش عیشای په بانی ده خوینده وه. سهرتاپای کلیسا له ئامیزی پهنگ و گه شهی نووردا بوو. له پارچه و کوتاله کانی جیژنی جه ماوه ره وه هه تا نه وسهری کوله که کان، هه مووی به وشال و پارچه جوانانه و چه پکه گوله زیرینانه نه خشیتندرابوون. له سه روی درگاکه وه په رده ی مه خمه ری گه وره شو پرکرا بوونه وه. که تیشک و شهوقی گه رمی هه تاوی مانگی ژوئین له چینی په رده که ی دها و ددره وشاوه، هه روه کوو نه وه ی که له نیتوان مه زرایه کی گولاله سووره ی که سک و سووردا چراخان بیت. قاته ئایینییه کان به مزم و مه شخه له کانیا نه وه، قه شه کانی کلیسا به خاچ و ئالاکانیا نه وه نو یژگه کانی ده وره به ریان به ته واوه گئی پووناک کردبوو، له پیره وه کاندا پارچه ی هه وریشمی ئالای هه لواسراو و شوپه وه کراو، چنیوی پیکه و گری دراو به گولینگ و متومو ورووی په نگا وره ننگه وه که به ژیر بن میچه که وه ددره وشانه وه. عه بای گروپی کوپ، که به شیوه ی کولکه زیرینه نه خشیتندرابوو له ژیر په نجه ره په نگا وره ننگه که دا سه دجووری ده نواند. چه پکه چه پک تیشکی هه تاو به ره نگی نارنجی و ئه رخه وانی و ئال و که سک

۱- لاتینییه: «بانی به ره و میحرابی خودا هه نگار هه لدینمه وه.»

دهرژايه ناو کلیساوه. له پښت میخرا به که په رده یه کی دره وشاوه ی
 لڼه لواسرابوو که به هیلی جوراوجوری نوقره رازیندرا بوه وه. جوانکاری
 سرپه رده کان و چراکانی میخرا به که به شیوه یه کی ریک و پیک وه به رچاو
 ده که وت. کار دینال له ناو عابا و هاودامینیکي سهرتاپا سپی شوږدا که له
 دوواوه له نرزی ده خشا، وهک په یکه ره و مجه سه مه یه کی مه رمه پین، که رڅ
 و گیانی تی زابن ده هاته به رچاو. به پینی ره سم و عاده تی ږوژه کانی
 دهسته ورپه ژه، ده بوو ښو بوخوی سرپه رشتی ښایینی عیشای په بیانی
 بگردایه ت، نه وهک ښو وهی به تهنیا پیش نویژی بکات. هه ربویه دوی
 ته واو بوونی خویندنه وهی دوعای توبه و پارانه وه زور به نارامیه وه
 له میخرا به که وه به ره وجیگای ښوسقوی که وت هرې و به به رده م پیش
 نویژ خوینان و خزمه ت گوزارانی کلیساوه ده گوزه را و ښوانیش به پرته وه
 سهریان بډ داده نه واند.

یه کی له کانونه کان نارام چرپاندي به گوئی ښو که سه ی په نای خویه وه:
 «به داخه وه به ریز مونتانی ته ندروستی له باش ناچې، پیس په شوکاوه، سه ر و
 پوترکی وانیشان ده دا.»

مونتانی سهری دانه واند تا تاجی ښوسقوی له عمل و دورنیشانی له
 سهرنن. قه شه یه ک که وهک شماسیکی ښیفتیخاری ۱ کاری ده کرد تانجه که ی
 له سه ر سهری دانا، که می له وی پروانی، دوايه بریک دانه وی و نارام گوئی:
 «قوربان، خوی نه که رده ناساخی؟»

مونتانی که میک بولای ښو وه رچه رخوا، هیچ ناسیاوییه ک له پناهه کانی دا
 به دی نه ده کرا.

قه شه که به گوئی دا چرپاند: «بیوره قوربان!» دوی ښو وهی که دانه ویه
 سهرته ژنوی، هه ستا و گه پاره، له وهی که بیوه هوی پچرانی رازونیازه کانی
 ښو له گهل خودادا، خوی سهرکونه ده کرد.

ره سم و عاده تی ښاسایی هه روا به رده وام بوو، مونتانی بی جووله و راست
 دانیش ت، تاجه دره وشاوه که ی و عه با زیرنیشانه که ی تیشک و شه وقی

1 شماس: که سایه تی ښایینی کلیسایه که پله و پایه ی له قه شه له خوارتره (و).

هه تاویان دهگه پراندهوه. چین چین عابا سپی و فهرمیه که ی له سه ر
فه ر شه سووره که در یژ ببوو و له عه رزی ده خشا.

یا قووته کانی سه رسنگی له نیوان پو شنایی سه دان مؤمدا ده دره وشانه وه و
ده پرژایه نیونیکا و چاوی به قوول داچوو و بی هیزی. هه رکه دانه وی تا به و
وشه گه له "Benedicite Pater eminentissime" بخوره که متفه رپک کات،
دره وشاوه یی و شه وقی هه تاو له نیو ئه لماسه کاندایاریان ده کرد. په رنگه
مونتانی، به دیتنی قه لافه تی خوی، شیزه به فرینه یه کی زور گه وره و پرشکو و
ترسناکی کویتسه تانه کانی بیته وه یاد، که به تاجیک له شیوه ی کولکه زیرینه و
هاودامینیکی به فری باهینه ر، به دووده ستی ئاواله وه، کوشیک به ره که ت یان
کوشیک له نه فره ت و جنیو بلاوبکاته وه.

کاتی پیزلینان و سوپاس کردنی نانی پیروز، له سه ر کورسیه که هاته
خوازی و له به رانه ر میخرابه که دا چوکی دادا. له هه موو هه لس و که وته کانی دا
سپوساردی و داهیزرانیک ده بیندرا، دوا ی ئه وه ی هه ستا و گه راوه جینگا که ی
خوی، سه رگوردی سوارکاری سه ربازی که به جلویه رگی فه رمی خویه وه
له پشت سه ری قایمه قام دانیشتبوو، به گوئی ملازمه برینداره که ی په نای
خویه وه چرپاند: «بی گومان کاردینال به باشی کاره که ی به پئوه ده بات و
له کاری خویدا له کل ده ردی، وه ک مه کینه ییکی چاک بی راوه ستان کار
ده کات.»

ملازم به هیواشیته که وه وه لامی داوه: «چاکتر! تا ئیستا ئه م لیووورده گشتیه
ناخوشه وه کوو باریکی لاسه نگ و نابار له سه رشانی ئیمه قورسایی ده کرد.»

، به لام هه رچی بی، له مه ر دادگا له شکریه که مل گه چ بوو.
به لی ناخریه که ی پازی بوو، هه رچه ند زوری خایاند تا مل که ج بوو .
ئای خودایه، هه وای ئیره چه نده ناخوش و خه فه یه! هه موومان له ژیر گه رمای
هه تاودا نه خوش ده که وین. حه یف که ئیتمه ش کاردینال نه بووین، تا له به ر ئه و
سووره تاوه چه تریکمان به سه رمانه وه بگرتایه . سس . س! مامم چاومان
لی ده کا!

۲. لاتینه به مانای: «پاپای به ریز و پیروز، متفه رکی بکه.»

سهره‌نگ فتراری ئاوپری دابووه‌وه تا مؤرهبه‌کیان لی‌بکات. ئه‌و دوا‌ی ئه‌و پروداوه ناخۆشه‌ی دویته‌ی به‌یانی، که‌وتبووه که‌ش و هه‌وا‌یه‌کی تایبه‌تی پۆخی و خواپاریزانه‌وه، هه‌ربۆیه داخی دلی خۆی به‌ سهر کۆنه‌ کردنی ئه‌وان دهرده‌بپری، ئه‌ویش به‌ هۆی «هه‌ست نه‌کردنی ئه‌وان، به‌و وه‌زعه ناخۆش و دل‌ته‌زینه» وه‌ بوو.

سهرۆکانی به‌رپرسی ته‌شریفات ورده‌ورده له‌ده‌وریه‌ک کۆبوونه‌وه، له‌ پریزیکدا پراوه‌ستان که‌ بۆ‌پێژه پۆیشتن ئاماده‌ ده‌بوون.

سهره‌نگ فتراری هه‌ستا سه‌رپین و به‌ره‌و میله‌ئاسن‌کانی می‌خرا به‌که‌ که‌وته پئی و ئاماژه‌ی بۆ ئه‌فسه‌ره‌کانی دیکه‌ کرد تا به‌دوا‌ی ئه‌ودا بکه‌ونه پئی. کاتیکی که‌ خویندنه‌وه‌ی عی‌شای په‌ببانی ته‌واو بوو و نانه‌مفه‌ره‌که‌که‌ خرایه‌ نیوقاپه‌ شووشه‌ بلوورینه‌که‌ی ده‌سته‌ سه‌ربازییه‌که‌وه، قه‌شه‌ی پیش‌نوێژ و هاوکاره‌کانی چوونه‌ ژووری کلیساوه تا جلوه‌به‌رگه‌کانیان بگورن. له‌هه‌موو کلیسادا ده‌نگیکی زۆر نه‌رم و هیدیت به‌رگویی ده‌که‌وت، مونتانی که‌ وه‌ک مقه‌با بی‌جیوه‌ له‌ پڕوبه‌پووی خۆی ده‌روانی، هه‌روا له‌ سهر کورسیه‌ تایبه‌تیه‌که‌ی خۆی دانیشتیبوو. ده‌تگوت هه‌ر له‌ویش نییه‌ و دنیا له‌ سهر سه‌ری ده‌گه‌پئی و زه‌ریای ژیان و هه‌لس‌وکه‌وتی مرۆف له‌ ژیر پای‌دا له‌ شه‌پۆلاندا بوو و له‌ بیده‌نگی و وسکووت بوونی ده‌ورو به‌ری ئه‌ودا ون ده‌بوو؛ قاپی بخور سوتانه‌که‌یان بۆ لای هینا و ئه‌ویش بی‌ئه‌وه‌ی سه‌رنج بداته‌ ئه‌م لا و ئه‌ولای به‌بیتزاری و به‌ته‌پلۆسیه‌وه ده‌ستی هه‌لینا بخوره‌که‌ی خسته‌ نێو قاپه‌که‌وه. قه‌شه‌کان له‌ ژووره‌وه‌ گه‌رانه‌وه و له‌ سه‌روی کلیساوه‌ چاوه‌پروانی مونتانی بوون تا بیه‌خواره‌وه، به‌لام ئه‌و هه‌روا بی‌هه‌ست و خوست دانیشتیبوو. شماسی ئیفتیخاری کاتی دانه‌وی تا تاجه‌ ئیسقوفیه‌که‌ له‌هه‌سه‌ر سه‌ری هه‌لگرئ، دیسانه‌وه به‌دوودلیو به‌هتورین‌که‌وه پئی گوت: «قوربان...»

کاردینال چاویکی لی کرد: «چیت‌گوت؟»

. ئه‌ری دنیای که‌ به‌شداری کردنت له‌پڕوپه‌سمی ده‌سته‌دا زۆرت ئه‌زییه‌ت ناکا؟ چونکه‌ هه‌وا‌ییکی زۆر گه‌رمی هه‌یه‌.

۳. کاسه‌یه‌کی شووشه‌یه‌یه له‌ سهر شیوازی هه‌تاو دروست کراوه که‌ نانه‌پیرۆزه‌که‌ی له‌نیودا داده‌نێن.

- هیچ نییه، گه رمی هوا چ بایه ختیکی ههیه؟

مونتانی به سر و ساردی و به پچر پچریه وه قسه ی ده کرد. بویه قه شه که وای ههست پین کرد که پتی ناخوش بووه: «قوربان بمبووره، پیم و ابو که حال و وه زعت باش نییه.»

مونتانی بی ئه وهی وه لامی بداته وه ههستایه سه ری. که میک له سه ر پلیکانی سه ره وهی کورسیه که راوه ستا هر به و شیوه قسه کردنه ی ئه و جاریه وه پرسى: «ئه مه چییه؟»

دریژی عه باکه ی له سه ر پلیکانه کان و سه ره رزی کلیسا که دا ده خشا و مونتانی په له یه کی سووری له سه ر عه باسپیه که ی خوی دیبوو.
- قوربان هیچ نییه، ته نیا زایه له ی تیشکی هه تاوه که له په نجه ره رهنگاوپه نگه کانه وه رژاونه ته ژوورئ.
- تیشکی هه تاو و ئه وه نده سوور؟

له قه ندرمه که وه هاته خواری. له بهرده م میحرابه که دا ئه ژنوی دادا و قاپه بخوره که ی به ئارامی برده پیتشی وهینایه دواوه ، کاتی که هینایه وه لای خوی. شه وقی هه تاوی په نجه ره رهنگاوپه نگه که که وته سه رسه ری پووتاوه و دم وچاوی، چه پکه تیشکیکی سوور که رهنگی شوشه ی په نجه ره که ی گرتبوو که وته سه ر عه باکه ی که خزمه تکاره کانی چینه کانیا ن پاسه ت و ریک ده کرد. کاسه زیترینه که ی له ده ست قه شه که وه رگرت و ئه وکات که گروپی کۆر و ئورگه که ئاهه نگتیکی زۆر به شکۆ و خوشیا ن ده ست پین کرد هه ستایه سه ری.

خزمه تکاره کان هتواش هاتنه پیتشی و پارچه، چه تریه هه وریشمه ئاسمانیه که یان به سه ر سه ری وه راگرت، شماسه کانیش له م لا و ئه ولایه وه راوه ستان و چینی عه بادریژه که یان بو کۆده کرده وه، کاتی خزمه تکاره کانی کلیسا دانه وین تا عه باکه ی، که به سه ره ژنوی دا ده خشا کۆی بکه نه وه و ئه ندامانی ئه نجومه ن و که سانی ئایینی که له پیتش ده سه ته که وه به دووپریزی زۆر جوان و ته یاره وه که مۆمه هه ل کراوه کانیا ن له چه پ و پاسه ته وه هه لیتابوو، له سه روی کلیسا و سینی لای سه ره وه بوون، ئارام هاتنه خواری.

مونتانی له نزیك میحرابه كه و له ژیر پارچه چه تریبه هه و ریشمه كه دا به سه ر ئه وان هه راوه ستابوو و نان و شه رابه پیروژه كه ی توند به سه ر ده ستیه وه گرتبوو و به نیگای چاوی ره وان هه ی ده كردن كه جوت جوت ده پوژیشن. ئه وان كه مؤم و مه سفعل و خاچ و ره سمه كان و ئالاكانیان و تاجه گولینه یان پی بوو؛ زور ئارام و پیک و پیک، له سه روی کلیساوه به ره وهۆلی پان و گه وهی کلیساكه هاتنه خوارئ، كه ته نه رابوو به كۆله كه ی زور ئه ستوو كه به جوانی پازیندرابوونه وه . له ژیر په رده مه خمه ریه كان كه هه ل درابوونه وه گوزه ران و له وگه رمایه دا وهك سیلاو به ره وه شه قام شوپ بوونه وه و ورده ورده دهنگی سه روودی به كۆمه لیان له نیتو دهنگه كانی دیکه دا ون بوو. به لام هیشتا له نیتو کلیسا دا دهنگی هه نگاوه كانیان دهنگی ده داوه.

له پیش دا گروهه جۆراو جۆره كانی قه شه به كفنئ سپی به ریان و روخساری ده مامك له دراویان ، دوايه براده رانی Misericordia⁴ بوون كه سه رتا پای ره شیان له به ردا بوو و ته نیا چاویان له نیتو ده مامکی ره ش دا ده بریساكایه و و به دواي ئه وانیش دا مریده كانی ئایینی کلیسا له پیزیکی گه وره دا گه یشتن:

ده رویشه كانیش به سه رتا پایه کی بۆریله ی ئه ستوو و به پی خاوسیه وه كه و تنه پئ له گه ل خه لکی دومینه كانی سه رتا پای سپی و له سه ره خۆ ؛ به دواي ئه وانیش دا كارمه نده كانی ئاسایی ناوچه، سواركاران، تفهنگچییه كان و كارمه ندانی پۆلیسی ناوچه كه و قایمه قامیش كه له جل و به رگی فه رمی دا بوو هاو پئ له گه ل ئه فسه ره كانی هاوکاری خۆی كه له په نایه وه بوون تیکه لی ریژه كه و پئ پیتوانه كه ببوون، دوو نه فه ر له پیش نوێژكاره كانیش مؤمی هه ل كراویان پی بوو و ئالا هه لگرتیکیش خاچیکی گه وهی له به ین ئه وان هه به پز كرده بووه وه . كاتئ كه په رده كان لادران تا ئه و جه ماوه ره له درگا كه وه برۆن ده رئ و بكه ونه پئ، مونتانی له ژیر چه تره هه و ریشمه كه ی سه رسه ریه وه به خیرایی چاویکی له هه تاو و شه قام و دیواره پازاندراره كان كرد كه به ئالا و قوماشی جۆراو جۆر پازیندرابوونه وه و مندالانیکیش به جل و به رگی هاودامیتی سه رتا پای سپی كه گولی سووریان به سه ر ئه و خه لکه دا

4. ئه و كه سانه ی كه مردوو كۆره و شار ده كن.

هه‌لده‌خسته‌وه مونتانی گوتی: «تیاح، ئەوگولە سوورانه چەندەجوانن دە‌لینی پتی خوینن.»

جە‌ماوەر هەر‌وا بە‌رێک‌و‌پێکییە‌وه دە‌پۆشێتە‌ پێش، هەر‌ده‌سته و گروپێک بە‌جۆرێک و بە‌رە‌نگی‌کی تاییە‌تی. عە‌بای سپی و درێژ، ئارام و لە‌ سەر‌خۆ؛ بە‌‌دوای ئە‌واندا جە‌ل‌و‌بە‌ر‌گی‌ی فەر‌می و جوان و زۆر‌شی‌کی قە‌شە‌یە‌ک کە قەر‌اغە‌کانی بە‌شێ‌وه‌یە‌کی جوان چە‌ند‌رابوون، خاچێ‌کی زێ‌رینی باریک و درێژ کە لە‌ سەر‌وی مۆ‌مه هە‌ل‌کرا‌وه‌کانە‌وه گە‌ردنی هە‌‌ل‌تێ‌نابوو. دوا‌ی کە‌می‌کی‌تر قە‌شە‌کانی کلیسای جامعە‌کان بە‌‌بالا‌پۆشێ‌کی سپی مە‌یلە‌‌وزە‌‌رده‌‌وه بە‌‌خۆ‌پانانیکە‌‌وه هاتن و گوزە‌ران. پێش‌‌نوێژێ‌ک بە‌‌گۆ‌چانێ‌کی ئۆ‌سقوفیە‌‌وه لە‌‌نی‌وان دو‌ومه‌‌ش‌فە‌ل بە‌‌ده‌‌سته‌‌وه هات‌و‌چوو و نی‌وکلی‌سا‌وه، ئە‌‌وجار‌خزمە‌‌تکارە‌‌کانی کلیسا کە لە‌‌پێژێ‌کدا را‌وه‌‌ستا‌بوون و کاسە‌ی بخوریان بە‌‌ده‌‌سته‌‌وه بوو و لە‌‌هە‌‌وای موسیقا‌کە دە‌‌ستی‌ان دە‌‌بزو‌اند و رده‌‌ورده‌‌ دە‌‌پۆشێتە‌‌ پێشە‌‌وه، هە‌‌ل‌گرانی چە‌‌ترە‌‌ هە‌‌ورێش‌میە‌‌کە‌‌ی سەر مونتانی چە‌‌ترە‌‌کە‌‌یان بە‌‌ر‌ز‌تر ک‌رده‌‌وه و دە‌‌ستی‌ان ک‌رد بە‌‌‌بژاردنی هە‌‌نگا‌وه‌‌کانی خۆیان: «یە‌‌ک، دوو، یە‌‌ک، دوو» مونتانی‌ش دە‌‌ستی ک‌رد بە‌‌‌دو‌عا و پارانه‌‌وه لە‌‌ بە‌‌ران‌بەر رە‌‌سمە‌‌کان و بە‌‌رە‌‌و روی خاچە‌‌کە‌‌ه.

لە‌‌ سەر‌ قە‌‌ندە‌‌رمە‌‌کانی ناو کلیسا‌وه هاتە‌‌‌خواری و بە‌‌رە‌‌و سەر‌سەر‌اکە‌‌ و هە‌‌مووی گە‌‌را؛ لە‌‌و جی‌گا‌وه کە دە‌‌نگی ئورگە‌‌کە هە‌‌موو کلیسای دا‌گرت‌بوو، لە‌‌ ژێ‌ر ئە‌‌و‌پە‌‌رده هە‌‌ل‌دا‌وانە‌‌وه گوزە‌را کە رە‌‌نگی‌کی سووری توند - سووری‌کی‌‌وا کە پیا‌و‌‌لێ‌ی دە‌‌ترسا - هە‌‌بوو و بە‌‌رە‌‌و نا‌وشە‌‌قام هە‌‌نگا‌وی هە‌‌‌ل‌تێ‌نا‌وه کە زۆر رووناک بوو، ئە‌‌وشە‌‌قامە‌‌ کە پ‌ر‌ بوو لە‌‌ گولالە‌‌ سوورە‌‌ی کە‌‌سک و گە‌‌ش و رە‌‌نگ خوین کە لە‌‌ سەر‌ فەر‌شی پا‌خرا‌وی سەر‌شە‌‌قام و لە‌‌ ژێ‌ر هە‌‌نگا‌وی رێ‌رە‌‌‌واندا دە‌‌‌پلی‌شانە‌‌وه. کاتی کە کارمە‌‌ندە‌‌کانی ئاسایی بۆ هە‌‌ل‌گر‌تنی هە‌‌ورێش‌میە‌‌کە‌‌ی سەر‌سە‌‌ری مونتانی هاتنە‌‌ پێشە‌‌وه، لە‌‌‌بەر‌‌درگا کە‌‌‌منی را‌وه‌‌ستان و دوا‌یە‌‌ کە‌‌وتنە‌‌وه رێ‌ و مونتانی‌ش لە‌‌‌گە‌‌ل ئە‌‌‌وان، قاپە‌‌کە‌‌ و نانە‌‌‌پیرۆ‌زە‌‌کە‌‌ی بە‌‌ هە‌‌ردوو دە‌‌ستی توند گرت‌بووی، دە‌‌نگی بیژە‌‌رانی کۆ‌ر

٥. رە‌‌سمە‌‌کانی مە‌‌سیح لە‌‌کاتی چوون بە‌‌رو‌خاچ، لە‌‌شێ‌وه‌‌ تاییە‌‌تی و ج‌زوا‌و‌جۆ‌ره‌‌کانی‌دا

له گهل له نجهی هه لگرانیقابه بخوره که و دهنگی تیکهل و پیکه لی هه نگاوه کان له ده و رو به ری موتانیلی دا به رز ده بووه و هه و جار جاریش دهمه یی: «هه موو جیگایه ک پرله خوین و خوین هه موو جیگایه کی داگرتبوو، فه رشی به رپینی ئه و هه کوو چۆمینی سوور سنگی داخستبوو، گولاله سووره کان هه روه کوو خوین به سه ر به ردی شه قامدا ملیان به لاره و نابوو . ئای خودایه! که سک و سوورایی ئاخره که ی سه رانسه ری ئه رز و ئاسمانی تو داده گرئ؟ ئه ری خودایه ئه م کاره بو تو چ قازانجیکی هه یه؟ هه خو او هندی به توانا . تو یه ک که لئوه کانت خوینی لئ ده تکی!»

له و به ری کاسه شووشه یه که وه، چاویکی له نان و شه رابه پیرۆزه که کرد. ئه وه چی بوو که له نانه پیرۆزه که وه ده چۆرا . تک تک ده تکیه نیو په رده ی زیرینی هه تاو . و ده ر ژایه وه سه رعه با سپیه که ی؟ ئه وه چی بوو . ته نانه ت له و ده سه ته به رز کراوه وه ده چۆرا؟

چیمه نی هه سه ره که له زیر هه نگاوی جه ماوه ردا شله ژابوو و یه که سه ره سووری ده نواند . هه موو جیگایه ک سووراوی لئ ده تکی . خوینیکی یه کجار زور له وی کۆببووه وه، له و گونایه تک تک ده هاته خواری، له و ده سه ته راسته به گولله کون کراوه خوین ده ر ژا و له که له که ی بریندار و پئ کراوی به لیشاو خوین بلقی ده نا ته نانه ت قژی شی خویناوی بوو، ئه و قژانه ی که له خویندا ته ر ببوون و به هه نییه یه وه نوو سا بوون . ئای ئه وه جواناوی مه رگ بوو، که له گانگای ژانیکی جه رگ بره وه سه ر چاوه ی ده گرت.

دهنگی وێره رانی کۆر سه ره مه ستانه به رز بووه وه.

ئاخ هه چ که س ناتوانی له به رانه ری دا خۆی راگرئ! ئه ی خودایه که بی خه م له و ئاسمانه سپی و ئارامه له سه ر ته ختی خۆت دانیشته وی! به لئوی خویناوی وه بزه ت دیته سه ر لئو و له شه ر و مه رگی مرۆف ده روانی ، ئیتر به س نییه؟ دنیا یه کی جیا له شاتوی سوپاس و دوعا و پارانه وه درۆیینانه، به س نییه؟ هه جه سه تی عیسی که له به ر پزگاری مرۆفایه تی ئه و هه مووه ئازار و ئه شک نه جات کینشت ، هه خوینی مه سیح که له به ر به خشین و لئ بوورینی تاوانه کان ئه و هه مووه ر ژایته سه ر ئه رزی، ئیتر به س نییه؟

ئاخ بە دەنگىكى بەرزترەوہ بانگى لى بگە، بەشكىكم خەوتىن!

پۆلەي خۆشەويستم، بەراستى خەوتووي و قەتیش بەخەبەر نايەيتەوہ. ئايا ئەوقەبەر و گۆرە، بەوہەمووہ ئىزەببەوہ لەوخەزىم و دەستكەوتە بەنرخەي خۆي پارىزگارى دەکا: ھۆ بەندى دلم! ئايا ئەوچالەپەشەي ژىردارەكە بۆساتىنكى زۆركەمىش بى ئەوكت بەرنادا؟

دوايە ئەوشتە لەنتو ئەوقاپە بلوورين و شووشەببەدا وەلامى داوہ و ھەروا كە وەلامى دەداوہ، خويئىشى لى دەچۆرا: «ئايا تۆ خۆت ھەلى دەبژىرى و لەھەلبژاردنى خۆشت پەشيمانى؟ ئايا خواست و ويستى تۆ نەھاتوتە دى؟ چاۋ لەوپياوانە بگە كە لەپووناكايى دا ھەنگاۋ ھەلدەگرن و جل و بەرگى ھەوريشمى بەپىز چىندراويان لەبەردايە: لەبەر ئەوانە بوو كە ئىستا لە دووتوئى ئەم خاك و خۆلەدا گۆرەوشار كراوم. چاۋىك لەو مندالانە بگە كە گولى سۈور دەبەخشەنەوہ، ئەگەر پىتخۆش بى ساتىكىش گوي رادىرە بۆ ئاۋاز و دەنگيان: ھەر لەبەر ئەوانەيە كە دەمى من بەخاك و خۆل ئاخىراوہ. سۈورايى ئەوگولەسۈورانە لەچاۋگەي دلى منەوہ سەرچاۋە دەگرئ، سەرنجىك بدە سەر ئەوخەلكەي كە ئەژتويان داداۋە بۆخواردنەوہي ئەوخويئەي كە لەلئوي ئەوچامەي دەستەوہ دەتكى: بۆ دامركانى توونببەتەي دلى كەيلى پىرئاۋاتى ئەوان بوو كە ئەوخويئە پىزايە سەرئەزى. چونكە ئاۋايان گوتوۋە: «بۆمۇرۇقئىكى ئاشق و ئازادىخۋاز، ھىچ شتىك لەوہ خۆشەويستتر و ھىچ ئەشقىك لەوہ بەرزتر و بەپىزتر نىبە كە لەبەر ھاۋپىيان و ھاۋبىراني خۆت كيانى ئازىزت بەختكەي.»

ھۆ ئارتور، ئارتور، ئەرى ئەشق و خۆشەويستببەك لەوہش بەرزتر ھەيە! كە

كەسىك ژيانى ئازىزترين خولقئىنەرى خۆي بەخت بگا؟

ئەو شتە نادىبارەي ناۋ قاپە شووشەببەكە وەلامى داوہ: «خۆشەويستترين

خولقئىنەرى تۆ كئىتە؟ ئىشەلا خۆ من نىم!»

كاتى كە قەسەي دەكرد وشەكان لە سەر لئو و زمانى لە گۆ نەدەھاتن و سىر و سارد دەبوون و دەمردن: چونكە دەنگى سىروود و ئاۋازى گروۋپى كۆر، ھەروەكوو سەرماي باي باكوور كە لە سەر ئاۋ و گومىلكە سەھۆل بەندەكانەوہ دادەبارئ، كپ و ببەدەنگى دە كردن.

هۇ خاچپەرستان، لەوہ بخۆنەوہ، ھەمووتان لەوہ بخۆنەوہ، مەگەر ھى ئىتوہ نىيە؟ ئەو جۆگەلە خۆينە لەبەر ئىتوہ ئەو چىمەنەى نەنەخشاندوہ. مەگەر ئەو جەستە گيانلەبەرە، لەبەر ئىتوہ نەژاكا و ھەلنەوہرە سەر ئەرز. ھۇ شاغىيە ئىنسان خۆرەكان، كەلپە لەجەستەى ئەو گىر بكن، ھەمووتان لىي بخۆن! ئەمە كۆر و جىژنى بادەتۆشى ئىتوہە، بخۆن و بخۆنەوہ ئەمىرۆ پۆژى شادمانىيە. پاكەن و لەم جىژنەدا بەشدارى بكن، خۆتان بگەيننە ئەم دەستە پى پىتوانە و لەگەل ئىمە ھەنگاو ھەلئىنەوہ، ھۇ ژنان و مندالەكان، ھۇ لاوان و بەسالەچووان وەرن بۆ بەش بەش كردنى ئەم جەستەى! وەرن بۆ ئىرە كە شەپابى خۆينى لى دەپژى، ھەتانی گەش و سوورە لىي بخۆنەوہ و لەو جەستەى شەدا بەشى خۆتان ھەلگرن و بىخۆن.

ئاي، خوايەگيان! ئەوقەلایە؟ سوور و مېومۆچە، بەو دىوارە بەرز و نەوى و برجە شكواوانەىوہ كە پەنگتال و بۆپن و لەننىوان ئەوگرەدە وشكانەدان و پووى گرژو مۆن كردوہ لەو دەستەى كە لە سەر ئەوشەقامە خاكىدا پىژە دەپۆن. ددانى مېلەئاسن ئاسننىنە كە بەسەر دەروازەگەرەكەدا شۆر بىوہوہ و قەلاكەش ھەروەكوو دالاشىك و ھەيوانىكى دپندە كە لەداوئىنى كىوتىكدا دانەوى بىت و پاسەوانى لە نىچىرى خۆى بكات و ابوو، بەلام سەرەپاى ئەوہش ئەم ددانە ئاسننىانە ھەرچەندە تىزىش بن ئاخەرەكەى دەشكىن و لىكەھەلدەبىرین و خاك و خۆلى نىوحەسارەكەش، مەردوہكەى خۆيان تەسلىم دەكەن و خۆ دەدەن بەدەستەوہ، چونكە گرووپە خاچپەرەستەكان دەپۆنە پىشى، دەپۆنە پىشى لە گرووپىكى بەھىژدا بۆ جىژنى ئابىنى، ھەروەكوو لەشكرى مشكى برسە بەردەبنە گيانى وردكە و پرتكە و ئاواش دەلئىن: «بىتە! بىتە!» و نالئىن «بەسە، بەسە.»

ھىشتا رازى نەبووى؟ من لەبەر ئەو ئىنسانانە بوومە قۆچى قوربانى، تۆ منت لەبەين برد تا ئەوان بژىن، ئەوہ ئىستاش ھەركامەيان رىگای خۆيان گرتوہتە بەر و پىزەكەشيان تىكنا دەن و نايەلن خەوشىشى تىكەوى. ئەمە ھىز و سپاى خاچپەرەستانە، لایەنگران و پەيرەوانى خۇداكەى تۆ، جەماوهرىكى گەرە و بەھىزە. ئاگرىك لەپىتە دەمیانەوہ دەمى كردوہتەوہ و گرۆكپەكەشى لەدوايانەوہ بلىتسە دەستىنى، دەشت و زەوى پووبەپوويان وەكوو باخى شەداد و لە پشت

سهریشیان بیابانکی پووتله و وشک و کاکی به کاکی، نه نه تو و نه هیج که سینکی دیکه له چنگ نه وان پرگاریتان نایهت و ناتوانن خز دهر بازگن.

دنه گه روایه و هره وه بۆلای من ئه ی خواوهندی من، بگه پتوه بۆلام، چونکه من له فکری خۆم و له ههلبژاردنی خۆم په شیمانم! و هره وه باینگه وه بچینه ناوگورپیکی تهنگ و تاریکه وه، دهخزیننه جینگایه که وه که شه و په رستانی خوین پیتژ نه ماندۆزنه وه. له ویدا به ئاسوودهیی له ئامیزی به کتردا دهر ازتین و خرپ لئی دهخه وین تا فهداهی ئاوات و ئاره زوو.

خاچ په رستانی برسپیش له ترسی تیرپیتژی رۆژ به قهد بالای سه رما و سوولدا هه لده زنین و نه وکات که نه وان به هوی خواردن و خواردنه وه ی گوشت و خوینی نه و جهسته یه وه ده که ونه لووره لهور، ورده ورده دهنگی نه وان به ره وکزی و نه مان دهروات و نه و جار لیده گه پین که ئیمه ئاسووده و ئارام بژین.

شته که دیسانه وه جاریکی دیکه وه لامي داوه: «له کویدا خۆم بشارمه وه؟ مه گه ر نه نووسراوه که نه وان له هه موو کون و قوژبنیکی شاردا بلا بوونه ته وه، خویان به سه ر شووره و دیواره کانداه لده سپیزین و له دیواری ماله کانداه وه سه ر ده که ون، هه روه کوو دز و جهرده له په نجه ره کانه وه وه ژوور ده که ون؟ نه گه ر له سه ر لووتکه ی چپایه ک قه بریک بوخۆم هه لکه نم ئایا لئی ده که پین یان دهیده نه وه؟ نه گه ر له نیتو دلی چۆمیکدا گورپیک بوخۆم چی بکه م ئایا سنگی هه لنادن؟ نه وان به بۆکاری خویان نه وه نده و شیار و وریان وه کوو تاژی و تووله ی پاوی، نیچیری خویان ده دۆزنه وه، هه ر له بهر نه وانیه که زامه کانی من گولخونچه ی خوینیان لئ ده پروی و کانیوای سوور و خوینیان لئ ده زئ؛ تا نه وان به باشی بتوانن لئی بخۆنه وه. مه گه ر گویت لئ نییه که نه وان به چیان ده وئ.

نه وانیش هه روا له م لاولای په رده مه خمه ریه کانی کلیسای جامیعه وه ده گوزه ران و سه روود و گورانیان دچری، ئیتر ریتزه ی دهسته که کوتایی هاتبوو و گولاله سووره کانیس پرش و بلاو کرابوونه وه و هه لوه ریبوون.

که دهستیان له گوتتی گۆرانی و سه روود هه لگرت. مونتاتلیش له درگا که وه هاته ژووری و له بهین نوو پیزی مریدان و قه شه کانه وه گوزه را که به بیده نگیه که وه ریک هه ر کامه یان که له سه ر جینگای خویاندا به مۆمیکي داگیرساوی

بهرز کراوهوه ئه ژنویان دادابوو، دیتی که چاوه برسپه کانیاں دهروانیته
سهرجه سته یه کی پیروزی سهرشانی ئه، زانیشی که له بهرچی کاتی رویشتنی
ئه، سهریان دانه واند چونکه هیلیکی خوینی مه یوو ورده ورده له چینی عه باکه یه وه
ده هاته خواری و له سهر بهره کانی ئهرزی کلیسا که جن پین کانی په له یه کی سووری
لن به جی ده ما و هه موو سهرنجیان چوو بووه سهری.

بهو شیوه یه بهرهو میله ئاسن کانی سهرینی کلیسا که وه ته پئی، هه لکرانی چه تره
هه وری شمه که ی سهرسهری راوه ستان و ئه و له ژیری وه هاته دهری و
له قه ندرمه کانی میحرابه که وه چوووه سهری. له م شانوه شانیی دا، خزمه تکاره کان
به بهرگی سپیه وه که قاپه بخوره کانیاں به ده سته وه بوو و پیتش نویتز کاره کانیش
مه مشغل به ده ست ئه ژنویان دادابوو و چاوه کانیاں که دهریوانییه سهرجه سته
قوربانییه که ٦ له بهر شه و قی مۆم و مه شغه له کاندا دهره و شانوه.

کاتی که له بهر لن بهر میحرابه که دا راوه ستا و بهو ده سته خویناویانه یه وه
جه سته ی ئاژن ئاژن کراو و هه لدرای خولقیته ره کوژراوه که ی هه لینا، دهنگی
ئه و میوانانه ی که بۆ جیژنی نان و شه راپی پیروزی بانگه پیتشتن کرابوون به شیوه یه کی
دیکه دهنگی ده داوه.

ئاخ، ئیستا ئه وانه دین که تهرمه که بهرن . هه رگا وایه برۆ ئازیزه که م، برۆ
به ره وئا کامی ژیا نی خۆت و لینگه پئی با دهر وازه کانی به حه شت له سهر گازه ره ی
پشت بکریته وه بۆ ئه وگورگه برسپانه که به باوه شیکی ئاوالاوه وه ریان ده گرن.
ئه وده روازانه ی که بۆ من کراوه ته وه دهر وازه ی قولترین جینگای جه هه نده مه. کاتی
که شماسه ئایینییه که کاسه پیروزه که ی له سهر میحرابه که دانا، مونتانی هه روا
له وئ راوه ستابوو. هاته خواری و له سهر قه ندرمه که ئه ژنوی دادا، له میحرابه
سپیه که ی سهر ووی ئه وه وه خوین پزایه خواری و تکتک که وه ته سهرسهری،
دهنگی سر وودی کوپ شه پۆلی ده دا و به درپزایی بن میچه درپز و قولله کان دا
دهنگی ده داوه.

٦. ئاماژه یه که بۆ جه سته ی عیسی.

"Sine termino _ Sine termino" خۆزگەم بەومەسیحە بەختەوهرەى که دەى توانى له ژیر خاچه کهى دا بکه ویتە سەر ئەرزى ،بەلام نەیکرد! ، خۆزگەم بەومەسیحە بەختەوهرەى که دەیتوانى بلى: «ئیدی تەواو بووه!» ئەم پۆژه رەشییە قەتدوایی نایەت، هەر وهکوو پئیتوانى هەسارەکان. ئەوه کرمیکه که نامرئ و ئاگرى گرکانیکه که کلپه و بلیسه کهى دانامرکئ.

له سەرەخۆ و تیکشکاو، بەپئى عادەتى دیرینی خۆى و بئىئەوهى ئاگای لهخۆى بئى لهدریژەى پرۆگرامه که دا پۆلى خوى بەباشى گیرا، پەسم و ئایینیکى که ئیتر له لای ئەو هیچ بایه خىکى نەبوو. دواى خویندنى دوعا کوتایى جیژنه که، دیسانه وه له بهرانبه ر میحرا به که دا ئەژنۆى دادا و پوخسارى خۆى داپۆشى، و دەنگى قەشه کان که دوعای سه بارهت به گوناخه به خشر او هکانیان دهخوینده وه، وهکوو وپینه یه کی ژیرلینۆى دوورى دوور ده بیسترا، دهنگیکى دووره دهستی دنیا یه ک که ئیدی ئەو خۆى به به شداری نه ده زانیى و لینی دووره پەریز بوو . دهنگیکى که دايمه له هه لکشان و داشکان دا بوو.

دەنگه که تەواو بوو و ئەویش هه ستایه سه رپى و دهسته کانی به نیشانه ی بێدەنگ بوون له یه کترى کرده وه و ئاوالای کرد. له جه ماوه ره که بریکیان

۱- لاتینییه، بهمانای «بئى کوتایى و هه تاهه تایی»

بهره‌ولای درگاکان رویشتن و چونکه له‌کلیسادا ده‌نگینی ئارام گه‌یشته گوی که :
«به‌ریز مونتانی به‌ته‌مایه قسه بکات.» به‌په‌له و به‌خشه‌خشه‌وه گه‌رانه‌وه.
هاوکارانی ژێردهستی ئه‌و پیتیان سه‌یر بوو و به‌رامانیکه‌وه لیتی نزیک بوونه‌وه
و یه‌کیکیان خیرا، به‌لام ئارام گوتی: «قوربان ئایا به‌ته‌مای که ئیستا بۆخه‌لکی قسه
بکه‌ی؟»

مونتانی به‌بینه‌نگیه‌وه ئه‌وی لادا. قه‌شه‌کان که له‌گه‌ل یه‌کتیری که‌وتیونه
پرت‌پرت رویشتنه دواوه. کاریکی ئاناسایی، ته‌نانه‌ت دژی ره‌سم و عاده‌تیش بوو،
به‌لام نه‌گه‌ر کاردینال ده‌یوست کاریکی وا بکات، بێ‌گومان ده‌بووه خالیکی به‌هیز و
به‌رچاو، ده‌یویست سه‌باره‌ت به‌شت‌گه‌لنکی تاییه‌تی قسه بکات، ریفورمخوارییه‌کی
نوێ که ده‌بوو له‌لایه‌ن پۆمه‌وه بلاو بکرایه‌ته‌وه یان پاگه‌یه‌نداروونکی تاییه‌تی
له‌لایه‌ن پایای پیروز و به‌ریزه‌وه بلاو بکرایه‌ت.

مونتانی له‌ سه‌ر پینلیکانی میحرا به‌که‌وه چاویکی له‌ده‌ریای شله‌ژاوی
ئه‌وروخسارانه کرد. ئه‌وان به‌تامه‌زرۆیه‌وه چاوه‌روانی بیستی و ته‌کانی بوون که
له‌ سه‌رووی ئه‌وانه‌وه راوه‌ستا بوو و به‌بینه‌نگی و ره‌نگ هه‌لبزرکاوییه‌وه لیتی
ده‌روانین.

پیتیه‌رانی گروپ و ده‌سته‌که زۆر به‌ئارامی رایانگه‌یاندا: «سس - س! س!
بینه‌نگ!» پرت‌پرت و چه‌چه‌یی جه‌ماوه‌ر هه‌روه‌کوو هاژه و گه‌ه‌ی بایه‌کی توند که
له‌نیو داره‌کانی جه‌نگه‌ل‌دا ون‌ده‌بێ، ئاوا و سکوت بوو. ته‌واوی ئه‌وجه‌ماوه‌ره
به‌بینه‌نگیه‌کی سه‌یره‌وه یه‌که‌راست ده‌یانروانییه سه‌ر ئه‌و روخساره
ره‌نگ‌په‌ریوه‌ی که له سه‌ر پلیکانه‌کانی میحرا به‌که‌وه ده‌یروانییه ئه‌و جه‌ماوه‌ره.

ئارام و یه‌که‌ه‌وا ده‌ستی به‌قسه‌کردن کرد: «له‌قه‌ولی یووجه‌ناوه له‌ تینجیل‌دا
ئاوا هاتووه: «خوداوه‌ند ئه‌وه‌نده خو‌شه‌ویستی و دل‌و‌فانی بۆجیه‌هان هه‌بوو که
تاقانه کوپه‌که‌ی خۆی قوربانی کرد تا دنیا پرزگاری بیت.» ئه‌م جیژنه جیژنی
جه‌سته و خوینی ئه‌وقوربانیه‌یه که له‌به‌ر رێ‌خوش‌که‌ری بۆ ئیوه و بۆ ئاسایشی
ئیه‌وه کوژرا، به‌رخ‌ی خودا که بووه هه‌لگری تاوانه‌کانی گشت دونیا، کوپری خودا
که له‌به‌رخاتری گوناحه‌کانی ئیوه‌ مرد، ئیوه‌ش به‌رینک‌وپینکی و سه‌نگینی بۆ
ئه‌وجیژنه لیزه کوپونه‌ته‌وه تا له‌وقوربانیه‌ی که له‌رینگی ئیوه‌دا گیانی بخه‌ت کرد
بخۆن و سوپاسی ئه‌و به‌خشینه‌ره گه‌وره‌یه بکه‌ن، من ده‌زانم که ئه‌م‌پۆکه به‌یانی،

کاتن بۆ به شداری کردن له م جیژن و کوبونه وه یه دا . خوارینی جهستی
قوربانییه که . هاتن، به وه بیرهیتانه وهی نازاری مرینی کوری خودا بۆئوهی ئیوه
به بهخته وهی بگن، له کانتان که یلی شادی بوو.

«به لام پیم بلین بزائم، له نئو ئیوه دا کن بیرری له نازار و ژانکی بیکه کرده وه،
نازار و مهینه تی خودا که کوربه کهی کرده قوچی قوربانی! کامه تان ئه مهینه تیه ی
خوداتان وه بیرهیتانه وه کاتیکی که ئه له ئاسمانه کانه وه دانه وهی و له وخاچ دراوانه ی
پروانی؟ هاورییانی من ئه مپۆکه هه روا که له پیزه کانی خۆتاندا و له وه دسته
مه زاناندا ههنگاوتان هه لده گرت، له هه مووتانم پروانی دیتم که دلی نیوسنگتان
چۆن به هۆی به خشرانی گوناچه کانتانه وه چه ند به که یف و له گه شه و نه شه دایه،
له پیره وه بونی خۆی دل خۆشه. هه ربۆیه داواتان له ده که م که سه رنج بدنه
سه رئه وهی که بزائن ئه م پزگارییه به چه یه تیک کپراوه. بئ گومان زۆر به نرخ و
گرانه و نرخ ی ئه و زۆر له گه نچ و گه وه هر گران تره، له قیمه تی خوین دایه.»

ته زوو بیکی نارام و درێژخایه ن جه ما وه ری گوئی بیستی داگرت. له سه رووی
کلیسا وه قه شه کان که من بۆ پیتشی دانه وین و له گه ل یه کتری دا که وتته چه چه پ ،
به لام و پیره که هه روا درێژه ی به قسه کردنی خۆی دا و ئه وانیش هینور و بیده نگ
گوئی بیستی بوون.

. هه ره بهر خاتری ئه و پرودا وه شه که من ئه مپۆکه له گه ل ئیوه قسه ده که م:
من ئه وه م که هه م. چونکه بئ ده ره تانی و خه مه کانی ئیوه و من داله کانتانم بینی که
له به رده متانه وه بوون و له وه بابه ته وهی که ده بی ئه وانه بمرن به زه ییم پیتان دا
هاته وه. دوا به پروانیمه چا وه کانی خۆشه و یسته که م، زانیم که که فاره و جه زای
خوین له وهی دایه و منیش به بئ سه رنج دان به ئه و، پئیگی خۆم گرت بهر و ئه ویشم
له وزه لکا وه دا به ته نیایی به جئ هیتشت.

ئه مه یه لیبووردن و سه رینه وهی تاوانه کان و گوناچه کان. ئه و بۆ ئیوه و له بهر
خاتری ئیوه مرد و تاریکایی و ته متومان، ئه وی له ئامیزی خۆیدا گری دا، ئیتستا ئه و
مردووه و گه رانه وه و پاسانیکیشی بۆ نییه، ئه و مردووه و ئیتر من له وه به دوا وه
کورپم نییه، ناخ جگه رگۆشه که م، کورپه شیرینه که م! ئاخ!

دەنگى كارىننال بوو بەنالە و ھاوار و گلەيى و گازندە وزايەلەي دەنگى
ترس تيزاوي خەلكى بوو وەلامى قسەكانى.

مەلاكان ھەموو ھەستا بونە سەرپىن و شماسەكانىش ھەموو بەرەو پىشىن
ھەلاتن تا باسكى كارووس بىژەكە بگرن، بەلام ئەو خۆي پاتەكاند و بەچاويكى
وەك دېندەيەكى توورە لىيان مۆر بژو، چيە ئەو؟ لەوي بەشى ھەمووتانى
خوين لى نىيە؟ ھۆ چەقال و كەمتيارەكان بەتۆبەي خۆتان پراوستن. پەلە مەكەن
ھەمووتان تير دەخۆن!»

ئەوان گەرانبەو ھەموو و بەترس و لەرزىكەو پىزبەند لەپەناي يەكتىرىدا
پراوستان ھەناسەيان لى پراپو و پوخسارىشيان وەك گەچ سېي ھەلگە پراپو.
مونتائلى ديسانەو پووي لەخەلكەكە كرد و جەماوەرەكەش ھەروەكوو
مەزرايەكى گەم و جۆ چۆن بەدەس با و تۆفانەو كەرويشكە دەكات، ئەوانىش
ئاوا كەوتتە جەموجۆل.

ئىوھ ئەوتان كوشت! ئىوھ ئەوتان كوشت! و منىش ھىچم نەگوت و نازارەكەيم
بەشان ھەلگرت، چونكە نەمدەويست كە ئىوھ بمرن. كەچى ئىوھ ئىوھش ئىستا بە
پىتەھەلگوتتە درويىنەكانتان و نۆعاپىسەكانتان بەرەولاي من دىن، پەشىمانم .
لەوكارەي كە كردم پەشىمانم! واباشتر بوو ھەمووتان لەزەلكاوي گوناح و تاوان و
لەچالى رەش و قوولى گەندەلىدا بگنخىن، پۆخ و گيانى تاوون لى دراوتان چ
بايەختىكى ھەيە كە دەبىن ئاوا نرختىكى گەرە و گرانى بۆدانرى؟، بەلام ئىستا ئىدى
زۆر درەنگ بوو - زۆر! من بانگى دەكەم، بەلام ئەو نايسىن، لەدرگاي گلگۆكەي
دەدەم، بەلام ئەو وەخەبەر نايت، بەتەنيايى لەوئىزانەيىەكەدا پادەوہستم و
لەدەوروبەرى خۆم دەروانم، دەروانم ئەو ئەرزەخويتاويە، ئەوجىگايەي كە گلئىيەي
چاوي منى تىدا نىژراو، دەروانم ئاسمانى خالى و ترس ھىنەر كە بۆمن بىبابانىكى
چۆل و قاقرە. من بەدەستى خۆم ئەومدا بەدەستەو و بە كوشتەم، ئاى
مارتن زاوھكان، ئەوم لەبەر ئىوھ تەسليم كرد!

بەرزگار بوونى خۆتان - ئەگەر ھى خۆتان بى - پىتى بچارىن! ھەروەك ئىنسانىك
كە دەيخەنە بەردەم سەگەلىك و ئەوانىش دەنوزىنن منىش ئەوپرزگار بوونەم ئاوا
خستە بەرلمبۆرتان! نرخ و بايى خواردمەنىيەكانتان دراو، دەوہرن گەدە و
سكتانى لى پركەن، ھۆ پياوخۆرەكان خوين مژەكان، ئىوھى مردارەوہبووخۆر كە

خوراكتان گوشتی مردووه کانه! چاو له میخرا به که بکن که خوینی لی ده چوړی،
 ئه وه خوینی گهرم و هه لقولاری جگه رگوشه که می منه . ئه خوینه می که له بهر ئیوه
 رژیاه سه رنه رزا! وهرن بیخونه وه، بیلیسنه وه و دهم و له وستانی پی بره نگیزن!
 وه کوو سه گهل ئه وه گوشته له دهستی په کتر بر فینن، له سه ر ئه وه گوشته
 دهسته ویه خه می په کترین و قووتی دهن و ئیتر له وه زیاتر نازارم مه دهن! ئه وه جهسته
 و له شیکه که له بهر ئیوه بۆته قوربانی، چاوی لی بکن، له تله ت و خویناویه، هینشتا
 له دهست ژبانی پر کاره سات و پر چه ره سه رتی هه لده به زیته وه، به دهم گیانه لایه کی
 جه رگ بره وه ده نالینیت و ده له رزیت، هه خاچ په ره سه ته کان! ها، ئه م پته گوشته
 وهرگرن و بیخون!

قاپ و نانه پیروزه که که به سه ر سه ریه وه رایگر تبوو له پریکدا به توندی
 به نه رزی دا دا. به هوی له نه رزد رانی ئه و قاپه ئاسنه وه مه لاکان پیکه وه هینرشیان
 هیتایه پیتشه وه و بیسته دهست به توندی ئه و کابرا شیته یان گرت.

دوای ئه وه و ته نیا ساتیک دوای ئه وه، ئه و بیده نگیه می خه لکه که بوو به
 ده ریایه کی خرۆشاوو هه راوه ریایه کی شاغیانه، دوای فریدانی کورسی و
 کورسیله کان به م لاو لادا و به شق به ربوونه دارو دیوار و درگاگان و که وتنه
 دراندنی په رده کان و بلاو کردنه وه می گوله کان و به سه ریه کدا هه نگاونان و
 ژیرپه که وتنی که سانیک ، دوایه شه بۆلانی سیلاویکی تووړه و توسنی ئه و حه لکه
 به گریان و له خۆدانه وه پرژانه ناو شه قامه وه.

سه رنه نجام

- جما، پیاویک له قاتی هه وه له وه ده یه وی که تو ببینی.

مارینی به شتیه یه کی ئارام قسه می ده کرد به چوړیک که هه ردوویان له م
 ده پوژهی دوا می دا بن ئانقه ست ئارام و له سه ره خق قسه یان ده کرد. مات بوون و
 بی دهنگ، له قسه کردن و په فتاره یان دا وا ده رده که وت که خه م و ماته مینیکی
 ده روونی زور گران دایگرتوون.

جما به قولی رووت و به به ره له بینه یه که وه له پشت میزیک راوه ستابوو؛ فیشه که
 به ستراوه کانی بو دابه ش کردن ئاماده ده کرد، له به یانی زوه وه که وتبووه ئیش
 کردن و ئیستاش له م پاش نیوه پویه خه فه تاوییه دا ماندوویه تی به سه ر
 روخساریه وه جوان دیار بوو: «سیتار، پیاویک؟ چی ده وی؟»

- ئازىزم نازانم چى دەۋى. پىم نالىن. دەلى تەنيا لەگەل تودا قسە دەكات.
 - زۆرباشە، (بەرھەلپىنەكەى لى كىردەۋە و قولەكانى داداۋە) دەبى بچم بۇلاى،
 بەلام زۆر واۋى دەچى كە تەنيا سىخۆرىك بى.
 - دەى باشە. من لەۋدىۋەى پەناتەۋەم. واباشترە ھەركە كاركەت لەگەل ئەۋپىاۋە
 تەۋاۋ بوۋ، بچى كەمىك پاكشىنى و پشۋوۋىك بەدى. ئەمپۇكە يەك بىن بەسەرىنۋە
 راۋەستۋى.

- نا! وام بى باشە كە درىژە بەكارەكەم بەدەم.

بەھتورى لەقەندەر مەكانەۋە ھاتە خوارى، مارتىنى بەبىدەنگى بەشۋىنپىۋە بوۋ.
 لەم دەپۇژەدا جما بەقەدەراىى دەسال پىرتەر بوۋە، ئەۋھىلە سىپەى نىۋقۇژەكانى
 بەجارتىك لەم چەندەپۇژەدا زۆر دىار و بەر چاۋ بوۋ. ئىستا ئىدى زۆرتەر
 چاۋەكانى دادەخست و لەبەردەم خۆى دەپروۋانى، بەلام كاتى لەپرىكدا چاۋەكانى
 بەرزەدە كىردەۋە، نىگای ئەۋ چاۋانە تەزۋوى دەخستە لەشى.

جما لە ژوۋرە چكۆلەكەى پىشۋازى كىردن لە مېۋان، پىۋىكى ناشىرىنى دىت كە
 قىت راۋەستابوۋ و پاژنەكانى لە يەكتر جۋوت كىردبوۋ و لەنىۋەراستى ژوۋرەكەدا
 راۋەستابوۋ. كاتى ھاتنى جما كىبراكە بەترسىتەكەۋە داچلەكى و سەرى
 بەرزكردەۋە و جما وا تىگەپىشت كە ئەۋپىاۋە دەبى لەياساۋلىكى سوئىسى بى. ئەۋ
 كراسىكى ۋەرزىرى لەبەردابوۋ كە بەپوالەت وادىاربوۋ ھى خۆى نىپە، لە ترسى
 ئەۋەى كەسىكى بە شۋىنە ۋە بىت و بناسرىت ھەر بەملاۋ ئەۋلاى خۆىدا
 دەپروۋانى. بەشۋىۋە زمانى پاراۋى خەلكى ناۋچەى زورىخ پىرسى: «ئالمانى
 دەزانى؟»

- كەمىك دەزانم، بىستم كە دەتھەۋى من بىنى.

- تۇ سىنىورا بولای؟ نامەيەكم بۇ ھىناۋى.

- نامە. يەك؟

تەزۋۋىكى پىنداھات و دەستى بەمىزەكەۋە گرت تا خۆى پىن پاكىر كات.
 - من لە پاسەۋانەكانى ئەۋىم. (لەپەنجەرەكەۋە ئاماژەى بۇقەلاكەى سەرگىردەكە

كرد.)

نامه که هین . ئه و پیاو هیه که حه و تهی رابردوو گولله باران کرا. ئه م نامه یه ی شه و ینک پیش گولله باران کردنه که ی نووسیویه . قه ول و به لئینیم پئدا که بوخوم به دهستی بگه یینم .

جما سه ری داخست . ئاخره که ی نووسیویه تی .

سه ر بازه که در یژه ی پئدا: «هه ر بویه ش ئه وهنده ی خایاند گوتی ته نیا ده بی بگاته دهستی تو و به س . له ئه مپوش زووتر نه مده توانی بیتمه ده ری . وه ک بله ی لئیم به شک بوون . له ژیر چاوه دیرییه کی تونددام . بوئه وه ی بئیم بوئیره ناچار بووم ئه م جل و به رگه به ئه مانت وه رگرم .» له نئبو سنگی خویدا که وه ته پشکنین و گه پان . هه وای گه رم بوو و ئه و قاقزه قه د کراوه ی که هئنا یه ده ری ، نه ته نیا چلکن و پرگنج و لئچ بوو به لکوو به هوی ئاره قه ی سه رسنگیه وه که میکیش نمدار و ته پ بوو . که می راوه ستا و دوا یه به په ریشانییه وه ئه م پاونه و پای کرد ، ئه و جاره دهستیکی هه لئنا و پشت سه ری خوراند: «خو لای که س دهنگ ناکه ن؟» و بیسانه وه به دزیه وه چاویکی له جما کرد و گوتی: «ئه گه ر بزائن که هاتووم بوئیره بی گومان ده کوژریم.»

- ئارخایه ن به بی گومان دهنگ ناکه م ، نا ، که می راوهسته ...

کاتی که ویستی بروت و بگه رپته وه ، جما هه رواکه به شوین کیفی پاره که ی دا ده گه را سه ر بازه که ی راگرت ، به لام ئه و به ناره حه تیه که وه که میک کشاوه دوواوه . به تووره ییه وه گوتی: «من پاره ی تو م ناوی ، من له بهر ئه و ئه م کاره م کرد . چونکه تکای لی کردم . ئه گه ر داوای لی کردبایه م و بمتوانیا یه کاری زور له وه گه وره تریشم بو ده کرد . له گه ل من زورباش و دلؤقان بوو . ئای خودایه!»

به هوی گریانه وه دهنگی له گه روی دا پهنگی خوارده وه م جماش به وهویه وه سه ری هه لئنا ، سه ر بازه که به قولی چلکنی کراسه که ی هئواش چاوی سپری .

له ژیر لئویه وه در یژه ی به قسه که ی دا: «من و سه ر بازه کانی تر ناچار بووین که ته قه بکه ین ، سه ر باز ناتوانی له ژیر فه رمانه کان ده رچی . ئیمه ئه و مان کردبووه هئمای گه وره یی و به رزی خو مان ، به لام سه ره پای ئه وه ش ناچار بووین که ته قه بکه ین . ئه ویش به ئیمه پئکه نی . به ئیمه ی گوت هه ی گرووی ناشی و ده سه وه ستان . له گه ل من زورباش بوو.»

بیده‌نگیه‌ک ژورره‌که‌ی داگرتیوو. ساتیکی‌تر سه‌ریازه‌که قیت‌پاوه‌ستا سلاوینکی سه‌ریازی ناپیک و ناشیانه‌ی کرد و پزیشته‌ده‌روه. جما‌ه‌روا که قاقزه‌که‌ی له‌نیوده‌ستا‌بوو، وه‌ک حه‌به‌سرابی‌که‌منی‌بی‌جووله‌پاوه‌ستا، شه‌وجار له‌سه‌ر لیواری‌په‌نجه‌ره‌که که کرابووه‌ده‌دانیشت تا‌نامه‌که بخوینیتیه‌وه. نامه‌که به‌عقله‌م نووسرابوو و هیله‌کانیشی‌له‌پال‌یه‌ک ترنجیت‌درا‌بوون و جینگاجی‌گاشی‌زور به‌زه‌حمت‌ده‌خویندراوه، به‌لام‌دوووشه‌ی‌ه‌وه‌ل که له‌سه‌رووی‌قاقزه‌که‌وه نووسرابوو‌زور‌به‌جووانی‌ده‌خویندراوه، شه‌م‌دوو‌وشه‌یه‌به‌زمانی‌ئینگلیسی‌بوو:

«جیم‌نازیزم»

له‌پریکدا‌به‌رچاوی‌په‌ش‌بوو و نووسراوه‌که‌ی‌به‌رچاوی‌په‌ش و لیل‌بوو. شه‌وجاریکی‌دیکه‌ش‌ئارتوری‌له‌ده‌ست‌ده‌رچوو‌بوو. -بوئه‌و‌جاریکی‌دیکه‌ش‌ئارتور‌مرد‌بوو! به‌دیتنی‌شه‌ونیه‌ناشنا و مندالانه و خو‌مانه‌یه، هه‌موو‌ئابلوقه‌هومی‌دکوزه‌جه‌رگ‌بهره‌کان‌ده‌وریان‌دا، ده‌سته‌کانی‌به‌هیوا‌پراویه‌کی‌بی‌پایانه‌وه‌برده‌پیشه‌وه، ده‌تگوت‌خاک و خو‌لی‌ساردی‌ناولگ‌کوکه‌ی‌ئارتور له‌سه‌ر‌دلی‌شه‌وقورسای‌ده‌کات و دلی‌ده‌گوشی.

شه‌وجار‌جاریکی‌دیکه‌ش‌نامه‌که‌ی‌هه‌لگرت و ده‌ستی‌کرد‌به‌خویندنه‌وه‌ی:

«له‌گزنگی‌سبه‌ینن‌به‌یانیدا‌تیره‌باران‌ده‌کریم، جابویه‌به‌پینی‌شه‌و‌به‌لینیه‌ی‌که‌پیمدا‌بووی و ده‌بوو‌هه‌موو‌شتیکت‌پین‌لیم، ده‌بی‌هه‌رئاله‌ئیتسته‌وه‌ده‌ست‌پین‌بکه‌م، به‌لام‌به‌گشتی‌بو‌من و تو‌پئویستی‌به‌شیکارییه‌کی‌زور و به‌ربلاو‌نیه. ئیمه‌هه‌میشه‌به‌باشی‌له‌یه‌کتری‌حالی‌بو‌وین‌بین‌شه‌وه‌ی‌تاقه‌وشه‌یه‌کیشمان‌درکان‌دین و قسه‌یه‌کمان‌کرد‌بی؛ ته‌نانه‌ت‌شه‌و‌ده‌مانه‌ی‌که‌مرؤفانیکی‌زور‌چکوله و وردیله‌بو‌وین. نازیزم‌هه‌ربویه‌که‌خوت‌ده‌ییینی و ده‌بی‌بزانی‌که‌نابن‌له‌به‌ر‌شه‌و‌پوو‌داوه‌کونه‌ی‌پا‌بردوو و زلله‌که‌ی‌که‌له‌منتدا‌خه‌م‌دات‌بگری و خوت‌سه‌ر‌زه‌نش‌پکه‌ی. هه‌لبه‌ته‌نکولی‌له‌ناخوشی و قورسایه‌که‌ی‌ناکری، ده‌بی‌لیم‌ناشی‌گه‌ردوون‌به‌لای‌زور‌ناخوشت‌ر و قورستر‌له‌وه‌ی‌به‌سه‌ر‌هیناوم، به‌لام‌له‌به‌ران‌به‌ر‌هه‌رکامینکیان‌دا‌به‌شیه‌یه‌ک‌خو‌را‌گری‌بووم. ته‌نانه‌ت‌وه‌لامی‌پئویستیشم‌به‌بریکیان‌دا‌وه‌ته‌و. و شه‌و‌ئیتستاش‌هه‌روه‌کوو‌شه‌و‌ماسیه‌خال‌داری‌نیو‌کتیه‌که‌ی‌ده‌ورانی‌مندالیمان (نیوه‌که‌ییم‌له‌بیر‌چوو‌ه‌ته‌وه) زیندوووم و پله‌زیقانمه! شه‌گه‌رچی‌شه‌مه»

دوایین خوځشی و کلک بزواندنه و دوايه تا دهمه و به یانی سبه یینی؛ ټیتر گولله ی دوژمنانی گه ل وسنگی ناژن کراوی منیش.

Finita la comedia! من و تو ټابه و شتویه مانای ده که ینه وه: «شانوی سیرکی کوچهر کوتایی هات.» و سوپاسی ټه و خودایانه ش ده که یین که لانیکه م دلایان بومان سووتاو و په حمیان پین کردوین، شته یینکی زور به چاو نییه، به لام که می بایه خداره. قه یناکه له بهر ټه وه و هه موو پیند او یستی هکانی دیکه که پیمان دراوه با به دل سوپاسیان بکه یین.

به لام سبه یینی کاتی پوژهلالات و دهر که وتنی گزنگی زیړینی خوړ، من داوا له هر دوو کتان ده که م له تو و له مارتینی، پیمخوځشه جوان له وه تی بگن، که من زور به خته وهر و پازیم و ناتوانم شتینکی له وه چاکتر و باشتر بایه خ دارترم له گهر دوون بوئی. به جیگای من ټم په یامه به گوئی مارتینی بگه یینه، پتی بلئی ټه و هاورپیه کی زور باش و زور مگرد و پهنده. بوخوی تینده گا ده لیم چی. ټه و خه لکه ده یینی نازیم، من دهرانم که خه لکی له قور دیکتاتور ی دا چه قیون. له وه ی که ناوا زو، دادگا نه یینی هکان و ټیعدامه کان ټه و کی گرتوون، به لام سه ره پای ټه وه ش هیتستا له خزمه تی شوړ شقانان دان گهر چی خویان تووشی زهره ر و زیانیش ده بن، و ټه وه ش دهرانم ټه گهر ټیوه به هر شتویه یه ک بیت یه ک گرتوو بن و به ره یینکی قورس و قایم پیک بیتن و ټه گهر زه برینکی گورچووب له په یکه ره ی له رزوقی ټه وان بدن، پرودای زور گوره و مه زن ده خولقینن، به لام من، وه کوو مندالیک که بو رابواردنی پشوودان چون به ره و مال ه وه دهر وات، شای شوړشم له دلدا ده گهر ی و به سته و سروودی نازادیم له سهر لیتو هه لده په ری. منیش ناوا به شادی و خوځشی و رځ سووکیه وه به ره و داری ټیعدام سه ربلیندان هه پرومه پیتشین.

من به ش به حالی خوځم کار و تی کوشانم کردووه، ټه وه تا باشترین شاهید خوکی مه رگه که نیشان دهر ی ټه وه یه که له پروی دل سوژی و ویزدان ه وه هه لسووپاوم. ټه وان من ده کوژن، چونکه لیمده تر سین، ټایا گه وره ترین و

۱- ټیالیاییه و به مانای کوتایی کومیدییه.

۲- به سووکایه تی تیروانینه بو دوعای پروتستانه کان که له پیتش خواردنی خوار دهمه نیه کان دا ده یلین.

خۆشه‌ويست‌ترین ئاوات و هيوای مرقۆئىكى ئازادى خواز جيا له‌وه‌يه يان له‌وه
زياتره؟

سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ش ئىنسان هه‌ميشه ئاواتىكى تىرىشى هه‌يه. پياويك كه به‌ته‌مايه
مال‌ئاوايى له‌م دونيايه بكات ئاره‌زوو و ئاوه‌زىكى نه‌فسانى هه‌يه و ئىشتيا و كول
و كۆى منيش به‌وه ناده‌مركى كه تۆ به‌دل تىنگه‌ى له‌ هۆ و خولقانى ئه‌و
پرووداوانه‌ى ژيانى من كاتىكى كه من هه‌ميشه له به‌رانبه‌ر تۆدا وه‌ك شاغىبه‌كى
مپرومۆچ و ابووم و هه‌ميشه دابووم به‌يه‌كدا و به‌ئاسانى نه‌مه‌توانى ئه‌و پروودا و
به‌سه‌رهاتانه‌ى رابردووى ژيانى خۆم فه‌رامۆش كه‌م. هه‌رچه‌نده له‌وه دلنيام كه تۆ
لنى حاليت و نايانخه‌يته په‌راويزه‌وه، منيش ته‌نيا له به‌ر گه‌وره‌يى ئه‌و بیره‌وه‌ريانه
نووسيمنه‌وه.

جما، ئه‌و كاتانه‌ى كه تۆ كچۆله‌يه‌كى ناشيرين بووى و روپۆشىكى كه‌تانيت
له‌به‌ر ده‌كرد و سه‌رپۆشىكى ئه‌ستور و زبىرت له سه‌ر ده‌كرد و په‌لكه
به‌سه‌تراوه‌كانت به‌پشتدا شوپ ده‌كرده‌وه خۆشمده‌ويستى و ئىستاش
هه‌رخۆشمده‌ويى. ئايا ئه‌و پۆژه‌ت له‌بیره من ده‌ستم ماچ كردى و تۆش
به‌دلسۆزىبه‌كى نه‌رم و نيانه‌وه تكات لى كردم: «ئىتر قه‌ت كارى وامه‌كه» ئه‌رى
ئه‌و پۆژه‌ت فه‌رامۆش نه‌ كردوه؟ من ده‌زانم ئه‌و كاره‌ى من كاريكى بى‌شه‌رمانه
و فيلبازانه بوو، به‌لام تۆ ده‌بى بمبوورى، ئىستاش ئه‌م نامه‌يه ئه‌وشوئىنه‌ى كه
نىوى تۆم لى‌نووسيوه ماچى ده‌كه‌م. ئه‌به‌و شىوه‌يه ديسانه‌وه ماچم كرديه‌وه،
هه‌ردوو جارىش به‌بى په‌زامه‌ند بوونى تۆ. ئىتر قسه‌يه‌كى ديكه‌م نه‌ماوه، خودا
ئاگادارت بى ئازيزم.»

له‌كوتابى نامه‌كه‌دا ئىمزا به‌كى لى‌نه‌درا بوو، به‌لام شىعيرىكى لى‌نووسرا بوو كه
كاتى مندالى هه‌ردوو كيان پىكه‌وه فىرى ببوون:

جا گه‌ر وايه دل خۆش ده‌بم

چون په‌په‌وله‌ى به‌خته‌وه‌ريم

چبمىتم يان نه‌مىتم

له‌ خه‌م و ده‌ردان بى به‌ريم.

دواي نيوسه‌عات مارتىنى هاته ژوره‌وه و له‌و بى‌ده‌نگيه‌ى كه نيوه‌ى ته‌مه‌نى
له‌ودا گوزه‌رابوو هاته ده‌ره‌وه. تراكنه ديواريه‌كه‌ى كه پىتى بوو فرىتى دايه سه‌ره‌ئهرز

و باو هشی کرد به جما دا: «جما! تو خودا پیم بلنی چی بووه؟ مه گری . تو قهت نه ده گریای! جما، نازیزه که م!»

. سیزار، هیچ نییه، دوايه پیتده لیم . من . ئیستا ناتوانم سه بارهت به ئه و قسهت له گهل بکم.

جما به په له نامه فرمیسکاویه که ی خسته وه گیرفانی، هه ستایه سه ریپی و له په نجه ره که وه سه ری برده ده ره وه تا پوخساری خزی بشاریته وه.

مارتینی هه روا بیده نگ بوو و به ددانی لیتی خزی ده گزی. دواي ئه و هه موو سه له دوورودریژه، ئیستا وه ک مندالیتی ساوای قوتابخانه خزی دۆراند بوو . و جما ته نانهت سه رنجیسی نه ده دایه.

جما دواي قه ده ریک که پشوی هاته وه سه رخو بړیک به سه رخویدا زال بووه وه و چاویکی لی کرد و گوتی: «زهنگی گه وره ی کلیسای ناوهندی لیدرا ده بی که سیک مرد بی.»

مارتینی به دهنگه تاییه تیه ی خزی وه لامی داوه: «ئهم پرسه نامه یه م هیناوه که نیشانتی بدهم، له سه ره رزی هه لگرته وه و دایه دهستی جما. ئه مه راگه یه ندر او یکی قه راخ رهش بوو که به پیتی گه وره و به په له چاپ کرابوو: «به ریز کار دینال، منیسینیور لورینزو مونتالی، ئوسقوفی خوشه ویست و ریزدارمان ، له پریکدا به هزی جه لغه ی بله وه له راونا فه وتی کرد.»

جما به په له سه ری هه لیتا و مارتینی به هه لته کاندی شانیه وه فکری جمای له چاوه کانی دا خویندوه و وه لامی داوه: «ده لیتی چی مادونا، جه لغه ی دلش وشه ینکه وه ک وشه کانی دیکه.»

2011

فینیچ لەم کتیبەدا کۆمەڵیک مروۆفی
ویناکرئوووە کە بۆ وە بیهێنانی ئازادی و
سەربەخۆیی و مافە کۆمەڵایەتیەکانی
خۆیان قۆڵ بۆ خەبات ھەلەمەلن و
لەو رینگە یەشدا ھیچ ترسیکیان لە
دڵ نانیشت.

عەشق لەو کتیبەدا پینگە یەکی بەرز
ھەیە. ئارتۆر بیرتەن پالەوانی
ئەو کتیبە

بەریتانییەکی دانیشتووی ئیتالیا
لە سەردەمی دەسەڵاتداریتی
نەمسایەکان لەو وڵاتەدا.

ئارتۆر دوای ئەو

خۆشەویستیە کە ی بێ ئاکام و ناکام

دەکەوێتەو، دەگەرێتەو ئیتالیا و

دەکەوێتە گەل گرووپیکی

شۆرشقان و لە پیناوی ئازادیدا

خەبات دەکا.

تەتبیقی ئیقرأ الثقافی

www.lqra.ahlamontada.com
لککتب (کوردی، عربی، فارسی)
چاپخانەى روسبیری